

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1990

**PAVSANIAE
GRAECIAE DESCRIPTIO**

VOL. II

LIBRI V—VIII

EDIDIT

MARIA HELENA ROCHA-PEREIRA

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1990

Bibliotheca
scriptorum Graecorum et Romanorum
Teubneriana
ISSN 0233-1160
Redaktor: Günther Christian Hansen
Redaktor dieses Bandes: Günther Christian Hansen

ADMONEBNTVR QVI HVNC LIBRVM LEGENT
VT ADDENDA ET CORRIGENDA CONSVLANT
LATERCVLO □ IN MARGINE APPICTO

ISBN 3-322-00213-6

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1977 und 1990

2., verbesserte Auflage

VLN 294/375/8/90 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Satz: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig – III/18/97

Fotomech. Nachdruck: Grafische Werke Zwickau

Bestell-Nr. 665 816 6

05600

SIGLA

β	exemplar Niccolò Niccoli, ante a. 1437
V	Marcianus gr. 413, ca. 1450
F	Laurentianus 56. 11, 1485
P	Parisinus gr. 1410, 1491
L	Leidensis 16 K, saec. XV ex.
R	Riccardianus gr. 29, saec. XV ex.
Pa	Parisinus gr. 1399, 1497
Va	Vindobonensis hist. gr. 23, saec. XV ex.
Vb	Vindobonensis hist. gr. 51, 1504
§	consensus RPaVaVb

Ceteri codices perraro adhibentur:

Ag	Angelicus gr. 103 (olim C. 2. 11), ca. 1525 – 1550
Fa	Laurentianus 56. 10, saec. XV ex.
Lb	Leidensis 16 L, ca. 1477
Ms	Mosquensis gr. 193 (VI. 500), saec. XV ex.
Np	Neapolitanus III A 16 bis, saec. XV ex.
Pd	Parisinus gr. 1411, ca. 1525 – 1550
Pt	Palatinus gr. 56, ca. 1490
Phral.	Parisinus gr. 1409 (excerpta continens), saec. XIV
Na	Neapolitanus II. C. 32 (excerpta continens), saec. XIV in.

Codicum lectiones hoc modo distinguuntur:

V¹	a prima manu
V²	a recentiore manu
V^{sv}	supra lineam
V^{mg}	in margine
V^{re}	add. <i>ρε(άφεται)</i>
V^{al}	add. aliter

Ε'

ΗΛΙΑΚΩΝ Α

Ὅσοι δὲ Ἑλλήνων Πελοποννήσου πέντε εἶναι μοίρας καὶ 1
οὐ πλείονάς φασιν, ἀνάγκη σφᾶς ὁμολογεῖν ὥς ἐν τῇ Ἀρκά-
δων οἰκοῦσιν Ἑλεῖοι καὶ Ἀρκάδες, δευτέρα δὲ Ἀχαιῶν,
τρεῖς δὲ ἐπὶ ταύταις αἱ Δωριέων. γένη δὲ οἰκεῖ Πελοπόννη-
5 σον Ἀρκάδες μὲν αὐτόχθονες καὶ Ἀχαιοί. καὶ οἱ μὲν ὑπὸ
Δωριέων ἐκ τῆς σφετέρας ἀνέστησαν, οὐ μέντοι Πελο-
ποννήσου γε ἐξεχώρησαν, ἀλλὰ ἐκβαλόντες Ἴωνας νέμον-
ται τὸν Αἰγιάλῳ τὸ ἀρχαῖον, νῦν δὲ ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν τού-
των καλούμενον· οἱ δὲ Ἀρκάδες διατελοῦσιν ἐξ ἀρχῆς καὶ 2
10 ἐς τὸδε τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες. τὰ δὲ λοιπὰ ἐπηλύδων ἐστὶν
ἀνθρώπων. Κορίνθιοι μὲν γὰρ οἱ νῦν νεώτατοι Πελοπον-
νησίων εἰσὶ, καὶ σφισιν, ἀφ' οὗ τὴν γῆν παρὰ βασιλέως
ἔχουσιν, εἴκοσιν ἔτη καὶ διακόσια τριῶν δέοντα ἦν ἐς ἐμέ·
Δρύοπες δὲ καὶ Δωριεῖς, οἱ μὲν ἐκ Παρνασσοῦ, Δωριεῖς δὲ
15 ἐκ τῆς Οἰτῆς ἐς Πελοπόννησόν εἰσιν ἀφιγμένοι.

Τοὺς Ἑλείους ἴσμεν ἐκ Καλυδῶνος διαβεβηκότας καὶ 3
Αἰτωλίας τῆς ἄλλης· τὰ δὲ ἔτι παλαιότερα ἐς αὐτοὺς
τοιάδε εὐρισκον. βασιλεῦσαι πρῶτον ἐν τῇ γῇ ταύτῃ λέ-
γουσιν Ἀέθλιον, παῖδα δὲ αὐτὸν Διὸς τε εἶναι καὶ Πρωτογε-
20 νείας τῆς Δευκαλίωνος, Ἀέθλιον δὲ Ἐνδυμῖωνα γενέσθαι·
τούτου τοῦ Ἐνδυμῖωνος Σελήνην φασὶν ἐρασθῆναι, καὶ ὥς 4
θυγατέρες αὐτῷ γένοιτο ἐκ τῆς θεοῦ πεντήκοντα. οἱ δὲ δὴ
μᾶλλον τι εἰκότα λέγοντες Ἐνδυμῖωνι λαβόντι Ἀστεροδίαν
γυναῖκα — οἱ δὲ τὴν Ἰώνου τοῦ Ἀμφικτύονος Χρομίαν,

8 τούτων R¹: τοῦτον β || 11 Κορίνθιοι Schubart: κορινθίων β ||
15 ἐκ τῆς Οἰτῆς ἐς Πελοπόννησον Camerarius: ἐκ γῆς οἱ τῆς πελο-
ποννήσου β

- ἄλλοι δὲ Ὑπερίππην τὴν Ἀρκάδος —, γενέσθαι δ' οὖν
 φασιν αὐτῷ Παίονα καὶ Ἐπειὸν τε καὶ Αἰτωλὸν καὶ θυγα-
 τέρα ἐπ' αὐτοῖς Εὐρυκύδαν. ἔθηκε δὲ καὶ ἐν Ὀλυμπίαι
 δρόμου τοῖς παισὶν ἀγῶνα Ἐνδυμίων ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ
 ἐνίκησε καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν Ἐπειός· καὶ Ἐπειοὶ πρῶτον 3
 5 τότε ὦν ἤρχεν ὠνομάσθησαν. τῶν δὲ ἀδελφῶν οἱ τὸν μὲν
 καταμεῖναι φασιν αὐτοῦ, Παίονα δὲ ἀχθόμενον τῇ ἡσση
 φυγεῖν ὡς πορρωτάτω, καὶ τὴν ὑπὲρ Ἀξιοῦ ποταμοῦ χώραν
 ἀπ' αὐτοῦ Παιονίαν ὀνομασθῆναι. τὰ δὲ ἐς τὴν Ἐνδυμίωνος
 τελευτὴν οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἡρακλεῶται τε οἱ πρὸς Μιλή- 10
 τωι καὶ Ἡλεῖοι λέγουσιν, ἀλλὰ Ἡλεῖοι μὲν ἀποφαίνουσιν
 Ἐνδυμίωνος μνήμα, Ἡρακλεῶται δὲ ἐς Λάτμον τὸ ὄρος
 ἀποχωρεῖσθαι φασιν αὐτὸν † μουσι, καὶ ἄδυτον Ἐνδυμίωνός
 6 ἐστὶν ἐν τῷ Λάτμωι. Ἐπειῶι δὲ γήμαντι Ἀναξίωρην τὴν
 Κορώνου θυγάτηρ μὲν Ὑρμῖνα, ἄρσεν δὲ οὐκ ἐγένετο αὐτῷ 15
 γένος· καὶ τάδε ἄλλα συνέβη κατ' Ἐπειὸν βασιλεύοντα.
 Οἰνόμαος ὁ Ἀλξίωνος, Ἀρεως δὲ καθὰ ποιηταὶ τε ἐπεφή-
 μισαν καὶ τῶν πολλῶν ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος, οὗτος δυνα-
 στεύων περὶ τὴν Πισαίαν καλουμένην ὁ Οἰνόμαος ἐπαύθη
 7 τῆς ἀρχῆς διαβάντος Πέλοπος ναυσὶν ἐκ τῆς Ἀσίας. Πέλοψ 20
 δὲ ἀποθανόντος Οἰνομάου τὴν τε Πισαίαν ἔσχε καὶ Ὀλυμ-
 πίαν, ἀποτεμόμενος τῆς Ἐπειοῦ χώρας ὁμορον οὖσαν τῇ
 Πισαίᾳ· Ἐρμού τε ἐν Πελοποννήσῳ ναὸν ἰδρυσάσθαι καὶ
 θῦσαι τῷ θεῷ Πέλοπα ἔλεγον οἱ Ἡλεῖοι πρῶτον, ἀπο-
 τρεπόμενον τὸ ἐπὶ τῷ Μυρτίλου θανάτῳ μῆνιμα ἐκ τοῦ 25
 θεοῦ.
- 8 Αἰτωλῷ δὲ μετὰ Ἐπειὸν βασιλεύσαντι συνέπεσεν ἐκ
 Πελοποννήσου φυγεῖν, ὅτι αὐτὸν οἱ Ἀπιδος παῖδες ἐφ'
 αἵματι ἀκουσίῳ δίκην εἶλον· Ἄπιν γὰρ τὸν Ἰάσωνος ἐκ

3 Εὐρυκύδαν Musurus (cf. infra § 8): εὐρυκοῖδαν β || 13 μουσι
 καὶ V: μουσικαὶ FP μουσι expunxit R om. PaVaVb Bekker; lac.
 ante μουσι habent Schubart-Walz qui καὶ τιμὴν αὐτῷ νέμονται
 supplendum putant || 15 Κορώνου Siebelis: κορωνοῦ β || 17 Ἀλξίω-
 νος edd.: ἀλξίωνος β || 20 ναυσὶν Hitzig coll. 1. 4. 5. 9. 7, 37. 5 aliis-
 que locis plurimis: διαλύει β τοῦ λυδοῦ RγρPaγρVaVb || 29 εἶλον]
 ἦιτον Schubart-Walz coll. 5. 2. 2, 8. 34. 4 | Ἄπιν Musurus:
 ἄπιν β

Παλλαντίου τοῦ Ἀρκάδων ἀπέκτεινεν Αἰτωλὸς ἐπελάσας
τὸ ἄρμα τεθέντων ἐπὶ Ἀζᾶνι ἄθλων. ἀπὸ μὲν Αἰτωλοῦ
τοῦ Ἐνδυμίωνος οἱ περὶ τὸν Ἀχελῷον οἰκοῦντες ἐκλήθησαν
φυγόντος ἐς ταύτην τὴν ἡπειρον, τὴν δὲ Ἐπειῶν ἔσχεν
5 ἀρχὴν Ἥλειος, Εὐρυκύδας τε τῆς Ἐνδυμίωνος καὶ — ὅτωι
πιστὰ — πατρὸς ὦν Ποσειδῶνος· καὶ τὸ ὄνομα οἱ ἄν-
θρωποι τὸ νῦν ἀντὶ Ἐπειῶν ἀπὸ τοῦ Ἥλειου μεταβεβλή-
κασιν.

Ἥλειον δὲ ἦν Αὐγέας· οἱ δὲ ἀποσεμνύνοντες τὰ ἐς αὐτόν, 9
10 παρατρέψαντες τοῦ Ἥλειου τὸ ὄνομα, Ἥλιον φασὶν Αὐγέαν
παῖδα εἶναι. τούτωι βοῦς τῶι Αὐγέαι καὶ αἰπόλια τοσαῦτα
ἐγένετο ὥς καὶ τῆς χώρας αὐτῶι τὰ πολλὰ ἤδη διατελεῖν
ἀργὰ ὄντα ὑπὸ τῶν βοσκημάτων τῆς κόπρου· Ἡρακλέα
οὖν εἶτε ἐπὶ μοῖραι τῆς Ἥλειας εἶτε ἐφ' ὅτωι δὴ καὶ ἄλλωι
15 μισθῶι πείθει οἱ καθῆραι τῆς κόπρου τὴν γῆν. καὶ ὁ μὲν 10
καὶ τοῦτο ἐξεργάσατο ἐκτρέψας τοῦ Πηνειοῦ τὸ ῥεῦμα ἐς
τὴν κόπρον· Αὐγέας δέ, ὅτι τῶι Ἡρακλεῖ σοφίαι πλέον καὶ
οὐ σὺν πόνωι τὸ ἔργον ἦνυστο, αὐτὸς τε ἀποδοῦναι οἱ τὸν
μισθὸν ἀπηξίου καὶ τῶν παίδων τῶν ἀρσένων τὸν πρεσβύ-
20 τερον Φυλέα ἐξέβαλεν ἀντειπόντα ὥς οὐ δίκαια ποιοῖτο
πρὸς ἄνδρα εὐεργέτην. αὐτὸς <δὲ> τὰ τε ἄλλα παρεσκευά-
ζετο ὥς τὸν Ἡρακλέα ἀμννούμενος, ἦν ἐπὶ τὴν Ἥλιν
στρατεύεται, καὶ τοὺς παῖδας τοὺς Ἀκτορος καὶ Ἀμαρυγ-
κέα ἐπηγάγετο ἐς φίλιαν· ἦν δὲ ὁ Ἀμαρυγκεὺς ἄλλως μὲν 11
25 ἀγαθὸς τὰ ἐς τὸν πόλεμον, ὁ δὲ οἱ πατὴρ Πυρρῆος Θεσσα-
λὸς τὰ ἄνωθεν ἦν καὶ ἐς τὴν Ἥλειαν ἀφίκετο ἐκ Θεσσα-
λίας. Ἀμαρυγκεῖ μὲν δὴ καὶ ἀρχῆς ἐν Ἥλειαι μετέδωκεν ὁ
Αὐγέας, Ἀκτορι δὲ καὶ τοῖς παισὶ γένος τε ἦν ἐπιχώριον
βασιλείας τε μετῆν σφισιν· Ἀκτωρ γάρ πατρὸς μὲν Φόρ-
30 βαντος ἦν τοῦ Λαπίδου, μητρὸς δὲ Ὑρμίνης τῆς Ἐπειοῦ,
καὶ ὠικισεν ἀπ' αὐτῆς Ἀκτωρ πόλιν Ὑρμίναν ἐν τῇ Ἥλειαι.

10 Ἥλιον] ἡλείου F || 16 Πηνειοῦ Palmerius (vide etiam R. Baladié, RPh 47, 1973, 251–273): μηγίου β || 19–20 ν μισθὸν — ποιοῖτο om. V || 20 ποιοῖ Bekker || 21 suppl. Bekker | τὰ τε Bekker: τε τὰ β

- 2 Τῷ δὲ Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Αὐγέα^ν πολεμοῦντι οὐδὲν
 ὑπῆρχεν ἀποδεικνυσθαι λαμπρόν· ἅτε γὰρ καὶ τόλμη καὶ
 ταῖς ἡλικίαις τοῦ Ἄκτορος τῶν παιδῶν ἀκμαζόντων, ἐτρέ-
 πετο ὑπ' αὐτῶν αἰεὶ τὸ συμμαχικὸν τοῦ Ἡρακλέους, ἐς δ'
 Ἰσθμικὰς σπονδὰς Κορινθίων ἐπαγγειλάντων καὶ θεω- 5
 ρῶν ἐς τὸν ἀγῶνα ἐρχομένων τῶν νύων τοῦ Ἄκτορος ἀπέ-
 κτεινε σφᾶς λοχήσας ὁ Ἡρακλῆς ἐν Κλεωναῖς. ἀφανοῦς δὲ
 ὄντος τοῦ εἰργασμένου τὸν φόνον μάλιστα ἐποιεῖτο ἡ Μο-
 2 λιόνη σπουδὴν τῶν παιδῶν τὸν αὐτόχειρα ἐξευρεῖν. ὥς δὲ
 ἔμαθεν, ἐνταῦθα οἱ Ἡλεῖοι δίκας τοῦ φόνου παρὰ Ἀργείων 10
 ἀπήιτον· τηνικαῦτα γὰρ ἔτυχεν Ἡρακλῆς ἐν Τίρυνθι
 οἰκῶν. μὴ διδόντων δὲ σφισι δίκας τῶν Ἀργείων, οἱ δὲ
 δεύτερα ἐνέκειντο Κορινθίοις ἔκσπονδον τὸ Ἀργολικὸν πᾶν
 τοῦ ἀγῶνος γενέσθαι τοῦ Ἰσθμικοῦ. ὥς δὲ ἡμάρτανον καὶ
 τούτον, Μολιόνην θέσθαι φασὶν ἐπὶ τοῖς πολίταις κατάρας, 15
 ἣν Ἰσθμίων μὴ θέλωσιν εἰργεσθαι. φυλάσσουνσι δὲ τῆς
 Μολιόνης καὶ ἐς τόδε ἔτι τὰς κατάρας, καὶ ὅσοι τὰ σώμα-
 τα ἀσκοῦσιν Ἡλείων, οὗ σφισιν ἐς τὸν ἀγῶνα ἐσελθεῖν
 3 καθέστηκε τὸν Ἰσθμικόν. διάφοροι δὲ τῷ εἰρημένῳ δύο
 εἰσὶν ἄλλοι λόγοι. τούτων δὲ ὁ μὲν Κύφελον τὸν τυραννή- 20
 σαντα Κορινθίων φησὶν ἄγαλμα ἀναθεῖναι τῷ Διὶ χρυ-
 σοῦν ἐς Ὀλυμπίαν, προαποθανόντος δὲ τοῦ Κυφέλου πρὶν
 ἐπὶ τῷ ἀναθήματι τὸ ὄνομα ἐπιγράψαι τὸ αὐτοῦ, τοὺς
 Κορινθίους παρὰ Ἡλείων αἰτεῖν δοῦναί σφισιν ἐπιγράψαι
 δημοσίαι τὴν πόλιν ἐπὶ τῷ ἀναθήματι, οὗ τυχόντας δὲ 25
 ὀργῇ τε ἐς τοὺς Ἡλείους χρῆσθαι καὶ προειπεῖν σφισιν
 Ἰσθμίων εἰργεσθαι. πῶς ἂν οὖν Κορινθίοις αὐτοῖς τοῦ
 ἀγῶνος μετῆν τοῦ ἐν Ὀλυμπίαι, εἰ δὴ ἄκοντάς γε Ἡλείους
 4 ἀπὸ τῶν Ἰσθμίων εἰργον; ὁ δὲ ἕτερος ἔχει τῶν λόγων Προ-
 λάῳ παιδὰς ἀνδρὶ παρὰ Ἡλείοις δοκίμῳ καὶ τῇ γυναικὶ 30
 αὐτοῦ Λυσίππῃ Φίλανθον καὶ Λάμπον γενέσθαι· τούτους

4 αἰεὶ V: αλεῖ FP || 8 μολιόνη M: μολίνη β, item 15 (praeter Pa^{sv}), 17 (praeter Pa^{sv}Va), cf. 2. 5, 8. 14. 9 || 18 Κορινθίοις Amasaeus: -ίων β || 19 τὸν om. V | τῷ εἰρημένῳ L: τῷ εἰρημένων F τῶν εἰρημένων β sed cf. 5. 21. 9, 10. 6. 3, 10. 33. 8 || 21 φησὶν F: φασὶν VP || 27 οὖν om. P || 29 Προλάῳ] προμάῳ V

ἐπὶ τὸν ἀγῶνα ἐλθόντας τῶν Ἰσθμίων <τὸν μὲν> παγκρα-
 τιάσοντα ἐν παισὶ, τὸν δὲ αὐτῶν παλαιάσοντα, ὑπὸ τῶν ἀντ-
 αγωνιστῶν, πρὶν ἢ ἐς τὸν ἀγῶνα ἐσελθεῖν, ἀποπνιγῆναι
 σφᾶς ἢ καὶ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ διαχρησθῆναι· καὶ οὕτω τὰς
 5 ἐπὶ τοῖς Ἡλείοις, ἣν Ἰσθμίων μὴ ἐκόντες εἰργωνται, Λυσ-
 ίππης ἀρὰς εἶναι. δεικνύνται δὲ καὶ ὁδε εὐδήθης ὧν ὁ λόγος.
 Τίμωνι γὰρ ἀνδρὶ Ἡλείῳ γεγόνασι πεντάθλου νῖκαι τῶν 5
 ἐν Ἑλλήσιν ἀγώνων, καὶ οἱ καὶ εἰκὼν ἐστὶν ἐν Ὀλυμπίᾳ
 καὶ ἐλεγεῖον, στεφάνους τε ὁπόσους ἀνείλετο ὁ Τίμων λέ-
 10 γον καὶ δὴ καὶ αἰτίαν δι' ἣντινα Ἰσθμικῆς οὐ μέτεστιν
 αὐτῷ νίκης· καὶ ἔχει τὰ ἐς τοῦτο τὸ ἐλεγεῖον·

Σισυφίαν δὲ μολεῖν χθόν' ἐκώλυνεν ἀνέρα νείκη
 ἄμφι Μολιονιδᾶν οὐλομένῳ θανάτῳ.

Τάδε μὲν ἡμῖν ἐς τοσοῦτο ἐξητάσθω· Ἡρακλῆς δὲ εἶπεν 3
 15 ὕστερον καὶ ἐπόρθησεν Ἥλιν, στρατιὰν παρὰ τε Ἀργείων
 καὶ ἐκ Θηβῶν ἀθροίσας καὶ Ἀρκάδας· ἤμυναν δὲ καὶ
 Ἡλείοις οἱ ἐκ Πύλου τοῦ ἐν τῇ Ἡλείᾳ καὶ οἱ Πισαῖοι. καὶ
 τοὺς μὲν ἐτιμωρήσατο αὐτῶν ὁ Ἡρακλῆς, τῆς δὲ ἐπὶ τοὺς
 Πισαίους στρατιᾶς αὐτὸν χρησμός ἐπέσχεεν ἐκ Δελφῶν
 20 ἔχων οὕτω·

πατρὶ μέλει Πίσης, Πυθοῦς δέ μοι ἐν γυάλοισι.

τοῦτο μὲν δὴ σωτηρία Πισαίοις τὸ μάντευμα ἐγένετο· Φυ-
 λεῖ δὲ Ἡρακλῆς τήν τε χώραν ἀνέδωκε τὴν Ἡλείαν καὶ
 τᾶλλα, αἰδοῖ τοῦ Φυλέως μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐκουσίως, τὰ τε
 25 {γὰρ} αἰχμάλωτα ἐφίησιν ἔχειν αὐτῷ καὶ ἈὔγEAN μὴ
 ὑποσχεῖν δίκην. τῶν δὲ Ἡλείων αἱ γυναῖκες, ἅτε τῶν ἐν 2
 ἡλικίαι σφίσιν ἡρημωμένης τῆς χώρας, εὖξασθαι τῇ Ἀθη-
 νᾷ λέγονται κηῖσαι παραντίκα, ἐπειδὰν μιχθῶσι τοῖς

12–13 Preger 131

1 suppl. Clavier | παγκρατιάσοντα Clavier: -ας Kuhn παγκρα-
 τίας ὄντας β || 2 αὐτὸν V || 4 τῷ Sylburg: τῷ β || 8 ἐν² om. F |
 ἀγώνων <πλὴν τοῦ Ἰσθμικοῦ πάντων> E. Preuner coll. 6. 16. 2 ||
 12 νείκη Sylburg: νίκη β || 19 πισαίους P: νησαίους β || 21 Πυθῶ
 Hermann | ἐν γυάλοισι L¹: ἐγγυάλοισι V Lb ἐνυάλοισι FP ἐγγυάλοιο
 Sylburg ἐγγυάλιξεν Hermann ἐγγυάλυξεν PaVb || 23 ἀπέδωκε Bek-
 ker || 25 γὰρ om. 9

- ἀνδράσι· καὶ ἡ τε εὐχὴ σφισιν ἐτελέσθη καὶ Ἀθηναῖς ἱερὸν ἐπικλήσιν Μητροῶς ἰδρύσαντο. ὑπερησθέντες δὲ ἀμφοτέροι τῇ μίξει καὶ αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες, ἔνθα συνεγένοντο ἀλλήλοις πρῶτον, αὐτό τε τὸ χωρίον Βαδὺ ὀνομάζουσι καὶ ποταμὸν τὸν ῥέοντα ἐνταῦθα ὕδωρ Βαδὺ ἐπιχωρίῳ φωνῇ. 5
- 3 Φυλέως δέ, ὥς τὰ ἐν τῇ Ἥλιδι κατεστήσατο, αὐθις ἐς Δουλίχιον ἀποχωρήσαντος, Αὐγέαν μὲν τὸ χρεῶν ἐπέλαβε προήκοντα ἐς γῆρας, βασιλείαν δὲ τὴν Ἥλειων Ἀγασθένης ἔσχεν ὁ Αὐγέου καὶ Ἀμφίμαχος τε καὶ Θάλπιος· Ἄκτορος γὰρ τοῖς παισὶν ἀδελφὰς ἔσαγαγομένοις διδύμας ἐς τὸν οἶκον, Δεξαμενοῦ θυγατέρας ἐν Ὠλένῳ βασιλεύοντος, τῷ μὲν ἐκ Θηρονίκης Ἀμφίμαχος, Εὐρύτῳ δὲ ἐκ Θηραιφόνης 10
- 4 ἐγεγόνει Θάλπιος. οὐ μὴν οὐδὲ Ἀμαρυγκεὺς οὔτε αὐτὸς διέμεινεν ἰδιωτεύων οὔτε Διῶρης ὁ Ἀμαρυγκέως. ἀ δὴ καὶ Ὀμηρος παρεδήλωσεν ἐν καταλόγῳ τῶν Ἥλειων, τὸν μὲν 15
- σύμπαντα αὐτῶν στόλον ποιήσας τεσσαράκοντα εἶναι νεῶν, τούτων δὲ τὰς ἡμισείας ὑπὸ Ἀμφιμάχῳ τετάχθαι καὶ Θαλπίῳ, τῶν λοιπῶν δὲ εἴκοσι δέκα μὲν ναυσὶ Διῶρην τὸν Ἀμαρυγκέως ἡγεῖσθαι, τοσαύταις δὲ ἑτέραις Πολύξενον τὸν Ἀγασθένους. Πολυξένῳ δὲ ἀνασθάντῃ ἐκ Τροίας 20
- ἐγένετο υἱὸς Ἀμφίμαχος — τὸ δὲ ὄνομα τῷ παιδὶ ἔθετο ὁ Πολύξενος κατὰ φιλίαν ἐμοὶ δοκεῖν πρὸς Ἀμφίμαχον τὸν Κτεάτου τελευτήσαντα ἐν Ἰλίου —, Ἀμφιμάχον δὲ Δίος· 25
- 5 καὶ ἐπὶ Δίου βασιλεύοντος ἐν Ἥλιδι, τηνικαῦτα ὁ Δωριέων στόλος σὺν τοῖς Ἀριστομάχου παισὶν ἡθροίζετο ἐπὶ καθ- 30
- όδῳ τῇ ἐς Πελοπόννησον. γίνεται δὲ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτῶν λόγιον τόδε, ἡγεμόνα τῆς καθόδου ποιεῖσθαι τὸν τριόφθαλμον. ἀποροῦσι δὲ σφισιν ὅ τι ὁ χρησμὸς ἐθέλοι συνέντευχεν ἐλαύνων ἀνὴρ ἡμίονον, ὁ δὲ ἕτερος διέφθαρτο τῷ ἡμιόνῳ 35
- 6 τῶν ὀφθαλμῶν· Κρεσφόντου δὲ συμφρονήσαντος ὥς ἐς τοῦ- 30
- τον τὸν ἄνδρα ἔχοι τὸ μάντευμα, οὕτως ὠικειώσαντο αὐτὸν

15 B 615—624

11 Δεξαμενοῦ edd.: δεξαμένον β || 12 Θηραιφόνης Bekker: θη-
ρεφόνης β (-ώ- F) || 23.24 Δίος et Δίου Buttman coll. 4. 1: ἡλείος
et ἡλείου β

οἱ Δωριεῖς. ὁ δὲ σφᾶς ναυσὶν ἐκέλευεν ἐς Πελοπόννησον
κατιέναι μηδὲ στρατῶι πεζῶι διὰ τοῦ ἰσθμοῦ πειραῖσθαι.
ταῦτά τε δὴ παρήνευσε καὶ ἅμα τὸν ἐς Μολύκριον ἐκ Ναυ-
πάκτου πλοῦν καθηγῆσατο αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀντὶ τούτου δε-
5 ἠθέντι τὴν Ἥλειαν γῆν συνέθεντο αὐτῶι δώσειν. ὁ δὲ ἀνὴρ
ἦν Ὀξύλος Αἰμονος τοῦ Θόαντος· Θόας δὲ ἦν οὗτος δς καὶ
τοῖς Ἀτρέως παισὶν ἀρχὴν συγκαθεῖλε τὴν Πριάμου, γε-
νεαὶ δὲ ἀπὸ Θόαντος ἀνήκουσιν ἐξ ἐς Αἰτωλὸν τὸν Ἐνδυ-
μίωνος. ἦσαν δὲ οἱ Ἡρακλεῖδαι συγγενεῖς καὶ ἄλλως τοῖς 7
10 ἐν Αἰτωλῆαι βασιλεῦσι, καὶ ἀδελφαὶ Θόαντι τῶι Ἀνδραίμο-
νος καὶ Ὑλλῶι τῶι Ἡρακλέους ἦσαν αἱ μητέρες. συνεπε-
πτῶκει δὲ τῶι Ὀξύλῳι φονγὰδι ἐξ Αἰτωλίας εἶναι· δισκεύοντα
γάρ φασιν ἁμαρτεῖν αὐτὸν καὶ ἐξεργάσασθαι φόνον ἀκού-
σιον, τὸν δὲ ἀποθανόντα ὑπὸ τοῦ δίσκου τὸν ἀδελφὸν εἶναι
15 τοῦ Ὀξύλου Θέρμιον, οἱ δὲ Ἀλκιδόκον τοῦ Σκοπίου.
Λέγεται δὲ καὶ ἄλλο ἐπὶ τῶι Ὀξύλῳι τοιόνδε, ὥς τοὺς 4
παῖδας ὑποπτεύσειε τοῦ Ἀριστομάχου, μὴ τὴν Ἥλειαν τε
ιδόντες ἀγαθὴν οὖσαν καὶ ἐξεργασμένην διὰ πάσης οὐκ
ἐθελήσωσιν ἔτι αὐτῶι διδόναι τὴν γῆν, καὶ τοῦδε ἔνεκα διὰ
20 τῶν Ἀρκάδων καὶ οὐ διὰ τῆς Ἥλειας τοῖς Δωριεῦσιν
ἡγήσατο. Ὀξύλῳι δὲ σπεύσαντι ἁμαχεῖ λαβεῖν τὴν Ἥλειαν
ἀρχὴν Δίος οὐκ εἶκε, πρόκλησιν δὲ ἐποιεῖτο μὴ σφᾶς παρα-
σκευῇ τῇ πάσῃ διακινδυνεῦσαι, προκριθῆναι δὲ ἀφ'
ἐκατέρων στρατιώτην ἓνα ἐς τὴν μάχην· καὶ πῶς συνήρесе 2
25 ταῦτα ἀμφοτέροισ, οἱ δὲ ἐς τὸ ἔργον προταχθέντες Δέγμε-
νός τε Ἥλειος ἦν τοξότης καὶ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν Πυρ-
αίχμης σφενδόνην δεδιδαγμένος. κρατήσαντος δὲ τοῦ Πυρ-
αίχμου τὴν τε βασιλείαν ἔσχεν Ὀξύλος καὶ Ἐπειοὺς τοὺς
ἀρχαίους τὰ μὲν ἄλλα εἶασεν ἐπὶ τοῖς αὐτῶν μένειν, συν-
30 οἶκους δὲ σφισι τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ ἀναδασμῶι τῆς χώρας
ἐπεισήγαγε. καὶ Δίῳι τε ἀπένειμε γέρα καὶ ἥρωσι τοῖς τε

2 πειραῖσθαι] πορεύεσθαι? Hitzig || 3 τε] δὲ V || 3–4 ἐς Μολύ-
κριον — αὐτοῖς] ἐκ N. πρὸς M. κ. αὐτοῖς Phral. || 6 Ὀξύλος ὁ V^a ||
11 Ὑλλῶι τῶι Siebelis: ὕλλον τοῦ β ὕλλῳι τοῦ R^{sv} || 14 τὸν² del.
Schubart || 15 τοῦ²] τὸν Corais || 17 τοῦ] τοῦς Hitzig || 22 Δίος]
Ἥλειος Simson coll. 3. 4 || 29 τοῖς P: τῆς VF | αὐτῶν] αὐτῆς P

- ἄλλοις κατὰ τὰ ἀρχαῖα ἐφύλαξε τὰς τιμὰς καὶ Αὐγέαι τὰ
 3 ἐς τὸν ἐναγισμὸν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς αὐτῶι καθεστηκότα. λέ-
 γεται δὲ ὥς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῶν κωμῶν, ὅσοι τοῦ
 τείχους οὐ πολὺν ἀφεστήκεσαν, κατελθεῖν ἐπεισεν ἐς τὴν
 πόλιν καὶ πλήθει τε οἰκητόρων {καὶ} μείζονα καὶ εὐδαιμο- 5
 νεστέραν ἐς τὰ ἄλλα ἀπέφηνε τὴν Ἥλιν. ἀφίκετο δὲ αὐτῶι
 καὶ ἐκ Δελφῶν χρησμός, τὸν Πελοπίδην ἐπάγεσθαι συν-
 οικιστήν· Ὀξύλος δὲ τὴν ζήτησιν ἐποιεῖτο σπουδῇ καὶ ἀνα-
 ζητῶν εὗρεν Ἀγώριον τὸν Δαμασίου τοῦ Πενθίλου τοῦ Ὀρέ- 10
 στου, καὶ αὐτὸν τε ἐξ Ἑλίκης τῆς Ἀχαιῶν καὶ σὺν τῶι Ἀγω-
 4 ρίῳ μοῖραν τῶν Ἀχαιῶν ἐπηγάγετο οὐ πολλήν. τῶι δὲ
 Ὀξύλῳ Πιερίαν μὲν τῇ γυναικὶ ὄνομα εἶναι λέγουσι,
 {Πιέριοι} τὰ δὲ ἐς αὐτὴν οὐ μνημονεύουσιν. Ὀξύλου δὲ
 γενέσθαι παῖδάς φασιν Αἰτωλὸν καὶ Λαίαν· προαποθανόν- 15
 τος δὲ Αἰτωλοῦ θάπτουσιν αὐτὸν οἱ γονεῖς ἐν αὐτῇ ποιησά-
 μενοι τῇ πύλῃ τὸ μνήμα, ἣτις ἐπ' Ὀλυμπίαν καὶ τὸ ἱερὸν
 ἄγει τοῦ Διός· ἔθαψαν δὲ αὐτὸν οὕτω κατὰ μαντεῖαν, ὥς
 μήτε ἐκτὸς τῆς πόλεως μήτε ἐντὸς γένοιτο ὁ νεκρός. ἐν-
 αγίζει δὲ ὁ γυμνασίαρχος ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ καθ' ἕκαστον ἔτος 20
 τῶι Αἰτωλῶι.
 5 Μετὰ δὲ Ὀξύλον Λαίης ἔσχεν ὁ Ὀξύλου τὴν ἀρχήν. οὐ
 μὴν τοὺς γε ἀπογόνους αὐτοῦ βασιλεύοντας εὗρισκον, καὶ
 σφᾶς ἐπιστάμενος ὁμῶς παρήμι· οὐ γάρ τί μοι καταβῆναι
 τὸν λόγον ἠθέλησα ἐς ἄνδρας ἰδιώτας. χρόνῳ δὲ ὕστερον 25
 Ἴφιτος, γένος μὲν ὦν ἀπὸ Ὀξύλου, ἡλικίαν δὲ κατὰ Λυκοῦρ-
 γον τὸν γράφαντα Λακεδαιμονίοις τοὺς νόμους, τὸν ἀγῶνα
 διέθληκεν ἐν Ὀλυμπίᾳ πανήγυρσιν τε Ὀλυμπικὴν ἀδθις ἐξ
 ἀρχῆς καὶ ἐκεχειρίαν κατεστήσατο, ἐκλιπόντα ἐπὶ χρόνον
 ὀπόσος δὴ οὗτος ἦν· αἰτίαν δὲ δι' ἣντινα ἐξέλιπε τὰ {ἐν}
 Ὀλύμπια, ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐς Ὀλυμπίαν τοῦ λόγου δηλώσω. 30
 6 τῶι δὲ Ἰφίτῳ, φθειρομένης τότε δὴ μάλιστα τῆς Ἑλλάδος

30 cf. 5. 8. 5

5 del. Bekker | καὶ³ del. Va || 9 Δαμασίου Siebelis coll. 7. 6. 2:
 δαμοσίον β || 10 τῆς Schubart: τῶν β || 13 del. M πέρα Schubart
 ex L qui περι habet | τὰ δὲ M: δὲ τὰ β || 17 ἔθαψαν Phral.: -ψε β ||
 29 om. V

ὑπὸ ἐμφυλίων στάσεων καὶ ὑπὸ νόσου λοιμώδους, ἐπὶ λ-
θεν αἰτῆσαι τὸν ἐν Λελφοῖς θεὸν λύσιν τῶν κακῶν· καὶ οἱ
προσταχθῆναι φασιν ὑπὸ τῆς Πυθίας ὡς αὐτὸν τε Ἴφιτον
δέοι καὶ Ἥλείους τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα ἀνανεώσασθαι.
5 ἔπεισε δὲ Ἥλείους Ἴφιτος καὶ Ἡρακλεῖ θύειν, τὸ πρὸ τού-
του πολέμιόν σφισιν Ἡρακλέα εἶναι νομίζοντας. τὸν δὲ
Ἴφιτον τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν Ὀλυμπίαι φησὶν Αἰμονος παῖδα
εἶναι, Ἑλλήνων δὲ οἱ πολλοὶ Πραξωνίδου καὶ οὐχ Αἰμονος
εἶναι φασι· τὰ δὲ Ἥλειων γράμματα ἀρχαῖα ἐς πατέρα
10 ὁμώνυμον ἀνῆγε τὸν Ἴφιτον.
Ἥλεις δὲ μέτεστι μὲν πολέμου τοῦ πρὸς Ἰλίοι, μέτ- 7
εστι δὲ καὶ ἔργων <τῶν> κατὰ τὴν Μῆδων ἐς τὴν Ἑλλάδα
ἐφοδον. ὑπερβάντων δὲ ὅσοι σφίσιν ἐγένοντο κίνδυνοι πρὸς
Πισαίους τε καὶ Ἀρκάδας ὑπὲρ τῆς διαθέσεως τοῦ ἀγῶνος
15 τοῦ ἐν Ὀλυμπίαι, συν(εσ)έβαλον μὲν Λακεδαιμονίοις ἀκου-
σίως ἐς τὴν Ἀθηναίων, συνέστησαν δὲ μετὰ οὐ πολὺν χρό-
νον ἐπὶ Λακεδαιμονίους Μαντινεῦσιν ὁμοῦ καὶ Ἀργείοις,
ἐπαγόμενοι καὶ τὸ Ἀττικὸν ἐς τὴν συμμαχίαν. κατὰ δὲ τὴν 8
Ἄγιδος ἐπιστρατεῖαν ἐς τὴν γῆν καὶ τὴν προδοσίαν τὴν
20 Ξενίου μάχῃ μὲν περὶ Ὀλυμπίαν νικῶσιν οἱ Ἥλεις καὶ
τροπὴν ἐργασάμενοι τῶν Λακεδαιμονίων ἐκ τοῦ περιβόλου
σφᾶς ἐξήλασαν τοῦ ἱεροῦ· χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐπαύθη σφίσιν
ὁ πόλεμος κατὰ τὰς συνθήκας δις ἐγὼ πρότερον ἔτι ἐν τῷ
λόγῳ τῷ ἐς Λακεδαιμονίους ἐδήλωσα. Φιλίππου δὲ τοῦ 9
25 Ἀμύντου οὐκ ἐθέλοντος ἀποσχέσθαι τῆς Ἑλλάδος, προσ-
εχώρησαν μὲν ἐς τὴν συμμαχίαν τῶν Μακεδόνων οἱ Ἥλεις
στάσει κακωθέντες ὑπὸ ἀλλήλων, μαχεσθῆναι δὲ οὐχ ὑπ-
έμειναν τοῖς Ἕλλησιν ἐναντία ἐν Χαιρωνεῖαι· τῆς δὲ ἐφόδου
Φιλίππῳ τῆς ἐπὶ Λακεδαιμονίους μετέσχον κατὰ ἐχθὸς

24 3. 8. 5

4 ἀνανεώσασθαι Clavier coll. 8. 5: ἀνασώσασθαι Siebelis σώσα-
σθαι β || 12 suppl. Bekker || 15 suppl. Sylburg || 22 ἐπαύθη V:
ἐπαύσθη FP cf. Hitzig-Blümner I ad p. 438. 16 || 26 Μακεδόνων
R^{ms}Pa^{ms}VaVb: λακεδαιμονίων β || 29 μετέσχον VP: κατ· F

ἐς αὐτοὺς τὸ ἀρχαῖον, ἀποθανόντος δὲ Ἀλεξάνδρου Μακε-
δόσι καὶ Ἀντιπάτρῳ μετὰ Ἑλλήνων ἐπολέμησαν.
5 Χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἀριστότιμος ὁ Δαμαρέτου τοῦ Ἐτύ-
μονος τυραννίδα ἔσχεν ἐν Ἡλείαι, συμπαρασκευάσαντος
αὐτῷ τὰ ἐς τὴν ἐπίθεσιν Ἀντιγόνου τοῦ Δημητρίου βασι- 5
λεύοντος ἐν Μακεδονίαι· τὸν δὲ Ἀριστότιμον μῆνας τυ-
ραννήσαντα ἐξ καταλύουσιν ἐπαναστάντες Χίλων καὶ
Ἑλλάνικος καὶ Λάμπις τε καὶ Κύλων, οὗτος δὲ καὶ αὐτο-
χειρίαι τὸν τύραννον ἀπέκτεινεν ὁ Κύλων ἐπὶ Διὸς Σωτῆρος
βωμὸν καταφυγόντα ἱκέτην. 10

Τὰ μὲν δὴ ἐς πόλεμον τοιαῦτα ὑπῆρχεν Ἡλείοις, ὥς περὶ
2 αὐτῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι ἀπαριθμῆσαι μετρίως· θαν-
μάσαι δ' ἂν τις ἐν τῇ γῇ τῇ Ἡλείαι τὴν τε βύσσον, ὅτι
ἐνταῦθα μόνον, ἐτέρῳθι δὲ οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος φύεται,
καὶ ὅτι ἐν τῇ ὑπερορίαι καὶ οὐκ ἐντὸς τῆς χώρας αἱ ἵπποι 15
σφίσιν ἐκύσκον ἐκ τῶν ὄνων. καὶ τούτου μὲν κατάραν τινὰ
ἐλέγετο γενέσθαι τὸ αἷτιον· ἡ δὲ βύσσος ἡ ἐν τῇ Ἡλείαι
λεπτότητος μὲν ἔνεκα οὐκ ἀποδεῖ τῆς Ἑβραίων, ἔστι δὲ
οὐχ ὁμοίως ξανθή.

3 Ἴόντι δὲ ἀπὸ τῆς Ἡλείας χωρίον ἐστὶν ἐπὶ θάλασσαν 20
καθῆκον, ὃ ὀνομάζεται μὲν Σαμικόν, ἐν δεξιᾷ δὲ ὑπὲρ
αὐτὸ ἡ τε Τριφυλία καλουμένη καὶ πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρι-
φυλίαι Λέπρεον. ἐθέλονσι μὲν δὴ οἱ Λεπρεᾶται μοῖρα εἶναι
τῶν Ἀρκάδων, φαίνονται δὲ Ἡλείων κατήκοοι τὸ ἐξ ἀρχῆς
ὄντες· καὶ ὅσοι αὐτῶν Ὀλύμπια ἐνίκησαν, Ἡλείους ἐκ 25
Λεπρέου σφᾶς ὁ κῆρυξ ἀνεῖπε. {καὶ Ἀριστοφάνης ἐποίησεν
ὥς Λέπρεος εἶη πόλισμα Ἡλείων.} ἔστι δὲ ὁδὸς ἐς Λέ-
πρεον ἀπὸ μὲν Σαμικοῦ τὸν Ἀνιγρον ποταμὸν ἀφέντι ἐν
ἀριστερᾷ, ἐτέρα δὲ ἐξ Ὀλυμπίας, τρίτη δὲ ἐξ Ἡλιδος·
4 ἡμερησίος δὲ αὐτῶν ἐστὶν ἡ μακροτάτη. τεθῆναι δὲ τῇ 30

26 Aves 149

2 Ἑλλήνων Pa^mg: ἀλλήλων β || 9 τὸν om. F || 12 <τὸν λόγον>
ἀπαριθμῆσαι Hitzig coll. 4. 29. 12, 5. 14. 10, 5. 21. 1 || 17 Ἡλείαι
Va Phral.: ἡλεῖ β || 23 Λέπρεον Ed. Fraenkel, Kleine Beiträge I
429—430: Λέπρεος edd. λεπρέος β sed infra l. 27, λέπρεον habent
FP || 24 τῶν R^{sv} PaVb: τοῦ β || 26—27 del. Schubart || 29 Ἡλι-
δος] Ἡραίας? Heberdey

πόλει τὸ ὄνομά φασιν ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ Λεπρέου τοῦ Πυργέως. ἐλέγετο δὲ καὶ ὡς πρὸς Ἡρακλέα ἐρίσειεν ὁ Λεπρέος μὴ ἀποδεῖν τοῦ Ἡρακλέους ἐσθίων· ἐπεὶ δὲ ἑκάτερος αὐτῶν βοῦν ἐν ἴσῳ τῷ καιρῷ κατέσφαξε καὶ εὐτρέπισεν ἐς
 5 τὸ δεῖπνον, καὶ ἦν ὥσπερ καὶ ὑφίστατο ὁ Λεπρέος φαγεῖν οὐκ ἀδυνατώτερος τοῦ Ἡρακλέους, ἐτόλμησε τὸ μετὰ τοῦτο προκαλέσασθαι καὶ ἐς ἀγῶνα ὀπλῶν αὐτόν. καὶ ἀποθανεῖν τε Λεπρέον κρατηθέντα τῇ μάχῃ καὶ ἐν τῇ Φιγαλέων ταφῇ τὴν λέγουσιν· οὐ μὴν εἰχόν γε οἱ Φιγαλεῖς
 10 ἀποφῆναι Λεπρέου μνήμα. ἤδη δὲ ἤκουσα θυγατρὶ τοῦ Πυργέως Λεπρέα προσποιούντων τὸν οἰκισμόν· οἱ δὲ τοῖς πρῶτον οἰκήσασιν ἐν τῇ γῇ νόσον φασὶν ἐπιγενέσθαι λέπραν καὶ οὕτω τὸ ὄνομα λαβεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τῶν οἰκητόρων τῇ συμφορᾷ. γενέσθαι δὲ οἱ Λεπρεῶται σφισιν
 15 ἔλεγον ἐν τῇ πόλει Λευκαίου Διὸς ναὸν καὶ Λυκούργου τάφον τοῦ Ἀλέου καὶ ἄλλον Καύκωνος· τούτῳ δὲ καὶ ἐπίθημα ἄνδρα ἐπεῖναι λύραν ἔχοντα. κατὰ δὲ ἐμὲ οὔτε μνήμα ἐπίσημον οὔτε ἱερὸν ἦν θεῶν σφισιν οὐδενὸς πλήν γε Δήμητρος· πλίνθου δὲ καὶ τοῦτο ἐπεποιήτο ὠμῆς καὶ
 20 οὐδὲν παρείχετο ἄγαλμα. Λεπρεατῶν δὲ ἐστὶν οὐ πόρρω τῆς πόλεως Ἀρήνη καλουμένη πηγὴ, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς Ἀφαρέως γυναικὸς τεθῆναι λέγουσι τῇ πηγῇ.

Ἀναστρέφαντι δὲ αὐθις ἐπὶ τὸ Σαμικὸν καὶ διοδεύοντι τὸ
 25 χωρίον, Ἄνιγρος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐς θάλασσαν. τούτου τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ πολλάκις ἀνείργουσιν οἱ ἄνεμοι βίαιοι πνέοντες· φοροῦντες γὰρ κατ' αὐτὸν τὴν θύνα ἐκ τοῦ πελάγους ἐπέχουσι τοῦ πρόσω τὸ ὕδωρ. ὁπότε οὖν ἀμφοτέρωθεν ἡ ψάμμος ὑπὸ τε τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἐντὸς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ διάβροχος γένοιτο, ἐνταῦθα καὶ ὑποζυγίους
 30 καὶ ἀνδρὶ ἔτι μᾶλλον εὐζώνῳ καταδύναι κίνδυνός ἐστιν ἐς αὐτήν. ὁ δὲ Ἄνιγρος οὗτος ἐξ Ἀρκαδικοῦ μὲν κάτεισιν ὄρους Λαλίνου, παρέχεται δὲ εὐθὺς ἀπὸ τῶν πηγῶν ὕδωρ

2 ἐρίσειεν ὁ R^msPa^{sv}Vb: ἐ. Phral. ἔρις εἰ ὁ β || 3 τοῦ Phral. **β**: τῶν β | ἐσθίων **β**: -ειν β Phral. || 3.4 αὐτῶν βοῦν Phral.: βοῦν αὐτῶν β || 7 προκαλέσασθαι Phral.: προσ- β || 8 τε] τὸν Phral.

- οὐκ εὐῶδες, ἀλλὰ καὶ δύσσομον δεινῶς. πρὶν δὲ ἡ κατα-
 δέξασθαι τὸν Ἀκίδαντα καλούμενον δηλὸς ἐστὶν οὐδὲ
 ἀρχὴν τρέφων ἰχθύς· μετὰ δὲ τοῦτον ἐσβαλόντα ὅσοι τῶν
 ἰχθύων ὁμοῦ τῷ ὕδατι αὐτοῦ κατίασιν ἐς τὸν Ἀνιγρον, οὐ
 σφᾶς ἔτι ἐδωδίμους ἔχουσιν ἄνθρωποι, τὰ πρότερα, ἦν 5
 9 ἐντὸς ἀλῶσι τοῦ Ἀκιδαντος, ἐδωδίμους ὄντας. ὅτι δὲ τῷ
 Ἀκιδαντι ὄνομα Ἰάρδανος ἦν τὸ ἀρχαῖον, αὐτὸς μὲν οὐδα-
 μόθεν συνεβαλόμην, ἀκούσας δὲ ἀνδρὸς Ἐφεσίου λέγω τὸν
 λόγον. τῷ δὲ Ἀνίγρῳ τὸ ἄτοπον εἶναι τῆς ὁσμῆς ἀπὸ τῆς
 γῆς πείδομαι δι' ἧς ἄνεις τὸ ὕδωρ, καθὰ δὴ καὶ τοῖς ὑπὲρ 10
 Ἰωνίας ἐστὶν ὕδασι τὸ αὐτὸ αἷτιον, ὁπόσων ἡ ἀτμὶς ὀλέ-
 10 θριός ἐστιν ἀνθρώπων. Ἑλλήνων δὲ οἱ μὲν Χίρωνα, οἱ δὲ ἄλ-
 λον Κένταυρον Πυλῆνορα τοξευθέντα ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ
 φηγόντα τραυματίαν φασὶν ἐν τῷ ὕδατι ἀπολοῦσαι τούτῳ
 τὸ ἔλκος, καὶ ἀπὸ τῆς ὕδρας τοῦ ἰοῦ γενέσθαι δυσχερῆ τῷ 15
 Ἀνίγρῳ τὴν ὁσμὴν· οἱ δὲ ἐς Μελάμποδα τὸν Ἀμυνθάονος
 καὶ ἐς τῶν Προΐτου θυγατέρων τὰ καθάρσια ἐμβληθέντα
 ἐνταῦθα ἀνάγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ ἐπὶ τῷ ποταμῷ παθή-
 ματος.
- 11 Ἔστι δὲ ἐν τῷ Σαμικῷ σπήλαιον οὐκ ἄπωθεν τοῦ πο- 20
 ταμοῦ, καλούμενον Ἀνιγρίδων νυμφῶν. ὃς δ' ἂν ἔχων ἀλφὸν
 ἢ λεύκην ἐς αὐτὸ ἐσέλθῃ, πρῶτα μὲν ταῖς νύμφαις εὐξασθαι
 καθέστηκεν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι θυσίαν ὁποῖαν δὴ τινα,
 μετὰ δὲ ἀποσμήχει τὰ νοσοῦντα τοῦ σώματος· διανηξά-
 μενος δὲ τὸν ποταμὸν ὄνειδος μὲν ἐκείνο κατέλιπεν ἐν τῷ 25
 ὕδατι αὐτοῦ, ὃ δὲ ὕγιής τε ἄνεις καὶ ὁμόχρους.
- 6 Κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν τὴν εὐθείαν διαβάντι τὸν Ἀνιγρον καὶ
 ἰόντι ἐς Ὀλυμπίαν, ἐστὶν οὐ μετὰ πολὺ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ
 χωρίον τε ὑψηλὸν καὶ πόλις παλαιὰ ἐπ' αὐτοῦ Σαμικόν.
 ταύτῃ {τῇ Σαμικῷ} Πολυσπέρχοντά φασιν ἄνδρα Αἰτω- 30
 λὸν ἐπιτειχίσματι ἐπὶ τοὺς Ἀρκάδας χρήσασθαι.

12 cf. 3. 18. 12

3 ἐσλαβόντα V || 12 ἀνθρώπων Musurus: -ων β || 29 παλαιὰ
 Blümner: σαμία β | Σαμικόν Hitzig cf. Steph. Byz. s. v., Polyb.
 4. 77: σαμικοῦ β del. Bekker || 30 del. Goldhagen τῇ Σαμίαι Pal-
 merius

Τὰ δὲ ἐρείπια τὰ Ἀρήνης σαφῶς μὲν οὔτε Μεσσηνίων 2
εἶχεν οὔδεις οὔτε Ἑλείων ἀποφῆναί μοι· διάφορα δὲ ὑπὲρ
αὐτῆς καὶ οὐ κατὰ ταῦτὰ πάρεστι τοῖς ἐθέλουσιν εἰκάζειν,
πιθανώτατα δὲ ἐφαίνοντό μοι λέγειν οἱ τὸ Σαμικὸν τὰ πα-
5 λαιότερα ἔτι καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἡρώων Ἀρήνην καλεῖσθαι
νομίζοντες. οὗτοι δὲ καὶ ἔπη τῶν ἐν Ἰλιάδι ἔλεγον·

ἔστι δὲ τις ποταμὸς Μιννῆιος εἰς ἅλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρήνης.

τὰ δὲ ἐρείπια ταῦτα πλησιαίτατά ἐστι τοῦ Ἀνίγρου. καὶ 3
10 Ἀρήνην μὲν ἀμφισβητοῖς ἂν μὴ ὀνομασθῆναι τὸ Σαμικόν,
τῷ δὲ ποταμῷ Ἀνίγρῳ Μιννῆιον τὸ ὄνομα εἶναι τὸ ἀρ-
χαῖον ὁμολογήκασιν οἱ Ἀρκάδες. ὄρον δὲ Ἑλείους πρὸς τὴν
Μεσσηνίαν τῆς Νέδας τὰ ἐπὶ θαλάσσει γενέσθαι τις πεί-
θοιτο ἂν ὁμοῦ τῇ ἐς Πελοπόννησον Ἑρακλειδῶν καθ-
15 ὁδοι.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀνίγρον ὁδεύσαντι ἐπὶ μακρότερον διὰ χω- 4
ρίου τὰ πλείονα ὑποψάμμου καὶ ἔχοντος δένδρα πίνυς
ἀγρίας, ὁπίσω ἐς ἀριστερὰ Σκιλλοῦντος ὄψει ἐρείπια. τῶν
μὲν δὴ πόλεων ἦν τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καὶ Σκιλλοῦς· ἐπὶ
20 δὲ τοῦ πολέμου τοῦ Πισαίων πρὸς Ἑλείους ἐπίκουροί τε
Πισαίων οἱ Σκιλλοῦντιοι καὶ διάφοροι τοῖς Ἑλείοις ἦσαν
ἐκ τοῦ φανεροῦ, καὶ σφᾶς οἱ Ἑλεῖοι τούτων ἔνεκα ἐποίησαν
ἀναστάτους. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὕστερον Σκιλλοῦντα ἀπο- 5
τεμόμενοι τῆς Ἑλείας Ξενοφῶντι ἔδωσαν τῷ Γρύλον, φυ-
25 γάδι ἤδη γεγονότι ἐξ Ἀθηνῶν. ἐδιώχθη δὲ ὁ Ξενοφῶν ὑπὸ
Ἀθηναίων ὥς ἐπὶ βασιλέα τῶν Περσῶν σφίσιν εἶνον ὄντα
στρατείας μετασχὼν Κύρῳ πολεμιωτάτῳ τοῦ δήμου·
καθήμενος γὰρ ἐν Σάρδεσιν ὁ Κύρος Λυσάνδρῳ τῷ Ἀρι-
στοκρίτου καὶ Λακεδαιμονίοις χρήματα ἀνήλυσεν ἐς τὰς
30 ναῦς. ἀντὶ τούτων μὲν Ξενοφῶντι ἐγένετο φυγή, κατοική-
σας δὲ ἐν Σκιλλοῦντι τέμενός τε καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέ-

6 A 722 – 723

6 ἔπη 8: ἐπὶ β || 10 ἀμφισβητοῖς ἂν Porson (videtur etiam in
Va ante corr. exstitisse): ἀμφίσβητοι ἦσαν β || 26 τῶν] τὸν Dindorf

- 6 μιδι ὠικοδομήσατο Ἐφεσῖαι. παρέχεται δὲ ὁ Σκιλλοῦς καὶ
 ἄγρας θηρίων, ὧν τε ἀγρίων καὶ ἐλάφων· καὶ τὴν γῆν τὴν
 Σκιλλουντίαν Σελινοῦς ποταμὸς διέξεισιν. οἱ δὲ Ἥλείων
 ἐξηγηταὶ κομίσασθαι τε αὐθις Σκιλλοῦντα Ἥλειους ἔλε- 5
 γον, καὶ Ξενοφῶντα, ὅτι ἔλαβε παρὰ Λακεδαιμονίων τὴν
 γῆν, κριθῆναι μὲν ἐν τῇ Ὀλυμπικῇ βουλῇ, τυχόντα δὲ
 παρὰ Ἥλείων συγγνώμης ἀδεῶς ἐν Σκιλλοῦντι οἰκῆσαι.
 καὶ δὴ καὶ ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ ἱεροῦ μνημὰ τε ἐδείκνυτο
 καὶ τῆς Πεντελῆσίν ἐστι λιθοτομίας εἰκὼν ἐπὶ τῷ τάφῳ·
 εἶναι δὲ αὐτὸ Ξενοφῶντος λέγουσιν οἱ προσοικοῦντες. 10
- 7 Κατὰ δὲ τὴν ἐς Ὀλυμπίαν ὁδόν, πρὶν ἢ διαβῆναι τὸν Ἀλ-
 φειόν, ἔστιν ὄρος ἐκ Σκιλλοῦντος ἐρχομένῳ πέτραις ὑψη-
 λαῖς ἀπότομον· ὀνομάζεται δὲ Τυπαῖον τὸ ὄρος. κατὰ τού-
 του τὰς γυναῖκας Ἥλείοις ἐστὶν ὠθεῖν νόμος, ἣν φωραθῶ-
 σιν ἐς τὸν ἀγῶνα ἐλθοῦσαι τὸν Ὀλυμπικὸν ἢ καὶ ὄλως ἐν 15
 ταῖς ἀπειρημέναις σφίσιν ἡμέραις διαβᾶσαι τὸν Ἀλφειόν.
 οὐ μὴν οὐδὲ ἀλῶναι λέγουσιν οὐδεμίαν, ὅτι μὴ Καλλι-
 πάτειραν μόνην· εἰσὶ δὲ οἱ τὴν αὐτὴν ταύτην Φερενίκην
 8 καὶ οὐ Καλλιπάτειραν καλοῦσιν. αὕτη προαποθανόντος
 αὐτῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐξεικάσασα αὐτὴν τὰ πάντα ἀνδρὶ γυμνα- 20
 στῇ ἤγαγεν ἐς Ὀλυμπίαν τὸν υἱὸν μαχοῦμενον· νικῶντος
 δὲ τοῦ Πεισιρόδου, τὸ ἔρμα ἐν ᾧ τοὺς γυμναστὰς ἔχουσιν
 ἀπειλημένους, τοῦτο ὑπερπηδῶσα ἡ Καλλιπάτειρα ἐγυμ-
 νώθη. φωραθείσης δὲ ὅτι εἶη γυνή, ταύτην ἀφιᾶσιν
 ἀζήμιον καὶ τῷ πατρὶ καὶ ἀδελφοῖς αὐτῆς καὶ τῷ παιδί 25
 αἰδῶ νέμοντες — ὑπῆρχον δὴ ἅπασιν αὐτοῖς Ὀλυμπικαὶ
 νῖκαι —, ἐποίησαν δὲ νόμον ἐς τὸ ἔπειτα ἐπὶ τοῖς γυμνα-
 σταῖς γυμνοὺς σφᾶς ἐς τὸν ἀγῶνα ἐσέρχεσθαι.
- 7 Ἀφικομένῳ δὲ ἐς Ὀλυμπίαν ἐνταῦθα ἤδη τὸ ὕδωρ ἐστὶ
 τοῦ Ἀλφειοῦ πλήθει τε πολὺ ἰδόντι καὶ ἡδιστον, ἅτε πο- 30
 ταμῶν καὶ ἄλλων καὶ λόγου μάλιστα ἀξίων ἐπτά ἐς αὐτὸν
 ῥεόντων. διὰ Μεγάλης μὲν γε πόλεως Ἐλισσῶν ἐρχόμενος

3 Σελινοῦς Amasaesus: σιληνοῦς β || 6 Ὀλυμπικῇ Schubart-Walz:
 -ιακῇ β ut saepe || 9 λιθοτομίας εἰκῶν R¹PaVb: λιθοτομία
 ἐκῶν β || 27 ἐποίησαντο Va || 30 καὶ ἰδόντι transp. Kuhn καὶ πίνοντι
 Valckenaer ἰδεῖν τε καὶ Emperius || 31 ἐπτά Porson: ἔτι τε β

ἐκδίδωσιν ἐς τὸν Ἀλφειὸν, Βρενθεάτης δὲ ἐκ τῆς Μεγαλο-
 πολιτῶν γῆς, παρὰ δὲ Γόρτυναν ἔνθα ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ,
 παρὰ δὴ ταῦτα Γορτύνιος ῥέων, ἐκ <δὲ> Μελαινῶν Βου-
 φάγος τῆς Μεγαλοπολίτιδος μεταξὺ καὶ Ἡραιτιδος χώ-
 5 ρας, ἐκ δὲ τῆς Κλειτορίων Λάδων, ἐκ δὲ Ἐρυνάμνθον τοῦ
 ὄρους ὁμώνυμος τῷ ὄρει. οὗτοι μὲν ἐξ Ἀρκαδίας κατίαςιν
 ἐς τὸν Ἀλφειόν, Κλάδεος δὲ ἐρχόμενος ἐκ τῆς Ἡλείας συμ-
 μίσγει οἱ τὸ ῥεῦμα· αὐτῷ δὲ ἐν τῇ Ἀρκάδων τῷ Ἀλφειῷ
 καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Ἡλείᾳ εἰσὶν αἱ πηγαί. λέγεται δὲ καὶ ἄλλα 2
 10 τοιάδε ἐς τὸν Ἀλφειόν, ὥς ἀνὴρ εἴη θηρευτής, ἐρασθῆναι
 δὲ αὐτὸν Ἀρεθούσης, κνηγετεῖν δὲ καὶ ταύτην. καὶ Ἀρεθου-
 σαν μὲν οὐκ ἀρεσκομένην γήμασθαι περαιωθῆναι φασιν ἐς
 νῆσον τὴν κατὰ Συρακούσας, καλουμένην δὲ Ὀρτυγίαν, καὶ
 ἐνταῦθα ἐξ ἀνθρώπου γενέσθαι πηγὴν· συμβῆναι δὲ ὑπὸ
 15 τοῦ ἔρωτος καὶ Ἀλφειῷ τὴν ἀλλαγὴν ἐς τὸν ποταμόν.
 ταῦτα μὲν λόγου τοῦ ἐς Ἀλφειόν ἐστιν οὐχ ὕγιᾶ, τὸ δὲ 3
 διὰ τῆς θαλάσσης ἰόντα ἐνταῦθα ἀνακοινοῦσθαι τὸ ὕδωρ
 πρὸς τὴν πηγὴν οὐκ ἔστιν ὅπως ἀπιστήσω, τὸν θεὸν ἐπι-
 στάμενος τὸν ἐν Δελφοῖς ὁμολογοῦντά σφισιν, δς Ἀρχίαν
 20 τὸν Κορίνθιον ἐς τὸν Συρακουσῶν ἀποστέλλων οἰκισμὸν
 καὶ τάδε εἶπε τὰ ἔπη·

Ὀρτυγίη τις κεῖται ἐν ἡεροειδέι πόντῳ,
 Θρινακίης καθύπερθεν, Ἰν' Ἀλφειοῦ στόμα βλύζει
 μισγόμενον πηγαῖσιν ἑυρρείτης Ἀρεθούσης.

25 κατὰ τοῦτο οὖν, ὅτι τῇ Ἀρεθούσῃ τοῦ Ἀλφειοῦ τὸ ὕδωρ
 μίσγεται, καὶ τοῦ ἔρωτος τὴν φήμην τῷ ποταμῷ πείθο-
 μαι γενέσθαι. ὅσοι δὲ Ἑλλήνων ἢ Αἰγυπτίων ἐς Αἰθιοπίαν 4
 <τὴν> ὑπὲρ Σύνης καὶ ἐς Μερόην Αἰθιοπίων πόλιν ἀνα-
 βεβήκασιν, λέγουσιν οὗτοι τὸν Νεῖλον, εἰσόντα ἐς λίμνην

3 δὴ Schubart: δὲ β | τοῦτο Schubart ταύτην Kayser | suppl.
 Porson | Μελαινῶν e Steph. Byz. (cf. 8. 26. 8): Μελαινεῶν Siebelis
 μελαινέων β | βουφάγος V^a: πουφαγός β || 9 ἐν τῇ Ἡλείᾳ Schu-
 bart: ἐκ τῆς Ἡλείας β || 16 ἔστιν οὐχ ὕγιᾶ Beinert: ἐς τὴν ὀρτυγίαν β ||
 24 πηγαῖσιν ἑυρρείτης Sylburg: πηγαῖς εὐρείτης (εὐροπίης V) β ||
 25 κατὰ] διὰ Schubart | ὅτι F: ἔστι β || 28 suppl. Dindorf

καὶ δι' αὐτῆς διεξιόντα ὥσπερ ἐκ χέρσου, μετὰ τοῦτο ἦδη δι' Αἰθιοπίας τῆς κάτω καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ῥεύσαντα ἐπὶ Φάρον καὶ τὴν ταύτην θάλασσαν κατέρχεσθαι. ἐν δὲ τῇ γῇ <τῇ> Εβραίων ποταμόν τινα Ἰάρδανον καὶ αὐτὸς οἶδα λίμνην Τιβεριάδα ὀνομαζομένην διοδεύοντα, ἐς δὲ λίμ- 5 νην ἑτέραν καλουμένην θάλασσαν Νεκράν, ἐς ταύτην ἐσιόν- 5 τα καὶ ὑπὸ τῆς λίμνης αὐτὸν ἀναλούμενον. ἡ δὲ θάλασσα ἢ Νεκρά πάσχει παντὶ ὕδατι ἄλλωι τὰ ἐναντία· ἐν ἧι γε τὰ μὲν ζῶντα πέφυκεν οὐ νηχόμενα ἐποχεῖσθαι, τὰ δὲ θνήσκοντα ἐς βυθὸν χωρεῖν. ταύτηι ἄκαρπος καὶ ἰχθύων ἡ λίμ- 10 νη· ἅτε ἀπὸ τοῦ φανερωτάτου κινδύνου ἐπὶ τὸ ὕδωρ ἀναφεύγουσιν ὀπίσω τὸ οἰκεῖον. τῶι δὲ Ἀλφειῶι τὸ αὐτὸ πάσχει καὶ ὕδωρ ἄλλο ἐν Ἰωνίαι· τούτου δὲ τοῦ ὕδατος πηγὴ μὲν ἐστὶν ἐν Μυκάλλῃ τῶι ὄρει, διεξεληθὸν δὲ θάλασσαν τὴν μεταξὺ ἄνεισιν αὐθις κατὰ Βραγχίδας πρὸς λιμένι ὀνο- 15 μαζομένωι Πανόρμωι.

6 Ταῦτα μὲν δὴ ἔχει τρόπον τὸν εἰρημένον· ἐς δὲ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπικὸν λέγουσιν Ἑλλείων οἱ τὰ ἀρχαιότατα μνημονεύοντες Κρόνον τὴν ἐν οὐρανῶι σχεῖν βασιλείαν πρῶτον καὶ ἐν Ὀλυμπίαι ποιηθῆναι Κρόνῳ ναὸν ὑπὸ τῶν τότε ἀν- 20 θρώπων, οἱ ὠνομάζοντο χρυσοῦν γένος· Διὸς δὲ τεχθέντος ἐπιτρέψαι Ῥέαν τοῦ παιδὸς τὴν φρουρὰν τοῖς Ἰδαίοις Δακτύλοις, καλουμένοις δὲ τοῖς αὐτοῖς τούτοις καὶ Κούρησιν· ἀφικέσθαι δὲ αὐτοὺς ἐξ Ἰδης τῆς Κρητικῆς, {πρὸς} Ἡρακλέα καὶ Παιωναῖον καὶ Ἐπιμήδην καὶ Ἰασόν τε καὶ 25 7 Ἰδαν· τὸν δὲ Ἡρακλέα παίζοντα — εἶναι γὰρ δὴ αὐτὸν πρεσβύτατον ἡλικίαι — συμβαλεῖν τοὺς ἀδελφοὺς ἐς ἑμιλλαν δρόμου καὶ τὸν νικήσαντα ἐξ αὐτῶν κλάδωι στεφανῶσαι κοτίνου· παρεῖναι δὲ αὐτοῖς πολὺν δῆ τι οὕτω τὸν κότινον ὥς τὰ χλωρὰ ἔτι τῶν φύλλων ὑπεστρωσθαι σφᾶς 30 καθεύδοντας. κομισθῆναι δὲ ἐκ τῆς Ὑπερβορέων γῆς τὸν κότινόν φασιν ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐς Ἑλλάδας, εἶναι δὲ

2 ἐπ'] ἐς L || 4 suppl. Schubart-Walz | Εβραίων ποταμόν τινα Siebelis: ποταμῶν τις ἐ. β ποταμόν τῇ E. Bekker || 5 Τιβεριάδα Sylburg: τιβερίδα β || 24 del. RPaVb || 25 Ἰασόν Siebelis coll. 14. 7: ἰάσιον β || 29 πολὺν Bekker: πολὺ β

ἀνθρώπους οἱ ὑπὲρ τὸν ἄνεμον οἰκοῦσι τὸν Βορέαν. πρῶτος 8
 μὲν ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς Ἀχαιῖαν ἐποίησεν Ὀλλὴν Λύκιος
 ἀφικέσθαι τὴν Ἀχαιῖαν ἐς Δῆλον ἐκ τῶν Ὑπερβορέων τού-
 των· ἔπει(τα) δὲ ᾠδὴν Μελάνωπος Κυμαῖος ἐς Ὡπιν καὶ
 5 Ἐκαέργην ἤμισεν, ὥς ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καὶ αὐταὶ πρότε-
 ρον ἔτι τῆς Ἀχαιῖας ἀφίκοντο {καὶ} ἐς Δῆλον· Ἀριστέας δὲ 9
 ὁ Προκοονήσιος — μνήμην <γὰρ> ἐποίησατο Ὑπερβορέων
 καὶ οὗτος — τάχα τι καὶ πλεόν περὶ αὐτῶν πεπυσμένος
 <ἂν> εἶη παρὰ Ἰοσηδόων, ἐς οὗς ἀφικέσθαι φησὶν ἐν τοῖς
 10 ἔπεσιν. Ἡρακλεῖ οὖν πρόσσεσι τῷ Ἰδαίῳ δόξα τὸν τότε
 ἀγῶνα διαθεῖναι πρῶτῳ καὶ Ὀλύμπια ὄνομα θέσθαι· διὰ
 πέμπτου οὖν ἔτους αὐτὸν κατεστήσατο ἄγεσθαι, ὅτι αὐτός
 τε καὶ οἱ ἀδελφοὶ πέντε ἦσαν ἀριθμόν. Δία δὲ οἱ μὲν ἐν- 10
 ταῦθα παλαῖσαι καὶ αὐτῷ Κρόνῳ περὶ τῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ
 15 ἐπὶ κατειργασμένῳ ἀγωνοθετῆσαι φασὶν αὐτόν· νικῆσαι
 δὲ ἄλλοι τε λέγονται καὶ ὅτι Ἀπόλλων παραδράμοι μὲν
 ἐρίζοντα Ἑρμῆν, κρατῆσαι δὲ Ἄρεως πυγμῇ. τούτου δὲ
 ἔνεκα καὶ τὸ αἶλημα τὸ Πνθικόν φασὶ τῷ πηδηματι ἐπεισ-
 αχθῆναι τῶν πεντάθλων, ὥς τὸ μὲν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος
 20 τὸ αἶλημα ὄν, τὸν Ἀπόλλωνα δὲ ἀνηγεμένον Ὀλυμπικὰς
 νίκας.

Τούτων δὲ ὕστερον Κλύμενον τὸν Κάρδνος, πεντηκοστῷ 8
 μάλιστα ἔτει μετὰ τὴν συμβᾶσαν ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐν
 Ἑλλασιν ἐπομβρίαν ἐλθόντα ἐκ Κρήτης, γένος ἀπὸ Ἡρα-
 25 κλέους ὄντα τοῦ Ἰδαίου, τὸν τε ἀγῶνα ἐν Ὀλυμπίᾳ θεῖναι
 καὶ Κούρησι τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἡρακλεῖ τῷ προγόνῳ
 λέγουσιν ιδρύσασθαι βωμόν, Παραστάτην ἐπωνυμίαν τῷ
 Ἡρακλεῖ θέμενον. Ἐνδυμίων δὲ ὁ Αἰθλίου Κλύμενόν τε
 ἔπανσε τῆς ἀρχῆς καὶ δρόμον τοῖς νίοις ἄθλα ἐν Ὀλυμπίᾳ
 30 τὴν βασιλείαν ἔθηκε. Πέλοψ δὲ ὕστερον γενεᾷ μάλιστα 2

6 fr. 6 Kinkel

4 suppl. R^{sv}PaVb | Ὡπιν Musurus: ὥπην β || 6 ἔτι τῆς Ἀχαιῖας
 Siebelis: ἐς τὴν ἀχαιῖαν β secl. Bekker | Ἀριστέας
 Sylburg coll. 1. 24. 6: ἀρισταῖος β | δὲ Schubart-Walz: γὰρ β ||
 7 suppl. Schubart-Walz || 9 suppl. Porson || 15 κατειργασμένῳ
 Schubart: -οις β || 21 νίκας om. F || 26 Κούρησι R^{ms}Pa^{ms}VaVb:
 κουρήτες β || 28 θέμενον L: -οι β

μετὰ Ἐνδυμίωνα τὸν ἀγῶνα τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ ἐποίησεν
 ἀξιολογώτατα ἀνθρώπων τῶν πρὸ αὐτοῦ. Πέλοπος δὲ τῶν
 παίδων σκεδασθέντων ἐξ Ἥλιδος ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἄλλην
 Πελοπόννησον, Ἀμυθᾶων ὁ Κρηθέως Ἐνδυμίῳ ἀνεψιὸς
 πρὸς πατρός — εἶναι γάρ φασι καὶ Ἀέθλιον Αἰόλου, Διὸς 5
 δὲ ἐπὶ κλησιν —, ἔθηκεν ὁ Ἀμυθᾶων τὰ Ὀλύμπια, μετὰ
 3 δὲ αὐτὸν Πελίας τε καὶ Νηλεὺς ἐν κοινῷ. ἔθηκε δὲ καὶ
 Ἀνγέας καὶ Ἡρακλῆς ὁ Ἀμφιτρώωνος ἐλὼν Ἥλιν· ὁπό-
 σους δὲ ἐστεφάνωσεν οὗτος νικῶντας, ἔστιν Ἰόλαος ταῖς
 Ἡρακλέους δραμῶν ἱπποῖς. ἦν δὲ ἄρα ἐκ παλαιοῦ καθ- 10
 ἑστηκὸς ἀγωνίζεσθαι καὶ ἀλλοτρίαις ἱπποῖς· Ὀμηρος γοῦν
 ἐν ἄθλοις τεθεῖσιν ἐπὶ Πατρόκλῳ πεποίηκεν ὥς Μενέλαος
 Αἰθῇ τῇ Ἀγαμέμνονος, τῷ δὲ ἐτέρῳ χρήσαιο τῶν ἱππῶν
 4 οἰκείῳ. ἡνιόχει δὲ καὶ ἄλλως ὁ Ἰόλαος Ἡρακλεῖ τὰς ἱ-
 ππους· αὐτὸς τε οὖν ἄρματι καὶ Ἰάσιος ἀνὴρ Ἀρκὰς κέλητος 15
 ἐνίκησεν ἱππῶν δρόμῳ, Τυνδάρεω δὲ οἱ παῖδες ὁ μὲν δρό-
 μῳ, Πολυδεύκης δὲ πυκτεύων. λέγεται δὲ καὶ ἐς αὐτὸν
 Ἡρακλέα ὥς πάλης τε ἀνέλειτο καὶ παγκρατίου νίκας.
 5 Μετὰ δὲ Ὀξυλον — διέθηκε γὰρ τὸν ἀγῶνα καὶ Ὀξυλος
 —, μετὰ τοῦτον βασιλεύσαντα ἐξέλιπεν ἄχρι Ἰφίτου τὰ 20
 Ὀλύμπια. Ἰφίτου δὲ τὸν ἀγῶνα ἀνανεωσαμένον κατὰ τὰ
 ἥδη μοι λελεγμένα, τοῖς ἀνθρώποις ἔτι ὑπῆρχε τῶν ἀρ-
 χαίων λήθη· καὶ κατ' ὀλίγον ἐς ὑπόμνησιν ἤρχοντο αὐτῶν,
 καὶ ὅποτε τι ἀναμνησθεῖεν, ἐποιοῦντο τῷ ἀγῶνι προσθή-
 6 κην. δῆλον δέ· ἐξ οὗ γὰρ τὸ συνεχὲς ταῖς μνήμαις ἐπὶ ταῖς 25
 ὀλυμπιάσιν ἐστί, δρόμον μὲν ἄθλα ἐτέθη πρῶτον, καὶ
 Ἥλειος Κόροιβος ἐνίκη· εἰκὼν μὲν δὴ οὐκ ἔστιν ἐν Ὀλυμ-
 πίᾳ τοῦ Κοροίβου, τάφος δὲ ἐπὶ τοῖς πέρασιν τῆς Ἥλειας.
 a. C. 724 ὀλυμπιάδι δὲ ὕστερον τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ προσετέθη
 σφίσι διάυλος· Ὑπηνος δὲ ἀνὴρ Πισαῖος ἀνείλετο ἐπὶ τῷ 30
 διαύλῳ τὸν κότινον, τῇ δὲ ἐξῆς <ἐπὶ τῷ >δολίχῳ ὁ Λακε-

11 Ψ 295 || 23 5. 4. 5

14 ἡνιόχει F: ἡνιοχεῖ VP || 15 αὐτός] οὗτος Schubart || 25 τῆς
 μνήμης Emperius || 27 κόροικος P item 29 || 31 lac. ind. Krause
 suppl. Schubart coll. Dion. Hal. 7. 72: Λακεδαιμόνιος post Ἀκανθος
 inserendum coni. Meursius

δαιμόνιος> Ἀκανθος. ἐπὶ δὲ τῆς ὀγδόης καὶ δεκάτης ὀλυμ- 7
 πιάδος πεντάθλον καὶ πάλης ἀφίκοντο ἐς μνήμην· καὶ τοῦ a. C. 708
 μὲν Λάμπιδι ὑπῆρξεν, Εὐρυβάτῳ δὲ ἡ νίκη τῆς πάλης,
 Λακεδαιμονίοις καὶ τούτοις. τρίτῃ δὲ ὀλυμπιάδι καὶ εἰκο- a. C. 688
 5 στῇ πυγμῆς ἄθλα ἀπέδοσαν· Ὀνόμαστος δὲ ἐνίκησεν ἐκ
 Σμύρνης συντελούσης ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ἴωνας. πέμπτῃ a. C. 680
 δὲ ἐπὶ ταῖς εἴκοσι κατεδέξαντο ἱππῶν τελείων δρόμον, καὶ
 ἀνηγορεύθη Θηβαῖος Παγώνδας κρατῶν ἄρματι. ὀγδοῇ 8
 δὲ ἀπὸ ταύτης ὀλυμπιάδι ἐδέξαντο παγκρατιαστὴν τε ἄν- a. C. 648
 10 δρα καὶ ἱππον κέλῃτα· Ἴππος μὲν δὴ Κραννῶνλου Κρανξίδα
 παρέφθη, τοὺς δὲ ἐσελθόντας ἐπὶ τὸ παγκράτιον ὁ Λύγδα-
 μίς κατειργάσατο Συρακούσιος. τούτῳ πρὸς ταῖς λιθοτο-
 μίαις ἐστὶν ἐν Συρακούσαις μνήμα· εἰ δὲ καὶ Ἡρακλεῖ τῷ
 Θηβαίῳ μέγεθος παρισούτο ὁ Λύγδαμης, ἐγὼ μὲν οὐκ
 15 οἶδα, λεγόμενον δὲ ὑπὸ Συρακουσίων ἐστί. τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς 9
 παισὶν ἐς μὲν τῶν παλαιότερων οὐδεμίαν ἤκει μνήμην,
 αὐτοὶ δὲ ἀρέσαν σφίσι κατεστήσαντο Ἡλεῖοι. δρόμον μὲν
 δὴ καὶ πάλης ἐτέθη παισὶν ἄθλα ἐπὶ τῆς ἐβδόμης καὶ τρια-
 κοστῆς ὀλυμπιάδος, καὶ Ἱπποσθένης Λακεδαιμόνιος πά- a. C. 632
 20 λην, Πολυνείκης δὲ τὸν δρόμον ἐνίκησεν Ἡλεῖος. πρώτη
 δὲ ἐπὶ ταῖς τεσσαράκοντα ὀλυμπιάδι πύκτας ἐσεκάλεσαν a. C. 616
 παῖδας, καὶ περιῆν τῶν ἐσελθόντων Συβαρίτης Φιλύτας.
 τῶν δὲ ὀπλιτῶν ὁ δρόμος ἐδοκιμάσθη μὲν ἐπὶ τῆς πέμπτης 10
 ὀλυμπιάδος καὶ ἐξηκοστῆς, μελέτης ἔμοι δοκεῖν ἕνεκα τῆς a. C. 520
 25 ἐς τὰ πολεμικά· τοὺς δὲ δραμόντας ἀσπίσιν ὁμοῦ πρώτος
 Λαμάρετος ἐκράτησεν Ἡραιεύς. δρόμος δὲ δύο ἱππῶν τε-
 λείων συνωρὶς κληθεῖσα τρίτῃ μὲν ὀλυμπιάδι ἐτέθη πρὸς
 ταῖς ἐνενήκοντα, Εὐαγόρας δὲ ἐνίκησεν Ἡλεῖος. ἐνάτῃ δὲ a. C. 408
 ἤρρεσεν ὀλυμπιάδι καὶ ἐνενηκοστῇ καὶ πῶλων ἄρμασιν a. C. 384
 30 ἀγωνίζεσθαι· Λακεδαιμόνιος δὲ Εὐρυβιάδης τὸν στέφανον
 τῶν πῶλων ἔσχε τοῦ ἄρματος. προσέθεσαν δὲ ὕστερον καὶ 11

3 Λάμπιδι edd.: λαμπίδι β || 5 Ὀνόμαστος edd.: ὀνομαστός β ||
 9 ἐδέξαντο Sylburg: -ατο β || 11 ὁ del. Siebelis || 20 τὸν del.
 Herwerden || 21 ὀλυμπιάδι V: -άσι FP || 26 Λαμάρετος Schu-
 bart-Walz coll. 6. 10. 4: δημάρετος β || 30 Εὐρυβιάδης Habicht
 coll. IG II² 2326: συβαριάδης β || 31 προσέθεσαν Dindorf: συν- β

- συνωρίδα πώλων καὶ πῶλον κέλητα· ἐπὶ μὲν δὴ τῇ συν-
 ωρίδι Βελιστίχην ἐκ Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θαλάσσηι γυναικα,
 Τληπόλεμον δὲ Λύκιον ἀναγορευθῆναι λέγουσιν ἐπὶ τῷ
 κέλῃτι, τοῦτον μὲν ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ τριακοστῆς τε καὶ
 a. C. 256 ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, τῆς δὲ Βελιστίχης τὴν συνωρίδα 5
 a. C. 264 Ὀλυμπιάδι πρὸ ταύτης τρίτη. πέμπτη δὲ ἐπὶ ταῖς τεσ-
 a. C. 200 σαράκοντα καὶ ἑκατὸν ἄθλα ἐτέθη παγκρατίου παισὶ, καὶ
 ἐνίκα Φαίδιμος Αἰολεὺς ἐκ πόλεως Τρωιάδος.
- 9 Κατελύθη δὲ ἐν Ὀλυμπίαι καὶ ἀγωνίσματα, μεταδόξαν
 μηκέτι ἄγειν αὐτὰ Ἥλαιοις. πένταθλόν τε γὰρ παίδων 10
 a. C. 628 ἐπὶ τῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος καὶ τριακοστῆς ἐτέθη, καὶ ἐπ’
 αὐτῷ τὸν κότινον Εὐτελίδα Λακεδαιμονίον λαβόντος
 οὐκέτι ἄρεστὰ Ἥλαιοις ἦν πεντάθλους ἐσέρχεσθαι παῖδας.
 τῆς δὲ ἀπῆνης καὶ κάλπης τὸν δρόμον, τὸν μὲν Ὀλυμ-
 a. C. 500 πιάδι νομισθέντα ἐβδομηκοστῇ, τὸν δὲ τῆς κάλπης τῇ 15
 a. C. 496 ἐφεξῆς ταύτῃ, κήρυγμα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐποίησαντο ἐπὶ
 a. C. 444 τῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος καὶ ὀγδοηκοστῆς μήτε κάλπης
 τοῦ λοιποῦ μήτε ἀπῆνης ἔσεσθαι δρόμον. ὅτε δὲ ἐτέθη
 πρῶτον, Θερσίον μὲν ἀπῆνη Θεσσαλοῦ, Παταίκου δὲ
 2 Ἀχαιοῦ τῶν ἐκ Λύμης ἐνίκησεν ἡ κάλπη. ἦν δὲ ἡ μὲν θή- 20
 λεια ἵππος, καὶ ἀπ’ αὐτῶν ἀποπηδῶντες ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ
 δρόμῳ συνέθεον {οἱ ἀναβάται} ταῖς ἵπποις εἰλημμένοι
 τῶν χαλινῶν, καθὰ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι οἱ ἀναβάται καλούμενοι.
 διάφορα δὲ τοῖς ἀναβάταις ἐς τῆς κάλπης τὸν δρόμον τά τε
 σημειὰ ἐστί καὶ ἄρσενές σφισιν ὄντες οἱ ἵπποι. ἀπῆνῃ δὲ 25
 οὔτε τῷ ἀνευρήματι οὐδὲν ἀρχαῖον οὔτε εὐπρέπεια αὐτῇ
 προσῆν, ἐπάρατόν τε Ἥλαιοις ἐκ παλαιοῦ καὶ ἀρχὴν γενέ-
 σθαι σφίσιν ἐν τῇ χώρῃ τὸ ζῶιον· ἦν γὰρ δὴ ἀπῆνη κατὰ
 τὴν συνωρίδα ἡμιόνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα.
- 3 Ὁ δὲ κόσμος ὁ περὶ τὸν ἀγῶνα ἐφ’ ἡμῶν, ὥς θύεσθαι τῷ 30
 θεῷ τὰ ἱερεῖα πεντάθλου μὲν καὶ δρόμου τῶν ἵππων

2 μακεδονίας FP: λακεδαιμονίας V || 8 inter ἐκ et πόλεως nomen oppidi excidisse putat Hitzig || 15 τῇ edd.: τῆς β || 22 secl. Kayser || 23 ἀποβάται (?) Bekker, item 24 || 26 αὐτῇ P: αὐτῇ VF || 31 μὲν] νῦν Robert τε (?) Spiro

- ὅστερα *** ἀγωνισμάτων, οὗτος κατέστη σφίσιν ὁ κόσμος
Ὀλυμπιάδι ἐβδόμῃ πρὸς ταῖς ἐβδομήκοντα· τὰ πρὸ τοῦ- a. C. 472
των δὲ ἐπὶ ἡμέρας ἤγον τῆς αὐτῆς ὁμοίως καὶ ἀνθρώπων
καὶ ἱππων ἀγῶνα. τότε δὲ προήχθησαν ἐς νύκτα οἱ παγ-
5 κρατιάζοντες ἅτε οὐ κατὰ καιρὸν ἐσκληθέντες, αἵτιοι δὲ
ἐγένοντο οἱ τε ἱπποὶ καὶ ἐς πλεόν ἔτι ἢ τῶν πεντάθλων
ἀμιλλα· καὶ ἐκράτει μὲν Ἀθηναῖος Καλλίας τοὺς παγκρα-
τιάσαντας, ἐμπόδιον δὲ οὐκ ἔμελλε παγκρατίῳ τοῦ λοι-
ποῦ τὸ πένταθλον οὐδὲ οἱ ἱπποὶ γενήσεσθαι.
- 10 Τὰ δὲ ἐπὶ ταῖς ἀγωνοθετοῦσιν οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ ἃ καθ- 4
εστηκότα ἦν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐς αὐτοὺς νομίζουσιν,
ἀλλὰ Ἴφιτος μὲν τὸν ἀγῶνα ἔθηκεν αὐτὸς μόνος, καὶ μετὰ
Ἴφιτον ἐτίθεσαν ὡσαύτως οἱ ἀπὸ Ὀξύλου· πεντηκοστῇ δὲ a. C. 580
Ὀλυμπιάδι ἀνδράσι δύο ἐξ ἀπάντων λαχοῦσιν Ἥλείων
15 ἐπετράπη ποιῆσαι τὰ Ὀλύμπια, καὶ ἐπὶ πλείστον ἀπὸ
ἐκείνου διέμεινε τῶν ἀγωνοθετῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν δύο.
πέμπτη δὲ Ὀλυμπιάδι καὶ ἐνενηκοστῇ ἐννέα ἔλλανοδίκας 5
κατέστησαν· τρισὶ μὲν δὴ ἐπετέτραπτο ἐξ αὐτῶν ὁ δρόμος a. C. 400
τῶν ἱππων, τοσοῦτοις δὲ ἑτέροις ἐπόπταις εἶναι τοῦ πεν-
20 θλου, τοῖς δὲ ὑπολειπομένοις τὰ λοιπὰ ἔμελε τῶν ἀγω-
νισμάτων. δευτέραι δὲ ἀπὸ ταύτης Ὀλυμπιάδι προσετέθη a. C. 392
καὶ ὁ δέκατος ἀθλοθέτης. ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης καὶ ἑκατο- a. C. 368
στῆς φυλαί τε Ἥλείοις δώδεκα καὶ εἰς ἀπὸ φυλῆς ἐκάστης
ἐγένετο ἔλλανοδίκης. πιεσθέντες δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων πολέ- 6
25 μωι μοῖραν τε ἀπέβαλον τῆς γῆς καὶ ὅσοι τῶν δήμων ἦσαν
ἐν τῇ ἀποτμηθείσῃ χώρῃ, καὶ οὕτως ἐς ὀκτώ τε ἀριθμὸν
φυλῶν ἐπὶ τῆς τετάρτης συνεστάλησαν Ὀλυμπιάδος καὶ a. C. 364
ἑκατοστῆς καὶ ἔλλανοδίκαι σφίσιν ἴσοι ταῖς φυλαῖς ἡρέ-
θησαν. ὀγδόῃ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἐπανῆλθον a. C. 348
30 αὐθις ἐς ἀνδρῶν δέκα ἀριθμόν, καὶ ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου
διαμεμένηκεν ἐς ἡμᾶς.

Πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα ἴδοι τις ἂν ἐν Ἑλλήσιν, τὰ δὲ καὶ 10

1 <τῶν δὲ λοιπῶν πρότερα> ἀγωνισμάτων Bekker || 13 πεντηκο-
στῇ] πέμπτη καὶ εἰκοστῇ Schubart || 17 ἐνενηκοστῇ Boeckh:
εἰκοστῇ β || 21 δευτέραι VP: δευτέρω F || 23 ἡρέθησαν V: ἡρήθη-
σαν FP

ἀκούσαι θαύματος ἄξια· μάλιστα δὲ τοῖς Ἐλευσῖνι δρω-
μένοις καὶ ἀγῶνι τῷ ἐν Ὀλυμπίαι μέτεστιν ἐκ θεοῦ φρον-
τίδος.

Τὸ δὲ ἄλλος τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς παραποιήσαντες τὸ ὄνομα
Ἄλτιν ἐκ παλαιοῦ καλοῦσι· καὶ δὴ καὶ Πινδάρῳ ποιήσαντι 5
ἐς ἄνδρα ὀλυμπιονίκην αἶσμα Ἄλτις ἐπωνόμασται τὸ χω-
2 ρίον. ἐποιήθη δὲ ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα τῷ Διὶ ἀπὸ λαφύ-
ρων, ἥνικα Πίσαν οἱ Ἑλλεῖοι καὶ ὅσον τῶν περιοίκων ἄλλο
συναπέστη Πισαίοις πολέμῳ καθεῖλον. Φειδίαν δὲ τὸν
ἐργασάμενον τὸ ἄγαλμα εἶναι καὶ ἐπίγραμμα ἔστιν ἐς μαρ- 10
τυρίαν ὑπὸ τοῦ Διὸς γεγραμμένον τοῖς ποσὶ·

Φειδίας Χαρμίδου νιὸς Ἀθηναῖός μ' ἐποίησε.

3 τοῦ ναοῦ δὲ Δώριος μὲν ἔστιν ἡ ἐργασία, τὰ δὲ ἐκτὸς περι-
στυλὸς ἔστι· πεποιήται δὲ ἐπιχωρίου πύρου. ὕψος μὲν δὴ
αὐτοῦ τὸ ἐς τὸν αἰτὸν ἀνήκον εἰσὶν οἱ ὀκτὼ πόδες καὶ 15
ἐξήκοντα, εὐρὸς δὲ πέντε καὶ ἐνενήκοντα, τὰ δὲ ἐς μῆκος
τριάκοντά τε καὶ διακόσιοι· τέκτων δὲ ἐγένετο αὐτοῦ Λί-
βων ἐπιχώριος. κέραμος δὲ οὐ γῆς ὀπτῆς ἔστιν, ἀλλὰ κε-
ράμου τρόπον λίθος ὁ Πεντελῆσιν εἰργασμένος· τὸ δὲ
εὖρημα ἀνδρὸς Ναξίου λέγουσιν εἶναι Βύζου, οὗ φασιν ἐν 20
Νάξῳ τὰ ἀγάλματα ἐφ' ὧν ἐπίγραμμα εἶναι·

Νάξιος Εὐεργὸς με γένει Λητοῦς πόρε, Βύζεω
παῖς, ὃς πρῶτιστος τεῦξε λίθου κέραμον.

ἡλικίαν δὲ ὁ Βύζης οὗτος κατὰ Ἀλνάττην <ῆν> τὸν Λυδὸν
4 καὶ Ἀστυάγην τὸν Κναξάρου βασιλεύοντα ἐν Μήδοις. ἐν 25
δὲ Ὀλυμπίαι λέβης ἐπίχρυσος ἐπὶ ἐκάστῳ τοῦ ὀρόφου τῷ
πέρατι ἐπικείται καὶ Νίκη κατὰ μέσον μάλιστα ἔστηκε
τὸν αἰτὸν, ἐπίχρυσος καὶ αὐτή. ὑπὸ δὲ τῆς Νίκης τὸ ἄγαλμα
ἀσπὶς ἀνάκειται χρυσῇ, Μέδουσαν τὴν Γοργόνα ἔχουσα
ἐπειργασμένην. τὸ ἐπίγραμμα δὲ τὸ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι τούς τε 30

5 Ol. 10. 45 || 12 Preger 177 || 22—23 Preger 106

8 πίσαν R^{ms}PaVb: ἐπίσαν FP om. V || 14 ὕψος A: ὕψηλός β ||
15 αὐτοῦ τὸ Schubart-Walz: αὐτὸ τοῦτο β | ἀνήκον F: ἀνήκων
VP || 24 suppl. Schubart || 28 αὐτῇ Va: αὐτῇ β

ἀναθέντας δηλοῖ καὶ καθ' ἣντινα αἰτίαν ἀνέθεσαν· λέγει γὰρ δὴ οὕτω·

ναὸς μὲν φιάλαν χρυσέαν ἔχει, ἐκ δὲ Τανάγρας
τοὶ Λακεδαιμόνιοι συμμαχία τ' ἀνέθεν
5 δῶρον ἀπ' Ἀργείων καὶ Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων,
τὰν δεκάταν νίκας εἵνεκα τῷ πολέμῳ.

ταύτης τῆς μάχης μνήμην καὶ ἐν τῇ Ἀτθίδι ἐποιησάμην
συγγραφῇ, τὰ Ἀθήνησιν ἐπεξίων μνήματα. τοῦ δὲ ἐν 5
Ὀλυμπίαι ναοῦ τῆς ὑπὲρ τῶν κίωνων περιθεούσης ζώνης
10 κατὰ τὸ ἐκτὸς ἀσπίδες εἰσὶν ἐπίχρυσοι μία καὶ εἴκοσιν
ἀριθμὸν, ἀνάθημα στρατηγοῦ Ῥωμαίων Μομμίου κρα-
τήσαντος Ἀχαιῶν πολέμῳ καὶ Κόρινθόν τε ἐλόντος καὶ
Κορινθίους τοὺς Δωριέας ποιήσαντος ἀναστάτους. τὰ δὲ 6
ἐν τοῖς αἵεσι, ἔστιν ἔμπροσθεν Πέλοπος ἡ πρὸς Οἰνόμαον
15 τῶν ἵππων ἄμιλλα ἔτι μέλλουσα καὶ τὸ ἔργον τοῦ δρό-
μου παρὰ ἀμφοτέρων ἐν παρασκευῇ. Διὸς δὲ ἀγάλματος
κατὰ μέσον πεποιημένου μάλιστα τὸν αἵετὸν, ἔστιν Οἰνό-
μαος ἐν δεξιᾷ τοῦ Διὸς ἐπικείμενος κράνος τῇ κεφαλῇ,
παρὰ δὲ αὐτὸν γυνὴ Στερόπη, θυγατέρων καὶ αὕτη τῶν
20 Ἀτλαντος· Μυρτίλος δέ, δς ἤλαννε τῷ Οἰνομάῳ τὸ
ἄρμα, κάθηται πρὸ τῶν ἵππων, οἱ δὲ εἰσὶν ἀριθμὸν οἱ
ἵπποι τέσσαρες. μετὰ δὲ αὐτὸν εἰσὶν ἄνδρες δύο· ὀνόματα
μὲν σφισιν οὐκ ἔστι, θεραπεύειν δὲ ἄρα τοὺς ἵππους καὶ
τούτοις προσετέτακτο ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου. πρὸς αὐτῷ δὲ 7
25 κατὰκειται τῷ πέρατι Κλάδεος· ἔχει δὲ καὶ ἐς τὰ ἄλλα
παρ' Ἡλείων τιμὰς ποταμῶν μάλιστα μετὰ γε Ἀλφειῶν.
τὰ δὲ ἐς ἀριστερὰ ἀπὸ τοῦ Διὸς ὁ Πέλοψ καὶ Ἱπποδάμεια
καὶ ὁ τε ἡνίοχος ἔστι τοῦ Πέλοπος καὶ ἵπποι δύο τε ἄν-

3-6 Preger 59 cf. IGA 171 N. 26a || 7 1. 29. 9

4 τοὶ O. Müller: τοῖς β | Λακεδαιμόνιοι Buttman: λακεδαιμο-
νίοις β | συμμαχία titulus: -ίαν β συμμαχίδος R^mPaVaVb | τ']
γε R^mPaVa om. Vb | ἀνέθεν Buttman: ἀνθεν β τεθέν R^mPa
VaVb || 5 Ἀθηναίων Schubart: ἀθηναίων β || 8 ἐπεξίων VP:
ἐπαξίων F || 12 ἀχαιῶν L: -οῦ β || 19 αὕτη Siebelis: αὐτὴ β ||
28 <οἱ> ἵπποι Michaelis

δρες, ἵπποκόμοι δὴ καὶ οὗτοι τῷ Πέλοπι. καὶ αὐθις ὁ
 ἀετὸς κάτεισιν ἐς στενόν, καὶ κατὰ τοῦτο Ἀλφειὸς ἐπ' αὐ-
 τοῦ πεποίηται. τῷ δὲ ἀνδρὶ δς ἡνιόχει τῷ Πέλοπι λόγῳ
 μὲν τῷ Τροϊζηνίων ἐστὶν ὄνομα Σφαῖρος, ὁ δὲ ἐξηγητὴς
 8 ἔφασκεν ὁ ἐν Ὀλυμπίαι Κίλλαν εἶναι. τὰ μὲν δὴ ἔμπροσθεν 5
 <ἐν> τοῖς ἀετοῖς ἐστὶ Παιωνίου, γένος ἐκ Μένδης τῆς
 Θρῳακίας, τὰ δὲ ὀπισθεν αὐτῶν Ἀλκαμένους, ἀνδρὸς ἡλι-
 κίαν τε κατὰ Φειδίαν καὶ δευτερεῖα ἐνεγκαμένου σοφίας
 ἐς ποιήσιν ἀγαλμάτων. τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀετοῖς ἐστὶν αὐτῷ
 Λαπιθῶν ἐν τῷ Πειρίθου γάμῳ πρὸς Κενταύρους ἡ 10
 μάχη. κατὰ μὲν δὴ τοῦ ἀετοῦ τὸ μέσον Πειρίθους ἐστὶν·
 παρὰ δὲ αὐτὸν τῇ μὲν Εὐρυτίῳ ἡρπακῶς τὴν γυναῖκά
 ἐστὶ τοῦ Πειρίθου καὶ ἀμύνων Καινεὺς τῷ Πειρίθῳ, τῇ
 δὲ Θησεὺς ἀμυνόμενος πελέκει τοὺς Κενταύρους· Κέν-
 ταυρος δὲ ὁ μὲν παρθένον, ὁ δὲ παῖδα ἡρπακῶς ἐστὶν 15
 ὠραίον. ἐποίησε δὲ ἐμοὶ δοκεῖν ταῦτα ὁ Ἀλκαμένης, Πει-
 ρίθου τε εἶναι Διὸς ἐν ἔπεσι τοῖς Ὀμήρου δεδιδαγμένος
 καὶ Θησέα ἐπιστάμενος ὥς εἴη τέταρτος <ἀπὸ> Πέλοπος.
 9 Ἔστι δὲ ἐν Ὀλυμπίαι καὶ Ἡρακλέους τὰ πολλὰ τῶν
 ἔργων. ὑπὲρ μὲν τοῦ ναοῦ πεποίηται τῶν θυρῶν ἡ ἐξ Ἀρκα- 20
 δίας ἄγρα τοῦ ὕδους καὶ τὰ πρὸς Διομήδην τὸν Θρᾷκα καὶ ἐν
 Ἐρυνθείᾳ πρὸς Γηρυνόην, καὶ Ἀτλαντὸς τε τὸ φόρημα
 ἐκδέχεσθαι μέλλων καὶ τῆς κόπρου καθαίρων τὴν γῆν
 ἐστὶν Ἥλαιοις· ὑπὲρ δὲ τοῦ ὀπισθοδόμου τῶν θυρῶν {ὁ}
 τοῦ ζωστήρος τὴν Ἀμαζόνα ἐστὶν ἀφαιρούμενος καὶ τὰ ἐς 25
 τὴν ἔλαφον καὶ τὸν ἐν Κνωσσῷ ταῦρον καὶ ὄρνιθας τὰς
 ἐπὶ Στυμφήλῳ καὶ ἐς ὕδραν τε καὶ τὸν ἐν τῇ γῇ τῇ
 10 Ἀργεῖαι λέοντα. τὰς θύρας δὲ εἰσίντι τὰς χαλκᾶς, ἔστιν

17 E 318

3 ἡνιόχει Sylburg: ἡνιοχεῖ β || 6 suppl. Facius <τῶν ἐν> Hitzig |
 Παιωνίου edd.: παιωνίων F παιώνιον VP | μένδης F: μὲν δὴ VP ||
 8 Φειδίαν Pa^m8: ἰδίαν β | δευτερεῖα Musurus (etiam Pa² ut vi-
 detur): δευτερίαν β δεύτερα Rossbach || 13 Καινεὺς edd.: κινεὺς β |
 τῇ edd.: πῇ β || 18 suppl. Clavier || 20 ἡ <ἐξ Αἰδον ἡρπαγὴ τοῦ
 κυνὸς καὶ ἡ> O. Müller || 23 ἐκδέχεσθαι <καὶ τὸν Κέρβερον ἐξ Αἰδου
 κομίζειν> Curtius, quo ordine labores Herculis steterint adhuc in
 incerto | μέλλων L: μέλλον β || 24 secl. Musurus

ἐν δεξιᾷ πρὸ τοῦ κίονος Ἰφιτος ὑπὸ γυναικὸς στεφανούμε-
νος Ἑκχειρίας, ὡς τὸ ἐλεγείον τὸ ἐπ' αὐτοῖς φησιν. ἐστή-
κασι δὲ καὶ ἐντὸς τοῦ ναοῦ κίονες, καὶ στοαὶ τε ἔνδον
ὑπερῶιοι καὶ πρόσσδος δι' αὐτῶν ἐπὶ τὸ ἄγαλμά ἐστι.
5 πεποιήται δὲ καὶ ἄνοδος ἐπὶ τὸν ὄροφον σκολιά.

Καθέζεται μὲν δὴ ὁ θεὸς ἐν θρόνῳ χρυσοῦ πεποιημέ- 11
νος καὶ ἐλέφαντος· στέφανος δὲ ἐπίκειται οἱ τῇ κεφαλῇ
μεμιμημένος ἐλαίας κλῶνας. ἐν μὲν δὴ τῇ δεξιᾷ φέρει
Νίκην, ἐξ ἐλέφαντος καὶ ταύτην καὶ χρυσοῦ, ταινίαν τε
10 ἔχουσαν καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον· τῇ δὲ ἀριστερᾷ
τοῦ θεοῦ χειρὶ ἔνεστι σκήπτρον μετάλλοις τοῖς πᾶσιν
ἡνθισμένον, ὁ δὲ ὄρνις ὁ ἐπὶ τῷ σκήπτρῳ καθήμενός
ἐστίν ὁ αἰετός. χρυσοῦ δὲ καὶ τὰ ὑποδήματα τῷ θεῷ καὶ
ἱμάτιον ὡσαύτως ἐστί· τῷ δὲ ἱματίῳ ζώδιά τε καὶ τῶν
15 ἀνθῶν τὰ κρίνα ἐστὶν ἐμπεποιημένα. ὁ δὲ θρόνος ποικίλος 2
μὲν χρυσῷ καὶ λίθοις, ποικίλος δὲ καὶ ἐβένῳ τε καὶ ἐλέ-
φαντὶ ἐστί· καὶ ζώιά τε ἐπ' αὐτοῦ γραφῇ μεμιμημένα καὶ
ἀγάλματά ἐστιν εἰργασμένα. Νίκαι μὲν δὴ τέσσαρες χο-
ρευουσῶν παρεχόμεναι σχῆμα κατὰ ἕκαστον τοῦ θρόνου
20 τὸν πόδα, δύο δὲ εἰσιν ἄλλαι πρὸς ἑκάστου πέζῃ ποδός.
τῶν ποδῶν δὲ ἑκατέρῳ τῶν ἔμπροσθεν παῖδές τε ἐπί-
κεινται Θηβαίων ὑπὸ σφιγγῶν ἡρπασμένοι καὶ ὑπὸ τὰς
σφίγγας Νιόβης τοὺς παῖδας Απόλλων κατατοξεύουσι καὶ
Ἄρτεμις. τῶν δὲ {ἐκ} τοῦ θρόνου μεταξὺ ποδῶν τέσσαρες 3
25 κανόνες εἰσίν, {ἐκ} ποδός ἐς πόδα ἕτερον διήκων ἕκαστος.
τῷ μὲν δὴ κατ' εὐθὺ τῆς ἐσόδου κανόνι, ἐπτά ἐστὶν ἀγάλ-
ματα ἐπ' αὐτῷ, τὸ γὰρ ὄγδοον ἐξ αὐτῶν οὐκ ἴσασι τρόπον
ὄντινα ἐγένετο ἀφανές· εἴη δ' ἂν ἀγωνισμάτων ἀρχαίων
ταῦτα μιμήματα· οὐ γάρ πω τὰ ἐς τοὺς παῖδας <τοὺς
30 παγκρατιαστάς> ἐπὶ ἡλικίας ἤδη καθειστήκει τῆς Φειδίου.

1 ὑπὸ Schaefer: ἀπὸ β || 2 αὐτοῖς Sylburg: αὐτοὺς β || 4 πρόσ-
σδος Bekker: πρόσδος β || 11 χειρὶ ἔνεστι Porson: χαρὶεν ἐστί β ||
17 μεμιμημένα Schaefer: μεμιγμένα β || 24 – 25 transp. Goldhagen ||
25 διήκων Sylburg: διώκων β || 28 ἀγωνισμάτων] ἀγωνιστῶν Ro-
bert <πλὴν τοῦ παιδός> ἀγωνισμάτων Trendelenburg, Pausanias in
Olympia, 1914, 87 || 29 – 30 οὐκ ἄρα πω – Φειδίου post ὀργόηκοντα
p. 26, 5 transp. Robert | suppl. Preuner coll. 5.8.11, lac. ind. Dindorf

τὸν δὲ αὐτὸν ταινίαι τὴν κεφαλὴν ἀναδούμενον εἰκέναι τὸ
 εἶδος Παντάρκει λέγουσι, μειράκιον δὲ Ἥλειον τὸν Παντ-
 ἄρκη παιδικὰ εἶναι τοῦ Φειδίου· ἀνείλετο δὲ καὶ ἐν παισὶν
 a. C. 436 ὁ Παντάρκης πάλης νίκην Ὀλυμπιάδι ἔκτι προὐ ταῖς
 4 ὀγδοήκοντα. ἐπὶ δὲ τῶν κανόνων τοῖς λοιποῖς ὁ λόχος 5
 ἐστὶν ὁ σὺν Ἡρακλεῖ μαχόμενος πρὸς Ἀμαζόνas· ἀριθμὸς
 μὲν δὴ συναμφοτέρων ἐς ἐννέα ἐστὶ καὶ εἴκοσι, τέτακται δὲ
 καὶ Θησεὺς ἐν τοῖς συμμάχοις τῷ Ἡρακλεῖ. ἀνέχουσι δὲ
 οὐχ οἱ πόδες μόνοι τὸν θρόνον, ἀλλὰ καὶ κίονες ἴσοι τοῖς
 ποσὶ μεταξὺ ἐστηκότες τῶν ποδῶν. ὑπελθεῖν δὲ οὐχ οἷον 10
 τέ ἐστιν ὑπὸ τὸν θρόνον, ὥσπερ γε καὶ ἐν Ἀμύκλαις ἐς τὰ
 ἐντὸς τοῦ θρόνου παρερχόμεθα· ἐν Ὀλυμπίαι δὲ ἐρύματα
 5 τρόπον τοίχων πεποιημένα τὰ {δὲ} ἀπείργοντά ἐστι. τού-
 των τῶν ἐρυμάτων ὅσον μὲν ἀπαντικρὺ τῶν θυρῶν ἐστίν,
 ἀλήλιπται κυανῶι μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ αὐτῶν παρέχεται 15
 Παναίνου γραφάς. ἐν δὲ αὐταῖς ἐστὶ μὲν οὐρανὸν καὶ γῆν
 Ἄτλας ἀνέχων, παρέστηκε δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐκδέξασθαι τὸ
 ἄχθος ἐθέλων τοῦ Ἀτλαντος, ἔτι δὲ Θησεὺς τε καὶ Πει-
 ρίδους καὶ Ἑλλάς τε καὶ Σαλαμῖς ἔχουσα ἐν τῇ χειρὶ τὸν
 ἐπὶ ταῖς ναυσὶν ἄκραις ποιούμενον κόσμον, Ἡρακλέους τε 20
 6 τῶν ἀγωνισμάτων τὸ ἐς τὸν λέοντα τὸν ἐν Νεμέαι καὶ τὸ ἐς
 Κασσάνδραν παρανόμημα Αἴαντος, Ἴπποδάμειά τε ἡ Οἰνο-
 μάου σὺν τῇ μητρὶ καὶ Προμηθεὺς ἔτι ἐχόμενος μὲν ὑπὸ
 τῶν δεσμῶν, Ἡρακλῆς δὲ ἐς αὐτὸν ἦρται· λέγεται γὰρ δὴ 25
 καὶ τότε ἐς τὸν Ἡρακλέα, ὥς ἀποκτείναι μὲν τὸν αἰτὸν δς
 ἐν τῷ Κανκάσῳ τὸν Προμηθεά ἐλύπει, ἐξέλοιτο δὲ καὶ
 αὐτὸν Προμηθεά ἐκ τῶν δεσμῶν. τελευταῖα δὲ ἐν τῇ γρα-
 φῇ Πενθεσίλειά τε ἀφιεῖσα τὴν ψυχὴν καὶ Ἀχιλλεὺς ἀν-
 ἐχων ἐστὶν αὐτήν· καὶ Ἑσπερίδες δύο φέρουσι τὰ μῆλα ὧν
 ἐπιτετράφθαι λέγονται τὴν φρουράν. Πάναινος μὲν δὴ 30
 οὗτος ἀδελφός τε ἦν Φειδίου καὶ αὐτοῦ καὶ Ἀθήνησιν ἐν

3 τοῦ om. F || 11 τὰ L (cf. 4. 34. 4): τὸ Sylburg τὸν β || 12 παρ-
 ερχόμεθα Pa^{sv} L: παρεχόμεθα β W || 13 del. Corais || 14 ἐστὶν
 om. F || 21 τὸ L: τῶν β W om. Va || 24 ἦρται L: ἦραι β ὁρῶν
 R^{mg} Pa^{ms} Va Vb || 31 αὐτῷ Siebelis

Ποικίλῃ τὸ Μαραθῶνι ἔργον ἐστὶ γεγραμμένον. ἐπὶ δὲ 7
τοῖς ἀνωτάτω τοῦ θρόνου πεποίηκεν ὁ Φειδίας ὑπὲρ τὴν
κεφαλὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦτο μὲν Χάριτας, τοῦτο δὲ
"Ωρας, τρεῖς ἑκατέρας. εἶναι γὰρ θυγατέρας Διὸς καὶ ταύ-
5 τας ἐν ἔπεσιν ἐστὶν εἰρημένα. Ὀμηρος δὲ ἐν Ἰλιάδι ἐποίησε
τὰς "Ωρας καὶ ἐπιτετράφθαι τὸν οὐρανὸν καθάπερ τινὰς
φύλακας βασιλέως αὐλῆς. τὸ ὑπόδημα δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Διὸς
τοῖς ποσίν, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ καλούμενον θρανίον,
λέοντάς τε χρυσοῦς καὶ Θησέως ἐπειργασμένην ἔχει μάχην
10 τὴν πρὸς Ἀμαζόνas, τὸ Ἀθηναίων πρῶτον ἀνδραγάθημα
ἐς οὐχ ὁμοφύλους. ἐπὶ δὲ τοῦ βάθρου <τοῦ> τὸν θρόνον τε 8
ἀνέχοντος καὶ ὅσος ἄλλος κόσμος περὶ τὸν Δία, ἐπὶ τούτου
τοῦ βάθρου χρυσᾷ ποιήματα, ἀναβεβηκώς ἐπὶ ἄρμα Ἥλιος
καὶ Ζεὺς τέ ἐστι καὶ Ἥρα, <ἐτι δὲ Ἥφαιστος>, παρὰ δὲ
15 αὐτὸν Χάρις· ταύτης δὲ Ἑρμῆς ἔχεται, τοῦ Ἑρμοῦ δὲ
Ἑστία· μετὰ δὲ τὴν Ἑστίαν Ἔρως ἐστὶν ἐκ θαλάσσης Ἀφρο-
δίτην ἀνιοῦσαν ὑποδεχόμενος, τὴν δὲ Ἀφροδίτην στεφανοῖ
Πειθῶ· ἐπείργασται δὲ καὶ Ἀπόλλων σὺν Ἀρτέμιδι Ἀθηνᾶ
τε καὶ Ἡρακλῆς, καὶ ἥδη τοῦ βάθρου πρὸς τῷ πέρατι
20 Ἀμφιτρίτη καὶ Ποσειδῶν Σελήνη τε ἵππον ἐμοὶ δοκεῖν
ἐλαύνουσα. τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένα ἐφ' ἡμιόνου τὴν θεὸν
ὀχεῖσθαι καὶ οὐχ ἵππου, καὶ λόγον γέ τινα ἐπὶ τῷ ἡμιόνῳ
λέγουσιν εὐρήθη.

Μέτρα δὲ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἐς ὕψος τε καὶ εὗρος 9
25 ἐπιστάμενος γεγραμμένά οὐκ ἐν ἐπαίνῳ θήσομαι τοὺς
μετρήσαντας, ἐπεὶ καὶ τὰ εἰρημένα αὐτοῖς μέτρα πολὺ τι
ἀποδέοντά ἐστιν ἢ τοῖς ἰδοῦσι παρέστηκεν ἐς τὸ ἀγαλμα
δόξα, ὅπου γε καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν μάρτυρα ἐς τοῦ Φειδίου
τὴν τέχνην γενέσθαι λέγουσιν. ὥς γὰρ δὴ ἐκτετελεσμένον
30 ἥδη τὸ ἀγαλμα ἦν, ἠῶξατο ὁ Φειδίας ἐπισημῆναι τὸν θεὸν
εἰ τὸ ἔργον ἐστὶν αὐτῷ κατὰ γνώμην· αὐτίκα δ' ἐς τοῦτο

5 Hes. Th. 901 | E 749 – 751

11 suppl. Va Clavier omissio τὸν: <τοῦ> τὸν Siebelis || 12 ὅσος
Faciús: ὅρος β || 14 lac. a Schubart ind. suppl. Brunn || 16 ἐστία
R^{ms}P^{ms}V^{ms}Vb: ἐστὶν δ β || 21 τὴν M^{sv}: τὸν β 21

τοῦ ἐδάφους κατασκήψαι κεραυνόν φασιν, ἔνθα ὕδρῖα καὶ ἐς ἐμὲ ἐπίθημα ἦν ἡ χαλκῇ.

- 10 Ὅσον δὲ τοῦ ἐδάφους ἐστὶν ἔμπροσθεν τοῦ ἀγάλματος, τοῦτο οὐ λευκῶι, μέλανι δὲ κατεσκευάσται τῶι λίθῳ· περιθεῖ δὲ ἐν κύκλῳ τὸν μέλανα λίθου Παρίου κρηπὶς, 5 ἔρῳμα εἶναι τῶι ἐλαίῳ τῶι ἐκχεομένῳ. ἔλαιον γὰρ τῶι ἀγάλματι ἐστὶν ἐν Ὀλυμπίαι συμφέρον, καὶ ἔλαιόν ἐστι τὸ ἀπείργον μὴ γίνεσθαι τῶι ἐλέφαντι βλάβος διὰ τὸ ἐλῶδες τῆς Ἀλτεως. ἐν ἀκροπόλει δὲ τῇ Ἀθηναίων τὴν καλουμένην Παρθένον οὐκ ἔλαιον, ὕδωρ δὲ τὸ ἐς τὸν ἐλέφαντα 10 ὠφελοῦν ἐστὶν· ἄτε γὰρ ἀόχμηρᾶς τῆς ἀκροπόλεως οὐσης διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλόν, τὸ ἄγαλμα ἐλέφαντος πεποιημένον
- 11 ὕδωρ καὶ δρόσον τὴν ἀπὸ τοῦ ὕδατος ποθεῖ. ἐν Ἐπιδαύρῳ δὲ ἐρομένου μου καθ' ἥντινα αἰτίαν οὔτε ὕδωρ τῶι Ἀσκληπιῶι σφισιν οὔτε ἔλαιόν ἐστιν ἐγγεχόμενον, ἐδίδασκόν με οἱ 15 περὶ τὸ ἱερὸν ὡς καὶ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θρόνος ἐπὶ φρέατι εἷη πεποιημένα.
- 12 Ὅσοι δὲ ἀνθρώπων τὰ διὰ τοῦ στόματος ἐς τὸ ἐκτὸς ἐλέφασιν ἐξίσχοντα ὀδόντας τῶν θηρίων εἶναι καὶ οὐ κέρατα ἡγνῆται, τούτοις ἔστιν ἀπιδεῖν μὲν ἐς τὰς ἄλλας, τὸ ἐν 20 Κελτικῇ θηρίον, ἀπιδεῖν δὲ ἐς τοὺς Αἰθιοπικοὺς ταύρους· ἄλλαι μὲν γὰρ κέρατα ἐπὶ ταῖς ὀφρῦσιν ἔχουσιν οἱ ἄρρενες, τὸ δὲ θῆλυ οὐ φύει τὸ παράπαν· οἱ δὲ Αἰθιοπικοὶ ταῦροι τὰ κέρατα φύουσιν ἐπὶ τῇ ῥινί. τίς ἂν οὖν ποιήσαιτο ἔτι ἐν μεγάλῳ θαύματι διὰ στόματος ζῶιῳ κέρατα ἐκφῦναι; 25
- 2 πάρεστι δὲ ἀναδιδάσκεσθαι καὶ τοῖσδε ἔτι· κέρατα γὰρ κατὰ ἐτῶν περίοδον ἀπογίνεται καὶ αὖθις ἐκβλαστάνει ζώοις, καὶ τοῦτο ἔλαφοι τε καὶ δορκάδες, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐλέφαντες πεπόνθασιν. ὀδὸν δὲ οὐκ ἔστιν ὅττωι δεύτερα παρέσται ζῶιῳ τῶν γε ἤδη τελείων· εἰ δὲ ὀδόντες τὰ διὰ 30 στόματος ἐξίσχοντα καὶ μὴ κέρατα ἦσαν, πῶς ἂν καὶ

6 ἐκχεομένῳ VF: ἐκδεχομένῳ P ἐγγεχομένῳ Sylburg || 7 <τῶι> ἐν Ὀλυμπίαι Kayser || 14 τῶι Ἀσκληπιῶι Corais: τοῦ ἀσκληπιοῦ β || 20 ἀπιδεῖν μὲν ἐστὶν transp. Phral. || 22 ἔχουσιν ante ἐπὶ transp. Phral.

ἀνεφύοντο αὐθις; οὐ μὴν οὐδὲ εἵκειν πυρὶ ἔχουσιν ὀδόντες
φύσιν· κέρατα δὲ καὶ βοῶν καὶ ἐλεφάντων ἐς ὁμαλές τε ἐκ
περιφεροῦς καὶ ἐς ἄλλα ὑπὸ πυρὸς ἄγεται σχήματα. ποτα-
μίους γε μὴν ἵπποις καὶ ὕσιν ἢ κάτωθεν γένους τοὺς χαν-
5 λίοδοντας φέρει, κέρατα δὲ ἀναφνύμενα ὀρῶμεν ἐκ κρα-
νίων· ἐλέφαντι οὖν τὰ κέρατα ἴστω τις διὰ κροτάφων 3
κατερχόμενα ἄνωθεν καὶ οὕτως ἐς τὸ ἐκτὸς ἐπιστρέφοντα.
τοῦτο οὐκ ἀκοὴν γράφω, θεασάμενος δὲ ἐλέφαντος ἐν
γῇ τῇ Καμπανῶν κρανίον ἐν Ἀρτέμιδος ἱερῶι· σταδίους
10 δὲ ὡς τριάκοντα ἀπέχει μάλιστα Καπύης τὸ ἱερόν, αὕτη
δὲ ἡ μητρόπολις ἐστὶν ἡ Καπύη τῶν Καμπανῶν. ὁ μὲν
δὴ ἐλέφας παρὰ τὰ λοιπὰ ζῶια διάφορον καὶ τὴν ἐκ-
φυσιν παρέχεται τῶν κεράτων, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέγεθος
ἐστὶν αὐτῷ καὶ εἶδος οὐδὲν ἑοικότα ἐτέρῳι θηρίῳ·
15 φιλότιμοι δὲ ἐς τὰ μάλιστά μοι καὶ ἐς θεῶν τιμὴν οὐ φει-
δωλοὶ χρημάτων γενέσθαι δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες, οἷς γε
παρὰ Ἰνδῶν ἦγετο καὶ ἐξ Αἰθιοπίας ἐλέφας ἐς πόλιν
ἀγαλμάτων.

Ἐν δὲ Ὀλυμπίαι παραπέτασμα ἔρεοῦν κεκοσμημένον 4
20 ὑφάσμασιν Ἀσσυρίοις καὶ βαφῇ πορφύρας τῆς Φοινίκων
ἀνέθηκεν Ἀντίοχος, οὗ δὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀθή-
νησιν ἡ αἰγὶς ἡ χρυσὴ καὶ ἐπ' αὐτῆς ἡ Γοργώ ἐστὶν ἀνα-
θήματα. τοῦτο οὐκ ἐς τὸ ἄνω τὸ παραπέτασμα πρὸς τὸν
ὄροφον ὥσπερ γε ἐν Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας ἀνέλκουσι,
25 καλωιδίους δὲ ἐπιχαλῶντες καθιδᾶσιν ἐς τὸ ἔδαφος. ἀνα- 5
θήματα δὲ ὁπόσα ἔνδον ἢ ἐν τῷ προνάῳ κεῖται, θρόνος
ἐστὶν Ἀριμνήστου βασιλεύσαντος ἐν Τυρσηνοῖς, δς πρῶτος
βαρβάρων ἀναθήματι τὸν ἐν Ὀλυμπίαι Δία ἐδωρήσατο,

22 cf. 1. 21. 3

3–5 ποταμίους — κρανίων damn. Schubart, habet Phral. || 5 ἐκ-
φέρει Phral. | <οὐχ> ὀρῶμεν Schubart-Walz ex L: οὐκ ante ἀνα-
φνύμενα Pa^{ms} | κρανίων Boeckh: καινίων β Phral. Va γενίων B^{sv}
PaVb || 22 ἐστὶν Schubart-Walz: ἢ ἐς τὰ β ἢ ἐς τὰ Corais ||
27 Ἀριμνήστου Bekker: ἀρίμνης τοῦ β

καὶ ἵπποι Κυνίσκας χαλκοῖ, σημεῖα Ὀλυμπικῆς νίκης·
οὗτοι μέγεθος μὲν ἀποθέουσιν ἵππων, ἐστήκασι δὲ ἐν τῷ
προνάω τοῖς ἐσιοῦσιν ἐν δεξιᾷ. κεῖται δὲ καὶ τρίπους
ἐπὶ χαλκος, ἐφ' οὗ πρὶν ἢ τὴν τράπεζαν ποιηθῆναι προετί-
6 θεντο τοῖς νικῶσιν οἱ στέφανοι. βασιλέων δὲ ἀνδριάντας, 5
Ἀδριανοῦ μὲν αἱ ἐς τὸ Ἀχαϊκὸν τελοῦσαι πόλεις ἀνέθεσαν
Παρίου λίθου, Τραϊανοῦ δὲ οἱ πάντες Ἕλληνες. οὗτος
προσεκτέτατο ὁ βασιλεὺς Γέτας τοὺς ὑπὲρ Θράκης
Ὀσρόη τε τῷ ἀπογόνῳ τῷ Ἀρσάκῳ καὶ Πάρθους ἐπο-
λέμησεν· ὅποσα δὲ ἐς ἔργων ἔχει οἱ κατασκευήν, ἀξιολο- 10
γώτατά ἐστι λουτρά ἐπὶ ὄνυμα αὐτοῦ καὶ θέατρον μέγα
κυκλωτέρες πανταχόθεν καὶ οἰκοδόμημα ἐς ἵππων δρό-
μους προῆκον καὶ ἐς δύο σταδίων μῆκος, καὶ ἡ Ῥωμαίων
ἀγορὰ κόσμον τε ἔνεκα τοῦ λοιποῦ θέας ἀξία καὶ μάλιστα
7 ἐς τὸν ὄροφον χαλκοῦ πεποιημένον. αἱ δὲ εἰκόνες αἱ τοῖς 15
κατασκευάσμασι τοῖς περιφερέσιν ἐγκείμεναι, ἡ μὲν τοῦ
ἡλεκτροῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἐστὶν Αὐγούστου, ἡ δὲ τοῦ
ἐλέφαντος βασιλέως Νικομήδους ἐλέγετο εἶναι Βιδυνῶν.
ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τῇ μεγίστῃ τῶν ἐν Βιδυνίαι πόλεων
μετεβλήθη τὸ ὄνομα, Ἀστακῶι τὰ πρὸ τούτου καλουμένην· 20
τὰ δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτῇ Ζυπολίτης ἐγένετο οἰκιστής, Θραῖξ
γένος εἰκάζοντί γε ἀπὸ τοῦ ὀνόματος. τὸ δὲ ἡλεκτρον τοῦτο
οὗ τῷ Αὐγούστῳ πεπολῆνται τὴν εἰκόνα, ὅσον μὲν αὐτό-
ματον ἐν τοῦ Ἡριδανοῦ ταῖς ψάμμοις εὐρίσκεται, σπανί-
ζεται τὰ μάλιστα καὶ ἀνθρώπῳ τίμιον πολλῶν ἐστὶν ἐνε- 25
κα· τὸ δὲ ἄλλο ἡλεκτρον ἀναμεμιγμένος ἐστὶν ἀργύρῳ
8 χρυσός. ἐν δὲ τῷ ἐν Ὀλυμπίαι ναῷ Νέρωνος ἀναθήματα
τρεῖς μὲν ἐς κοτίνου φύλλα <στέφανοι>, τέταρτος δὲ ἐς
δρυός ἐστι μεμιμημένος· κεῖνται δὲ αὐτόθι καὶ ἀσπίδες
χαλκαὶ πέντε καὶ εἰκοσι, τοῖς ὀπλιτεύουσιν εἶναι φορήματα 30
ἐς τὸν δρόμον. στήλαι δὲ ἄλλαι τε ἐστήκασι καὶ ἡ πρὸς
Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους τε καὶ Μαντινέας ἔχουσα δρυκὸν
παρὰ Ἡλείων ἐς συμμαχίαν ἐτῶν ἑκατόν.

1 νίκης om. F || 9 ἀρσάκῳ FP: ἀρκάσου V || 24 ἐν FP Phral.:
ἐκ V || 25 ἀνθρώπῳ] ἄλλων Richards || 28 suppl. R^{ms}PaVb

Ἔστι δὲ ἐντὸς τῆς Ἀλτεως καὶ Πέλοπι ἀποτετμημένον **13**
 τέμενος· ἥρῳων δὲ τῶν ἐν Ὀλυμπίαι τοσοῦτον προτετιμη-
 μένος ἐστὶν ὁ Πέλοψ ὑπὸ Ἡλείων ὅσον Ζεὺς θεῶν τῶν
 ἄλλων. ἔστιν οὖν τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς κατὰ δεξιὰν τῆς ἐσ-
5 ὁδοῦ πρὸς ἄνεμον Βορέαν τὸ Πελόπιον, ἀφεστηκὸς μὲν τοῦ
 ναοῦ τοσοῦτον ὡς μεταξὺ καὶ ἀνδριάντας καὶ ἀναθήματα
 ἄλλα ἀνακεῖσθαι, παρήκει δὲ ὡς ἐπὶ τὸν ὀπισθοδόμον ἀπὸ
 μέσου μάλιστα ἀρξάμενον τοῦ ναοῦ· καὶ λίθων τε θριγκῶι
 περιέχεται καὶ δένδρα ἐντὸς πεφυκότεα καὶ ἀνδριάντες
10 εἰσὶν ἀνακείμενοι. ἔσοδος δὲ ἐς αὐτὸ πρὸς δυσμῶν ἐστὶν **2**
 ἡλίου. τοῦτο ἀπονεῖμαι τῷ Πέλοπι Ἡρακλῆς ὁ Ἀμφι-
 τρύωνος λέγεται· τέταρτος γὰρ δὴ ἀπόγονος καὶ οὗτος
 ἦν Πέλοπος, λέγεται δὲ καὶ ὡς ἔθυσεν ἐς τὸν βόθρον τῷ
 Πέλοπι. θύουσι δὲ αὐτῷ καὶ νῦν ἔτι οἱ κατὰ ἔτος τὰς
15 ἀρχὰς ἔχοντες· τὸ δὲ ἱερεῖόν ἐστι κριὸς μέλας. ἀπὸ ταύτης
 οὐ γίνεται τῷ μάντει μοῖρα τῆς θυσίας, τράχηλον δὲ μό-
 νον δίδοσθαι τοῦ κριοῦ καθέστηκε τῷ ὀνομαζομένῳ
 ξυλεῖ. ἔστι δὲ ὁ ξυλεὺς ἐκ τῶν οἰκετῶν τοῦ Διός, ἔργον δὲ **3**
 αὐτῷ πρόσκειται τὰ ἐς τὰς θυσίας ξύλα τεταγμένον λήμ-
20 ματος καὶ πόλεσι παρέχειν καὶ ἀνδρὶ ἰδιώτῃ· τὰ δὲ λεύκης
 μόνης ξύλα καὶ ἄλλου δένδρων ἐστὶν οὐδενός. δς δ' ἂν ἦ
 αὐτῶν Ἡλείων ἢ ξένων τοῦ θυομένου τῷ Πέλοπι ἱερεῖου
 φάγη τῶν κρεῶν, οὐκ ἔστιν οἱ ἐσελθεῖν παρὰ τὸν Δία. τὸ
 δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Περιγάμῳ τῇ ὑπὲρ ποταμοῦ Καῖκου
25 πεπόνθασιν οἱ τῷ Τηλέφῳ θύοντες. ἔστι γὰρ δὴ οὐδὲ τού-
 τοις ἀναβῆναι πρὸ λουτροῦ παρὰ τὸν Ἀσκληπιόν. λέγεται **4**
 δὲ καὶ τοιόν(δε)· μηχανομένου τοῦ πρὸς Ἰλῖωι πολέμου
 *** προαγορεῦσαι δὲ αὐτοῖς τοὺς μάντεις ὡς αἰρήσουσιν

1 Πέλοπι ἀποτετμημένον Bekker: πελοπία ποτὲ τετιμημενον β
 Πελόπιον ποτὲ τετιμημένον edd. ante Bekker || 3 ὅσων F || 10 ἀνα-
 κείμενοι VP: -ον F || 15 ἱερὸν V || 19 πρόσκειται Siebelis coll.
 Hdt. 7. 36: πρὸ- β | λήμματος R^{sv}PaVb: -α β || 21 δένδρου
 Schubart-Walz ex L^{sv} coll. 14. 2 | οὐδενός. δς Porson: οὐδέν. οἶος β ||
 27 τοιόνδε Schubart-Walz: τοῖον β τοιοῦτον L recepit Hitzig coll.
 2. 19. 3, 20. 1 sed cf. 5. 14. 1, 16. 5, 8. 17. 3 | μηχανομένου ᾄ:
 μηκέτι β || 28 lac. ind. Hitzig <τοῖς Ἑλλήσιν> Spiro | δὲ del. Schu-
 bart-Walz

οὐ πρότερον τὴν πόλιν, πρὶν ἂν τὰ Ἡρακλέους τόξα καὶ
 ὄστουν ἐπαγάγωνται Πέλοπος. οὕτω δὴ μεταπέμψασθαι
 μὲν Φιλοκτήτην φασὶν αὐτοὺς ἐς τὸ στρατόπεδον, ἀχθῆναι
 δὲ καὶ τῶν ὀστέων ὠμοπλάτην σφίσιν ἐκ Πίσσης τῶν Πέλο- 5
 πος. ὥς δὲ οἴκαδε ἐκομίζοντο, ἀπόλλνται περὶ Εὐβοίαν καὶ
 ἡ ναὺς ὑπὸ τοῦ χειμῶνος ἢ τὸ ὄστουν φέρουσα τὸ Πέλοπος.
 5 ἔτεσι δὲ ὕστερον πολλοῖς μετὰ ἄλωσιν Ἰλίου Δαμάρμενον
 ἀλιέα ἐξ Ἑρετρίας ἀφέντα δίκτυον ἐς θάλασσαν τὸ ὄστουν
 ἐλκύσαι, θαυμάσαντα δὲ αὐτοῦ τὸ μέγεθος ἔχειν ἀπο-
 κρύψαντα ὑπὸ τὴν ψάμμον. τέλος δὲ αὐτὸν ἀφικέσθαι καὶ 10
 ἐς Δελφούς, ὅτου τε ἀνδρὸς τὸ ὄστουν εἶη καὶ ὃ τι χρηστέον
 6 αὐτῷ διδαχθῆναι δεησόμενον. καὶ πως κατὰ πρόνοιαν τοῦ
 θεοῦ τηρικαῦτα <πρεσβεῖα> παρῆν Ἥλειων ἐπανόρθωμα
 αἰτούντων νόσου λοιμώδους· ἀνείπεν οὖν σφίσιν ἡ Πυθία,
 τοῖς μὲν ἀνασώσασθαι Πέλοπος τὰ ὄσῳ, Δαμαρμένῳ δὲ 15
 ἀποδοῦναι τὰ εὐρημένα αὐτῷ Ἥλαιοις. καὶ οἱ ταῦτα ποι-
 ῆσαντι ἄλλα τε ἀντέδοσαν Ἥλαιοι καὶ Δαμαρμένον τε αὐ-
 τὸν καὶ ἀπογόνους τοὺς ἐκείνου φύλακας σφᾶς εἶναι τοῦ
 ὄστου. ἡ δὲ ὠμοπλάτη τοῦ Πέλοπος ἠφάνιστο ἤδη κατ’
 ἐμέ, ὅτι ἐμοὶ δοκεῖν ἐκέκρυπτο ἐπὶ πολὺ κατὰ τοῦ βυθοῦ 20
 καὶ ὁμοῦ τῷ χρόνῳ προσέκαμνεν οὐχ ἥκιστα ὑπὸ τῆς
 7 θαλάσσης. Πέλοπος δὲ καὶ Ταντάλον τῆς παρ’ ἡμῖν ἐνοι-
 κήσεως σημεῖα ἔτι καὶ ἐς τόδε λείπεται, Ταντάλου μὲν
 λίμνη τε ἀπ’ αὐτοῦ καλουμένη καὶ οὐκ ἀφανὴς τάφος,
 Πέλοπος δὲ ἐν Σιπύλῳ μὲν θρόνος ἐν κορυφῇ τοῦ ὄρους 25
 ἐστὶν ὑπὲρ τῆς Πλαστήνης μητρὸς τὸ ἱερόν, διαβάντι δὲ
 Ἑρμον ποταμὸν Ἀφροδίτης ἄγαλμα ἐν Τήνῳ πεποιημέ-
 νον ἐκ μυρσίνης τεθηλυίας· ἀναθεῖναι δὲ Πέλοπα αὐτὸ
 παρειλήφαμεν μνήμῃ, προῖλασκόμενόν τε τὴν θεὸν καὶ
 γενέσθαι οἱ τὸν γάμον τῆς Ἰπποδαμείας αἰτούμενον. 30

5 ἀπόλλνται Sylburg: ἀπόλλνται β, post ἀπόλλνται lac. ind.
 Hitzig fortasse <αὐτῶν τε πολλοὶ> explendam || 9 ἀνελκύσαι Her-
 werden recepit Hitzig coll. 10. 19. 3 || 11 ἐς δελφούς VP: ἀδελ-
 φούς F || 13 suppl. Bekker | παρῆν Bekker: παρὰ β || 16 αὐτῷ
 Kuhn: αὐτῷ Siebelis αὐτῶν β || 24 λίμνη — καλουμένη Gold-
 hagen coll. 8. 17. 3: λιμὴν — καλούμενος β

Ἔστι δὲ ὁ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου βωμὸς ἴσον μὲν μά- 8
 λιστα τοῦ Πελοπίου τε καὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἥρας ἀπέχων,
 προκείμενος μέντοι καὶ πρὸ ἀμφοτέρων· κατασκευασθῆναι
 δὲ αὐτὸν οἱ μὲν ὑπὸ Ἑρακλέους τοῦ Ἰδαίου λέγουσιν, οἱ δὲ
 5 ὑπὸ ἡρώων τῶν ἐπιχωρίων γενεαῖς δύο ὕστερον τοῦ
 Ἑρακλέους. πεποιήται δὲ ἱερείων τῶν θνυμένων τῷ Διὶ
 ἀπὸ τῆς τέφρας τῶν μηρῶν, καθάπερ γε καὶ ἐν Περγάμῳ·
 τέφρας γὰρ δὴ ἐστὶ καὶ τῇ Ἥρῃ τῇ Σαμίῃ βωμὸς οὐδέν
 τι ἐπιφανέστερος ἢ ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἀττικῇ ὡς αὐτοσχε-
 10 δίας Ἀθηναῖοι καλοῦσιν ἐσχάρας. τοῦ βωμοῦ δὲ τοῦ ἐν 9
 Ὀλυμπίῃ κρηπίδος μὲν τῆς πρώτης, προθύσεως καλουμέ-
 νης, πόδες πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐστὶ περίοδος, τοῦ
 δὲ ἐπὶ τῇ προθύσει περιμετρος †ἐκάστου† πόδες δύο καὶ
 τριάκοντα· τὸ δὲ ὕψος τοῦ βωμοῦ τὸ σύμπαν ἐς δύο καὶ
 15 εἴκοσιν ἀνήκει πόδας. αὐτὰ μὲν δὴ τὰ ἱερεῖα ἐν μέρει τῷ
 κάτω, τῇ προθύσει, καθέστηκεν αὐτοῖς θύειν· τοὺς μη-
 ροὺς δὲ ἀναφέροντες <ἐς> τοῦ βωμοῦ τὸ ὑψηλέστατον
 καθαγίζουσιν ἐνταῦθα. ἀναβασμοὶ δὲ ἐς μὲν τὴν πρόθυον 10
 ἀνάγουσιν ἐξ ἐκατέρας τῆς πλευρᾶς λίθου πεποιημένοι·
 20 τὸ δὲ ἀπὸ τῆς προθύσεως ἐς τὸ ἄνω τοῦ βωμοῦ τέφρας
 παρέχεται καὶ ἀναβασμούς. ἄχρι μὲν δὴ τῆς προθύσεως
 ἔστιν ἀναβῆναι καὶ παρθένους καὶ ὠσαύτως γυναῖξιν, ἐπει-
 δὴ τῆς Ὀλυμπίας μὴ ἐξείργωνται· ἀπὸ τούτου δὲ ἐς τὸ
 ἀνωτάτω τοῦ βωμοῦ μόνοις ἔστιν ἀνδράσιν ἀνελθεῖν.
 25 θύεται δὲ τῷ Διὶ καὶ ἄνευ τῆς πανηγύρεως ὑπὸ τε ἰδιωτῶν
 καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ὑπὸ Ἡλείων. κατ' ἔτος δὲ ἕκαστον 11
 φυλάξαντες οἱ μάντιες τὴν ἐνάτην ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφίου
 μηνὸς κομίζουσιν ἐκ τοῦ πρυτανείου τὴν τέφραν, φεράσαν-
 τες δὲ τῷ ὕδατι τοῦ Ἀλφειοῦ κονιῶσιν οὕτω τὸν βωμόν.
 30 ὑπὸ δὲ ἄλλου τὴν τέφραν ὕδατος ποιηθῆναι πηλὸν οὐ μὴ
 ποτε ἐγγένηται· καὶ τοῦδε ἕνεκα ὁ Ἀλφειὸς νενομίσταί τῳ

8 ἥραι τῇ V: κρατή FP || 13 ἐκάστου] ἐδάφους? Hitzig ἐπακτοῦ
 Trendelenburg ἐσχάτου Buttmann secl. Goldhagen || 17 suppl.
 Pa^{sv} || 18 ἀναβασμοὶ Dindorf: ἀναβαθμοὶ β || 18, 19 πρόθυον ἀνάγου-
 σιν Sylburg et Schubart-Walz: προθυσίαν ἄγουσιν β || 21 καὶ]
 τοὺς Hitzig

Ὀλυμπίῳ Διὶ ποταμῶν δὴ μάλιστα εἶναι φίλος. ἔστι δὲ καὶ ἐν Διδύμοις τῶν Μιλήσιων βωμός, ἐποιήθη δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ Θηβαίου, καθὰ οἱ Μιλήσιοι λέγονσιν, ἀπὸ τῶν ἱερείων τοῦ αἵματος· ἐς δὲ τὰ ὕστερα τὸ αἷμα τῶν θυμάτων οὐκ ἐς ὑπέρογκον ἠΰξηκεν αὐτοῦ μέγεθος.

- 14 Ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίῳ βωμός παρέχεται καὶ ἄλλο τοιόνδε ἐς θαῦμα· οἱ γὰρ ἱκτίνες πεφυκότες ἀρπάζειν μάλιστα ὀρνίθων ἀδικοῦσιν οὐδὲν ἐν Ὀλυμπίῳ τοὺς θύοντας· ἦν δὲ ἀρπάσῃ ποτὲ ἱκτίνος ἦτοι σπλάγχνα ἢ τῶν κρεῶν, νενομισται τῷ θύοντι οὐκ αἴσιον εἶναι τὸ σημεῖον. φασὶ δὲ 10 Ἡρακλεῖ τῷ Ἀλκμήνης θύοντι ἐν Ὀλυμπίῳ δι' ὄχλου μάλιστα γενέσθαι τὰς μυίας· ἐξευρόντα οὖν αὐτὸν ἢ καὶ ὑπ' ἄλλου διδαχθέντα Ἀπομνίῳ θῦσαι Δίῃ, καὶ οὕτως ἀποτραπῆναι τὰς μυίας πέραν τοῦ Ἀλφειοῦ. λέγονται δὲ κατὰ ταῦτα καὶ Ἡλείῳ θύειν τῷ Ἀπομνίῳ Δίῃ, ἐξελαύνοντες 15 τῆς Ἡλείας Ὀλυμπίας τὰς μυίας.

- 2 Τῆς δὲ λεύκης μόνης τοῖς ξύλοις ἐς τοῦ Διὸς τὰς θυσίας καὶ ἀπ' οὐδενὸς δένδρου τῶν ἄλλων οἱ Ἡλείοι χρῆσθαι νομίζουσι, κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν προτιμῶντες ἐμοὶ δοκεῖν τὴν λεύκην, ὅτι δὲ Ἡρακλῆς ἐκόμισεν αὐτὴν ἐς Ἑλλήνας 20 ἐκ τῆς Θεσπρωτικῆς χώρας. καὶ μοι καὶ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ἐφαίνετο, ἡνίκα τῷ Διὶ ἔθνευ ἐν Ὀλυμπίῳ, τῶν ἱερείων τὰ μηρία ἐπὶ λεύκης καῦσαι ξύλων· τὴν δὲ λεύκην ὁ Ἡρακλῆς πεφυκυῖαν παρὰ τὸν Ἀχέροντα εὔρε τὸν ἐν Θεσπρωτίῳ ποταμόν, καὶ τοῦδε ἐνεκὰ φασιν αὐτὴν Ἀχε- 25 ρωίδα ὑπὸ Ὀμήρου καλεῖσθαι. εἶχον δὲ ἄρα καὶ ἐξ ἀρχῆς οἱ ποταμοὶ καὶ ἐς τότε ἔχουσιν οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδείως πρὸς γένεσιν πόας τε καὶ δένδρων· ἀλλὰ πλεῖσται μὲν ὑπὸ Μαϊάνδρου μυρεῖται καὶ μάλιστα αὖξονται, Ἀσωπὸς δὲ ὁ

26 N 389 = II 482

1 δὴ L: δὲ F om. VP || 4 ἱερείων Sylburg: ἱερῶν β || 5 αὐτοῦ Vb¹: -ὄν Pa^{sv} -ὦν β || 6 τοιόνδε] τοιόν τε F || 10-11 οὐκ — θύοντι om. V || 15 ταῦτα RPaVb: ταῦτα β | ἐξελαύνοντες Pa^{sv}: -ος β RVa^{sv}Vb -ας Va || 16 Ἡλείας del. Clavier || 17 μόνης Musurus: -οις β || 24 παρὰ VP: περὶ F | εὔρε τὸν Corais: εὔρετο β || 29 μάλιστα] κάλλιστα Bekker

Βοιώτιος βαθυτάτας πέφυκεν ἐκτρέφειν τὰς σχοίνους, τὸ
δένδρον δὲ ἡ περσεία μόνον χαίρει τοῦ Νείλου τῷ ὕδατι.
οὕτω καὶ τὴν λεύκην θαῦμα οὐδὲν καὶ αἰγειρόν τε καὶ κό-
τινον, τὴν μὲν ἐπὶ Ἀχέροντι ἀναφῦναι πρώτῳ, κότινον δὲ
5 ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ, τὴν δὲ αἰγειρον γῆς τῆς τῶν Κελτῶν καὶ
Ἑριδανοῦ τοῦ Κελτικοῦ θρέμμα εἶναι.

Φέρε δὴ, ἐποησάμεθα γὰρ βωμοῦ τοῦ μεγίστου μνήμην, 4
ἐπέλθωμεν καὶ τὰ ἐς ἅπαντας ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς βωμούς·
ἐπακολουθήσει δὲ ὁ λόγος μοι τῇ ἐς αὐτοὺς τάξει, καθ’
10 ἣντινα Ἑλίοι θύειν ἐπὶ τῶν βωμῶν νομίζουσι. θύουσι δὲ
Ἑστία μὲν πρώτῃ, δευτέρῳ δὲ τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ ἰόντες
ἐπὶ τὸν βωμόν τὸν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, τρίτῳ δὲ *** ἐπὶ ἐνὸς
βωμοῦ καὶ αὕτη καθέστηκεν ἡ θυσία. <τέταρτα καὶ> πέμ- 5
πτα Ἀρτέμιδι θύουσι καὶ Ληϊτίδι Ἀθηνᾷ, ἕκτα Ἑργάνῃ·
15 ταύτῃ τῇ Ἑργάνῃ καὶ οἱ ἀπόγονοι Φειδίου, καλούμενοι
δὲ φαίδρυνται, γέρας παρὰ Ἑλίων εἰληφότες τοῦ Διὸς τὸ
ἄγαλμα ἀπὸ τῶν προσιζανόντων καθαίρειν, οὗτοι θύουσιν
ἐνταῦθα πρὶν ἢ λαμπρύνειν τὸ ἄγαλμα ἄρχονται. ἔστι δὲ
Ἀθηνᾶς καὶ ἄλλος βωμὸς πλησίον τοῦ ναοῦ, καὶ Ἀρτέμιδος
20 παρ’ αὐτὸν τετράγωνος ἀνήκων ἡρέμα ἐς ὕψος. μετὰ δὲ 6
τοὺς κατειλεγμένους Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν ἐπὶ
ἐνὸς βωμοῦ. τὸ δὲ αἷτιον τούτου παρεδήλωσε μὲν πού καὶ
Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ, γράφομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς λόγοις
τοῖς Λατριναίοις. τούτου δὲ οὐ πόρρω καὶ ἄλλος τῷ Ἀλ-
25 φειῷ βωμὸς πεποιήται, παρὰ δὲ αὐτὸν ἔστιν Ἑφαιστου·
τοῦ δὲ Ἑφαιστου τὸν βωμόν εἰσιν Ἑλίων οἱ ὀνομάζουσιν

23 Nem. 1. 1 | 6. 22. 8

1 ἐκτρέφειν] ἐκφέρειν Phral. || 4 τὴν — κότινον om. P | πρῶτον Phral. || 11 ἰόντες Facius: ὄντες β θύοντες Curtius || 12 lac. hic ind. Dindorf, post βωμοῦ Siebelis quam ex Schol. Pind. Ol. 5. 50 et Apollod. 2. 7. 2. 5 alii aliter explent: τρίτῳ δὲ <Κρόνῳ καὶ Πέαι, τέταρτα Διὶ καὶ Ποσειδῶνι> Corais τρίτῳ δὲ <Κρόνῳ θύουσι καὶ Πέαι, ἕκτα Λαοίται Διὶ καὶ Ποσειδῶνι Λαοίται> Buttman coll. 24. 1 || 13 αὕτη Bekker: αὐτὴ β | suppl. L, lac. extat in Va || 14 καὶ ληϊτίδι ἀθηνᾷ L: λαοὶ δι’ ἀθηνᾶν β || 18 ἄρχονται F: -ωνται VP || 23 γράφομεν Porson: γράφομεν β || 24 Λατριναίοις Sylburg: λατριναίοις V λατριναίοις FP

Ἀρείου Διός· λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ οὗτοι καὶ ὡς Οἰνόμαος
 ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τούτου θύοι τῷ Ἀρείῳ Δίῳ, ὅποτε τῶν
 Ἱπποδαμείας μνηστήρων καθίστασθαι μέλλοι τινὶ ἐξ ἱπ-
 7 πων ἄμιλλαν. μετὰ τοῦτον πεποιήται μὲν Ἑρακλεῖ βωμὸς
 ἐπὶ κλησὶν Παραστάτῃ, πεποιήται δὲ καὶ τοῖς Ἑρακλέους 5
 {τοῖς} ἀδελφοῖς Ἐπιμήδει καὶ Ἰδαί καὶ Παιωναίοι τε καὶ
 Ἰάσῳ· τὸν δὲ τοῦ Ἰδα βωμὸν Ἀκεσίδα ὑπὸ ἐτέρων οἶδα
 καλούμενον. ἔνθα δὲ τῆς οἰκίας τὰ θεμέλιά ἐστι τῆς Οἰνο-
 μάου, δύο ἐνταῦθά εἰσι βωμοί, Διὸς τε Ἑρκεῖον — τοῦτον
 ὁ Οἰνόμαος ἐφαίνετο αὐτὸς οἰκοδομήσασθαι —, τῷ δὲ 10
 Κεραυνίῳ Διὶ ὕστερον ἐποίησαντο ἑμοὶ δοκεῖν βωμὸν,
 ὅτ' ἐξ τοῦ Οἰνομάου τὴν οἰκίαν κατέσκηψεν ὁ κεραυνός.
 8 τὰ δὲ ἐξ τὸν μέγαν βωμὸν ὀλίγωι μὲν τι ἡμῖν πρότερόν
 ἐστὶν εἰρημένον, καλεῖται δὲ Ὀλυμπίου Διὸς· πρὸς αὐτῷ
 δὲ ἐστὶν Ἀγνωστων θεῶν βωμὸς καὶ μετὰ τοῦτον Καθα- 15
 σίου Διὸς καὶ Νίκης καὶ αἰθιδις Διὸς ἑκωνονμία Χθονίου.
 εἰσὶ δὲ καὶ θεῶν πάντων βωμοὶ καὶ Ἑρας ἐπὶ κλησὶν Ὀλυμ-
 πίας, πεποιημένος τέφρας καὶ οὗτος· Κλυμένον δὲ φασιν
 αὐτὸν ἀνάθημα εἶναι. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀπόλλωνος καὶ
 Ἑρμοῦ βωμὸς ἐστὶν ἐν κοινῷ, διότι Ἑρμῆν λύρας, Ἀπόλλω- 20
 να δὲ εὐρέτην εἶναι κιθάρας Ἑλλήνων ἐστὶν ἐς αὐτοὺς λό-
 9 γος. ἐφεξῆς δὲ Ὀμόνοιας βωμὸς καὶ αἰθιδις Ἀθηνᾶς, ὁ δὲ Μη-
 τρὸς θεῶν. τῆς ἐσόδου δὲ τῆς ἐς τὸ στάδιον εἰσιν ἐγγύτατα
 βωμοὶ δύο· τὸν μὲν αὐτῶν Ἑρμοῦ καλοῦσιν Ἐναγωνίου,
 τὸν δὲ ἕτερον Καιροῦ. Ἰωνὶ δὲ οἶδα τῷ Χίῳ καὶ ὕμνον 25
 πεποιημένον Καιροῦ· γενεαλογεῖ δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ νεώτα-
 τον παίδων Διὸς Καιρὸν εἶναι. πλησίον δὲ τοῦ Σικωνίων
 θησαυροῦ ἦτοι Κουρήτων ἢ τοῦ Ἀλκμήνης ἐστὶν Ἑρα-
 10 κλέους· λέγεται γὰρ καὶ ἀμφοτέρω. ἐπὶ δὲ τῷ Γαίῳ κα-
 λουμένῳ, βωμὸς ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ Γῆς, τέφρας καὶ οὗτος· 30

25 fr. 14 Bergk⁴

4 τοῦτον Schubart. τοῦτο β || 5 τοῖς] τοῦ Porson || 6 τοῖς secl.
 Corais | Ἰδαί R: Ἰδας β | Παιωναίοι Siebelis: παιοναίοι β PaVa
 παιωνέω RVb || 9 Ἑρκεῖον L: Ἑρκίου RPaVb Ἑρκεμοί β || 20 Ἑρμῆν
 Musurus: -ῆ β || 28 ἦτοι] ἦ του Amasaesus

τὰ δὲ ἔτι ἀρχαιότερα καὶ μαντεῖον τῆς Γῆς αὐτόθι εἶναι
λέγουσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνομαζομένου Στομίον Θέμιδι ὁ
βωμός πεποιήται. τοῦ δὲ Καταιβάτου Διὸς προβέβληται
μὲν πανταχόθεν πρὸ τοῦ βωμοῦ φράγμα, ἔστι δὲ πρὸς τῷ
5 βωμῷ τῷ ἀπὸ τῆς τέφρας τῷ μεγάλῳ. μεμνήσθω δέ τις
οὐ κατὰ στοῖχον τῆς ἰδρύσεως ἀριθμουμένους τοὺς βω-
μούς, τῇ δὲ τάξει τῇ Ἑλείων ἐς τὰς θυσίας συμπερινο-
στοῦντα ἡμῖν τὸν λόγον. πρὸς δὲ τῷ τεμένει τοῦ Πέλοπος
Διονύσου μὲν καὶ Χαρίτων ἐν κοινῷ, μεταξὺ δὲ αὐτῶν
10 Μουσῶν καὶ ἐφεξῆς τούτων Νυμφῶν ἔστι βωμός.
Ἔστι δὲ οἶκμα ἐκτὸς τῆς Ἀλτεως, καλεῖται δὲ ἐργαστή- 15
ριον Φειδίου, καὶ ὁ Φειδίας καθ' ἑκαστον τοῦ ἀγάλματος
ἐνταῦθα εἰργάζετο· ἔστιν οὖν βωμός ἐν τῷ οἰκῆματι θεοῖς
πᾶσιν ἐν κοινῷ. ὁπίσω δὲ ἀναστρέψαντι αὐθις ἐς τὴν 2
15 Ἄλτιν ἔστιν ἀπαντικρὺ τοῦ Λεωνιδαίου — τὸ δὲ ἐκτὸς μὲν
τοῦ περιβόλου τοῦ ἱεροῦ τὸ Λεωνίδαῖον, τῶν δὲ ἐσόδων
πεποιήται τῶν ἐς τὴν Ἄλτιν κατὰ τὴν πομπικὴν, ἣ μόνῃ
τοῖς πομπεύουσιν ἔστιν ὁδός· τοῦτο δὲ ἀνδρὸς μὲν τῶν
ἐπιχωρίων ἔστιν ἀνάθημα Λεωνίδου, κατ' ἐμὲ δὲ ἐς αὐτὸ
20 Ῥωμαίων ἐσωικίζοντο οἱ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύοντες·
διέστηκε δὲ ἀγνίαν ἀπὸ τῆς ἐσόδου τῆς πομπικῆς, τοὺς γὰρ
δὴ ὑπὸ Ἀθηναίων καλουμένους στενωποὺς ἀγνιάς ὀνομάζου-
σιν οἱ Ἑλεῖοι —, ἔστι δὲ ἐν τῇ Ἀλτει τοῦ Λεωνιδαίου πε- 3
ρὰν μέλλοντι ἐς ἀριστερὰν Ἀφροδίτης βωμός καὶ Ὁρῶν
25 μετ' αὐτόν. κατὰ δὲ τὸν ὀπισθόδομον μάλιστα ἔστιν ἐν
δεξιᾷ πεφυκώς κότινος· καλεῖται δὲ ἑλαία καλλιστέφα-
νος, καὶ τοῖς νικῶσι τὰ Ὀλύμπια καθέστηκεν ἀπ' αὐτῆς
δίδοσθαι τοὺς στεφάνους. τούτου πλησίον τοῦ κοτίνου πε-
ποιήται Νύμφαις βωμός· Καλλιστεφάνους ὀνομάζουσι καὶ
30 ταύτας. ἔστι δὲ <ἐν> τοῖς ἐκτὸς τῆς Ἀλτεως μὲν Ἀρτέμιδος 4
Ἀγοραίας βωμός, ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ Λεωνιδαίου, πεποιήται
δὲ καὶ Δεσποίναις — τὰ δὲ ἐς τὴν θεὸν ἦντινα ὀνομάζουσι

11 ἔστι δὴ? Spiro || 23 Ἀλτει Siebelis: ἄλτη F ἄλτι P ἄλτι V ||
30 suppl. Hitzig | τοῖς] τῆς V ἔτι Bekker secl. Spiro | ἐκτός
Robert: ἐντός β

Δέσποιναν διδάξει μοι τοῦ λόγου τὰ ἐς Ἀρκάδας —, μετὰ
 δὲ τοῦτον ἔστιν Ἀγοραίου Διὸς βωμός, πρὸ δὲ τῆς καλου-
 μένης Προεδρίας Ἀπόλλωνος ἐπωνυμίαν Πυθίου καὶ μετ'
 αὐτὸν Διονύσου· τοῦτον οὔτε πάλαι τὸν βωμὸν καὶ ὑπὸ
 5 ἀνδρῶν ἰδιωτῶν ἀνατεθῆναι λέγουσιν. ἴοντι δὲ ἐπὶ τὴν 5
 ἄφεισιν τῶν ἱππῶν ἔστι βωμός, ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτῷ
 Μοιραγέτα· ὁ γὰρ οὗν ἔστιν ἐπὶ κλησιν εἶναι Διὸς δς τὰ
 ἀνθρώπων οἶδεν, ὅσα διδάσιν αἱ Μοῖραι καὶ ὅσα μὴ
 πέπρωταί σφισι. πλησίον δὲ καὶ Μοιρῶν βωμός ἔστιν
 ἐπιμήκης, μετὰ δὲ αὐτὸν Ἑρμοῦ καὶ δύο ἐφεξῆς Διὸς 10
 Ὑψίστου· ἐν δὲ τῶν ἱππῶν τῇ ἀφέσει ἐν μὲν τῷ ὑπαίθρῳ,
 τῆς ἀφέσεως κατὰ μέσον πον μάλιστα, Ποσειδῶνος Ἰππίον
 καὶ Ἥρας εἰσὶν Ἰππίας βωμοί, πρὸς δὲ τῷ κίονι Διοσκου-
 6 ρων. τῆς <δ> πρὸς τὸν Ἑμβολον καλούμενον ἐσόδον τῇ
 μὲν Ἀρεως Ἰππίον, τῇ δὲ Ἀθηνᾶς Ἰππίας βωμός, ἐς δὲ 15
 αὐτὸν τὸν Ἑμβολον ἐσελθόντων Τύχης ἔστιν ἀγαθῆς βω-
 μὸς καὶ Πανός τε καὶ Ἀφροδίτης, ἐνδοτάτω δὲ τοῦ Ἑμβό-
 λου Νυμφῶν ἄς Ἀκμηνὰς καλοῦσιν. ἀπὸ δὲ τῆς στοᾶς ἦν
 οἱ Ἥλειοι καλοῦσιν Ἀγνάπτου, τὸν ἀρχιτέκτονα ἐπονο-
 μάζοντες τῷ οἰκοδομήματι, ἀπὸ ταύτης ἐπανιόντι ἔστιν 20
 7 ἐν δεξιᾷ βωμός Ἀρτέμιδος. ἐσελθόντων δὲ αὐδὴς διὰ τῆς
 πομπικῆς ἐς τὴν Ἄλτιν, εἰσὶν ὅπισθεν τοῦ Ἡραίου Κλα-
 δέου τε τοῦ ποταμοῦ καὶ Ἀρτέμιδος βωμοί, ὁ δὲ μετ' αὐ-
 τοὺς Ἀπόλλωνος, τέταρτος δὲ Ἀρτέμιδος ἐπὶ κλησιν Κοκ-
 κώκας, καὶ Ἀπόλλωνος πέμπτος Θερμίου. τὸν μὲν δὴ παρὰ 25
 Ἥλειοις Θέρμιον καὶ αὐτῷ μοι παρίστατο εἰκάζειν ὥς
 κατὰ Ἀτθίδα γλῶσσαν εἶη θέσμιος· ἀνθ' ὅτου δὲ Ἀρτεμιν
 ἐπονομάζουσι Κοκκώκαν, οὐχ οἶά τε ἦν μοι διδαχθῆναι.
 8 ἔστι δὲ πρὸ τοῦ καλονμένου Θεηκολεῶνος οἶκημα· τοῦτον
 δὲ ἐν γωνίαι τοῦ οἰκήματος Πανὸς ἰδρυνταί βωμός. τὸ 30

1 8. 37. 9

10 δύο ἐφεξῆς, Ἑρμοῦ καὶ Διὸς transp. Wernicke || 14 suppl.
 R^{3v} P^a V^b || 18 Ἀκμηνὰς Siebelis: ἀκμήνας β || 19 Ἀγνάπτου
 Schneider coll. 6. 20. 13 : ἀγάπτου β || 21 δὲ om. F || 23 βωμοί
 Xylander: -ός β || 27 θέσμιος Buttmann: θερμίου β || 28 οὐχ οἶά
 Porson: οὐ χρεῖα β || 29 Θεηκολεῶνος Schneider: θεηκαλέωνος β

πρυτανεῖον δὲ Ἑλλεῖοις ἔστι μὲν τῆς Ἀλτεως ἐντός, πε-
 ποιῆται δὲ παρὰ τὴν ἔξοδον ἢ ἔστι τοῦ γυμνασίου πέραν·
 ἐν τούτῳ δὲ οἱ τε δρόμοι τῷ γυμνασίῳ καὶ τοῖς ἀθληταῖς
 εἰσιν αἱ παλαίστραι. <τοῦ> πρυτανείου δὲ πρὸ μὲν τῶν
 5 θυρῶν βωμός ἐστιν Ἀρτέμιδος Ἀγροτέρας· ἐν δὲ αὐτῷ 9
 τῷ πρυτανεῖῳ παριόντων ἐς τὸ οἶκημα, ἐνθα σφίσιν ἡ
 ἐστία, Πανός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τῆς ἐσόδου βωμός. ἔστι δὲ
 ἡ ἐστία τέφρας καὶ αὐτὴ πεποιημένη, καὶ ἐπ' αὐτῆς πῦρ
 ἀνὰ πᾶσάν τε ἡμέραν καὶ ἐν πάσῃ νυκτὶ ὡσαύτως καλεῖται·
 10 ἀπὸ ταύτης τῆς ἐστίας τὴν τέφραν κατὰ τὰ εἰρημένα ἦδη
 μοι κομίζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ Ὀλυμπίου βωμόν, καὶ οὐχ
 ἥκιστα ἐς μέγεθος συντελεῖ τῷ βωμῷ τὸ ἀπὸ τῆς ἐστίας
 ἐπιφορούμενον.
 Ἐκάστου δὲ ἅπαξ τοῦ μηνὸς θύουσιν ἐπὶ πάντων Ἑλλεῖοι 10
 15 τῶν κατελεγμένων βωμῶν. θύουσι δὲ ἀρχαῖόν τινα τρο-
 πον· λιβανωτὸν γὰρ ὁμοῦ πυροῖς μεμειγμένοις μέλιτι θυ-
 μιῶσιν ἐπὶ τῶν βωμῶν, τιθέασιν δὲ καὶ κλῶνας ἐλαίας
 ἐπ' αὐτῶν καὶ οἶνῳ χρῶνται σπονδῇ. μόναίς δὲ ταῖς
 Νύμφαις οὐ νομίζουσιν οἶνον οὐδὲ ταῖς Δεσποίναις σπέν-
 20 δειν οὐδὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ τῷ κοινῷ πάντων θεῶν. μέλει
 δὲ τὰ ἐς θυσίας θεηκόλῳ τε, ὃς ἐπὶ μηνὶ ἑκάστῳ τὴν τι-
 μὴν ἔχει, καὶ μάντεσι καὶ σπονδοφόροις, ἔτι δὲ ἐξηγητῇ
 τε καὶ αὐλητῇ καὶ τῷ ξυλεῖ· ὅποσα δὲ ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς 11
 λέγειν σφίσιν ἐν τῷ πρυτανεῖῳ καθέστηκεν, ἢ καὶ ὕμνους
 25 ὁποίους αἰδοῦσιν, οὗ με ἦν εἰκὸς ἐπέισαγαγέσθαι καὶ ταῦ-
 τα ἐς τὸν λόγον. θεοῖς δὲ οὐ τοῖς Ἑλληνικοῖς μόνον ἀλλὰ
 καὶ τῷ ἐν Λιβύῃ σπένδουσιν καὶ Ἑρᾷ τε Ἀμμωνίᾳ καὶ
 Παράμμωνι· Ἑρμοῦ δὲ ἐπὶ κλησίς ἐστιν ὁ Παράμμων. φαί-
 30 νονται δὲ χρώμενοι ἐκ παλαιότατον τῷ ἐν Λιβύῃ μαντεῖῳ,
 καὶ ἀναθήματα Ἑλλεῖων ἐν Ἀμμωνός εἰσι βωμοί· γέγραπ-
 ται δὲ ἐπ' αὐτῶν ὅσα τε ἐπυνθάνοντο οἱ Ἑλλεῖοι καὶ τὰ
 χρησθέντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν οἱ

10 13. 11 || 23 cf. 13. 3

4 suppl. Schubart || 21 θεηκόλῳ τε ὃς Corais: θεηκολότῳ
 ὅσα β

- 12 παρὰ τὸν Ἀμμωνα ἦλθον ἐξ Ἡλιδός. ταῦτα μὲν δὴ ἐστὶν ἐν Ἀμμωνος· Ἡλεῖοι δὲ καὶ ἥρωσι καὶ γυναιξὶ σπένδουσιν ἥρώων, ὅσοι τε ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἡλείῃ καὶ ὅσοι παρὰ Αἰτωλοῖς τιμὰς ἔχουσιν. ὁπόσα δὲ αἰδουσιν ἐν τῷ προ-
 τανείῳ, φωνὴ μὲν ἐστὶν αὐτῶν ἡ Δώριος, ὅστις δὲ ὁ 5
 ποιήσας ἦν τὰ αἵσματα, οὐ λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἐστιατό-
 ριον Ἡλείοις· καὶ τοῦτο ἔστι μὲν ἐντὸς τοῦ προτανείου,
 τοῦ οἰκήματος τοῦ τῆς ἐστίας ἀπαντικροῦ, τοὺς δὲ τὰ
 Ὀλύμπια νικῶντας ἐστιῶσιν ἐν τούτῳ τῷ οἰκήματι.
- 16 Λείπεται δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἡμῖν τῆς τε Ἡρας ὁ ναὸς 10
 καὶ ὁπόσα ἐστὶν ἐν τῷ ναῷ πρέποντα ἐς συγγραφὴν. λέ-
 γεται δὲ ὑπὸ Ἡλείων ὡς Σκιλλούντιοι τῶν ἐν τῇ Τρι-
 φυλίᾳ πόλεων εἰσιν οἱ κατασκευασάμενοι τὸν ναὸν ὁκτὼ
 μάλιστα ἔτεσιν ὕστερον ἢ τὴν βασιλείαν τὴν ἐν Ἡλιδι
 ἐκτήσατο Ὀξυλος. ἐργασία μὲν δὴ ἐστὶ τοῦ ναοῦ Δώριος, 15
 κίονες δὲ περὶ πάντα ἐστήκασιν αὐτόν· ἐν δὲ τῷ ὀπισθο-
 δόμῳ δορυὸς ὁ ἕτερος τῶν κίωνων ἐστὶ. μήκος δὲ εἰς τοῦ
 ναοῦ πόδες τρεῖς καὶ ἐξήκοντα <καὶ ἑκατόν, εὖρος δὲ τριῶν
 καὶ ἐξήκοντα> οὐκ ἀποδεῖ· τὸν δὲ ἀρχιτέκτονα ὅστις ἐγένετο
 2 οὐ μνημονεύουσι. διὰ πέμπτου δὲ ὑφαίνουσιν ἔτους τῇ 20
 Ἡρᾷ πέπλον αἱ ἑξ καὶ δέκα γυναικες· αἱ δὲ αὐταὶ τιθέασιν
 καὶ ἀγῶνα Ἡραῖα. ὁ δὲ ἀγὼν ἐστὶν ἀμιλλα δρόμου παρ-
 θένους· οὗτι πον πᾶσαι ἡλικίας τῆς αὐτῆς, ἀλλὰ πρῶται
 μὲν αἱ νεώταται, μετὰ ταύτας δὲ αἱ τῇ ἡλικίᾳ δευτέραι,
 τελευταῖαι δὲ θέουσιν ὅσαι πρεσβύταται τῶν παρθένων 25
 3 εἰσί. θέουσι δὲ οὕτω· καθεῖται σφισιν ἡ κόμη, χιτῶν ὀλί-
 γον ὑπὲρ γόνατος καθήκει, τὸν ὦμον ἄχρι τοῦ στήθους φαί-
 νουσι τὸν δεξιόν. ἀποδεδειγμένον μὲν δὴ ἐς τὸν ἀγῶνά
 ἐστὶ καὶ ταύταις τὸ Ὀλυμπικὸν στάδιον, ἀφαιροῦσι δὲ αὐ-
 ταῖς ἐς τὸν δρόμον τοῦ σταδίου τὸ ἕκτον μάλιστα· ταῖς 30
 δὲ νικώσαις ἐλαίας τε διδόασιν στεφάνους καὶ βοδὸς μοῖραν

4 τιμὰς] ἡμᾶς F || 18 πόδες <ἐννέα καὶ ἐξήκοντα καὶ ἑκατόν, εὖρος δὲ> τρεῖς Spiro || 18.19 suppl. Frazer <τὸ δὲ ὕψος τῶν πεντήκοντα> Spiro || 19 οὐκ ἀποδεῖ om. R¹PaVb οὐκ ἀποδέον <πολύ> Clavier || 21 ἐκκαίδεκα Dindorf || 24 νεώτεραι V || 31 δὲ Bekker: τε β

τεθυμένης τῇ Ἑραι, καὶ δὴ ἀναθεῖναι σφισιν ἔστι γραφ-
 μέναις εἰκόνας. εἰσὶ δὲ καὶ αἱ διακονούμεναι ταῖς ἐκ-
 καίδεκα κατὰ ταῦτά ταῖς ἀγωνοθετούσαις γυναῖκες.
 ἐπανάγουσι δὲ καὶ τῶν παρθένων τὸν ἀγῶνα ἐς τὰ ἀρχαῖα, 4
 5 Ἱπποδάμειαν τῇ Ἑραι τῶν γάμων τῶν Πέλοπος ἐκτί-
 νουσιν χάριν τὰς τε ἐκκαίδεκα ἀθροῖσαι γυναῖκας λέγον-
 τες καὶ σὺν αὐταῖς διαθεῖναι πρώτην τὰ Ἑραῖα· μνημο-
 νεύουσι δὲ καὶ ὅτι Χλῶρις νικήσειεν Ἀμφίονος θυγάτηρ
 μὲν λειψθεῖσα τοῦ οἴκου. σὺν δὲ αὐτῇ καὶ ἓνα περιγε-
 10 νέσθαι φασὶ τῶν ἀρσένων· ἃ δὲ ἐς τοὺς Νιόβης παῖδας
 παρίστατο αὐτῶι μοι γινώσκειν, ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐς Ἀρ-
 γείους ἐδήλωσα. ἐς δὲ τὰς ἐκκαίδεκα γυναῖκας καὶ ἄλλον 5
 τοιόνδε λέγουσιν ἐπὶ τῷ προτέρῳ λόγον. Δαμοφῶντά φασι
 τυραννοῦντα ἐν Πίσῃ πολλά τε ἐργάσασθαι καὶ χαλεπὰ
 15 Ἥλειους· ὥς δὲ ἐτελεύτησεν ὁ Δαμοφῶν — οὐ γὰρ δὴ οἱ
 Πισαῖοι συνεχώρουν μετέχειν δημοσίαι τοῦ τυράννου τῶν
 ἀμαρτημάτων, καὶ πῶς ἀρεστὰ καὶ Ἥλαιοι ἐγένετο
 καταλύεσθαι τὰ ἐς αὐτοὺς ἐγκλήματα —, οὕτως ἐκκαίδεκα
 οἰκουμένων τηνικαῦτα ἔτι ἐν τῇ Ἥλειαι πόλεων γυναῖκα
 20 ἀφ' ἐκάστης εἵλοντο διαλύειν τὰ διάφορά σφισιν, ἥτις
 ἡλικίαι τε ἦν πρεσβυτάτη καὶ ἀξιώματι καὶ δόξῃ τῶν
 γυναικῶν προεῖχεν. αἱ πόλεις δὲ ἀφ' ὧν τὰς γυναῖκας 6
 εἵλοντο, ἦσαν Ἥλις ***. ἀπὸ τούτων μὲν αἱ γυναῖκες οὔσαι
 τῶν πόλεων Πισαίοις διαλλαγὰς πρὸς Ἥλείους ἐποίησαν·
 25 ὕστερον δὲ καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπετράπησαν ὑπ' αὐτῶν θείναι
 τὰ Ἑραῖα καὶ ὑφῆγασθαι τῇ Ἑραι τὸν πέπλον. αἱ δὲ
 ἐκκαίδεκα γυναῖκες καὶ χοροὺς δύο ἰσῆσαι, καὶ τὸν μὲν
 Φυσκόας τῶν χορῶν, τὸν δὲ Ἱπποδαμείας καλοῦσι· τὴν
 Φυσκόαν δὲ εἶναι ταύτην φασὶν ἐκ τῆς Ἥλιδος τῆς Κοίλης,
 30 τῷ δῆμῳ δὲ ἐνθα ὠίκησεν ὄνομα {μὲν} Ὀρθίαν εἶναι.

12 2. 21. 10

3 ταῦτα RPaVb: ταῦτα β || 8 Χλῶρις Siebelis (cf. 2. 21. 9):
 χλῶρις β || 9 λειψθεῖσα Ag: ληψθεῖσα β || 13 Δαμοφῶντα Schu-
 bart-Walz coll. 6. 22. 3: δαμοφῶντα β, item 15 || 23 lac. RPaVb
 marg. notatam agnovit Bekker qui excidisse nomina quindecim
 putat || 30 secl. Clavier

- 7 ταύτῃ τῇ Φυσκόαι Διόνυσον συγγενέσθαι λέγουσι, Φυ-
σκόαν δὲ ἐκ Διονύσου τεκεῖν παῖδα Ναρκαιόν· τοῦτον, ὡς
ἠυξήθη, πολεμεῖν τοῖς προσοίκοις καὶ δυνάμεως ἐπὶ μέγα
ἀρθῆναι, καὶ δὴ καὶ Ἀθηναῖς ἱερὸν ἐπὶ κλησιν Ναρκάας
αὐτὸν ἰδρύσασθαι· Διονύσῳ τε τιμὰς λέγουσιν ὑπὸ Ναρ- 5
καίου (καὶ) Φυσκόας δοθῆναι πρώτων. Φυσκόας μὲν δὴ
γέρα καὶ ἄλλα καὶ χορὸς ἐπώνυμος παρὰ τῶν ἐκκαίδεκα
γυναικῶν, φυλάσσουσι δὲ οὐδὲν ἦσσαν Ἑλαιοὶ καὶ
τᾶλλα *** ὁμῶς τῶν πόλεων· νενεμημένοι γὰρ ἐς ὅκτῳ φυ-
8 λὰς ἀφ' ἐκάστης αἰροῦνται γυναῖκας δύο. ὅποσα δὲ ἦ ταῖς 10
ἐκκαίδεκα γυναιξίν ἢ τοῖς ἑλλανοδικοῦσιν Ἑλίων δρᾶν
καθέστηκεν, οὐ πρότερον δρῶσι πρὶν ἢ χοίρῳ τε ἐπιτη-
δεῖω πρὸς καθαρμόν καὶ ὕδατι ἀποκαθῆρυνται. γίνεται
δὲ σφισιν ἐπὶ κρήνῃ Πιέραι τὰ καθάρσια· ἐκ δὲ Ὀλυμπίας
τὴν πεδιάδα ἐς Ἑλιν ἐρχομένῳ πρὸς τὴν πηγὴν ἀφικέσθαι 15
τὴν Πιέραν ἔστι.
- 17 Ταῦτα μὲν δὴ ἔχει κατὰ τὰ προειρημένα· τῆς Ἥρας δὲ
ἔστιν ἐν τῷ ναῶι Διὸς *** , τὸ δὲ Ἥρας ἄγαλμα καθημένον
ἔστιν ἐπὶ θρόνῳ· παρέστηκε δὲ γένειά τε ἔχων καὶ ἐπι-
κειμένος κυνῇ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, ἔργα δὲ ἔστιν ἀπλᾶ. τὰς 20
δὲ ἐφεξῆς τούτων καθημένας ἐπὶ θρόνων Ὡρας ἐποίησεν
Αἰγινήτης Σμίλις. παρὰ δὲ αὐτὰς Θέμιδος αἶτε μητρὸς τῶν
Ὡρῶν ἄγαλμα ἔστηκε Δορυκλείδου τέχνη, γένος μὲν Λακε-
2 δαιμονίου, μαθητοῦ δὲ Διποίνου καὶ Σκύλλιδος. τὰς δὲ 25
Ἑσπερίδας πέντε ἀριθμὸν Θεοκλῆς ἐποίησε, Λακεδαιμό-
νιος μὲν καὶ οὗτος, πατρὸς Ἠγύλου, φοιτῆσαι δὲ καὶ αὐτὸς
παρὰ Σκύλλιν καὶ Δίποινον λέγεται. τὴν δὲ Ἀθηναῖαν κρά-
νος ἐπικειμένην καὶ δόρυ καὶ ἀσπίδα ἔχουσιν Λακεδαι-
μονίου λέγουσιν ἔργον εἶναι Μέδοντος, τοῦτον δὲ ἀδελφόν
τε εἶναι Δορυκλείδου καὶ παρὰ ἀνδράσι διδαχθῆναι τοῖς 30

5 *Ναρκαίου* edd.: -οις β || 6 suppl. Schubart-Walz | *πρώτων* P: *πρώτῳ* VF || 8.9 lac. ind. post *Ἑλαιοὶ* Siebelis, post *τᾶλλα* Dindorf <καταλυθεισῶν> O. Müller | *πόλεων* <ὅκ ἐτι ὑπαρχουσῶν> Goldhagen || 10 *ὅποσα* Bekker: *ὅποια* β || 18 *Διὸς* <ἄγαλμα> edd. ante Dindorf qui lac. ind. || 22 *Σμίλις* Valckenaer (cf. 7. 4. 4): *ἔμιλις* V *ἔμιλος* FP || 23 *Δορυκλείδου* Musurus (cf. 1. 30): *δορυκ- λείδου* β | *μὲν* V: *δὲ* FP || 29 *καὶ μέδοντος* F

αὐτοῖς. Κόρη δὲ καὶ Δημήτηρ καὶ Απόλλων καὶ Ἀρτεμις, 3
αἱ μὲν ἀλλήλων εἰσὶν ἀπαντικρὺ καθήμεναι, Απόλλων δὲ
ἐναντίος ἐστώσῃ τῇ Ἀρτέμιδι ἕστηκεν. ἀνάκειται δὲ
ἐνταῦθα καὶ Λητώ Τύχη τε καὶ Διόνυσος καὶ ἔχουσα Νίκη
5 πτερά· τοὺς δὲ εἰργασμένους αὐτὰ οὐκ ἔχω δηλώσαι, φαί-
νεται δὲ εἶναι μοι καὶ ταῦτα ἐς τὰ μάλιστα ἀρχαῖα. τὰ μὲν
δὴ κατεileγμένα ἐστὶν ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ, χρόνῳ δὲ
ὕστερον καὶ ἄλλα ἀνέθεσαν ἐς τὸ Ἑραῖον, Ἑρμῇ λίθον,
Διόνυσον δὲ φέρει νήπιον, τέχνη δὲ ἐστὶ Πραξιτέλους, καὶ
10 Ἀφροδίτῃ χαλκῇ Κλέωνος ἔργον Σικωνίου. τούτου δὲ ὁ 4
διδάσκαλος τοῦ Κλέωνος, ὄνομα Ἀντιφάνης, ἐκ φοιτήσεως
Περικλύτου, Πολυκλείτου δὲ ἦν τοῦ Ἀργείου μαθητῆς ὁ
Περικλutos. παιδίον δὲ ἐπὶ χρυσῶν κάθηται γυμνὸν πρὸ
τῆς Ἀφροδίτης· Βοηθὸς δὲ ἐτόρρευσεν αὐτὸ Καρχηδόnius.
15 μετεκομίσθη δὲ αὐτόσε καὶ ἐκ τοῦ καλουμένου Φιλίππειον,
χρυσοῦ καὶ ταῦτα καὶ ἐλέφαντος, Εὐρυδίκη τε ἡ Φιλίππου
〈μήτηρ καὶ Ὀλυμπιάς ἡ γυνὴ αὐτοῦ〉.

Λάρναξ 〈δὲ〉 κέδρου μὲν πεποιήται, ζώδια δὲ ἐλέφαντος 5
ἐπ' αὐτῆς, τὰ δὲ χρυσοῦ, τὰ δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς ἐστὶν εἰργα-
20 σμένα τῆς κέδρου· ἐς ταύτην τὴν λάρνακα Κύψελον τὸν
Κορίνθου τυραννήσαντα ἀπέκρουεν ἡ μήτηρ, ἥνικα τε-
χθέντα ἀνευρεῖν αὐτὸν σπουδὴν ἐποιοῦντο οἱ Βακχίδαι. τῆς
μὲν δὴ σωτηρίας ἕνεκα τοῦ Κυψέλου τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος οἱ
ὀνομαζόμενοι Κυψελίδαι τὴν λάρνακα ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθε-
25 σαν, τὰς δὲ λάρνακας οἱ τότε ἐκάλουν Κορίνθιοι κυψέλας·
ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὄνομα Κύψελον τῷ παιδί θέσθαι λέ-
γονσι. τῶν δὲ ἐπὶ τῇ λάρνακι ἐπιγράμματα ἔπεστι τοῖς 6
πλείοσι, γράμμασι τοῖς ἀρχαίοις γεγραμμένα· καὶ τὰ μὲν
ἐς εὐδὴ αὐτῶν ἔχει, σχήματα δὲ ἄλλα τῶν γραμμάτων
30 βουστροφηδὸν καλοῦσιν Ἕλληνες. τὸ δὲ ἐστὶ τοιονδὲ· ἀπὸ
τοῦ πέρατος τοῦ ἔπους ἐπιστρέφει τῶν ἐπῶν τὸ δεύτερον
ὥσπερ ἐν διαύλου δρόμῳ. γέγραπται δὲ ἐπὶ τῇ λάρνακι

14 Καρχηδόnius O. Müller || 17 supplevi, ἡ 〈Ἀριδαίου γυνὴ καὶ Ὀλυμπιάς ἡ〉 Φιλίππου Buttman ἡ Φιλίππου 〈καὶ Ὀλυμπιάς〉 Corais cf. 20. 10 || 18 suppl. R^v P^a V^b, lac. ante λάρναξ ind. Bekker || 27 ἐπιγράμματα Corais: ἐπιγραμμάτων β || 29 δέ] δὲ καὶ F

καὶ ἄλλως τὰ ἐπιγράμματα ἐλιγμοῖς συμβαλέσθαι χαλε-
 ποῖς. ἀρξαμένῳ δὲ ἀνασκοπεῖσθαι κάτωθεν τοσάδε ἐπὶ
 7 τῆς λάρνακος ἢ πρώτη παρέχεται χώρα. Οἰνόμαος διώκων
 Πέλοπά ἐστιν ἔχοντα Ἰπποδάμειαν· ἑκατέρῳ μὲν δὴ δύο
 αὐτῶν εἰσιν ἵπποι, τοῖς δὲ τοῦ Πέλοπος ἐστὶ πεφυκότα καὶ 5
 πτερὰ. ἐξῆς δὲ Ἀμφιαράου τε ἡ οἰκία πεποίηται καὶ Ἀμφί-
 λοχον φέρει νήπιον πρεσβύτες ἦτις δὴ· πρὸ δὲ τῆς οἰκίας
 Ἐριφύλῃ τὸν ὄρμον ἔχουσα ἔστηκε, παρὰ δὲ αὐτὴν αἱ
 θυγατέρες Εὐρυδίκη καὶ Δημόνασσα, καὶ Ἀλκμαίων παῖς
 8 γυμνός. Ἄσιος δὲ ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀλκμήνην ἐποίησε 10
 θυγατέρα Ἀμφιαράου καὶ Ἐριφύλης εἶναι. Βάτων δέ, δς
 ἡνιοχεῖ τῷ Ἀμφιαράῳ, τάς τε ἡνίας τῶν ἵππων καὶ τῇ
 χειρὶ ἔχει τῇ ἑτέρῃ λόγχην. Ἀμφιαράῳ δὲ ὁ μὲν τῶν πο-
 δῶν ἐπιβέβηκεν ἤδη τοῦ ἄρματος, τὸ ξίφος δὲ ἔχει γυμνὸν
 καὶ ἐς τὴν Ἐριφύλῃν ἐστὶν ἐπεστραμμένος ἐξαγόμενός τε 15
 9 ὑπὸ τοῦ θυμοῦ *** ἐκείνης ἂν ἀποσχέσθαι. μετὰ δὲ τοῦ
 Ἀμφιαράου τὴν οἰκίαν ἐστὶν ἄγών ὁ ἐπὶ Πελλαι καὶ οἱ
 θεώμενοι τοὺς ἀγωνιστάς. πεποίηται δὲ Ἡρακλῆς ἐν θρό-
 νῳ καθήμενος καὶ ὀπισθεν γυνὴ αὐτοῦ· ταύτης <τῆς>
 γυναικὸς ἐπιγράμμα μὲν ἄπεστιν ἦτις ἐστί, Φρυγίους δὲ 20
 αὐλεῖ καὶ οὐχ Ἑλληνικοῖς αὐλοῖς. ἡνιοχοῦντες δὲ συνωρίδα
 Πισός ἐστιν ὁ Περιήρους καὶ Ἀστερίων Κομήτου, πλεῦσαι
 καὶ οὗτος λεγόμενος ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς, καὶ Πολυδεύκης τε
 καὶ Ἀδμητος, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Εὐφημος, Ποσειδῶνός τε ὦν
 κατὰ τὸν τῶν ποιητῶν λόγον καὶ Ἰάσονι ἐς Κόλχους τοῦ 25
 πλοῦ μετεσχηκώς· οὗτος δὲ καὶ τῇ συνωρίδι ὁ νικῶν
 10 ἐστίν. οἱ δὲ ἀποτετολμηκότες πυκτεύειν Ἀδμητος καὶ
 Μόφος ἐστὶν ὁ Ἀμπυκος· ἐν μέσῳ δὲ αὐτῶν ἀνὴρ ἑστηκώς
 ἐπανλεῖ, καθότι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἄλματι αὐλεῖν τῶν
 πεντάθλων νομίζουσιν. Ἰάσονι δὲ καὶ Πηλεῖ τὸ ἔργον τῆς 30

10 fr. 4 Kinkel

1 ἄλλως Siebelis: ἄλλους β | ἐλιγμοῖς — χαλεποῖς Siebelis: ἐλιγ-
 μονός — χαλεπούς β || 6 δὲ B: τε β || 7 πρεσβύτες F || 10 Ἄσιος
 Sylburg: αἴσιος β || 16 lac. ind. Siebelis <ὡς μόλις> Sylburg ἐκείνης
 <μόλις> ἂν ἀποσχέσθαι <δοκεῖ> Kuhn || 19 suppl. Va || 20 ἄπεστιν
 Siebelis: ἐπ- β

πάλης ἐξ ἴσου καθέστηκε. πεποιήται δὲ καὶ Εὐρυβώτας
ἀφίεις δίσκον, ὅστις δὴ οὗτός ἐστιν ἐπὶ δίσκῳ φήμην
<ἔχων>. οἱ δ' ἐς ἄμιλλαν δρόμου καθεστηκότες Μελανίων
ἐστὶ καὶ Νεοθεὺς καὶ Φαλαρεὺς, τέταρτος δὲ Ἀργεῖος καὶ
5 Ἰφικλος πέμπτος· τούτῳ δὲ νικῶντι ὀρέγει τὸν στέφανον
ὁ Ἀκαστος· εἶη δ' ἂν ὁ Πρωτεσιλάου πατήρ τοῦ στρα-
τέυσαντος ἐς Ἴλιον. κεῖνται δὲ καὶ τρίποδες, ἅθλα δὴ τοῖς 11
νικῶσι, καὶ θυγατέρες εἰσὶν αἱ Πελίου· τὸ δὲ ὄνομα ἐπὶ τῇ
Ἀλκῆστιδι γέγραπται μόνῃ. Ἰόλαος δέ, δς ἐθελοντῆς μετ-
10 εἶχεν Ἡρακλεῖ τῶν ἔργων, ἔστιν ἵππων ἄρματι ἀνηρη-
μένος νίκην. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἀγὼν μὲν ὁ ἐπὶ Πελῖαι πέ-
πανται, τὴν ὕδραν δέ, τὸ ἐν τῷ ποταμῷ τῇ Ἀμνυώνῃ
θηρίον, Ἡρακλεῖ τοξεύοντι Ἀθηναῖα παρέστηκεν· ἅτε δὲ
τοῦ Ἡρακλέους ὄντος οὐκ ἀγνώστου τοῦ τε ἁθλοῦ χάριν
15 καὶ ἐπὶ τῷ σχήματι, τὸ ὄνομα οὐκ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ γεγραμ-
μένον. Φινεύς τε ὁ Θρᾷξ ἐστι, καὶ οἱ παῖδες οἱ Βορέου τὰς
Ἀρπυρίας ἀπ' αὐτοῦ διώκουσιν.

Τῆς χώρας δὲ ἐπὶ τῇ λάρνακι τῆς δευτέρας ἐξ ἀριστερῶν 18
μὲν γίνοιτο ἂν ἡ ἀρχὴ τῆς περιόδου, πεποιήται δὲ γυνή
20 παῖδα λευκὸν καθεύδοντα ἀνέχουσα τῇ δεξιᾷ χειρὶ, τῇ
δὲ ἐτέρῃ μέλανα ἔχει παῖδα καθεύδοντι ἑοικότα, ἀμφοτέ-
ρους διεστραμμένους τοὺς πόδας. δηλοῖ μὲν δὴ καὶ τὰ
ἐπιγράμματα, συνεῖναι δὲ καὶ ἄνευ τῶν ἐπιγραμμάτων ἔστι
Θάνατόν τε εἶναι σφᾶς καὶ Ὑπνον καὶ ἀμφοτέροις Νύκτα
25 αὐτοῖς τροφόν. γυνή δὲ εὐειδῆς γυναικα αἰσχροὺς κολά- 2
ζουσα καὶ τῇ μὲν ἀπάγχουσα αὐτήν, τῇ δὲ ῥάβδῳ παίου-
σα, Δίκη ταῦτα Ἀδικίαν δρῶσα ἐστι. δύο δὲ ἄλλας γυναι-
κας ἐς ὄλμους καθικνουμένας ὑπέροις, φάρμακα εἰδέναι
σφᾶς νομίζουσιν, ἐπεὶ ἄλλως γε οὐδὲν ἐς αὐτάς ἐστιν
30 ἐπίγραμμα. τὰ δὲ ἐς τὸν ἄνδρα τε καὶ γυναικα ἐπο-
μένην αὐτῷ τὰ ἔπη δηλοῖ τὰ ἐξάμετρα· λέγει γὰρ δὴ
οὕτως·

3 suppl. R^{ms}PaVb || 18 δέ] δὴ P || 18 τῇ R^vVb: τῷ β ||
21 ἀμφοτέρους δὲ Phral. || 25 κολάζουσα Schubart coll. 10.28. 5:
νομίζουσα β Phral. || 26 αὐτήν VP Phral.: -ὄν F || 28 καθικνου-
μένας V: καθικνουμένας FP

Ἴδας Μάρπησσαν καλλίσφυρον, ἃν οἱ Απόλλων
ἄρπασε, τὰν Εὐανοῦ ἄγει πάλιν οὐκ ἀέκουσαν.

3 χιτῶνα δὲ ἐνδεδυκὼς ἀνὴρ τῇ μὲν δεξιᾷ κύλικα, τῇ δὲ
ἔχων ἐστὶν ὄρμον, λαμβάνεται δὲ αὐτῶν Ἀλκμήνη· πε-
ποιήται δὲ ἐν τῷ λόγῳ τῶν Ἑλλήνων ὥς συγγένοιτο 5
Ἀλκμήνῃ Ζεὺς Ἀμφιτρούωνι εἰκασθείς. Μενέλαος δὲ
θώρακά τε ἐνδεδυκὼς καὶ ἔχων ξίφος ἔπεισιν Ἑλένην
ἀποκτείνει, δῆλα ὥς ἀλισκομένης Ἴλιου. Μηδείας δὲ ἐπὶ
θρόνον καθημένης Ἰάσων ἐν δεξιᾷ, τῇ δὲ Ἀφροδίτῃ παρ-
έστηκε· γέγραπται δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτοῖς· 10

Μήδειαν Ἰάσων γαμέει, κέλεται δ' Ἀφροδίτα.

4 πεποιήνται δὲ καὶ αἰδουσαι Μοῦσαι καὶ Απόλλων ἐξάρχων
τῆς ᾠδῆς, καὶ σφισιν ἐπίγραμμα γέγραπται·

Λατοῖδας οὗτος τάχ' ἄναξ ἐκάεργος Απόλλων·

Μοῦσαι δ' ἄμφ' αὐτόν, χαρίεις χορός, αἴσι κατάρχει. 15

Ἄτλας δὲ ἐπὶ μὲν τῶν ὤμων κατὰ τὰ λεγόμενα οὐρανὸν τε
ἀνέχει καὶ γῆν, φέρει δὲ καὶ τὰ Ἑσπερίδων μῆλα. ὅστις
δὲ ἐστὶν ὁ ἀνὴρ ὁ ἔχων τὸ ξίφος καὶ {ὁ} ἐπὶ τὸν Ἄτλαντα
ἐρχόμενος, ἰδίαι μὲν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένον ἐστὶν οὐδέν,
δῆλα δὲ ἐς ἅπαντας Ἡρακλέα εἶναι. γέγραπται δὲ καὶ ἐπὶ 20
τούτοις·

Ἄτλας οὐρανὸν οὗτος ἔχει, τὰ δὲ μᾶλα μεθήσει.

5 ἔστι δὲ καὶ Ἀρης ὄπλα ἐνδεδυκὼς, Ἀφροδίτην ἄγων· ἐπί-
γραμμα δὲ Ἐννάλιός ἐστιν αὐτῷ. πεποιήται δὲ καὶ Θέτις
παρθένος, λαμβάνεται δὲ αὐτῆς Πηλεὺς, καὶ ἀπὸ τῆς χει- 25
ρὸς τῆς Θέτιδος ὄφις ἐπὶ τὸν Πηλέα ἐστὶν ὀρμῶν. αἱ δὲ
ἀδελφαὶ Μεδοῦσης ἔχουσαι πτερὰ πετόμενον Περσέα εἰσὶ
διώκουσαι· τὸ δὲ ὄνομα ἐπὶ τῷ Περσεῖ γέγραπται μόνῳ.

1899. Preger 186 cf. I 557

1 Ἴδας Pa: εἶδας β || 2 Εὐανοῦ Froehner: ἐκ ναοῦ β | ἄγει πάλιν
Musurus: π. ἄ. β || 5 ἐν τῷ λόγῳ Hitzig: ἐς τὸν λόγον β κατὰ τὸν
λόγον? Spiro || 14 οὗτός γα Φάναξ in cista fuisse suspicatus est
Haupt || 18 del. Pa

Στρατιωτικά δὲ ἐπὶ τῇ τρίτῃ χώρῃ τῆς λάρνακος· τὸ 6
 μὲν πολὺ εἰσιν ἐν αὐτοῖς οἱ πεζοί, πεπολιῆνται δὲ καὶ ἐπὶ
 συνωρίδων ἵππεις. ἐπὶ δὲ τοῖς στρατιώταις ἔστιν εἰκάζειν
 συνιέναι μὲν σφᾶς ἐς μάχην, συνιέναι δὲ καὶ ἀσπασομένους
 5 τε καὶ ἀναγνωριοῦντας ἀλλήλους. λέγεται δὲ καὶ ἐς ἀμφοτέ-
 ρα ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν, καὶ τοῖς μὲν ἔστιν εἰρημένον Αἰτω-
 λούς τοὺς μετὰ Ὀξύλου καὶ Ἡλείους εἶναι τοὺς ἀρχαίους,
 ἀπαντᾶν δὲ σφᾶς γένους τε μνήμη τοῦ ἐξ ἀρχῆς καὶ εὐνοίαν
 ἐνδεικνυμένους ἐς ἀλλήλους· οἱ δὲ συνιέναι φασὶν ἐς ἀγῶνα
 10 τὰ στρατιωτικά, Πυλῖους δὲ εἶναι καὶ Ἀρκάδας παρὰ τε
 Φειᾶν πόλιν καὶ ποταμὸν μαχουμένους Ἰάρδανον. ταῦτα 7
 μὲν δὴ οὐδὲ ἀρχὴν ἀποδέξαιτο ἂν τις, ὥς ὁ τοῦ Κυψέλου
 πρόγονος Κορινθίος τε ὢν καὶ τὴν λάρνακα αὐτῷ ποιού-
 μενος κτῆμα, ὅποσα μὲν Κορινθίοις ἦν ἐπιχώρια, ἐκὼν
 15 ὑπερέβαινε, ἃ δὲ ξενικά τε καὶ οὐδὲ ἄλλως ἦκοντα ἐς δό-
 ξαν, ἔτεχνᾶτο ἐπὶ τῇ λάρνακι· αὐτῷ μέντοι παρίστατο
 ἐμοὶ ταῦτα εἰκάζειν. Κυψέλωι καὶ τοῖς προγόνοις ἐκ {τῶν-
 δε} <Γονούσης> ἦν γένος ἐξ ἀρχῆς {Γονούσης} τῆς ὑπὲρ
 Σικυῶνος, καὶ πρόγονός σφισιν ἦν Μέλας ὁ Ἀντάσου· Μέ-
 20 λανα δὲ καὶ τὸν σὺν αὐτῷ στρατὸν κατὰ τὰ προειρημένα μοι 8
 καὶ ἐν τῇ Κορινθίᾳ συγγραφῇ οὐκ ἤθελεν Ἀλήτης συν-
 οίκους δέξασθαι, γεγονός οἱ μάντευμα ἐκ Δελφῶν ὑφορώ-
 μενος, ἐς ὃ θεραπείαι τε τῇ πάσῃ χρώμενον {καὶ} Μέλανα
 καὶ ὁπότε ἀπελασθείη σὺν δεήσει ἐπανιόντα αὐθις ἐδέξατο
 25 καὶ ἄκων Ἀλήτης. <τοῦτο τὸ> στρατιωτικὸν τεκμαίροιο
 ἂν τις τοὺς ἐπὶ τῇ λάρνακι εἰργασμένους εἶναι.

Τέταρτα δὲ ἐπὶ τῇ λάρνακι ἐξ ἀριστερᾶς περιόντι Βο- 19
 ρέας ἔστιν ἡρπακὼς Ὀρείδην — οὐραὶ δὲ ὄφεων ἀντὶ πο-
 δῶν εἰσιν αὐτῷ — καὶ Ἡρακλέους ὁ πρὸς Γηρυόνην ἀγών·
 30 τρεῖς δὲ ἄνδρες Γηρυόνης εἰσὶν ἀλλήλοις προσεχόμενοι.
 Θησεὺς δὲ ἔχων λύραν καὶ παρ' αὐτὸν Ἀριάδνη κατέχουσα

21 2. 4. 4

11 Φειᾶν Heyne ad H 135: φειγάλειαν β | μαχομένους P ||
 13 αὐτῷ F: αὐτῷ β || 17 secl. Musgrave || 18 Γονούσης trai. Fa-
 cius (σ dupl. Porson) || 19 ἀντάσου Va¹ (cf. 2. 4. 4): ἀντάσσου β ||
 23 expunxit R || 25 suppl. R^{sv} PaVa

2 ἐστὶ στέφανον. Ἀχιλλεῖ δὲ καὶ Μέμνονι μαχομένοις παρ-
 εστήκασιν αἱ μητέρες· ἐστὶ δὲ καὶ Μελανίων καὶ Ἀταλάντη
 παρ' αὐτὸν ἔχουσα ἐλάφου νεβρόν. μονομαχοῦντος δὲ
 Αἴαντι Ἑκτορος κατὰ τὴν πρόκλησιν, μεταξὺ ἐστήκεν αὐ-
 τῶν Ἑρὶς αἰσχίστη τὸ εἶδος εἰκνύα· πρὸς δὲ ταύτῃ καὶ 5
 Καλλιφῶν Σάμιος ἐν Ἀρτέμιδος ἱερῶι τῆς Ἐφεσίας ἐποίη-
 σεν Ἑριν, τὴν μάχην γράψας τὴν ἐπὶ ταῖς ναυσὶν Ἑλλή-
 νων. εἰσὶ δὲ ἐπὶ τῇ λάρνακι Διόσκουροι, ὁ ἕτερος οὐκ ἔχων
 3 πω γένεια, μέση δὲ αὐτῶν Ἑλένη. Αἶθρα δὲ ἡ Πιτθέως
 ὑπὸ τῆς Ἑλένης τοῖς ποσὶν ἐς ἔδαφος καταβεβλημένη μέ- 10
 λαιναν ἔχουσα ἐστὶν ἐσθῆτα, ἐπίγραμμα δὲ ἐπ' αὐτοῖς
 ἔπος τε ἐξάμετρον καὶ ὀνόματός ἐστιν ἐνὸς ἐπὶ τῷ ἐξα-
 μέτρῳ προσθήκη·

Τυνδαρίδα Ἑλέναν φέρετον, Αἶθραν δ' ἐλκεῖτον
 Ἀθάνανθεν.

15

4 τοῦτο μὲν δὴ τὸ ἔπος οὕτω πεποιήται· Ἰφιδάμαντος δὲ τοῦ
 Ἀντήνορος κειμένου μαχόμενος πρὸς Ἀγαμέμνονα ὑπὲρ
 αὐτοῦ Κόων ἐστὶ· Φόβος δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ
 ἀσπίδι ἔπεστιν, ἔχων τὴν κεφαλὴν λέοντος. ἐπιγράμματα
 δὲ ὑπὲρ μὲν τοῦ Ἰφιδάμαντος νεκροῦ· 20

Ἰφιδάμας οὗτός τε Κόων περιμάρνεται αὐτοῦ,

τοῦ Ἀγαμέμνονος δὲ ἐπὶ τῇ ἀσπίδι·

οὗτος μὲν Φόβος ἐστὶ, βροτῶν ὁ δ' ἔχων Ἀγαμέμνων.

5 ἄγει δὲ καὶ Ἑρμῆς παρ' Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου τὰς
 θεὰς κριθησομένης ὑπὲρ τοῦ κάλλους, καὶ ἐστὶν ἐπίγραμμα 25
 καὶ τούτοις·

3 cf. H 66—272 || 16—23 cf. A 248—263 || 23 cf. A 36—37

4 αὐτῶν R^{av} PaVb: -ῶι β || 5 εἰκνύαν Schubart qui πρὸς secl. ||
 19 τῆς] τοῖς P || 12 τε Bekker: τὸ β || 14 ἐλκεῖτον Weber: ἔλκε-
 τον β || 21 τε] γε Heyne || 23 distinctionem ante βροτῶν ponenda
 animadvertit Vollgraff

Ερμείας ὁδ' Ἀλεξάνδρῳ δείκνυσι διαιτῆν
τοῦ εἵδους Ἦραν καὶ Ἀθανᾶν καὶ Ἀφροδίταν.

Ἀρτεμις δὲ οὐκ οἶδα ἐφ' ὅτῳ λόγῳ πτέρυγας ἔχουσα
ἐστὶν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ κατέχει πάρδαλιν,
15 τῇ δὲ ἑτέρῃ τῶν χειρῶν λέοντα. πεποιήται δὲ καὶ Κασσάν-
δραν ἀπὸ τοῦ ἀγάλματος Αἴας τῆς Ἀθηνᾶς ἔλκων, ἐπ'
αὐτῷ δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐστίν·

Αἴας Κασσάνδραν ἀπ' Ἀθαναίας Λοκρὸς ἔλκει.

τῶν δὲ Οἰδίποδος παίδων Πολυνείκει πεπτωκότι ἐς γόνυ 6
10 ἔπεισιν Ἑτεοκλῆς. τοῦ Πολυνείκου δὲ ὀπισθεν <γυνή>
ἐστήκεν ὀδόντας τε ἔχουσα οὐδὲν ἡμερωτέρους θηρίου καὶ
οἱ καὶ τῶν χειρῶν εἰσὶν ἐπικαμπεῖς οἱ ὄνυχες· ἐπίγραμμα
δὲ ἐπ' αὐτῇ εἶναι φησι Κῆρα, ὥς τὸν μὲν ὑπὸ τοῦ πεπω-
μένου τὸν Πολυνείκην ἀπαχθέντα, Ἑτεοκλεῖ δὲ γενομένης
15 καὶ σὺν τῷ δικαίῳ τῆς τελευτῆς. Διόνυσος δὲ ἐν ἄνθρωπῳ
κατακείμενος, γένεια ἔχων καὶ ἔκπωμα χρυσοῦν, ἐνδεδυκώς
ἐστὶ ποδήρη χιτῶνα· δένδρα δὲ ἄμπελοι περὶ αὐτὸν καὶ
μηλέαι τέ εἰσι καὶ ῥόαι.

Ἡ δὲ ἀνωτάτῳ χώρᾳ — πέντε γὰρ ἀριθμὸν εἰσι — 7
20 παρέχεται μὲν ἐπίγραμμα οὐδέν, λείπεται δὲ εἰκάζειν ἐς
τὰ ἐπειρασμένα. εἰσὶν οὖν ἐν σπηλαίῳ γυνὴ καθεύδουσα
σὺν ἀνδρὶ ἐπὶ κλίνῃ, καὶ σφᾶς Ὀδυσσεά εἶναι καὶ Κίρκην
ἐδοξάζομεν ἀριθμῷ τε τῶν θεραπειῶν, αἱ εἰσι πρὸ τοῦ
σπηλαίου, καὶ τοῖς ποιουμένοις ὑπ' αὐτῶν· τέσσαρες τε
25 γὰρ εἰσιν αἱ γυναῖκες καὶ ἐργάζονται τὰ ἔργα, αἱ ἐν τοῖς
ἐπεσὶν Ὅμηρος εἴρηκε. Κένταυρος δὲ οὐ τοὺς πάντας ἵπ-
που πόδας, τοὺς δὲ ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔχων ἀνδρὸς ἐστίν.
ἐξῆς καὶ ἵππων συναρίδες καὶ γυναῖκες ἐπὶ τῶν συναρίδων 8
εἰσὶν ἐστῶσαι· περὰ δὲ τοῖς ἵπποις χρυσοῖ ἐστὶ, καὶ ἀνὴρ
30 οἶδωσιν ὄπλα μιᾷ τῶν γυναικῶν. ταῦτα ἐς τὴν Πατρόκλου

26 x 348 – 359

1 διαιτῆν V: διακρίνειν τὴν F κρίνειν διὰ τὴν P || 2 ἀθανᾶν P: ἀθη-
ναῖν VF || 10 suppl. Sylburg || 17 αὐτό Bergk || 28 οὐ τοὺς Heyne:
τούτους β

- τελευτήν ἔχειν τεκμαίρονται· Νηρηίδας τε γὰρ ἐπὶ τῶν
 συνωρίδων εἶναι καὶ Θέτιν τὰ ὄπλα λαμβάνειν παρὰ
 Ἡφαίστου. καὶ δὴ καὶ ἄλλως ὁ τὰ ὄπλα διδούς οὔτε τοὺς
 πόδας ἐστὶν ἐρρωμένος καὶ ὀπισθεν οἰκέτης ἐπεταὶ οἱ πυρ-
 9 ἄγραν ἔχων· λέγεται δὲ καὶ ἐς τὸν Κένταυρον ὡς Χίρων, 5
 ἀπηλλαγμένος ἤδη παρὰ ἀνθρώπων καὶ ἡξιωμένος εἶναι
 σύννοικος θεοῖς, ῥαισιτώνην τινὰ ἥκοι τοῦ πένθους Ἀχιλλεῖ
 παρασκευάσων. παρθένους δὲ ἐπὶ ἡμιόνων τὴν μὲν ἔχουσιν
 τὰς ἡνίας, τὴν δὲ ἐπικειμένην κάλυμμα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ,
 Νανσικᾶν τε νομίζουσιν εἶναι τὴν Ἀλκίνου καὶ τὴν θερά- 10
 παιναν, ἐλαυνούσας ἐπὶ τοὺς πλυνούς. τοξεύοντα δὲ ἄνδρα
 Κενταύρους, τοὺς δὲ καὶ ἀπεκτονότα ἐξ αὐτῶν, δῆλα
 Ἡρακλέα τε τὸν τοξεύοντα καὶ Ἡρακλέους εἶναι τὸ ἔργον.
 10 Τὸν μὲν δὴ τὴν λάρνακα {κατ}εἰργασμένον, ὅστις ἦν,
 οὐδαμῶς ἡμῖν δυνατὰ ἦν συμβαλέσθαι· τὰ ἐπιγράμματα 15
 δὲ τὰ ἐπ' αὐτῆς τάχα μὲν που καὶ ἄλλος τις ἂν εἶη πε-
 ποιηκώς, τῆς δὲ ὑπονοίας τὸ πολὺ ἐς Εὐμηλον τὸν Κορίν-
 θιον εἶχεν ἡμῖν, ἄλλων τε ἔνεκα καὶ τοῦ προσοδίου μάλιστα
 δ' ἐποιήσεν ἐς Δῆλον.
 20 Ἔστι δὲ ἐνταῦθα καὶ ἄλλα ἀναθήματα, κλίνη τε μέγεθος 20
 οὐ μεγάλη, τὰ πολλὰ ἐλέφαντι κεκοσμημένη, καὶ ὁ
 Ἰφίτου δίσκος καὶ τράπεζα ἐφ' οἷς προτίθενται τοῖς νικῶ-
 σιν οἱ στέφανοι. τὴν μὲν δὴ Ἱπποδαμείας λέγουσιν εἶναι
 παίγνιον· ὁ δὲ τοῦ Ἰφίτου δίσκος τὴν ἐκχειρίαν, ἣν ἐπὶ
 τοῖς Ὀλυμπίοις ἐπαγγέλλουσιν Ἡλεῖοι, ταύτην οὐκ ἐς 25
 εὐθὺ ἔχει γεγραμμένην, ἀλλὰ ἐς κύκλου σχῆμα περιέειπεν
 2 ἐπὶ τῷ δίσκῳ τὰ γράμματα. ἡ τράπεζα δὲ ἐλέφαντος μὲν
 πεποιήται καὶ χρυσοῦ, Κωλώτου δὲ ἐστὶν ἔργον· εἶναι δὲ
 φασιν ἐξ Ἡρακλείας τὸν Κωλώτην, οἱ δὲ πολυπραγμονή-

8—11 cf. ζ 81—84

1 <τὰς> ἐπὶ Schubart || 3 ἄλλως Pa: ἄλλος β || 5 χίρων V:
 χείρων FP || 14 del. Kayser || 16 αὐτῆς L: -ἦν β || 20 ἐνταῦθα
 post ἀναθήματα trai. V || 22 οἷς] ἡς Va || 24 τὴν ἐκχειρίαν R^{sv} Pa
 Vb: ἣν ἐκχειρία β || 26 εὐθὺ R¹ Pa Vb: -ὕς β || 28 Κωλώτου Sie-
 belis e Str. 8. 337 at cf. Plut. adv. Col. ed. Pohlenz || 29 Ἡρα-
 κλείας Thiersch: ἡρακλέους β

σαντες σπουδῇ τὰ ἐς τοὺς πλάστας Πάριον ἀποφαίνουσιν
 ὄντα αὐτόν, μαθητὴν Πασιτέλους, Πασιτέλῃ δὲ αὐτόν
 διδαχθῆναι ***. καὶ Ἦρα τε καὶ Ζεὺς καὶ θεῶν Μήτηρ
 καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀπόλλων μετὰ Ἀρτέμιδος πεποιήται· ὅπι-
 5 σθε δὲ ἡ διάθεσις ἐστὶν ἡ τοῦ ἀγῶνος. κατὰ δὲ ἑκατέραν 3
 πλευρὰν τῇ μὲν Ἀσκληπιὸς καὶ τῶν Ἀσκληπιοῦ θυγατέ-
 ρων Ὑγεία ἐστίν, ἔστι δὲ καὶ Ἄρης καὶ Ἀγὼν παρ' αὐτόν,
 τῇ δὲ Πλούτων καὶ Διόνυσος Περσεφόνη τε καὶ Νύμφαι,
 σφαίραν αὐτῶν ἡ ἑτέρα φέρουσα· ἐπὶ δὲ <τῇ> κλειδί —
 10 ἔχει γὰρ δὴ ὁ Πλούτων κλεῖν —, λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὸν
 καλούμενον Αἰδὴν κεκλεισθαί τε ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος καὶ
 ὡς ἐπάνεισιν οὐδεὶς αὐδὶς ἐξ αὐτοῦ.

Λόγον δέ, ὃν Ἀρίσταρχος ἔλεγεν ὁ τῶν Ὀλυμπιάσιν 4
 ἐξηγητής, οὗ με εἰκὸς ἦν παριδεῖν· ὃς ἐπὶ τῆς ἡλικίας ἔφη
 15 τῆς ἑαυτοῦ τὸν ὄροφον τοῦ Ἑραίου πεπονηκότα ἐπανορ-
 θουμένων Ἥλειων ὀπλίτου νεκρὸν τραύματα ἔχοντα μετα-
 ξὺ ἀμφοτέρων εὐρεθῆναι, τῆς τε ἐς εὐπρέπειαν στέγης
 καὶ τῆς ἀνεχούσης τὸν κέραμον· τοῦτον τὸν ἄνδρα μαχέ-
 σασθαι τὴν μάχην τὴν ἐντὸς Ἀλτεως πρὸς Λακεδαιμονίου
 20 Ἥλειων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεῶν τὰ ἱερὰ καὶ ἐς πάντα ὁμοίως 5
 τὰ ὑψηλὰ ἐπαναβαίνοντες ἡμύνοντο οἱ Ἥλαιοι. οὗτος δ'
 οὐδ' ὁ ἄνθρωπος ἐφαίνετο ἡμῖν ὑποδῦναι μὲν ἐνταῦθα λιπο-
 ψυχῆσας ὑπὸ τραυμάτων· ὡς δὲ ἀφῆκε τὴν ψυχὴν, οὐκ
 ἐμελλεν ἄρα οὔτε πνίγος θέρους οὔτε ἐν χειμῶνι κρυμὸς
 25 ἔσεσθαι τῷ νεκρῷ βλάβος ἅτε ἐν σκέπη πάσῃ κειμένῳ.
 ἔλεγε δὲ καὶ τότε ἔτι ὁ Ἀρίσταρχος, ὡς ἐκκομίσαιτο ἐς τὸ
 ἐκτὸς τῆς Ἀλτεως τὸν νεκρὸν καὶ ὁμοῦ τοῖς ὅπλοις γῆν
 κρύψαιεν.

Ἦν δὲ {καλοῦσιν} Οἰνομάου οἰκίαν {καὶ} οἱ Ἥλαιοι 6
 30 καλοῦσιν, ἔστι μὲν πρὸς τὸ ἱερὸν τοῦ Διὸς ἰόντι ἀπὸ τοῦ
 μεγάλου βωμοῦ· τέσσαρες δὲ εἰσιν ἐν ἀριστερᾷ κίονες καὶ

1 πάριον RPa^{sv}: πάρον βVb πάρινος Va || 3 lac. ind. RPaVb ||
 7 ἔστι] ἔτι Bekker || 9 <τῇ> κλειδί Schubart: κλειδα β || 19 <τῆς>
 Ἀλτεως Hitzig || 29 del. Schubart-Walz | οἰκίαν Schubart-Walz:
 κίονα β (de genere vide Schubart-Walz II p. 292) | del. Siebelis ||
 29, 30 καὶ — καλοῦσιν in parenthesi ponit Beinert || 30 καλοῦσιν
 del. Siebelis

ἐπ' αὐτῶν ὄροφος, πεποιήνται δὲ ἔρυμα εἶναι ξυλίνωι κίονι
 πεπονηκότι ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ δεσμῶν
 συνεχομένωι. οὗτος ὁ κίων ἐν οἰκίαι τοῦ Οἰνομάου, καθὰ
 λέγουσιν, εἰστήκει· κεραυνώσαντος δὲ τοῦ θεοῦ τὴν μὲν
 ἄλλην ἠφάνισεν οἰκίαν τὸ πῦρ, ὑπελίπετο δὲ τὸν κίονα ἐξ 5
 7 ἀπάσης μόνον· πινάκιον δὲ πρὸ αὐτοῦ χαλκοῦν ἐλεγεία
 ἔχει γεγραμμένα·

καὶ γὰρ ἐγὼ κείνων εἶμ' ὧ ξένη λείψανον οἴκων,
 στῦλος ἐν Οἰνομάου πρὶν ποτ' εἴσοσα δόμοις·
 νῦν δὲ παρὰ Κρονίδην κεῖμαι τάδ' ἔχουσα τὰ δεσμὰ 10
 τίμιος· οὐδ' ὀλοή δέξατο φλόξ με πυρός.

8 συνέβη δὲ καὶ ἄλλο κατ' ἐμὲ τοιόνδε. ἀνὴρ βουλῆς τῆς
 Ῥωμαίων ἀνείλετο Ὀλυμπικὴν νίκην· ἐθέλων δὲ ὑπολι-
 πέσθαι τῆς νίκης ὑπόμνημα χαλκῆν εἰκόνα <σὺν> ἐπι-
 γράμματι, ὥρυσεν ἐς ποίησιν βάθρον· καὶ ὡς ἐγένετο 15
 ἐγγύτατα τὸ ὄρυγμα αὐτῶι τῆς τοῦ Οἰνομάου κίονος, ἐν-
 ταῦθα εὐρισκον οἱ ὀρύσσοντες καὶ δπλων καὶ χαλινῶν
 καὶ ψαλίων θραύματα.

9 Ταῦτα μὲν δὴ αὐτὸς ἐώρων ὀρυσσόμενα· ναὸν δὲ με-
 γέθει <οὗ> μέγαν καὶ ἐργασίαι Δώριον Μητρῶιον καὶ ἐς 20
 ἐμὲ καλοῦσιν ἔτι, τὸ ὄνομα αὐτῶι διασώζοντες τὸ ἀρχαῖον·
 κεῖται δὲ οὐκ ἄγαλμα ἐν αὐτῶι θεῶν Μητρός, βασιλέων δὲ
 ἐστήκασιν ἀνδριάντες Ῥωμαίων. ἔστι δὲ ἐντὸς τῆς Ἀλτεως
 τό <τε> Μητρῶιον καὶ οἶκημα περιφερέες ὀνομαζόμενον
 Φιλιππεῖον· ἐπὶ κορυφῇ δὲ ἔστι τοῦ Φιλιππείου μήκων 25

10 χαλκῇ σύνδεσμος ταῖς δοκοῖς. τοῦτο τὸ οἶκημα ἔστι μὲν
 κατὰ τὴν ἐξοδὸν τὴν κατὰ τὸ πρυτανεῖον ἐν ἀριστερᾷ,
 πεποιήται δὲ ὀπτῆς πλίνθου, κίονες δὲ περὶ αὐτὸ ἐστήκασιν.
 Φιλίππῳ δὲ ἐποιήθη μετὰ τὸ ἐν Χαιρωνεῖαι τὴν Ἑλλάδα

8—11 Preger 202

8 καὶ] οὐ F | κείνων] κλεινῶν Clavier || 9 στῦλις d'Orville |
 ποτ' εἴσοσα d'Orville: ποτε οὔσα β || 11 δέξατο] δαίσατο Sylburg ||
 14 suppl. Sylburg || 15 βάθρου Vb: βόθρου β || 20 suppl. Flasch ||
 24 suppl. Bekker {τὸ Μητρῶιον} Weil || 25 κορυφῇ Pacius: -ῆν β ||

- ὀλισθεῖν. κείνται δὲ αὐτόθι Φίλιππος τε καὶ Ἀλέξανδρος, σὺν δὲ αὐτοῖς Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατήρ· ἔργα δὲ ἔστι καὶ ταῦτα Λεωχάρους ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ, καθὰ καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυδίκης εἰσὶν <αἱ> εἰκόνες.
- 5 Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μοι πρόεισιν ὁ λόγος ἕξ τε τῶν ἀν- 21
δριάντων καὶ ἐς τῶν ἀναθημάτων ἐξήγησιν. ἀναμῖξαι δὲ οὐκ ἄρεστὰ ἦν μοι τὸν ἐπ' αὐτοῖς λόγον. ἐν ἀκροπόλει μὲν γὰρ τῇ Ἀθήνησιν οἱ τε ἀνδριάντες καὶ ὅποσα ἄλλα, τὰ πάντα ἔστιν ὁμοίως ἀναθήματα· ἐν δὲ τῇ Ἀλτεῖ τὰ μὲν
10 τιμῇ τῇ ἐς τὸ θεῖον ἀνάκεινται, οἱ δὲ ἀνδριάντες τῶν νι-
κόντων ἐν ἄθλου λόγῳ σφίσι καὶ οὗτοι δίδονται. τῶν μὲν δὴ ἀνδριάντων ποιησόμεθα καὶ ὕστερον μνήμην· ἐς δὲ τὰ ἀναθήματα ἡμῖν τραπήσεται πρότερα ὁ λόγος, τὰ ἀξιο-
λογώτατα αὐτῶν ἐπερχομένοις.
- 15 Ἴόντι γὰρ ἐπὶ τὸ στάδιον τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τοῦ Μητρώϊου, 2
ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ κατὰ τὸ πέρασ τοῦ ὄρους τοῦ Κρονίου λίθου τε πρὸς αὐτῶι τῷ ὄρει κρηπὶς καὶ ἀναβασμοὶ δι' αὐτῆς· πρὸς δὲ τῇ κρηπιδὶ ἀγάλματα Διὸς ἀνάκειται χαλκᾷ. ταῦτα ἐποιήθη μὲν ἀπὸ χρημάτων ἐπιβληθείσης
20 ἀθληταῖς ζημίας ὑβρίσασιν ἐς τὸν ἀγῶνα, καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων Ζῆνες. πρῶτοι δὲ ἀριθμὸν ἕξ ἐπὶ τῆς 3
ὀγδόης ἔστησαν καὶ ἐνενηκοστῆς ὀλυμπιάδος· Εὐπωλος a. C. 388
γὰρ Θεσσαλὸς χρήμασι διέφθειρε τοὺς ἐλθόντας τῶν πυ-
κτῶν, Ἀγήτορα Ἀρκάδα καὶ Πρύτανιν Κυζικηνόν, σὺν δὲ
25 αὐτοῖς καὶ Φορμίωνα Ἀλικαρνασσέα μὲν γένος, ὀλυμπιάδι δὲ τῇ πρὸ ταύτης κρατήσαντα. τοῦτο ἕξ ἀθλητῶν ἀδίκημα ἐς τὸν ἀγῶνα πρῶτον γενέσθαι λέγουσι, καὶ πρῶτοι χρή-
μασιν ἐζημιώθησαν ὑπὸ Ἑλλείων Εὐπωλος καὶ οἱ δεξάμε-
νοι δῶρα παρὰ Εὐπώλου. δύο μὲν δὴ ἕξ αὐτῶν ἔργα Κλέω-
30 νος Σικωνίου· τὰ δὲ ἐφεξῆς τέσσαρα ὅστις ἐποίησεν, οὐκ ἴσμεν. τῶν δὲ ἀγαλμάτων τούτων παρέντι τρίτον τε ἕξ 4

12 6. 1 – 18

4 suppl. P || 10 ἀνάκειται Vb Siebelis, sed cf. 8. 31. 5, 33. 1, 41. 10, 53. 6 || 15 ἐπὶ om. F || 22 εὐπολος P || 23 <ἐς> ἐλθόντας Valcke-
naer || 26 κρατήσαντα P: -ας β || 31 τοῦτον F | τε] γε P

αὐτῶν καὶ τέταρτον, γεγραμμένα ἐλεγεία ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις. ἐθέλει δὲ τὸ μὲν πρῶτον τῶν ἐλεγείων δηλοῦν ὥς οὐ χρήμασιν ἀλλὰ ὠκύτητι τῶν ποδῶν καὶ ὑπὸ ἰσχύος σώματος Ὀλυμπικὴν ἔστιν εὐρέσθαι νίκην, τὸ δὲ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ φησὶν ὥς τὸ ἄγαλμα ἔστηκε τιμῇ τε τῇ ἐς τὸ 5
θεῖον καὶ ὑπὸ εὐσεβείας τῆς Ἑλλείων καὶ ἀθληταῖς παρα-
νομοῦσιν εἶναι δέος· πέμπτῳ δὲ καὶ ἕκτῳ, τῷ μὲν ἔστιν ἡ τοῦ ἐπιγράμματος γνώμη τά τε ἄλλα ἐς ἔπαινον Ἑλλείων καὶ οὐχ ἡκιστα ἐπὶ τῇ ζημίᾳ τῶν πυκτῶν, ἐπὶ δὲ τῷ ὑπολοίπῳ διδασκαλίαν πᾶσιν Ἑλλήσιν εἶναι τὰ ἀγάλματα 10
μηδένα ἐπὶ Ὀλυμπικῇ νίκῃ διδόναι χρήματα.

- 5 Εὐπώλον δὲ ὕστερόν φασιν Ἀθηναῖον Κάλλιππον ἀθλή-
σαντα πένταθλον ἐξωνήσασθαι τοὺς ἀνταγωνιουμένους
a. C. 332 χρήμασι, δευτέρῳ δὲ ἐπὶ ταῖς δέκα τε καὶ ἑκατὸν ὀλυμ-
πιάδα εἶναι ταύτην. ἐπιβληθείσης δὲ τῷ Καλλίππῳ καὶ 15
τοῖς ἀνταγωνισαμένοις ζημίας ὑπὸ Ἑλλείων, ἀποστέλλου-
σιν Ὑπερίδην Ἀθηναῖοι πείσοντα Ἑλλείους ἀφειναῖ σφισι
τὴν ζημίαν· ἀπειπόντων δὲ Ἑλλείων τὴν χάριν, ἐχρῶντο
ὑπεροφίαι τοιαῖδε ἐς αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, οὔτε ἀποδιδόν-
τες τὰ χρήματα καὶ Ὀλυμπίων εἰργόμενοι, πρὶν ἢ σφισιν 20
ὁ θεὸς <ὁ> ἐν Δελφοῖς οὐ πρότερον ἔφησεν ὑπὲρ οὐδενὸς
6 χρήσιν πρὶν ἢ τὴν ζημίαν ἀποδοῖεν Ἑλλείους. οὕτω δὴ
ἀποδόντων ἐποιήθη τῷ Διὶ ἀγάλματα, ἐξ μὲν καὶ ταῦτα,
γέγραπται δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἐλεγεία οὐδέν τι δεξιώτερα ἐς
ποίησιν ἢ τὰ ἔχοντα τὴν ζημίαν τὴν Εὐπώλου. γινώμαι δέ 25
εἰσι τῶν ἐπιγραμμάτων, πρῶτον μὲν ἀνατεθῆναι ἀγάλ-
ματα μαντεῖαι τοῦ θεοῦ τιμήσαντος τὰ ἐς τοὺς πεντάθλους
δόξαντα Ἑλλείους, τὸ δὲ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ καὶ ὡσαύτως ἐπὶ
τῷ τρίτῳ Ἑλλείους ἐπαινοῦντά ἐστιν ἐπὶ τῶν πεντάθλων
7 τῇ ζημίᾳ· τὸ τέταρτον δὲ ἐθέλει λέγειν τὸν Ὀλυμπίασιν 30
ἀγῶνα ἀρετῆς εἶναι καὶ οὐ χρημάτων, τὰ δὲ ἐπιγράμματα

5 ὥς Kuhn: ὦι β || 7 δὲ F: τε β || 9 πυκτῶν] ποιητῶν F ||
10 διδασκαλίαν Sylburg: -ία β | πᾶσιν V: πάσῃ β || 12 Εὐπώλου
Musurus: εὐπωλον β || 17 Ὑπερίδην Cobet | πείσονται F ||
21 suppl. Dindorf || 26 <τὰ> ἀγάλματα Dindorf || 30 τὴν ζη-
μίαν P

<τὰ> ἐπὶ τῷ πέμπτῳ τε καὶ ἕκτῳ, τὸ μὲν αὐτῶν δηλοῖ
 καθ' ἥντινα αἰτίαν ἀνετέθη τὰ ἀγάλματα, τὸ δὲ ἀναμι-
 μνήσκει τοῦ χρησμοῦ τοῦ Ἀθηναίους ἐλθόντος ἐκ Δελφῶν.
 Τῶν δὲ κατειλεγμένων τὰ ἐφεξῆς ἀγάλματα δύο μὲν 8
 5 ἐστὶν ἀριθμόν, ἀνετέθη δὲ ἐπιτεθείσης παλαισταῖς ἀνδράσι
 ζημίας· οἵτινες δὲ ἐκαλοῦντο, ἐμέ γε ἢ τοὺς Ἑλλείων λέλη-
 θεν ἐξηγητάς. ἐπιγράμματα μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς
 ἀγάλμασιν ἔπεστι, λέγει δὲ τὸ μὲν πρῶτον αὐτῶν ὡς τῷ
 Ὀλυμπίῳ Διὶ Ῥόδιοι χρήματα ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀδικίας ἐκτί-
 10 σαιεν παλαιστοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ὡς ἀνδρῶν ἐπὶ δώροις
 παλαισάντων ἀπὸ τῶν ἐπιβληθέντων χρημάτων αὐτοῖς
 γένοιτο τὸ ἄγαλμα. τὰ δὲ ἐπίλοιπα ἐς τοὺς ἀθλητὰς τού- 9
 τους οἱ ἐξηγηταὶ λέγουσιν οἱ Ἑλλείων, ὁγδόη μὲν ἐπὶ
 ταῖς ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλυμπιάδα εἶναι, λαβεῖν δὲ a. C. 68
 15 Εὐδῆλον παρὰ Φιλοστράτου χρήματα, τοῦτον δὲ εἶναι τὸν
 Φιλόστρατον Ῥόδιον. τούτῳ τῷ λόγῳ διάφορα ὄντα
 εὗρισκον τὰ Ἑλλείων ἐς τοὺς ὀλυμπιονίκας γράμματα·
 ἔστι γὰρ δὴ ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις Στράτωνα Ἀλεξαν-
 20 δρεά ὀλυμπιάδι ὁγδόῃ μετὰ τὰς ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν a. C. 68
 ἐπὶ ἡμέρας ἀνελέσθαι τῆς αὐτῆς παγκρατίου καὶ πάλης
 νίκην. Ἀλεξανδρείας δὲ τῆς ἐπὶ τῷ Κανωβικῷ τοῦ Νείλου
 στόματι Ἀλέξανδρος μὲν οἰκιστὴς ἐγένετο ὁ Φιλίππου,
 λέγεται δὲ καὶ πρότερον ἔτι πόλισμα Αἰγυπτίων ἐνταῦθα
 οὐ μέγα εἶναι Ῥακῶτιν. Στράτωνος δὲ τούτου τρεῖς μὲν 10
 25 ἡλικίαι πρότερον, τοσοῦτοι δὲ ἄλλοι μετ' αὐτόν εἰσι δῆλοι
 τὸν κότινον παγκρατίου τε ἄθλα εἰληφότες καὶ πάλης, καὶ
 πρῶτος μὲν ἐξ αὐτῆς Ἡλιδος <Κάπρος>, Ἑλλήνων δὲ τῶν
 πέραν Αἰγαίου Ῥοδίου τε Ἀριστομένης καὶ Μαγνήτων
 τῶν ἐπὶ Ἀθηναίῳ Πρωτοφάνης. οἱ δὲ ὕστερον τοῦ Στράτω-
 30 νος Μαρίων τε πόλεως ἐκείνῳ τῆς αὐτῆς καὶ Στρατονικεὺς

1 suppl. Bekker | αὐτῶν R^{3v} PaVb: -ὁ β || 3 ἐλθόντων F ||
 13 οἱ² ἢ F || 14 ὀλυμπιάδα Xylander: -άδας β || 21–24 Ἀλεξαν-
 δρείας – Ῥακῶτιν excludendum tamquam glossema ineptum censet
 Schubart || 21 τοῦ Va: τὸ β || 26, 27 καὶ πρῶτος B: καὶ πρὸς β Κάπ-
 ρος Clavier || 27 suppl. L || 28 Αἰγαίου Palmerius: αἶνον β | τε
 Bekker: δὲ β

- Ἀριστέας — τὰ δὲ παλαιότερα ἢ τε χώρα καὶ ἡ πόλις ἐκαλεῖτο Χρυσσαορίς —, ἑβδομος δὲ Νικόστρατος ἐκ τῶν ἐπὶ θαλάσσῃ Κιλικῶν, οὐδὲν τοῖς Κίλιξιν αὐτοῦ μετόν
- 11 εἰ μὴ ὅσα τῷ λόγῳ. τοῦτον τὸν Νικόστρατον νῆπιον παῖδα ἔτι ἐκ Πρυμνησοῦ ληισταὶ τῆς Φρυγῶν ἤρπασαν, 5 οἰκίας ὄντα οὐκ ἀφανοῦς· κομισθέντα δὲ αὐτὸν ἐς Αἰγέας ὠνήσατο ὅστις δὴ· χρόνῳ δὲ ὕστερον τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ὄνειρον γίνεται· λέοντος δὲ ἔδοξεν ὑπὸ τῷ σκίμποδι κατακεῖσθαι σκύμνον, ἐφ' ᾧ ἐκάθευδεν ὁ Νικόστρατος. Νικοστράτῳ μὲν δὴ, <ὡς> ἠϋξήθη, καὶ ἄλλαι νῖκαι Ὀλυμπία- 10 σιν ἐγένοντο παγκρατίου καὶ πάλης.
- 12 Χρήμασι δὲ ὑπὸ Ἑλείων ἕτεροὶ τε ὕστερον καὶ Ἀλεξανδρεὺς ἐξημιώθη πύκτης ὀλυμπιάδι ἐπὶ ταῖς διακοσίαις ὀ-
p. C. 93 δόμῃ τε καὶ δεκάτῃ. ὄνομα μὲν τῷ ζημιωθέντι Ἀπολλώνιος, ἐπικλήσις δὲ ἦν Ῥάντης· καὶ πῶς καὶ ἐπιχώριον τὸ ἐς 15 τὰς ἐπικλήσεις τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἔστιν. οὗτος ὁ ἀνὴρ ἀδικεῖν ὑπὸ Ἑλείων κατεγνώσθη πρῶτος Αἰγυπτίων· κατεγνώσθη δὲ οὐ δοῦναι χρήματα ἢ λαβεῖν αὐτός, ἀλλὰ τοιόνδε ἄλλο ἐς τὸν ἀγῶνα ἐξυβρίσαι. ἀφίκετο οὐκ ἐς τὸν εἰρημένον καιρὸν, καὶ αὐτὸν ὑπὸ Ἑλείων πειθομένων τῷ 20 νόμῳ ἐλείπετο τοῦ ἀγῶνος εἰργεσθαι· τὴν γὰρ οἱ πρόφασιν, ὥς ἐν ταῖς Κυκλάσι νήσοις ὑπὸ ἀνέμων κατείχετο ἐναντίων, Ἑρακλείδης γένος καὶ αὐτὸς Ἀλεξανδρεὺς ἤλεγχεν ἀπάτην οὖσαν· ὕστερῃσαι γὰρ χρήματα ἐκ τῶν ἀγώνων
- 14 αὐτὸν ἐκλέγοντα τῶν ἐν Ἰωνίαι. οὕτω δὴ τὸν τε Ἀπολ- 25 λώνιον καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἦκεν οὐ κατὰ προθεσμίαν τῶν πυκτῶν, τούτους μὲν οἱ Ἑλεῖοι τοῦ ἀγῶνος ἀπελάνονσι, τῷ Ἑρακλείδῃ δὲ τὸν στέφανον παριᾷσιν ἀκονίτι· ἐνταῦθα ὁ Ἀπολλώνιος κατεσκευάσατό τε τοῖς ἱμασιν ὥς ἐς μάχην καὶ ἐσδραμὼν ἐπὶ τὸν Ἑρακλείδην ἤπτετο ἐπικειμένου τε 30 ἤδη τὸν κότινον καὶ καταπεφηνγός ἐς τοὺς ἑλλανοδίκας. τούτῳ μὲν δὴ ἔμελλε τὸ κοῦφον τοῦ νοῦ βλάβος μέγα

2 Χρυσσαορίς Siebelis: χρυσάορις β || 10 suppl. R^{ms}PaVb | <καὶ>
Ὀλυμπίαισιν Siebelis || 15 ἐπικλήσις Dindorf: -ιν β | ῥάντης V ||
28 ἀκονίτι Pa: ἀκονειτί β

ἔσεσθαι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα δύο τέχνης τῆς ἐφ' ἡμῶν {τὰ} 15
 ἀγάλματα· ἕκτι γὰρ ἐπὶ ταῖς εἵκοσι καὶ διακοσίαις ὀλυμ- p. C. 125
 πιάδι πύκτας ἄνδρας, ὑπὲρ αὐτῆς μαχομένους τῆς νίκης,
 ἐφώρασαν συνθεμένους ὑπὲρ λήμματος. ἀντὶ τούτων μὲν
 5 ἐγένετο ζημία· ποιηθέντων δὲ ἀγαλμάτων Διὸς τὸ μὲν
 ἐν ἀριστεραῖ τῆς ἐς τὸ στάδιον ἐσόδου, τὸ δὲ ἕτερον αὐτῶν
 ἑστηκεν ἐν δεξιᾷ. τοῖς δὲ πύκταις τούτοις Δειδάς τε ὄνομα
 ἦν καὶ τῷ τὰ χρήματα δόντι αὐτῶν Σαραπάμμων· νομοῦ
 δὲ ἦσαν τοῦ αὐτοῦ, νεωτάτου τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καλου-
 10 μένου δὲ Ἀρσινοῖτον. θαῦμα μὲν δὴ καὶ ἄλλως ἐν οὐδενὸς 16
 λόγῳ τὸν θεὸν θέσθαι τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ δέξασθαι τινα
 ἢ δοῦναι δῶρα ἐπὶ τῷ ἀγῶνι· μείζονος δὲ ἔτι θαύματος,
 εἴ γε καὶ αὐτῶν ἐτόλμησεν ἤδη τις Ἑλλείων. λέγεται δὲ ὡς
 Δαμόνικος τολμήσειεν Ἑλλείος δευτέραι πρὸς ταῖς ἑκατὸν
 15 καὶ ἐνετήκοντα ὀλυμπιάδι· συνεστηκέναι μὲν γὰρ παλαίον- a. C. 12
 τας ἐπὶ τῷ στεφάνῳ τὸν τε τοῦ Δαμόνικου παῖδα Πολύ-
 κτορα καὶ Σώσανδρον γένος Σμυρναῖον, ὁμώνυμον τῷ
 πατρὶ· Δαμόνικον δέ, ἅτε περισσῶς ἐπιθυμοῦντα γενέσθαι
 τῷ παιδί τὴν νίκην, δοῦναι τοῦ Σωσάνδρου τῷ πατρὶ χρή-
 20 ματα. ὡς δὲ ἐγεγόνει τὰ πραχθέντα ἔκπυστα, ἐπιβάλλου- 17
 σιν οἱ ἑλλανοδίκαι ζημίαν, ἐπιβάλλουσι δὲ οὐ τοῖς παισίν,
 ἀλλὰ ἐς τοὺς πατέρας ἔτρεψαν τὴν ὀργήν· οὗτοι γὰρ δὴ καὶ
 ἡδίοκον. ἀπὸ ταύτης τῆς ζημίας ἀγάλματα ἐποιήθη· καὶ
 τὸ μὲν ἐν τῷ Ἑλλείων ἀνάκειται γυμνασίῳ, τὸ δὲ τῆς
 25 Ἀλτεως πρὸ τῆς Ποικίλης στοᾶς καλουμένης, ὅτι ἦσαν
 ἐπὶ τῶν τοίχων γραφαὶ τὸ ἀρχαῖον. εἰσὶ δ' οἱ τὴν στοᾶν
 ταύτην καὶ Ἑχούς ὀνομάζουσι· βοήσαντι δὲ ἀνδρὶ ἐπτάκις
 ὑπὸ τῆς ἡχοῦς ἢ φωνῇ, τὰ δὲ καὶ ἐπὶ πλεον ἔτι ἀποδίδοται.
 Παγκρατιαστὴν δὲ φασιν Ἀλεξανδρέα, ὄνομα δὲ εἶναι 18
 30 οἱ Σαραπίωνα, τοῦτον ἐν ὀλυμπιάδι τῇ πρώτῃ μετὰ τὰς p. C. 25

1 del. Siebelis || 6 ἐν Ms: ἐπ' β 3 || 7 Δειδάς Hitzig coll. tit.
 Olymp. 228: δίδας β Δίδος Ramsay || 8 αὐτῶν Schubart: αὐτῷ β |
 Σαραπάμμων Clavier: γὰρ ἀπάμμων β || 14 Ἑλλείος Sylburg: ἡλεί-
 οῖς β || 19 πατρὶ Valckenaer: παιδί β Phral. || 28 ἡχοῦς ἢ φωνή]
 ἡχοῦσης φωνῇ F | τὰ δέ] τάδε F

διακοσίας ἐς τοσοῦτο δεῖσαι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ὥστε
 ἡμέραι μιᾷ πρότερον ἢ ἐσκληθήσεσθαι τὸ παγκράτιον
 ἔμελλεν ἀποδράντα οἶχεσθαι. τοῦτον ζημιωθέντα ἐπὶ δει-
 λίαι μόνον τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων καὶ αὐτῶν μνημονεύου-
 σιν Αἰγυπτίων.

5

22 Ταῦτα μὲν τὰ κατεileγμένα ἐπὶ αἰτίαις τοιαῖσδε ποιηθέν-
 τα εὑρισκον. ἔστι δὲ καὶ ἀγάλματα Διὸς δημοσίαι τε καὶ
 ὑπὸ ἀνδρῶν ἀνατεθέντα ἰδιωτῶν. ἔστι δὲ βωμὸς ἐν τῇ
 Ἀλτει τῆς ἐσόδου πλησίον τῆς ἀγούσης ἐς τὸ στάδιον· ἐπὶ
 τούτου θεῶν μὲν οὐδενὶ θύουσιν Ἥλαιοι, σαλπικταῖς δὲ 10
 ἐφεστηκόσιν αὐτῷ καὶ τοῖς κήρυξιν ἀγωνίζεσθαι καθ-
 ἔστηκε. παρὰ τοῦτον τὸν βωμὸν βάθρον τε πεποιεῖται χαλ-
 κοῦν καὶ ἄγαλμα ἐπ' αὐτῷ Διός, μέγεθος μὲν ὅσον
 ἐξ πήχεις, κεραυνὸν δὲ ἐν ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ ἔχει· ἀν-
 ἔθεσαν δὲ αὐτὸ Κυναῖθαις. ὁ δὲ περικείμενός τε τὸν 15
 ὄρμον καὶ ἡλικίαν παῖς ἔτι ἀνάθημα ἀνδρός ἐστι Φλιασίον
 Κλεόλα.

2 Παρὰ δὲ τὸ Ἴπποδάμιον καλούμενον λίθου τε βάθρον
 ἐστὶ κύκλος ἡμισυς καὶ ἀγάλματα ἐπ' αὐτῷ Ζεὺς καὶ Θέτις
 τε καὶ Ἥμερα τὸν Δία ὑπὲρ τῶν τέκνων ἱκετεύουσαι. ταῦ- 20
 τα ἐπὶ μέσῳ τῷ βάθρῳ· οἱ δὲ ἤδη σχῆμα ἀντιτεταγμένων
 ὃ τε Ἀχιλλεὺς παρέχεται καὶ ὁ Μένων ἐπὶ ἑκατέρῳ τοῦ
 βάθρου τῷ πέρατι ἑκάτερος. ἀνθεστήκασιν δὲ καὶ ἄλλος
 ἄλλῳ κατὰ τὰ αὐτά, ἀνὴρ βάρβαρος ἀνδρὶ Ἑλληνι, Ὀδυσ-
 σεὺς μὲν Ἑλένῳ, ὅτι οὗτοι μάλιστα ἐπὶ σοφαίᾳ δόξαν ἐν 25
 ἑκατέρῳ τῷ στρατεύματι εἰλήφεσαν, Μενελάῳ δὲ κατὰ
 τὸ ἔχθος τὸ ἐξ ἀρχῆς Ἀλέξανδρος, Διομήδῃ δὲ Αἰνείας καὶ
 3 τῷ Τελαμῶνος Αἴαντι Διόφοβος. ταῦτά ἐστιν ἔργα μὲν
 Ἀνκίου τοῦ Μύρωνος, Ἀπολλωνιάται δὲ ἀνέθηκαν οἱ ἐν
 τῷ Ἴονίῳ· καὶ δὴ καὶ ἑλεγείῳ γράμμασιν ἐστὶν ἀρχαίοις 30
 ὑπὸ τοῦ Διὸς τοῖς ποσὶ·

3 ἐσκληθήσεσθαι V || 10 σαλπικταῖς P: σαλπικταῖς β || 12 βά-
 θρον B: βόθρον β || 18 βάθρον] βάραθρον F || 20 ἱκετεύουσιν Pa²
 Vb: -σα β || 22 ὃ τε] ὅτι F | ἑκατέρῳ Sylburg: -ον β || 30 ἀρ-
 χαίοις Valckenaer: ἀρχαίον β

μνάματ' Ἀπολλωνίας ἀνακείμεθα, τὰς ἐνὶ πόντῳ.
 Ἴονίῳ Φοῖβος ὤικισ' ἀκερσεκόμας·
 οἱ γὰς τέρμαθ' ἐλόντες Ἀβαντίδος ἐνθάδε ταῦτα
 ἔστασαν σὺν θεοῖς ἐκ Θρονίου δεκάταν.

ἡ δὲ Ἀβαντὶς καλουμένη χώρα καὶ πόλισμα ἐν αὐτῇ Θρό-
 νιον τῆς Θεσπρωτίδος ἦσαν ἡπείρου κατὰ ὄρη τὰ Κεραύνια.
 σκεδασθεισῶν γὰρ Ἑλλήσιν, ὡς ἐκομίζοντο ἐξ Ἰλίου, τῶν 4
 νεῶν, Λοκροὶ τε ἐκ Θρονίου τῆς ἐπὶ Βοαργίῳ ποταμῷ
 καὶ Ἀβαντες ἀπὸ Εὐβοίας νανσὶν ὁκτὼ συναμφοτέροι πρὸς
 10 τὰ ὄρη κατηνέχθησαν τὰ Κεραύνια. οἰκήσαντες δὲ ἐνταῦθα
 καὶ πόλιν οἰκίσαντες Θρόνιον, καὶ τῆς γῆς ἐφ' ὅσον ἐνέμον-
 το Ἀβαντίδος ὄνομα ἀπὸ κοινοῦ λόγον θέμενοι, ἐκπίπτου-
 σιν ὕστερον ὑπὸ Ἀπολλωνιατῶν ὁμόρων κρατηθέντες πο-
 λέμῳ. ἀποικισθῆναι δὲ ἐκ Κορκύρας τὴν Ἀπολλωνίαν,
 15 *** οἱ δὲ Κορινθίους αὐτοῖς μετεῖναι λαφύρων.

Προελθόντι δὲ ὀλίγον Ζεὺς ἐστὶ πρὸς ἀνίσχοντα τετραμ- 5
 μένος τὸν ἥλιον, ἀετὸν ἔχων τὸν ὄρνιθα καὶ τῇ ἐτέραι τῶν
 χειρῶν κεραυνόν. ἐπίκειται δὲ αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῇ κεφα-
 λῇ στέφανος, ἄνθη τὰ ἡρινά. Μεταποντίων δὲ ἐστὶν ἀνά-
 20 θημα, Αἰγινήτου δὲ ἔργον Ἀριστόνου· τοῦ δὲ Ἀριστόνου
 τούτου διδάσκαλον, ἥ καθ' ὅντινα χρόνον ἐγένετο, οὐκ
 ἴσμεν. ἀνέθεσαν δὲ καὶ Φλιάσιοι Δία καὶ θυγατέρας τὰς 6
 Ἀσωποῦ καὶ αὐτὸν Ἀσωπόν, διακεκόσμηται δὲ οὕτω σφίσι
 τὰ ἀγάλματα. Νεμέα μὲν τῶν ἀδελφῶν πρώτη, μετὰ δὲ
 25 αὐτὴν Ζεὺς λαμβανόμενός ἐστιν Αἰγίνης, παρὰ δὲ τὴν
 Αἰγιναν ἔστηκεν Ἀρπυία — ταύτῃ τῷ Ἡλείων καὶ Φλια-
 σίων λόγῳ συνεγένετο Ἀρης, καὶ Οἰνομάῳ δὲ μήτηρ τῷ
 περὶ τὴν Πισαίαν βασιλεύσαντί ἐστιν Ἀρπυία —, μετὰ

1—4 Preger 60

3 οἱ] τοὶ Preger | τέρμαθ' ἐλόντες Vb: τέρμα θέλοντες β ||
 4 ἔστασαν R^{sv}Pa: ἔστησαν β | θεοῖς Welcker: τοῖς β || 9 συναμ-
 φοτέροι R¹Pa: συναμφοτέροις β || 12 Ἀβαντίδα Bekker || 15 <οἱ
 μὲν λέγουσιν>, οἱ δὲ <ἐκ Κορίνθου καὶ διὰ τοῦτο> Κορινθίοις Clavier
 <τὴν δὲ Κορινθίαν εἶναι φασὶν ἀποικίαν> Spiro <ἐτι καὶ ἐκ Κορίνθου
 φασὶν> malim cf. Str. 7. 316 || 19 ἡρινά] κρεῖνα Palmerius | ἀνά-
 θημα Sylburg: ἀναθήματα β

δὲ αὐτὴν Κόρυκρά τε καὶ ἐπ' αὐτῇ Θήβη, τελευταῖος δὲ ὁ Ἀσωπός. λέγεται δὲ ἐς μὲν Κόρυκραν ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ· τοιαῦτα δὲ ἕτερα ἤισε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία.

7 Ἰδίαί δὲ ἄνδρες Λεοντῖνοι καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ Δία 5
ἀνέστησαν· μέγεθος μὲν τοῦ ἀγάλματος πήχεις εἰσὶν ἑπτὰ,
ἐν δὲ ταῖς χερσὶν αἰτός τέ ἐστιν αὐτῶι καὶ τὸ βέλος τοῦ
Διὸς κατὰ τοὺς τῶν ποιητῶν λόγους. ἀνέθεσαν δὲ Ἰππ-
αγόρας τε καὶ Φρύνων καὶ Αἰνεσίδημος, δὴ ἄλλον πού τινα
Αἰνεσίδημον δοκῶ καὶ οὐ τὸν τυραννήσαντα εἶναι Λεον- 10
τίνων.

28 Παραξιόντι δὲ παρὰ τὴν ἐς τὸ βουλευτήριον ἔσοδον Ζεὺς
τε ἔστηκεν ἐπίγραμμα ἔχων οὐδὲν καὶ αὐθις ὡς πρὸς ἄρκ-
τον ἐπιστρέφαντι ἀγαλμά ἐστι Διὸς· τοῦτο τέτραπται μὲν
πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀνέθεσαν δὲ Ἑλλήνων ὅσοι Πλα- 15
ταιᾶσιν ἐμαχέσαντο ἐναντία Μαρδονίου τε καὶ Μήδων.
εἰσὶ δὲ καὶ ἐγγεγραμμένοι κατὰ τοῦ βάθρου τὰ δεξιὰ αἱ
μετασχοῦσαι πόλεις τοῦ ἔργου, Λακεδαιμόνιοι μὲν πρῶτοι,
μετὰ δὲ αὐτοὺς Ἀθηναῖοι, τρίτοι δὲ γεγραμμένοι καὶ τέ-
ταρτοι Κορίνθιοι τε καὶ Σικυῶνιοι, πέμπτοι δὲ Αἰγινήται, 20
2 μετὰ δὲ Αἰγινήτας Μεγαρεῖς καὶ Ἐπιδαύριοι, Ἀρκάδων
δὲ Τεγεᾶται τε καὶ Ὀρχομένιοι, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς ὅσοι Φλιοῦντα
καὶ Τροίζηνα καὶ Ἐρμιόνα οἰκοῦσιν, ἐκ δὲ χώρας τῆς Ἀρ-
γείας Τιρύνθιοι, Πλαταιεῖς δὲ μόνοι Βοιωτῶν, καὶ Ἀρ-
γείων οἱ Μυκήνας ἔχοντες, νησιῶται δὲ Κεῖοι καὶ Μήλιοι, 25
Ἀμβρακιῶται δὲ ἐξ ἡπείρου τῆς Θεσπρωτίδος, Τήνιοι τε καὶ
Λεπρεᾶται, Λεπρεᾶται μὲν τῶν ἐκ τῆς Τριφυλίας μόνοι, ἐκ
δὲ Αἰγαίου καὶ τῶν Κυκλάδων οὐ Τήνιοι μόνοι ἀλλὰ καὶ
Νάξιοι καὶ Κύνιοι, ἀπὸ δὲ Εὐβοίας Στυρεῖς, μετὰ δὲ τού-

3 fr. 290 Snell

3 δὲ V: δὴ β || 8 ἀνέθεσαν X: ἐν- β || 9 Φρύνων Musurus:
φρύων β | δν F: ὧι P om. V spatio relicto || 14 ἐπιστρέφαντι
Clavier: -α β || 23 τοιζήνα V || 25 Κεῖοι καὶ Μήλιοι Valckenaer
ad Hdt. 7. 95, 9. 29: κῖοι καὶ μιλήσιοι β || 28 Αἰγαίου Valckenaer
ad Hdt. 7. 95: αἰγίων β

τους Ἡλεῖοι καὶ Ποτιδαιᾶται καὶ Ἀνακτόριοι, τελευταῖοι
 δὲ Χαλκιδεῖς οἱ ἐπὶ τῷ Εὐρέϊπῳ. τούτων τῶν πόλεων 3
 τοσαῖδε ἦσαν ἔφ' ἡμῶν ἔρημοι· Μυκηναῖοι μὲν καὶ Τιρύν-
 θιοι οὐ πολὺ τῶν Μηδικῶν ὕστερον ἐγένοντο ὑπὸ Ἀργείων
 5 ἀνάστατοι· Ἀμβρακιώτας δὲ καὶ Ἀνακτορίους ἀποίκους
 Κορινθίων ὄντας ἐπηγάγετο ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐς
 Νικοπόλεως συνοικισμὸν πρὸς τῷ Ἀκτίῳ· Ποτιδαιάτας
 δὲ δις μὲν ἐπέλαβεν ἀναστάτους ἐκ τῆς σφετέρως ὑπὸ Φιλ-
 10 ἱππου τε γενέσθαι τοῦ Ἀμύντου καὶ πρότερον ἔτι ὑπὸ
 Ἀθηναίων, χρόνῳ δὲ ὕστερον Κάσσανδρος κατήγαγε μὲν
 Ποτιδαιάτας ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, ὄνομα δὲ οὐ τὸ ἀρχαῖον τῇ
 πόλει, Κασσάνδρεια δὲ ἐγένετο ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ. τὸ δὲ
 ἄγαλμα ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸ ἀνατεθὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐποίη-
 15 σεν Ἀναξαγόρας Αἰγινήτης· τοῦτον οἱ συγγράφαντες τὰ
 ἐς Πλαταιὰς παριᾶσιν ἐν τοῖς λόγοις.
 Ἔστι δὲ πρὸ τοῦ Διὸς τούτου στήλη χαλκῇ, Λακεδαιμο- 4
 νίων καὶ Ἀθηναίων συνθήκας ἔχουσα εἰρήνης ἐς τριάκοντα
 ἔτων ἀριθμὸν. ταύτας ἐποίησαντο Ἀθηναῖοι παραστησά-
 μνοι τὸ δεύτερον Εὐβοίαν, ἔτει τρίτῳ τῆς <τρίτης πρὸς a. C. 448/5
 20 τὰς ὀγδοήκοντα> Ὀλυμπιάδος, ἣν Κρίσων Ἱμεραῖος ἐνῖκα
 στάδιον. ἔστι δὲ ἐν ταῖς συνθήκαις καὶ τότε εἰρημένον,
 εἰρήνης μὲν τῆς Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων τῇ Ἀργείων
 μὴ μετεῖναι πόλει, ἰδία δὲ Ἀθηναίους καὶ Ἀργεῖους, ἣν
 5 ἐθέλωσιν, ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς ἀλλήλους. αὗται μὲν λέ-
 25 γουσι τοιαῦτα αἱ συνθήκαι· Διὸς δὲ ἄλλο ἄγαλμα παρὰ τὸ
 ἄρμα ἀνάκειται τὸ Κλεοσθένους· τούτου μὲν δὴ ἡμῖν καὶ
 ἐν τοῖς ἔπειτα ἔσται μνήμη, τὸ δὲ ἄγαλμα τοῦ Διὸς Μεγα-
 ρέων μὲν ἔστιν ἀνάθημα, ἀδελφοὶ δὲ αὐτὸ Ψύλακος τε καὶ

3 cf. Hdt. 6. 83, Diod. 11. 65. 2 || 27 6. 10. 6

1 Ποτιδαιᾶται Phral.: ποτιδεᾶται β, item infra 7, 11 || 4 οὐ
 πολὺ Schubart: ὑπὸ β del. Siebelis || 15 παριᾶσιν Bekker: παρία-
 σιν β || 19–20 suppl. Wesseling ἔτει <τετάρτῳ> τρίτης <ἐπὶ ταῖς
 ὀγδοήκοντα> ? Hitzig coll. Thuc. 1. 87. 6, 2. 2. 1 Diod. 12. 7 lac.
 ind. Dindorf || 28 Φύλακος Clavier θύλακος R^{sv}Vb λύθακος Pa
 ψύτακος Va

Ὀναιθος καὶ οἱ παῖδες οἱ τούτων εἰργάσαντο· ἡλικίαν δὲ αὐτῶν ἢ πατρίδα ἢ παρ' ᾧ τινι ἐδιδάχθησαν, οὐκ ἔχω
 6 δηλῶσαι. πρὸς δὲ τῷ ἄρματι τῷ Γέλωνος Ζεὺς ἐστηκεν
 ἀρχαῖος ἔχων σκῆπτρον, Ὑβλαίων δὲ φασιν εἶναι ἀνάθημα·
 αἱ δὲ ἦσαν ἐν Σικελίαι πόλεις αἱ Ὑβλαι, <ἢ μὲν> Γερεᾶτις 5
 ἐπὶ κλησιν, τὴν δὲ — ὥσπερ γε καὶ <ἦν> — ἐκάλουν Μείζονα.
 ἔχουσι δὲ καὶ κατ' ἐμὲ ἔτι τὰ ὀνόματα, ἐν τῇ Καταναίαι
 δὲ ἢ μὲν ἔρημος ἐς ἅπαν, ἢ δὲ κώμη τε Καταναίων ἢ Γε-
 ρεᾶτις καὶ ἱερὸν σφισιν Ὑβλαίας ἐστὶ θεοῦ, παρὰ Σικελιω-
 τῶν ἔχον τιμᾶς. παρὰ τούτων δὲ κομισθῆναι τὸ ἄγαλμα ἐς 10
 Ὀλυμπίαν ἡγοῦμαι· τεράτων γὰρ σφᾶς καὶ ἐνυπνίων Φί-
 λιστος ὁ Ἀρχομενίδου φησὶν ἐξηγητὰς εἶναι καὶ μάλιστα
 7 εὐσεβεῖαι τῶν ἐν Σικελίαι βαρβάρων προσκεῖσθαι. πλησίον
 δὲ τοῦ Ὑβλαίων ἀναθήματος βᾶθρον τε πεποιήται χαλ-
 κοῦν καὶ ἐπ' αὐτῷ Ζεὺς· τοῦτον ὀκτῶ μάλιστα εἶναι πο-
 15 δῶν καὶ δέκα εἰκάζομεν. οἵτινες δὲ αὐτὸν ἔδοσαν τῷ θεῷ
 καὶ ὠντινῶν ἐστὶν ἔργον, ἐλεγείον γεγραμμένον σημαίνει·

Κλειτόριοι τόδ' ἄγαλμα θεῷ δεκάταν ἀνέθηκαν,
 πολλὰν ἐκ πολλῶν χερσὶ βιασσάμενοι.

καὶ <τέχνης κατὰ> πείρατ' Ἀρίστων ἠδὲ Τελέστας 20
 αὐτοκασίγνητοι †καλὰ† Λάκωνες ἔθεν.

τούτους οὐκ ἐς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἐπιφανεῖς νομίζω γε-
 νέσθαι· εἶχον γὰρ ἄν τι καὶ Ἑλεῖοι περὶ αὐτῶν λέγειν, καὶ
 πλέονα ἔτι Λακεδαιμόνιοι πολιτῶν γε ὄντων.

24 Παρὰ δὲ τοῦ Λαοίτα Διὸς καὶ Ποσειδῶνος Λαοίτα {δὲ}, 25
 παρὰ τούτων τὸν βωμὸν Ζεὺς ἐπὶ χαλκοῦ βᾶθρου δῶρον
 μὲν τοῦ Κορινθίων δήμον, Μούσου δὲ ἐστὶ πόλημα, ὅστις
 δὴ οὗτός ἐστιν <ὁ> Μοῦσος. ἀπὸ δὲ τοῦ βουλευτηρίου πρὸς

12 FGrHist 556 F 57 || 18—21 Preger 62

- 5 αἱ² R¹Pa: καὶ β del. Goeller | suppl. L | Γελεᾶτιν Thuc.
 6. 62. 5 || 6 suppl. Sylburg || 8 δ¹ del. Schubart || 12 Ἀρχομενίδου
 e Suda possis || 18 δεκάταν Sylburg: δεκάτην β || 19 βιασσάμενοι
 □ Xylander: βιασσάμενοι β || 20 <τέχνης κατὰ> πείρατ' Peek, ZPE
 22, 1976, 226: μετρεῖ τ' β || 21 καλὰ λ. τ' ἔθεν P χάμα Λ. ἔσαν
 □ Dindorf παῖδε Λ. ἔσαν Stadtmüller coll. Kaibel 772, 3 || 25 del.
 Pa Vb || 26 τούτων Clavier: τοῦτον β || 28 suppl. Va

τὸν ναὸν ἐρχομένῳ τὸν μέγαν ἔστιν ἄγαλμα ἐν ἀριστερᾷ
Διός, ἐστεφανωμένον δὲ οἷα δὴ ἄνθεσι, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ
χειρὶ αὐτοῦ κεραυνὸς πεποίηται. τοῦτο δὲ ἔστιν Ἀσκάρον
τέχνη Θηβαίου, διδαχθέντος παρὰ τῷ Σικωνίῳ *** καὶ
5 Θεσσαλῶν φησιν εἶναι. εἰ δὲ Φωκεῦσιν ἐς πόλεμόν τινα 2
οὗτοι κατέστησαν καὶ ἔστιν ἀπὸ Φωκέων αὐτοῖς τὸ ἀνά-
θημα, οὐκ ἂν ὁ γε ἱερὸς καλούμενος εἴη πόλεμος, ὃν δὲ
πρότερον ἔτι ἐπολέμησαν πρὶν ἢ Μήδους καὶ βασιλέα ἐπὶ
τὴν Ἑλλάδα διαβῆναι. τούτου δὲ οὐ πόρρω Ζεὺς ἔστιν,
10 ὅντινα ἀναθεῖναι Ψωφιδίους ἐπὶ πολέμου κατορθώματι τὸ
ἔπος τὸ ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένον δηλοῖ.

Τοῦ ναοῦ δὲ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ἀνα- 3
τολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δώδεκα ποδῶν, ἀνάθημα δὲ λέ-
γουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἡνίκα ἀποστᾶσι Μεσσηνίοις
15 δεύτερα {δτε} ἐς πόλεμον κατέστησαν· ἔπεισι δὲ καὶ
ἐλεγείον ἐπ' αὐτῷ·

Δέξο ἄναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάωι θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Ῥωμαίων δὲ οὔτε ἄνδρα ἰδιώτην οὔτε ὁπόσοι τῆς βουλῆς 4
20 οὐδένα Μομμίου πρότερον ἀνάθημα ἴσμεν ἐς ἱερὸν ἀνα-
θέντα Ἑλληνικόν, Μόμμιος δὲ ἀπὸ λαφύρων ἀνέθηκε τῶν
ἐξ Ἀχαΐας Δία ἐς Ὀλυμπίαν χαλκοῦν· οὗτος ἔστηκεν ἐν
ἀριστερᾷ τοῦ Λακεδαιμονίων ἀναθήματος, παρὰ τὸν πρῶ-
τον ταύτηι τοῦ ναοῦ κίονα. ὁ δὲ ἐν τῇ Ἄλτει μέγιστον τῶν
25 χαλκῶν ἔστιν ἄγαλμάτων τοῦ Διός, ἀνετέθη μὲν ὑπὸ αὐτῶν

17–18 Preger 57

2 δὲ οἷα δὴ] τε οἰοισδὴ Bekker δὲ ἴοις δὴ Schubart-Walz κεφαλὴν
Zink receipt Hitzig || 4 <Κλέωνι> Kuhn coll. 21. 3 <Κανάχῳ>
Heyne unde Urlichs <Κανάχῳ, τὸ δ' ἐπίγραμμα ἀνάθημα> et
Schubart-Walz <Κανάχῳ· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ δεκάτην
ἀπὸ τοῦ πολέμου Φωκέων> || 7 οὐκ ἂν ὁ γε Bekker: οὐκάνοσεν β
οὐκ ἂν οὖν ὁ Pa οὐκ ἂν οὖν R^mVb ἱκανὸς ὁ Va || 8 πρότε-
ρον F: τρόπον β || 10 κατορθώμασι F || 13 ἡλίου <τετραμμένος> ?
Spiro coll. 22. 5, 24. 8 | δώδεκα R^sVaVb: δυνόδεκα β sed cf. 1. 3.
3, 27. 10, 34. 1, 40. 3, 3. 22. 9, 5. 9. 5 || 15 del. Porson τότε Schu-
bart-Walz || 17 δέξαι Corais || 18 τοῖς] τοι tit.

Ἡλείων ἀπὸ τοῦ πρὸς Ἀρκάδας πολέμου, μέγεθος δὲ
 5 ἑπτὰ καὶ εἴκοσι ποδῶν ἐστὶ. παρὰ δὲ τῷ Πελοπίῳ κίων
 τε οὐχ(ὶ) ὑψηλὸς καὶ ἄγαλμα Διὸς ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ μικρόν,
 τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν προτεῖνον. τούτου δὲ ἀπαντικρὺ
 ἄλλα ἐστὶν ἀναθήματα ἐπὶ στοίχον, ὥς δὲ αὐτως Διὸς καὶ 5
 Γανυμήδους ἀγάλματα· ἐστὶ δὲ Ὀμήρῳ πεποιημένα ὡς
 ἀρπασθεῖν τε ὑπὸ θεῶν Γανυμήδης οἶνοχοεῖν Διὶ καὶ ὡς
 Τρῳὶ δῶρα ἵπποι δοθεῖεν ἀντ' αὐτοῦ. τοῦτο ἀνέθηκε μὲν
 Γυνῆθις Θεσσαλός, ἐποίησε δὲ Ἀριστοκλῆς μαθητὴς τε καὶ
 6 υἱὸς Κλεοίτα. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλος Ζεὺς οὐκ ἔχων πω γένεια, 10
 κεῖται δὲ ἐν τοῖς ἀναθήμασι τοῖς Μικύθου. τὰ δὲ ἐς Μί-
 κνυθον, γένος τε ὁποῖον ἦν αὐτῷ καὶ ἀνθ' ὅτου τὰ ἀναθή-
 ματα ἐς Ὀλυμπίαν τὰ πολλὰ ἀνέθηκεν, ὁ ἐφεξῆς μοι λόγος
 δηλώσει. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγάλματος τοῦ εἰρημένου προελθόντι
 ὀλίγον κατ' εὐθείαν ἄγαλμά ἐστὶ Διὸς οὐκ ἔχων γένεια οὐδὲ 15
 τοῦτο, Ἐλαϊτῶν δὲ ἀνάθημα, οἱ καταβάντι ἐκ Καΐκου πε-
 7 δίου ἐς θάλασσαν πρῶτοι <ἐν> τῇ Αἰολίδι οἰκοῦσι. τούτου
 δὲ αὐθις ἄλλο ἄγαλμα ἔχεται Διὸς, τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ
 ἐπ' αὐτῷ τοὺς ἐν Κνίδῳ Χερρονησίους ἀπὸ ἀνδρῶν ἀνα-
 θεῖναι πολεμίων φησίν· ἀνέθεσαν δὲ ἐκατέρωθεν παρὰ τὸν 20
 Δία Πέλοπά τε καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμόν. Κνιδίοις δὲ τῆς
 πόλεως τὸ μὲν πολὺ ἐν τῇ ἡπείρῳ πεπόλισται τῇ Καρικῇ,
 ἔνθα καὶ τὰ λόγον μάλιστα <ἄξια> αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ καλον-
 μένη Χερρόνησός ἐστιν ἐπὶ τῇ ἡπείρῳ κειμένη νῆσος γεφυ-
 8 ραι διαβατὸς ἔξ αὐτῆς· καὶ τὰ ἀναθήματα ἀνέθεσαν ἐν Ὀλυμ- 25
 πῳ τῷ Διὶ <οἱ> ἐνταῦθα οἰκοῦντες, ὥς εἰ τῆς Ἐφεσίων
 πόλεως οἱ ἔχοντες τὸν ὀνομαζόμενον Κορησσὸν ἀνάθημα
 ἰδίαι ἀναθεῖεν τοῦ Ἐφεσίων κοινού. ἐστὶ δὲ καὶ πρὸς τῷ

6 E 265—267, Y 232—235 || 14 5. 26. 2—5

3 del. PaVb || 8 τρωὶ L: τρωαὶ βB || 16 τοῦτο Zink: αὐτὸ β |
 Λαϊτῶν Steph. Byz. | καταβάντι Boeckh: -ες β || 17 suppl. Fa-
 cius || 23 suppl. R^{ms} PaVb || 26 suppl. L | τῆς Pa: τις β || 27 τὸν V:
 τὸ β | Κορησσὸν Steph. Byz.: κόρησον β | ἀνάθημα <φαῖεν> Pa ||
 28 ἰδίαι Kuhn: δι' αἰτίαν β | ἀναθεῖεν Porson: ἀναθεῖναι β <τι>
 ἀναθεῖναι Kayser | <ἀνεν> τοῦ Valckenaer

τείχει τῆς Ἀλτεως Ζεὺς ἐπὶ ἡλίου τετραμμένος δυσμὰς, ἐπί-
 γραμμα οὐδὲν παρεχόμενος· ἐλέγετο δὲ καὶ οὗτος Μομμίου
 τε καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀχαιῶν εἶναι πολέμου. ὁ δὲ ἐν τῷ βουλευτη- 9
 ρίῳ πάντων ὀπόσα ἀγάλματα Διὸς μάλιστα ἐς ἐκπληξιν ἀδί-
 5 κων ἀνδρῶν πεποίηται· ἐπὶ κλησίς μὲν Ὀρκιὸς ἐστὶν αὐτῷ,
 ἔχει δὲ ἐν ἑκατέραι κεραυνὸν χειρὶ. παρὰ τούτῳ καθέστηκε
 τοῖς ἀθληταῖς καὶ πατράσιν αὐτῶν καὶ ἀδελφοῖς, ἔτι δὲ
 γυμνασταῖς ἐπὶ κάπρον κατόμνυσθαι τομίῳν, μηδὲν ἐς
 τὸν Ὀλυμπίῳν ἀγῶνα ἔσεσθαι παρ' αὐτῶν κακούργημα.
 10 οἱ δὲ ἄνδρες οἱ ἀθληταὶ καὶ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται,
 δέκα ἐφεξῆς μηνῶν ἀπηκριβῶσθαί σφισι τὰ πάντα ἐς
 ἄσκησιν. ὁμνύουσι δὲ καὶ ὅσοι τοὺς παῖδας ἢ τῶν ἱππῶν 10
 τῶν ἀγωνιζομένων τοὺς πῶλους κρίνουσιν, ἐπὶ δικαίῳ καὶ
 ἄνευ δώρων ποιεῖσθαι κρίσιν, καὶ τὰ ἐς τὸν δοκιμαζόμε-
 15 νόν τε καὶ μὴ, φυλάξειν καὶ ταῦτα ἐν ἀπορρήτῳ. τῷ κά-
 πρῳ δὲ ὃ τι χρῆσθαί σφισι μετὰ τῶν ἀθλητῶν τὸν δρκον
 καθέστηκεν, οὐκ ἐμνημόνευσα ἐπερέσθαι, ἐπεὶ τοῖς γε
 ἀρχαιοτέροις ἐπὶ ἱερεῖα ἦν καθεστηκός, ἐφ' ᾧ τις δρκον
 ἐποίησατο, μηδὲ ἐδώδιμον εἶναι τοῦτο ἔτι ἀνθρώπῳ. δη- 11
 20 λοὶ δὲ οὐχ ἥκιστα καὶ Ὀμηρος· τὸν γοῦν κάπρον καθ' ὅτου
 τῶν τομίῳν Ἀγαμέμνων ἐπώμοσεν ἢ μὴν εἶναι τὴν Βρι-
 σηίδα ἐαυτοῦ τῆς εὐνῆς ἀπείρατον, τοῦτον τὸν κάπρον
 ἀφιέμενον ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἐποίησεν ἐς θάλασσαν·

ἢ, καὶ ἀπὸ σφάραγον κάπρον τάμε νηλεί χαλκῷ.
 25 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐν μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν.

οὕτω μὲν τὸ ἀρχαῖον τὰ τοιαῦτα ἐνόμιζον· ἔστι δὲ πρὸ
 τῶν ποδῶν τοῦ Ὀρκίου πινάκιον χαλκοῦν, ἐπιγέγραπται δὲ

24–26 T 266–268

8 ἐπὶ om. Phral. | κάπρον R^{sv}PaVb: -ωι β om. Phral. | τομίῳν
 R^{sv}PaVb: -ωι β om. Phral. || 12 ἢ] καὶ Frazer || 18 ἐπὶ Pa: ἔτι β
 ἐπεὶ R^{ms} | ἱερεῖῳ Kayser | καθεστηκός R^{ms}Pa: -ότος β || 21 βρι-
 σηίδα Va: βρησηίδα β || 24 σφάραγον Corais: σφαράγον β στόμα-
 χον T 266

έλεγεῖα ἐπ' αὐτοῦ, δεῖμα ἐθέλοντα τοῖς ἐπιορκουσί παρ-
ιστάναι.

- 25 Τοσαῦτα ἐντὸς τῆς Ἀλτεως ἀγάλματα εἶναι Διὸς ἀν-
ηριδμησάμεθα ἐς τὸ ἀκριβέστατον. τὸ ἀνάθημα γὰρ τὸ πρὸς
τῷ μεγάλῳ ναῷ ὑπὸ ἀνδρὸς Κορινθίου τεθέν, Κορινθίων 5
δὲ οὐ τῶν ἀρχαίων ἀλλ' οἱ παρὰ βασιλέως ἔχουσιν εἰλη-
φότες τὴν πόλιν, τοῦτο τὸ ἀνάθημα Ἀλέξανδρός ἐστιν ὁ
Φιλίππου, Διὶ εἰκασμένος δῆθεν. ὅποσα δὲ ἄλλοῖα καὶ οὐ
μίμησίς ἐστι Διὸς, ἐπιμνησόμεθα καὶ τούτων· εἰκόνας δὲ
οὐ τιμῇ τῇ πρὸς τὸ θεῖον, τῇ δὲ ἐς αὐτοὺς χάριτι ἀνα- 10
τεθείσας τοὺς ἀνθρώπους, λόγῳ σφᾶς τῷ ἐς τοὺς ἀθλη-
τὰς ἀναμίξομεν.
- 2 Μεσσηνίους τοὺς ἐπὶ τῷ πορθμῷ κατὰ ἔθος δὴ τι
ἀρχαίον πέμποντας ἐς Ῥήγιον χορὸν παίδων πέντε ἀριθμὸν 15
καὶ τριάκοντα καὶ διδάσκαλόν τε ὁμοῦ τῷ χορῷ καὶ ἄνδρα
αὐλητὴν ἐς ἑορτὴν τινα ἐπιχώριον Ῥηγίωνων, κατέλαβεν
αὐτοὺς ποτε συμφορά, μηδένα ὀπίσω τῶν ἀποσταλέντων
σφίσιν ἀποσωθῆναι· ἀλλὰ ἡ ναῦς ἡ ἄγουσα τοὺς παῖδας
ἠφανίσθη σὺν αὐτοῖς κατὰ τοῦ βυθοῦ. ἔστι γὰρ δὴ ἡ κατὰ 20
τοῦτον θάλασσα τὸν πορθμὸν θαλάσσης χειμεριωτάτη
3 πάσης· οἱ τε γὰρ ἄνεμοι ταράσσουσιν αὐτὴν ἀμφοτέρωθεν
τὸ κύμα ἐπάγοντες ἐκ τοῦ Ἀδρίου καὶ ἐξ ἑτέρου πελάγους
ὃ καλεῖται Τυρσηνόν, ἣν τε καὶ ἀνέμων ἀπῆι πνεύματα, ὃ
δὲ καὶ τηνικαῦτα ὁ πορθμὸς κίνησιν βιαιοτάτην αὐτὸς ἐξ 25
αὐτοῦ καὶ ἰσχυρὰς παρέχεται παλιρροίας· θηρία τε τοσαῦ-
τα ἐς αὐτὸν τὰ ἀθροιζόμενά ἐστιν, ὥς καὶ τὸν ἄερα τὸν
ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ταύτης ἀναπύμπλασθαι τῶν θηρίων
τῆς ὁσμῆς, ὥς σωτηρίας γε ἐκ τοῦ πορθμοῦ μηδὲ ἐλπίδος
τι ὑπολείπεσθαι ναυαγῶι. εἰ δὲ ἐνταῦθα συνέπεσε καὶ Ὀδυσ- 30
σεϊ διαφθαρεῖν τὴν ναῦν, ἄλλως μὲν οὐκ ἂν τις πεύθοιτο
ἐκνήξασθαι ζῶντα ἐς τὴν Ἰταλίαν αὐτόν· τὸ δὲ ἐκ τῶν
4 θεῶν εὐμενὲς ἐπὶ παντὶ ἐργάζεται ραιστώνην. τότε δὲ ἐπὶ
τῇ ἀπωλείᾳ τῶν παίδων οἱ Μεσσηνιοὶ πένθος ἤγον, καὶ

11 τῷ PaVa: τὸ β || 13 ἔθος B: ἔτος β || 29 ναυαγῶι Lobeck:
ναυαγίῳ β || 31 αὐτόν R^{sv} PaVb: -ῶι β

ἄλλα τέ σφισιν ἐς τιμὴν αὐτῶν ἐξευρέθη καὶ εἰκόνας ἐς
Ὀλυμπίαν ἀνέθεσαν χαλκᾶς, σὺν δὲ αὐτοῖς τὸν διδάσκαλον
τοῦ χοροῦ καὶ τὸν ἀθλητὴν. τὸ μὲν δὴ ἐπίγραμμα ἐδήλου
τὸ ἀρχαῖον ἀναθήματα εἶναι τῶν ἐν πορθμῶι Μεσσηνίων·
5 χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἰππίας ὁ λεγόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων γε-
νέσθαι σοφὸς τὰ ἐλεγεία ἐπ' αὐτοῖς ἐποίησεν. ἔργα δὲ εἰσιν
Ἥλειον Κάλλωνος αἱ εἰκόνες.

Ἔστι δὲ κατὰ τὴν ἄκραν ἐν Σικελίαι τὴν τετραμμένην ἐπὶ 5
Λιβύης καὶ νότον, καλουμένην δὲ Πάχυνον, Μοτὴ πόλις·
10 οἰκοῦσι δὲ Λίβυες ἐν αὐτῇ καὶ Φοίνικες. τοῦτοις τοῖς
ἐν Μοτῇ βαρβάροις Ἀκραγαντίνοι καταστάντες ἐς πό-
λεμον καὶ λείαν τε καὶ λάφυρα ἀπ' αὐτῶν λαβόντες ἀνέθε-
σαν τοὺς παῖδας ἐς Ὀλυμπίαν τοὺς χαλκοῦς, προτείνοντάς
τε τὰς δεξιὰς καὶ εἰκασμένους εὐχομένοις τῶι θεῷ. κειν-
15 ται δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους οὗτοι τῆς Ἀλτεως· Καλάμιδος δὲ
εἶναι σφᾶς ἔργα ἐγὼ τε εἵκαζον καὶ ἐς αὐτοὺς κατὰ τὰ
αὐτὰ εἶχεν ὁ λόγος. Σικελίαν δὲ ἔθνη τοσάδε οἰκεῖ, Σικα- 6
νοί τε καὶ Σικελοὶ καὶ Φρύγες, οἱ μὲν ἐξ Ἰταλίας δια-
βερηκότες ἐς αὐτήν, Φρύγες δὲ ἀπὸ τοῦ Σκαμάνδρου
20 ποταμοῦ καὶ χώρας τῆς Τρωιάδος· οἱ δὲ Φοίνικες καὶ
Λίβυες στόλῳ ἀφίκοντο ἐς τὴν νῆσον κοινῶι καὶ ἄποικοι
Καρχηδονίων εἰσὶ. τοσαῦτα μὲν ἐν Σικελίαι ἔθνη βάρβαρα·
Ἑλλήνων δὲ Δωριεῖς τε ἔχουσιν αὐτήν καὶ Ἴωνες καὶ τοῦ
Φωκικοῦ καὶ τοῦ Ἀττικοῦ γένους ἑκατέρου μοῖρα οὐ πολλή.
25 Ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ τείχους τά τε Ἀκραγαντίνων ἀναθή- 7
ματα καὶ Ἡρακλέους δύο εἰσὶν ἀνδριάντες γυμνοί, παῖδες
ἡλικίαν· τὸν δὲ ἐν Νεμέαι τοξεύοντι ἔοικε λέοντα. τοῦτον
μὲν δὴ τὸν τε Ἡρακλέα καὶ ὁμοῦ τῶι Ἡρακλεῖ τὸν λέοντα
Ταραντίνος ἀνέθηκεν Ἱπποτίων, Νικοδάμον δὲ ἔστι Μαι-
30 ναλίου τέχνη· τὸ δὲ ἄγαλμα τὸ ἕτερον Ἀναξίππου μὲν
ἔστιν ἀνάθημα Μενδαίου, μετεκομίσθη δὲ ἐνταῦθα ὑπὸ

6 τὰ δὲ ἐλεγεία F || 10 ἐν Siebelis: ἐπ' β || 11 ἐς πόλεμον Clavier:
ἐπολέμον β || 13–14 τοῦς³ – εἰκασμένους om. V || 14 εὐχομέ-
νοις PaVb: -ους β || 26–27 <ὁ μὲν> παιδὸς ἡλικίαι, ὁ δὲ τὸν ἐν Νε-
μέαι τοξεύοντι ἔοικε λέοντα Goldhagen || 27 τοξεύοντι Musurus:
-α β || 29 Μαιναλίου Clavier (cf. 5. 26. 6, 6. 6. 1): μάλιστα οὐ β. ||
31. μενδαίου Pd: μινδαίου FP μινδαίου V

- Ἡλείων· τὰ πρὸ τούτου δὲ ἔκειτο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῶι πέ-
 ρατι, ἣ ἄγει μὲν ἐξ Ἡλίδος ἐς Ὀλυμπίαν, καλεῖται δὲ
 8 Ἰερά. ἔστι δὲ καὶ ἀναθήματα ἐν κοινῶι τοῦ Ἀχαιῶν ἔθνους,
 ὅσοι προκαλεσαμένον τοῦ Ἑκτορος ἐς μονομαχίαν ἄνδρα
 Ἑλλήνα τὸν κλῆρον ἐπὶ τῶι ἀγῶνι ὑπέμειναν. οὗτοι μὲν δὴ 5
 ἐστήκασιν τοῦ ναοῦ τοῦ μεγάλου πλησίον, δόρασι καὶ ἀσπί-
 σιν ὠπλισμένοι· ἀπαντικρὺ δὲ ἐπὶ ἐτέρου βάθρου πεποιήται
 Νέστωρ, τὸν ἐκάστων κλῆρον ἐσβεβληκῶς ἐς τὴν κυνῆν.
 τῶν δὲ ἐπὶ τῶι Ἑκτορι κληρουμένων ἀριθμὸν <ὄν>των
 ὀκτώ — τὸν γὰρ ἕνατον αὐτῶν, τὴν τοῦ Ὀδυσσέως εἰκόνα, 10
 9 Νέρωνα κομίσαι λέγουσιν ἐς Ῥώμην —, τῶν δὲ ὀκτὼ τού-
 των ἐπὶ μόνῳ τῶι {ἀγάλματι} Ἀγαμέμνονι τὸ ὄνομά ἐστι
 γεγραμμένον· γέγραπται δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ τὰ λαῖα ἐκ δε-
 ξιῶν. οὗτος δὲ ὁ ἀλεκτρυὼν ἐστὶν ἐπίθημα τῇ ἀσπίδι,
 Ἰδομενεὺς ἐστὶν ὁ ἀπόγονος Μίνω· τῶι δὲ Ἰδομενεῖ γένος 15
 ἀπὸ Ἡλίου τοῦ πατρὸς Πασιφάης, Ἡλίου δὲ ἱερὸν φασιν
 εἶναι τὸν ὄρνιθα καὶ ἀγγέλλειν ἀνίεναι μέλλοντος τοῦ ἡλίου.
 10 γέγραπται δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τῶι βάθρῳ·

τῶι Διὶ τὰχαιοὶ τὰγάλματα ταῦτ' ἀνέθηκαν,
 ἔγγονοι ἀντιθέου Τανταλίδα Πέλοπος. 20

τοῦτο μὲν δὴ ἐνταῦθά ἐστι γεγραμμένον· ὁ δὲ ἀγαλματο-
 ποιὸς ὅστις ἦν, ἐπὶ τοῦ Ἰδομενεὺς γέγραπται τῇ ἀσπίδι·

πολλὰ μὲν ἄλλα σοφοῦ ποιήματα καὶ τόδ' Ὀνάτα
 {ἔργον} Αἰγινήτεω, τὸν γείνατο παῖδα Μίκων.

- 11 Οὐ πόρρω δὲ τοῦ Ἀχαιῶν ἀναθήματος καὶ Ἡρακλῆς 25
 ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ ζωστήρος μαχόμενος πρὸς τὴν Ἀμαζόνα

4 cf. H 161—183 || 19—20 Preger 58 || 23—24 Preger 175

3 τοῦ V: τῶν β || 9 ὄντων Corais: τῶν P τὸν VF || 12 del. Schu-
 bart coll. 3. 19. 6 || 16 πατρὸς Πασιφάης Musurus: πρὸς πασι-
 φάην β || 19 τ' ἀγάλματα Bekker: τὰ ἀ. β || 20 ἔγγονοι Musurus:
 ἐγγόνου β ἔκγονοι Hartung | τανταλίδου F || 24 del. Pa retinet
 Buttmann | αἰγινήτεω R^{sv} Pa Vb: -του β Αἰγινάτα Preger | ὄν
 Αἰγίνῃ γείνατο Buttmann | τὸν γείνατο] εἰσεγγείνατο F

ἔφιππον γυναῖκα· τοῦτον Εὐαγόρας μὲν γένος Ζαγκλαῖος
ἀνέθηκεν, ἐποίησε δὲ Κυδωνιάτης Ἀριστοκλῆς. ἐν δὲ τοῖς
μάλιστα ἀρχαίοις καταριθμήσασθαι καὶ τὸν Ἀριστοκλέα
ἔστι· καὶ σαφῶς μὲν ἡλικίαν οὐκ ἔχει τις ἀν εἰπεῖν αὐτοῦ,
5 δῆλα δὲ ὡς πρότερον ἔτι ἐγένετο πρὶν ἢ τῇ Ζάγκλῃ τὸ
ὄνομα γενέσθαι τὸ ἐφ' ἡμῶν Μεσσήνην.

Θάσιοι δέ, Φοίνικες τὸ ἀνέκαθεν ὄντες καὶ ἐκ Τύρου καὶ 12
Φοινίκης τῆς ἄλλης ὁμοῦ Θάσῳ τῷ Ἀγήνορος κατὰ ζή-
τησιν ἐκπλεύσαντες τὴν Εὐρώπης, ἀνέθεσαν Ἡρακλέα ἐς
10 Ὀλυμπίαν, τὸ βάθρον χαλκοῦν ὁμοίως τῷ ἀγάλματι· μέ-
γεθος μὲν δὴ τοῦ ἀγάλματός εἰσι πήχεις δέκα, ῥόπαλον
δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ, τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχει τόξον. ἤκουσα
δὲ ἐν Θάσῳ τὸν αὐτὸν σφᾶς Ἡρακλέα ὄν καὶ Τύριοι σέ-
βεσθαι, ὕστερον δὲ ἤδη τελοῦντας ἐς Ἑλλήνας νομίσαι καὶ
15 Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος νέμειν τιμάς. τῷ δὲ ἀναθή- 13
ματι τῷ ἐς Ὀλυμπίαν Θασίων ἐπεστὶν ἐλεγγεῖον·

νῖδος μὲν <με> Μίκωνος Ὀνάτας ἐξετέλεσεν
αὐτὸς ἐν Αἰγίνῃ δώματα ναιετάων.

τὸν δὲ Ὀνάταν τοῦτον δμως, καὶ τέχνης ἐς τὰ ἀγάλματα
20 ὄντα Αἰγινάας, οὐδενὸς ὕστερον θήσομεν τῶν ἀπὸ Δαι-
δάλου τε καὶ ἐργαστηρίου τοῦ Ἀττικοῦ.

Μεσσηνίων δὲ τῶν Δωριέων οἱ Ναύπακτόν ποτε παρὰ 26
Ἀθηναίων λαβόντες ἄγαλμα ἐν Ὀλυμπίᾳ Νίκης ἐπὶ τῷ
κίονι ἀνέθεσαν· τοῦτό ἐστιν ἔργον μὲν Μενδαίου Παιωνίου,
25 πεποιήται δὲ ἀπὸ ἀνδρῶν πολεμίων, ὅτε Ἀκαρναῖσι καὶ
Οἰνιάδαις ἐμοὶ δοκεῖν ἐπολέμησαν. Μεσσήνιοι δὲ αὐτοὶ
λέγουσι τὸ ἀνάθημά σφισιν *** ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῇ
Σφακτηρίᾳ νήσω μετὰ Ἀθηναίων, καὶ οὐκ ἐπιγράψαι τὸ

17–18 Preger 176

1 Ζαγκλαῖος Facius: ζαγκλεῖος P ζάγκλιος VF || 17 suppl.
Hermann <γε> RPaVb | μίκωνος PaVb: μέκωνος β | ἐξετέλε-
σεν Pa: -εσεν β || 18 αὐτός Musurus: αὐτὸ β | Αἰγίνοι Jacobs ad
8.42.10 || 19 ἐς τὰ Vb¹: ἐστὶν β || 23 τῷ Spiro Vollgraff: τῷ β ||
27 lac. ind. Dindorf <εἶναι> Facius, <πραχθέντος εἶναι> post Ἀθη-
ναίων suppl. Spiro

- ὄνομα τῶν πολεμίων σφᾶς τῷ ἀπὸ Λακεδαιμονίων δείμα-
 τι, ἐπεὶ Οἰνιαδῶν γε καὶ Ἀκαρνάνων οὐδένα ἔχειν φόβον.
- 2 Τὰ δὲ ἀναθήματα Μικύθου πολλά τε ἀριθμὸν καὶ οὐκ
 ἐφεξῆς ὄντα εὗρισκον, ἀλλὰ Ἰφίτον μὲν τοῦ Ἥλειου καὶ
 Ἐκεχειρίας στεφανούσης τὸν Ἰφίτον, τούτων μὲν τῶν 5
 εἰκόνων ἔχεται τοσάδε ἀναθήματα τῶν Μικύθου, Ἀμφι-
 τρίτη καὶ Ποσειδῶν τε καὶ Ἑστία· Γλαῦκος δὲ ὁ ποιήσας
 ἐστὶν Ἀργεῖος. παρὰ δὲ τοῦ ναοῦ τοῦ μεγάλου τὴν ἐν
 ἀριστερᾷ πλευρᾷ ἀνέθηκεν ἄλλα, Κόρην τὴν Δήμητρος
 καὶ Ἀφροδίτην Γανυμήδην τε καὶ Ἄρτεμιν, ποιητῶν δὲ 10
 Ὀμηρον καὶ Ἡσίοδον, καὶ θεοὺς αὖθις Ἀσκληπιὸν καὶ
 3 Ὑγείαν. Ἀγὼν τε ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἐστὶ τοῖς Μικύθου
 φέρων ἀλτήρας, οἱ δὲ ἀλτήρες οὗτοι παρέχονται σχῆμα
 τοιόνδε· κύκλον παραμικροτέρου καὶ οὐκ ἐς τὸ ἀκριβέστα-
 τον περιφεροῦς εἰσιν ἤμισυ, πεποιήται δὲ ὥς καὶ τοὺς 15
 δακτύλους τῶν χειρῶν διέναι καθάπερ δι' ὀχάνων ἀσπί-
 δος. τούτων μὲν δὴ σχῆμά ἐστι τὸ εἰρημένον· παρὰ δὲ τοῦ
 Ἀγῶνος τὴν εἰκόνα Διόνυσος καὶ ὁ Θρᾷξ ἐστὶν Ὀρφεὺς
 καὶ ἄγαλμα Διός, οὗ δὴ καὶ ὀλίγωι πρότερον ἐπεμνήσθη.
 ταῦτα ἔργα ἐστὶν Ἀργείου Διονυσίου· τεθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ 20
 Μικύθου καὶ ἄλλα ὁμοῦ τούτοις λέγουσι, Νέρωνα δὲ ἀφ-
 4 ελέσθαι φασὶ καὶ ταῦτα. τοῖς δὲ ἐργασαμένοις αὐτά, γένος
 οὖσιν Ἀργείοις, Διονυσίωι τε καὶ Γλαύκωι, διδάσκαλόν
 σφισιν οὐδένα ἐπιλέγουσιν· ἡλικίαν δὲ αὐτῶν ὁ τὰ ἔργα
 ἐς Ὀλυμπίαν ἀναθεὶς ἐπιδείκνυσιν ὁ Μίκυθος. τὸν γὰρ δὴ 25
 Μίκυθον τοῦτον Ἡρόδοτος ἔφη ἐν τοῖς λόγοις, ὡς Ἀναξίλα
 τοῦ ἐν Ῥηγίωι τυραννήσαντος γενόμενος δοῦλος καὶ τα-
 μίας τῶν Ἀναξίλα χρημάτων ὕστερον τούτων ἀπιὼν
 5 οἴχοιτο ἐς Τεγέαν τελευτήσαντος Ἀναξίλα. τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς
 ἀναθήμασιν ἐπιγράμματα καὶ πατέρα Μικύθωι Χοῖρον 30

19 24. 6 || 26 7. 170

2 ἐπεὶ P¹: ἐπὶ β | Οἰνιαδῶν γε Bekker: οἰνιάδων δὲ β || 3 σμι-
 κύθου codd. interdum || 18 διόνυσος Pa: διονύσιος β || 27 ῥηγίωι
 R^m PaVb: ἀργίωι β || 30 πατέρας F

καὶ Ἑλληνίδας αὐτῶι πόλεις Ῥήγιόν τε πατρίδα καὶ τὴν
ἐπὶ τῶι πορθμῶι Μεσσήνην δίδωσιν· οἰκεῖν δὲ τὰ μὲν ἐπι-
γράμματα ἐν Τεγέαι φησὶν αὐτόν, τὰ δὲ ἀναθήματα ἀν-
έθηκεν ἐς Ὀλυμπίαν εὐχὴν τινα ἐκτελῶν ἐπὶ σωτηρίαι παι-
5 δὸς νοσήσαντος νόσον φθινάδα.

Πλησίον δὲ τῶν μειζόνων ἀναθημάτων Μικύθον, τέχνης 6
δὲ τοῦ Ἀργείου Γλαύκον, Ἀθηνᾶς ἄγαλμά ἐστι καὶ κράνος
ἐπικειμένη καὶ αἰγίδα ἐνδεδυνῖα· Νικόδαμος μὲν εἰργά-
σατο ὁ Μαινάλιος, Ἡλείων δὲ ἐστὶν ἀνάθημα. παρὰ δὲ τὴν
10 Ἀθηνᾶν πεποιήται Νίκη· ταύτην Μαντινεῖς ἀνέθεσαν, τὸν
πόλεμον δὲ οὐ δηλοῦσιν ἐν τῶι ἐπιγράμματι· Κάλαμις δὲ
οὐκ ἔχουσαν περὰ ποιῆσαι λέγεται ἀπομιμούμενος τὸ
Ἀθήνησι τῆς Ἀπτέρου καλουμένης ξόανον. πρὸς δὲ τοῖς 7
ἐλάσσοσιν ἀναθήμασι τοῦ Μικύθου, ποιηθεῖσι δὲ ὑπὸ Διο-
15 νυσίου, πρὸς τοῦτοις Ἡρακλέους ἐστὶ τῶν ἔργων τὸ ἐς τὸν
λέοντα τὸν ἐν Νεμέαι καὶ ὕδραν τε καὶ ἐς τὸν κύνα τοῦ
Αἰδου καὶ τὸν ἐπὶ Ἐρυμάνθωι ποταμῶι κάπρον· ἐκόμισαν
δὲ αὐτὰ ἐς Ὀλυμπίαν Ἡρακλεῶται Μαριανδυνῶν ὁμόρων
βαρβάρων καταδραμόντες τὴν χώραν. ἡ δὲ Ἡράκλεια
20 πεπόλισται μὲν ἐπὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἀπωικίσθη δὲ ἐκ
Μεγάρων· μετέσχον δὲ καὶ Βοιωτῶν Ταναγραῖοι τοῦ
οἰκισμοῦ.

Τούτων δὲ ἀντικρὺ τῶν κατειλεγμένων ἐστὶν ἄλλα ἀνα- 27
θήματα ἐπὶ στοίχον, τετραμμένα μὲν πρὸς μεσημβρίαν, τοῦ
25 τεμένους δὲ ἐγγύτατα ὁ τῶι Πέλοπι ἀνεῖται. ἐν δὲ αὐτοῖς
καὶ τὰ ἀνατεθέντα ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Μαιναλίου Φόρμιδος, δς
ἐκ Μαινάλου διαβάς ἐς Σικελίαν παρὰ Γέλωνα τὸν Δεινο-
μένους καὶ ἐκείνῳι τε αὐτῶι καὶ Ἰέρωνι ὕστερον ἀδελφῶι
τοῦ Γέλωνος ἐς τὰς στρατείας ἀποδεικνύμενος λαμπρὰ
30 ἔργα ἐς τοσοῦτο προῆλθεν εὐδαιμονίας, ὥς ἀναθεῖναι μὲν
ταῦτα ἐς Ὀλυμπίαν, ἀναθεῖναι δὲ καὶ τῶι Απόλλωνι ἄλλα
{δὲ} ἐς Δελφούς. τὰ δὲ ἐς Ὀλυμπίαν δύο τέ εἰσιν ἵπποι 2

2 Insohr. v. Olymp. n. 267

1 ῥήγιον F || 2 δὲ Corais: καὶ β || 6 τέχνης Facius: τέχνη β ||
7 ἐστὶ καὶ F: ἔστη καὶ P ἔστηκε V || 10 Νίκη Musurus: -ης β ||
32 del. Pa: καὶ V^{ms} unde <τε> καὶ Schubart-Walz

καὶ ἡνίοχοι δύο, ἑκατέρωι τῶν ἱππων παρεστῶς ἀνὴρ ἡνίοχος· ὁ μὲν δὴ πρότερος τῶν ἱππων καὶ ὁ ἀνὴρ Διονυσίου τοῦ Ἀργείου, τὰ δεύτερα δὲ ἔργα ἐστὶν Αἰγινήτου Σίμωνος. τῷ προτέρωι δὲ τῶν ἱππων ἐπίγραμμα ἔπεστιν ἐπὶ τῇ πλευρᾷ, τὰ πρῶτα οὖν σὺν μέτρωι· λέγει γὰρ δὴ 5 οὕτω·

Φόρμις ἀνέθηκεν

Ἀρκὰς Μαινάλιος, νῦν δὲ Συρακόσιος.

- 3 οὗτός ἐστιν ὁ ἵππος ὅτι καὶ τὸ ἵππομανὲς λόγωι τῷ Ἥλειων ἐγκείται· δῆλα δὲ καὶ ἄλλως ἐστὶν {μῆν} ἀνδρός 10 μάγον σοφαί γενέσθαι <τὰ> συμβαίνοντα τῷ ἱππῳ. μέγεθος μὲν ἢ εἶδος ἱππων ἀποδεῖ πολλῶι, ὅσοι τῆς Ἀλτεως ἐντὸς ἐστήκασιν, πρὸς δὲ ἀποκέκοπται τε τὴν οὐρὰν καὶ ἐστὶν ἐπὶ τῷ τοιῶνδε ἔτι αἰσχίων· οἱ δὲ ἱπποὶ οἱ ἄρσενες οὗτοι πού τοῦ ἥρος μόνον ἀλλὰ καὶ ἀνὰ πᾶσαν ἐπ' αὐτόν 15 4 ὀργῶσιν ἡμέραν. καὶ γὰρ ἐσθέουσιν ἐς τὴν Ἄλτιν ἀπορρηγνύοντες <τὰ> δεσμὰ ἢ καὶ ἐκφεύγοντες τοὺς ἄγοντας καὶ ἐπιπηδῶσιν αὐτῷ πολλῶι δὴ τι ἐμμανέστερον ἢ ἐπὶ τὴν καλλίστην ἱππον ζῶσάν τε καὶ ἡθάδα ἀναβαίνεισθαι· ἀπολισθάνουσί τε δὴ αὐτοῖς αἱ ὀπλὰι καὶ δμῶς οὐκ ἀπαγορεύουσι 20 χρεμετίζοντές τε μᾶλλον καὶ ἐπιπηδῶντες μετὰ βιαιοτέρας τῆς ὀρμῆς, πρὶν ἂν ὑπὸ μαστίγων καὶ ἀνάγκης ἰσχυρὰς ἀφελκυσθῶσι· πρότερον δὲ οὐκ ἐστὶν ἀπαλλαγὴ σφισιν οὐ- 5 δεμία ἀπὸ τοῦ χαλκοῦ. καὶ ἄλλο ἐν Λυδίαι θεασάμενος οἶδα διάφορον μὲν θαῦμα ἢ κατὰ τὸν ἱππον τὸν Φόρμιδος, 25 μάγων μέντοι σοφίας οὐδὲ αὐτὸ ἀπηλλαγμένον. ἔστι γὰρ Λυδοῖς ἐπὶ κλησὶν Περσικοῖς ἱερὰ ἐν τε Ἱεροκαυσαρείαι καλουμένῃ πόλει καὶ ἐν Ὑπαίποις, ἐν ἑκατέρωι δὲ τῶν ἱερῶν οἰκῆμά τε καὶ ἐν τῷ οἰκῆματι ἐστὶν ἐπὶ βωμοῦ

7—8 Preger 55

1 ἑκατέρων F || 8 συρακόσιος FP: -ούσιος VF^{sv} || 10 ἄλλως Corais: ἄλλα β ἄλλωι Kuhn | del. Corais σὺν Kuhn || 11 suppl. Corais || 12 ἢ] καὶ Schubart | πολλῶι Corais: πολλῶν β Phral. || 17 suppl. Phral. || 27 Λυδοῖς Franz: -λοῖς β | περσικοῖς R^{sv} PaVb: -ῆς β

τέφρα· χροά δὲ οὐ κατὰ τέφραν ἐστὶν αὐτῇ τὴν ἄλλην.
ἐσελθὼν δὲ ἐς τὸ οἶκημα ἀνὴρ μάγος καὶ ξύλα ἐπιφορή- 6
σας αἶα ἐπὶ τὸν βωμὸν πρῶτα μὲν τιάραν ἐπέθετο ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ, δεύτερα δὲ ἐπὶ κλησιν δτου δὴ θεῶν ἐπάιδει
5 βάρβαρα καὶ οὐδαμῶς συνετὰ Ἑλλήσιν· ἐπάιδει δὲ ἐπιλε-
γόμενος ἐκ βιβλίων· ἄνευ τε δὴ πυρὸς ἀνάγκη πᾶσα ἀφθῆ-
ναι τὰ ξύλα καὶ περιφανῇ φλόγα ἐξ αὐτῶν ἐκλάμπαι.

Τάδε μὲν ἐς τοσοῦτο ἡμῖν δεδηλώσθω· ἔστι δὲ ἐν τοῖς 7
ἀναθήμασι τούτοις καὶ αὐτὸς ὁ Φόρμις ἀνδρὶ ἀνθεστηκῶς
10 πολεμῖω, καὶ ἐφεξῆς ἐτέρωι καὶ τρίτῳ γε αὐθις μάχεται.
γέγραπται δὲ ἐπὶ τούτοις τὸν στρατιώτην μὲν τὸν μαχόμε-
νον Φόρμιν εἶναι τὸν Μαινάλιον, τὸν δὲ ἀναθέντα Συρακό-
σιον Λυκόρταν· δηλα δὲ ὡς οὗτος ὁ Λυκόρτας κατὰ φιλίαν
ἀναθεῖναι τοῦ Φόρμιδος. τὰ δὲ ἀναθήματα τοῦ Λυκόρτα
15 καλεῖται Φόρμιδος καὶ ταῦτα ὑπὸ Ἑλλήνων. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ 8
τὸν κριὸν φέρων ὑπὸ τῇ μασχάλῃ καὶ ἐπικείμενος τῇ
κεφαλῇ κινῆν καὶ χιτῶνά τε καὶ χλαμύδα ἐνδεδυνκῶς οὐ
τῶν Φόρμιδος ἐτι ἀναθημάτων ἐστίν, ὑπὸ δὲ Ἀρκάδων
<τῶν> ἐκ Φενεοῦ δέδοται τῷ θεῷ· Ὑνάταν δὲ τὸν Αἰγι-
20 νήτην, σὺν δὲ αὐτῷ Καλλιτέλῃν ἐργάσασθαι λέγει τὸ
ἐπίγραμμα, δοκεῖν δὲ μοι τοῦ Ὑνάτα μαθητῆς ἢ παῖς ὁ
Καλλιτέλης ἦν. οὐ πόρρω δὲ τοῦ Φενεατῶν ἀναθήματος
ἄλλο ἐστὶν ἄγαλμα, κηρυκτεῖον Ἑρμῆς ἔχων· ἐπίγραμμα δὲ
ἐπ' αὐτῷ Γλανκίαν ἀναθεῖναι γένος Ῥηγῖνον, ποιῆσαι δὲ
25 Κάλλωνα Ἡλείων. βοῶν δὲ τῶν χαλκῶν ὁ μὲν Κορκυραίων, 9
ὁ δὲ ἀνάθημα Ἑρετριέων, τέχνη δὲ Ἑρετριέως ἐστὶ Φιλη-
σίου· καὶ ἀνθ' δτου μὲν οἱ Κορκυραῖοι τὸν τε ἐν Ὀλυμ-
πίαι καὶ ἕτερον βοῦν ἐς Δελφονὸς ἀνέθεσαν, δηλώσει μοι τὰ
ἐς Φωκέας τοῦ λόγον, ἐπὶ δὲ τῷ Ὀλυμπίασιν αὐτῶν ἀνα-
30 θήματι συμβῆναι τοιόνδε ἤκουσα. παῖς μικρὸς ὑπὸ τούτῳ 10

28 10. 9. 3

1 χροά **℣**: -αν β || 6 τε Corais: δὲ β || 9 ἀνθεστηκῶς **RVaVb**:
-ὁς β || 15 Ἑλλήνων] Ἡλείων Buttman || 19 suppl. Schubart ||
21 δοκεῖν δὲ μοι Dindorf: δοκεῖ μοι δὲ β || 23 κηρυκτεῖον Dindorf:
κηρύκιον β || 25 Κάλων tit. | κορκυραίων **Va**: κορκυρέων β

καθήμενος τῷ βοῖ ἐς τὸ κάτω νενευκῶς ἔπαιζεν· ἀνασχὼν δὲ ἐξαίφνης τὴν κεφαλὴν κατεάγη τε αὐτὴν πρὸς τὸν χαλκὸν καὶ ἐκ τοῦ τραύματος ἡμέραις ὕστερον ἀπέθανεν οὐδὲ πολλαῖς. Ἡλεῖοι μὲν δὴ τὸν βούν ἄτε αἵματι ἐνοχον ἐβουλεύοντο ἐκκομίσαι τῆς Ἀλτεως· ὁ δὲ σφᾶς {δ} θεὸς ὁ ἐν 5 Δελοφίς κατα<λείπειν> τὸ ἀνάθημα καθάρσια ἔχρα ἐπ' αὐτῷ ποιησαμένους, ὅποσα Ἕλληνες ἐπὶ ἀκουσίῳ φόνῳ νομίζουσιν.

- 11 Ἔστι δε ὑπὸ ταῖς ἐν τῇ Ἀλτει πλατάνοις κατὰ μέσον μάλιστα πον τὸν περιβολὸν τρόπαιον χαλκοῦν καὶ ἐπί- 10 γραμμα ἐπὶ τοῦ τροπαίου τῇ ἀσπίδι, Ἡλείους ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἀναστῆσαι. ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ καὶ τὸν ἄνδρα ἐπέλαβεν ἐκείνῳ ἀφεῖναι τὴν ψυχὴν, δς τοῦ Ἡραίου τῆς ὀροφῆς κατ' ἐμὲ ἀνασκευαζομένης ἐνταῦθα ὁμοῦ τοῖς 12 ὀπλοῖς εὐρέθη κείμενος. τῶν δὲ ἐν Θράκῃ Μενδαίων τὸ ἀνάθημα ἐγγύτατα ἀφίκετο ἀπατῆσαί με ὡς ἄνδρὸς εἰκὼν εἶη πεντάθλου· καὶ κεῖται μὲν παρὰ τὸν Ἡλείον Ἀναυχίδαν, ἔχει δὲ ἀλτήρας ἀρχαίους. ἐλεγείον δὲ ἐπ' αὐτῷ γε- 15 γραμμένον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ μηροῦ.

Ζηνὶ θεῶν βασιλεῖ μ' ἀκροθίνιον ἐνθάδ' ἔθηκεν 20
Μενδαῖοι, Σίπτην χερσὶ βιασσάμενοι.

τὸ μὲν δὴ Θράκιόν τι εἶναι τεῖχος καὶ πόλις ἔοικεν, ἢ Σίπτη· Μενδαίοις δὲ αὐτοῖς γένος τε Ἑλληνικὸν καὶ ἀπὸ Ἰωνίας ἐστίν, οἰκοῦσι δὲ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω τῆς πρὸς 25 Αἴνῳ πόλει.

5 del. Va || 6 suppl. Boeckh κατὰ <χώραν ἑᾶν> Bekker || 11 τοῦ τροπαίου Clavier: τῷ τροπαίῳ β || 13 ἐπέλαβεν F || 16 με Pa: μὲν β || 17 Ἀναυχίδαν Sylburg: -ίδα β || 18 αὐτῷ Pd: -ὁ β || 20 μ' edd.: με β || 21 σίπτην R^{sv}PaVb: σίπτην β Σκίρτην Murray, item 23 | βιασσάμενοι Xylander: -ασά- β || 23 δὲ R^{sv}PaVb: τε β || 25 post πόλει libri sequentis primam sententiam habet β

ΗΛΙΑΚΩΝ Β

Ἐπεται δέ μοι τῷ λόγῳ τῷ ἐς τὰ ἀναθήματα τὸ μετὰ 1
 τοῦτο ἤδη ποιήσασθαι καὶ ἱππῶν ἀγωνιστῶν μνήμην καὶ
 ἀνδρῶν ἀθλητῶν τε καὶ ἰδιωτῶν ὁμοίως. τῶν δὲ νικησάν-
 των Ὀλυμπίᾳσιν οὐχ ἀπάντων εἰσὶν ἐστηκότες ἀνδριάντες,
 5 ἀλλὰ καὶ ἀποδειξάμενοι λαμπρὰ ἐς τὸν ἀγῶνα, οἱ δὲ καὶ
 ἐπὶ ἄλλοις ἔργοις, ὅμως οὐ τετυχήκασιν εἰκόνων· τούτους 2
 ἐκέλευσεν ἀφείναι με ὁ λόγος, ὅτι οὐ κατάλογός ἐστιν
 ἀθλητῶν ὅποσους γεγόνασιν Ὀλυμπικαὶ νίκαι, ἀναθημά-
 των δὲ ἄλλων τε καὶ εἰκόνων συγγραφή. οὐδὲ ὁπόσων
 10 ἐστήκασιν ἀνδριάντες, οὐδὲ τούτοις πᾶσιν ἐπέξειμι, ἐπι-
 στάμενος ὅσοι τῷ παραλόγῳ τοῦ κλήρου καὶ οὐχ ὑπὸ
 ἰσχύος ἀνείλοντο ἤδη τὸν κότινον, ὁπόσοις δὲ ἢ αὐτοῖς
 {εἶχεν} ἐς δόξαν ἢ τοῖς ἀνδριᾶσιν ὑπῆρχεν ἄμεινον ἐτέρων
 πεποισθῆναι, τοσαῦτα καὶ αὐτὸς μνησθήσομαι.

15 Ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ ναοῦ τῆς Ἥρας ἀνδρὸς εἰκὼν παλαι- 3
 στοῦ, γένος δὲ ἦν Ἥλεϊος, Σύμμαχος Αἰσχύλου· παρὰ δὲ
 αὐτὸν ἐκ Φενεοῦ τῆς Ἀρκάδων Νεολαΐδας Προξένου, πνυ-
 μῆς ἐν παισὶν ἀνηριχημένος νίκη· ἐφεξῆς δὲ Ἀρχέδαμος
 Ξενίου, καταβαλὼν καὶ οὗτος παλαιστὰς παῖδας, γένος
 20 καὶ αὐτὸς Ἥλεϊος. τούτων τῶν κατειλεγμένων εἰργάσατο
 Ἀλυπος τὰς εἰκόνας Σικυώνιος, Ναυκύδους τοῦ Ἀργείου
 μαθητής. Κλεογένην δὲ Σιληνοῦ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' 4
 αὐτῷ φησιν εἶναι τῶν ἐπιχωρίων, ἐκ δὲ ἀγέλης αὐτὸν οἱ-

13 del. Hitzig coll. 3. 6. 9. 8. 7. 5. 5. 1. 8. 6. 1 cett. <τι> εἶχεν Bek-
 ker προέχειν coni. Hitzig | ἢ 𐀓: καὶ β | ἀνδριᾶσιν Kuhn: ἀν-
 δριάσιν β || 22 Κλεογένην Schubart-Walz: -ης β | Σιληνοῦ Musu-
 rus: σειληνοῦ β

κείας ἵππῳ κρατῆσαι κέλητι. πλησίον δὲ τοῦ Κλεογένους
 Δεινολόχος τε κείται Πύρρον {τε} καὶ Τρωίλος Ἀλκίνου.
 τούτοις γένος μὲν καὶ αὐτοῖς ἐστὶν ἐξ Ἑλίδος, γεγόνασι
 δὲ σφισιν οὐ κατὰ ταῦτά αἱ νῖκαι· ἀλλὰ τῷ μὲν ἔλλανο-
 δικεῖν τε ὁμοῦ καὶ ἵππων ὑπῆρξεν ἀνελέσθαι νίκας τῷ 5
 Τρωίλῳ {δὲ} τελείαι τε σπυρίδι καὶ πώλων ἄρματι.
 5 α. C. 372 Ὀλυμπιάδι δὲ ἐκράτει δευτέραι πρὸς ταῖς ἑκατόν, ἀπὸ τού-
 του δὲ καὶ νόμος ἐγένετο Ἑλλείους μηδὲ ἵππους τοῦ λοιποῦ
 τῶν ἔλλανοδικούντων καθιέναι μηδένα. τούτου μὲν δὴ τὸν
 ἀνδριάντα ἐποίησε Λύσιππος· ἡ δὲ τοῦ Δεινολόχου μήτηρ 10
 εἶδεν ὄψιν ὀνείρατος ὡς ἔχοιτο τοῦ παιδὸς ἐν τοῖς κόλποις
 ἐστεφανωμένον, καὶ τοῦδε ἕνεκα ἐς τὸν ἀγῶνα ὁ Δεινό-
 λοχος ἡσκήθη καὶ τοὺς παῖδας παρέθει τρέχων. Σικωνίων
 6 δὲ Κλέωνός ἐστιν <ῆ> εἰκὼν. ἐς δὲ τὴν Ἀρχιδάμου Κυνίσκαν
 ἐς τὸ γένος τε αὐτῆς καὶ ἐπὶ ταῖς Ὀλυμπικαῖς νίκαις, πρό- 15
 τερον ἔτι ἐδήλωσα ἐν τοῖς λόγοις οἱ ἐς τοὺς βασιλέας τοὺς
 Λακεδαιμονίων ἔχουσι· πεποιήται δὲ ἐν Ὀλυμπίαι παρὰ
 τὸν ἀνδριάντα τοῦ Τρωίλου λίθου κρηπὶς καὶ ἄρμα τε ἵπ-
 πων καὶ ἀνὴρ ἡνίοχος καὶ αὐτῆς Κυνίσκας εἰκὼν, Ἀπελ-
 λοῦ τέχνη, γέγραπται δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐς τὴν Κυνίσκαν 20
 7 ἔχον. εἰσὶ δὲ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἐφεξῆς ἀνακείμενοι τῇ
 Κυνίσκῃ, ἵππων νῖκαι γεγόνασιν αὐτοῖς· Ἀνάξανδρος μὲν
 ἄρματι ἀνηγορεύθη πρῶτος, τὸ δὲ ἐπίγραμμα φησι τὸ
 ἐπ' αὐτῷ τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀναξάνδρου πρότερον ἔτι στε-
 φανωθῆναι τὸν πατέρα πεντάθλῳ. οὗτος μὲν δὴ ἔοικεν 25
 εὐχόμενος τῷ θεῷ, Πολυκλῆς <δὲ> ἐπὶ κλησὶν λαβὼν Πο-
 λύχαλκος τεθρίππῳ μὲν καὶ οὗτος ἐκράτησεν, ἡ δὲ εἰκὼν
 ἐπὶ τῇ χειρὶ ἔχει οἱ τῇ δεξιᾷ ταινίαν· παρὰ δὲ αὐτῷ παι-
 δία δύο τὸ μὲν τροχὸν κατέχει, τὸ δὲ αἰτεῖ τὴν ταινίαν.

16 3. 8. 1

1 ἵππῳ Amasaëus: -ων β || 2 Πύρρον Bekker: -ος β | om. P ||
 4 ταῦτά PaVa: ταῦτα β || 6 del. Bekker || 14 suppl. Bekker | δε²
 Dindorf: δῆ β || 20—21 ἐπίγραμμα — ἔχον Schubart-Walz coll.
 3. 8. 2: ἐπιγράμματα — ἔχοντα β || 21 ἀνακείμενοι Fa: ἄμα κεί-
 μενοι β || 24 ἔτι στ. Abresch: ἐπιστ. β || 26 suppl. R¹Pa

ἐνίκησε δὲ ὁ Πολυκλῆς ἵπποις, ὥς τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ λέγει, καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ τε καὶ Νεμέαι.

Παγκρατιαστοῦ δὲ ἀνδρὸς τὸν μὲν ἀνδριάντα εἰργάσατο 2
 Λύσιππος· ὁ δὲ ἀνὴρ οὗτος ἀνείλετο ἐπὶ παγκρατίῳ νίκην
 5 τῶν τε ἄλλων Ἀκαρνάνων καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Στράτου πρῶτος
 Ξενάρκης τε ἐκαλεῖτο Φιλανδρίδου. Λακεδαιμόνιοι {οἱ}
 δὲ ἄρα μετὰ τὴν ἐπιστρατείαν τοῦ Μήδου διετέθησαν πάν-
 των φιλοτιμότητα Ἑλλήνων πρὸς ἵππων τροφάς. χωρὶς
 γὰρ ἢ ὅσους αὐτῶν κατέλεξα ἤδη, τοσοῖδε ἄλλοι τῶν ἐκ
 10 Σπάρτης ἵπποτρόφων μετὰ τὴν εἰκόνα ἀνάκεινται τοῦ
 Ἀκαρνᾶνος ἀθλητοῦ, Ξενάρκης καὶ Λυκῖνος Ἀρκεσίλαός τε
 καὶ ὁ παῖς τοῦ Ἀρκεσιλάου Λίχας. Ξενάρκει μὲν δὴ καὶ 2
 ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Ἀργεῖ τε ὑπῆρξε καὶ ἐν Κορίνθῳ προσ-
 ανελέσθαι νίκας· Λυκῖνος δὲ ἀγαγὼν ἐς Ὀλυμπίαν πώλους,
 15 καὶ οὐ δοκιμασθέντος ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, καθῆκεν ἐς τῶν
 ἵππων τὸν δρόμον τῶν τελείων τοὺς πώλους καὶ ἐνίκα δι'
 αὐτῶν, ἀνέθηκε δὲ καὶ ἀνδριάντας δύο ἐς Ὀλυμπίαν,
 Μύρωνος τοῦ Ἀθηναίου ποιήματα. τῷ δὲ Ἀρκεσιλάῳ καὶ
 Λίχαι τῷ παιδί, τῷ μὲν αὐτῶν γεγόνασι δύο Ὀλυμπικαὶ
 20 νῖκαι, Λίχας δὲ εἰργομένων τηνικαῦτα τοῦ ἀγῶνος Λα-
 κεδαιμονίων καθῆκεν ἐπὶ ὀνόματι τοῦ Θηβαίων δήμου τὸ
 ἄρμα, τὸν δὲ ἡνίοχον νικήσαντα ἀνέδθησεν αὐτὸς ταινία·
 καὶ ἐπὶ τούτῳ μαστιγοῦσιν αὐτὸν οἱ ἔλλανοδίκαι, καὶ διὰ 3
 τὸν Λίχαν τοῦτον ἢ κατὰ Ἄγιν βασιλέα ἐπιστρατεία Λα-
 25 κεδαιμονίων ἐγένετο ἐπὶ Ἡλείους καὶ ἐντὸς τῆς Ἀλτews
 μάχῃ. καταπαυσθέντος δὲ τοῦ πολέμου τὴν μὲν εἰκόνα
 ἐνταῦθα ἔστησε, τὰ δὲ Ἡλείων ἐς τοὺς ὀλυμπιονίκας {καὶ}
 γράμματα οὐ Λίχαν, Θηβαίων δὲ τὸν δῆμον ἔχει νενι-
 κηκότα.

5 τε ἄλλων Hitzig: ἄλλων τε FP ἄλλων V | τῶν² — Στράτου Palmerius Kuhn: τοῦ — στρατοῦ β || 6 Ξενάρκης Dindorf ubique: Ξενάρκης V Ξενάρκης FP, nomen athletae inclusit Schubart lac. indicans | Λακεδαιμόνιοι Amasaesus: λακεδαιμονίων β | secl. Sylburg || 9 ἄλλον F || 17 δὲ καὶ <Ἀρκεσίλαος> Brunn, 'at scriptor non scriba erravit' Spiro || 27 secl. Va || 28 ἔχει Schubart-Walz: σχεῖν β

- 4 Τοῦ δὲ Λίχα πλησίον μάντις ἔστηκεν Ἡλείος Θρασύ-
 βουλος Αἰνέον τῶν Ἰαμιδῶν, δς καὶ Μαντινεῦσιν ἐμαν-
 τεύσατο ἐναντία Λακεδαιμονίων καὶ Ἀγιδος τοῦ Εὐδαμί-
 δου βασιλέως· ἃ δὴ καὶ ἐς πλεόν ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς
 Ἀρκάδας ἐπέξειμι. τοῦ Θρασυβούλου δὲ τῇ εἰκόνι γαλεώ- 5
 της πρὸς τὸν ὦμον προσέρπων ἔστι τὸν δεξιόν, καὶ κύων
 ἱερεῖον δὴ παρ' αὐτῷ κεῖται διατετμημένος τε δίχα καὶ
 5 φαίνων τὸ ἦπαρ. μαντικὴ δὲ ἡ μὲν ἐρίφων καὶ ἀρνῶν τε καὶ
 μόσχων ἐκ παλαιοῦ δῆλη καθεστῶσα ἔστιν ἀνθρώποις,
 Κύπριοι δὲ {ὥς} καὶ ὕσιν ἐπεξευρόντες εἰσι μαντεύεσθαι, 10
 κυσὶ δὲ οὐδένες ἐπὶ γε μαντικῆς νομίζουσιν οὐδὲν χρᾶσθαι·
 ἔοικεν οὖν ἰδίαν τινὰ ὁ Θρασύβουλος ἐπὶ σπλάγχνων μαν-
 τικὴν κυνείων καταστήσασθαι. οἱ δὲ Ἰαμίδαι καλούμενοι
 μάντιες γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλ-
 λωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν αἵσματι Πίνδαρος. 15
- 6 Παρὰ δὲ τοῦ Θρασυβούλου τὴν εἰκόνα Τιμοσθένης τε
 Ἡλείος ἔστηκε σταδίου νίκην ἐν παισὶν εἰληφώς καὶ Μιλή-
 σιος Ἀντίπατρος Κλεινοπάτρου παῖδας κατειργασμένος
 πύκτας. Συρακοσίων δὲ ἄνδρες, ἄγοντες ἐς Ὀλυμπίαν παρὰ
 Διονυσίου θυσίαν, τὸν πατέρα τοῦ Ἀντιπάτρου χρήμασιν 20
 ἀναπείδουσιν ἀναγορευθῆναι οἱ τὸν παῖδα ἐκ Συρακουσῶν·
 Ἀντίπατρος δὲ ἐν οὐδενὶ τοῦ τυράννου τὰ δῶρα ἡγούμενος
 ἀνείπεν αὐτὸν Μιλήσιον καὶ ἀνέγραψε τῇ εἰκόνι ὥς γένος
 τε εἶη Μιλήσιος καὶ Ἰώνων ἀναθείη πρῶτος ἐς Ὀλυμπίαν
 7 εἰκόνα. τούτου μὲν δὴ Πολύκλειτος τὸν ἀνδριάντα εἰργά- 25
 σατο, τὸν δὲ Τιμοσθένην Εὐτυχίδης Σικυώνιος παρὰ Ἀνσ-
 ῖπῳι δεδιδαγμένος· ὁ δὲ Εὐτυχίδης οὗτος καὶ Σύροις
 τοῖς ἐπὶ Ὀρόντῃ Τύχης ἐποίησεν ἄγαλμα, μεγάλας παρὰ
 τῶν ἐπιχωρίων ἔχον τιμάς.
- 8 Ἐν δὲ τῇ Ἀλτεῖ παρὰ τὸν τοῦ Τιμοσθένους ἀνδριάντα 30
 ἀνάκειται Τίμων καὶ ὁ παῖς τοῦ Τίμωνος Αἰσυπος, παιδίον

§ 8. 10. 5 || 15 Ol. 6. 43—70

2 Αἰνέου Siebelis coll. 8. 10. 5: ἀεὶ ἀνέου β || 8 <δι> ἐρίφων
 Cobet || 10 ὥς expunxit R, om. PaVb ὡσαύτως Kuhn | εἰσὶ R^{sv}
 PaVb: ἐστὶ β || 19 συρακουσίων VF^{sv} || 23 αὐτὸν edd.: αὐτὸν β ||
 26 τιμοσθένην Pa: δημοσθένην β, item 30 || 28 ὀρόν τῇ F

ἐπὶ ἵππῳ καθήμενον· ἔστι γὰρ δὴ καὶ ἡ νίκη τῷ παιδὶ
ἵππου κέλῃτος, ὃ Τίμων δὲ ἐπὶ ἄρματι ἀνηγορεύθη. τῷ δὲ
Τίμονι εἰργάσατο καὶ τῷ παιδὶ τὰς εἰκόνας Δαίδαλος
Σικυώνιος, δς καὶ ἐπὶ τῇ Λακωνικῇ νίκῃ τὸ ἐν τῇ Ἀλτεϊ
5 τρόπαιον ἐποίησεν Ἡλείοις. ἐπίγραμμα δὲ τὸ ἐπὶ τῷ 9
Σαμίῳ πύκτι μὲν ἀναθέντα ὅτι ὁ παιδοτρύβης εἴη
Μύκων καὶ ὅτι Σάμιοι τὰ ἐς ἀθλητὰς καὶ ἐπὶ ναυμαχίαις
εἰσὶν Ἴωνων ἀριστοί, τάδε μὲν λέγει τὸ ἐπίγραμμα, ἐς δὲ
αὐτὸν τὸν πύκτην ἐσήμαινεν οὐδέν. παρὰ δὲ Μεσσήνιος 10
<Δαμίσκος>, δς δύο γεγονῶς ἔτη καὶ δέκα ἐνίκησεν ἐν
Ὀλυμπίαι. θαῦμα δὲ εἶπερ ἄλλο τι καὶ τόδε ἐποιησάμην·
Μεσσηνίους γὰρ ἐκ Πελοποννήσου φεύγοντας ἐπέλιπεν ἡ
περὶ τὸν ἀγῶνα τύχη τὸν Ὀλυμπικόν. ὅτι γὰρ μὴ Λεοντί-
σκος καὶ Σύμμαχος τῶν ἐπὶ πορθμῶι Μεσσηνίων, ἄλλος
15 γε οὐδεὶς Μεσσήνιος οὔτε Σικελιώτης οὔτ' ἐκ Ναυπάκτου
δῆλός ἐστιν Ὀλυμπίᾳσιν ἀνηγορευμένος νικῆν· εἶναι δὲ οἱ
Σικελιώται καὶ τούτους τῶν ἀρχαίων Ζαγκλαίων καὶ οὐ
Μεσσηνίους φασί. συγκατῆλθε μέντοι Μεσσηνίοις ἐς Πε- 11
λοπόννησον καὶ ἡ περὶ τὸν ἀγῶνα τύχη τὸν Ὀλυμπικόν·
20 ἐναντῶι γὰρ ὕστερον τοῦ οἰκισμοῦ τοῦ Μεσσηνίης ἀγόντων
Ὀλύμπια Ἡλείων ἐνὶ στάδιον παῖδας ὁ Δαμίσκος οὗτος, a. C. 368
καὶ οἱ καὶ πενταθλήσαντι ὕστερον ἐγένοντο ἐν Νεμέῃ τε
νῖκαι καὶ Ἰσθμοῖ.

Δαμίσκου δὲ ἐγγύτατα ἔστηκεν ἀνὴρ ὅστις δὴ, τὸ γὰρ 3
25 ὄνομα οὐ λέγουσιν ἐπ' αὐτῷ, Πτολεμαίου δὲ ἀνάθημά
ἐστι τοῦ Λάγον· Μακεδόνα δὲ αὐτὸν ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῷ
ἐπιγράμματι ἐκάλεσε, βασιλεύων ὁμοῦς Αἰγύπτου. Χαι-
ρέαι δὲ Σικυωνίῳ πύκτι παιδὶ ἐπίγραμμά ἐστιν ὡς νική-
σειεν ἡλικίαν νέος καὶ ὡς πατρὸς εἴη Χαιρήμονος, γέγρα-
30 πται δὲ καὶ ὁ τὸν ἀνδριάντα εἰργασμένος Ἀστερίων Αἰσχύ-

5 cf. 5. 27. 11

9 Μεσσήνιος Schubart-Walz: μεσσηνίους β || 10 suppl. 3 (cf. 21) || 12 ὅτι V: ὅντι β || 15 οὔτε Pa: οὐδέ β || 18 μέντοι Schubart-Walz: μὲν τοῖς VP μὲν γὰρ τοῖς F || 19 ὀλυμπιακόν F || 22 πενταθλήσαντι Buttmann: πέντε ἀθλήσαντι β || 28 νικήσειεν Pa: νίκη ἐίλεν (ἤλεν F) β

- 2 λου. μετὰ δὲ τὸν Χαιρέαν Μεσσήνιος τε παῖς Σόφιος καὶ
 ἀνὴρ Ἑλείος ἀνάκειται Στομίος, καὶ τῷ μὲν τοὺς συν-
 θέοντας τῶν παιδῶν παρελθεῖν, Στομίῳ δὲ πενταθλοῦντι
 ἐν Ὀλυμπίαι καὶ Νεμείων τρεῖς ὑπῆρξεν ἀνελέσθαι νίκας.
 τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ καὶ τάδε ἐπιλέγει, τῆς 5
 ἵππου τε Ἑλείους αὐτὸν ἡγούμενον ἀναστήσαι τρόπαια καὶ
 ἄνδρα τοῖς πολεμίοις στρατηγοῦντα ἀποθανεῖν ὑπὸ τοῦ
 3 Στομίον, μονομαχήσαντά οἱ κατὰ πρόκλησιν· εἶναι δὲ αὐ-
 τὸν ἐκ Σικυῶνος οἱ Ἑλείοι φασὶ καὶ ἄρχειν Σικωνίων,
 στρατεῦσαι δὲ ἐπὶ Σικωνῶνα αὐτοῖ φιλῆαι Θηβαίων ὁμοῦ 10
 τῇ ἐκ Βοιωτίας δυνάμει. φαίνοιτο ἂν οὖν ἢ ἐπὶ Σικωνῶνα
 Ἑλείων καὶ Θηβαίων στρατεία γεγενῆσθαι μετὰ τὸ ἀτύ-
 χημα Λακεδαιμονίοις τὸ ἐν Λεύκτροις.
 4 Ἐφεξῆς δὲ ἀνάκειται μὲν πύκτης ἐκ Λεπρέου τοῦ Ἑλείων,
 Λάβαξ Εὐφρονος, ἀνάκειται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς Ἥλιδος πα- 15
 λαιστής ἀνὴρ Ἀριστοδόμος Θράσιδος· γεγόνασι δὲ αὐτῷ
 καὶ Πυθοῖ δύο {καὶ} νῆκαι <καὶ Νεμέαι>, ἡ δὲ εἰκὼν ἐστὶ
 τοῦ Ἀριστοδήμου τέχνη Δαιδάλου τοῦ Σικωνίου, μαθητοῦ
 5 τοῦ πατρὸς Πατροκλέους. Ἴππον δὲ Ἑλείον πνυγμῇ παῖδας
 κρατήσαντα ἐποίησε Δαμόκριτος Σικωνίος, ὃς ἐς πέμ- 20
 πτον διδάσκαλον ἀνήκει τὸν Ἀττικὸν Κριτίαν. Πτόλιχος μὲν
 γὰρ ἔμαθεν ὁ Κορκυραῖος παρ' αὐτῷ Κριτίαι, Πτολίχου
 δὲ ἦν μαθητὴς Ἀμφίων, Πίσων δὲ ἀνὴρ ἐκ Καλαυρείας
 ἐδιδάχθη παρ' Ἀμφίον, ὁ δὲ παρὰ τῷ Πίσωνι Δαμόκρι-
 6 τος. Κρατῖνος δὲ ἐξ Αἰγείρας τῆς Ἀχαιῶν τότε ἐγένετο 25
 κάλλιστος τῶν ἐφ' αὐτοῦ καὶ σὺν τέχνῃ μάλιστα ἐπάλασε,
 καταπαλαίσαντι δὲ αὐτῷ τοὺς παῖδας προσαναστήσαι

3 πενταθλοῦντι Bekker: πένταθλόν τε β πεντάθλου τε Clavier ||
 4 post Ὀλυμπίαι numerum excidisse putat Hitzig || 6-7 αὐτὸν —
 πολεμίοις om. P || 8 πρόκλησιν RVaVb: πρόσ- β Pa || 13 Λακε-
 δαιμονίων (vel τὸ Λακεδαιμονίοις συμβάν) Sylburg: γεγεννημένον
 facile e γεγενῆσθαι intelligi putat Seemann, Quaest. gramm. et
 crit. ad Paus. spect. 43sq. || 16 Θράσιδος Wilamowitz || 17 secl.
 PaVb | νῆκαι R^mPaVb: νίκημα β Va | suppl. Schubart-Walz coll.
 epigr. Bergk⁴ III 514 <καὶ δύο Νεμέαι> Hitzig || 19 τοῦ Hitzig
 coll. 3. 13. 9, 6. 9. 3: καὶ β | πατρὸς] παιδὸς Foerster | παῖδας
 Amasaeus: παῖδα β || 21 Κριτίον Dindorf coll. CIA I 376, sed cf.
 1. 23. 9 || 26 ἐφ' ἑαυτοῦ V

καὶ τὸν παιδοτρίβην ὑπὸ Ἡλείων ἐδόθη· τὸν δὲ ἀνδριάντα ἐποίησε Σικυνώνιος Κάνθαρος, Ἀλέξειδος μὲν πατρός, διδασκάλου δὲ ὧν Εὐτυχίδου.

Εὐπολέμου δὲ Ἡλείου τὴν μὲν εἰκόνα Σικυνώνιος εἶργα- 7
5 σται Δαίδαλος· τὸ δὲ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ μνηνεῖ
σταδίου μὲν ἀνδρῶν Ὀλυμπίασι νίκην ἀνελέσθαι τὸν Εὐπό-
λεμον, εἶναι δὲ καὶ δύο Πυθικὸν αὐτῷ πεντάθλου στε-
φάνους καὶ ἄλλον Νεμείων. λέγεται δὲ ἐπὶ τῷ Εὐπολέμῳ
καὶ τάδε, ὡς ἐφεστήκοιεν τρεῖς ἐπὶ τοῦ δρόμου τῷ πέρατι
10 ἑλλανοδίκαι, νικᾶν δὲ τῷ μὲν Εὐπολέμῳ δύο ἐξ αὐτῶν
δοῖεν, ὁ τρίτος δὲ Ἀμβρακιώτῃ Λέοντι, καὶ ὡς χρημάτων
καταδικάσαιτο ὁ Λέων ἐπὶ τῆς Ὀλυμπικῆς βουλῆς ἑκα-
τέρου τῶν ἑλλανοδικῶν οἱ νικᾶν τὸν Εὐπόλεμον ἔγνωσαν.

Οἰβῶτα δὲ τὸν μὲν ἀνδριάντα Ἀχαιοὶ κατὰ πρόσταγμα 8
15 ἀνέθεσαν τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος ἐπὶ ὀλυμπιάδος
ὀγδοηκοστῆς· ἡ δὲ τοῦ σταδίου νίκη τῷ Οἰβῶται γέγονεν a. C. 480
ὀλυμπιάδι ἑκτῇ. πῶς ἂν οὖν τὴν γε ἐν Πλαταιαῖς μάχην a. C. 756
μεμαχημένος ὁ Οἰβώτας εἴη μετὰ Ἑλλήνων; πέμπτη γὰρ
ἐπὶ τῇ ἑβδομηκοστῇ ὀλυμπιάδι τὸ πταῖσμα ἐγένετο <τὸ> a. C. 479
20 ἐν Πλαταιαῖς Μαρδονίῳ καὶ Μήδοις. ἐμοὶ μὲν οὖν λέγειν
μὲν τὰ ὑπὸ Ἑλλήνων λεγόμενα ἀνάγκη, πείθεσθαι δὲ πᾶσιν
οὐκ ἐτι ἀνάγκη. τὰ δὲ ἄλλα ὅποια τὰ συμβάντα ἦν ἐς τὸν
Οἰβώταν, τῇ ἐς Ἀχαιοὺς προσέσται μοι συγγραφῇ.

Ἀντιόχου δὲ ἀνδριάντα ἐποίησε μὲν Νικόδαμος, γένος 9
25 δὲ ὁ Ἀντιόχος ἦν ἐκ Λεπρέου· παγκρατίῳ δὲ ἄνδρας ἐν
Ὀλυμπίᾳ μὲν ἐκράτησεν ἅπαξ, ἐν Ἰσθμῷ δὲ καὶ Νεμέαι
δὶς ἐνταῦθα ἐν ἑκατέρῳ τῷ ἀγῶνι. οὐ γάρ τι Ἰσθμίων
Λεπρεάταις δεῖμα ὥσπερ γε αὐτοῖς ἐστὶν Ἡλείοις, ἐπεὶ
Ὑσμῶνι γε τῷ Ἡλείῳ — πλησίον δὲ τοῦ Ἀντιόχου καὶ

23 7. 17. 6sq. 13sq.

7 πεντάθλου V: πεντάθλους FP || 8 Νεμείων Musurus: νεμίων β ||
9 τοῦ δρόμου R³ PaVb: τῷ δρόμῳ β Va | τῷ πέρατι om. Va ||
19 suppl. Va || 27 ἐνταῦθα] πεντάθλῳ Schubart-Walz, 'at nec
Antiochum quinquertio vicisse scimus et voce ἐνταῦθα substantiva
quae praecedunt ex usu satis frequenti recipiuntur' Hitzig ||
28 ἐπεὶ Bekker: ἐπὶ β || 29 γε Bekker: τε β | ἡλίῳ F | καὶ] ὁ
Schubart-Walz

Ἵσμῶν οὗτος ἐστὶν — τούτῳ τῷ ἀνδρὶ ἀθλήσαντι πένταθλον ἢ τε Ὀλυμπικὴ νίκη καὶ Νεμείων γέγονεν ἢ ἑτέρα, Ἵσθμίων δὲ δῆλα ὥς καὶ οὗτος κατὰ ταῦτα Ἑλλείοις τοῖς
 10 ἄλλοις εἴργετο. λέγεται δὲ παιδὶ ἔτι ὄντι τῷ Ἵσμῳ κατασκῆψαι ῥεῦμα ἐς τὰ νεῦρα, καὶ αὐτὸν ἐπὶ τούτῳ μελετῆσαι πένταθλον, ἵνα δὴ ἐκ τῶν πόνων ὕγιής τε καὶ ἄνοσος
 ἀνὴρ εἴη· τῷ δὲ ἄρα τὸ μάθημα καὶ νίκας ἐμελλεν ἐπιφανεῖς οὕτω παρασκευάσειν. ὁ δὲ ἀνδριὰς αὐτῷ Κλέωνος
 11 μὲν ἐστὶν ἔργον, ἔχει δὲ ἀλτῆρας ἀρχαίους. μετὰ δὲ Ἵσμωνα παλαιστής παῖς ἐξ Ἑραίας ἀνάκειται τῆς Ἀρκάδων, Νικόστρατος Ξενοκλείδου· Παντίας δὲ αὐτῷ τὴν
 εἰκόνα ἐποίησεν, ὃς ἀπὸ Ἀριστοκλέους τοῦ Σικυννίου καταριθμουμένῳ τοὺς διδασχθέντας ἑβδομος ἀπὸ τούτου
 <ἦν> μαθητής.

Δίκων δὲ ὁ Καλλιβρότου πέντε μὲν Πυθοῖ δρόμον νίκας, 15
 τρεῖς δὲ ἀνείλετο Ἵσθμίων, τέσσαρας δὲ ἐν Νεμέαι, καὶ Ὀλυμπικὰς μίαν μὲν ἐν παισί, δύο δὲ ἄλλας ἀνδρῶν· καὶ οἱ καὶ ἀνδριάντες ἴσοι ταῖς νίκαις εἰσὶν ἐν Ὀλυμπίαι. παιδὶ μὲν δὴ ὄντι αὐτῷ Καυλωνιάτῃ, καθάπερ γε καὶ ἦν, ὑπῆρξεν ἀναγορευθῆναι· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου Συρακούσιον αὐτὸν
 12 ἀνηγόρευσεν ἐπὶ χρήμασι. Καυλωνία δὲ ἀπωκισθῆ μὲν ἐς Ἰταλίαν ὑπὸ Ἀχαιῶν, οἰκιστὴς δὲ ἐγένετο αὐτῆς Τύφων Αἰγυεύς· Πύρρον δὲ τοῦ Αἰακίδου καὶ Ταραντίνων ἐς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον καταστάντων ἄλλαι τε τῶν ἐν
 Ἰταλίαι πόλεων ἐγένοντο αἱ μὲν ὑπὸ Ῥωμαίων, αἱ δὲ ὑπὸ 25
 τῶν Ἑπειρωτῶν ἀνάστατοι, κατέλαβε δὲ ἐς ἅπαν ἐρημωθῆναι καὶ τὴν Καυλωνίαν ἀλοῦσαν ὑπὸ Καμπανῶν, οἱ Ῥωμαίοις μεγίστη τοῦ συμμαχικοῦ μοῖρα ἦσαν.
 13 Ἐπὶ δὲ τῷ Δίκωνι ἀνάκειται μὲν Ξενοφῶν Μενεφύλου παγκρατιαστής ἀνὴρ ἐξ Αἰγίου τῆς Ἀχαιῶν, ἀνάκειται δὲ Πυριλάμπης Ἐφέσιος λαβὼν δολίχου νίκην. τοῦ μὲν δὴ τὴν εἰκόνα ἐποίησεν Ὀλυμπος, Πυριλάμπει δὲ δμώνυμος καὶ

2 νεμείων F: νεμέων V νεμήων P || 3 ταῦτα B: ταῦτα β ||
 14 suppl. Frazer || 15 Καλλιμβρότου Clavier ex Anth. Pal. 13. 15 ||
 20 αὐτὸν Facius: αὐτόν β || 29 post τῷ lac. ind. V || 31 δολίχου Bekker ubique: δολιχοῦ β

ὁ πλάστης, γένος δὲ οὐ Σικυνώνιος, ἀλλὰ ἐκ Μεσσήνης τῆς
ὑπὸ τῇ Ἰθώμει.

Λύσανδρον δὲ τὸν Ἀριστοκρίτου Σπαρτιάτην ἀνέθεσαν 14
ἐν Ὀλυμπίαι Σάμιοι, καὶ αὐτοῖς τὸ μὲν πρότερον τῶν ἐπι-
5 γραμμάτων ἐστίν·

ἐν πολυθαῖται τέμενει Διὸς ὑψιμέδοντος
ἔστηκ' ἀνθέντων δημοσίου Σαμίων.

τοῦτο μὲν δὴ τοὺς τὸ ἀνάθημα ἀναθέντας μηνύει, τὸ δ'
ἐφεξῆς ἐς αὐτὸν ἐπαινὸς ἐστὶ Λύσανδρον·

10 ἀθάνατον πάτραι καὶ Ἀριστοκρίτῳ κλέος ἔργων,
Λύσανδρ', ἐκτελέσας δόξαν ἔχεις ἀρετᾶς.

δηλοὶ εἰσὶν οἱ τε Σάμιοι καὶ οἱ ἄλλοι Ἴωνες, κατὰ τὸ λεγό- 15
μενον ὑπ' αὐτῶν Ἰώνων, τοὺς τοίχους τοὺς δύο ἐπαλείφον-
τες. Ἀλκιβιάδου μὲν γε τριήρεσιν Ἀθηναίων περὶ Ἰωνίαν
15 ἰσχύοντος ἐθεράπευον αὐτὸν Ἰώνων οἱ πολλοί, καὶ εἰκὼν
Ἀλκιβιάδου χαλκῇ παρὰ τῇ Ἡραὶ {τῇ} Σαμίων ἐστὶν ἀνά-
θημα· ὥς δὲ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἐάλωσαν αἱ ναῦς αἱ Ἀττι-
καί, Σάμιοι μὲν ἐς Ὀλυμπίαν τὸν Λύσανδρον, Ἐφέσιοι δὲ
ἐς τὸ ἱερὸν ἀνέτιθέσαν τῆς Ἀρτέμιδος Λύσανδρόν τε αὐτὸν
20 καὶ Ἐτεόνικον καὶ Φάρακα καὶ ἄλλους Σπαρτιατῶν ἥμιστα
ἐς γε τὸ Ἑλληνικὸν γνωρίμους. μεταπεσόντων δὲ αὐθις τῶν 16
πραγμάτων καὶ Κόνωνος κεκρατηκότος τῇ ναυμαχίᾳ περὶ
Κνίδον καὶ ὄρος τὸ Δώριον ὀνομαζόμενον, οὕτω μετ-
εβάλλοντο οἱ Ἴωνες, καὶ Κόνωνα ἀνακείμενον χαλκοῦν καὶ
25 Τιμόθεον ἐν Σάμῳ τε ἔστιν ἰδεῖν παρὰ τῇ Ἡραὶ καὶ
ὥσαύτως ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τῇ Ἐφεσίᾳ θεῷ. ταῦτα μὲν
ἐστὶν ἔχοντα οὕτω τὸν αἰὶ χρόνον, καὶ Ἴωσιν ὥσαύτως οἱ
πάντες ἀνθρώποι θεραπεύουσι τὰ ὑπερέχοντα τῇ ἰσχύι.

1 σικυνώνι F || 2 ὑπὸ] ἐπὶ P || 4 αὐτοῖς RPaVb: -οὶ βVa ||
7 ἔστηκ' ἀνθέντων Pa: ἔστηκε δὲ ἀναθέντων β || 9 λύσανδρον
RPa: λυσάνδρου β || 10 πάτραι B: -αν β | ἀριστοκράτῳ V ||
11 λύσανδρ' RPaVb: λυσάνδρος β || 16 secl. Sylburg || 21 γε R^v
PaVb: τε βVa || 23 δώριον P¹: δωρίων β || 28 υπέρχοντα V

- 4 ἔχεται δὲ τοῦ Λυσάνδρου τῆς εἰκόνος Ἐφέσιός τε πύκτης
 τοὺς ἐλθόντας κρατήσας τῶν παίδων — ὄνομα δὲ οἱ ἦν
 Ἀθήναιος — καὶ Σικυνώνιος Σώστρατος παγκρατιαστής
 ἀνὴρ, ἐπὶ κλησίς δὲ ἦν Ἀκροχειριστὴς αὐτῶι· {παρα} λαμ-
 βανόμενος γὰρ ἄκρων τοῦ ἀνταγωνιζομένου τῶν χειρῶν 5
 ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἀνίει πρὶν ἢ αἰσθοίτο ἀπαγορεύσαν-
 2 τος. γεγόνاسι δὲ αὐτῶι Νεμείων μὲν νῖκαι καὶ Ἰσθμίων
 ἀναμιξὶς δυόδεκα, Ὀλυμπίᾳσι δὲ καὶ Πυθοῖ, τῇ μὲν δύο,
 τρεῖς δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ. τὴν τετάρτην δὲ Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ταῖς
 a. C. 364 ἑκατόν — πρώτην γὰρ δὴ ἐνίκησεν ὁ Σώστρατος ταύτην — 10
 οὐκ ἀναγράφουσιν οἱ Ἑλλεῖοι, διότι μὴδ' αὐτοὶ τὸν ἀγῶνα
 3 ἀλλὰ Πισαῖοι καὶ Ἀρκάδες ἔθρεσαν ἀντ' αὐτῶν. παρὰ δὲ
 τὸν Σώστρατον παλαιστῆς ἀνὴρ πεποίηται Λεοντίσκος,
 ἐκ Σικελίας τε ὦν γένος καὶ ἀπὸ τῆς ἐν τῶι πορθμῶι Μεσ-
 σήνης· στεφανωθῆναι δὲ ὑπὸ τε Ἀμφικτυόνων καὶ δις ὑπὸ 15
 Ἑλλείων, εἶναι δὲ αὐτῶι λέγεται τὴν πάλην καθὰ δὴ καὶ
 τὸ παγκράτιον τῶι Σικωνίῳ Σωστράτῳ· καὶ γὰρ τὸν
 Λεοντίσκον καταβαλεῖν μὲν οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς παλαίον-
 4 τας, νικᾶν δὲ αὐτὸν κλῶντα τοὺς δακτύλους. τὸν δὲ ἀνδριάν-
 τα Πυθαγόρας ἐποίησεν ὁ Ῥηγῖνος, εἴπερ τις καὶ ἄλλος 20
 ἀγαθὸς τὰ ἐς πλαστικὴν διδασκῆναι δὲ παρὰ Κλεάρχῳ
 φασὶν αὐτόν, Ῥηγῖνῳ μὲν καὶ αὐτῶι, μαθητῇ δὲ Εὐχείρῳ·
 τὸν δὲ Εὐχείρον εἶναι Κορίνθιον, φοιτῆσαι δὲ ὡς Σνάδραν
 τε καὶ Χάρταν Σπαρτιάτας.
 5 Ὁ δὲ παῖς ὁ ἀναδούμενος ταινία τὴν κεφαλὴν ἐπεισέχθω 25
 μοι καὶ οὗτος ἐς τὸν λόγον Φειδίου τε ἐνεκα καὶ τῆς ἐς τὰ
 ἀγάλματα τοῦ Φειδίου σοφίας, ἐπεὶ ἄλλως γε οὐκ ἴσμεν
 δτου τὴν εἰκόνα ὁ Φειδίας ἐποίησε. Σάτυρος δὲ Ἑλλεῖος
 Λυσιάνακτος πατρός, γένους δὲ τοῦ Ἰαμιδῶν, ἐν Νεμέᾳ
 πεντάκις ἐνίκησε πνκτεύων καὶ Πυθοῖ τε δις καὶ δις ἐν 30
 Ὀλυμπίᾳ· τέχνη δὲ Ἀθηναίου Σιλανίωνος ὁ ἀνδριὰς ἐστι.

2 (ἐς)ἐλθόντας Schubart || 3 Ἀθήναιος edd.: ἀθηναῖος β ||

4 Ἀκροχειριστῆς Hitzig: ἀκροχειρίτης β Suda Ἀκροχειρίτης
 Valckenaeer | secl. Schubart coll. Suda || 11 μὴδ' P: μὴ β || 15 δις
 Siebelis: δις VF αἰς P || 23 Σνάδραν Studniczka || 28 δτου P^{ms}:
 ὅπου β || 29 ἰαμιδῶν RPaVb: ἰαμιδων βVa

πλάστης δὲ ἄλλος τῶν Ἀττικῶν Πολυκλῆς, Σταδιέως
μαθητὴς Ἀθηναίου, πεποίηκε παῖδα Ἐφέσιον παγκρατια-
στήν, Ἀμύνταν Ἑλλανίκου.

Χείλωνι δὲ Ἀχαιῶι Πατρεῖ δύο μὲν Ὀλυμπικαὶ νῖκαι πά- 6
λης ἀνδρῶν, μία δὲ ἐγένετο ἐν Δελφοῖς, τέσσαρες δὲ ἐν
Ἰσθμῶι καὶ Νεμεῖων τρεῖς· ἐτάφη δὲ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν
Ἀχαιῶν, καὶ οἱ καὶ τοῦ βίου συνέπεσεν <ἐν> πολέμῳ τὴν
τελευτήν γενέσθαι. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ
ἐν Ὀλυμπίαι·

10 μωνοπάλης νικῶ δις Ὀλύμπια Πύθιά τ' ἀνδρας,
τρὶς Νεμέαι, τετράκις δ' Ἰσθμῶι ἐν ἀγχιάλῳι,
Χείλων <Χείλων>ος Πατρεύς, δν λαὸς Ἀχαιῶν
ἐν πολέμῳι φθίμενον θάψ' ἀρετῆς ἔνεκεν.

τὸ μὲν δὴ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοσοῦτο ἐδήλωσεν· εἰ δὲ Λυσίπ- 7
15 που τοῦ ποιήσαντος τὴν εἰκόνα τεκμαιρόμενον τῇ ἡλικίαι
συμβалέσθαι δεῖ με τὸν πόλεμον ἔνθα ὁ Χείλων ἔπεσεν,
ἦτοι ἐς Χαιρώνειαν Ἀχαιοῖς τοῖς πᾶσιν ὁμοῦ στρατεύσα-
σθαι <ῆ> ἰδία κατ' ἀρετὴν τε καὶ τόλμαν Ἀχαιῶν μόνος
Ἀντιπάτρου μοι καὶ Μακεδόνων ἐναντία ἀγωνίσασθαι περὶ
20 Λάμιαν φαίνεται τὴν ἐν Θεσσαλίαι.

Ἐφεξῆς δὲ τοῦ Χείλωνος ἀνάκειται· τῷ μὲν Μολπίων 8
ἐστὶν ὄνομα, στεφανωθῆναι δὲ τὸ ἐπίγραμμά φησιν αὐτὸν
ὑπὸ Ἡλείων· τὸν δὲ ἕτερον, ὅτῳ μὴδὲν ἐστὶν ἐπίγραμμα,
μνημονεύουσιν ὡς Ἀριστοτέλης ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν Θραικίων
25 Σταγείρων, καὶ αὐτὸν ἦτοι μαθητὴς ἦ καὶ στρατιωτικὸς
ἀνέθηκεν ἀνὴρ ἅτε παρὰ Ἀντιπάτρῳι καὶ πρότερον ἰσχύ-
σαντα παρὰ Ἀλεξάνδρῳι. Σωδάμας δὲ ἐξ Ἀσσοῦ τῆς ἐν 9
τῇ Τρωιάδι, κειμένης δὲ ὑπὸ τῇ Ἰδῇ, πρῶτος Αἰολέων
τῶν ταύτῃ στάδιον Ὀλυμπίαισιν ἐνίκησεν ἐν παισίν. παρὰ

10—14 Preger 130

2 Ἐφέσιον Wilamowitz || 4 Χείλωνι ex l. 12, 16 et 7. 6. 5:
χίλωνι β || 7 suppl. Facius || 10 μωνοπάλης Camerarius: μούνω
πάλαι β || 11 τρεῖς Sylburg: τρεῖς β || 12 χίλων V | suppl. Porson |
δν Porson: ὦν β ἦν· αὐτὰρ RPaVb || 14 τοσοῦτο Sylburg: τοσοῦ-
ται β || 18 suppl. Pa || 21 δύο ante ἀνάκειται inseruerunt RPaVb,
post Schubart secl. Hitzig coll. 5. 1. 1, 9. 21. 1

δὲ Σωδάμαν Ἀρχίδαμος ἔστηκεν ὁ Ἀγησιλάου, Λακεδαι-
 μονίων βασιλεύς. πρὸ δὲ τοῦ Ἀρχιδάμου τούτου βασιλέως
 εἰκόνα οὐδενὸς ἐν γε τῇ ὑπερορταί Λακεδαιμονίους ἀνα-
 θέντας εὐρισκόν· Ἀρχιδάμον δὲ ἄλλων τε καὶ τῆς τελευταίας
 ἐμοὶ δοκεῖν ἔνεκα ἀνδριάντα ἐς Ὀλυμπίαν ἀπέστειλαν, ὅτι ἐν 5
 βαρβάρῳ τε ἐπέλαβεν αὐτὸν τὸ χρεὼν καὶ βασιλέων μόνος
 10 τῶν ἐν Σπάρτῃ δηλὸς ἐστὶν ἁμαρτῶν τάφου. ταῦτα μὲν
 δὴ καὶ ἐν τοῖς Σπαρτιατικοῖς λόγοις ἐς πλέον ἡμῖν δεδήλω-
 ται· Εὐάνθει δὲ Κυζικηνῶι γεγόνاسι πυγμῆς νίκαι, μῖα μὲν
 ἐν ἀνδράσιν Ὀλυμπική, Νεμείων δὲ ἐν παισὶ καὶ Ἰσθμίων. 10
 πεποιήται δὲ παρὰ τὸν Εὐάνθην ἀνὴρ τε ἵπποτρόφος καὶ
 τὸ ἄρμα, ἀναβεβηκυῖα δὲ ἐπὶ τὸ ἄρμα παῖς παρθένος· ὄνομα
 μὲν Λάμπρος τῷ ἀνδρὶ, πατρὶς δὲ ἦν αὐτῷ νεωτάτῃ τῶν
 ἐν Μακεδονίᾳ πόλεων, καλουμένη δὲ ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ
 11 Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου. Κυνίσκῳ δὲ τῷ ἐκ Μαντινείας 15
 πύκτι παιδί ἐποίησε Πολύκλειτος τὴν εἰκόνα. Ἐργοτέλης
 δὲ ὁ Φιλάνορος δολίχον δύο ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκας, τοσαύτας
 δὲ ἄλλας Πυθοῖ καὶ ἐν Ἰσθμῷ τε καὶ Νεμείων ἀνηρη-
 μένος, οὐχ Ἱμεραῖος εἶναι τὸ ἐξ ἀρχῆς, καθάπερ γε τὸ ἐπί-
 γραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ φησι, Κρῆς δὲ εἶναι λέγεται Κνώσ- 20
 σιος· ἐκπεσὼν δὲ ὑπὸ στασιωτῶν ἐκ Κνωσσοῦ καὶ ἐς Ἱμέ-
 ραν ἀφικόμενος πολιτείας τετύχηκεν {δς} καὶ πολλὰ εὗρετο
 ἄλλα ἐς τιμὴν. ἔμελλεν οὖν ὥς τὸ εἰκὸς Ἱμεραῖος ἐν τοῖς
 ἀγῶσιν ἀναγορευθῆσθαι.
 5 Ὁ δὲ ἐπὶ τῷ βάθρῳ τῷ ὑψηλῷ Λυσίππου μὲν ἐστὶν 25
 ἔργον, μέγιστος δὲ ἀπάντων ἐγένετο ἀνθρώπων πλὴν τῶν
 ἡρώων καλουμένων καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο ἦν πρὸ τῶν ἡρώων
 θνητὸν γένος· ἀνθρώπων δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς οὗτός ἐστιν ὁ
 2 μέγιστος Πουλυδάμας Νικίον. Σκότουςα δὲ ἡ τοῦ Που-

§ 3. 10. 5

5 ἀνδριάντα Amasaesus: -ας β || 12 παρθένος] παραθέμενος F ||
 23 τ' εἵνε Haupt | δς] δ V secl. Schubart-Walz δι edd. ante Bek-
 ker || 25 λυσίππου Va: λυσίππου β || 27 καλουμένων ἡρώων Phral. ||
 28 θνητῶν Phral. || 29 Σκοτούσσα Siebelis; accentum discriminis
 causa retractum esse docet Sylburg

λυδάμαντος πατρίς οὐκ ὠικεῖτο ἔτι ἐφ' ἡμῶν· Ἀλέξανδρος
 γὰρ τὴν πόλιν ὁ Φεραίων τυραννήσας κατέβαλε σπονδαῖς
 καὶ Σκοτουσαίων τοὺς τε ἐς τὸ θέατρον συνειλεγμένους —
 ἔτυχε γὰρ σφισι καὶ ἐκκλησίᾳ τηρικαῦτα οἶσα — τούτους
 5 τε ἅπαντας κατηκόντισε, πελτασταῖς ἐν κύκλῳ περισχῶν
 καὶ τοξόταις, καὶ τὸ ἄλλο ὅσον ἐν ἡλικίᾳ κατεφόνευσε, γυ-
 ναῖκας δὲ ἀπέδοτο καὶ παῖδας, μισθὸν εἶναι τὰ χρήματα
 τοῖς ξένοις. αὕτη Σκοτουσαίοις ἡ συμφορὰ Φρασικλείδου 3
 μὲν Ἀθήνησιν ἐγένετο ἄρχοντος, δευτέραι δὲ Ὀλυμπιάδι
 10 ἐπὶ ταῖς ἑκατόν, ἣν Δάμων Θούριος ἐνίκα τὸ δεύτερον,
 ταύτης ἔτει δευτέρῳ τῆς Ὀλυμπιάδος. καὶ ὀλίγον τε ἔμενε
 τὸ διαφυγόν τῶν Σκοτουσαίων καὶ αὖθις ὑπὸ ἀσθενείας
 ἐξέλιπον καὶ οὗτοι τὴν πόλιν, ὅτε καὶ τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσι
 προσπιταῖσαι δεύτερα ἐν τῷ πρὸς Μακεδόνας πολέμῳ
 15 παρεσκεύασεν ὁ δαίμων.

Παγκρατίου μὲν δὴ καὶ ἄλλοις ἤδη γεγόνασιν ἐπιφανεῖς 4
 νῖκαι· Πουλυδάμαντι δὲ τάδε ἄλλοῖα παρὰ τοὺς ἐπὶ τῷ
 παγκρατίῳ στεφάνους ὑπάρχοντά ἐστιν. ἡ ὄρεινὴ τῆς
 Θράκης, ἡ ἔνδον Νέστου ποταμοῦ τοῦ ῥέοντος διὰ τῆς
 20 Ἀβδηριτῶν, καὶ ἄλλα θηρία, ἐν δὲ αὐτοῖς παρέχεται καὶ
 λέοντας, οἱ καὶ τῷ στρατῷ ποτε ἐπιθέμενοι τῷ Ξέρξῳ
 τὰς ἀγούσας καμήλους τὰ σιτία ἐλυμήναντο. οὗτοι πολ- 5
 λάκις οἱ λέοντες καὶ ἐς τὴν περὶ τὸν Ὀλυμπον πλανῶνται
 χώραν· τούτου δὲ τοῦ ὄρους ἡ μὲν ἐς Μακεδονίαν πλευρὰ, ἡ
 25 δὲ ἐπὶ Θεσσαλούς καὶ τὸν ποταμὸν τέτραπται τὸν Πηγεῖον·
 ἐνταῦθα ὁ Πουλυδάμας λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, μέγα
 καὶ ἄλκιμον θηρίον, κατειργάσατο· οὐδενὶ ἐσκενασμένος
 ὀπλῳ. προήχθη δὲ ἐς τὸ τόλμημα φιλοτιμίαι πρὸς τὰ
 Ἡρακλέους ἔργα, ὅτι καὶ Ἡρακλέα ἔχει λόγος κρατῆσαι
 30 τοῦ ἐν Νεμέᾳ λέοντος· ἕτερον δὲ ἐπὶ τούτῳ θαῦμα ὑπελί- 6
 πετο ὁ Πουλυδάμας ἐς μνήμην· ἐς ἀγέλην ἐσελθὼν βοῶν

2 κατέβαλε F: -λαβε β | <ἐν> σπονδαῖς Siebelis || 4 καὶ del.
 Schubart-Walz || 8 σκοτουσαίων V | Φρασικλείδου Sylburg coll.
 8. 27. 8: φρασικαίδου β || 9 δευτέρα δὲ Ὀλυμπιάδι M: ὅς δὲ ἐν
 Ὀλυμπιάδες β || 11 τε om. F || 26 μέγα Phral.: μέγαν β || 29 <οὗτω>
 καὶ Hitzig || 30 ὑπελείπετο Phral.: ὑπελείπετο β

τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν τοῦ ἐτέρου τῶν
 ὀπισθεν ποδῶν τὰς χηλὰς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ πηδῶντα καὶ
 ἐπειγόμενον οὐκ ἀνίει, πρὶν γε δὴ ὁ ταῦρος ὀφείποτε καὶ ἐς
 ἅπαν ἀφικόμενος βίας ἀπέφυγεν ἀφείς ταύτῃ τῷ Πουλυ- 5
 δάμαντι τὰς χηλὰς. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύ-
 νοντα σπουδῇ τὸ ἄρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω· λαβόμενος γὰρ
 τῇ ἐτέρᾳ τῶν χειρῶν ὀπισθε τοῦ ἄρματος, ὁμοῦ καὶ τοὺς
 7 ἵππους πεδήσας καὶ τὸν ἡνίοχον εἶχε. Δαρεῖος δὲ Ἀρτα-
 ξέρξου παῖς νόθος, δς ὁμοῦ τῷ Περσῶν {καὶ} δῆμῳ Σόγ-
 διον καταπαύσας παῖδα Ἀρταξέρξου γνήσιον ἔσχεν ἀντ' 10
 ἐκείνου τὴν ἀρχήν, οὗτος ὡς ἐβασίλευσεν ὁ Δαρεῖος —
 ἐπυνθάνετο γὰρ τοῦ Πουλυδάμαντος τὰ ἔργα —, πέμπων
 ἀγγέλους ὑπισχνούμενος δῶρα ἀνέπεισεν αὐτὸν ἐς Σοῦσά
 τε καὶ ἐς ὅπιν ἀφικέσθαι τὴν αὐτοῦ. ἔνθα δὴ κατὰ πρόκλη-
 σιν Περσῶν ἄνδρας τῶν καλουμένων ἀθανάτων ἀριθμὸν 15
 τρεῖς ἀθρόους οἱ μονομαχήσαντας ἀπέκτεινεν. ἔργων δὲ
 τῶν κατειλεγμένων μοι τὰ μὲν ἐπὶ τῷ βάθρῳ τοῦ ἀνδριάν-
 τος ἐν Ὀλυμπίαι, τὰ δὲ καὶ δηλούμενά ἐστιν ὑπὸ τοῦ ἐπί-
 8 γράμματος. ἔμελλε δὲ ἄρα τὸ ὑπὸ Ὀμήρου προθεσπισθὲν
 ἄλλους τε τῶν φρονησάντων ἐπὶ ἰσχύι καὶ Πουλυδάμαντα 20
 ἐπιλήψεσθαι, καὶ ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ῥώμης ἔμελλεν ἀπολεῖ-
 σθαι καὶ οὗτος. ἐς σπήλαιον γὰρ οἱ τε ἄλλοι τῶν συμποτῶν
 καὶ ὁ Πουλυδάμας ἐσῆλθεν ὥραι θέρους, καὶ πως οὐ κατὰ
 τινα ἀγαθὸν δαίμονα ἢ κορυφὴν τηρικαῦτα τοῦ σπηλαίου
 κατερρήγγνυτο, καὶ δῆλα ἦν ὡς αὐτίκα ἐμπεσεῖσθαι καὶ χρο- 25
 9 νον οὐκ ἐπὶ πολὺν ἔμελλεν ἀνθέξειν· γενομένης δὲ αἰσθή-
 σεως τοῦ ἐπιόντος κακοῦ καὶ τρεπομένων ἐς φυγὴν τῶν
 λοιπῶν παρέστη καταμεῖναι τῷ Πουλυδάμαντι, καὶ ἀνέσχε
 τὰς χεῖρας ὡς ἐπιπίπτοντι ἀνθέξων τῷ σπηλαίῳ καὶ οὐ

19 Z 407

9 del. RPaVb | Σόγδιον Bekker: ἰσόγειον β || 14 αὐτοῦ Phral.: αὐτοῦ β || 17 μοι Schubart: οἱ β || 18 lac. post ἀνδριάντος coni. Hitzig quam <ἐπειγασμένα τοῦ> coll. 1. 24. 7, 2. 1. 8, 9, 2. 3. 1, 2. 27. 2, 2. 29. 7 explendam putat || 19 τοῦ Ὀμήρου Phral. || 24 κορυφῇ β Phral. Suda: ὀροφῇ Schubart coll. 8. 42. 13 || 26 δέ] τε Phral. || 27 τραπεζομένων Phral.

βιασθησόμενος ὑπὸ τοῦ ὄρους. τούτῳ μὲν ἐνταῦθα ἐγένετο 6
 ἡ τελευτή· ἐν δὲ Ὀλυμπίαι παρὰ τοῦ Πουλυδάμαντος τὸν
 ἀνδριάντα δύο τε ἐκ τῆς Ἀρκάδων καὶ Ἀττικὸς ὁ τρίτος
 ἐστήκεν ἀθλητής. τὸν μὲν δὴ Μαντινέα Πρωτόλαον Διαλ-
 5 κοῦς πυγμῇ παῖδας κρατήσαντα ὁ Ῥηγῖνος Πυθαγόρας,
 Ναρυκίδαν δὲ τὸν Δαμαρέτου παλαιστήν ἄνδρα ἐκ Φιγα-
 λίας Σικυνώνιος Δαίδαλος, Καλλία δὲ Ἀθηναίῳ παγκρα-
 τιαστῇ τὸν ἀνδριάντα ἀνὴρ Ἀθηναῖος Μίκων ἐποίησεν ὁ
 ζωγράφος. Νικοδάμου δὲ ἔργον τοῦ Μαιναλίου παγκρα-
 10 τιαστής ἐστίν ἐκ Μαινάλου, δύο νίκας ἐν ἀνδράσι ἀνελό-
 μενος, Ἀνδροσθένης Λοχαίου. ἐπὶ δὲ τούτοις Εὐκλῆς ἀνά- 2
 κειται Καλλιάνакτος, γένος μὲν Ῥόδιος, οἶκον δὲ τοῦ Δια-
 γοριδῶν· θυγατὶς γὰρ Διαγόρου παῖς ἦν, ἐν δὲ ἀνδράσι
 πυγμῆς ἔσχεν Ὀλυμπικὴν νίκην. τούτου μὲν δὴ ἡ εἰκὼν
 15 Ναυκύδους ἐστίν ἔργον· Πολύκλειτος δὲ Ἀργεῖος, οὐχ ὁ
 τῆς Ἥρας τὸ ἄγαλμα ποιήσας, μαθητὴς δὲ Ναυκύδους,
 παλαιστήν παῖδα εἰργάσατο Θηβαῖον Ἀγήνορα. ἀνετέθη
 δὲ ἡ εἰκὼν ὑπὸ τοῦ Φωκέων κοινοῦ· Θεόπομπος γὰρ ὁ
 πατὴρ τοῦ Ἀγήνορος πρόξενος τοῦ ἔθνους ἦν αὐτῶν. Νικό- 3
 20 δαμος δὲ ὁ πλάστης ὁ ἐκ Μαινάλου Δαμοξενίδαν ἄνδρα
 πύκτην ἐποίησεν ἐκ Μαινάλου. ἐστήκε δὲ καὶ Λαστρα-
 τίδα παιδὸς εἰκὼν Ἡλείου, πάλης ἀνελομένου στέφανον·
 ἐγένετο δὲ αὐτῷ καὶ Νεμείων ἐν τε παισὶ καὶ ἀγροῖων
 ἑτέρα νίκη. Παραβάλλοντι δὲ τῷ Λαστρατίδα πατρὶ ὑπ-
 25 ἦρξε μὲν διαύλον παρελθεῖν δρόμῳ, ὑπελίπετο δὲ καὶ ἐς
 τοὺς ἔπειτα φιλοτιμίαν, τῶν νικησάντων Ὀλυμπίαισι τὰ
 ὀνόματα ἀναγράφας ἐν τῷ γυμνασίῳ τῷ ἐν Ὀλυμπίαι.
 Τὰ μὲν δὴ ἐς τούτους εἶχεν οὕτω· τὰ δὲ ἐς Εὐθυμον τὸν 4
 πύκτην, οὗ με εἰκὸς ὑπερβαίνειν ἦν τὰ ἐς τὰς νίκας αὐτῷ
 30 καὶ τὰ ἐς δόξαν ὑπάρχοντα τὴν ἄλλην. γένος μὲν δὴ ἦν ὁ
 Εὐθυμος ἐκ τῶν ἐν Ἰταλίας Λοκρῶν, οἱ χώραν τὴν πρὸς
 τῷ Ζεφυρίῳ τῇ ἄκρῃ νέμονται, πατρὸς δὲ ἐκαλεῖτο

7 ἀθηναῖοι R¹Pa: -ων β || 8 ἀθηναῖος B: βαθηναῖος β || 20 πλά-
 στης V^{ms}: παλαιστής β || 24 λαστρατίδα RVb: -ον β R^{sv} λαστρί-
 δα V^a Καλλιστρατίδα ? Schubart-Walz || 25 ὑπελίπετο Dindorf:
 ὑπελείπετο β || 26 φιλοτιμίαν Facius: -ία β

Ἀστυκλέους· εἶναι δὲ αὐτὸν οὐ τούτον, ποταμοῦ δὲ οἱ ἐπι-
 χώριοι τοῦ Καικίνου φασίν, δς τὴν Λοκρίδα καὶ Ῥηγίνην
 ὀρίζων τὸ ἐς τοὺς τέττιγας παρέχεται θαῦμα. οἱ μὲν γὰρ
 τέττιγες οἱ ἐντὸς τῆς Λοκρίδος ἄχρι τοῦ Καικίνου κατὰ
 τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις τέττιξιν αἰδοῦσι· διαβάντων δὲ τὸν 5
 Καικῖνον οὐδεμίαν ἔτι οἱ ἐν τῇ Ῥηγίνῃ τέττιγες ἀφίᾳσι
 5 {τὴν} φωνήν. τούτου μὲν δὴ παῖδα εἶναι λέγεται τὸν Εὐθυ-
 μον· ἀνελομένῳ δὲ οἱ πυγμῆς ἐν Ὀλυμπίᾳ νίκην τετάρτην
 a. C. 484 πρὸς ταῖς ἑβδομήκοντα ὀλυμπιάδι οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐς τὴν
 ἐπιούσαν ὀλυμπιάδα ἔμελλε χωρήσειν· Θεαγένης γὰρ ὁ 10
 Θάσιος ὀλυμπιάδι ἐθέλων τῇ αὐτῇ πυγμῇ τε ἀνελεσθαι
 καὶ παγκρατίον νίκας ὑπερεβάλετο πυκτεύων τὸν Εὐθυ-
 μον, οὐ μὴν οὐδὲ ὁ Θεαγένης ἐπὶ τῷ παγκρατίῳ λαβεῖν
 ἐδυνήθη τὸν κότινον ἅτε προκατεργασθεὶς τῇ μάχῃ πρὸς
 6 τὸν Εὐθυμον. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπιβάλλουσιν οἱ ἑλλανοδίκαί 15
 τῷ Θεαγένῃ τάλαντον μὲν ἱερὰν ἐς τὸν θεὸν ζημίαν, τάλαν-
 τον δὲ βλάβης τῆς ἐς Εὐθυμον, ὅτι ἐπηρεῖαι τῇ ἐς ἐκεῖνον
 ἐδόκει σφίσι ἐπανελεσθαι τὸ ἀγώνισμα τῆς πυγμῆς· τού-
 των ἔνεκα καταδικάζουσιν αὐτὸν ἐκτίσαι καὶ ἰδαί τῷ
 a. C. 476 Εὐδύμῳ χρήματα. ἔκτι δὲ ὀλυμπιάδι ἐπὶ ταῖς ἑβδομή- 20
 κοντα τὸ μὲν τῷ θεῷ τοῦ ἀργυρίου γινόμενον ἐξέτισεν
 ὁ Θεαγένης, καὶ ἀμειβόμενος αὐτὸν οὐκ ἐσῆλθεν ἐπὶ τὴν
 πυγμὴν· καὶ ἐπ' ἐκείνης τε αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς μετ' ἐκείνην
 ὀλυμπιάδος τὸν ἐπὶ πυγμῇ στέφανον ἀνείλετο ὁ Εὐθυμος.
 ὁ δὲ οἱ ἀνδριὰς τέχνη τέ ἐστι Πυθαγόρου καὶ θέας ἐς τὰ 25
 7 μάλιστα ἀξιος. ἐπανήκων δὲ ἐς Ἰταλίαν τότε δὴ ἐμαχέσατο
 πρὸς τὸν Ἥρω· τὰ δὲ ἐς αὐτὸν εἶχεν οὕτως. Ὀδυσσεά
 πλανώμενον μετὰ ἄλωσιν τὴν Ἰλίου κατενεχθῆναι φασιν
 ὑπὸ ἀνέμων ἕς τε ἄλλας τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ πό-
 λεων, ἀφικέσθαι δὲ καὶ ἐς Τεμέσαν ὁμοῦ ταῖς ναυσί· με- 30

5 τὰ om. F || 6 καικῖνον F: καικῖνην β at cf. Ael. v. h. 8. 18, Th.
 3. 103 || 7 del. Porson || 11 θέλων Bekker | πυγμῆς R^v Pa Vb:
 -ῆι β || 12 ὑπερεβάλετο Pa Suda: -λλ- β || 13-15 οὐ μὴν-Εὐθυμον
 om. V || 14 μάχῃ<τῇ> Hitzig || 16 ζημίαν P: -ίας β || 17 ἐπηρεῖαι
 τῇ ἐς S: ἐπήρειά τις β || 21 τὸ Pa: τὸν β || 22 post Θεαγένης lac.
 ind. Spiro || 30 τεμέσσαν V ubique

θνυσθέντα ὄν ἐνταῦθα ἓνα τῶν ναυτῶν παρθένον βιάσασθαι
 καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἀντὶ τούτου καταλευσθῆναι τοῦ
 ἀδικήματος. Ὀδυσσεὰ μὲν δὴ ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενον αὐ- 8
 τοῦ τὴν ἀπώλειαν ἀποπλέοντα οἴχεσθαι, τοῦ καταλευ-
 5 σθέντος δὲ ἀνθρώπου τὸν δαίμονα οὐδένα ἀνιέναι καιρὸν
 ἀποκτείνοντά τε ὁμοίως τοὺς ἐν τῇ Τεμέσῃ καὶ ἐπεξερ-
 χόμενον ἐπὶ πᾶσαν ἡλικίαν, ἐς δ' ἡ Πυθία τὸ παράπαν ἐξ
 Ἰταλίας ὠρμημένους φεύγειν Τεμέσαν μὲν ἐκλιπεῖν οὐκ
 εἶα, τὸν δὲ Ἡρῶ σφᾶς ἐκέλευσεν ἰλάσκεσθαι τέμενός τε
 10 ἀποτεμομένους οἰκοδομήσασθαι ναόν, διδόναι δὲ κατὰ
 ἔτος αὐτῷ γυνῆκα τῶν ἐν Τεμέσῃ παρθένων τὴν καλ-
 λίστην. τοῖς μὲν δὴ τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ προστεταγμένα ὑπουρ- 9
 γοῦσι δεῖμα ἀπὸ τοῦ δαίμονος ἐς τᾶλλα ἦν οὐδέν· Εὐθύμος
 δὲ — ἀφίκετο γὰρ ἐς τὴν Τεμέσαν, καὶ πως τηνικαῦτα τὸ
 15 ἔθος ἐποιεῖτο τῷ δαίμονι — πυνθάνεται τὰ παρόντα σφίσι,
 καὶ ἐσελθεῖν τε ἐπεθύμησεν ἐς τὸν ναόν καὶ τὴν παρθένον
 ἐσελθὼν θεάσασθαι. ὥς δὲ εἶδε, τὰ μὲν πρῶτα ἐς οἶκτον,
 δεύτερα δὲ ἀφίκετο καὶ ἐς ἔρωτα αὐτῆς· καὶ ἡ παῖς τε
 συνοικήσειν κατώμνυτο αὐτῷ σώσαντι αὐτήν καὶ ὁ Εὐθύ-
 20 μος ἐνεσκευασμένος ἔμενε τὴν ἐφοδὸν τοῦ δαίμονος. ἐνῆκα τε 10
 δὴ τῇ μάχῃ καὶ — ἐξηλαύνετο γὰρ ἐκ τῆς γῆς — ὁ Ἡρῶς
 ἀφανίζεται τε καταδὺς ἐς θάλασσαν καὶ γάμος τε ἐπιφανῆς
 Εὐθύμῳ καὶ ἀνθρώποις τοῖς ἐνταῦθα ἐλευθερία τοῦ λοι-
 ποῦ σφισιν ἦν ἀπὸ τοῦ δαίμονος. ἤκουσα δὲ καὶ τοιόνδε
 25 ἔτι ἐς τὸν Εὐθύμον, ὥς γῆρως τε ἐπὶ μακρότατον ἀφίκοιτο
 καὶ ὥς ἀποθανεῖν ἐκφυγὼν αὐθις ἑτερόν τινα ἐξ ἀνθρώ-
 πων ἄλλον ἀπέλθοι τρόπον. οἰκείσθαι δὲ τὴν Τεμέσαν καὶ
 ἐς ἐμὲ ἀνδρὸς ἤκουσα πλεύσαντος κατὰ ἐμπορίαν. τότε 11
 μὲν ἤκουσα, γραφῇ δὲ τοιαῦδε ἐπιτυχὼν οἶδα· ἦν δὲ αὕτη
 30 γραφῆς μῆμημα ἀρχαίας. νεανίσκος Σύβαρις καὶ Κάλαβρός
 τε ποταμός καὶ Λύκα πηγή, πρὸς δὲ ἡρώϊόν τε καὶ Τεμέσα

25 ἔτι] τι Porson || 27 ἄλλον del. Kuhn tamquam v. l. vocis
 ἑτερον || 29 τοιαύδε V; de verbo οἶδα accusativum non postulante
 vide 2. 5. 3, 6. 18. 2 monente Hitzig || 30 κάλαβρος M: κάλαυρος FP
 κάλαυβρος V || 31 καὶ λύκα F: καλύκα β | πρὸς om. F | ἡρώϊον
 Clavier: ἡρα β

- ἦν ἡ πόλις, ἐν δέ σφισι καὶ δαίμων ὄντινα ἐξέβαλεν ὁ
 Εὐθύμος, χρῶν τε δεινῶς μέλας καὶ τὸ εἶδος ἅπαν ἐς τὰ
 μάλιστα φοβερός, λύκον δὲ ἀμπίσχετο δέρμα ἐσθῆτα·
 ἐτίθετο δὲ καὶ ὄνομα Λύκαν τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ γράμματα.
- 7 Ταῦτα μὲν δὴ ἐς τοσοῦτο εἰρήσθω· μετὰ δὲ τὸν ἀνδρι- 5
 ἄντα τοῦ Εὐθύμου Πύθαρχος τε ἔστηκε Μαντινεὺς στα-
 διοδρόμος καὶ πύκτης Ἡλείος Χαρμίδης, λαβόντες νίκας
 ἐν παισί. θεασάμενος δὲ καὶ τούτους ἐπὶ τῶν Ῥοδίων ἀθλη-
 τῶν ἀφίξει τὰς εἰκόνας, Διαγόραν καὶ τὸ ἐκείνου γένος·
 οἱ δὲ συνεχεῖς τε ἀλλήλοις καὶ ἐν κόσμῳ τοιῶνδε ἀνέκειν- 10
 το, Ἀκουσίλαος μὲν λαβὼν πυγμῆς ἐν ἀνδράσι στέφανον,
 Δωριεὺς δὲ ὁ νεώτατος παγκρατίῳ νικήσας ὀλυμπίᾳσιν
 ἐφεξῆς τρισί. πρότερον δὲ ἔτι τοῦ Δωριέως ἐκράτησε καὶ
- 2 Δαμάγητος τοὺς ἐσελθόντας ἐς τὸ παγκράτιον. οὗτοι μὲν 15
 ἀδελφοί τέ εἰσι καὶ Διαγόρου παῖδες, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς κεῖται
 καὶ ὁ Διαγόρας, πυγμῆς ἐν ἀνδράσιν ἀνελόμενος νίκην·
 τοῦ Διαγόρου δὲ τὴν εἰκόνα Μεγαρεὺς εἰργάσατο Καλλι-
 κλῆς Θεοκόσμου τοῦ ποιήσαντος τὸ ἄγαλμα ἐν Μεγάρῳις
 τοῦ Διός. Διαγόρου δὲ καὶ οἱ τῶν θυγατέρων παῖδες πύξ τε 20
 ἤσκησαν καὶ ἔσχον Ὀλυμπικὰς νίκας, ἐν μὲν ἀνδράσιν
 Εὐκλῆς Καλλιάννακτος τε ὧν καὶ Καλλιπατεῖρας τῆς Δια-
 γόρου, Πεισίροδος δὲ ἐν παισίν, ὃν ἡ μήτηρ ἀνδρὸς ἐπι-
 θεμένη γυμναστοῦ σχῆμα ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων αὐτῇ τὸν
- 3 ἀγῶνα ἤσκησεν. οὗτος δὲ ὁ Πεισίροδος καὶ ἐν τῇ Ἀλτει 25
 παρὰ τῆς μητρὸς τὸν πατέρα ἔστηκε. Διαγόραν δὲ καὶ
 ὁμοῦ τοῖς παισὶν Ἀκουσίλαῳ καὶ Δαμαγήτῳ λέγουσιν ἐς
 Ὀλυμπίαν ἐλθεῖν· νικήσαντες δὲ οἱ νεανίσκοι διὰ τῆς παν-
 ηγύρεως τὸν πατέρα ἔφερον βαλλόμενόν τε ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
 νων ἀνθεσι καὶ εὐδαίμονα ἐπὶ τοῖς παισὶ καλούμενον. γένος
 δὲ ὁ Διαγόρας τὸ ἐξ ἀρχῆς Μεσσήνιος πρὸς γυναικῶν 30

2 τε Dindorf: δὲ β || 3 ἀμπίσχετο Musurus: ἀμπέχετο β ||
 4 Λύκαν τὰ Bekker: λύβαντα β Ἀλύβαντα Kuhn e Suda || 8 ἐν
 Schubart Hitzig qui 5. 2. 4, 11. 3, 6. 1. 3, 2. 6 aliosque locos plu-
 rimos conferre iubet: ἐπὶ β | παισί V¹: πᾶσι β || 13 ἔτι L: ἐπὶ β ||
 16 νίκην om. F qui lac. habet || 19 διαγόρου R^{sv} PaVb: -όρας β ||
 22 πεισιδωρος V at cf. 5. 6. 8 || 24 ἤσκησεν] ἤγαγεν Sylburg coll.
 5. 6. 8

ἦν καὶ ἀπὸ τῆς Ἀριστομένους ἐγεγόνει θυγατρός. Δωριεῖ 4
 δὲ τῷ Διαγόρου παρὲξ ἡ Ὀλυμπίᾳσιν Ἰσθμίων μὲν γεγό-
 νασιν ὀκτὼ νῆκαι, Νεμείων δὲ ἀποδέουσai μιᾶς ἐς τὰς
 ὀκτὼ· λέγεται δὲ καὶ ὡς Πύθια ἀνέλοιτο ἀκονιτί. ἀνηγο-
 5 ρεύοντο δὲ οὗτος τε καὶ ὁ Πεισιρόδος Θούριοι, διωχθέντες
 ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτῶν ἐκ τῆς Ῥόδου καὶ ἐς Ἰταλίαν
 παρὰ Θουρίους ἀπελθόντες. χρόνῳ δὲ ὕστερον κατῆλθεν
 ὁ Δωριεύς ἐς Ῥόδον· καὶ φανερώτατα δὴ ἀπάντων ἀνὴρ
 εἰς φρονήσας οὗτος τὰ Λακεδαιμονίων φαίνεται, ὥστε καὶ
 10 ἐναυμάχησεν ἐναντία Ἀθηναίων ναυσὶν οἰκείαις, ἐς δὲ τρι-
 ῆρων ἁλούς Ἀττικῶν ἀνήχθη ζῶν παρὰ Ἀθηναίους. οἱ δὲ 5
 Ἀθηναῖοι πρὶν μὲν ἡ Δωριέα παρὰ σφᾶς ἀναχθῆναι θυμῷ
 τε ἐς αὐτὸν καὶ ἀπειλαῖς ἐχρῶντο· ὥς δὲ ἐς ἐκκλησίαν συν-
 ελθόντες ἄνδρα οὕτω μέγαν καὶ δόξης ἐς τοσοῦτο ἥκοντα
 15 ἐθεάσαντο ἐν σχήματι αἰχμαλώτου, μεταπίπτει σφίσιν ἐς
 αὐτὸν ἡ γνώμη καὶ ἀπελθεῖν ἀφῖασιν οὐδὲ ἔργον οὐδὲν
 ἄχαρι ἐργάζονται, παρὸν σφισι πολλά τε καὶ σὸν τῷ δι-
 καίῳ δοῦσαι. τὰ δὲ ἐς τοῦ Δωριέως τὴν τελευτήν ἐστιν ἐν 6
 τῇ συγγραφῇ τῇ Ἀτθίδι Ἀνδροτίῳ εἰρημένα, εἶναι μὲν
 20 τηρικαῦτα ἐν Καύνῳ τὸ βασιλέως ναυτικὸν καὶ Κόνωνα
 ἐπ' αὐτῷ στρατηγόν, Ῥοδίων δὲ τὸν δῆμον πεισθέντα
 ὑπὸ τοῦ Κόνωνος ἀπὸ Λακεδαιμονίων μεταβαλέσθαι σφᾶς
 ἐς τὴν βασιλέως καὶ Ἀθηναίων συμμαχίαν, Δωριέα δὲ ἀπο-
 δημεῖν μὲν τότε ἐκ Ῥόδου περὶ τὰ ἐντὸς Πελοποννήσου
 25 χωρία, συλληφθέντα δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν Λακεδαιμονίων αὐτὸν
 καὶ ἀναχθέντα ἐς Σπάρτην ἀδικεῖν τε ὑπὸ Λακεδαιμονίων
 καταγνωσθῆναι καὶ ἐπιβληθῆναι οἱ θάνατον ζημίαν. εἰ 7
 δὲ τὸν ὄντα εἶπεν Ἀνδροτίῳ λόγον, ἐθέλειν μοι φαίνεται
 Λακεδαιμονίους ἐς τὸ ἴσον ἔτι Ἀθηναίοις καταστῆσαι, ὅτι
 30 καὶ Ἀθηναίους ἐς Θράσυλλον καὶ τοὺς ἐν Ἀργινούσαις ὁμοῦ

19 FGrHist 324 F 15

1 ἐγεγόνει Pa: γεγόνει β || 2 παρὲξ ἡ Bekker: παρεξῆς β ||
 4 λέγεται Sylburg: λέγοιτο β || 10 <ὑπὸ> τριήρων Kuhn, 'sed geni-
 tivus recte se habet' Hitzig || 24 ἐντὸς Dindorf: ἐκτὸς β || 27. 28
 εἰ δὲ <μὴ> Hitzig

τῷ Θρασύλλῳ στρατηγήσαντας προπετείας ἐστὶν ἔγκλημα.

- Διαγόρας μὲν δὴ καὶ τὸ ἀπ' αὐτοῦ γένος δόξης ἐς τοσοῦ-
 8 το ἀφίκοντο· ἐγένοντο δὲ καὶ Ἀλκαίνετῳ τῷ Θεάντῳ
 Λεπρεάτῃ καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς παισὶν Ὀλυμπικαὶ νίκαι. 5
 αὐτὸς μὲν γε πυκτεύων ὁ Ἀλκαίνετος ἐν τε ἀνδράσι καὶ
 πρότερον ἔτι ἐπεκράτησεν ἐν παισίν· Ἑλλάνικον δὲ τὸν
 Ἀλκαίνετον καὶ Θεάντον ἐπὶ πυγμῇ παίδων ἀναγορευθῆ-
 ναι τὸν μὲν ἐνάτῃ πρὸς ταῖς ὀγδοήκοντα ὀλυμπιάδι, τὸν
 a. C. 424 δὲ τῇ ἐφεξῆς ταύτῃ συνέβη τὸν Θεάντον· καὶ σφισιν ἀν- 10
 a. C. 420 9 δριάντες ἅπασιν ἐν Ὀλυμπίαι κεῖνται. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀλκαίνε-
 του τοῖς υἱοῖς Γνάθῳ τε Διπαιεὺς τῆς Μαιναλίων χώρας
 καὶ Λυκῖνος ἔστηκεν Ἥλεις· κρατῆσαι δὲ Ὀλυμπίαισι
 πυγμῇ παῖδας ὑπῆρξε καὶ τούτοις. Γνάθῳ δὲ καὶ ἐς τὰ
 μάλιστα, ὅτε ἐνίκησεν, εἶναι νέον τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' 15
 αὐτῷ φησι· Καλλικλέους δὲ τοῦ Μεγαρέως ποίημα ὁ ἀν-
 10 δριάς ἐστιν. ἀνὴρ δὲ ἐκ Στυμφήλου Δρομεὺς ὄνομα, καὶ δὴ
 καὶ ἔργον τοῦτο ἐπὶ δολίχῳ παρεσχημένος, δύο μὲν ἔσχεν
 ἐν Ὀλυμπίαι νίκας, τσαύτας δὲ ἄλλας Πυθοῖ καὶ Ἰσθμίων
 τε τρεῖς καὶ ἐν Νεμέαι πέντε. λέγεται δὲ ὥς καὶ κρέας 20
 ἐσθίειν ἐπινοήσῃ· τέως δὲ τοῖς ἀθληταῖς σιτία τυρὸν ἐκ
 τῶν ταλάρων εἶναι. τούτου μὲν δὴ Πυθαγόρας τὴν εἰκόνα,
 τὴν δὲ ἐφεξῆς ταύτῃ, πένταθλον Ἥλειον Πυθοκλέα, Πο-
 λύκλειτος ἐστὶν εἰργασμένος.
- 8 Σωστράτου δὲ Πελληνέως δρόμον νίκην ἐν παισὶν εἰλη- 25
 φότος καὶ Ἥλειον Ἀμέρτου καταπαλαίσαντος ἐν Ὀλυμ-
 πῖαι παῖδας, καταπαλαίσαντος δὲ καὶ Πυθοῖ τοὺς ἐλθόν-
 τας τῶν ἀνδρῶν, τοῦ μὲν τὸν ποιήσαντα τὴν εἰκόνα οὐ λέ-
 γουσι, τὴν δὲ τοῦ Ἀμέρτου Φράδμων ἐποίησεν Ἀργεῖος.
 Εὐανορίδαι δὲ Ἥλειῳ πάλης ἐν παισὶν ὑπῆρξεν ἐν τε 30

1 cf. Xen. Hell. 1. 7, Arist. Ath. 34. 1

7 ἔτι ἐκράτησεν Schubart || 10 ταύτης Siebelis || 12 Διπαιεὺς
 Sylburg: διπεὺς β | Μαιναλίων Hitzig coll. 6. 1, 9. 2, 5. 25. 7,
 26. 6: μαιναλέων β || 13 Ὀλυμπίαισι Valekenae: -ιάδι β || 25 Σω-
 στράτου Siebelis coll. 7. 17. 14: σωκράτους β || 26 ἡλείων F

Ὀλυμπίαι καὶ Νεμείων νίκη· γενόμενος δὲ ἑλλανοδόκης
ἔγραψε καὶ οὗτος τὰ ὀνόματα ἐν Ὀλυμπίαι τῶν νενικηκό-
των.

Ἐς δὲ πύκτην ἄνδρα, γένος μὲν Ἀρκάδα ἐκ Παρρασίων, ²
⁵ Δάμαρχον δὲ ὄνομα, οὗ μοι πιστὰ ἦν πέρα γε τῆς ἐν Ὀλυμ-
πίαι νίκης ὅποσα ἄλλα ἀνδρῶν ἀλαζόνων ἐστὶν εἰρημένα,
ὥς ἐξ ἀνθρώπου μεταβάλαι τὸ εἶδος ἐς λύκον ἐπὶ τῇ
θυσίαι τοῦ Λυκαίου Διός, καὶ ὥς ὕστερον τούτων ἔτει
δεκάτῳ γένοιτο αὖθις ἄνθρωπος. οὐ μὴν οὐδὲ ὑπὸ τῶν
¹⁰ Ἀρκάδων λέγεσθαι μοι τοῦτο ἐφαίνετο ἐς αὐτόν, ἐλέγετο
γὰρ ἂν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ ἐν Ὀλυμπίαι· ἔχει
γὰρ δὴ οὕτως·

υἱὸς Δινύττα Δάμαρχος τάνδ' ἀνέθηκεν
εἰκόν' ἀπ' Ἀρκαδίας Παρράσιος γενεάν.

¹⁵ τοῦτο μὲν δὴ ἐς τοσοῦτο πεποιήται· Εὐβώτας δὲ ὁ Κυρη- ³
ναῖος, ἅτε τὴν ἐσομένην οἱ δρόμον νίκην ἐν Ὀλυμπίαι παρὰ
τοῦ μαντείου τοῦ ἐν Λιβύῃ προπεπυσμένος, τὴν τε εἰκόνα
ἐπεποίητο πρότερον καὶ ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἀνηγορεύθη
τε νικήσας καὶ ἀνέθηκε τὴν εἰκόνα. λέγεται δὲ ὥς κρατή-
²⁰ σειε καὶ ἄρματι ἐπὶ ὀλυμπιάδος ταύτης ἢ λόγῳ τῷ Ἡλείῳ a. C. 364
ἐστὶ κίβδηλος τῶν ἀγωνοθετησάντων Ἀρκάδων ἕνεκα.

Κλεωναῖοι δὲ Τιμάνθει παγκρατίον λαβόντι ἐν ἀνδράσι ⁴
στέφανον καὶ Τροιζηνίῳ Βαύκιδι παλαιστὰς καταβαλόντι
ἄνδρας, τῷ μὲν τοῦ Ἀθηναίου Μύρωνος, Βαύκιδι δὲ Ναυ-
²⁵ κύδους ἐστὶν ὁ ἀνδριὰς ἔργον. τῷ δὲ Τιμάνθει τὸ τέλος
τοῦ βίον συμβῆναι φασιν ἐπὶ αἰτίαι τοιαῖδε. πεπαῦσθαι
μὲν ἀθλοῦντα, ἀποπειρᾶσθαι δὲ ὁμῶς αὐτόν ἐτι τῆς ἰσχύος,
τόξον μέγα ἐπὶ ἐκάστης τείνοντα τῆς ἡμέρας, ἀποδημῆ-

2 cf. 6. 3 || 13–14 Preger 61

6 <ὕπ'> ἀνδρῶν Corais | ἀλαζόνων V¹F: ἀμαζόνων VP || 7 μετα-
βάλαι B: -βάλλαι β R^{sv} || 13 Δινύττα Bergk | τάνδ' Bergk:
τήνδ' β || 18 ἐπεποίητο V: ἐποίησατο FP Phral. || 19 δὲ καὶ ὥς V ||
24 τῷ Vb: τὸ β | ἀθηναίου R^{sv}PaVb: -αίων β | βαυκίδου F | δὲ
om. F | Ναυκύδους edd.: -ου β om. F || 27 αὐτόν ὁμῶς Phral.

σαί τε δὴ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τῷ τόξῳι τηνικαῦτα ἐκλειφθῆναί
οἱ τὴν μελέτην· ὥς δὲ ἐπανήκων οὐχ οἷός τε ἐντεῖναι τὸ
τόξον ἐγένετο, πῦρ ἀνακαύσας ἀφίησι ζῶντα ἐς τὴν πυρὰν
αὐτόν. ὅποσα δὲ ἤδη τοιαῦτα ἐγένετο ἐν ἀνθρώποις ἢ καὶ
ὑστερόν ποτε ἔσται, μανία μᾶλλον ἢ ἀνδρεία νομίζοιτο ἂν 5
κατὰ γε ἐμὴν γνώμην.

- 5 Μετὰ δὲ τὸν Βαύκιδᾴ εἰσιν ἀθλητῶν Ἀρκάδων εἰκόνες,
Εὐθυμένης τε ἐξ αὐτῆς Μαινάλου, νίκας τὴν μὲν ἀνδρῶν
πάλης, τὴν δ' ἔτι πρότερον ἐν παισὶν εἰληφώς, καὶ Ἀζᾶν ἐκ
Πελλάνας Φίλιππος κρατήσας πυγμῇ παιδας, καὶ Κριτό- 10
δαμος ἐκ Κλείτορος, ἐπὶ πυγμῇ καὶ οἶτος ἀναγορευθεὶς
παιδῶν· τὰς δὲ σφισιν εἰκόνας, τὴν μὲν ἐν παισὶ τοῦ
Εὐθυμένου Ἄλνπος, τὴν δὲ τοῦ Δαμοκρίτου Κλέων, Φι-
λίππου δὲ τοῦ Ἀζᾶνος Μύρων τὴν εἰκόνα ἐποίησε. τὰ δὲ ἐς
Πρόμαχον τὸν Δρύωνος παγκρατιαστὴν Πελληνέα προσ- 15
6 ἔσται μοι καὶ ταῦτα τῷ ἐς Ἀχαιοὺς λόγῳ. Προμάχον δὲ
οὐ πόρρω Τιμασίθεος ἀνάκειται γένος Δελφός, Ἀγελάδα
μὲν ἔργον τοῦ Ἀργείου, παγκρατίου δὲ δύο μὲν ἐν Ὀλυμ-
πία νίκας, τρεῖς δὲ ἀνήμερος Πυθοῖ. καὶ αὐτῷ καὶ
ἐν πολέμοις ἔστιν ἔργα τῇ τε τόλμῃ λαμπρὰ καὶ οὐκ ἀπο- 20
δέοντα τῇ εὐτυχίᾳ, πλήν γε δὴ τοῦ τελευταίου· τοῦτο δὲ
αὐτῷ θάνατον τὸ ἐγχείρημα ἤνεγκεν. Ἰσαγόραι γὰρ
τῷ Ἀθηναίῳ τὴν ἀκρόπολιν τὴν Ἀθηναίων καταλαβόντι
ἐπὶ τυραννίδι μετασχὼν τοῦ ἔργου καὶ ὁ Τιμασίθεος —
ἐγένετο γὰρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐν τῇ ἀκροπόλει — 25
θάνατον ζημίαν εὗρετο {εὔρετο δὲ} τοῦ ἀδικήματος παρὰ
Ἀθηναίων.

- 9 Θεογενήτῳ δὲ Αἰγινήτῃ πάλης μὲν στέφανον λαβεῖν
ὑπῆρξεν ἐν παισὶ, τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν
Αἰγινήτης. διδάσκαλοι δὲ ἐγεγόνεσαν Πτολίχῳ μὲν Συν- 30

16 7. 27. 5

2 οὐχ οἷός τε post τόξον transp. Phral. | ἐντεῖναι Suda: ἐπι-
τεῖναι β Phral. ἔτι τεῖναι Musurus || 4 αὐτόν Phral.: αὐτόν β ||
5 ἀνδρεία V (cf. 2. 31. 1): -εία FP Phral. Suda || 9 Ἀζᾶν Sylburg:
ἄζαν VP ἔζαν F, item infra 14 || 15 Δρύωνος Siebelis coll. 7. 27. 5:
δρυώνος β || 21 τοῦτο PaVb: τοῦτῳ β || 26 del. P

νοῶν ὁ πατήρ, ἐκείνῳ δὲ Ἀριστοκλῆς Σικυνώνιος, ἀδελφός
 τε Κανάχου καὶ οὐ πολὺ τὰ ἐς δόξαν ἐλασσούμενος. ἐφ'
 δτωι δὲ ὁ Θεόγνητος πίτυος τῆς γ' ἡμέρου καὶ ῥοιᾶς φέρει
 καρπὸν, ἐμοὶ μὲν οὐχ οἶά τε ἦν συμβαλέσθαι, τάχα δ' ἂν
 5 Αἰγινήταις τισὶν ἐπιχώριος ἐς αὐτὰ ἂν εἴη λόγος. μετὰ δὲ 2
 τὴν εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς δν Ἑλεῖοί φασιν οὐ γραφῆναι μετὰ
 τῶν ἄλλων, ὅτι ἐπὶ κάλπης ἀνηγορεύθη δρόμῳ, μετὰ
 τούτου τὴν εἰκόνα Ξενοκλῆς τε Μαινάλιος ἐστηκε παλαι-
 στὰς καταβαλὼν παῖδας καὶ Ἀλκετος Ἀλκίνου κρατήσας
 10 πυγμῇ παῖδας, Ἀρκὰς καὶ οὗτος ἐκ Κλείτορος· καὶ τοῦ
 μὲν Κλέων, Ξενοκλέους δὲ τὸν ἀνδριάντα Πολύκλειτος
 ἐστὶν εἰργασμένος. Ἀριστεὺς δὲ Ἀργεῖος δολίχου μὲν νί- 3
 κην ἔσχεν αὐτός, πάλης δὲ ὁ πατήρ τοῦ Ἀριστεύς Χείμων·
 ἐστήκασιν μὲν δὴ ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐποίησε δὲ τὸν μὲν Παν-
 15 τίας Χῖος παρὰ τῷ πατρὶ δεδιδαγμένος Σωστράτῳ, αἱ
 δὲ εἰκόνες τοῦ Χείμωνος ἔργον ἐστὶν ἐμοὶ δοκεῖν <τῶν>
 δοκιμωτάτων Ναυκύδους, ἥ τε ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ ἡ ἐς τὸ
 ἱερὸν τῆς Εἰρήνης τὸ ἐν Ῥώμῃ κομισθεῖσα ἐξ Ἀργούς.
 λέγεται δὲ ὡς Ταυροσθένην καταπαλαίσειεν ὁ Χείμων τὸν
 20 Αἰγινήτην καὶ ὡς Ταυροσθένης τῇ ὀλυμπιάδι τῇ ἐφεξῆς
 καταβάλῃ τοὺς ἐσελθόντας ἐς τὴν πάλην καὶ ὡς ἑοικὸς
 Ταυροσθένει φάσμα ἐπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐν Αἰγίνῃ φα-
 νέν ἀπαγγεῖλει τὴν νίκην. Φίλλῃν δὲ Ἑλεῖον κρατήσαντα 4
 παῖδας πάληι Σπαρτιάτης Κρατίνος ἐποίησε.
 25 Τὰ δὲ ἐς τὸ ἄρμα τὸ Γέλωνος οὐ κατὰ ταῦτά δοξάζειν
 ἐμοὶ τε παρίστατο καὶ τοῖς πρότερον ἢ ἐγὼ τὰ ἐς αὐτὸ εἰρη-
 κόσιν, οἱ Γέλωνος τοῦ ἐν Σικελίᾳ τυραννήσαντός φασιν
 ἀνάθημα εἶναι τὸ ἄρμα. ἐπίγραμμα μὲν δὴ ἐστὶν αὐτῷ
 Γέλωνα Δεινομένους ἀναθεῖναι Γελῳιον, καὶ ὁ χρόνος
 30 τούτῳ τῷ Γέλωνί ἐστι τῆς νίκης τρίτη πρὸς τὰς ἐβδομή- a. C. 488
 κοντα ὀλυμπιάδας· Γέλων δὲ ὁ Σικελίας τυραννήσας Συρα- 5

5 τις Amasaesus | αὐτὰ ἂν] αὐτὸν Schubart || 16 suppl. R^{sv}
 PaVb || 21 καταβάλῃ F: -λάβῃ β | ἐπελθόντας F || 23 ἀπήγγειλε
 Phral. (ὅτι praecedente) | Φίλῳ Facius coll. 14. 11 || 25 ταῦτά
 PaVa: ταῦτα β || 27 οἱ RPaVb: δ β ὡς P^{sv} || 29 γελῳιον F:
 γέλων β || 30. 31 ταῖς ἐβδ. ὀλυμπιάς Siebelis coll. 14. 3

α. C. 491 κούσας ἔσχεν Ὑβριλίδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέ-
ρωι δὲ ἔτει τῆς δευτέρας καὶ ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος,
ἣν Τισικράτης ἐνίκα Κροτωνιάτης στάδιον. δῆλα οὖν ὡς
Συρακούσιον ἦδη καὶ οὐ Γελῶιον ἀναγορεύειν αὐτὸν ἔμελ-
λεν· ἀλλὰ γὰρ ἰδιώτης εἶη ἂν τις ὁ Γέλων οὗτος, πατρός 5
τε ὁμωνύμου τῷ τυράννῳ καὶ αὐτὸς ὁμώνυμος. Γλαν-
κίας δὲ Αἰγινήτης τό τε ἄρμα καὶ αὐτῷ τῷ Γέλωνι ἐποίησε
τὴν εἰκόνα.

6
α. C. 496 Τῇ δὲ Ὀλυμπιάδι τῇι πρὸ ταύτης Κλεομήδην φασὶν
Ἀστυपालαίεα ὡς Ἴκκῳ πυκτεύων ἀνδρὶ Ἐπιδαυρίῳ τὸν 10
Ἴκκον ἀποκτείνειεν ἐν τῇ μάχῃ, καταγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ
τῶν ἑλλανοδικῶν ἄδικα εἰργάσθαι καὶ ἀφηρευμένος τὴν
νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης καὶ ἀνέστρεψε μὲν ἐς
Ἀστυπάλαιαν, διδασκαλείῳ δ' ἐπιστάς ἐνταῦθα ὅσον ἐξή-
κοντα ἀριθμὸν παίδων ἀνατρέπει τὸν κίονα δς τὸν ὄρο- 15
7 φον ἀνεῖχεν. ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὄρφου τοῖς παισὶ, κατα-
λιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν κατέφηνεν ἐς Ἀθηνᾶς ἱερὸν·
ἐσβάντος δὲ ἐς κιβωτὸν κειμένην ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἐφελ-
κυσσάμενου τὸ ἐπίθημα, κάματον ἐς ἀνωφελὲς οἱ Ἀστυ-
पालαεῖς ἔκαμνον ἀνοίγειν τὴν κιβωτὸν πειρώμενοι· τέλος 20
δὲ τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες, ὡς οὔτε ζῶντα
Κλεομήδην οὔτε τεθνεῶτα εὗρισκον, ἀποστέλλουσιν ἄν-
δρας ἐς Δελφοὺς ἐρησομένους ὅποια ἐς Κλεομήδην τὰ συμ-
8 βάντα ἦν. τούτοις χρῆσαι τὴν Πυθίαν φασὶν·

ὑστατος ἡρώων Κλεομήδης Ἀστυपालαεὺς, 25
δν θυσίαις τιμᾶ(θ' ᾧ)τε μηκέτι θνητὸν ἔοντα.

Κλεομήδει μὲν οὖν Ἀστυपालαεῖς ἀπὸ τούτου τιμὰς {τε}
9 ὡς ἦρωι νέμονται· παρὰ δὲ τοῦ Γέλωνος τὸ ἄρμα ἀνάκειται
Φίλων, τέχνη τοῦ Αἰγινήτου Γλανκίου. τούτῳ τῷ Φίλωνι
Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ἐλεγείον δεξιότατον ἐποίησε· 30

4 αὐτὸν R^{av}: αὐτὸν β || 5 εἶη ἂν Bekker: εἶναι β || 9 κλεομήδην
Dindorf (cf. 22): -δη β || 11 μάχῃ] πυγμαῇ Suda || 11-12 καταγνωσ-
θεῖς — εἰργάσθαι om. Suda || 12 εἰργάσασθαι F || 16 εἶχεν P Suda ||
18 ἐσβάντος] ἐμβὰς Suda | ἐφελκυσσάμενου Kuhn: -άμενος β
Suda || 26 suppl. Porson || 27 κλεομήδῃ F | purg. W

πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ'· εἰμὶ δὲ Γλαύκου
νιὸς καὶ νικῶ πύξ δὴ δὴ Ὀλυμπιάδας.

ἀνάκειται καὶ Μαντινέως Ἀγαμήτωρ, κρατήσας πυγμῇ
παῖδας.

- 5 Ἐπὶ δὲ τοῖς κατειλεγμένοις ἔστηκεν ὁ Καρύστιος Γλαῦ- 10
κος· εἶναι δὲ φασιν ἐξ Ἀνθηδόνης τῆς Βοιωτῶν τὸ ἄνωθεν
αὐτῷ γένος ἀπὸ Γλαύκου τοῦ ἐν θαλάσσει δαίμονος. πα-
τρὸς δὲ οὗτος ὁ Καρύστιος ἦν Δημόλουν, καὶ γῆν φασιν αὐ-
τὸν κατ' ἀρχὰς ἐργάζεσθαι· ἐκπεσοῦσαν δὲ ἐκ τοῦ ἀρότρου
10 τὴν ὕνιν πρὸς τὸ ἄροτρον καθήρμωσε τῇ χειρὶ ἀντὶ σφύρας
χρῶμενος. καὶ πῶς ἐθεάσατο ὁ Δημόλος τὸ ὑπὸ τοῦ παι- 2
δὸς ποιούμενον καὶ ἐπὶ τούτῳ πυκτεύοντα ἐς Ὀλυμπίαν
αὐτὸν ἀνήγαγεν. ἔνθα δὴ ὁ Γλαῦκος ἄτε οὐκ ἐμπεύρως
ἔχων τῆς μάχης ἐπιτρώσκετο ὑπὸ τῶν ἀνταγωνιζομένων,
15 καὶ ἡνίκα πρὸς τὸν λειπόμενον ἐξ αὐτῶν ἐπύκτευν, ἀπ-
αγορεύειν ὑπὸ πλήθους τῶν τραυμάτων ἐνομίζετο· καὶ οἱ
τὸν πατέρα βοῆσαι φασιν· ὦ παῖ (παῖε) τὴν ἐπ' ἀρότρου.
οὕτω γε δὴ βιαιοτέραν ἐς τὸν ἀνταγωνιζόμενον ἐνεγκὼν
τὴν πληγὴν αὐτίκα εἶχε τὴν νίκην. στεφάνους δὲ λέγεται 3
20 καὶ ἄλλους Πύθια μὲν δις λαβεῖν, Νεμείων δὲ καὶ Ἰσθ-
μίων ὀκτάκις ἐν ἑκατέρῳ ἀγῶνι. τοῦ Γλαύκου δὲ τὴν
εἰκόνα ἀνέθηκε μὲν ὁ παῖς αὐτοῦ, Γλαυκίας δὲ Αἰγινήτης
ἐποίησε· σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα,
ὅτι ὁ Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος τῶν κατ' αὐτὸν χειρονο-
25 μῆσαι πεφυκώς. ἀποθανόντα δὲ οἱ Καρύστιοι ταφῆναί φα-
σιν αὐτὸν ἐν νήσῳ καλουμένῃ Γλαύκου καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι.
Δαμαρέτῳ δὲ Ἡραιεὶ νύμφῃ τε τοῦ Δαμαρέτου καὶ νύμφῃ 4
δύο ἐν Ὀλυμπίᾳ γεγόνασιν ἑκάστῳ νύκαι, Δαμαρέτῳ μὲν

1–2 fr. 152 Bergk⁴

7 αὐτῷ Bösius: αὐτῷ (expuncta ν) Pα αὐτῶν β αὐτὸ L αὐτὸν Syl-
burg || 10 ὕνιν Suda Phral.: ὕνην β || 12 πυκτεύοντα F || 14 ἀν-
ταγωνιστῶν Suda || 17 ὦ παῖ om. Suda | suppl. Clavier ex Suda |
ἐπ' Suda: ἀπ' β Phral. || 18 καὶ οὕτω Phral. | γε δὴ om. V Phral. ||
20 Πυθοῖ Hitzig || 24 χειρονομεῖν Suda || 27 Ἡραιεὶ R^{sv} Pα Vb:
Ἡραιέω β | νύμφῃ Siebelis: -νοί β

a. C. 520 πέμπτη ἐπὶ ταῖς ἐξήκοντα ὀλυμπιάδι, ὅτε ἐνομήσθη πρῶτον ὁ τοῦ ὄπλου δρόμος, καὶ ὡσαύτως τῇ ἐφεξῆς — πεποιήται ὁ ἀνδριάς ἀσπίδα τε κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχων τοῖς ἐφ' ἡμῶν καὶ κράνος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ κνημίδας ἐπὶ τοῖς ποσί· ταῦτα μὲν δὴ ἀνὰ χρόνον ὑπὸ τε Ἑλλείων καὶ ὑπὸ 5 Ἑλλήνων τῶν ἄλλων ἀφηιρέθη τοῦ δρόμου —, Θεοπόμπω δὲ τῷ Δαμαρέτῳ καὶ αὐτῷ ἐκείνου παιδί ὁμωνύμῳ ἐπὶ πεντάθλῳ, Θεοπόμπω δὲ τῷ δευτέρῳ πάλης ἐγένοντο αἱ 5 νίκαι. τὴν δὲ εἰκόνα Θεοπόμπου μὲν τοῦ παλαίσαντος τὸν ποιήσαντα οὐκ ἴσμεν, τὰς δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ 10 πάμπου φησὶ τὸ ἐπίγραμμα Εὐτελίδας τε εἶναι καὶ Χρυσόθεμιδος Ἀργείων· οὐ μὴν παρ' ὅτῳ γε ἐδιδάχθησαν δεδήλωκεν, ἔχει γὰρ δὴ οὕτως·

Εὐτελίδας καὶ Χρυσόθεμις τάδε ἔργα τέλεσαν
Ἀργεῖοι, τέχνην εἰδότες ἐκ προτέρων.

15

Ἴκκος δὲ ὁ Νικολαΐδας Ταραντῖνος τὸν τε Ὀλυμπικὸν στέφανον ἔσχεν ἐπὶ πεντάθλῳ καὶ ὕστερον γυμναστής ἀριστος 6 λέγεται τῶν ἐφ' αὐτοῦ γενέσθαι· μετὰ δὲ Ἴκκον καταπαλαίσας παῖδας Παντάρκης ἔστηκεν Ἑλλείος ὁ ἐρώμενος Φειδίου. ἐπὶ δὲ τῷ Παντάρκει Κλεοσθένους ἐστὶν ἀγμα 20 ἀνδρὸς Ἐπιδαμνίου· τοῦτο ἔργον μὲν ἐστὶν Ἀγελάδας, ἔστηκε δὲ ὀπισθεν τοῦ Διὸς τοῦ ἀπὸ τῆς μάχης τῆς Πλαταιᾶσιν 7 ἀνατεθέντος ὑπὸ Ἑλλήνων. ἐνῖκα μὲν δὴ τὴν ἔκτην ὀλυμπιάδα καὶ ἐξηκοστὴν ὁ Κλεοσθένης, ἀνέθηκε δὲ ὁμοῦ τοῖς 25 ἵπποις αὐτοῦ τε εἰκόνα καὶ τὸν ἡνίοχον. ἐπιγέγραπται δὲ 25 καὶ τῶν ἵππων τὰ ὀνόματα Φοῖνιξ καὶ Κόραξ, ἐκατέρωθεν δὲ οἱ παρὰ τὸ ζυγόν, κατὰ μὲν τὰ δεξιὰ Κνακίας, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ Σᾶμος· καὶ ἐλεγείον τόδε ἐστὶν ἐπὶ τῷ ἀγματι·

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου,
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

30

14—15 Preger 174 || 29—30 Preger 125

2 ὄπλου Schubart coll. 13. 2: ὄπλίτου β || 7 <τῷ μὲν> ἐπὶ Schubart-Walz || 15 πατέρων Schubart Bergk || 16 ὀλυμπιακόν F || 18 ἐφ' Schaefer: ὑφ' β || 21 μὲν om. F || 25 τε Sylburg: καὶ β

- τῶν δὲ ἱπποτροφησάντων ἐν Ἑλλήσι πρῶτος ἐς Ὀλυμπίαν 8
εἰκόνα ἀνέθηκεν ὁ Κλεοσθένης οὗτος. τὰ γὰρ Μιλτιάδου
τοῦ Ἀθηναίου καὶ Εὐαγόρου τοῦ Λάκωνος ἀναθήματα, τοῦ
μὲν ἄρματα ἐστίν, οὐ μὴν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῖς ἄρμασιν
5 Εὐαγόρας· τὰ Μιλτιάδου δέ, ὅποια ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθηκεν,
ἐτέρωθι {δὴ} δηλώσω τοῦ λόγου. Ἐπιδάμνιοι δὲ χώραν
μὲν ἦν περ καὶ ἐξ ἀρχῆς, πόλιν δὲ οὐ τὴν ἀρχαίαν ἐφ' ἡμῶν
ἔχουσιν, ἐκείνης δὲ ἀφεστηκυῖαν ὀλίγον· ὄνομα δὲ τῇ πό-
λει τῇ νῦν Δυρράχιον ἀπὸ τοῦ οἰκιστοῦ.
- 10 Λυκῖνον δὲ Ἑραιέα καὶ Ἐπικράδιον Μαντινέα καὶ Τέλ- 9
λωνα Ὀρεσθάσιον καὶ Ἥλειον Ἀγιάδαν ἐν παισὶν ἀνελο-
μένους νίκας, Λυκῖνον μὲν δρόμον, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ κατ-
ειλεγμένους πυγμῆς, Ἐπικράδιον μὲν καὶ Ἀγιάδαν, τὸν
μὲν αὐτῶν Πτόλιχος Αἰγινήτης ἐποίησε, τὸν δὲ Ἀγιάδαν
15 Σήραμβος, γένος καὶ οὗτος Αἰγινήτης· Λυκῖνου δὲ ἐστίν
ὁ ἀνδριάς Κλέωνος τέχνη· τὸν δὲ Τέλλωνα δοστὶς εἰργάσατο,
οὐ μνημονεύουσιν.
- Ἐφεξῆς τούτων ἀναθημάτων ἐστίν Ἥλειων, Φίλιππος ὁ 11
Ἀμύντου καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Σέλευκος τε καὶ
20 Ἀντίγονος· τοῖς μὲν δὴ ἐφ' Ἰππων, Ἀντιγόνῳ δὲ ἀνὴρ πε-
ζὸς ἐστίν ἢ εἰκόν.
- Τῶν δὲ βασιλέων τῶν εἰρημένων ἐστηκεν οὐ πόρρω 2
Θεαγένης ὁ Τιμοσθένους Θάσιος· Θάσιοι δὲ οὐ Τιμοσθέ-
νους παῖδα εἶναι Θεαγένην φασίν, ἀλλὰ ἱερᾶσθαι μὲν
25 Ἑρακλεῖ τὸν Τιμοσθένην Θασίῳ, τοῦ Θεαγένους δὲ τῇ
μητρὶ Ἑρακλέους συγγενέσθαι φάσμα ἔοικὸς Τιμοσθέ-
νει. ἔνατόν τε δὴ ἔτος εἶναι τῷ παιδὶ καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν
διδασκάλων φασίν ἐς τὴν οἰκίαν ἐρχόμενον ἄγαλμα δοῦν

6 6. 19. 6

4 ἄρματα Facius: ἄρματος β ἄρμα Siebelis | τῷ ἄρματι Siebe-
lis || 6 del. RPaVb || 6.7 δὲ χώραν μὲν] μὲν γ. Steph. Byz. || 9 τῇ □
νῦν om. Steph. Byz. || 11 Ὀρεσθάσιον Bekker: ὃν ἐς θάσιον β |
Ἀγιάδαν Musurus: -άδα β || 13 ἀγιάδαν Pa: ἀσιάδαν β || 14 ἀγιά-
δαν PaVaVb: ἀγίδαν β || 15 λυκῖνου Pa: λυκίον β || 23 Θεαγένης β
Phral.: Θεογένης Suda || 25 ἥρακλεῖ τὸν R¹Pa¹Vb: ἥρακλειτον β |
τιμοσθένην R^{sv}PaVb: τιμόξενον β || 26 τιμοσθένει R^{sv}PaVb:
τιμοξένω β || 27 τε β Phral.: δὲ F

δὴ θεῶν ἀνακείμενον ἐν τῇ ἀγορᾷ χαλκοῦν — χαίρειν γὰρ
 τῷ ἀγάλματι αὐτόν —, ἀνασπάσαι τε δὴ τὸ ἄγαλμα καὶ
 ἐπὶ τὸν ἕτερον τῶν ὤμων ἀναθέμενον ἐνεγκεῖν παρ' αὐτόν.
 3 ἐχόντων δὲ ὄργην ἐς αὐτόν ἐπὶ τῷ πεπονημένῳ τῶν πο-
 λιτῶν, ἀνὴρ τις αὐτῶν δόκιμος καὶ ἡλικίαί προήκων ἀπο- 5
 κτεῖναι μὲν σφᾶς τὸν παῖδα οὐκ ἔαι, ἐκείνων δὲ ἐκέλευσεν
 ἐκ τῆς οἰκίας αὐθις κομίσαι τὸ ἄγαλμα ἐς τὴν ἀγοράν· ὥς
 δὲ ἤνεγκε, μέγα αὐτίκα ἦν κλέος τοῦ παιδὸς ἐπὶ ἰσχύι, καὶ
 4 τὸ ἔργον ἀνὰ πᾶσαν ἐβεβόητο τὴν Ἑλλάδα. ὅσα μὲν δὴ
 ἔργων τῶν Θεαγένους ἐς τὸν ἀγῶνα ἦκει τὸν Ὀλυμπικόν, 10
 προεδήλωσεν ὁ λόγος ἤδη μοι τὰ δοκιμώτατα ἐξ αὐτῶν,
 Εὐθυμόν τε ὥς κατεμαχέσατο τὸν Πύκτην καὶ ὥς ὑπὸ
 Ἡλείων ἐπεβλήθη τῷ Θεαγένει ζημία. τότε μὲν δὴ τοῦ
 παγκρατίου τὴν νίκην ἀνὴρ ἐκ Μαντινέας Δρομεὺς ὄνομα
 πρῶτος ὢν ἴσμεν ἀκοντιὶ λέγεται λαβεῖν· τὴν δὲ ὀλυμ- 15
 πιάδα τὴν ἐπὶ ταύτῃ παγκρατιάζων ὁ Θεαγένης ἐκράτει.
 5 γεγόνασι δὲ αὐτῷ καὶ Πυθοῖ νίκαι τρεῖς, αὗται μὲν ἐπὶ
 πυγμῇ, Νεμείων δὲ ἐννέα καὶ Ἰσθμίων δέκα παγκρα-
 τίου τε ἀναμῖξ καὶ πυγμῆς. ἐν Φθίᾳ δὲ τῇ Θεσσαλῶν
 πυγμῆς μὲν ἡ παγκρατίου παρῆκε τὴν σπουδὴν, ἐφρόντιζε 20
 δὲ ὅπως καὶ ἐπὶ δρόμῳ ἐμφανὲς ἐν Ἑλλήσιν εἶη, καὶ τοὺς
 ἐσελθόντας ἐς τὸν δόλιχον ἐκράτησεν· ἦν δέ οἱ πρὸς
 Ἀχιλλέα ἐμοὶ δοκεῖν τὸ φιλοτίμημα, ἐν πατρίδι τοῦ ὠκί-
 στου τῶν καλουμένων ἡρώων ἀνελέσθαι δρόμου νίκην.
 τοὺς δὲ σύμπαντας στεφάνους τετρακοσίους τε ἔσχε καὶ χι- 25
 6 λίους. ὥς δὲ ἀπῆλθεν ἐξ ἀνθρώπων, ἀνὴρ τῶν τις ἀπηχθη-
 μένων ζῶντι αὐτῷ παρεγίνετο ἀνὰ πᾶσαν νύκτα ἐπὶ τοῦ
 Θεαγένους τὴν εἰκόνα καὶ ἐμαστίγον τὸν χαλκὸν ἅτε αὐτῷ
 Θεαγένει λυμαινόμενος· καὶ τὸν μὲν ὁ ἀνδριάς ἐμπεσὼν
 ὕβρεως παύει, τοῦ ἀνθρώπου δὲ τοῦ ἀποθανόντος οἱ παῖδες 30

11 6. 6. 5

3 αὐτόν Sylburg: αὐτόν β Phral. || 4 πολιτῶν Schubart (cf.
 Suda s. v. Θεογένης): πολλῶν β Phral. || 10 ὀλυμπικόν V: ὀλυμ-
 πιακόν β || 13 ἐπεβλήθη Musurus: ὑπ- β || 15 ἴσμεν] εἰς μεν F ||
 20 ἦ] καὶ Hitzig || 23 ἐμοὶ Sylburg: μοι β | ὠκίστου Boeckh:
 οἰκιστοῦ β³ ὠκίστου Pa^{ms} ἀρίστου edd. ante Bekker

τῇ εἰκόνι ἐπεξήμισαν φόνον. καὶ οἱ Θάσιοι καταποντοῦσι
τὴν εἰκόνα ἐπακολουθήσαντες γνώμη τῇ Δράκοντος,
ὃς Ἀθηναίοις θεσμούς γραψας φονικούς ὑπερώρισε καὶ τὰ
ἄφρυχα, εἶγε ἐμπεσόν τι ἐξ αὐτῶν ἀποκτείνειεν ἄνθρωπον.
5 ἀνὰ χρόνον δέ, ὥς τοῖς Θασίοις οὐδένα ἀπεδίδου καρπὸν ἢ 7
γῇ, θεωρὸν ἀποστέλλουσιν ἐς Δελφούς, καὶ αὐτοῖς ἐξη-
σεν ὁ θεὸς καταδέχεσθαι τοὺς δεδιωγμένους. καὶ οἱ μὲν
ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ καταδεχθέντες οὐδὲν τῆς ἀκαρπίας
παρεῖχοντο ἱαμα· δεύτερα οὖν ἐπὶ τὴν Πυθίαν ἔρχονται,
10 λέγοντες ὥς καὶ ποιήσασιν αὐτοῖς τὰ χρησθέντα διαμένοι τὸ 8
ἐκ τῶν θεῶν μήνιμα. ἐνταῦθα ἀπεκρίνατό σφισιν ἡ Πυθία· 8

Θεαγένην δ' ἄμνηστον ἀφήκατε τὸν μέγαν ὕμῶν.

ἀπορούντων δὲ αὐτῶν ὁποῖαι μηχανῇ τοῦ Θεαγένους τὴν
εἰκόνα ἀνασώσωνται, φασὶν ἀλίας ἀναχθέντας ἐς τὸ πέλα-
15 γος ἐπὶ ἰχθύων θήραν περισχεῖν τῷ δικτύῳ τὴν εἰκόνα
καὶ ἀνενεγκεῖν αὐτὴς ἐς τὴν γῆν· Θάσιοι δὲ ἀναθέντες, ἐν-
θα καὶ ἐξ ἀρχῆς ἔκειτο, νομίζουσιν ἅτε θεῶι θύειν. πολλα- 9
χοῦ δὲ καὶ ἐτέρωθι ἐν τε Ἑλλήσιν οἶδα καὶ παρὰ βαρβά-
ροις ἀγάλματα ἰδρυμένα Θεαγένους καὶ νοσήματά τε αὐτὸν
20 ἰώμενον καὶ ἔχοντα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τιμᾶς. ὁ δὲ ἄν-
δριάς τοῦ Θεαγένους ἐστὶν ἐν τῇ Ἀλτεῖ, τέχνη τοῦ Αἰγι-
νήτου Γλανκίου.

Πλησίον δὲ ἄρμα τέ ἐστι χαλκοῦ καὶ ἀνὴρ ἀναβεβη- 12
κὼς ἐπ' αὐτό, κέλητες δὲ ἵπποι παρὰ τὸ ἄρμα εἰς ἑκατέ-
25 ρωθεν ἕστηκε καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων καθέζονται παῖδες·
ὑπομνήματα δὲ ἐπὶ νίκαις Ὀλυμπικαῖς ἐστὶν Ἰέρωνος τοῦ
Δεινομένου τυραννήσαντος Συρακουσίων μετὰ τὸν ἀδελ-
φὸν Γέλωνα. τὰ δὲ ἀναθήματα οὐχ Ἰέρων ἀπέστειλεν,
ἀλλ' ὁ μὲν ἀποδοὺς τῷ θεῷ Δεινομένης ἐστὶν ὁ Ἰέρωνος,
30 ἔργα δὲ τὸ μὲν Ὑνάτα τοῦ Αἰγινήτου τὸ ἄρμα, Καλάμιδος
δὲ οἱ ἵπποι τε οἱ ἑκατέρωθεν καὶ ἐπ' αὐτῶν εἰσιν οἱ παῖδες.

2 τῇ γνώμῃ τοῦ Phral. || 5 οὐδένα Schubart-Walz: οὐδὲν β ||
11 ἀποκρίνατο F || 12 δ' V: δὲ FP Phral. || 16 ἀναθέντες Pa:
ἀναχθέντες β || 19 αὐτὸν Hartung: -ῶν β || 20 ἔχοντα PaVa:
-ας β || 23 χαλκοῦν edd.

- 2 Παρὰ δὲ τοῦ Ἰέρωνος τὸ ἄρμα ἀνήρ ἐστιν ὁμώνυμός τε τῷ Δεινομένους καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ οὗτος τυραννήσας, Ἰέρων δὲ ἐκαλεῖτο Ἱεροκλέους· μετὰ δὲ τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ προτέρου τυραννήσαντος τελευταίην Συρακουσίοις αὐθις ἀναπεφύκει τύραννος ὁ Ἰέρων οὗτος, τὴν δὲ 5 ἀρχὴν εἶχεν ἔτει δευτέρῳ τῆς ἑκτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς
- a. C. 275 εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ἣν Κυρηναῖος στάδιον ἐνίκησεν Ἰδαῖος.
- 3 οὗτος ὁ Ἰέρων ξενίαν πρὸς Πύρρον τὸν Αἰακίδου καὶ ὁμοῦ τῇ ξενίᾳ καὶ ἐπιγαμίαν ἐποιήσατο, Γέλωνι τῷ παιδὶ Νηρηίδα ἀγαγόμενος τὴν Πύρρον. Ῥωμαίων δὲ περὶ 10 Σικελίας ἐς τὴν πρὸς Καρχηδονίους πόλεμον καταστάντων εἶχον μὲν οἱ Καρχηδόνιοι τῆς νήσου πλεόν ἢ ἡμῖς, Ἰέρωνι δὲ συνιόντων μὲν ἄρτι ἐς τὸν πόλεμον ἐλέσθαι τὰ Καρχηδονίων ἤρεσε, μετὰ δὲ οὐ πολὺ δυνάμει τε εἶναι νομίζων τὰ Ῥωμαίων ἐχρύτερα καὶ βεβαιότερα ἅμα ἐς φίλλαν μετ- 15
- 4 ἐβάλετο ὡς τούτους. τοῦ δὲ οἱ βίου συνέβη γενέσθαι τὴν τελευταίην ὑπὸ Δεινομένους, γένος μὲν Συρακουσίου, δυσμενέστατα δὲ ἀνδρὸς ἐς τυραννίδα ἔχοντος, δς καὶ ὕστερον τούτων Ἱπποκράτει τῷ ἀδελφῷ τῷ Ἐπικύδους ἐξ Ἑρβησσοῦ παρεληλυθότι ἄρτι ἐς Συρακούσας καὶ ἐς τὸ πλῆθος 20 ποιεῖσθαι λόγους ἀρχομένῳ ἐπέδραμεν {τις} ὡς ἀποκτενῶν τὸν Ἱπποκράτην· τοῦ δὲ οἱ ἀντιστάντος, κρατήσαντες τῶν δορυφόρων ἄλλοι διαφθείρουσι τὸν Δεινομένην. τοὺς ἀνδριάντας δὲ τοῦ Ἰέρωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ, ἔφ' ἵππου τὸν ἕτερον, τὸν δὲ αὐτῶν πεζόν, ἀνέθεσαν μὲν τοῦ 25 Ἰέρωνος οἱ παῖδες, ἐποίησε δὲ Μίκων Νικηράτου Συρακούσιος.
- 5 Μετὰ δὲ τοῦ Ἰέρωνος τὰς εἰκόνας Ἀρεὺς ὁ Ἀκροτάτου Λακεδαιμονίων βασιλεὺς καὶ Ἄρατος ἔστηκεν ὁ Κλεινίου, καὶ αὐθις ἀναβεβηκώς ἐστιν Ἀρεὺς ἵππον. ἀνάθημα δὲ ὁ 30

2 τῷ om. F || 3 μετὰ — Ἀγαθοκλέους om. F || 4 πρότερον Vb^{av} | συρακουσίοις F || 6 ἔσχεν Frazer, om. F || 13 συνιόντων Corais: -ιόντι β || 15 μετεβάλετο V: -λλ- β || 17 γένος Corais: -ους β || 20 τὸ om. F || 21 del. RPaVb || 22 ἱπποκράτην R: -άτη β | κρατήσαντος F || 25 τοῦ R¹PaVb: τὸν β || 26 νικοκράτου V | συρακούσιος V: -κούσιος β

μὲν Κορινθίων ὁ Ἄρατος, Ἀρεὺς δὲ Ἡλείων ἐστὶ· καὶ μοι
 τοῦ λόγον τὰ πρότερα οὔτε τῶν ἐς Ἄρατον οὔτε τῶν ἐς
 Ἀρέα ἀμνημόνως ἔσχεν, Ἄρατος δὲ καὶ ἄρματι ἀνηγορεύθη
 νικῶν ἐν Ὀλυμπίαι. Τίμωνι δὲ τῷ Αἰσύπου καθέντι ἐς 6
 5 Ὀλυμπίαν ἵππους ἀνδρὶ Ἡλείῳ <ἄρμα> ἐστί, τοῦτο χαλ-
 κοῦν, ἐπ' αὐτὸ <δὲ> ἀναβέβηκε παρθένος, ἐμοὶ δοκεῖν
 Νίκη. Κάλλωνα δὲ τὸν Ἀρμοδίου καὶ τὸν Μοσχίωνος
 Ἱππομάχον, γένος τε Ἡλείους καὶ πνυγμῇ κρατήσαντας ἐν
 παισί, τὸν μὲν αὐτῶν ἐποίησε Δάϊππος, Ἱππομάχου δὲ
 10 οἷσι μὲν τὸν ἀνδριάντα εἰργάσατο οὐκ ἴσμεν, καταμαχέ-
 σασθαι δὲ τρεῖς φασιν ἀνταγωνιστὰς αὐτὸν οὔτε πληγὴν
 ἀποδεξάμενον οὔτε τι τραπέντα τοῦ σώματος. Θεόχρη- 7
 στον δὲ Κυρηναῖον ἵπποτροφήσαντα κατὰ τὸ ἐπιχώριον
 τοῖς Λίβυσι καὶ αὐτόν τε ἐν Ὀλυμπίαι καὶ ἔτι πρότερον τὸν
 15 ὁμώνυμόν τε αὐτῷ καὶ τοῦ πατρὸς πατέρα, τούτους μὲν
 ἐνταῦθα ἵππων νίκας, ἐν δὲ Ἰσθμῷ τοῦ Θεοχρήστου λαβεῖν
 τὸν πατέρα, τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τῷ ἄρματι.
 Ἀγήσαρχον δὲ τὸν Αἰμοστράτου Τριταιέα κρατῆσαι μὲν 8
 πύκτας ἀνδρας ἐν Ὀλυμπίαι καὶ Νεμέαι τε καὶ Πυθοῖ καὶ ἐν
 20 Ἰσθμῷ μαρτυρεῖ τὸ ἐλεγεῖον, Ἀρκάδας δὲ τοὺς Τριταιεῖς
 εἶναι τοῦ ἐλεγείου λέγοντος ἀληθεύοντα εὖρισκον. πόλεων
 γὰρ τῶν ἐν Ἀρκადίαι ταῖς μὲν ἐπειλημμέναις δόξης οὐδὲ τὰ
 ἐς τοὺς οἰκιστὰς ἐστὶν ἄγνωστα, τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς τε ὑπὸ
 ἀσθενείας ἀφανεστέρας καὶ δι' αὐτὸ ἀνοικισθείσας ἐς Με-
 25 γάλην πόλιν, οὗ περιέχει σφᾶς γενόμενον ὑπὸ {τε} τοῦ
 Ἀρκάδων κοινού δόγμα. οὐδέ τινα ἐστὶν ἐν Ἑλληνισ Τρίτειαν 9

2 2. 8. 2–9. 5 || 3 3. 6. 2–6 || 25 cf. 8. 27. 5

1 δὲ μὲν F || 2 τῶν¹ Bekker: τὰ β || 4 Αἰσύπου Krause coll.
 6. 2. 8: αἰγύπτου β Αἰσῆπου Dindorf Αἰσῆτου Schubart || 5 suppl.
 Amasaesus lac. ind. Schubart-Walz || 6 αὐτὸ Siebelis: -όν β | suppl.
 Siebelis | ἀναβέβηκε P: ἀναβέβηκεν P^{sv} ἀναβεβήην VF | παρθένος
 Bekker: σθένος β εἶδος Kuhn θεός Siebelis || 7 Νίκη Facius: -ην β
 -ης P || 12 δεξάμενος Suda | οὔτε Musurus: οὐδέ β || 16 ἵπτω F ||
 17 ἄρματι γράμματι F || 18 Αἰμοστράτου Musurus: αἰμεστρά-
 του β || 21 <οὐκ> ἀληθεύοντα Abresch sed vide Robert, Hermes
 19, 301 || 25 οὐ del. Facius | <τότε> ὑπὸ {τε} Bekker

- πόλιν ἄλλην γε ἢ τὴν Ἀχαιῶν εὐρεῖν. τηνικαῦτα γοῦν ἐς Ἀρκάδας ἡγοῖτο ἂν τις συντελέσαι τοὺς Τριταεῖς, καθὰ καὶ νῦν ἐτι Ἀρκάδων αὐτῶν εἰσιν οἱ ἐς τὸ Ἀργολικὸν τελοῦντες. τοῦ Ἀγησάρχου δέ ἐστιν ἡ εἰκὼν τέχνη τῶν Πολυκλέους παίδων. τούτων μὲν δὴ ποιησόμεθα μνήμην ⁵
- 18 καὶ ἐν τοῖς ὑστέροις τοῦ λόγου· Ἀστύλος δὲ Κροτωνιάτης Πυθαγόρου μὲν ἐστὶν ἔργον, τρεῖς δὲ ἐφεξῆς Ὀλυμπίαισι σταδίου τε καὶ διαύλου νίκας ἔσχεν. ὅτι δὲ ἐν δύο ταῖς ὑστέραις ἐς χάριν τὴν Ἰέρωνος τοῦ Δεινομένου ἀνηγόρευσε ἐαυτὸν Συρακούσιον, τούτων ἕνεκα οἱ Κροτωνιάται τὴν ¹⁰ οἰκίαν αὐτοῦ δεσμωτήριον εἶναι κατέγγωσαν καὶ τὴν εἰκόνα καθεῖλον παρὰ τῇ Ἡραὶ τῇ Λακινίαι κειμένην.
- 2 Ἀνάκειται δὲ <καὶ> {τῇ} ἐν Ὀλυμπίαι {καὶ} στήλῃ λέγουσα τοῦ Λακεδαιμονίου Χιόνιδος τὰς νίκας. εὐηθείας μὲν δὴ μετέχουσι καὶ ὅσοι Χίονιν αὐτὸν ἀναθεῖναι τὴν στήλην, ¹⁵ ἀλλ' οὐ Λακεδαιμονίων ἡγῆται τὸ δημόσιον· ἔστω γὰρ δήπου, ὥς ἐν τῇ στήλῃ, οὐκ εἶναι πω τοῦ δπλου τὸν δρόμον· πῶς ἂν οὖν ἐπίσταιτο ὁ Χίονις εἰ αὐθὶς ποτε προσνομοθετήσουσιν Ἡλεῖοι; τούτων δὲ ἔτι ἐς πλεον ἡκουσιν εὐηθείας οἱ τὸν ἐστηκότα ἀνδριάντα παρὰ τῇ στήλῃ φα- ²⁰ σιν εἰκόνα εἶναι Χιόνιδος, ἔργον ὄντα τοῦ Ἀθηναίου Μύρωνος.
- 3 Ἐοικότα δὲ Χιόνιδι τὰ ἐς δόξαν καὶ ἀνὴρ Λύκιος παρ-έσχετο Ἐρμογένης Ξάνθιος, ὃς τὸν κότινον ἐν τρισὶν ὀλυμπιάσιν ἀνείλετο ὀκτάκις ἐπὶ κλησὶν τε ἔσχεν Ἴππος ὑπὸ ²⁵ Ἑλλήνων· ποιήσαιο δ' ἂν καὶ Πολίτην ἐν μεγάλῳ θαύματι. ὁ Πολίτης δ' ἦν οὗτος ἐκ Κεράμου τῆς ἐν τῇ {Θρακίαι} Καρίαι, ἀνέφηγε δὲ ἀρετὴν ποδῶν ἐν Ὀλυμπίαι πᾶ-

6 10. 34. 8

4 Ἀγησάρχου Clavier: ἡγησάρχου FP ἡγησιάρχου V || 8 post διαύλου lac. ind. Robert | ἔσχεν Sylburg: ἔχει β || 10 ἐαυτὸν β Phral.: αὐτὸν V | συρακούσιον V Phral.: -όσιον β || 12 <τῇ> παρὰ Dindorf | παρὰ — κειμένην om. Phral. | λακινίαι R^{ms}Pa¹Va: λακεδαιμονίαι β || 13 transp. Schubart respicere Pausaniam 3. 14. 3 putans | τῇ del. Schubart | δὲ ἐν τῇ PaVa || 15 καὶ del. Schubart-Walz || 16 ἔστι V || 17 δήπου ὥς] δὴ οὕτως Hitzig δὴ πως Façius || 27 secl. Siebelis τῆς ἐν Θράκῃ Καρίας Suda

σαν· ἀπὸ γὰρ τοῦ μηκίστου καὶ διαρκεστάτου δι' ὀλι-
γίστου δὴ καιροῦ μεθηρμόσατο ἐπὶ <τὸ> βραχύτατον ὁμοῦ
καὶ ὤκιστον, καὶ δολίχον τε ἐν ἡμέραι τῇ αὐτῇ καὶ παρ-
αντίκα σταδίου λαβὼν νίκην προσέθηκε {δὲ} διαύλου
5 σφίσι τὴν τρίτην. Πολίτης μὲν δὴ ἐπὶ τῆς δευτέρας *** 4
καὶ τέσσαρας, ὥς <ἄν> ἕκαστοι συνταχθῶσιν ὑπὸ τοῦ κλή-
ρου, καὶ οὐκ ἀθρόους ἀφιαῖσιν ἐς τὸν δρόμον· οἱ δ' ἂν ἐν
ἐκάστη τάξει κρατήσωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν αὖτις θέουσι
τῶν ἄλλων· καὶ οὕτω σταδίου δύο ὁ στεφανούμενος ἀναι-
10 ρήσεται νίκας. τὰ μέντοι ἐπιφανέστατα ἐς δρόμον Λεωνίδαί
Ῥοδίῳ ἐστίν· ἐπὶ γὰρ τέσσαρας ὀλυμπιάδας ἀκμάζων τε
τῇ ὠκύτητι ἀντήρκεσε, καὶ γεγόνασιν αὐτῷ δρόμον νίκαι
δύο ἀριθμὸν καὶ δέκα.

Χιόνιδος δὲ οὐ{δὲ} πόρρω τῆς ἐν Ὀλυμπίαι στήλης {καὶ 5
15 δς} ἔστηκε {ὁ} Δοῦρις <ὁ> Σάμιος, κρατήσας πυγμῇ παῖ-
δας· τέχνη δὲ ἡ εἰκὼν ἐστὶ μὲν Ἰππίον· {τοῦτο} τὸ δὲ
ἐπιγράμμα δηλοῖ τὸ ἐπ' αὐτῷ, νικῆσαι Δοῦριν ἥνικα ὁ
Σαμίων δῆμος ἐφευγεν ἐκ τῆς νήσου, τὸν δὲ καιρὸν ***
ἐπὶ τὰ οἰκεία τὸν δῆμον. παρὰ δὲ τὸν τύραννον Δίαλλος 6
20 ὁ Πόλλιδος ἀνάκειται, γένος μὲν Σμυρναῖος, Ἰώνων δὲ
πρῶτος λαβεῖν ἐν Ὀλυμπίαι φησὶν οὗτος ὁ Δίαλλος παγ-
κρατίον στέφανον ἐν παισίν. Θερσίλοχον δὲ Κορκυραῖον
καὶ Ἀριστίωνα Θεοφίλους Ἐπιδάურიον, τὸν μὲν ἀνδρῶν
πυγμῆς, Θερσίλοχον δὲ λαβόντα ἐν παισὶ στέφανον, Πολύ-
25 κλειτος ἐποίησε σφᾶς ὁ Ἀργεῖος. Βύκελος δέ, δς Σικνω- 7
νίων πρῶτος πύξ ἐκράτησεν ἐν παισίν, ἐστὶν ἔργον Σικνω-
νίου Κανάχου παρὰ τῷ Ἀργεῖῳ Πολυκλείτῳ διδαχθέν-
τος. παρὰ δὲ τὸν Βύκελον ὀπλίτης ἀνὴρ ἐπὶ κλησὶν Λίβυς

1 τοῦ om. Suda || 2 suppl. R^{sv} PaVb Suda || 3 τε Buttmann: γε β || 4 del. RPaVb || 5 lac. ind. M || 6 suppl. Bekker || 8 κρα-
τήσουσιν F || 14 χιόνιδος M: χιόνις β | del. M || 14.15 del. M, la-
tere in his nomen pugilis suspicatus est Bekker, Σκαῖος Schubart-
Walz coll. Hdt. 5. 60 παῖς Eckertz || 15 ὁ transp. Musurus | δού-
ρις Pa¹: δούριος β || 16 del. M, lac. post τοῦ, ita ut patris nomen
exciderit, con. Schubart | τὸ δὲ M: δὲ τὸ β || 17 Δοῦριν Ama-
saeus: χιόνιν β Σκαῖον Schubart-Walz || 18 lac. ind. M || 22 κορκυ-
ραῖον V: κερκυραῖον β || 25 βύκελος M: βούκελος F κύκελος V κύβε-
λος P || 28 κύβελον P

Μνασέας Κυρηναῖος ἔστηκε· Πυθαγόρας δὲ ὁ Ῥηγίνος
ἐποίησε τὴν εἰκόνα. Κυζικηνῶι δὲ Ἀγεμάχῳ τῶν ἐκ τῆς
Ἀσιανῆς ἡπείρου γενέσθαι ἐν Ἀργεὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ'
8 αὐτῷ μνηύει. Νάξου δὲ οἰκισθείσης ποτὲ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ
Χαλκιδέων τῶν ἐπὶ τῷ Εὐρύπῳ, τῆς πόλεως μὲν οὐδὲ 5
ἐρείπια ἐλείπετο ἐς ἡμᾶς ἔτι, ὄνομα δὲ καὶ ἐς τοὺς ἔπειτα
εἶναι τῆς Νάξου Τίσανδρος ὁ Κλεοκρίτου μάλιστα αἰτίαν
ἔχέτω· τετράκις γὰρ δὴ ἐν ἀνδράσι κατεμαχέσατο ὁ Τίσαν-
δρος πύκτας ἐν Ὀλυμπίᾳ, τοσαῦται δὲ καὶ Πυθοὶ γεγό-
νασιν αὐτῷ νῖκαι· {καὶ} Κορινθίοις δὲ οὐκ ἦν πω την- 10
καῦτα οὐδὲ Ἀργείοις ἐς ἅπαντας ὑπομνήματα τοὺς Νε-
μεάτας.

9 Ἡ δὲ ἵππος ἡ τοῦ Κορινθίου Φειδώλα ὄνομα μὲν, ὥς οἱ
Κορινθιοὶ μνημονεύουσιν, ἔχει Αὔρα, τὸν δὲ ἀναβάτην ἔτι
ἀρχομένου τοῦ δρόμου συνέπεσεν ἀποβαλεῖν αὐτήν· καὶ 15
οὐδέν τι ἥσσον θέουσα ἐν κόσμῳ περὶ τε τὴν νύσσαν ἐπ-
έστρεφε, καὶ ἐπεὶ τῆς σάλπιγγος ἤκουσεν, ἐπετάχυνεν ἐς
πλέον τὸν δρόμον, φθάνει τε δὴ ἐπὶ τοὺς ἑλλανοδίκας ἀφ-
ικομένη καὶ νικῶσα ἔγνω καὶ παύεται τοῦ δρόμου. Ἡλείοι
δὲ ἀνηγόρευσαν ἐπὶ τῇ νίκῃ τὸν Φειδώλαν καὶ ἀναθεῖναι 20
10 οἱ τὴν ἵππον ταύτην ἐφιᾶσιν. ἐγένετο δὲ καὶ τοῦ Φειδώλα
τοῖς παισὶν ἐπὶ κέλῃτι ἵππῳ νίκη, καὶ ὁ τε ἵππος ἐπὶ στή-
λῃ πεποιημένος καὶ ἐπίγραμμα ἔστιν ἐπ' αὐτῷ·

ὠκυδροῦμας Λύκος Ἰσθμὶ ἅπαξ, δύο δ' ἐνθάδε νίκαις
Φειδώλα παίδων ἐστεφάνωσε δόμους.

25

οὐ μὴν τῷ γε ἐπιγράμματι καὶ τὰ Ἡλείων ἐς τοὺς ὀλυμ-
a. C. 508 πιονίκας ὁμολογεῖ γράμματα· ὁγδόῃ γὰρ ὀλυμπιάδι καὶ
ἐξηκοστῇ καὶ οὐ πέρα ταύτης ἔστιν ἐν τοῖς Ἡλείων γράμ-

24—25 Preger 123

3 post ἡπείρου lac. ind. Buttman || 5 ἐπὶ Sylburg: ὑπὸ β ||
10 del. Siebelis || 11 Νέμεια <καὶ Ἰσθμία νενικηκό>τας Schmitt
Νεμεάτας <καὶ Ἰσθμιάτας> Siebelis || 14 Αὔρα Musurus: αὔρα β
Phral. || 17 ἐπεὶ] ἐπὶ F || 21 ἐφιᾶσιν Phral.: ἀφιᾶσιν β | ἐγένοντο
Siebelis || 22 νίκη β R^{sv}: νῖκαι RVb || 24 Ἰσθμὶ ἅπαξ R: Ἰσθμία
πὺξ β || 28 πέρα Sylburg: περὶ β

μασιν ἢ νίκη τῶν Φειδώλα παίδων. ταῦτα μὲν δὴ οὕτως 11
ἔχοντα ἴστω τις· Ἡλείοις δὲ ἀνδράσιν Ἀγαθίνωι τε τῷ
Θρασυβούλῳ καὶ Τηλεμάχῳ, Τηλεμάχῳ μὲν ἐπὶ ἱππῶν
νίκη γέγονεν ἢ εἰκῶν, Ἀγαθῖνον δὲ ἀνέθεσαν Ἀχαιοὶ
5 Πελληγεῖς. ἀνέθηκε δὲ καὶ ὁ Ἀθηναίων δῆμος Ἀριστο-
φῶντα Λυσίου, παγκρατιαστὰς ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐν
Ὀλυμπίαι κρατήσαντα ἀνδρας.

Φερίας δὲ Αἰγινήτης — οὗτος γὰρ δὴ παρὰ τὸν Ἀθηναῖον 14
Ἀριστοφῶντα ἀνάκειται — ὀγδόῃ μὲν πρὸς ταῖς ἑβδομή- a. C. 468
10 κοντα ὀλυμπιάδι κομιδῇ τε ἔδοξεν εἶναι νέος καὶ οὐκ
ἐπιτήδειός πω νομισθεὶς παλαίειν ἀπηλάθῃ τοῦ ἀγῶνος,
τῇ δὲ ἐξῆς — κατεδέχθη γὰρ τηνικαῦτα ἐς τοὺς παῖδας —
ἐνίκα παλαίων. τῷ δὲ Φερίαι τούτῳ διάφορον καὶ οὐδα-
μῶς ἑοικυῖαν ἔσχεν ἐν Ὀλυμπίαι τύχην Νικασύλος Ῥόδιος.
15 ὀγδοὺν γὰρ ἐπὶ τοῖς δέκα ἔτεσι γεγονώς μὴ παλαῖσαι μὲν 2
ἐν παισὶν ὑπὸ Ἡλείων ἀπηλάθῃ, ἀνηγορεύθη δὲ ἐν ἀν-
δράσιν, ὥσπερ γε καὶ ἐνίκησεν· ἀνηγορεύθη δὲ καὶ ὕστε-
ρον Νεμέαι τε καὶ Ἰσθμῶι. γεγονότα δὲ εἰκοσαετῇ τῷ χρεῶν
ἐπιλαμβάνει, πρὶν ἢ ἐς τὴν Ῥόδον αὐτὸν οἶκαδε ἀναστρέ-
20 ψαι. τὸ δὲ ἐν Ὀλυμπίαι τοῦ Ῥοδίου παλαιστοῦ τόλμημα
Ἀρτεμίδωρος γένος Τραλλιανὸς ὑπερεβάλετο κατὰ ἐμὴν δό-
ξαν. Ἀρτεμίδωρῳ γὰρ ἁμαρτεῖν μὲν Ὀλυμπίῳ συνέβη
παγκρατιάζοντι ἐν παισὶν, αἰτία δὲ οἱ ἐγένετο τῆς δι-
αμαρτίας τὸ ἄγαν νέον· ὥς δὲ ἀφίκετο ἀγῶνος καιρὸς δν 3
25 Σμυρναῖοι Ἰώνων ἄγουσιν, ἐς τοσοῦτο ἄρα αὐτῷ τὰ τῆς
ῥώμης ἐπηύξητο ὥς κρατῆσαι παγκρατιάζοντα ἐπὶ ἡμέ-
ρας τῆς αὐτῆς τοὺς τε ἐξ Ὀλυμπίας ἀνταγωνιστὰς καὶ ἐπὶ
τοῖς παισὶν οὓς ἀγενεῖους καλοῦσι καὶ τρίτα δὴ ὃ τι ἄριστον
ἦν τῶν ἀνδρῶν. γενέσθαι δὲ οἱ τὴν ἁμιλλαν πρὸς ἀγε-
30 νεῖους τε καὶ ἀνδρας τὴν μὲν ἐκ γυμναστοῦ παρακλήσεως
φασι, τὴν δὲ ἐξ ἀνδρὸς παγκρατιαστοῦ λοιδορίας. ἀνέλλετο
δὲ ἐν ἀνδράσιν ὁ Ἀρτεμίδωρος Ὀλυμπικὴν νίκην δευτέραι p. C. 69

14 νικασύλος V: νίκας ὕλος β | ῥόδιος V^{ms}: ῥαμίος V ῥαλύ-
ιος FP || 18 <ἐν> Νεμέαι Siebelis || 21 τραλλιανὸς P^a Phral.: τρα-
λιανὸς β | ὑπερεβάλετο P^a^{sv}: ὑπεβάλετο β || 28 καλοῦσιν ἀγενεῖους
Phral.

- 4 καὶ δεκάτῃ πρὸς διακοσίαις ὀλυμπιάδι. Νικασύλου δὲ τῆς
εἰκόνης ἵππος τε οὐ μέγας ἔχεται χαλκοῦς, δν Κρόκων
Ἐρετριεὺς ἀνέθηκεν ἀνελόμενος κέλητι ἱππῳ στέφανον,
καὶ πλησίον τοῦ ἱπποῦ Τελέστας ἐστὶ Μεσσήνιος κρατήσας
πυγμῇ παιδᾶς· Σιλανίωνος δὲ ἔργον ἐστὶν ὁ Τελέστας. 5
- 5 Μίλωνα δὲ τὸν Διοτίμου πεποίηκε μὲν Δαμέας ἐκ Κρό-
τωνος καὶ οὗτος· ἐγένοντο δὲ τῷ Μίλῳ ἐξ μὲν ἐν Ὀλυμ-
πίαί πάλης νίκαι, μία <δὲ> ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν, Πυθοῖ δὲ
ἐν τε ἀνδράσιν ἐξ καὶ μία ἐνταῦθα ἐν παισίν. ἀφίκετο δὲ
καὶ ἑβδομον παλαίσων ἐς Ὀλυμπίαν· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο 10
οἷός τε καταπαλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τε ὄντα αὐτῷ
καὶ ἡλικίαι νέον, πρὸς δὲ καὶ σύνεγγυς οὐκ ἐθέλοντα ἱστα-
σθαι. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἐσκομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀν-
δριάντα ἐς τὴν Ἀλτιν ὁ Μίλων, λέγεται δὲ ἐς αὐτὸν καὶ 15
<τὸ> ἐπὶ τῇ ῥοιᾷ καὶ τὸ ἐπὶ τῷ δίσκῳ· ῥοιὰν μὲν δὴ οὕτω 15
κατεῖχεν ὥς μήτε ἄλλῳ παρεῖναι βιαζομένῳ μήτε αὐτὸς
λυμήνασθαι πιέζων, ἰστάμενος δὲ ἐπὶ ἀηλιμμένῳ τῷ
δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπύκτοντάς τε καὶ ὠθοῦν-
τας ἀπὸ τοῦ δίσκου. παρείχετο δὲ καὶ ἄλλα τοιαύδε ἐς ἐπί- 25
7 δειξιν. περιδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν κατὰ ταῦτά δὴ καὶ 20
εἰ ταινίαν περιδεῖτο ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλῶν
τὸ ἄσθμα καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας,
διερρηγγυνεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν. λέγεται
δὲ καὶ ὡς τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν ἐς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ
ῶμου παρ' αὐτὴν καθίλει τὴν πλευράν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶ- 25
νος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν αὐτῶν ἀνα-
στρέφων τὸν ἀντίχειρα ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις
ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύ-
λων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἂν τις βιαζόμενος.
8 ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτόν· ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐ- 30

1 <ταῖς> διακοσίαις Hitzig coll. 5. 8. 7, 9, 10, 11 cett. | Νικασύ-
λου Siebelis: νίκας. ὕλου β || 7 ἐγένοντο M: -ετο β | μίλῳι M:
μίδῳι β plerumque || 8 πάλης VaVb: -αις β | μίαν F | suppl. L ||
11 Τιμασίθεον] Μασίθεον Suda || 15 suppl. V^{sv} || 20 περιδεῖτο
Suda: περιέδει β Phral. | δὴ V: δὲ FP om. Phral. || 26 ἀντιστρέ-
φων Suda

τὸν ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ, σφῆνες δὲ ἐγκείμενοι διίστασαν τὸ ξύλον· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος ὁ Μίλων καθήσι τὰς χεῖρας ἐς τὸ ξύλον, ὀλισθάνουσί τε δὴ οἱ σφῆνες καὶ ἐχόμενος ὁ Μίλων ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκοις
 5 ἐγένετο εἶδημα. μάλιστα δὲ πως τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι πολὺ τε νέμεται καὶ ἄφθονον.

Μίλωνι μὲν δὴ τοιόνδε τέλος ἐπηκολούθησε· Πύρρον 9 δὲ τὸν Αἰακίδου βασιλεύσαντα ἐν τῇ Θεσπρωτίδι ἠπείρῳι καὶ ἔργα πολλὰ ἐργασάμενον καὶ ἄξια μνήμης, ἃ ἐν τῷ
 10 λόγῳ τῷ ἐς Ἀθηναίους ἐδήλωσα, τοῦτον ἐς τὴν Ἄλτιν ἀνέθηκε Θρασύβουλος Ἡλεῖος. παρὰ δὲ τὸν Πύρρον ἀνὴρ μικρὸς αὐλοῦς ἔχων ἐστὶν ἐκτετυπωμένος ἐπὶ στήλῃ. τούτῳ Πυθικαὶ νίκαι γεγόνασιν τῷ ἀνδρὶ δευτέρῳ μετὰ Σακάδαν τὸν Ἀργεῖον· Σακάδας μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα τὸν τε-
 15 θέντα ὑπὸ Ἀμφικτυόνων οὐκ ὄντα πω στεφανίτην καὶ ἐπ' ἐκείνῳ στεφανίτας δύο ἐνίκησε, Πυθόκριτος δὲ ὁ Σικυώνιος τὰς ἐφεξῆς τούτων πυθιάδας ἕξ, μόνος δὴ οὗτος ἀθλητής· δηλὰ δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ Ὀλυμπίῳ ἐπηύλησεν ἐξάκις τῷ πεντάθλῳ. Πυθοκρίτῳ μὲν γέγονεν
 20 ἀντὶ τούτων ἢ ἐν Ὀλυμπίῳ στήλῃ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτῇ·

Πυθοκρίτου Καλλινίκου μνάμα ταύλητᾶ <τό>δε.

ἀνέθεσαν δὲ καὶ τὸ κοινὸν τὸ Αἰτωλῶν Κύλωνα, δς ἀπὸ 11 τῆς Ἀριστοτίμου τυραννίδος ἠλευθέρωσεν Ἡλείους. Γόργον δὲ τὸν Εὐκλήτου Μεσσήνιον ἀνελόμενον πεντάθλου νίκην καὶ Δαμάρετον καὶ τοῦτον Μεσσήνιον κρατήσαντα πνγμῇ παῖδας, τὸν μὲν αὐτῶν Βοιώτιος Θήρων, Δαμαρέ-

10 1. 11

1 ἐν] ἐπὶ Phral. | ξύλῳ ξηρῷ Suda || 3 ὀλισθαίνουσι Suda || 4 λύκων Suda || 5 ἐγένετο Suda: ἐγένετο β || 7 τοιόνδε R^{ms}PaVa: τότε βVb || 17 πυθιάδας Musurus: πυθιάνας β || 19 ἐξάκις del. Walz || 22 <τοῦ> Καλλινίκου Hermann trimetrum incipiens | μνάμα ταύλητᾶ Bekker: μ. τοῦ αὐλητᾶ Clavier μνάματα αὐλητᾶ β | suppl. Hermann || 23 Κύλωνα Casaubon coll. 5. 5. 1: κύδωνα β || 25-26 ἀνελόμενον — Μεσσήνιον om. P

- του δὲ τὴν εἰκόνα Ἀθηναῖος Σιλανίων ἐποίησεν. Ἀναυχίδας δὲ ὁ Φίλνος Ἥλειος πάλης ἔσχεν ἐν παισὶ στέφανον καὶ ἐν ἀνδράσιν ὕστερον· τούτῳ μὲν δὴ τὴν εἰκόνα ὅστις ὁ εἰργασμένος ἐστὶν οὐκ ἴσμεν, Ἀνοχος δὲ ὁ Ἀδαμάτα Ταραντῖνος, σταδίου λαβὼν καὶ διαύλου νίκην, ἐστὶν Ἀγελάδα τέχνη 5
- 12 τοῦ Ἀργείου. παῖδα δὲ ἐφ' ἵππου καθήμενον καὶ ἐστηκότα ἄνδρα παρὰ τὸν ἵππον φησὶ τὸ ἐπίγραμμα εἶναι Ξερόμβροτον ἐκ Κῶ τῆς Μεροπίδος, ἐπὶ ἵππου νίκῃ κεκηρυγμένον, Ξερόδικον δὲ ἐπὶ πυγμῇ παίδων ἀναγορευθέντα· τὸν μὲν Παντίας αὐτῶν, Ξερόμβροτον δὲ Φιλότιμος Αἰγινήτης 10 ἐποίησε. Πύθου δὲ τοῦ Ἀνδρομάχου, γένος ἀνδρὸς ἐξ Ἀβδήρων, ἐποίησε μὲν Λύσιππος, ἀνέθεσαν δὲ οἱ στρατιῶται δύο εἰκόνας· εἶναι δὲ ἡγεμῶν τις ξένων ἢ καὶ ἄλλως τὰ πολεμικὰ ἀγαθὸς ὁ Πύθης ἔοικε.
- 13 Κεῖνται δὲ καὶ ἐν παισὶν εἰληφότες δρόμον νίκας Μενε- 15 πτόλεμος ἐξ Ἀπολλωνίας τῆς ἐν τῷ Ἰονίῳ καὶ Κορκυραῖος Φίλων, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Ἰερώνυμος Ἀνδριος, δς τὸν Ἥλειον Τισαμενὸν πενταθλοῦντα ἐν Ὀλυμπίᾳ κατεπάλαυσε τὸν {ἐν} Ἑλλήσιν ὕστερον τούτων ἐναντὶ Μαρδονίου καὶ Μήδων Πλαταιᾶσι μαντευσάμενον. οὗτός τε δὴ ὁ Ἰερώνυμος ἀνάκειται καὶ παρ' αὐτὸν παλαιστῆς παῖς, Ἀνδριος καὶ οὗτος, Προκλῆς ὁ Λυκαστίδα· τοῖς πλάσταις δὲ οἱ τοὺς ἀνδριάντας ἐποίησαν, τῷ μὲν Στόμιός ἐστιν ὄνομα, τῷ δὲ τὸν Προκλέα εἰργασμένῳ Σῶμις. Αἰσχίνῃ δὲ Ἥλειῳ νικαί τε δύο ἐγένοντο πεντάθλου καὶ ἴσαι ταῖς νίκαις αἱ 25 εἰκόνες.
- 15 Ἀρχίππῳ δὲ Μιτυληναίῳ τοὺς ἐς τὴν πυγμὴν ἐσελθόντας κρατήσαντι ἄνδρας ἄλλο τοιόνδε προσποιοῦσιν οἱ Μιτυληναῖοι ἐς δόξαν, ὥς καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Πυθοῖ καὶ Νεμέᾳ καὶ Ἰσθμῷ λάβοι στέφανον ἡλικίαν οὐ πρόσω 30 γεγωνὸς ἑτῶν εἴκοσι. τὸν δὲ παῖδα σταδιοδρόμον Ξένωνα Καλλιτέλους ἐκ Λεπρέου τοῦ ἐν τῇ Τριφυλίᾳ Πυριλάμ-

2 Φίλνος Facius: φίλος β || 10 ξερόμβροτον R^{ms}VaVb: ξενομβρον τὸν Pa ἀφθόνητον β R^{ms}Va || 16 Ἰονίῳ <κόλπῳ> Va, sed vide Hitzig II 607, || 19 del. Bekker || 23 ἐποίησαν V: -εν β | τῷ²] τὸν F

πης Μεσσήνιος, Κλεινόμαχον δὲ Ἑλλεῖον ὅστις ὁ ποιήσας
 ἐστὶν οὐκ ἴσμεν· ἀνηγορεύθη δὲ ὁ Κλεινόμαχος ἐπὶ νίκῃ
 πεντάθλου. Παντάρκην δὲ Ἑλλεῖον Ἀχαιοῶν ἀνάθημα εἶναι 2
 τὸ ἐπιγράμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ φησιν· εἰρήνην τε γὰρ Ἀχαιοῖς
 5 ποιῆσαι καὶ Ἑλλεῖοις αὐτόν, καὶ ὅσοι παρ' ἀμφοτέρων πο-
 λεμούντων ἐαλώκεσαν, ἄφεσιν καὶ τούτοις γενέσθαι {καὶ}
 δι' αὐτόν. οὗτος ἀνείλετο καὶ κέλητι ἵππῳ νίκην ὁ Παντ-
 άρκης, καὶ οἱ καὶ τῆς νίκης ὑπόμνημά ἐστιν ἐν Ὀλυμ-
 πιαί. Ὀλίδαν δὲ ἀνέθηκεν Ἑλλεῖον τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλῶν,
 10 Χαρίνος δὲ Ἑλλεῖος ἐπὶ διαύλου τε ἀνάκειται καὶ ὄπλου
 νίκῃ· παρὰ δὲ αὐτόν Ἀγέλης Χῖος κρατήσας πυγμῇ παῖ-
 δας, Θεομνήστου Σαρδιανοῦ τέχνη.
 <Κλει>τομάχου δὲ Θηβαίου τὴν μὲν εἰκόνα ἀνέθηκεν 3
 Ἐρμοκράτης ὁ τοῦ <Κλει>τομάχου πατήρ, τὰ δὲ οἱ ἐς δό-
 15 ξαν ἦν τοιάδε. ἐν Ἰσθμῷ παλαιστὰς κατεπάλαισεν ἄνδρας
 καὶ ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς τούς τε <ἐς> τὴν πυγμὴν καὶ τούς
 ἐς τὸ παγκράτιον ἐσελθόντας ἐκράτει τῇ μάχῃ· αἱ δὲ
 Πυθοὶ νίκαι παγκρατίου μὲν εἰσιν αὐτῷ πᾶσαι, τρεῖς δὲ
 ἀριθμόν· ἐν δὲ Ὀλυμπία δεύτερος ὁ Κλειτόμαχος οὗτος
 20 μετὰ τὸν Θάσιον Θεαγένην ἐπὶ παγκρατίῳ τε ἀνηγορεύθη
 καὶ πυγμῇ. παγκρατίου μὲν οὖν μιᾷ πρὸς <ταῖς> τεσ- 4
 σαράκοντα καὶ ἑκατὸν ὀλυμπιάσιν ἔφθανεν ἀνηρημένος a. C. 216
 νίκῃ· ἡ δὲ ὀλυμπιάς <ῆ> ἐφεξῆς εἶχε μὲν τὸν Κλειτόμαχον a. C. 212
 τοῦτον παγκρατίου καὶ πυγμῆς ἀγωνιστήν, εἶχε δὲ καὶ
 25 Ἑλλεῖον Κάπρον ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς παλαῖσαι τε ὁμοῦ
 καὶ παγκρατιάσαι προθυμούμενον. γεγονυίας δὲ ἤδη τῷ 5
 Κάπρῳ νίκης ἐπὶ τῇ πάλῃ, ἀνεδίδασκεν ὁ Κλειτόμαχος
 τοὺς ἑλλανοδίκας γενήσεσθαι σὺν τῷ δικαίῳ σφίσι, εἰ τὸ
 παγκράτιον ἐσκαλέσαιεν πρὶν ἢ πυκτεύσαντα αὐτόν λαβεῖν
 30 τραύματα· λέγει τε δὴ εἰκότα καὶ οὕτως ἐσκληθέντος τοῦ

3 Παντάρκην Dindorf: -κη β || 6 del. L || 7 αὐτόν Pa: -ό β -οῦ
 Siebelis || 9 Ὀλιδαν Schubart-Walz (coll. 10. 7. 8 ubi tamen lectio
 incerta) Αἰολιδαν Porson Ἰολιδαν Schubart || 13 suppl. V ||
 14 τοῦ del. Va | suppl. W || 16 suppl. Pa || 21 suppl. Siebelis ||
 22 ὀλυμπιάδι Siebelis || 23 ὀλυμπιάς ῆ Pa: ὀλυμπιάσιν β || 27 πά-
 λῃ W: μάχῃ β || 29 ἐσκαλέσαιεν Hitzig coll. 5. 8. 9: ἐσκαλέσαντο
 Corais ἐσκαλέσαντο β Suda ἐσκαλέσαντο Va

παγκρατίου κρατηθεῖς ὑπὸ τοῦ Κάπρου ὁμῶς ἐχρήσατο
ἐς τοὺς πύκτας θυμῶι τε ἐρρωμένῳ καὶ ἀκμητὶ τῷ σώ-
ματι.

- 6 Ἐρυνθραῖοι δὲ οἱ Ἴωνες Ἐπιθέρσῃν τὸν Μητροδώρον, δύο
μὲν ἐν Ὀλυμπίαι πυγμῆς, δις δὲ Πνυθοὶ νίκας καὶ ἐν Νεμέαι 5
τε καὶ ἐν Ἰσθμῶι λαβόντα, οὗτοι μὲν τὸν Ἐπιθέρσῃν τοῦ-
τον, Συρακούσιοι δὲ δύο μὲν Ἰέρωνος εἰκόνας τὸ δημόσιον,
τρίτην δὲ ἀνέθεσαν οἱ τοῦ Ἰέρωνος παῖδες· ἐδήλωσα δὲ
ὀλίγῳ τι πρότερον ὥς ὁμώνυμός τε τῷ Δεινομένονος ὁ
Ἰέρων οὗτος καὶ Συρακουσῶν εἴη κατὰ ταῦτά ἐκείνῳ τῷ- 10
7 ραννος. ἀνέθεσαν δὲ καὶ Ἡλεῖον ἄνδρα Τιμόπτολιν Λάμ-
πιδος Παλεῖς, ἡ τετάρτη Κεφαλλήνων μοῖρα· οὗτοι δὲ οἱ
Παλεῖς ἐκαλοῦντο Δουλιχεῖς τὰ ἀρχαιότερα. ἀνάκειται δὲ
καὶ Ἀρχίδαμος ὁ Ἀγησιλάου καὶ ἀνὴρ δοσις δὴ θηρεύοντος
παρεχόμενος σχῆμα. Δημήτριον δὲ τὸν ἐλάσαντα ἐπὶ Σέ- 15
λευκον στρατιᾷ καὶ ἀλόντα ἐν τῇ μάχῃ καὶ τοῦ Δημη-
τρίου τὸν παῖδα Ἀντίγονον ἀναθήματα ἴστω τις Βυζαντίων
8 ὄντας. Σπαρτιάτῃ δὲ Εὐτελίδαι γεγόνασιν ἐν παισὶ νῖκαι
a. C. 628 δύο ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τριακοστῆς ὀλυμπιάδος πάλης, ἡ
δὲ ἑτέρα πεντάθλου· πρῶτον γὰρ δὴ τότε οἱ παῖδες καὶ 20
ὑστατον πενταθλήσοντες ἐσεκλήθησαν· ἔστι δὲ ἡ τε εἰκὼν
ἀρχαία τοῦ Εὐτελίδα, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ βάθρῳ γράμματα
9 ἀμυδρὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου. μετὰ δὲ τὸν Εὐτελίδαν Ἀρεὺς τε
αὐθις ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς καὶ Ἡλεῖος παρ' αὐτὸν
ἀνάκειται Γόργος. μόνῳ δὲ ἀνθρώπων ἄχρι ἐμοῦ τῷ 25
Γόργῳ τέσσαρες μὲν <ἐν> Ὀλυμπίαι γεγόνασιν ἐπὶ πεντ-
άθλῳ, διαύλου δὲ καὶ ὄπλου μίᾳ ἑφ' ἑκατέρῳ νίκη.
10 Ὅτῳ δὲ παρεστήκασιν οἱ παῖδες, τοῦτον μὲν Πτολε-
μαῖον τὸν Λάγου φασὶν εἶναι· παρὰ δὲ αὐτὸν ἀνδριάντες

§ 6. 12. 2

2 ἐς] πρὸς Suda || 7 συρακούσιοι X: -όσιοι β || 13 Δουλιχεῖς
Schubart-Walz: δουλίχιοι εἰς β || 18 Εὐτελίδαι Schubart-Walz:
-ίδη β || 21 ὑστατον Bekker: ὑστερον β | πενταθλήσοντες Pa^{sv}:
-σαντες β || 25 μόνῳ Amasaëus: ὁμῶς β || 26 suppl. Facius ||
27 ἑκατέρῳ Hitzig coll. 5. 8. 6, 9. 1, 6. 15. 5, 16. 2 cett.: -ρον β

δύο ἀνδρός· εἰσιν Ἑλείου Κάπρου τοῦ Πυθαγόρου, πάλης
 τε εἰληφότος καὶ παγκρατίου στέφανον ἐπὶ ἡμέρας τῆς
 αὐτῆς· πρῶτοι δὲ γεγόνασιν ἀνθρώπων αἱ δύο νῖκαι τῷ
 Κάπρῳ τούτῳ. τὸν μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ παγκρατίου καταγωνι-
 5 σθέντα ὑπ' αὐτοῦ δεδήλωκεν {δὲ} ὁ λόγος ἤδη μοι· παλαιῶν
 δὲ κατέβαλεν Ἑλείον Παιάνιον Ὀλυμπιάδα πάλῃ τὴν προ-
 τέραν ἀνηρημένον καὶ Πύθια παίδων τε πυγμῇ καὶ αὐθις
 ἐν ἀνδράσι πάλῃ τε καὶ πυγμῇ στεφανωθέντα ἐπὶ ἡμέρας
 τῆς αὐτῆς.
 10 Κάπρῳ μὲν δὴ οὐκ ἄνευ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς 16
 ταλαιπωρίας ἐγένοντο αἱ νῖκαι· εἰσὶ δὲ εἰκόνες ἐν Ὀλυμ-
 πῳ καὶ Ἀναρχίδαι καὶ Φερηνίκῳ, γένος μὲν Ἑλείοις, πά-
 λης δὲ ἐν παισὶν ἀνελομένοις στεφάνους. Πλείσταινον δὲ
 τὸν Εὐρυδάμου τοῦ ἐναντία Γαλατῶν στρατηγήσαντος Αἰ-
 15 τωλοῖς Θεσπιεῖς εἰσιν οἱ ἀναθέντες. Τυδεὺς δὲ Ἑλείος Ἀν- 2
 τίγονόν τε τὸν Δημητρίου πατέρα καὶ Σέλευκον ἀνέθηκε·
 Σελεύκου δὲ ἐς ἅπαντας ἤρθη τὸ ὄνομα ἀνθρώπους ἄλλων
 τε ἐνεκα καὶ διὰ τὴν Δημητρίου μάλιστα ἄλωσιν. Τίμωνι
 δὲ ἀγώνων τε νῖκαι τῶν ἐν Ἑλλήσιν ὑπάρχουσιν ἐπὶ πεντ-
 20 ἄθλῳ πλὴν τοῦ Ἰσθμικοῦ — τούτου δὲ τὸ μὴ ἀγωνιστῆς
 γενέσθαι κατὰ τὰ αὐτὰ Ἑλείοις τοῖς ἄλλοις εἴργετο — καὶ
 τάδε ἄλλα φησὶ τὸ ἐς αὐτὸν ἐπιγράμμα, Αἰτωλοῖς αὐτὸν
 ἐπιστρατείας μετασχεῖν ἐπὶ Θεσσαλοῦς καὶ φρουρᾶς ἡγε-
 μόνα ἐν Ναυπάκτῳ φιλῆαι γενέσθαι τῇ ἐς Αἰτωλοῦς. Τί- 3
 25 μωνος δὲ οὐ πόρρω τῆς εἰκόνης Ἑλλάς τε δὴ καὶ Ἑλῖς παρὰ
 τὴν Ἑλλάδα, ἥ μὲν Ἀντίγονον τὸν ἐπιτροπεύσαντα Φιλ-
 ῖππου τοῦ Δημητρίου, τῇ δὲ ἐτέρῃ τῶν χειρῶν τὸν Φίλ-
 ιππον στεφανοῦσα αὐτόν, ἥ δὲ Ἑλῖς Δημήτριον τὸν
 στρατεύσαντα ἐπὶ Σέλευκον καὶ Πτολεμαῖον τὸν Λάγου
 30 στεφανοῦσά ἐστιν.

5 6. 15. 5 || 13 cf. 10. 16. 4 || 18 cf. 5. 2. 5

1 κάπρου V^{ms}: καὶ πρὸ β || 5 del. RPaVb | ἤδη Siebelis: δὴ β ||
 20 τὸ Sylburg: τῷ β τοῦ Facius del. Porson || 22 τὸ R^{sv}Pa^{ms}Vb:
 τὰ β || 23 ἐπιστρατείας Kuhn: ἐπὶ στρατεία β

- 4 Ἀριστείδῃ δὲ Ἡλείῳ γενέσθαι μὲν ὄπλου νίκην ἐν Ὀλυμπίῃ, γενέσθαι δὲ καὶ διαύλου Πυθοῖ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπ' αὐτῷ δηλοῖ Νεμείων τε ἐν παισὶν ἐπὶ τῷ ἵππῳ. δρόμου δὲ εἰσι τοῦ ἵππιον μῆκος μὲν διαυλοι δύο, ἐκλει-
φθέντα δὲ ἐκ Νεμείων τε καὶ Ἰσθμίων αὐτὸν βασιλεὺς 5 Ἀδριανὸς ἐς Νεμείων ἀγῶνα τῶν χειμερινῶν ἀπέδωκεν Ἀργείοις.
- 5 Τοῦ δὲ Ἀριστείδου ἐγγύτατα Μενάλκης ἔστηκεν Ἡλείος, ἀναγορευθεὶς Ὀλυμπιάσιν ἐπὶ πεντάθλῳ, καὶ Φιλωνίδης Ζώιτου, γένος μὲν ἐκ Χερρονήσου τῆς Κρητῶν, Ἀλεξάνδρου 10 δὲ ἡμεροδρόμος τοῦ Φιλίππου. μετὰ δὲ τοῦτον Βριμίας ἔστιν Ἡλείος, κρατήσας ἀνδρας πυγμῇ, Λεωνίδας τε ἐκ Νάξου τῆς ἐν τῷ Αἰγαίῳ, Ψωφιδίων ἀνάθημα Ἀρκάδων, Ἀσάμωνός τε εἰκὼν ἐν ἀνδράσι πυγμῇ νενικηκότος, ἣ δὲ Νικάνδρον, διαύλου μὲν δύο ἐν Ὀλυμπίῃ, Νεμείων δὲ ἀνα- 15 μίξ ἐπὶ δρόμῳ νίκας ἐξ ἀνιερημένου. ὁ δὲ Ἀσάμων καὶ ὁ Νικάνδρος Ἡλείοι μὲν ἦσαν, πεποίηκε δὲ τῷ μὲν Δάιππος τὴν εἰκόνα, Ἀσάμωνι δὲ Πυριλάμπης Μεσσήνιος.
- 6 Εὐαλκίδαι δὲ Ἡλείῳ καὶ Σελεάδαι Λακεδαιμονίῳ, τῷ μὲν ἐν παισὶν ἐγένοντο πυγμῆς νίκαι, Σελεάδαι δὲ ἀνδρῶν 20 πάλης. ἐνταῦθα καὶ ἄρμα οὐ μέγα ἀνάκειται Πολυπείδους Λάκωνος καὶ ἐπὶ στήλης τῆς αὐτῆς Καλλιτέλης ὁ τοῦ Πολυπείδους πατήρ, παλαιστῆς ἀνὴρ· νίκαι δὲ σφίσι τῷ
- 7 μὲν ἱπποῖς, Καλλιτέλει δὲ παλαίσαντί εἰσιν. ἰδιώτας δὲ ἀνδρας Ἡλείους Λάμπων Ἀγρίσκον καὶ *** Ἀριστάρχον 25 Ψωφιδίῳ προξένους ὄντας σφίσι ἀνέθεσαν ἥ καὶ ἄλλην τινα ἐς αὐτοὺς ἔχοντας εὖνοιαν· μέσος δὲ ἔστηκεν αὐτῶν Λύσιππος Ἡλείος καταπαλαίσας τοὺς ἐσελθόντας τῶν παίδων, Ἀνδρέας δὲ Ἀργεῖος ἐποίησε τοῦ Λυσίππου τὴν εἰκόνα.

30

4 <δρόμου>. δρόμου Facius || 6 ἐς Β: ἐν β || 8 μενάλκης Β: μὲν ἄλκης β || 10 τῆς Vα: τῶν β || 12 Λεωνίδας Sylburg: λεωνίδα β || 14 ἀσάμωνος P: ἀγάμωνος β || 15 Νεμείων δὲ <καὶ Ἰσθμίων> Schubart || 23 Πολυπείδους] καλλιπείδους V || 25 lac. ind. Bekker || 26 Ψωφιδίῳ Amasaeus: -ιον β

Λακεδαιμονίῳ δὲ Δεινοσθένει σταδίου τε ἐγένετο ἐν 8
 ἀνδράσιν Ὀλυμπικὴ νίκη καὶ στήλην ἐν τῇ Ἀλτεὶ παρὰ τὸν
 ἀνδριάντα ἀνέθηκεν ὁ Δεινοσθένης· ὁδοῦ δὲ τῆς ἐς Λακε-
 δαίμονα ἐξ Ὀλυμπίας ἐπὶ ἐτέραν στήλην τὴν ἐν Λακεδαί-
 5 μονι μέτρα <φησὶν> εἶναι σταδίους ἐξήκοντα καὶ ἑξακο-
 σίους. Θεόδωρον δὲ λαβόντα ἐπὶ πεντάθλῳ νίκην καὶ
 Πύτταλον Λάμπιδος πυγμῇ παῖδας κρατήσαντα καὶ Νε-
 λαΐδαν σταδίου τε ἀνελόμενον καὶ ὄπλου στέφανον, Ἡλείους
 σφᾶς ὄντας ἴστω τις· ἐπὶ δὲ τῷ Πυττάλῳ καὶ τάδε ἔτι
 10 λέγουσιν, ὡς γενομένης πρὸς Ἀρκάδας Ἡλείους ἀμφισβη-
 τήσεως περὶ γῆς ὅρων εἶπεν οὗτος ὁ Πύτταλος τὴν δίκην·
 ὁ δὲ οἱ ἀνδριὰς ἔργον ἐστὶν Ὀλυμπίου Σθένειδος. ἐφεξῆς δὲ 9
 Πτολεμαῖός τέ ἐστιν ἀναβεβηκὼς ἵππον καὶ παρ' αὐτὸν
 Ἡλείος ἀθλητῆς Παιάνιος ὁ Δαματρίου πάλης τε ἐν Ὀλυμ-
 15 πῖαι καὶ τὰς δύο Πυθικὰς ἀνηγιγμένους νίκας. Κλεάρετός
 τέ ἐστιν Ἡλείος πεντάθλου λαβὼν στέφανον καὶ ἄρμα ἀν-
 δρὸς Ἀθηναίου Γλαύκωνος τοῦ Ἐτεοκλέους· ἀνηγορεύθη
 δὲ ὁ Γλαύκων οὗτος ἐπὶ ἄρματος τελείου δρόμῳ.
 Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἀξιολογώτατα ἀνδρὶ ποιοιμένῳ τὴν 17
 20 ἔφοδον ἐν τῇ Ἀλτεὶ κατὰ τὰ ἡμῖν εἰρημένα· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ
 Λεωνιδαίου πρὸς τὸν βωμὸν τὸν μέγαν ἀφικέσθαι τῇ
 δεξιᾷ θελήσειας, τοσάδε ἐστὶ σοι τῶν ἀνηκόντων ἐς μνή-
 μην. Δημοκράτης Τενέδιος καὶ Ἡλείος Κριάννιος, οὗτος
 μὲν ὄπλου λαβὼν νίκην, Δημοκράτης δὲ ἀνδρῶν πάλης·
 25 ἀνδριάντας δὲ τοῦ μὲν Μιλήσιος Διονυσικλῆς, τοῦ δὲ
 Κριαννίου Μακεδῶν Λῦσός ἐστιν ὁ ἐργασάμενος. Κλαζο- 2
 μένῳ δὲ Ἡροδότῳ καὶ Φιλίνῳ τοῦ Ἡγεπόλιδος Κώϊον
 ἀνέθεσαν τὰς εἰκόνας αἱ πόλεις, Κλαζομένιοι μὲν ὅτι ἐν
 Ὀλυμπίᾳ Κλαζομενίων πρῶτος ἀνηγορεύθη νικῶν Ἡρό-

20 6. 1. 3

5 suppl. Goldhagen || 7 Νεολαΐδαν Dindorf || 12 Σθένειδος
 Keil: σθένειδος VP σθένειδος F || 21 Λεωνιδαίου Facius: λεωνίδου β ||
 26 Λῦσος edd.: λῦσος β || 27 ἡγεπόλιδος F Ἀγεπόλιδος ? Spiro
 Ἡγησιπόλιδος ? Hitzig || 29 νικῶν V^{ms} P: οἰκῶν VF

δοτος, ἡ δὲ οἱ νίκη σταδίου γέγονεν ἐν παισὶ, Φιλῖνον δὲ οἱ Κῶιοι δόξης ἔνεκα ἀνέθεσαν· ἐν μὲν γε Ὀλυμπίαι δρόμον γεγόνασιν αὐτῷ νῖκαι πέντε, τέσσαρες δὲ Πυθοῖ καὶ
 3 Ἰσαι Νεμείων, ἐν δὲ Ἰσθμῷ μία ἐπὶ ταῖς δέκα. Πτολεμαῖον δὲ τὸν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου Ἀριστόλαος ἀνέθηκε Μα-
 5 κεδῶν ἀνὴρ. ἀνάκειται δὲ καὶ πύκτης κρατήσας ἐν παισὶ Βούτας Πολυνείκους Μιλήσιος, καὶ Καλλικράτης ἀπὸ τῆς ἐπὶ Ληθαίῳ Μαγνησίας· ἐπὶ τῷ ὀπλίτῃ δρόμῳ στεφάνους δύο ἀνηρημένος· Λυσίππου δὲ ἔργον ἡ τοῦ Καλλι-
 4 κράτους ἐστὶν εἰκὼν. Ἐμαυτίῳ δὲ καὶ Ἀλεξιβίῳ, τῷ μὲν 10 ἐν παισὶ σταδίου, Ἀλεξιβίῳ δὲ πεντάθλου γέγονε νίκη, καὶ Ἡραία τε Ἀρκάδων ἐστὶν αὐτῷ πατρίς καὶ Ἀκέστῳ ὁ τὴν εἰκόνα εἰργασμένος· Ἐμαυτίῳ δὲ ἥστινος ἦν οὐ δηλοῖ τὸ ἐπιγράμμα, ὅτι δὲ τοῦ Ἀρκάδων ἦν ἔθνος δηλοῖ. Κολοφώνιοι δὲ Ἐρμησιάνῃς Ἀγονέου καὶ Εἰκάσιος Λυκί-
 15 νου τε ὦν καὶ τῆς Ἐρμησιάννακτος θυγατρὸς κατεπάλαισαν μὲν παῖδας ἀμφοτέρω, Ἐρμησιάννακτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ Κολοφωνίων ὑπῆρξεν ἀνατεθῆναι τὴν εἰκόνα.
 5 Τούτων δὲ εἰσιν Ἡλεῖοι πλησίον πυγμῇ παῖδας κρατήσαντες, ὁ μὲν Σθένειδος ἔργον τοῦ Ὀλυμπίου Χοιρίλος, 20 Θεότιμος δὲ Δαιτώνδα Σικωνίου· παῖς δὲ ὁ Θεότιμος ἦν Μοσχίωνος, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου τῆς ἐπὶ Δαρεῖον καὶ Πέρσας στρατείας μετασχόντος. δύο δὲ αὖθις ἐξ Ἡλιδος, Ἀρχίδαμος τεθρίπῳ νενικηκώς καὶ Ἐπέραστος
 6 ἐστὶν ὁ Θεογόνου ὄπλου νίκην ἀνηρημένος· εἶναι δὲ καὶ 25 μάντις ὁ Ἐπέραστος τοῦ Κλυτιδῶν γένους φησὶν ἐπὶ τοῦ ἐπιγράμματος τῇ τελευτῇ·

τῶν δ' ἱερογλώσσων Κλυτιδᾶν γένος εὖχομαι εἶναι
 μάντις, ἀπ' ἰσοθέων αἷμα Μελαμποδιδᾶν.

28—29 Preger 132

8 τῷ] τῶν F | δρόμῳ Va¹: -ου β || 10 Ἐμαυτίῳ Bechtel, item 13 || 12 Ἡραία Sylburg: ἥρα β || 17 παῖδες F || 19 παῖδας B: -ες β || 20 σθένειδος P^{sv}: σθένειδος β | Χοιρίλος Goldhagen: χοιρίλου β || 22 Μοσχίωνος Musurus: μοσμίωνος β || 23 μετασχόντος Sylburg: -τες β || 25 Θεογόνου Pa: θεόγονος β

Μελάμποδος γὰρ ἦν τοῦ Ἀμυνθάου Μάντιος, τοῦ δὲ
 Οἰκλῆς, Κλυτίος δὲ Ἀλκμαίωνος τοῦ Ἀμφιαράου τοῦ
 Οἰκλέους· ἐγεγόνει δὲ τῷ Ἀλκμαίῳ ὁ Κλυτίος ἐκ τῆς
 Φηγέως θυγατρὸς καὶ ἐς τὴν Ἥλιν μετώκησε, τοῖς ἀδελ-
 5 φοῖς εἶναι τῆς μητρὸς σύννοικος φεύγων, ἅτε τοῦ Ἀλκμαί-
 νος ἐπιστάμενος σφᾶς εἰργασμένους τὸν φόνον.

Ἀνδριάντας δὲ ἀναμεμιγμένους οὐκ ἐπιφα(νέ)σιν ἄγαν 7
 ἀναθήμασιν Ἀλεξινικόν τε Ἥλειον, τέχνην {τὴν} τοῦ Σικυ-
 ωνίου Κανθάρου, πάλης ἐν παισὶν ἀνηρημένον νίκην, καὶ
 10 τὸν Λεοντίνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν· ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα
 ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὔμολπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους
 συννοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίῳ. οὗτος ὁ Γοργίας πα- 8
 τρὸς μὲν ἦν Χαρμαντίδου, λέγεται δὲ ἀνασώσασθαι με-
 λέτην λόγων πρῶτος ἡμελημένην τε ἐς ἅπαν καὶ ἐς λήθην
 15 ὀλίγου δεῖν ἤκουσαν ἀνθρώποις· εὐδοκιμῆσαι δὲ Γοργίαν
 λόγων ἔνεκα ἐν τε πανηγύρει τῇ Ὀλυμπικῇ φασὶ καὶ ἀφ-
 ικόμενον κατὰ πρεσβείαν ὁμοῦ Τισίαι παρ' Ἀθηναίους.
 καίτοι ἄλλα τε Τισίας ἐς λόγους ἐσηνέγκατο καὶ πιθανώ-
 τατα τῶν καθ' αὐτὸν γυναικὶ Συρακουσαίᾳ χρημάτων
 20 ἔγραψεν ἀμφισβήτησιν· ἀλλὰ γε ἐκείνου τε ἐς πλέον τι-
 μῆς ἀφίκετο ὁ Γοργίας παρὰ Ἀθηναίους, καὶ Ἰάσων ἐν
 Θεσσαλίᾳ τυραννήσας Πολυκράτους, οὗ τὰ ἔσχατα ἐνεγ-
 καμένον διδασκαλείου τοῦ Ἀθήνησι, τούτου τοῦ ἀνδρὸς
 ἐπὶπροσθεν αὐτὸν ὁ Ἰάσων ἐποίησατο. βιῶναι δὲ ἔτη Γορ-
 25 γίαν πέντε φασὶν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν· Λεοντίνων <δὲ> ἐρημω-
 θεῖσάν ποτε ὑπὸ Συρακουσίων τὴν πόλιν κατ' ἐμὲ ἀδθις
 συνέβαινεν οἰκεῖσθαι.

Ἔστι δὲ καὶ τοῦ Κυρηναίου Κρατισθέου χαλκοῦν ἄρμα, 18
 καὶ Νίκη τε ἐπιβέβηκε τοῦ ἄρματος καὶ αὐτὸς ὁ Κρατι-
 30 σθένης. δῆλα μὲν δὴ ὅτι Ἰππων γέγονεν αὐτῷ νίκη· λέγε-

2 οἰκλῆς L: οἰκλῆς β, item infra || 7 suppl. R^{sv} PaVb ἐπιφα-
 νεῖς Va ἔστι φασὶν P || 8 ἐλεξινικόν F | τέχνην Facius: τέχνη τὴν β ||
 13 Χαρμαντίδου Suda (s. v. Γοργίας): χαρμαντίδου β Phral. ||
 14 ἡμελημένου Phral. || 15 ὀλίγου δεῖν Kuhn: ὀλίγοις δὲ β Phral. |
 ἀνθρώποις ἤκουσαν Phral. || 17 Τισίαι] σιτία Phral. || 22 ἐνεγκα-
 μένου Musurus: ἐνεγκάμενος β || 24 ἔτη F: ἔτι β || 25 suppl. edd.:
 τε R^{sv} Pa || 26 συρακουσίων V: -οσίων β

ται δὲ καὶ ὡς Μνασέου τοῦ δρομέως, ἐπικληθέντος δὲ ὑπὸ
 Ἑλλήνων Λίβυος, εἶη παῖς ὁ Κρατισθένης. τὰ δὲ ἀνα-
 θήματα αὐτῷ τὰ ἐς Ὀλυμπίαν ἐστὶ τοῦ Ῥηγίνου Πνθ-
 αγόρου τέχνη.

- 2 Ἐνταῦθα καὶ Ἀναξιμένους οἶδα εἰκόνα ἀνευρών, ὃς τὰ ἐν 5
 Ἑλλήσιν ἀρχαῖα, καὶ ὅσα Φίλιππος ὁ Ἀμύντου καὶ ὕστερον
 Ἀλέξανδρος εἰργάσατο, συνέγραψεν ὁμοίως ἅπαντα· ἡ δὲ
 οἱ τιμὴ γέγονεν ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ τῶν Λαμψακηνῶν τοῦ
 δήμου. ὑπελίπετο δὲ Ἀναξιμένης τοσάδε ἐς μνήμην· βασι-
 λέα γὰρ οὐ τὰ πάντα ἥπιον ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα θυμῷ 10
 χρώμενον, Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, τέχνῃ περιῆλθε
 3 τοιαῦδε. Λαμψακηνῶν τὰ βασιλέως τοῦ Περσῶν φρονη-
 σάντων ἢ καὶ αἰτίαν φρονῆσαι λαβόντων, ὁ Ἀλέξανδρος
 ἅτε ὑπερζέων ἐς αὐτοὺς τῇ ὀργῇ κακῶν ἠπείλει τὰ μέγι-
 στα ἐργάσεσθαι· οἱ δὲ ἅτε θέοντες περὶ γυναικῶν τε καὶ 15
 παίδων καὶ αὐτῆς πατρίδος ἀποστέλλουσιν Ἀναξιμένην ἱκε-
 τεύειν, Ἀλεξάνδρῳ τε αὐτῷ καὶ ἔτι Φιλίππῳ πρότερον
 γεγονότα ἐν γνώσει. προσήμει τε ὁ Ἀναξιμένης, καὶ τὸν
 Ἀλέξανδρον, πεπυσμένον καθ' ἥντινα αἰτίαν ἦκοι, κατομό-
 σασθαί φασιν ἐπονομάζοντα θεοὺς τοὺς Ἑλλήνων ἢ μὴν 20
 4 αὐτοῦ ταῖς δεήσεσιν ὅποσα ἐστὶν ἐναντία ἐργάσεσθαι. ἔνθα
 δὴ εἶπεν Ἀναξιμένης· 'χάρισαί μοι τήνδε ὦ βασιλεῦ τὴν
 χάριν, ἐξανδραποδίσασθαι μὲν γυναῖκας καὶ τέκνα Λαμ-
 ψακηνῶν, καταβαλεῖν δὲ καὶ ἐς ἔδαφος τὴν πόλιν πᾶσαν,
 τὰ δὲ ἱερὰ τῶν θεῶν σφισιν ἐμπρῆσαι.' ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν, 25
 Ἀλέξανδρος δὲ οὔτε πρὸς τὸ σόφισμα ἀντιμηχανήσασθαί τι
 εὐρίσκων καὶ ἐνεχόμενος τῇ ἀνάγκῃ τοῦ δροκου συγγνώ-
 5 μην ἔνεμεν οὐκ ἐθέλων Λαμψακηνοῖς. φαίνεται δὲ καὶ ἄν-
 δρα ὁ Ἀναξιμένης ἐχθρὸν οὐκ ἀμαθέστατα ἀλλὰ καὶ ἐπι-

8 <ῆ> ἐν Hitzig || 9 ὑπελίπετο Bekker: ὑπελείπετο β || 11 περι-
 εἶλε Suda || 13 λαβόντων Phral. ^{sv}: -τας β || 14 κακῶν ἠπείλει τὰ
 μέγιστα] κατηπείλει τ. μ. Phral. ἡπ. τ. μ. κακὰ Suda || 15 ἐργάσε-
 σθαι Phral.: -σασθαι β Suda || 16 ἱκετεύσοντα Suda || 17 Ἀλεξάν-
 δρῳ — 18 τὸν om. Suda || 17.18 γεγονότα πρότερον Phral. || 21 ἐργά-
 σεσθαι Phral. Suda: -σασθαι β || 22 χάρισαι Phral. Suda: χαρίσα-
 σθαι β || 23 ἀνδραποδίσασθαι Suda || 25 σφισιν Sylburg: φησὶν β
 Phral. om. Suda

φθονώτατα ἀμυνάμενος. ἐπεφύκει μὲν αὐτὸς σοφιστῆς καὶ
σοφιστῶν λόγους μιμῆσθαι· ὥς δέ οἱ διαφορὰ ἐς Θεόπομ-
πον ἐγεγόνει τὸν Λαμασιστράτου, γράφει βιβλίον ἐς Ἀθη-
ναίους καὶ ἐπὶ Λακεδαιμονίοις ὁμοῦ καὶ Θηβαίοις συγγρα-
5 φὴν λοιδορον. ὥς δὲ ἦν ἐς τὸ ἀκριβέστατον αὐτῷ μεμι-
μημένα, ἐπιγράψας τοῦ Θεοπόμπον τὸ ὄνομα τῷ βιβλίῳ
διέπεμπεν ἐς τὰς πόλεις, καὶ αὐτός τε συγγεγραφῶς καὶ
τὸ ἔχθος τὸ ἐς Θεόπομπον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπ-
ηύξητο. οὐ μὴν οὐδὲ εἰπεῖν τις αὐτοσχεδίως Ἀναξιμέ- 6
10 νους πρότερός ἐστιν εὐρηκώς· τὰ ἔπη δὲ τὰ ἐς Ἀλέξανδρον
οὐ μοι πιστὰ ἐστὶν Ἀναξιμένην τὸν ποιήσαντα εἶναι.

Σωτᾶδης δὲ ἐπὶ δολίχον νίκαις Ὀλυμπιάδι μὲν ἐνάτῃ καὶ
ἐνενηκοστῇ Κρής, καθάπερ γε καὶ ἦν, ἀνερορήθη, <τῇ> a. C. 384
ἐπὶ ταύτῃ δὲ λαβὼν χρήματα παρὰ τοῦ Ἐφεσίων κοινού
15 Ἐφεσίοις ἐσπεποίησεν αὐτόν· καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔργῳ φυ-
γῇ ζημιούσιν οἱ Κρηῆτες.

Πρῶται δὲ ἀθλητῶν ἀνετέθησαν ἐς Ὀλυμπίαν εἰκόνες 7
Πραξιδάμαντός τε Αἰγινήτου νικήσαντος πυγμῇ τὴν ἐνά-
την Ὀλυμπιάδα ἐπὶ ταῖς πεντήκοντα καὶ Ὀπουντίου Ῥηξι- a. C. 544
20 βίου παγκρατιαστάς καταγωνισαμένου μιᾷ πρὸς ταῖς ἐξή-
κοντα Ὀλυμπιάδι· αὗται κεῖνται μὲν αἱ εἰκόνες οὐ πρόσω a. C. 536
τῆς Οἰνομάου κίονος, ξύλου δὲ εἰσιν εἰργασμένα, Ῥηξιβίου
μὲν σνκῆς, ἥ δὲ τοῦ Αἰγινήτου κυπαρίσσου καὶ ἥσσαν τῆς
ἐτέρας πεπονηκυῖά ἐστιν.

25 Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἀλτεὶ πρὸς ἄρκτον 19
τοῦ Ἡραίου, κατὰ νώτον δὲ αὐτῆς παρῆκει τὸ Κρόνιον·
ἐπὶ ταύτης τῆς κρηπιδός εἰσιν οἱ θησαυροί, καθὰ δὴ καὶ ἐν

2 διαφορὰ Vb: διάφορα β Phral. || 4 λακεδαιμονίοις β Phral.:
-ους Suda | ὁμοῦ καὶ Θηβαίοις om. Suda || 7 ἐπεμπεν Suda | ὥς
καὶ αὐτός Phral. | καὶ — συγγεγραφῶς om. Suda | συγγεγραφῶς ἦν
καὶ R^vPaVb | καὶ ἐκ τούτου Suda || 8 ἔχθος β Suda: ἔπος
Phral. || 9 ἐπηύξητο V: -ετο F Phral. -ατο P ἠύετο Suda | αὐτο-
σχεδίου F || 13 suppl. R^vPaVb || 17 πρῶται — ἀνετέθησαν — εἰκό-
νες Schubart-Walz coll. 10. 16. 8: πρῶτοι — ἀνέθεσαν — εἰκόνας β
πρῶτον lac. post εἰκόνας indicans Siebelis || 18 πυγμῇ R^vPaVb:
-ῇ β || 21 πόρρω Hitzig || 22 κίονος] οἰκίας Schubart-Walz coll.
5. 20. 6 || 26 κρόνιον RPaVa: καρόνιον β R^vVb

Δελφοῖς Ἑλλήνων τινὲς ἐποίησαν τῷ Ἀπόλλωνι θησαν-
 ρούς. ἔστι δὲ θησαυρὸς ἐν Ὀλυμπίαι Σικωνίων καλούμε-
 2 νος, Μύρωνος δὲ ἀνάθημα τυραννήσαντος Σικωνίων· τοῦ-
 τον οἰκοδόμησεν ὁ Μύρων νικήσας ἄρματι τὴν τρίτην καὶ
 a. C. 648 τριακοστὴν ὀλυμπιάδα. ἐν δὲ τῷ θησαυρῷ καὶ θαλάμους 5
 δύο ἐποίησε, τὸν μὲν Δώριον, τὸν δὲ ἐργασίας τῆς Ἰώνων.
 χαλκοῦ μὲν δὴ αὐτοὺς ἐώρων εἰργασμένους· εἰ δὲ καὶ Ταρ-
 3 τήσσιος χαλκὸς λόγῳ τῷ Ἡλείων ἐστίν, οὐκ οἶδα. Ταρ-
 τήσσιον δὲ εἶναι ποταμὸν ἐν χώραι τῇ Ἰβήρων λέγουσι
 στόμασιν ἐς θάλασσαν κατερχόμενον δυσὶ καὶ ὁμώνυμον 10
 αὐτῷ πόλιν ἐν μέσῳ τοῦ ποταμοῦ τῶν ἐκβολῶν κειμέ-
 νην· τὸν δὲ ποταμὸν μέγιστόν τε ὄντα τῶν ἐν Ἰβηρίαι καὶ
 ἄμπωτιν παρεχόμενον Βαῖτιν ὠνόμασαν οἱ ὕστερον, εἰσὶ δ'
 οἱ Κάρπειαν Ἰβήρων πόλιν καλεῖσθαι νομίζουσι τὰ ἀρχαῖο-
 4 τερα Ταρτησσόν. ἐν Ὀλυμπίαι δὲ ἐπιγράμματα ἐπὶ τῷ 15
 ἐλάσσονί ἐστι τῶν θαλάμων, ἐς μὲν τοῦ χαλκοῦ τὸν σταθ-
 μόν, ὅτι πεντακόσια εἴη τάλαντα, ἐς δὲ τοὺς ἀναθέντας,
 Μύρωνα εἶναι καὶ τὸν Σικωνίων δῆμον. ἐν τούτῳ τῷ
 θησαυρῷ δίσκοι τὸν ἀριθμὸν ἀνάκεινται τρεῖς, ὅσους ἐς
 τοῦ πεντάθλου τὸ ἀγώνισμα ἐσκομίζουσι· καὶ ἄσπιδις 20
 ἐστὶν ἐπίχαλκος γραφῇ τὰ ἐντὸς πεποικιλμένη καὶ κρᾶνος
 τε καὶ κνημίδες ὁμοῦ τῇ ἄσπιδι· ἐπιγράμμα δὲ ἐπὶ τοῖς
 δπλοις, ἀκροθίνιον τῷ Διὶ ὑπὸ Μυόνων <ἀνα>τεθῆναι.
 5 οἵτινες δὲ οὗτοι ἦσαν, οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ παρίστατο ἅπασιν
 εἰκάζειν· ἐμὲ δὲ ἐσῆλθεν ἀνάμνησις ὥς Θουκυδίδης ποιή- 25
 σειεν ἐν τοῖς λόγοις Λοκρῶν τῶν πρὸς τῇ Φωκίδι καὶ ἄλλας
 πόλεις, ἐν δὲ αὐταῖς εἶναι καὶ Μυονέας. οἱ Μύονες οὐδ' οἱ ἐπὶ
 τῇ ἄσπιδι κατὰ γε ἡμετέραν γνώμην ἄνθρωποι μὲν εἰσιν
 οἱ αὐτοὶ <καὶ> Μυονεῖς οἱ ἐν τῇ Λοκρίδι ἡπείρῳ· τὰ δὲ

25 Thuc. 3. 101

1 ἐποίησαν Bekker: ἐποίησαντο β || 8 Ταρτησσόν Facius: ταρ-
 τήσσον β || 13.14 εἰσὶ δ' οἱ RPaVb: εἰς ἰδοι β || 14 Κάρπειαν
 Steph. Byz.: καρπίαν β Καρτητίαν Bochart || 18 τὸν RVaVb:
 τῶν β || 19 ὅσους ἐς Amasaesus: ἐς ὅσους β οἴους ἐς Hitzig ||
 23 Μυόνων Steph. Byz.: μυάνων β def. Schubart-Walz coll. 10.
 38. 8 Μυονέων Xylander (Μυανεῖς tituli) | suppl. Hitzig || 25 δὲ
 om. F || 27 Μύονες e Steph. Byz.: μυονέες β Μυάνες Schubart ||
 29 suppl. Corais

ἐπὶ τῇ ἀσπίδι γράμματα παρῆκται μὲν ἐπὶ βραχύ, πέ-
πονθε δὲ αὐτὸ διὰ τοῦ ἀναθήματος τὸ ἀρχαῖον. κεῖνται δὲ 6
καὶ ἄλλα ἐνταῦθα ἄξια ἐπιμνησθῆναι, μάχαιρα ἡ Πέλοπος
χρυσοῦ τὴν λαβὴν πεποιημένη, καὶ εἰργασμένον ἐλέφαν-
5 τος κέρασ τὸ Ἀμαλθείας, ἀνάθημα Μιλτιάδου τοῦ Κίμω-
νος, δς <τὴν> ἀρχὴν ἔσχεν ἐν χειρρονήσῳ τῇ Θραικίαι
πρῶτος τῆς οἰκίας ταύτης· καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ κέρατι
ἐστὶν ἀρχαίοις Ἀττικοῖς γράμμασι·

Ζηρί μ' ἄγαλμ' ἀνέθηκαν Ὀλυμπίῳ ἐκ χειρρονήσου
10 τεῖχος ἐλόντες Ἀράτου· ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν.

κεῖται δὲ καὶ ἄγαλμα πύξινον Ἀπόλλωνος ἐπιχρύσον τὴν
κεφαλὴν· ἀνατεθῆναι δὲ ὑπὸ Λοκρῶν φησι τῶν πρὸς Ζε-
φυρίῳ τῇ ἄκρῃ, Πατροκλέα δὲ εἶναι Κατίλλου Κροτω-
νιάτην τὸν εἰργασμένον.

15 Ἐφεξῆς δὲ τῷ Σικωνίων ἐστὶν ὁ Καρχηδονίων θησαν- 7
ρός, Ποθαίου τέχνη καὶ Ἀντιφίλον τε καὶ Μεγακλέους· ἀνα-
θήματα δὲ ἐν αὐτοῖς Ζεὺς μεγέθει μέγας καὶ θῶρακες λι-
νοῖ τρεῖς ἀριθμόν, Γέλωνος δὲ ἀνάθημα καὶ Συρακουσίων
Φοίνικας ἦτοι τριήρεσιν ἢ καὶ πεζῇ μάχῃ κρατησάντων.
20 Ὁ δὲ τρίτος τῶν θησανρῶν καὶ ὁ τέταρτος ἀνάθημά 8
ἐστὶν Ἐπιδαμνίων *** ἔχει μὲν πόλον ἀνεχόμενον ὑπὸ
Ἀτλαντος, ἔχει δὲ Ἡρακλέα καὶ δένδρον τὸ παρὰ Ἑσπε-
ρίσι, τὴν μελέαν, καὶ περιειλιγμένον τῇ μηλείᾳ τὸν δρά-
κοντα, κέδρον μὲν καὶ ταῦτα, Θεοκλέους δὲ ἔργα τοῦ
25 Ἡγύλου· ποιῆσαι δὲ αὐτὸν ὁμοῦ τῷ παιδί φησι τὰ ἐπὶ
τοῦ πόλου γράμματα. αἱ δὲ Ἑσπερίδες — μετεκινήθησαν
γὰρ ὑπὸ Ἡλείων — αὗται μὲν ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν ἐν τῷ
Ἡραίῳ· τὸν δὲ θησανρὸν τοῖς Ἐπιδαμνίοις Πύρρος καὶ οἱ
παῖδες Λακράτης τε καὶ Ἑρμων ἐποίησαν.

9–10 Preger 54

5 ἀμαλθείας V: -αίας β || 6 suppl. V || 9 χειρρονήσου P: χειρο- β ||
12 τῶν Sylburg: τῇ β | Ζεφυρίῳ Sylburg: Ζεφύρῳ β || 15 Σικων-
νίων Corais: σικωνίων β || 21 lac. ind. Boeckh || 23 περιειλιγμένον
Bekker: περιελλειγμένον β || 25 Ἡγύλου Facius (cf. 5. 17. 2):
ἡτύλου FP ἡχύλου V | αὐτὸν ὁμοῦ L: αὐτόνομον β

- 9 Ὀικοδόμησαν δὲ καὶ Συβαρίται θησαυρὸν ἐχόμενον τοῦ
Βυζαντίων· ὅπόσοι δὲ περὶ Ἰταλίας καὶ πόλεων ἐπολυ-
πραγμόνησαν τῶν ἐν αὐτῇ, Λουπίας φασὶ κειμένην Βρεν-
τεσίου τε μεταξὺ καὶ Ὑδροῦντος μεταβεβληκέναι τὸ ὄνομα,
Σύβαριν οὖσαν τὸ ἀρχαῖον· ὁ δὲ ὅρμος ταῖς νανσὶ χειρο- 5
ποίητος καὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως ἐστὶν ἔργον.
- 10 Πρὸς δὲ τῷ Συβαριτῶν Λιβύων ἐστὶ τῶν ἐν Κυρῆνῃ
θησαυρός· κεῖνται δὲ βασιλεῖς ἐν αὐτῷ Ῥωμαίων. Σικε-
λιώτας δὲ Σελινουντίους ἀνέστησαν μὲν Καρχηδόνοι πο-
λέμῳ· πρὶν δὲ ἢ τὴν συμφορὰν γενέσθαι σφίσι, θησαυρὸν 10
τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὶ ἐποίησαν. Διόνυσος δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα
πρόσωπον καὶ ἄκρους πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἐλέφαντος
εἰργασμένος.
- 11 Ἐν δὲ τῷ Μεταποντίνων θησαυρῷ — προσεχῆς γὰρ
τῷ Σελινουντίων ἐστὶν οὗτος — ἐν τούτῳ πεποιημένος 15
ἐστὶν Ἐνδυμίων· πλὴν δὲ ἐσθῆτός ἐστι τὰ λοιπὰ καὶ τῷ
Ἐνδυμίωνι ἐλέφαντος. Μεταποντίνους δὲ ἦτις μὲν ἐπέλα-
βεν ἀπολέσθαι πρόφασις, οὐκ οἶδα· ἐπ' ἐμοῦ δὲ ὅτι μὴ
θέατρον καὶ περίβολοι τείχους ἄλλο ἐλείπετο οὐδὲν Μετα-
12 ποντίου. Μεγαρεῖς δὲ οἱ πρὸς τῇ Ἀττικῇ θησαυρὸν τε 20
ὠικοδομήσαντο καὶ ἀναθήματα ἀνέθεσαν ἐς τὸν θησαν-
ρὸν κέδρου ζώδια χρυσῷ διηνητισμένα, τὴν πρὸς Ἀχε-
λῶιον Ἡρακλέους μάχην· Ζεὺς δὲ ἐνταῦθα καὶ ἡ Δηϊάνειρα
καὶ Ἀχελῷος καὶ Ἡρακλῆς ἐστίν, Ἄρης τε τῷ Ἀχελῷῳ
βοηθῶν. εἰστήκει δὲ καὶ Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἅτε οὖσα τῷ 25
Ἡρακλεῖ σύμμαχος· αὕτη παρὰ τὰς Ἑσπερίδας ἀνάκειται
13 νῦν τὰς ἐν τῷ Ἡραίῳ. τοῦ θησαυροῦ δὲ ἐπείργασται τῷ
ἀετῷ ὁ γιγάντων καὶ θεῶν πόλεμος· ἀνάκειται δὲ καὶ
ἀσπὶς ὑπὲρ τοῦ ἀετοῦ, τοὺς Μεγαρέας ἀπὸ Κορινθίων
ἀναθεῖναι τὸν θησαυρὸν λέγουσα. ταύτην Μεγαρεῦσιν 30
ἡγοῦμαι τὴν νίκην Ἀθήνησιν ἄρχοντος γενέσθαι Φόρβαν-
τος, ἄρχοντος δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ βίου παντός· ἐνιαύσαι γὰρ

4 ὑδροῦντος V: ὑδροῦντο σαι β || 15 σελινουντίων P: -ίω β ||
19 περίβολος Hitzig coll. 4. 27. 7 cett. || 22 χρυσῷ R^{sv} PaVb: -οῦ β ||
32 αὐτοῦ Clavier: αὐτοῦ β

οὐκ ἦσάν πω τότε Ἀθηναίοις αἱ ἀρχαί, οὐ μὴν οὐδὲ ὑπὸ
 Ἑλλείων ἀνεγράφοντό πω τηνικαῦτα αἱ ὀλυμπιάδες. λέγον- 14
 ται δὲ καὶ Ἀργεῖοι μετασχεῖν πρὸς τοὺς Κορινθίους Με-
 γαρεῦσι τοῦ ἔργου. τὸν δὲ ἐν Ὀλυμπίαι θησαυρὸν ἔτεσιν
 5 *** ὕστερον τῆς μάχης ἐποίησαν οἱ Μεγαρεῖς· τὰ δὲ ἀνα-
 θήματα ἐκ παλαιοῦ σφᾶς ἔχειν εἰκός, ἃ γε ὁ Λακεδαιμό-
 νιος Μέδων Δισποίνου καὶ Σκύλλιδος μαθητῆς ἐποίησε.
 τελευταῖος δὲ τῶν θησαυρῶν πρὸς αὐτῶι μὲν ἐστὶν ἤδη τῶι 15
 σταδίῳ, Γελώϊων δὲ ἀνάθημα τὸν τε θησαυρὸν καὶ τὰ ἀγάλ-
 10 ματα εἶναι τὰ ἐν αὐτῶι λέγει τὸ ἐπίγραμμα· οὐ μέντοι
 ἀνακείμενά γε ἔτι ἀγάλματά ἐστιν.

Τὸ δὲ ὄρος τὸ Κρόνιον κατὰ τὰ ἤδη λελεγμένα μοι παρὰ 20
 τὴν κρηπίδα καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῇ παρῆκει θησαυροὺς. ἐπὶ
 δὲ τοῦ ὄρους τῇ κορυφῇ θύουσιν οἱ Βασίλαι καλούμενοι
 15 τῶι Κρόνῳ κατὰ ἰσημερίαν τὴν ἐν τῶι ἡρῷ, Ἐλαφίῳ μηνὶ
 παρὰ Ἑλλείους. ἐν δὲ τοῖς πέρασιν τοῦ Κρονίου κατὰ τὸ πρὸς 2
 τὴν ἄρκτον ἐστὶν ἐν μέσῳ τῶν θησαυρῶν καὶ τοῦ ὄρους
 ἱερὸν Εἰλειθυίας, ἐν δὲ αὐτῶι Σωσίπολις Ἑλλείους ἐπιχώ-
 ριος δαίμων ἔχει τιμάς. τὴν μὲν δὴ Εἰλειθυίαν ἐπονομάζον-
 20 τες Ὀλυμπίαν, ἱερασομένην αἰροῦνται τῇ θεῶι κατὰ ἔτος
 ἕκαστον· ἡ δὲ πρεσβῦτις ἡ θεραπεύουσα τὸν Σωσίπολιν νό-
 μῳ τε ἀγιστεύει τῶι Ἑλλείῳ, καὶ αὐτὴ λουτρά τε ἐσφέρει
 τῶι θεῶι καὶ μάζας κατατίθουσιν αὐτῶι μεμαγμένους μέλιτι.
 ἐν μὲν δὴ τῶι ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ — διπλοῦς γὰρ δὴ πε- 3
 25 ποιῆται — τῆς τε Εἰλειθυίας βωμὸς καὶ ἔσοδος ἐς αὐτό
 ἐστὶν ἀνθρώποις· ἐν δὲ τῶι ἐντὸς ὁ Σωσίπολις ἔχει τιμάς,
 καὶ ἐς αὐτὸ ἔσοδος οὐκ ἔστι πλὴν τῇ θεραπευούσῃ τὸν
 θεὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον ἐφειλκυσμένῃ ὕφους
 λευκόν· παρθένου δὲ ἐν τῶι τῆς Εἰλειθυίας ὑπομένουσai
 30 καὶ γυναικες ὕμνον αἰδοῦσι· καθαγίζουσαι δὲ καὶ θυμιά-

12 6. 19. 1

4 ἔτεσι γ' Clavier: 'excidit sive numerus sive πολλοῖς' Hitzig ||
 7 Μέδων Schubart-Walz coll. 5. 17. 2: δόντας β || 11 γε RPaVb:
 τε β || 17 ἄρκτον <τῆς Ἀλτεως> Robert || 22 λουτρά Bekker:
 λύτρα β || 26 ἐντὸς Casaubonus: ἐκτός β || 28 ὕφους] ὕρις F ||
 30 καθαγίζουσαι Robert: -σι β

- ματα παντοῖα αὐτῷ ἐπισπένδειν οὐ νομίζουσιν οἶνον. καὶ
 4 ὄρκος παρὰ τῷ Σωσιπόλιδι ἐπὶ μεγίστοις καθέστηκεν. λέ-
 γεται δὲ καὶ Ἀρκάδων ἐς τὴν Ἥλειαν ἐσβεβληκότων στρα-
 τιᾷ καὶ τῶν Ἥλειων σφίσιν ἀντικαθημένων γυναιῖκα ἀφ-
 ικομένην παρὰ τῶν Ἥλειων τοὺς στρατηγούς, νήπιον παῖδα 5
 ἔχουσαν ἐπὶ τῷ μαστῷ, λέγειν ὥς τέκοι μὲν αὐτὴ τὸν
 παῖδα, διδοίη δὲ ἐξ ὀνειράτων συμμαχήσοντα Ἥλείους.
 οἱ δὲ ἐν ταῖς ἀρχαῖς — πιστὰ γὰρ τὴν ἀνθρωπον ἡγοῦντο
 εἰρηκέναι — τιθέασιν τὸ παιδίον πρὸ τοῦ στρατεύματος
 5 γυμνόν. ἐπήμεσάν τε δὴ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τὸ παιδίον ἐνταῦθα 10
 ἦδη δράκων ἦν· ταραχθεῖσι δὲ ἐπὶ τῷ θεάματι τοῖς Ἀρκάσι
 καὶ ἐνδοῦσιν ἐς φυγὴν ἐπέκειντο οἱ Ἥλαιοι, καὶ νίκην τε
 ἐπιφανεστάτην ἀνείλοντο καὶ ὄνομα τῷ θεῷ τίθενται
 Σωσίπολιν. ἐνθα δὲ σφισιν ὁ δράκων ἔδοξεν ἐσθῆναι μετὰ
 τὴν μάχην, τὸ ἱερὸν ἐποίησαν ἐνταῦθα· σὺν δὲ αὐτῷ σέ- 15
 βεσθαι καὶ τὴν Εἰλειθυίαν ἐνόμισαν, ὅτι τὸν παῖδά σφισιν
 6 ἡ θεὸς αὕτη προήγαγεν ἐς ἀνθρώπους. τοῖς δὲ τῶν Ἀρκά-
 δων ἀποθανοῦσιν ἐν τῇ μάχῃ ἐστὶ τὸ μνήμα ἐπὶ τοῦ
 λόφου διαβάντων τὸν Κλάδεον ὥς ἐπὶ ἡλίου δυσμάς. πλη-
 σίον δὲ τῆς Εἰλειθυίας ἐρείπια Ἀφροδίτης Οὐρανίας ἱεροῦ 20
 λείπεται, θύουσι δὲ καὶ αὐτόθι ἐπὶ τῶν βωμῶν.
 7 Ἔστι δὲ ἐντὸς τῆς Ἀλτεως κατὰ τὴν πομπικὴν ἔσοδον
 Ἴπποδάμιον καλούμενον, ὅσον πλέθρου χωρίον περιεχό-
 μενον θριγκῶι· ἐς τοῦτο ἅπαξ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἔστι
 ταῖς γυναιξὶν ἔσοδος, αἱ θύουσι τῇ Ἴπποδαμείᾳ καὶ ἄλλα 25
 ἐς τιμὴν δρῶσιν αὐτῆς. τὴν δὲ Ἴπποδαμείαν φασιν ἐς
 Μίδειαν τὴν ἐν τῇ Ἀργολίδι ἀποχωρῆσαι, ὅτε τοῦ Πέλοπος
 ἐπὶ τῷ Χρυσίππου θανάτῳ μάλιστα ἐς ἐκείνην ἔχοντος
 τὴν ὀργήν· αὐτοὶ δὲ ὕστερον ἐκ μαντείας κομίσει φασὶ τῆς
 8 Ἴπποδαμείας τὰ ὅσα ἐς Ὀλυμπίαν. ἔστι δὲ ἐπὶ τῷ πέρατι 30
 τῶν ἀγαλμάτων ἃ ἐπὶ ζημίαις ἐποιήσαντο ἀθλητῶν, ἐπὶ
 τούτῳ τῷ πέρατι ἔστιν ἡ Κρυπτὴν ὀνομάζουσιν ἔσοδον·

27 Μίδειαν Steph. Byz. (cf. 2. 25. 9): μιδέαν β || 30 ἐς Ὀλυμπίαν Siebelis: ἐν Ὀλυμπίαι β

διὰ δὲ αὐτῆς τοὺς τε ἑλλανοδικὰς ἐσιέναι ἐς τὸ στάδιον καὶ
 τοὺς ἀγωνιστάς. τὸ μὲν δὴ στάδιον γῆς χῶμά ἐστι, πεποίη-
 ται δὲ ἐν αὐτῷ καθέδρα τοῖς τιθεῖσι τὸν ἀγῶνα. ἔστι δὲ
 ἀπαντικρὺ τῶν ἑλλανοδικῶν βωμὸς λίθου λευκοῦ· ἐπὶ 9
 5 τούτου καθεζομένη τοῦ βωμοῦ θεᾶται γυνὴ τὰ Ὀλύμπια,
 ἱέρεια Δήμητρος Χαμόνης, τιμὴν ταύτην ἄλλοτε ἄλλη
 λαμβάνουσα παρὰ Ἑλλείων. παρθέτους δὲ οὐκ εἴργουσι
 θεᾶσθαι. πρὸς δὲ τοῦ σταδίου τῷ πέρατι, ἥι τοῖς σταδιο-
 δρόμοις ἄφεις πεποίηται, Ἐνδυμίωνος μνήμα ἐνταῦθα
 10 λόγῳ <τῷ> Ἑλλείων ἐστίν.
 Ὑπερβάλλοντι δὲ ἐκ τοῦ σταδίου, καθότι οἱ ἑλλανοδικαὶ 10
 καθέζονται, κατὰ τοῦτο {τὸ} χωρίον ἐς τῶν ἵππων ἀνει-
 μένον τοὺς δρόμους καὶ ἡ ἄφεις ἐστι τῶν ἵππων. παρέχε-
 ται μὲν οὖν σχῆμα ἡ ἄφεις κατὰ πρῶιραν νεώς, τέτραπται
 15 δὲ αὐτῆς τὸ ἔμβολον, ἐς τὸν δρόμον· καθότι δὲ τῇ Ἀγνά-
 πτου στοᾷ προσεχῆς ἐστὶν ἡ πρῶιρα, κατὰ τοῦτο εὐρεῖα
 γίνεται, δελφίς δὲ ἐπὶ κανόνος κατὰ ἄκρον μάλιστα τὸ
 ἔμβολον πεποίηται χαλκοῦς. ἑκατέρα μὲν δὴ πλευρὰ τῆς ἀφ- 11
 ἔσεως πλέον ἢ τετρακοσίους πόδας παρέχεται τοῦ μήκους,
 20 ὠικοδόμηται δὲ ἐν αὐταῖς οἰκήματα· ταῦτα {τὰ} κληρώι
 τὰ οἰκήματα διαλαγχάνουσιν οἱ ἐσιόντες ἐς τὸν ἀγῶνα
 τῶν ἵππων. πρὸ δὲ τῶν ἀρμάτων ἡ καὶ ἵππων τῶν κελήτων,
 διήκει πρὸ αὐτῶν καλώιδιον ἀντὶ ὕσπληγος· βωμὸς δὲ
 ὠμῆς πλίνθου τὰ ἐκτὸς κεκονιαμένος ἐπὶ ἐκάστης ὀλυμ-
 25 πιάδος ποιεῖται κατὰ τὴν πρῶιραν μάλιστα πού μέσην.
 ἀετός δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ χαλκοῦς κεῖται τὰ πτερὰ ἐπὶ μή- 12
 κιστον ἐκτείνων. ἀνακινεῖ μὲν δὴ τὸ ἐν τῷ βωμῷ μηχά-
 νημα ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῷ δρόμῳ. ἀνακινήθέντος δὲ ὁ
 μὲν ἐς τὸ ἄνω πεποίηται πηδᾶν ὁ ἀετός, ὡς τοῖς ἡκουνσιν
 30 ἐπὶ τὴν θῆαν γενέσθαι σύνοπτος, ὁ δελφίς δὲ ἐς ἔδαφος

1 αὐτῆς <καθέστηκεν> Siebelis coll. 24. 1 | post στάδιον lac. ind.
 Hitzig || 6 ταύτην ἄλλοτε ἄλλη Sylburg: ταύτην ἄλλοτε ἄλλην β ||
 8 σταδιοδρόμοις V (cf. 6. 7. 1): σταδια- β || 9 <ῆ> ἄφεις Hitzig ||
 10 suppl. Siebelis || 11 ὑπερβαλόντι Va ὑπερβαίνοντι Goldhagen ||
 καθότι Bekker: καθ' ὅτι Schneider καθ' ὅτου P καθότου VF ||
 12 del. Bekker || 20 del. Corais || 20.21 κληρωτά β, dist. Bekker ||
 30 γίνεσθαι Corais

- 13 *πίπτει. πρῶται μὲν δὴ ἐκατέρωθεν αἱ πρὸς τῇ στοᾷ τῇ Ἀγνάπτου χαλῶσιν ὑσπληγες, καὶ οἱ κατὰ ταύτας ἐστηκότες ἐκθέουσιν ἵπποι πρῶτοι· θέοντές τε δὴ γίνονται κατὰ τοὺς εἰληχότας ἐστάναι τὴν δευτέραν τάξιν, καὶ τηνικαῦτα χαλῶσιν αἱ ὑσπληγες αἱ ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει· διὰ πάντων 5*
τε κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον συμβαίνει τῶν ἵππων, ἔστ' ἂν ἐξισωθῶσιν ἀλλήλοις κατὰ τῆς πρώρας τὸ ἔμβολον· τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἤδη καθέστηκεν ἐπίδειξις ἐπιστήμης τε
 14 *ἡνίοχων καὶ ἵππων ὠκύτητος. τὸ μὲν δὴ ἐξ ἀρχῆς Κλεοίτας ἐστὶν ἄφεςιν μηχανησάμενος, καὶ φρονήσας γε ἐπὶ τῷ 10*
εὐρήματι, ὥς καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ ἀνδριάντι τῷ Ἀθήνησιν ἐπιγράψαι·

*δς τὴν ἱπάφειν <ἐν> Ὀλυμπίαι εὐρατο πρώτος,
 τεῦξέ με Κλεοίτας υἱὸς Ἀριστοκλέους.*

- Κλεοίτα δέ φασιν ὕστερον Ἀριστείδην σοφίαν τινὰ καὶ 15*
αὐτὸν ἐς τὸ μηχανήματα ἐσενέγκασθαι.
- 15 *Παραχομένου δὲ τοῦ ἵπποδρόμου παρήκουσαν ἐς πλεόν τὴν ἑτέραν τῶν πλευρῶν, ἔστιν ἐπὶ τῆς μείζονος πλευρᾶς, οὔσης χώματος, κατὰ τὴν διέξοδον τὴν διὰ τοῦ χώματος τὸ τῶν ἵππων δεῖμα ὁ Ταράξιππος. σχῆμα μὲν βωμοῦ 20*
περιφεροῦς ἐστί, παραθέοντας δὲ κατὰ τοῦτο τοὺς ἵππους φόβος τε αὐτίκα ἰσχυρὸς ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως φανε- ρᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου λαμβάνει ταραχή, τά τε δὴ ἄρματα καταγνύουσιν ὥς ἐπίπαν καὶ οἱ ἡνίοχοι τιτρώσκονται· καὶ τοῦδε ἡνίοχοι ἕνεκα θυσίας θύουσι καὶ γενέσθαι σφίσιν 25
 16 *ἰλεων εὐχονται τὸν Ταράξιππον. Ἕλληνες δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ νομίζουσιν ἐς τὸν Ταράξιππον, ἀλλ' οἱ μὲν εἶναι τά- φον ἀνδρὸς αὐτόχθονος καὶ ἀγαθοῦ τὰ ἐς ἱππικὴν — καὶ ὄνομα Ὡλένιον αὐτῷ τίθενται, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τῇν*

13–14 Preger 178

1 *πρῶται* Siebelis: -οι β || 2 *ἀγνάπτου* Pa: ἀκνάπτου β Pa^{sv} |
ταύτας Siebelis: τούτους β || 5 *αἱ² F*: οἱ β || 10 *φρονήσας* Syl-
 burg: φρονῆσαι β | γε <φαίνεται> Spiro || 13 suppl. Corais ||
 14 *Ἀριστοκλέος* Preger || 20 *δεῖμα* edd.: χῶμα β

Ὠλενίαν ἐν τῇ Ἡλείαι πέτραι φασὶν ὀνομασθῆναι —, οἱ
 δὲ τὸν Φλιοῦντος Δαμέωνα μετασχόντα Ἡρακλεῖ τῆς ἐπὶ
 Αὐγέαν καὶ Ἡλείου στρατείας αὐτόν τε ἀποθανεῖν καὶ
 τὸν ἵππον ἐφ' ᾧ ἐπωχεῖτο ὑπὸ Κτεάτου λέγουσι τοῦ
 5 Ἀκτορος, καὶ τὸ μνῆμα κοινὸν Δαμέωνι καὶ τῷ ἵππῳ
 γενέσθαι. λέγουσι δὲ καὶ ὡς Μυρτίλῳ κενὸν ἐνταῦθα 17
 ἥριον ποιήσῃε Πέλοψ καὶ θύσειέ τε αὐτῷ τὸ ἐπὶ τῷ
 φόνῳ μῆνιμα ἰόμενος, καὶ ἐπονομάσαι Ταραξίππον, ὅτι
 τῷ Οἰνομάῳ διὰ τοῦ Μυρτίλου τῆς τέχνης ἐταράχθησαν
 10 αἱ ἵπποι· τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένον ὡς αὐτὸς Οἰνόμαος ὁ
 τοὺς ἱππεύοντάς ἐστιν ἐν τῷ δρόμῳ βλάπτων. ἤκουσα δὲ
 καὶ ἐς τὸν Πορθάονος Ἀλκάθου ἀγόντων τὴν αἰτίαν, ὡς
 ἐνταῦθα μέρη λάβοι γῆς ὁ Ἀλκάθου ἀποθανῶν ὑπὸ Οἰνο-
 μάου τῶν Ἱπποδαμείας γάμων ἔνεκα· ἅτε δὴ ἀτυχήσαντα
 15 ἐν ἱπποδρόμῳ, βάσκανόν τε εἶναι τοῖς ἱππεύουσι καὶ οὐκ
 εὖμενῇ δαίμονα. ἀνὴρ δὲ Αἰγύπτιος Πέλοπα ἔφη παρὰ τοῦ 18
 Θηβαίου λαβόντα Ἀμφίονος κατορύξαι τι ἐνταῦθα, ἐνθα
 καλοῦσι τὸν Ταραξίππον, καὶ ὑπὸ τοῦ κατορωργμένου
 ταραχθῆναι μὲν τῷ Οἰνομάῳ τότε, ταρασσεσθαι δὲ καὶ
 20 ὕστερον τοῖς πᾶσι τὰς ἵππους· ἡξίου δὲ οὗτος <ὁ> Αἰγύπ-
 τιος εἶναι μὲν Ἀμφίονα, εἶναι δὲ καὶ τὸν Θραῖκα Ὀρφέα
 μαγεῦσαι δεινόν, καὶ αὐτοῖς ἐπάιδονσι θηρία τε ἀφικνεῖ-
 σθαι τῷ Ὀρφεῖ καὶ Ἀμφίονι ἐς τὰς τοῦ τείχους οἰκοδομίας
 τὰς πέτρας. ὁ δὲ πιθανώτατος ἐμοὶ δοκεῖν τῶν λόγων Πο-
 25 σειδῶνος ἐπὶ κλησὶν εἶναι τοῦ Ἰππίου φησίν. ἐστὶ δὲ καὶ 19
 ἐν Ἰσθμῷ Ταραξίππος Γλαῦκος ὁ Σισύφου· γενέσθαι δὲ
 αὐτῷ τὴν τελευτήν λέγουσιν ὑπὸ τῶν ἵππων, ὅτε Ἀκαστος
 τὰ ἄθλα ἔδθηκεν ἐπὶ τῷ πατρί. ἐν Νεμέαι δὲ τῇ Ἀργείῳ
 ἥρως μὲν ἦν οὐδείς ὅστις ἐβλαπτε τοὺς ἵππους· πέτρας δὲ
 30 ὑπὲρ τῶν ἵππων τὴν καμπὴν ἀνεστηκυίας χρόαν πυρρᾶς, ἣ
 ἀπ' αὐτῆς ἀγῆ κατὰ ταῦτα καὶ εἰ πῦρ ἐνεποίει φόβον τοῖς

2 φλιοῦντος R¹Pa: φλιοῦντος β || 3 στρατείας Pa: στρατιᾶς
 βPa¹ || 7 ἥριον L: ἡρώων β || 12 <ἀν>αγόντων Corais cf. 5. 5. 10 ||
 14 δῆ] δὲ Va || 20 suppl. Bekker | Αἰγύπτιος Hartung: αἰγυπ-
 τίους β || 31 ταῦτα Va: ταῦτα β | πῦρ <εἴη> Porson, at cf. 3. 14. 8

ἵπποις. ἀλλὰ γὰρ ὁ ἐν Ὀλυμπίαι Ταράξιππος πολὺν δὴ τι ὑπερῆρκώς ἐστιν ἐς ἱππων φόβον. ἐπὶ δὲ νόσσης μιᾶς Ἱπποδαμείας ἐστὶν εἰκὼν χαλκῇ, ταινίαν τε ἔχουσα καὶ ἀναδεῖν τὸν Πέλοπα μέλλουσα ἐπὶ τῇ νίκῃ.

- 21 Τὸ δὲ ἕτερον τοῦ ἵπποδρόμου μέρος οὐ χῶμα γῆς ἐστίν, 5
 ὁρος δὲ οὐχ ὑψηλόν. ἐπὶ τῷ πέρατι τοῦ ὁρους ἱερὸν πε-
 ποιῆται Δήμητρι ἐπὶ κλησιν Χαμύνῃ· καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖον
 τὸ ὄνομα ἦγηνται, χανεῖν γὰρ τὴν γῆν ἐνταῦθα τῷ ἄρματι
 τοῦ Αἰδου καὶ αὐθις μῦσαι· οἱ δὲ Χάμυνον ἄνδρα Πισαῖον
 Πανταλέοντι ἐναντιούμενον τῷ Ὀμφαλίῳ τυραννοῦντι 10
 ἐν Πίσῃ καὶ ἀπόστασιν βουλεύοντι ἀπὸ Ἡλείων, ἀπο-
 θανεῖν φασιν αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Πανταλέοντος καὶ ἀπὸ τοῦ
 Χαμύνου τῆς οὐσίας τῇ Δήμητρι οἰκοδομηθῆναι τὸ ἱερόν.
 2 ἀγάλματα δὲ ἀντὶ τῶν ἀρχαίων Κόρην καὶ Δήμητρα λίθον
 τοῦ Πεντελῆσιν Ἀθηναῖος ἀνέθηκεν Ἡρώδης. 15

Ἐν τῷ γυμνασίῳ τῷ ἐν Ὀλυμπίαι πεντάθλοις μὲν καθ-
 εστήκασιν ἐν αὐτῷ καὶ δρομεῦσιν αἱ μελέται, κρηπὶς δὲ
 ἐν τῷ ὑπαίθρῳ λίθον πεποιῆται· τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς καὶ τρό-
 παιον κατὰ Ἀρκάδων ἐπὶ τῇ κρηπιδί εἰστήκει. ἔστι δὲ καὶ
 ἄλλος ἐλάσσων περιβολὸς ἐν ἀριστεραῖ τῆς ἐσόδου τῆς 20
 ἐς τὸ γυμνάσιον, καὶ αἱ παλαῖστροι τοῖς ἀθληταῖς εἰσιν ἐν-
 ταῦθα· τῆς στοᾶς δὲ τῆς πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον τοῦ γυμνα-
 σίου προσεχεῖς τῷ τοίχῳ τῶν ἀθλητῶν εἰσιν αἱ οἰκῆσεις,
 3 ἐπὶ τε ἄνεμον τετραμμέναι Λίβα καὶ ἥλιον δυσμάς. δια-
 βάντων δὲ τὸν Κλάδεον τάφος τε Οἰνομάου γῆς χῶμα 25
 περιωικοδομημένον λίθοις ἐστὶ καὶ ὑπὲρ τοῦ μνήματος
 ἐρείπια οἰκοδομημάτων, ἐνθα τῷ Οἰνομάῳ τὰς ἵππους
 αὐλίζεσθαι λέγουσιν.

Ὅροι δὲ πρὸς Ἀρκάδας τῆς χώρας τὰ μὲν παρόντα Ἡλεί-
 οισ, τὰ δὲ ἐξ ἀρχῆς οἱ αὐτοὶ Πισαίοις καθεστήκεσαν {ἀν} 30
 ἔχοντες κατὰ τάδε. διαβάντων δὲ ποταμὸν Ἐρύμανθον κατὰ

8 τῷ ἄρματι Kuhn: τὸ ἄρμα β <ὑποδεξαμένην> τὸ ἄρμα Hitzig coll. 2. 23. 2, 8. 22. 9 <ἵνα δέξαιτο> τὸ ἄρμα Kayser || 14 ἀγαλμα F || 15 ἀθηναῖος R¹Pa: -αίοις β || 24 ἡλείου F || 26 περιωικοδομημένον Amasaesus: -ος β || 29—31 ὅροι — τάδε post Πισαίας (p.131, 16) trai. Schubart || 31 ἔχοντες Kuhn: ἀνέχοντες β | δὲ om. L del. O. Müller

τὴν Σαῦρον καλουμένην δειράδα τοῦ Σαύρου τε μνήμα· καὶ
 ἱερὸν ἐστὶν Ἑρακλέους, ἐρείπια ἐφ' ἡμῶν· λέγουσι δὲ ὡς
 ὁδοιπόρους τε καὶ τοὺς προσοικοῦντας ὁ Σαῦρος ἐκακούρ-
 γει, πρὶν ἢ παρὰ Ἑρακλέους τὴν δίκην ἔσχε. κατὰ ταύτην 4
 5 τὴν ἐπώνυμον τοῦ ληιστοῦ δειράδα ποταμὸς ἀπὸ μεσημ-
 βρίας κατιῶν ἐς τὸν Ἀλφειὸν καταντικρὺ τοῦ Ἐρυμάνθου
 μάλιστα, οὗτός ἐστιν ὁ τὴν Πισαίαν πρὸς Ἀρκάδας δι-
 ορίζων, ὄνομα δὲ οἱ Διάγων. τεσσαράκοντα δὲ ἀπὸ τῆς
 Σαύρου δειράδος προελθόντι στάδια ἔστιν Ἀσκληπιοῦ
 10 ναός, ἐπὶ κλησιν μὲν Δημαινέτου ἀπὸ τοῦ ἰδρυσαμένου,
 ἐρείπια δὲ καὶ αὐτός· ὠικοδομήθη δὲ ἐπὶ τόπον ὑψηλοῦ
 παρὰ τὸν Ἀλφειόν. τούτου δὲ οὐ πόρρω ἱερὸν Διονύσου Λευ- 5
 κνανίτου πεποιήται, καὶ ποταμὸς παρέξεισι ταύτῃ Λευ-
 κνανίας· ἐκδίδωσι μὲν οὖν καὶ οὗτος ἐς τὸν Ἀλφειόν, κάτ-
 15 τει δὲ ἐκ Φολόης τοῦ ὄρους. διαβήσῃ τε δὴ τὸ ἀπὸ τού-
 του τὸν Ἀλφειόν, καὶ ἐντὸς γῆς ἔσθι τῆς Πισαίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ λόφος ἐστὶν ἀνήκων ἐς ὄξύ, ἐπὶ δὲ 6
 αὐτῷ πόλεως Φριξίας ἐρείπια καὶ Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἐπὶ κλη-
 σιν Κυδωνίας ναός. οὗτος μὲν οὐ τὰ πάντα ἐστὶ σῶς, βω-
 20 μὸς δὲ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι· ἰδρυσασθαι δὲ τῇ θεῷ τὸ ἱερὸν
 Κλύμενόν φασιν ἀπόγονον Ἑρακλέους τοῦ Ἰδαίου, παρα-
 γενέσθαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ Κυδωνίας τῆς Κρητικῆς καὶ τοῦ
 Ἰαργάνου ποταμοῦ. λέγουσι δὲ καὶ Πέλοπα οἱ Ἥλαιοι τῇ
 Ἀθηνᾷ θῦσαι τῇ Κυδωνίᾳ πρὶν ἢ ἐς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῷ
 25 Οἰνομάῳ καθίστασθαι. προϊόντι δὲ ἐντεῦθεν τό τε ὕδωρ 7
 τῆς Παρθενίας ἐστὶ καὶ πρὸς τῷ ποταμῷ τάφος ἵππων τῶν
 Μάρμακος· Ἱπποδαμείας δὲ μνηστῆρα ἔχει λόγος ἀφ-
 ικέσθαι πρῶτον τοῦτον <τὸν> Μάρμακα καὶ ἀποθανεῖν ὑπὸ
 τοῦ Οἰνομάου πρὸ τῶν ἄλλων, ὀνόματα δὲ αὐτοῦ ταῖς ἵπ-
 30 ποις Παρθενίαν τε εἶναι καὶ Ἐρίφαν — Οἰνόμαον δὲ ἐπι-
 κατασφάξαι μὲν τὰς ἵππους τῷ Μάρμακι, μεταδοῦναι

5 <ὁ> ποταμὸς Schubart-Walz || 10 Δημαινέτου Siebelis: δημαί-
 νετος β || 11 τόπου Clavier: τοῦ β del. Schubart-Walz coll. 4. 34. 8,
 8. 39. 5, 10. 37. 3, 38. 8 || 16 Ἀλφειόν] ποταμόν (i.e. Λευκνανίαν)
 Curtius | Πισαίας] Φριξίας Michaelis || 19 οὐ Bekker: οὖν β |
 ἐστὶ σῶς Bekker: ἐστὶν ὡς β || 20 ἔτι] ἐστὶ P ἔτι <ἐστίν> Herwer-
 den || 23 ἰαργάνου F || 28 suppl. Schubart-Walz

- μέντοι καὶ ταύταις ταφῆναι —, καὶ ὄνομα Παρθενίας τῷ
 8 ποταμῷ ἀπὸ Ἰππον τῆς Μάρμακος. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 Ἀρπινάτης καλούμενος ποταμὸς καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ
 ποταμοῦ πόλεως Ἀρπίνης ἄλλα τε ἐρείπια καὶ μάλιστα οἱ
 βωμοί· οἰκίσαι δὲ Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα 5
 ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἀρπίνης.
- 9 Προελθόντι δὲ οὐ πολὺ γῆς χῶμά ἐστιν ὑψηλόν, τῶν
 μνηστήρων τῶν Ἱπποδαμείας τάφος. Οἰνόμαον μὲν οὖν
 ἐγγὺς ἀλλήλων κρύπτειν γῇ φασιν οὐκ ἐπιφανῶς αὐτούς·
 Πέλοψ δὲ ὕστερον μνήμα ἐν κοινῷ σφισιν ἐπὶ μέγα ἐξῆρε 10
 τιμῇ τῇ ἐς αὐτούς καὶ Ἱπποδαμείας χάριτι, δοκεῖν δέ
 μοι καὶ ὑπόμνημα ἐς τοὺς ἔπειτα ὄσων τε καὶ οἶων τὸν
- 10 Οἰνόμαον κρατήσαντα ἐνίκησεν αὐτός. ἀπέθανον δὲ ὑπὸ
 τοῦ Οἰνομάου κατὰ τὰ ἔπη τὰς μεγάλας Ἥοιās Ἀλκάθους
 ὁ Πορθάωνος, δεύτερος οὗτος ἐπὶ τῷ Μάρμακι, μετὰ 15
 δὲ Ἀλκάθου Εὐρύαλος καὶ Εὐρύμαχος τε καὶ Κρόταλος·
 τούτων μὲν οὖν γονέας τε καὶ πατρίδας οὐχ οἶά τε ἦν πυ-
 θέσθαι μοι, τὸν δὲ ἀποθανόντα ἐπ' αὐτοῖς Ἀκρίαν τεκ-
 μαίροιο ἄν τις Λακεδαιμόνιον τε εἶναι καὶ οἰκιστὴν Ἀκρι-
 ῶν. ἐπὶ δὲ τῷ Ἀκρίαι Κάπετόν φασιν ὑπὸ τοῦ Οἰνομάου 20
 φονευθῆναι καὶ Λυκοῦργον Λάσιόν τε καὶ Χαλκῳδοντα καὶ
 Τρικολώνον· ἀπόγονον δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ὁμώνυμον Τρι-
 11 κολώνωι τῷ Λυκάωνος λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες. Τρικολώνου
 δὲ ὕστερον ἐπέλαβεν ἐν τῷ δρόμῳ τὸ χρεῶν Ἀριστόμα-
 χόν τε καὶ Πρίαντα, ἔτι δὲ Πελάγοντα καὶ Αἰόλιόν τε καὶ 25
 Κρόνιον. οἱ δὲ καὶ ἐπαριθμοῦσι τοῖς κατειλεγμένοις
 Ἐρυθρὰν παῖδα Λεύκωνος τοῦ Ἀθάμαντος — ἀπὸ τούτου
 Ἐρυθρὰ πόλισμα ἐκαλεῖτο Βοιωτῶν — καὶ Ἱονέα Μά-
 γνητος τοῦ Αἰόλου. τούτοις μὲν δὴ ἐνταῦθά ἐστι τὸ μνήμα,

14 fr. 259 Merkelbach-West

3 ἀρπινάτης V (cf. 5. 22. 6): ἀρπινάτης β || 4 et 6 ἀρπίνης V:
 ἀρπίνης β || 11 τῇ] τε Sylburg || 19 Ἀκριῶν edd.: ἀκρείων β
 ἀκρείων R || 20 ἀκρείαι V || 23 Τρικολώνου Facius: τρικολώνω β
 τρικολῶνα F || 24 τὸ R: τῷ β || 26 ἐσαριθμοῦσι F || 28 ἐρυθραὶ
 R^v Pa: ἐρυθρὰ β Va ἐρυθρεῖαι Vb | πόλις F | Ἱονέα Μάγνητος
 Palmerius: ἡϊόνες μάγνητες β

καὶ τὸν Πέλοπα, ἥνικα τῶν Πισαίων ἔσχε τὴν ἀρχήν, φασὶν ἐναγίζειν αὐτοῖς ἀνὰ πᾶν ἔτος.

Προελθόντι δὲ ὅσον τε στάδιον ἀπὸ τοῦ τάφου σημειῖα 22
 ἔστιν ἱεροῦ Κορδάκας ἐπὶ κλησιν Ἀρτέμιδος, ὅτι οἱ τοῦ
 5 Πέλοπος ἀκόλουθοι τὰ ἐπινίκια ἤγαγον παρὰ τῇ θεῷ
 ταύτῃ καὶ ὠρχήσαντο ἐπιχώριον τοῖς περὶ τὸν Σίπυλον
 κόρδακα ὠρχησιν. τοῦ ἱεροῦ δὲ οὐ πόρρω οἰκημὰ τε οὐ μέγα
 καὶ κιβωτός ἐστιν ἐν αὐτῷ χαλκῇ· ὅστ' αὖ τὰ Πέλοπος ἐν
 τῇ κιβωτῷ φυλάσσουσι. τείχους δὲ ἡ ἄλλου κατασκευά-
 10 σματος ἐλείπετο οὐδὲν ἔτι, ἅμπελοι δὲ ἦσαν διὰ τοῦ χωρίου
 πεφυτευμένοι παντός, ἐνθα ἡ Πίσσα ὠκεῖτο. οἰκιστὴν μὲν 2
 δὴ γενέσθαι τῇ πόλει Πίσσον τὸν Περιήρους φασὶ τοῦ
 Αἰόλου· Πισαῖοι δὲ ἐφειλκύναντο αὐθαίρετον συμφο-
 ρὰν ἀπεχθανόμενοι τε Ἑλείοις καὶ σπουδὴν ποιούμενοι
 15 τιθέναι τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα ἀντὶ Ἑλείων, οἳ γε Ὀλυμ-
 πιάδι μὲν τῇ ὀγδόῃ τὸν Ἀργεῖον ἐπηγάγοντο Φεῖδωνα a. C. 748
 τυράννων τῶν ἐν Ἑλλήσι μάλιστα ὑβρίσαντα καὶ τὸν ἀγῶνα
 ἔδωσαν ὁμοῦ τῷ Φεῖδωνι· τετάρτῃ δὲ Ὀλυμπιάδι καὶ τρια- a. C. 644
 κοστῇ στρατὸν οἱ Πισαῖοι καὶ βασιλεὺς αὐτῶν Πανταλέων
 20 ὁ Ὑμφαλίωνος παρὰ τῶν προσχώρων ἀθροίσαντες ἐποίη-
 σαν ἀντὶ Ἑλείων τὰ Ὀλύμπια. ταύτας τὰς Ὀλυμπιάδας καὶ 3
 ἐπ' αὐταῖς τὴν τετάρτην τε καὶ ἑκατοστήν, τεθεῖσαν δὲ a. C. 364
 ὑπὸ Ἀρκάδων, ἀνολυμπιάδας οἱ Ἑλεῖοι καλοῦντες οὐ σφᾶς
 ἐν καταλόγῳ τῶν Ὀλυμπιάδων γράφουσιν. ὀγδόῃ δὲ ἐπὶ
 25 ταῖς τεσσαράκοντα Ὀλυμπιάδι Δαμοφῶν ὁ Πανταλέοντος a. C. 588
 ὑπόνοϊαν μὲν τινα παρέσχεν Ἑλείοις νεώτερα ἐς αὐτοὺς
 βουλεύειν, ἐσβαλόντας δὲ ἐς τὴν Πισαίαν σὺν ὅπλοις ἀπελ-
 θεῖν οἵκαδε ἀπράκτους ἔπεισε δεήσεσ' αὖτε καὶ ὅρκους. Πύρ- 4
 ρου δὲ τοῦ Πανταλέοντος μετὰ Δαμοφῶντα τὸν ἀδελφὸν
 30 βασιλεύσαντος Πισαῖοι πόλεμον ἐκούσιον ἐπανεῖλοντο
 Ἑλείοις, συναπέστησαν δὲ σφισιν ἀπὸ Ἑλείων Μακίστιοι

8 αὐτῷ R^sV PaVb: -ῆι β || 9 φυλάσσουσι Siebelis cf. 2. 13. 4.
 3. 14. 5. 7. 5. 8: φυλάσσουσα β φυλάσσει R^sV Pa φυλάσσονται Vb ||
 12 πίσου F || 13 ἐφειλκύναντο Musurus: ἐφελκύναντο β || 17 ὑβρι-
 σάντων V || 23 ἀνολυμπιάδας Musurus: -δα β

καὶ Σκιλλούντιοι, οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Τριφυλίας, τῶν δὲ ἄλ-
λων περιοίκων Δυσπόντιοι· τούτοις καὶ μάλιστα ἐς τοὺς
Πισαίους οἰκεῖα ἦν, καὶ οἰκιστὴν Δυσποντέα γενέσθαι
σφίσιν Οἰνομάου παῖδα ἐμνημόνευον. Πισαίους μὲν δὴ καὶ
δοσοι τοῦ πολέμου Πισαίοις μετέσχον, ἐπέλαβεν ἀναστά- 5
τους ὑπὸ Ἑλείων γενέσθαι· Πύλον δὲ τῆς ἐν τῇ Ἑλείᾳ
δῆλα τὰ ἐρείπια κατὰ τὴν ἐξ Ὀλυμπίας ἐστὶν ἐς Ἑλιν ὄρει-
νὴν ὁδόν, ὀγδοήκοντα δὲ στάδια ἐς Ἑλιν ἀπὸ τῆς Πύλου.
ταύτην τὴν Πύλον ὠικισε μὲν κατὰ τὰ ἤδη λελεγμένα
μοι Μεγαρεὺς ἀνὴρ Πύλων ὁ Κλήσωνος· γενομένη δὲ 10
ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνάστατος καὶ αὐθις ἐπισυννοικισθεῖσα
ὑπὸ Ἑλείων, ἐμελλεν ἀνὰ χρόνον οὐχ ἔξειν οἰκήτορας. παρὰ
δὲ αὐτὴν ποταμὸς Λάδων κάτεισιν' ἐς τὸν Πηγειόν. λέ-
γουσι δὲ οἱ Ἑλεῖοι καὶ ἔπος ἐς τὴν Πύλον ταύτην ἔχειν 15
τῶν Ὀμήρου·

γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,

καὶ ἐμὲ ἐπειθον λέγοντες· ῥεῖ γὰρ δὴ διὰ τῆς χώρας ταύ-
της ὁ Ἀλφειός, ἐς δὲ ἄλλην Πύλον οὐκ ἔστιν ἐπενεγκεῖν
τὸ ἔπος· Πυλίων γὰρ τῶν ὑπὲρ νήσου τῆς Σφακτηρίας οὐ 20
πέφυκεν ἀρχὴν διοδεύειν τὴν γῆν ὁ Ἀλφειός, οὐ μὴν οὐδὲ
ἐν τῇ Ἀρκάδων Πύλον ποτὲ ὀνομασθεῖσαν ἴσμεν πόλιν.
7 Ἀπέχει δὲ ὡς πεντήκοντα Ὀλυμπίας σταδίους κώμη τε
Ἑλείων Ἡράκλεια καὶ πρὸς αὐτῇ Κύθηρος ποταμὸς·
πηγὴ δὲ ἐκδιδοῦσα ἐς τὸν ποταμὸν καὶ νυμφῶν ἐστὶν ἱερὸν 25
ἐπὶ τῇ πηγῇ. ὀνόματα δὲ ἰδία μὲν ἐκάστηι τῶν νυμφῶν
Καλλιφάεια καὶ Συνάλλασις καὶ Πηγαία τε καὶ Ἰασις,
ἐν κοινῷ δὲ σφισιν ἐπὶ κλησις Ἰωνίδες. λουομένοις δὲ ἐν
τῇ πηγῇ καμάτων τέ ἐστι καὶ ἀλγυμάτων παντοίων ἰάμα-

9 4. 36. 1 || 16—17 E 544—545

3 δυσπονδέα P || 16 ποταμοῖο edd.: -οῦ β || 17 ὅστ' εὐρὺ ῥέει
edd.: δς ῥέειν εἰς β || 18 δὴ om. F || 20 βακτηρίας F || 26 ἐπὶ ἐν F |
ἰδία Sylburg: ἰδία β || 28 ἐπὶ κλησις Va: -ιν β | λουμένοις Siebelis;
Pausaniam utraque forma usum esse monet Hitzig qui 2. 38. 2,
3. 19. 10, 7. 23. 3, 8. 28. 3, 9. 2. 3 conferre iubet

τα· καλεῖσθαι δὲ τὰς νύμφας ἀπὸ Ἰωνος λέγουσι τοῦ Παργητιτοῦ, μετοικήσαντος ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν.

Εἰ δὲ ἐλθεῖν ἐς Ἥλιν διὰ τοῦ πεδίου θελήσειας, σταδίου 8
μὲν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἐς Λετρίνους ἔξεις, ὀγδοήκοντα δὲ
5 ἐκ Λετρίνων καὶ ἑκατὸν ἐπὶ Ἥλιν. τὸ μὲν δὴ ἐξ ἀρχῆς πό-
λισμα ἦν οἱ Λετρίνοι, καὶ Λετρεὺς ὁ Πέλοπος ἐγεγόνει
σφίσιν οἰκιστής· ἐπ' ἐμοῦ δὲ οἰκήματά τε ἐλείπετο ὀλίγα
καὶ Ἀλφειαίας Ἀρτέμιδος ἄγαλμα ἐν ναῶι. γενέσθαι δὲ 9
τὴν ἐπὶ κλησιν τῇ θεῷ λέγουσιν ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε·
10 ἐρασθῆναι τῆς Ἀρτέμιδος τὸν Ἀλφειόν, ἐρασθέντα δέ, ὡς
ἐπέγνω μὴ γενήσεσθαι οἱ διὰ πειθοῦς καὶ δεήσεως τὸν
γάμον, ἐπιτολμᾶν ὡς βιασόμενον τὴν θεόν, καὶ αὐτὸν
ἐς παννυχίδα ἐς Λετρίνους ἐλθεῖν ὑπὸ αὐτῆς τε ἀγομένην
τῆς Ἀρτέμιδος καὶ νυμφῶν αἱ παίζουσαι συνῆσαν αὐτῇ·
15 τὴν δὲ — ἐν ὑπονοίᾳ γὰρ τοῦ Ἀλφειοῦ τὴν ἐπιβουλήν
ἔχειν — ἀλείψασθαι τὸ πρόσωπον πηλῶι καὶ αὐτὴν καὶ
δοῦσαι τῶν νυμφῶν παρήσαν, καὶ τὸν Ἀλφειόν, ὡς ἐσηλθεν,
οὐκ ἔχειν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων διακρίναι τὴν Ἀρτεμιν, ὅτε
δὲ οὐ διαγινώσκοντα ἀπελθεῖν ἐπὶ ἀπράκτῳ τῷ ἐγχειρή-
20 ματι. Λετρινᾶοι μὲν δὴ Ἀλφειαίαν ἐκάλουν τὴν θεὸν ἐπὶ 10
τοῦ Ἀλφειοῦ τῷ ἐς αὐτὴν ἔρωτι· οἱ δὲ Ἥλεῖοι — φιλία
γὰρ σφίσιν ὑπῆρχεν ἐξ ἀρχῆς ἐς Λετρινάους — τὰ παρὰ
σφίσιν Ἀρτέμιδι ἐς τιμὴν τῇ Ἐλαφιαίᾳ καθεστηκότα ἐς
Λετρίνους τε μετήγαγον καὶ τῇ Ἀρτέμιδι ἐνόμισαν τῇ
25 Ἀλφειαίᾳ δοῦναι, καὶ οὕτω τὴν Ἀλφειαίαν θεὸν Ἐλαφιαίαν
ἀνὰ χρόνον ἐξενίκησεν ὀνομασθῆναι. Ἐλαφιαίαν δὲ ἐκά- 11
λουν οἱ Ἥλεῖοι τὴν Ἀρτεμιν ἐπὶ τῶν ἐλάφων ἐμοὶ δοκεῖν
τῇ θῆραι· αὐτοὶ δὲ γυναικὸς ἐπιχωρίας ὄνομα εἶναι τὴν
Ἐλάφιον καὶ ὑπὸ ταύτης τραφεῖναι τὴν Ἀρτεμίν φασι.

8 Ἀλφειαίας Musurus ubique: ἀλφείας β || 13 ἀγομένην Gold-
hagen: ἀγόμενον β Phral. || 14 αἱ παίζουσαι συνῆσαν Buttmann:
αἷς παίζων συνῆν β Phral. αἷς παίζουσαι συνῆν Spiro | αὐτῇ om.
Phral. dél. Spiro || 16 ἀλείψασθαι Phral. | αὐτὴν L: αὐτῇ β ||
23 Ἀρτέμιδι Bekker: -δος β || 26 ἐλαφιαίαν H: ἐλαφαίαν V ἐλα-
φραίαν FP

Λετρίων δὲ ὅσον τε ἐξ ἀπωτέρω σταδίοις ἐστὶν ἀέναος λίμνη τριῶν πον τὴν διάμετρον σταδίων μάλιστα.

- 23 Ἐν δὲ Ἡλίδι τὰ ἄξια μνήμης γυμνάσιόν ἐστιν ἀρχαῖον· καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι νομίζουσιν, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθ- 5 ἐστήκε. πλάτανοι μὲν ὑψηλαὶ διὰ τῶν δρόμων πεφύκασιν ἐντὸς τοίχου· ὁ σύμπας δὲ οὗτος περίβολος καλεῖται Ξυστός, ὅτι Ἡρακλεῖ τῷ Ἀμφιτρύωνος ἐς ἄσκησιν ἐγένετο, ὅσαι τῶν ἀκανθῶν ἐφύοντο ἐνταῦθα, ἐπὶ ἐκάστη ἡμέρᾳ 2 σφᾶς ἀναξύνειν. χωρὶς μὲν δὴ ἐς ἄμιλλαν τῶν δρομέων 10 ἐστὶν ἀποκεκριμένος δρόμος, ὀνομάζεται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἱερός, χωρὶς δὲ ἔνθα ἐπὶ μελέτῃ δρομεῖς καὶ οἱ πένταθλοι θέουσιν. ἔστι δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ καλούμενον Πλέθριον· ἐν δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ ἑλλανοδίκαι τοὺς καθ' ἡλικίαν ἢ καὶ αὐτῷ διαφέροντας τῷ ἐπιτη- 15 3 δεύματι· συμβάλλουσιν δὲ ἐπὶ πάλῃ. εἰσὶ δὲ καὶ θεῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ βωμοί, Ἡρακλέους τοῦ Ἰδαίου, παραστάτου δὲ ἐπὶ κλήσιν, καὶ Ἐρωτος καὶ δν Ἡλείοι καὶ Ἀθηναῖοι κατὰ ταῦτα Ἡλείοις Ἀντέρωτα ὀνομάζουσι, Δήμητρος τε καὶ τῆς παιδός. Ἀχιλλεῖ δὲ οὐ βωμός, κενὸν δὲ ἐστὶν αὐτῷ 20 μνήμα ἐκ μαντείας· τῆς πανηγύρεως δὲ ἀρχομένης ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ περὶ ἀποκλίνοντα ἐς δυσμὰς τοῦ ἡλίου τὸν δρόμον αἱ γυναῖκες αἱ Ἡλεῖαι ἄλλα τε τοῦ Ἀχιλλέως δρῶσιν ἐς τιμὴν καὶ κόπτεσθαι νομίζουσιν αὐτόν.
- 4 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ἐλάσσων γυμνασίον περίβολος, δς 25 ἔχεται μὲν τοῦ μείζονος, τετράγωνον δὲ ὀνομάζουσιν ἐπὶ τῷ σχήματι· καὶ παλαιστραὶ τοῖς ἀθλοῦσιν ἐνταῦθα ποιοῦνται, καὶ συμβάλλουσιν αὐτόθι τοὺς ἀθλητὰς οὐ παλαίσοντας ἔτι, ἐπὶ δὲ ἱμάντων τῶν μαλακωτέρων ταῖς πληγαῖς. ἀνάκειται δὲ καὶ τῶν ἀγαλμάτων τὸ ἔτερον, ἃ 30 ἐπὶ ζημίαι Σωσάνδρου τε τοῦ Σμυρναίου καὶ Ἡλείου Πο- 5 λύκτορος τῷ Διὶ ἐποιήθη. ἔστι δὲ καὶ τρίτος γυμνασίον

19 cf. 1. 30. 1 || 31 cf. 5. 21. 16

1 ἀέναος FP¹: ἀέναος VP || 10 δρομέων Siebelis: δρόμων β || 27 παλαιστραὶ P: -α β || 30 δὲ καὶ] δ' ἐκεῖ ? Schubart-Walz

περίβολος, ὄνομα μὲν Μαλθῶ τῆς μαλακότητος τοῦ ἐδά-
 φους ἔνεκα, τοῖς δὲ ἐφήβοις ἀνεῖται τῆς πανηγύρεως τὸν
 χρόνον πάντα. ἔστι δὲ ἐν γωνίαι τῆς Μαλθοῦς πρόσωπον
 Ἡρακλέους ἄχρι ἐς τοὺς ὤμους, καὶ ἐν τῶν παλαιστρῶν
 5 μιᾷ τύπος Ἐρωτα ἔχων ἐπειργασμένον καὶ τὸν καλού-
 μενον Ἀντέρωτα· ἔχει δὲ ὁ μὲν φοίνικος ὁ Ἐρως κλάδον,
 ὁ δὲ ἀφελέσθαι πειρᾶται τὸν φοίνικα ὁ Ἀντέρως. τῆς ἐς- 6
 ὁδοῦ δὲ ἐκατέρωθεν τῆς ἐς τὴν Μαλθῶ παιδὸς ἐστηκεν
 εἰκὼν πύκτον· καὶ αὐτὸν ἔφασκεν ὁ νομοφύλαξ Ἡλείων
 10 γένος μὲν Ἀλεξανδρέα εἶναι τῆς ὑπὲρ Φάρου τῆς νήσου,
 Σαραπίωνα δὲ ὄνομα, ἀφικόμενον δὲ ἐς Ἡλιν σπανίζουσι
 σίτου σφίσι τροφὰς δοῦναι. τούτῳ μὲν αὐτόθι ἀντὶ τούτου
 γεγόνασιν αἱ τιμαί· χρόνος δὲ στεφάνου τε τοῦ ἐν Ὀλυμ-
 πιαὶ καὶ εὐεργεσίας αὐτῷ τῆς ἐς Ἡλείου ὀλυμπιάς ἐβδό- p. C. 89
 15 μῃ πρὸς ταῖς δέκα τε καὶ διακοσίαις. ἐν τούτῳ τῷ γυμνα- 7
 σίῳ καὶ βουλευτήριόν ἐστιν Ἡλείοις, καὶ ἐπιδείξεις ἐν-
 ταῦθα λόγων τε αὐτοσχεδίων καὶ συγγραμμάτων ποιοῦν-
 ται παντοίων· καλεῖται δὲ Λαλίχμιον τοῦ ἀναθέντος ἐπ-
 ὤνυμον. περὶ δὲ αὐτὸ ἀσπίδες ἀνάκεινται, θέας ἔνεκα καὶ
 20 οὐκ ἐς ἔργον πολέμου πεποιημέναι.

Ἐκ δὲ τοῦ γυμνασίου πρὸς τὰ λουτρὰ ἐρχομένοις δι' 8
 ἀγνιᾶς τε ἡ ὁδὸς Σιωπῆς καὶ παρὰ τὸ ἱερὸν τῆς Φιλο-
 μείρακος ἐστιν Ἀρτέμιδος. τῇ μὲν δὴ θεῷ γέγονεν ἡ
 ἐπίκλησις ἅτε τοῦ γυμνασίου γείτονι· τῇ ἀγνιᾷ δὲ Σιωπῇ
 25 ὄνομα ἐπὶ λόγῳ τοιῶνδε τεθῆναι λέγουσιν. ἄνδρες τοῦ
 Ὀξύλου στρατεύματος ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐν Ἡλιδι
 ἀποπεμφθέντες καὶ ἀλλήλοις διακελευσάμενοι κατὰ τὴν
 ὁδόν, ἐπειδὴν πλησίον γίνωνται τοῦ τείχους, φθέγγεσθαι
 μὲν μηδὲν ἔτι αὐτοί, ἐπακροᾶσθαι δὲ εἴ τι παρὰ τῶν ἐντὸς
 30 πυνθέσθαι δυνήσονται, οὔτοι λανθάνουσι παρελθόντες ἐς

3 Μαλθοῦς Musurus: μαλθῶ β || 4 ἐν τῶν Porson: ἐνίων R
 Pa^{sv}Va αἰνίων β ταινίων PaVb || 5 μιᾷ Porson: μία βVa μιᾶς R
 PaVb | ἔχων PaVa: ἔχον βRVb | ἐπειργασμένον Sylburg: ἀπ- β ||
 10 ἀλεξανδρία F || 12 τούτῳ R^{sv}Pa: τούτου βVa τούτο Vb ||
 13 χρόνον F || 14 ἐβδόμη ℞: -ω β || 19 ἀνάκεινται Bekker: ἄμα
 κείνται β | εἰ ναικα F || 21 ἐρχομένῳ L -οι P || 24 σιωπῇ β: -ῇ P
 -ῇ Siebelis -ῆς Hitzig || 30 οὔτοι] οὔτως Curtius

τὴν πόλιν κατὰ τὴν ἀγνιὰν ταύτην καὶ ἐπακούσαντες ὅποσα ἐβούλοντο ἐπανίστασιν αἰθίς ἐς τοὺς Αἰτωλούς· καὶ ἡ ἀγνιὰ τὸ ὄνομα εἴληφεν ἀπὸ τῶν κατασκόπων τῆς σιωπῆς.

- 24 Ἐτέρα δὲ ἐξοδος ἐκ τοῦ γυμνασίου φέρει μὲν ἕξ τε τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπὶ τὸν Ἑλλανοδικεῶνα καλούμενον, ἔστι δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀχιλλέως τὸν τάφον· καὶ ταύτῃ τοὺς ἑλλανο-
δίκας ἰέναι καθέστηκεν ἐς τὸ γυμνάσιον. ἐσiasi δὲ πρὶν μὲν ἥλιον ἀνίσχειν συμβαλοῦντες δρομέας, μεσούσης δὲ τῆς ἡμέρας ἐπὶ τὸ πένταθλον καὶ ὅσα βαρέα ἄθλα ὀνομάζουσιν. 10

- 2 Ἡ δὲ ἀγορὰ τοῖς Ἡλείοις οὐ κατὰ τὰς Ἰώνων καὶ ὅσαι πρὸς Ἰωνίαι πόλεις εἰσὶν Ἑλλήνων, τρόπῳ δὲ πεποιεῖται τῷ ἀρχαιότερῳ στοαῖς τε ἀπὸ ἀλλήλων διεστῶσαις καὶ ἀγνιᾷς δι' αὐτῶν. ὄνομα δὲ τῇ ἀγορᾷ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐστὶν Ἰππόδρομος, καὶ οἱ ἐπιχώριοι τοὺς ἵππους παιδεύουσιν ἐν ταύτῃ. τῶν στοῶν δὲ ἡ πρὸς μεσημβρίαν ἐργασίας ἐστὶ τῆς Δωρίου, διαιροῦσι δὲ αὐτὴν ἐς μοῖρας τρεῖς οἱ κίονες·
3 ἐν ταύτῃ διημερεύουσιν τὰ πολλὰ οἱ ἑλλανοδίκαι. ποιοῦνται δὲ πρὸς αὐτοὺς καὶ βωμονὺς τῷ Δίῃ, καὶ εἰσὶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς οἱ βωμοὶ πληθὺς οὐ πολλοί· καταλύονται γὰρ οὐ χαλεπῶς ἅτε αὐτοσχεδίως οἰκοδομούμενοι. κατὰ ταύτην τὴν στοᾶν ἰόντι ἐς τὴν ἀγορὰν ἔστιν ἐν ἀριστερᾷ παρὰ τὸ πέρας τῆς στοᾶς ὁ Ἑλλανοδικεῶν. ἀγνιὰ δὲ ἡ διείργουσα ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἐστὶν αὐτόν. ἐν τούτῳ τῷ Ἑλλανοδικεῶνι οἰκοῦσι δέκα ἐφεξῆς μῆνας οἱ αἰρεθέντες ἐλλανοδικεῖν καὶ ὑπὸ τῶν νομοφυλάκων ὅσα ἐς τὸν ἀγῶνα σφᾶς <δεῖ ποιεῖν> διδάσκονται. 15

- 4 Τῇ στοᾷ δὲ ἐνθα οἱ ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν ἔστιν ἐγγὺς ἄλλη στοά· τὸ μεταξὺ αὐτῶν ἀγνιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κορκυραϊκὴν οἱ Ἡεῖοι· ναυσὶ γὰρ ἐς τὴν σφετέραν Κορκυραίους ἐλθόντας *** ἐλάσαι μοῖραν τῆς 20

2 ἐβούλοντο **Β**: ἐβουλεύοντο **β** || 5 Ἑλλανοδικεῶνα Bekker ubique: ἑλλανοδικαιῶνα **β** || 8 συμβαλοῦντες Buttman: συμβαλόντες **β** || 19 αὐτοῖς Corais, sed vide Hitzig II 667 || 21 οὐ χαλεπῶς Amasaeus: οὐχ ἀπλῶς **β** || 23 ἡ del. Kayser || 24 αὐτόν **RPavb**: -οῦ **β** || 27 suppl. **Β** || 29 μία del. Schubart-Walz || 31 lac. ind. Bekker

λείας λέγοντες λαβεῖν τε ἐκ τῆς Κορκυραίων πολλαπλάσια
καὶ οἰκοδομήσασθαι τὴν στοὰν ἀπὸ τῶν λαφύρων τῆς δε-
κάτης. ἔστι δὲ ἡ κατασκευὴ τῆς στοᾶς Δώριος καὶ διπλῇ, 5
τῇ μὲν ἐς τὴν ἀγορὰν τοὺς κίονας, τῇ δὲ ἐς τὰ ἐπέκεινα
τῆς ἀγορᾶς ἔχουσα· κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς οὐ κίονες, ἀλλὰ
τοῖχος ὁ ταύτηι τὸν ὄροφον ἀνέχων ἐστίν, ἀνάκεινται δὲ καὶ
εἰκόνες ἐκατέρωθεν πρὸς τῷ τοίχῳ. κατὰ δὲ τῆς στοᾶς
τὸ ἐς τὴν ἀγορὰν ἔστηκε Πύρρωνος τοῦ Πιστοκράτους
εἰκὼν, σοφιστοῦ τε ἀνδρὸς καὶ ἐς βέβαιον ὁμολογίαν ἐπὶ
10 οὐδενὶ λόγῳ καταστάντος. ἔστι δὲ καὶ μνημα τῷ Πύρ-
ρωνι οὐ πόρρω τοῦ Ἡλείων ἄστεως· Πέτρα μὲν τῷ χω-
ρίῳ τὸ ὄνομα, λέγεται (δὲ) ὡς ἡ Πέτρα δημὸς εἶη τὸ ἀρ-
χαῖον. Ἡλείοις δὲ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς τὰ ἐπιφα- 6
νέστατα ναὸς ἐστὶ καὶ ἄγαλμα Ἀπόλλωνος Ἀκεσίον· ση-
μαῖνοι δ' ἂν τὸ ὄνομα οὐδέν τι ἄλλοιον ἢ ὁ καλούμενος
Ἀλεξίκακος ὑπὸ Ἀθηναίων. ἐτέρωθι δὲ Ἡλίῳ πεποιήται
καὶ Σελήνῃ λίθου τὰ ἀγάλματα, καὶ τῆς μὲν κέρατα ἐκ
τῆς κεφαλῆς, τοῦ δὲ αἱ ἀκτῖνες ἀνέχουσιν. ἔστι δὲ καὶ Χά-
ρισιν ἱερὸν καὶ ξόανα ἐπίχρυσα τὰ ἐς ἐσθῆτα, πρόσωπα δὲ
20 καὶ χεῖρες καὶ πόδες λίθου λευκοῦ· ἔχουσι δὲ ἡ μὲν αὐτῶν
ρόδον, ἀστράγαλον δὲ ἡ μέση, καὶ ἡ τρίτη κλῶνα οὐ μέγαν
μυρσίνης. ἔχειν δὲ αὐτὰς ἐπὶ τοιῶνδε εἰκάζοι τις ἂν τὰ 7
εἰρημένα, ρόδον μὲν καὶ μυρσίνην Ἀφροδίτης τε ἱερὰ
εἶναι καὶ οἰκεῖα τῷ ἐς Ἀδωνιν λόγῳ, Χάριτας δὲ Ἀφρο-
25 δίτῃ μάλιστα (συν)εῖναι θεῶν· ἀστράγαλόν τε μειρακίων
τε καὶ παρθένων, οἷς ἄχαρι οὐδέν πω πρόσεστιν ἐκ γῆρας,
τούτων εἶναι τὸν ἀστράγαλον παῖγνιον. τῶν Χαρίτων δὲ
ἐν δεξιᾷ ἄγαλμά ἐστιν Ἐρωτος· ἔστηκε δὲ ἐπὶ βάθρῳ τοῦ
αὐτοῦ. ἔστι δὲ καὶ Σιληνοῦ ναὸς ἐνταῦθα, ἰδίαι τῷ Σιλη- 8
30 νῳ καὶ οὐχ ὁμοῦ Διονύσῳ πεποιημένος· Μέθη δὲ οἶνον
ἐν ἐκπώματι αὐτῷ δίδωσι. θνητὸν δὲ εἶναι τὸ γένος τῶν
Σιληνῶν εἰκάσαι τις ἂν μάλιστα ἐπὶ τοῖς τάφοις αὐτῶν·

8 Πλειστοκράτους Roeper (cf. Diog. L. 9. 61 Πλειστάρχου) ||
12 suppl. Abresch || 15 τι] τοι F || 24 ἐς ἄδωνιν L: ἐσαλωνίη β ἐς
κάλλη S || 25 suppl. Corais <φίλας> εἶναι Frazer, lac. ind. Hitzig |
τε] δὲ Spiro

ἐν γὰρ τῇ Ἑβραίων χώραι Σιληνοῦ μνῆμα καὶ ἄλλον
 9 Σιληνοῦ Περγαμηνοῖς ἐστίν. Ἡλείων δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ
 ἄλλο τοιόνδε εἶδον, ναοῦ σχῆμα· ἐστὶ δὲ οὐχ ὑψηλόν, καὶ
 τοῖχοι μὲν οὐκ εἰσὶ, τὸν ὄροφον δὲ δρυὸς ἀνέχουσιν εἰργα-
 σμένοι κίονες. τοῦτο εἶναι μὲν ὁμολογοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι 5
 μνῆμα, ὅτου δὲ οὐ μνημονεύουσιν· εἰ δὲ ὁ γέρων ὄντινα
 ἡρόμην εἶπεν ἀληθῆ λόγον, Ὁξύλον τοῦτο ἂν μνῆμα εἴη.
 10 πεποιήται δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ταῖς γυναιξὶν οἴκημα ταῖς
 ἑκατάδεκα καλουμέναις, ἐνθα τὸν πέπλον ὑφαίνουσι τῇ
 Ἡρᾷ.

Ἔχεται δὲ τῆς ἀγορᾶς ναὸς ἀρχαῖος στοαῖς ἐν κύκλῳ
 περιστυλος, ὃ δὲ ὄροφος κατερρύνηκε τῷ ναῷ καὶ ἄγαλμα
 οὐδὲν ἐλείπετο· βασιλεῦσι δὲ ἀνεῖται Ῥωμαίοις.
 25 Ἔστι δὲ τῆς στοᾶς ὀπίσω τῆς ἀπὸ τῶν λαφύρων τῶν ἐκ
 Κορκύρας Ἀφροδίτης ναός, τὸ δὲ ἐν ὑπαίθρῳ τέμενος οὐ 15
 πολὺ ἀφεστηκὸς ἀπὸ τοῦ ναοῦ. καὶ τὴν μὲν ἐν τῷ ναῷ
 καλοῦσιν Οὐρανίαν, ἐλέφαντος δὲ ἐστὶ καὶ χρυσοῦ, τέχνη
 Φειδίου, τῷ δὲ ἑτέρῳ ποδὶ ἐπὶ χελώνης βέβηκε· τῆς δὲ
 περιέχεται μὲν τὸ τέμενος θριγκῶι, κρηπίς δὲ ἐντὸς τοῦ
 τεμένους πεποιήται καὶ ἐπὶ τῇ κρηπίδι ἄγαλμα Ἀφρο- 20
 δίτης χαλκοῦν ἐπὶ τράγῳ κάθηται χαλκῶι· Σκόπα τοῦτο
 ἔργον, Ἀφροδίτην δὲ Πάνδημον ὀνομάζουσι. τὰ δὲ ἐπὶ
 τῇ χελώνῃ τε καὶ ἐς τὸν τράγον παρήμι τοῖς θέλουσιν
 εἰκάζειν.

2 Ὁ δὲ ἱερὸς τοῦ Αἰδου περίβολός τε καὶ ναός — ἐστὶ γὰρ 25
 δὴ Ἡλείοις καὶ Αἰδου περίβολός τε καὶ ναός — ἀνοίγνται
 μὲν ἅπαξ κατὰ ἔτος ἕκαστον, ἐσελθεῖν δὲ οὐδὲ τότε ἐφεί-
 ται πέρα γε τοῦ ἱερωμένου. ἀνθρώπων δὲ ὧν ἴσμεν μόνοι
 τιμῶσιν Αἰδὴν Ἡλείοι κατὰ αἰτίαν τήνδε. Ἡρακλεῖ στρα-
 τιὰν ἄγοντι ἐπὶ Πύλον τὴν ἐν τῇ Ἡλιδι, παρεῖναι οἱ καὶ 30
 Ἀθηναῖν συνεργὸν λέγουσιν· ἀφικέσθαι οὖν καὶ Πυλίοις
 τὸν Αἰδὴν συμμαχήσοντα τῇ ἀπεχθεΐαι τοῦ Ἡρακλέους,

9 cf. 5. 16. 2

9 τὸν edd.: τὸ β || 27 οὐδέ R^sv PaVb: οὔτε β

ἔχοντα ἐν τῇ Πύλῳ τιμάς. ἐπάγονται δὲ καὶ Ὅμηρον τῷ 3
λόγῳ μάρτυρα ποιήσαντα ἐν Ἰλιάδι·

τλῆ δ' Αἰδῆς ἐν τοῖσι πελώριοις ὠκὼν οἰστόν,
εὐδτέ μιν ὠπτός ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
5 ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·

εἰ δὲ κατὰ τὴν Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου στρατείαν ἐπὶ
Ἰλιον Ποσειδῶν τῷ Ὁμήρου λόγῳ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπίκου-
ρος ἦν, οὐκ ἂν ἄπο τοῦ εἰκότος οὐδὲ Αἶδην εἴη δόξῃ γε τοῦ
αὐτοῦ ποιητοῦ Πυλίοις ἀμῦναι. Ἡλεῖοι δ' οὐν ὥς σφίσι τε
10 εὖνῳ καὶ ἀπεχθανομένῳ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἐποιήσαντο
<τὸ> ἱερὸν τῷ θεῷ· ἐκάστου δὲ ἅπαξ ἀνοίγειν τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ νομίζουσιν, ὅτι οἴμαι καὶ ἀνθρώποις ἅπαξ ἡ κάθοδος
ἢ ἐς τοῦ Αἰδου γίνεται. ἔστι δὲ Ἡλεῖοις <καὶ Τύχης> {τὸ} 4
ἱερὸν· ἐν στοᾷ δὲ τοῦ ἱεροῦ μεγέθει μέγα ἄγαλμα ἀνάκει-
15 ται, ξόανον ἐπίχρυσον πλὴν προσώπου καὶ χειρῶν τε ἄκρων
καὶ ποδῶν, ταῦτα δὲ οἷ ἔστι λίθον λευκοῦ. ἐνταῦθα ἔχει τι-
μὰς καὶ ὁ Σωσίπολις ἐν ἀριστερᾷ τῆς Τύχης, ἐν οἰκῇματι
οὐ μέγαλῳ· κατὰ δὲ ὄψιν ὀνειράτος γραφῇ μεμιμημένος
ἔστιν ὁ θεός, παῖς μὲν ἡλικίαν, ἀμπέχεται δὲ χλαμύδα ποι-
20 κίλην ὑπὸ ἀστέρων, τῇ χειρὶ δὲ ἔχει τῇ ἑτέρῃ τὸ κέρας
τῆς Ἀμαλθείας.

Καθότι δὲ Ἡλείων ἡ πόλις πληθύνει μάλιστα ἀνθρώποις, 5
κατὰ τοῦτο ἀνδριάς σφισιν ἀνδρὸς οὐ μείζων μέγαλον
χαλκοῦς ἔστιν οὐκ ἔχων πω γένεια τὸν τε ἕτερον τῶν πο-
25 δῶν ἐπιπλέκων τῷ ἑτέρῳ καὶ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἐπὶ
δόρατι ἡρμισμένος· ἐσθῆτα δὲ ἑρεᾶν αὐτῷ καὶ ἀπὸ λίνου
τε καὶ βύσσου περιβάλλουσι. τοῦτο τὸ ἄγαλμα ἐλέγετο εἶναι 6
Ποσειδῶνος, ἔχειν δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ Σαμικῷ τῷ ἐν τῇ

3-5 E 395-397

2 ποιήσαντα Musurus: ποιήσασθαι τὰ β || 8 εἴη Musurus: εἶ-
ναι β || 11 suppl. RVaVb || 13 ἔστι δὲ Hitzig: ὥς καὶ β τοῖς δὲ
R¹PaVb | suppl. R^{sv}PaVb | del. RPaVb || 14 ἱερὸν ἔστιν Pa ||
21 ἀμαλθαίας F || 26 ἑρεᾶν Sylburg: ἐρεᾶν FP ἑτέραν V | λίνου
Siebelis: λινού β || 28 τῷ R^{sv}PaVb: τε β

Τριφυλῖαι τιμάς· μετακομισθὲν δὲ ἐς τὴν Ἥλιν τιμῆς μὲν καὶ ἐς πλέον ἔτι ἤκει, Σατράπην δὲ καὶ οὐ Ποσειδῶνα ὄνομα αὐτῷ τίθενται, κατὰ τὴν Πατρῶν προσοίκησιν τὸ ὄνομα τοῦ Σατράπου διδαχθέντες· Κορύβαντός τε ἐπικλησὶς ὁ Σατράπης ἐστί. 5

- 26 {Θέατρον δὲ ἀρχαῖον} Μεταξὺ τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ Πηνειοῦ τὸ θέατρον τε καὶ ἱερὸν ἐστὶ Διονύσου· τέχνη τὸ ἄγαλμα Πραξιτέλους, θεῶν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα Διόνυσον σέβουσιν Ἥλαιοι καὶ τὸν θεὸν σφισιν ἐπιφοιτᾶν ἐς τῶν Θυῶν τὴν ἑορτὴν λέγουσιν. ἀπέχει μὲν γε τῆς πόλεως ὅσον τε ὀκτὼ 10 στάδια ἔνθα τὴν ἑορτὴν ἄγουσι Θυῖα ὀνομάζοντες· λέβητας δὲ ἀριθμὸν τρεῖς ἐς οἶκημα ἐσκομίσαντες οἱ ἱερεῖς κατὰ τίθενται κερούς, παρόντων καὶ τῶν ἀστῶν καὶ ξένων, εἰ τύχοιεν ἐπιδημοῦντες· σφραγίδας δὲ αὐτοὶ τε οἱ ἱερεῖς καὶ τῶν ἄλλων ὅσοις ἂν κατὰ γνώμην ἦι ταῖς θύραις τοῦ 15 οἰκήματος ἐπιβάλλουσιν. ἐς δὲ τὴν ἐπιούσαν τά τε σημεῖα ἐπιγινῶναι πάρεστί σφισι καὶ ἐσελθόντες ἐς τὸ οἶκημα εὐρίσκουσιν οἶνον πεπλησμένους τοὺς λέβητας. ταῦτα Ἥλειων τε οἱ δοκιμώτατοι ἄνδρες, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ξένοι κατώμνυντο ἔχειν κατὰ τὰ εἰρημένα, ἐπεὶ αὐτός γε οὐκ ἐς 20 καιρὸν ἀφικόμεν τῆς ἑορτῆς· λέγουσι δὲ καὶ Ἄνδριοι παρὰ ἔτος σφίσιν ἐς τοῦ Διονύσου τὴν ἑορτὴν ῥεῖν οἶνον αὐτόματον ἐκ τοῦ ἱεροῦ. <εἰ> πιστεύειν χρή ταῦτα Ἑλλήσιν, {εἰ} ἀποδέχοιτο ἂν τις τῷ λόγῳ γε τῷ αὐτῷ καὶ ὅσα Αἰθίοπες οἱ ὑπὲρ Συήνης ἐς τοῦ ἡλίου τὴν τράπεζαν λέγουσιν. 25
- 3 Ἐν ἀκροπόλει δὲ τῇ Ἥλειων ἐστὶν ἱερὸν Ἀθηνᾶς· ἐλέφαντος δὲ τὸ ἄγαλμα καὶ χρυσοῦ. εἶναι μὲν δὴ Φειδίου φασὶν αὐτήν, πεποίηται δὲ ἀλεκτρῶν ἐπὶ τῷ κράνῃ, ὅτι οὗτοι προχειρότατα ἔχουσιν ἐς μάχας οἱ ἀλεκτρόνες· δύ-

25 cf. l. 33. 4

3 κατὰ] μετὰ V, at cf. Hitzig II 671 || 6 seclusi | Πηνειοῦ Siebelis (vide ad 5. l. 10): μνηῖον β || 7 τὸ θέατρον τε del. Corais || 11 Θυῖα Sylburg: θυῖαν VP θυῖον F || 13 ἀστῶν P: αὐτῶν β || 15 ἂν Kuhn: ἐὰν β || 21 ἄνδριοι R¹ PaVb: ἀνδρεῖοι β || 23 trai. Amasaeus || 24 γε Corais: τε β || 27 δὴ Bekker: τοι β

ναίτο δ' ἂν καὶ Ἀθηναῖς τῆς Ἐργάνης ἱερὸς ὁ ὄρεϊς νομίζεσθαι.

Κυλλήνη δὲ σταδίους μὲν εἴκοσιν Ἡλιδος καὶ ἑκατὸν 4
ἀφέστηκε, κεῖται δὲ τετραμμένη τε πρὸς Σικελίαν καὶ
5 ὄρμον παρεχομένη ναυσὶν ἐπιτήδειον· ἐπίνειον δὲ οὐσα
Ἡλείων ἀπὸ ἀνδρὸς Ἀρκάδος τὸ ὄνομα εἴληφε. Κυλλήνης
δὲ ἐν μὲν Ἡλείων καταλόγῳ λόγον οὐδένα Ὀμηρος ἐποιή-
σατο, ἐν δὲ ἔπεισι τοῖς ὕστερον δεδήλωκεν ὡς πόλισμα
οὐσαν καὶ τὴν Κυλλήνην ἐπίσταται·

10 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν, 5
Φυλεῖδεω ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

θεῶν δὲ ἱερὰ ἐν Κυλλήνῃ Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ Ἀφροδίτης
ἐστὶ· τοῦ Ἑρμοῦ δὲ τὸ ἄγαλμα, ὃν οἱ ταύτῃ περισσῶς
σέβουσιν, ὁρθὸν ἐστὶν αἰδοῖον ἐπὶ τοῦ βάθρου.

15 Ἡ δὲ Ἡλεία χώρα τὰ τε ἄλλα ἐστὶν ἐς καρπούς καὶ τὴν 6
βύσσον οὐχ ἥμιστά ἐκτρέφειν ἀγαθή. τὴν μὲν δὴ καννα-
βίδα καὶ λίνον καὶ τὴν βύσσον σπείρουσιν ὁσοῖς ἡ γῆ τρέ-
φειν ἐστὶν ἐπιτήδειος· οἱ μῆτοι δέ, ἀφ' ὧν τὰς ἐσθῆτας
ποιοῦσιν οἱ Σῆρες, ἀπὸ οὐδενὸς φλοιοῦ, τρόπον δὲ ἕτερον
20 γίνονται τοιούδε. ἐστὶν ἐν τῇ γῇ ζωύφιόν σφισιν, ὃν σῆρα
καλοῦσιν Ἕλληνες, ὑπὸ δὲ αὐτῶν Σηρῶν ἄλλο πού τι καὶ
οὐ σῆρ ὀνομάζεται· μέγεθος μὲν ἐστὶν αὐτοῦ διπλάσιον ἢ 7
κανθάρων ὁ μέγιστος, τὰ δὲ ἄλλα εἴκασται τοῖς ἀράχναις,
οἱ ὑπὸ τοῖς δένδροις ὑφαίνουσι, καὶ δὴ καὶ πόδας ἀριθμὸν
25 ὀκτὼ κατὰ ταῦτά ἔχει τοῖς ἀράχναις. ταῦτα τὰ ζῶια τρέ-
φουσιν οἱ Σῆρες οἴκους κατασκευασάμενοι χειμῶνός τε καὶ
θέρους ὥραι ἐπιτηδεύουσιν· τὸ δὲ ἔργον τῶν ζώων κλῶσμα
εὐρίσκεται λεπτὸν τοῖς ποσὶν αὐτῶν περιεπιγόμενον. τρέ- 8
φουσι δὲ αὐτὰ ἐπὶ μὲν τέσσαρα ἔτη παρέχοντες τροφήν
30 σφισιν ἔλνυμον, πέμπτῳ δέ — οὐ γὰρ πρόσω βιωσόμενα
ἴσασι — κάλαμον διδῶσιν ἐσθίειν χλωρόν· ἡ δὲ ἐστὶν ἡδί-

10—11 O 518—519

10 ὦτον Sylburg: ὅς τὸν β || 18 αἰσθήτας F || 20 ζωήφιον F ||
25 ταῦτα P^a: ταῦτα β

στη τροφή πασῶν τῶι ζώωι, καὶ ἐμφορηθὲν τοῦ καλάμου
 ῥήγνται τε ὑπὸ πλησμονῆς καὶ ἀποθανόντος οὕτω τὸ πολὺ
 τῆς ἀρπεδόνης εὐρίσκουσιν ἔνδον. γινώσκεται δὲ ἡ Σηρία
 9 νῆσος ἐν μυχωῖ θαλάσσης κειμένη τῆς Ἐρυθρᾶς. ἤκουσα δὲ
 καὶ ὡς οὐχ ἡ Ἐρυθρά, ποταμός δὲ δν Σῆρα ὀνομάζουσιν, 5
 οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν νῆσον αὐτήν, ὥσπερ καὶ Αἰγύπτου τὸ
 Δέλτα ὑπὸ τοῦ Νείλου καὶ οὐχ ὑπὸ μιᾶς περιέχεσθαι θα-
 λάσσης· τοιαύτην ἑτέραν καὶ τὴν Σηρίαν νῆσον εἶναι. οὗτοι
 μὲν δὴ τοῦ Αἰθιοπῶν γένους αὐτοὶ τέ εἰσιν οἱ Σῆρες καὶ
 ὅσοι τὰς προσεχεῖς αὐτῇ νέμονται νήσους, Ἀβασαν καὶ 10
 Σακαίαν· οἱ δὲ αὐτοὺς οὐκ Αἰθιοπας, Σκύθας δὲ ἀναμε-
 μιγμένους Ἰνδοῖς φασιν εἶναι.

10 Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγεται· ἀνδρὶ δὲ ἐς Ἀχαΐαν ἰόντι ἐξ
 Ἥλιδος ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα στάδιοι καὶ ἑκατὸν ἐπὶ πο-
 ταμόν εἰσι Λάρισον, καὶ Ἥλείοις ὄροι πρὸς Ἀχαιοὺς τῆς 15
 χώρας ὁ ποταμός ἐστιν ἐφ' ἡμῶν ὁ Λάρισος· τὰ δὲ ἔτι
 ἀρχαιότερα ἄκρα σφίσι πρὸς θαλάσσηι ὄρος ἦν ὁ Ἄραξος.

1 τῶι ζώωι Musurus: τῶν ζώων β || 3 ἀρπειδόνης F || 7 οὐχ
 Musurus: οὐδὲ β || 17 πρὸς P: πρὸ β

ΑΧΑΙΚΑ

Ἡ δὲ τῆς Ἡλείας μέση καὶ Σικυωνίας, καθήκουσα μὲν 1
ἐπὶ τὴν πρὸς ἑω θάλασσαν, Ἀχαΐαν δὲ ὄνομα τὸ ἐφ' ἡμῶν
ἔχουσα ἀπὸ τῶν ἐνοικούντων, αὐτὴ τε Αἰγιαλὸς τὸ ἀρχαῖον
καὶ οἱ νεμόμενοι τὴν γῆν ἐκαλοῦντο Αἰγιαλεῖς, λόγῳ μὲν
5 τῷ Σικυωνίων ἀπὸ Αἰγιαλέως βασιλεύσαντος ἐν τῇ νῦν
Σικυωνίαι, εἰς δὲ οἱ φασιν ἀπὸ τῆς χώρας, εἶναι γὰρ τὰ
πολλὰ αὐτῆς αἰγιαλόν. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀποθανόντος 2
Ἑλληνος Σοῦθον οἱ λοιποὶ τοῦ Ἑλληνος παῖδες διώκουσιν
ἐκ Θεσσαλίας, ἐπενεγκόντες αἰτίαν ὡς ἰδία χρήματα ὑφ-
10 ελόμενος ἔχει τῶν πατρῶιων· ὁ δὲ ἐς Ἀθήνας φεγγὼν θυγα-
τέρα Ἐρεχθέως ἡξιώθη λαβεῖν καὶ παῖδας Ἀχαιοὺ καὶ
Ἰῶνα ἔσχεν ἐξ αὐτῆς. ἀποθανόντος δὲ Ἐρεχθέως τοῖς παι-
σὶν αὐτοῦ δικαστῆς Σοῦθος ἐγένετο ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ —
ἔγνω γὰρ τὸν πρεσβύτατον Κέκροπα βασιλέα εἶναι — οἱ λοι-
15 ποὶ τοῦ Ἐρεχθέως παῖδες ἐξελαύνουσιν ἐκ τῆς χώρας αὐτόν·
ἀφικομένῳ δὲ ἐς τὸν Αἰγιαλὸν καὶ οἰκήσαντι αὐτῷ μὲν 3
ἐγένετο ἐνταῦθα ἡ τελευτὴ, τῶν δὲ οἱ παίδων Ἀχαιὸς μὲν
ἐκ τοῦ Αἰγιαλοῦ παραλαβὼν καὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἐπικούρους
κατῆλθεν ἐς Θεσσαλίαν καὶ ἔσχε τὴν πατρῴϊαν ἀρχήν,
20 Ἰῶνι δὲ ἐπὶ τοὺς Αἰγιαλεῖς στρατιὰν καὶ ἐπὶ Σελινοῦντα
τὸν βασιλέα αὐτῶν ἀθροίζοντι ἀγγέλους ἔπεμπεν ὁ Σελι-
νοῦς, τὴν θυγατέρα Εὐλίκην, ἣ μόνῃ οἱ παῖς ἦν, γυναικα
αὐτῷ διδούς καὶ αὐτὸν Ἰῶνα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ παῖδα ποιού-

2 ἀχαΐαν P: ἀχαΐα β || 3 αὐτὴ Bekker: αὐτὴ β || 7 χρόνῳ R^{sv}
PaVb: -ου β || 9 θαλασσίας F || 10 ἔχει F || 11—12 ἡξιώθη — Ἐρε-
χθέως om. V || 11 πέδας F || 14 πρεσβύτατον παῖδα V || 22 ἡ P: ἡ β

4 μενος. καί πως ταῦτα τῷ Ἰωνί ἐγένετο οὐκ ἄπο γνώμης,
καὶ τῶν Αἰγιαλέων τὴν ἀρχὴν Ἰων ἔσχεν ἀποθανόντος Σε-
λινοῦντος, καὶ Ἑλλήκην τε ἀπὸ τῆς γυναικὸς ὤικισεν ἐν τῷ
Αἰγιαλῷ πόλιν καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐκάλεσεν Ἰωνας ἀφ'
αὐτοῦ. τοῦτο οὐ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος, προσθήκη δέ 5
σφισιν ἐγένετο. Αἰγιαλεῖς γὰρ ἐκαλοῦντο Ἰωνες. τῇ χώρῃ
δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον διέμεινεν ὄνομα τὸ ἐξ ἀρχῆς. Ὀμήρῳ
γούν ἐν καταλόγῳ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος ἐξήρκεσε τὸ
ἀρχαῖον δηλῶσαι τῆς γῆς ὄνομα.

Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἄμφ' Ἑλλήκην εὐρεῖαν. 10

5 τότε δὲ ἐπὶ τῆς Ἰωνος βασιλείας πολεμησάντων Ἀθηναίους
Ἐλευσινίων καὶ Ἀθηναίων Ἰωνα ἐπαγαγομένων ἐπὶ ἡγε-
μονίαι τοῦ πολέμου, τὸν μὲν ἐν τῇ Ἀττικῇ τὸ χρεῶν ἐπι-
λαμβάνει, καὶ Ἰωνος ἐν τῷ δήμῳ μνῆμα τῷ Ποταμίῳ
ἔστί· οἱ δὲ ἀπόγονοι τοῦ Ἰωνος τὸ Ἰώνων ἔσχον κρᾶ- 15
τος, ἐς δ' ὑπ' Ἀχαιῶν ἐξέπεσον καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ δῆμος.
τοῖς δὲ Ἀχαιοῖς τηνικαῦτα ὑπῆρξε καὶ αὐτοῖς ἐκ Λακε-
6 δαίμονος καὶ Ἀργους ὑπὸ Δωριέων ἐξεληλάσθαι· τὰ δὲ ἐς
Ἰωνας καὶ Ἀχαιοὺς, ὅποσα ἐπράχθη σφίσιν ἐπ' ἀλλήλους,
ἐπέξεισιν αὐτίκα ὁ λόγος μοι προδιηγησαμένῳ καθ' ἥντινα 20
αἰτίαν τοῖς Λακεδαιμόνα οἰκοῦσι καὶ Ἀργος πρὸ τῆς τῶν
Δωριέων καθόδου μόνους Πελοποννησίων <ὑπῆρξεν> Ἀχαι-
οῖς καλεῖσθαι. Ἀρχανδρος Ἀχαιοῦ καὶ Ἀρχιτέλης ἐς Ἀρ-
γος ἀφίκοντο ἐκ τῆς Φθιώτιδος, ἐλθόντες δὲ ἐγένοντο
Δαναοῦ γαμβροί, καὶ Αὐτομάτην μὲν Ἀρχιτέλης, Σκαιὰν 25
δὲ ἔλαβεν Ἀρχανδρος· δηλοῦσι δὲ ἐν Ἀργεὶ καταμείναντες
οὐχ ἥκιστα ἐν τῷδε· Μετανάστην γὰρ τῷ παιδί ὄνομα
7 ἔθετο Ἀρχανδρος. δυνηθέντων δὲ ἐν τε Ἀργεὶ καὶ Λακεδαί-
μονι τῶν Ἀχαιοῦ παίδων, τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐνταῦθα
ἐξενίκησεν Ἀχαιοὺς κληθῆναι· τοῦτο μὲν σφισιν ὄνομα ἦν 30

10 B 575

10 ἀνὰ πάντα] ἀνάπαν F || 11 Ἰωνος Θ: ἰώνων β | ἀθηναίους Θ:
θηβαίους β || 12 ἐπαγαγομένων Bekker: ἐπαγομένων β || 14 τῷ²
R¹Pa: τό β || 18 ἐξεληλάσθαι Bekker: ἐξηλάσθαι β || 22 suppl. Θ

ἐν κοινῷ, Δαναοὶ δὲ Ἀργείοις ἰδίαί. τότε δὲ ὑπὸ Δωριέων
ἐκπεπτωκότες ἔκ τε Ἀργούς καὶ ἐκ Λακεδαιμόνος ἐπεκη-
ρυκεύοντο Ἰωσιν αὐτοὶ τε καὶ ὁ βασιλεὺς Τισαμενὸς ὁ
Ὁρέστου γενέσθαι σύνοικοί σφισιν ἄνευ πολέμου· τῶν δὲ
5 Ἰώνων τοὺς βασιλέας ὑπήγει δέος, μὴ Ἀχαιῶν ἀναμιχθέν-
των αὐτοῖς Τισαμενὸν ἐν κοινῷ βασιλέα ἔλονται κατὰ τε
ἀνδραγαθίαν καὶ γένους δόξαν. Ἰώνων δὲ οὐ προσεμένων 8
τοὺς Ἀχαιῶν λόγους ἀλλὰ ἐπεξεληθόντων σὺν ὄπλοις, Τισα-
μενὸς μὲν ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ, Ἰωνας δὲ Ἀχαιοὶ κρα-
10 τήσαντες ἐπολιόρκουν καταπεφευγότας ἐς Ἑλλάκην καὶ
ὑστερον ἀφιαῖσιν ἀπελθεῖν ὑποσπόνδους. Τισαμενοῦ δὲ τὸν
νεκρὸν Ἀχαιῶν ἐν Ἑλλάκῃ θαψάντων, ὑστερον χρόνῳ
Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἐν Δελφοῖς σφισιν ἀνειπόντος χρηστη-
ρίου κομίζουσι τὰ ὀσῶ ἐς Σπάρτην, καὶ ἦν καὶ ἐς ἐμὲ
15 ἔτι αὐτῷ τάφος, ἔνθα τὰ δεῖπνα Λακεδαιμονίοις ἐστὶ τὰ
Φειδίτεια καλούμενα. Ἰωνας δὲ ἀφικομένους ἐς τὴν Ἀττι- 9
κὴν Ἀθηναῖοι καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Μέλανθος Ἀνδροπόμ-
που συνοίκους ἐξεδέξαντο Ἰωνός τε δὴ ἔνεκα καὶ ἔργων
ἃ ἔπραξε πολεμαρχῶν Ἀθηναίοις· λέγεται δὲ ὡς ἐν ὑπο-
20 νοίαι ποιούμενοι τοὺς Δωριέας οἱ Ἀθηναῖοι, μὴ οὐδὲ αὐ-
τῶν ἐθέλωσιν ἀπέχεσθαι, ἰσχύος μᾶλλον οἰκείας ἔνεκα ἢ
εὐνοίαι τῇ ἐς τοὺς Ἰωνας συνοίκους σφᾶς ἐδέξαντο.

Ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὑστερον Μέδων καὶ Νειλεὺς πρεσβύ- 2
τατοι τῶν Κόδρου παίδων ἐστασίασαν ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ
25 οὐκ ἔφασκεν ὁ Νειλεὺς ἀνέξεσθαι βασιλευόμενος ὑπὸ τοῦ
Μέδοντος, ὅτι ὁ Μέδων τὸν ἕτερον ἦν τῶν ποδῶν χωλός·
δόξαν δὲ σφισιν ἀνενεγκεῖν ἐς τὸ χρηστήριον τὸ ἐν Δελφοῖς,
δίδωσι Μέδοντι ἢ Πυθίᾳ βασιλείαν τὴν Ἀθηναίων. οὕτω
δὴ ὁ Νειλεὺς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Κόδρου παίδων ἐς ἀποικίαν
30 ἐστάλησαν, ἀγαρόντες μὲν καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων τὸν βου-
λόμενον, τὸ δὲ πλεῖστόν σφισιν ἦσαν τοῦ στρατεύματος οἱ
Ἰωνες. ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος τρίτος δὴ οὗτος στόλος ὑπὸ 2

17 ἀνδροπόμπου **Σ**: ἀνδροπόνπου **β** || 18 ἐδέξαντο **PaVb** ||
23 νηλεὺς **F** interdum || 30 ἀπεστάλησαν **V** | ἄγοντες **Hitzig**

βασιλεῦσιν ἄλλοις ὄχλοις τε ἄλλοις ἐστάλησαν. τὰ μὲν
 γὰρ ἀρχαιότατα Ἰόλαος Θηβαῖος, ἀδελφιδοὺς δ' Ἡρακλέους,
 Ἀθηναίους ἐς Σαρδῶ καὶ Θεσπιεῦσιν ἡγήσατο· γενεᾷ δὲ
 μιᾷ πρότερον ἢ ἐξέπλευσαν ἐξ Ἀθηνῶν Ἴωνες, Λακεδαι- 5
 μονίους τε καὶ Μινύας τοὺς ἐκβληθέντας ὑπὸ Πελασγῶν
 ἐκ Λήμνου Θήρας ὁ Αὐτεσίωνος Θηβαῖος ἤγαγεν ἐς τὴν
 νῆσον τὴν νῦν μὲν ἀπὸ τοῦ Θήρα τούτου, πρότερον δὲ
 3 ὀνομαζομένην Καλλίστην. τρίτον δὲ τότε οἱ Κόδρου παῖδες
 ἐπετάχθησαν Ἴωσιν ἄρχοντες, οὐδέν σφισι γένους τοῦ
 Ἰώνων μετόν, ἀλλὰ Μεσσήνιοι μὲν τῶν ἐκ Πύλου τὰ πρὸς 10
 Κόδρου καὶ Μελάνθου, Ἀθηναῖοι δὲ ὄντες τὰ πρὸς μη-
 τρός. Ἴωσι δὲ τοῦ στόλου μετασχόντες οἶδε Ἑλλήνων,
 Θηβαῖοι τε οἱ ὁμοῦ Φιλῶται γεγονότι ἀπογόνῳ Πηνέλεω
 καὶ Ὀρχομένῳ Μινύαι συγγενεῖαι τῶν Κόδρου παίδων·
 4 μετέσχον δὲ καὶ Φωκεῖς οἱ ἄλλοι πλὴν Δελφῶν καὶ Ἄβαν- 15
 τες ἐξ Εὐβοίας. τοῖς δὲ Φωκεῦσιν Ἀθηναῖοι Φιλογένης καὶ
 Δάμων οἱ Εὐκτήμενος ναῦς τε διδῶσιν ἐς τὸν πλοῦν καὶ
 αὐτοὶ σφισιν ἐς τὴν ἀποικίαν ἐγένοντο ἡγεμόνες· ὥς δὲ
 ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Ἀσίαν κατήσαν, ἐπ' ἄλλην ἐτρέποντο
 ἄλλοι τῶν ἐπὶ θαλάσσει πόλεων, Νειλεὺς δὲ καὶ ἡ σὺν 20
 5 αὐτῷ μοῖρα ἐς Μίλητον. Μιλήσιοι δὲ αὐτοὶ τοιάδε τὰ
 ἀρχαιότατά σφισιν εἶναι λέγουσιν· ἐπὶ γενεὰς μὲν δύο
 Ἀνακτορίαν καλεῖσθαι τὴν γῆν Ἀνακτός τε αὐτόχθονος καὶ
 Ἀστερίου βασιλεύοντος τοῦ Ἀνακτος, Μιλήτου δὲ κατάραν-
 τος στόλῳ Κρητῶν ἢ τε γῆ τὸ ὄνομα μετέβαλεν ἀπὸ τοῦ 25
 Μιλήτου καὶ ἡ πόλις. ἀφίκετο δὲ ἐκ Κρήτης ὁ Μίλητος καὶ
 ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς Μίνω τὸν Εὐρώπης φεύγοντες, οἱ δὲ
 Κᾶρες οἱ πρότερον νεμόμενοι τὴν χώραν σύνοικοι τοῖς
 6 Κρησὶν ἐγένοντο· τότε δὲ ὥς ἐκράτησαν τῶν ἀρχαίων Μι-

2 ὁ del. Schubart-Walz || 5 Πελασγῶν Palmerius: -οῦ β ||
 9 γένους Fœcius: γένος β | τοῦ] τῶν V || 10 Ἴωνος L || 12 μετα-
 σχόντες <ῆσαν> Porson || 13 ἀπογόνῳ πηνέλεω ℞ (cf. 2. 10): ἀνδρὶ
 ἀπὸ νηλέως β || 14 μινύαι συγγενεῖαι Pa: μινύαις συγγένεια β ||
 16 ἀθηναῖοι ante ναῦς (17) trai. R^{ms} Pa Vb, repetit Va | φιλογέ-
 νης R¹ Pa: φιλωγένης β || 17 οἱ ℞: δι' β || 20 ἢ] οἱ F || 22 δύο
 Siebelis: ὁῦ β

λησίῳ οἱ Ἴωνες, τὸ μὲν γένος πᾶν τὸ ἄρσεν ἀπέκτειναν
πλήν ὅσοι τῆς πόλεως ἀλισκομένης ἐκδιδράσκουσι, γυναῖ-
κας δὲ καὶ θυγατέρας τὰς ἐκείνων γαμοῦσι.

Τοῦ δὲ Νειλέως ὁ τάφος ἰόντων ἐς Διδύμους ἐστὶν οὗ
5 πόρρω τῶν πυλῶν ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ· τὸ δὲ ἱερὸν τὸ ἐν
Διδύμοις τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὸ μαντεῖόν ἐστιν ἀρχαιότε-
ρον ἢ κατὰ τὴν Ἰώνων ἐσοίκῃσιν, πολλῶι δὲ πρεσβύτερα
ἔτι ἢ κατὰ Ἴωνας <τὰ> ἐς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἐφεσίαν ἐστίν.
οὐ μὴν πάντα γε τὰ ἐς τὴν θεὸν ἐπύθετο ἐμοὶ δοκεῖν Πίν- 7
10 δαρος, δς Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο ἰδρῦσασθαι στρα-
τευομένης ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα. αἱ δὲ ἀπὸ Θερμώ-
δοντος γυναῖκες ἔθυσαν μὲν καὶ τότε τῇ Ἐφεσίᾳ θεῶι,
ἅτε ἐπιστάμεναι γε ἐκ παλαιοῦ τὸ ἱερὸν, καὶ ἡνίκα Ἑρα-
κλέα ἔφυγον, αἱ δὲ καὶ Διόνυσον τὰ ἔτι ἀρχαιότερα, ἰκέ-
15 τιδες ἐνταῦθα ἐλθοῦσαι· οὐ μὴν ὑπὸ Ἀμαζόνων γε ἰδρῦθη,
Κόρησος δὲ αὐτόχθων καὶ Ἐφεσος — Καῦστρου δὲ τοῦ
ποταμοῦ τὸν Ἐφεσον παῖδα εἶναι νομίζουσιν —, οὗτοι τὸ
ἱερὸν εἰσιν οἱ ἰδρυσάμενοι, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἐφέσου τὸ ὄνομα
ἐστὶ τῇ πόλει. Λέλεγες δὲ τοῦ Καρικοῦ μοῖρα καὶ Λυδῶν 8
20 τὸ πολὺ οἱ νεμόμενοι τὴν χώραν ἦσαν· ὠικοῦν δὲ καὶ περὶ
τὸ ἱερὸν ἄλλοι τε ἰκεσίας ἐνεκα καὶ γυναῖκες τοῦ Ἀμα-
ζόνων γένους. Ἀνδροκλος δὲ ὁ Κόδρου — οὗτος γὰρ δὴ
ἀπεδέδεικτο Ἰώνων τῶν ἐς Ἐφεσον πλευσάντων βασιλεὺς
— Λέλεγας μὲν καὶ Λυδοὺς τὴν ἄνω πόλιν ἔχοντας ἐξ-
25 ἔβαλεν ἐκ τῆς χώρας· τοῖς δὲ περὶ τὸ ἱερὸν οἰκοῦσι δεῖμα
ἦν οὐδέν, ἀλλὰ Ἴωσιν ὄρκους δόντες καὶ ἀνὰ μέρος παρ’
αὐτῶν λαβόντες ἐκτὸς ἦσαν πολέμου. ἀφείλετο δὲ καὶ
Σάμον Ἀνδροκλος Σαμίους, καὶ ἔσχον Ἐφέσιοι χρόνον τινὰ
Σάμον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· Σαμίων δὲ ἤδη κατελη- 9
30 λυθότων ἐπὶ τὰ οἰκεῖα Περιηγεῦσιν ἤμυνεν ἐπὶ τοὺς Κῆρας

10 fr. 174 Snell cf. 1. 2. 1

5 ἐν¹ om. F | ἱερὸν B: ἕτερον β || 7 δὲ Pa: δὴ β || 8 ἢ V¹:
ἢ β | suppl. Musurus || 13 γε Hitzig: τε β del. Frazer || 16 Κόρη-
σος Schubart-Walz coll. 5. 24. 8: κρήσος β | αὐτόχθων τις V

ὁ Ἀνδροκλος, καὶ νικῶντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. Ἐφέσιοι δὲ ἀνελόμενοι τοῦ Ἀνδρόκλου τὸν νεκρὸν ἔθαψαν τῆς σφετέρας ἐνθα δέκνυνται καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι τὸ μνήμα κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον καὶ ἐπὶ πύλας τὰς Μαγνήτιδας· ἐπίθημα δὲ τῷ μνήματι 5 ἀνὴρ ἔστιν ὠπλισμένος.

- 10 Οἱ δὲ Ἴωνες <οἱ> Μυοῦντα ἐσοικισάμενοι καὶ Πριήνην, Κᾶρας μὲν καὶ οὗτοι τὰς πόλεις ἀφείλοντο· οἰκισταὶ δὲ Μυοῦντος μὲν Κυάρητος ἐγένετο ὁ Κόδρου, Πριηνεῖς δὲ Ἴωσιν ἀναμεμιγμένοι Θηβαῖοι Φιλώταν τε τὸν ἀπόγονον 10 Πηνέλεω καὶ Αἴπυτον Νειλέως παῖδα ἔσχον οἰκιστάς. Πριηνεῖς μὲν δὴ ὑπὸ Ταβάλου τε τοῦ Πέρσου καὶ ὕστερον ὑπὸ Ἰέρωνος ἀνδρὸς ἐπιχωρίον κακωθέντες ἐς τὸ ἔσχατον ὁμῶς τελοῦσιν ἐς Ἴωνας· Μυοῦντος δὲ οἱ οἰκήτορες ἐπὶ 11 τύχῃ τοιαῦδε ἐξέλειπον τὴν πόλιν. κατὰ τὴν Μνουσίαν 15 χώραν θαλάσσης κόλπος ἐσεῖχεν οὐ μέγας· τοῦτον λίμνην ὁ ποταμὸς ἐποίησεν ὁ Μαίανδρος, ἀποτεμώμενος τὸν ἔσπλουν τῇ ἰλύνι· ὥς δὲ ἐνόστησε τὸ ὕδωρ καὶ οὐκέτι ἦν θάλασσα, οἱ κώνωπες ἄπειρον πλῆθος ἐγίνοντο ἐκ τῆς λίμνης, ἐς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠνάγκασαν ἐκλιπεῖν τὴν πό- 20 λιν. ἀπεχώρησαν δὲ ἐς Μίλητον Μνούσιοι τά τε ἄλλα ἀγώγιμα καὶ τῶν θεῶν φερόμενοι τὰ ἀγάλματα, καὶ ἦν κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐν Μυοῦντι ὅτι μὴ Διονύσου ναὸς λίθου λευκοῦ· Μνουσίοις {καὶ} δὲ γε κατέλαβεν εἰκότα καὶ Ἀταρνείτας παθεῖν τοὺς ὑπὸ Πέργαμον. 25

- 3 Κολοφώνιοι δὲ τὸ μὲν ἱερὸν τὸ ἐν Κλάρωι καὶ τὸ μαν-
τειον ἐκ παλαιοτάτου γενέσθαι νομίζουσιν· ἐχόντων δὲ
ἔτι τὴν γῆν Καρῶν ἀφικέσθαι φασὶν ἐς αὐτὴν πρῶτους τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κρητάς, Ῥάκιον καὶ ὅσον εἴπετο ἄλλο τῷ

7 suppl. Bekker | ἐσοικισάμενοι P || 9 κυάρητος P Κυδερῆλος e
Str. 14, 633 Corais || 11 Αἴπυτον Palmerius: αἰγυπτον β | παῖδα Pa:
παῖδας β || 12 Ταβάλου Casaubonus coll. Hdt. 1. 161: ταβούτου β
ταβάου Va | τε L: γε β || 18 ἐνόστησε? Sylburg || 21 μνούσιοι P:
μνούσι β || 24 μνουσίους RPaVb: μνούσιν β | del. PaVb | δέ Pa
Vb: δὴ β || 25 Ἀταρνείτας Musurus: ἀταρνήτας β | Πέργαμον
Hitzig: περγάμου β Περγάμωι Reitz || 26 τὸ* Pa: τοῦ β

Ῥακίῳ {καὶ ὅσον ἔτι} πλῆθος, ἔχον τὰ ἐπὶ θαλάσῃ καὶ
 ναυσὶν ἰσχύον· τῆς δὲ χώρας τὴν πολλὴν ἐνέμοντο ἔτι οἱ
 Κᾶρες. Θερασάνδρου δὲ τοῦ Πολυνείκους καὶ Ἀργείων ἐλόν-
 των Θήβας {καὶ} ἄλλοι τε αἰχμάλωτοι καὶ ἡ Μαντῶ τῷ
 5 Ἀπόλλωνι ἐκομίσθησαν εἰς Δελφούς· Τειρεσίαν δὲ κατὰ
 τὴν πορείαν τὸ χρεῶν ἐπέλαβεν ἐν τῇ Ἀλιαρτίᾳ. ἐκπέμ- 2
 ναντος δὲ σφᾶς εἰς ἀποικίαν τοῦ θεοῦ, περαιοῦνται ναυσὶν
 εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ὥς· κατὰ τὴν Κλάρον ἐγένοντο, ἐπεξ-
 ίασιν αὐτοῖς οἱ Κρηῖτες μετὰ ὅπλων καὶ ἀνάγουσιν ὥς τὸν
 10 Ῥάκιον· ὁ δὲ — μανθάνει γὰρ παρὰ τῆς Μαντοῦς οἰτινές
 τε ἀνθρώπων ὄντες καὶ κατὰ αἰτίαν ἦντινα ἤκουσι —
 λαμβάνει μὲν γυναῖκα τὴν Μαντῶ, ποιεῖται δὲ καὶ τοὺς
 σὺν αὐτῇ συνοίκους. Μόφος δὲ ὁ Ῥακίου καὶ Μαντοῦς
 καὶ τὸ παράπαν τοὺς Κᾶρας ἐξέβαλεν ἐκ τῆς γῆς. Ἴωνες 3
 15 δὲ ὄρκους ποιησάμενοι πρὸς τοὺς ἐν Κολοφῶνι Ἑλληνας
 συνεπολιτεύοντο, οὐδὲν ἔχοντες πλέον· βασιλείαν δὲ Ἰώ-
 νων ἡγεμόνες Δαμασίχθων λαμβάνει καὶ Πρόμηθος Κό-
 δρου παῖδες. Πρόμηθος δὲ ὕστερον τὸν ἀδελφὸν Δαμα-
 σίχθωνα ἀποκτείνας ἔφυγεν εἰς Νάξον, καὶ ἀπέθανε μὲν
 20 αὐτόθι ἐν τῇ Νάξῳ, τὸν νεκρὸν δὲ οἶκαδε ἀπαχθέντα
 κατεδέξαντο οἱ Δαμασίχθονος παῖδες· καὶ ἔνθα ὁ τοῦ
 Προμήθου τάφος, Πολυτειχίδες ὄνομά ἐστι τῷ χωρίῳ.
 Κολοφωνίοις δὲ ὅπως μὲν τὴν πόλιν συνέπεσεν ἐρημωθῆ- 4
 ναι, προεδήλωσέ μοι τοῦ λόγου τὰ εἰς Λυσιμάχον· ἔμα-
 25 χέσαντο δὲ Λυσιμάχῳ καὶ Μακεδόσι Κολοφώνιοι τῶν
 ἀνοικισθέντων εἰς Ἐφeson μόνοι, τοῖς δὲ ἀποθανοῦσιν ἐν
 τῇ μάχῃ Κολοφωνίων τε αὐτῶν καὶ Σμυρναίων ἐστὶν ὁ
 τάφος ἰόντι εἰς Κλάρον ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ.
 Λεβεδίοις δὲ ἐποίησε μὲν Λυσιμάχος ἀνάστατον τὴν πό- 5
 30 λιν, ἵνα δὴ συντέλεια <ἐς> μέγεθος τῇ Ἐφέσῳ γένοιτο·
 χώρα δὲ σφισιν ἔς τε τὰ λοιπὰ ἐστὶν εὐδαίμων καὶ λουτρὰ
 παρέχεται θερμὰ πλεῖστα τῶν ἐπὶ θαλάσῃ καὶ ἡδιστα.

24 1. 9. 7

1 del. PaVb || 2 ἰσχύον Bekker: ἰσχύοντες β || 4 del. R¹PaVb ||
 8 ἐπαξίωσιν F || 30 συντέλεια <ἐς> Schubart-Walz coll. 8. 30. 3,
 31. 9: συντελείας β | τῇ: τῇσι β

τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς καὶ τὴν Λέβεδον ἐνέμοντο οἱ Κᾶρες, ἐς δ' Ἀνδραίμων σφᾶς ὁ Κόδρου καὶ Ἴωνες ἐλαύνουσι. τῷ δὲ Ἀνδραίμονι ὁ τάφος ἐκ Κολοφῶνος ἰόντι ἐστὶν ἐν ἀριστεραὶ τῆς ὁδοῦ, διαβάντι τὸν Καλάοντα ποταμόν.

- 6 Τέων δὲ οἴκουν μὲν Ὀρχομένιοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι 5
ἐς αὐτὴν ἐλθόντες· λέγεται δὲ ὁ Ἀθάμας οὗτος ἀπόγονος Ἀθάμαντος εἶναι τοῦ Αἰόλου. ἀναμεμιγμένοι μὲν τῷ Ἑλληνικῷ καὶ ἐνταῦθα ἦσαν οἱ Κᾶρες· ἐσήγαγε δὲ Ἴωνας ἐς τὴν Τέων Ἀποικος ἀπόγονος Μελάνθου τέταρτος, δς τοῖς Ὀρχομενίοις οὐδὲ τοῖς Τηίοις νεώτερον ἐβούλευσεν οὐδέν. 10
ἔτεσι δὲ οὐ πολλοῖς ὕστερον ἔκ τε Ἀθηναίων καὶ ἐκ Βοιωτίας ἀφίκοντο ἄνδρες· ἡγοῦντο δὲ τοῦ μὲν Ἀττικοῦ Δάμασος καὶ Νάοκλος Κόδρου παῖδες, τῶν δὲ Βοιωτῶν Γέρης Βοιωτός· καὶ σφᾶς συναμφοτέρους ὃ τε Ἀποικος καὶ οἱ Τηιοὶ συνοίκους ἐδέξαντο. 15

- 7 Ἐρυθραῖοι δὲ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἀφικέσθαι σὺν Ἐρυθρῶι τῷ Ῥαδαμάνθους φασιν ἐκ Κρήτης, καὶ οἰκιστὴν τῇ πόλει γενέσθαι τὸν Ἐρυθρον· ἐχόντων δὲ αὐτὴν ὁμοῦ τοῖς Κρησὶ Λυκίων καὶ Καρῶν τε καὶ Παμφύλων, Λυκίων μὲν κατὰ συγγένειαν τὴν Κρητῶν — καὶ γὰρ οἱ Λύκιοι τὸ ἀρ- 20
χαῖόν εἰσιν ἐκ Κρήτης, οἱ Σαρπηδόνη ὁμοῦ ἔφηνον —, Καρῶν δὲ κατὰ φιλίαν ἐκ παλαιοῦ πρὸς Μίνω, Παμφύλων δὲ ὅτι γένους μέτεστιν Ἑλληνικοῦ καὶ τούτοις — εἰσὶ γὰρ δὴ καὶ οἱ Πάμφυλοι τῶν μετὰ ἄλωσιν Ἰλίου πλανηθέντων σὺν Κάλχαντι —, τούτων τῶν κατειλεγμένων ἐχόντων 25
Ἐρυθράς, Κνώπος ὁ Κόδρου συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἴωνίαι πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους.

- 8 Κλαζομενίοις δὲ καὶ Φωκαεῦσι, πρὶν μὲν ἢ Ἴωνας ἐς τὴν Ἀσίαν ἐλθεῖν, οὐκ ὠικοῦντο αἱ πόλεις· Ἴώνων δὲ ἀφικο- 30
μένων μοῖρα ἐξ αὐτῶν πλανωμένη μετεπέμψατο ἡγεμόνα παρὰ Κολοφωνίων Πάρφορον, καὶ πόλιν κτίσαντες ὑπὸ τῇ

2 <ἐξ> ἐλαύνουσι Herwerden || 3 ἐστίν] ἐς τὴν F || 10 τοῖς τη-
τοῖς B: ἐπὶ τοῖσι β || 11 τοιωτίας F || 18 τὸ ἐρυθρόν F || 19 κα-
ρῶν V: κάρων F βάρων P || 23 μέτεστιν R¹PaVb: μὲν ἐστὶν β ||
26 Κνώπος e Str. 14, 633: κλέοπος β

Ἰδοὺ τὴν μὲν οὐ μετὰ πολὺ ἐκλείπουσιν, ἐπανιόντες δὲ ἐς
Ἰωνίαν Σκύππιον τῆς Κολοφωνίας ἔκτισαν. ἀπελθόντες 9
δὲ ἐκουσίως καὶ ἐκ τῆς Κολοφωνίας, οὕτω γῆν τε ἔσχον,
ἣν καὶ νῦν ἔτι ἔχουσι, καὶ κατεσκευάσαντο ἐν τῇ ἡπείρῳ
5 Κλαζομενὰς πόλιν· ἐς δὲ τὴν νῆσον διέβησαν δὴ κατὰ τὸ
Περσῶν δέος. Ἀλέξανδρος δὲ ἀνὰ χρόνον ἔμελλεν ὁ Φιλίπ-
που χερρόνησον Κλαζομενὰς ἐργάσεσθαι χώματι ἐς τὴν
νῆσον ἐκ τῆς ἡπείρου. τούτων τῶν Κλαζομενίων τὸ πολὺ
οὐκ Ἰωνεῖς, Κλεωναῖοι δὲ ἦσαν καὶ ἐκ Φλιοῦντος, ὅσοι
10 Δωριέων ἐς Πελοπόννησον κατελθόντων ἐξέλειπον τὰς πό-
λεις. οἱ δὲ Φωκαεῖς γένος μὲν τὸ ἀνέκαθεν εἰσιν ἐκ τῆς 10
ὑπὸ τῷ Παρνασσῷ καλουμένης καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι Φωκίδος,
οἱ Φιλογένοι καὶ Δάμωνι ὁμοῦ τοῖς Ἀθηναίοις διέβησαν
ἐς τὴν Ἀσίαν. τὴν χώραν δὲ οὐ πολέμῳ, κατὰ δὲ ὁμολο-
15 γίαν λαμβάνουσι παρὰ Κυμαίων· Ἰώνων δὲ οὐ δεχομένων
σφᾶς ἐς Πανιώνιον πρὶν ἢ τοῦ γένους βασιλέας τοῦ Κοδρι-
δῶν λάβωσιν, οὕτω παρὰ Εὐρυθραίων {καὶ} ἐκ Τέω Λεοί-
την καὶ Πέρικλον λαμβάνουσι καὶ Ἀβαρτον.
Αἱ δὲ ἐν ταῖς νήσοις εἰσὶν Ἰώνων πόλεις Σάμος ἢ ὑπὲρ 4
20 Μυκάλης καὶ Χίος ἢ ἀπαντικρὺ τοῦ Μίμαντος. Ἄσιος δὲ ὁ
Ἀμφικτολέμων Σάμιος ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπεσιν ὥς Φοίνικι
ἐκ Περιμήδης τῆς Οἰνέως γένοιτο Ἀστυπάλαια καὶ Εὐρώ-
πη, Ποσειδῶνος δὲ καὶ Ἀστυπαλαίας εἶναι παῖδα Ἀγκαῖον,
βασιλεύειν δὲ αὐτὸν τῶν καλουμένων Λελέγων· Ἀγκαῖοι
25 δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ ποταμοῦ λαβόντι τοῦ Μαιάνδρου Σα-
μίαν γενέσθαι Περίλαον καὶ Ἐνουδον καὶ Σάμον καὶ Ἀλι-
θέρσην καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτῷ Παρθενόπην, Παρθενό-
πης δὲ τῆς Ἀγκαίου καὶ Απόλλωνος Λυκομήδην γενέσθαι.
Ἄσιος μὲν ἐς τοσοῦτο ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐδήλωσε· τότε δὲ οἱ 2
30 τὴν νῆσον οἰκοῦντες ἀνάγκῃ πλέον ἐδέξαντο ἢ εὐνοίαι συν-

21 fr. 7 Kinkel

7 χώματι <τῷ>? Spiro || 10 κατελθόντων R¹PaVb: κατελθόν-
τες ὧν β | ἐξέλειπον V: ἐξέλειπον β || 16 ἐπανιώνιον F ἐς <τὸ>
Πανιώνιον Corais || 17 om. F | Λεοίτην Porson: δὲ οὔτην V δὲ
οὔτην β || 22 οἰνάως F

- οίκους Ἴωνας. ἡγεμῶν δὲ ἦν τοῖς Ἴωσι Προκλῆς ὁ Πιτυ-
 ρέως, αὐτός τε Ἐπιδαύριος <ὦν> καὶ Ἐπιδαυρίους {ἦν} τὸ
 πολὺ ἄγων, οἱ ὑπὸ Δηιφόντου καὶ Ἀργείων ἐκ τῆς Ἐπι-
 δαυρίας ἐξεπεπτώκεσαν· τούτῳ τῷ Προκλεῖ γένος ἦν
 ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. Ἀνδροκλος δὲ καὶ Ἐφέσιοι στρα- 5
 τεύουσιν ἐπὶ Λεώγορον τὸν Προκλέους, βασιλεύοντα μετὰ
 τὸν πατέρα ἐν Σάμῳ, καὶ μάχῃ νικήσαντες ἐξελαύνουσιν
 ἐκ τῆς νήσου Σαμίους· αἰτίαν δὲ ἐπέφερον μετὰ Καρῶν
 3 σφᾶς <ἐπὶ>βουλευεῖν {καὶ} Ἴωσι. Σαμίων δὲ τῶν φευ-
 γόντων οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Θράκῃ νῆσον ὠίκησαν, καὶ ἀπὸ 10
 τούτων τῆς ἐνοικίσεως Σαμοθράκῃν τὴν νῆσον καλοῦσιν
 ἀντὶ Δαρδανίας· οἱ δὲ ὁμοῦ Λεωγόρῳ περὶ Ἀναίαν τὴν ἐν
 τῇ ἡπείρῳ τῇ πέραν βαλόμενοι τεῖχος, δέκα ἔτεσιν
 ὕστερον διαβάντες ἐν τῇ Σάμῳ τοὺς τε Ἐφεσίους ἐκβάλ-
 λουσι καὶ ἀνεσώσαντο τὴν νῆσον. 15
- 4 Τὸ δὲ ἱερὸν τὸ ἐν Σάμῳ τῆς Ἥρας εἰσὶν οἱ ἰδρῦσασθαί
 φασι τοὺς ἐν τῇ Ἀργοῖ πλέοντας, ἐπάγεσθαι δὲ αὐτοὺς τὸ
 ἄγαλμα ἐξ Ἀργους· Σάμιοι δὲ αὐτοὶ τεχθῆναι νομίζουσιν
 ἐν τῇ νήσῳ τὴν θεὸν παρὰ τῷ Ἰμβράσῳ ποταμῷ καὶ
 ὑπὸ τῇ λόγῳ τῇ ἐν τῷ Ἑραίῳ κατ' ἐμὲ ἔτι πεφυκῖαι. 20
 εἶναι δ' οὐδὲν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα ἀρχαῖον {δ}
 οὐχ ἥκιστα ἂν τις καὶ ἐπὶ <τῷ> ἀγάλματι τεκμαίροιτο·
 ἔστι γὰρ δὴ ἀνδρὸς ἔργον Αἰγινήτου Σμίλιδος τοῦ Εὐκλεί-
 δου. οὗτος ὁ Σμίλῖς ἐστὶν ἡλικίαν κατὰ Δαίδαλον, δόξης δὲ
 5 οὐκ ἐς τὸ ἴσον ἀφίκετο. Δαιδάλῳ μὲν γὰρ γένους τε 25
 Ἀθήνησιν ὑπῆρχεν εἶναι τοῦ βασιλικοῦ τῶν καλουμένων
 Μητιονιδῶν καὶ ὁμοῦ τῇ τέχνῃ τῆς πλάνης τε ἕνεκα καὶ
 ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς ἐπιφανέστερος ἐγένετο ἐς ἅπαντας
 ἀνθρώπους. ἀποκτείνας μὲν ἀδελφῆς παῖδα καὶ ἐπιστάμε-
 νος τὰ οἴκοι νόμιμα ἐκουσίως παρὰ Μίνῳ ἔφυγεν ἐς Κρή- 30

1 ὁ πιτυρέως **Β**: ἐθεπιτυρέως **β** || 2 suppl. Schubart-Walz |
 del. **R¹PaVb** || 4 προκλεῖ **V**: προκλεῖ **β** || 6 λεώγορον **R¹Pa**: ἐλεώ-
 γορον **β** λεώγορον **Vb** || 8 νήσου] μάχης **F** || 9 em. **Pa** || 20 λόγῳ
R¹Pa¹: λυγῳ **β** || 21 del. Amasaeus || 22 suppl. **L** || 24 σμίλης **P** ||
 27 μητιονιδῶν **Pa**: μητιονίδων **β**

την, καὶ αὐτῷ τε ἀγάλματα Μίνωι καὶ τοῦ Μίνω ταῖς
 θυγατρᾶσιν ἐποίησε, καθότι καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἐδή-
 λωσε· καταγνωσθεῖς δὲ ἀδικεῖν ὑπὸ τοῦ Μίνω καὶ ἐς 6
 δεσμωτήριον ὁμοῦ τῷ παιδί ἐμβληθεὶς ἐκδιδράσκει τε
 5 ἐκ Κρήτης καὶ ἐς Ἴνυκον Σικελῶν πόλιν ἀφικνεῖται παρὰ
 Κώκαλον, καὶ πολέμου παρέσχε τοῖς Σικελοῖς αἰτίαν πρὸς
 τοὺς Κρητας, ὅτι ἐξαιτοῦντος Μίνω μὴ πρόοιτο αὐτὸν ὁ
 Κώκαλος· καὶ ἐς τοσοῦτο ὑπὸ τοῦ Κωκάλου τῶν θυγα-
 τέρων ἐσπονδάσθη κατὰ τὴν τέχνην, ὥς καὶ θάνατον τῷ
 10 Μίνωι βουλευσάι τὰς γυναῖκας ἐς χάριν Δαιδάλου. δηλὰ τε 7
 ὥς ἀνὰ πᾶσαν μὲν τὴν Σικελίαν, ἐπὶ πλείστον δὲ καὶ Ἰτα-
 λίας ἀφίκετο τοῦ Δαιδάλου τὸ ὄνομα. ὁ δὲ Σμίλις, ὅτι μὴ
 παρὰ Σαμίους καὶ ἐς τὴν Ἡλείαν, παρ' ἄλλους γε οὐδένας
 φανερός ἐστιν ἀποδημήσας· ἐς τούτους δὲ ἀφίκετο, καὶ
 15 τὸ ἄγαλμα ἐν Σάμῳ τῆς Ἡρας ὁ ποιήσας ἐστὶν οὗτος.

*** Ἴωνι δὲ τῷ ποιήσαντι τραγωιδίαν ἔστιν ἐν τῇ συγ- 8
 γραφῇ τοιάδε εἰρημένα· Ποσειδῶνα ἐς τὴν νῆσον ἔρημον
 οὔσαν ἀφικέσθαι καὶ νύμφῃ τε ἐνταῦθα συγγενέσθαι καὶ
 ὑπὸ τὰς ὠδῖνας τῆς νύμφης χιόνα ἐξ οὐρανοῦ πεσεῖν ἐς τὴν
 20 γῆν, καὶ ἀπὸ τούτου Ποσειδῶνα τῷ παιδί ὄνομα θέσθαι
 Χίον· συγγενέσθαι δὲ αὐτὸν καὶ ἐτέραι νύμφῃ, καὶ γενέ-
 σθαι οἱ παῖδας Ἀγελόν τε καὶ Μέλανα· ἀνὰ χρόνον δὲ καὶ
 Οἰνοπίωνα ἐς τὴν Χίον καταῖραι ναυσὶν ἐκ Κρήτης, ἀφικέ-
 σθαι δὲ οἱ καὶ τοὺς παῖδας Τάλον καὶ Εὐάνθην καὶ Μέ-
 25 λανα καὶ Σάλαγόν τε καὶ Ἀθάμαντα. ἀφίκοντο δὲ καὶ Κᾶ- 9
 ρες ἐς τὴν νῆσον ἐπὶ τῆς Οἰνοπίωνος βασιλείας καὶ Ἄβαν-
 τες ἐξ Εὐβοίας. Οἰνοπίωνος δὲ καὶ τῶν παίδων ἔλαβεν
 ὕστερον Ἀμφικλος τὴν ἀρχήν· ἀφίκετο δὲ ἐξ Ἰστιάδας ὁ

2 Σ 590 - 606 || 16 FGrHist 392 F 1

12 σμίλις **Σ**: ἐσμῖλιος β || 13 γε **RPaVb**: τε β || 16 lac. ind.
Ms^m || 18 τε] τινί ? Jacoby || 23 παῖδες **F** | ἀγελον β **Pa**: ἄγ-
 γελον **BVaVb** Ἀγέλαν ? Jacoby || 25 ἀφικέσθαι **R¹PaVb**: ἐπε-
 σθαι **L** ἔσσεσθαι β || 25 Σέλαγόν **Völscher** Σαλαγῶν Gruppe || 27 παί-
 δων <ἀποθανόντων> ? Jacoby

- Ἀμφικλος τῆς ἐν Εὐβοίᾳ κατὰ μάντευμα ἐκ Δελφῶν. Ἐκτωρ δὲ ἀπὸ Ἀμφίκλου τετάρτῃ γενεᾷ — βασιλείαν γὰρ ἔσχε καὶ οὗτος — ἐπολέμησεν Ἀβάντων καὶ Καρῶν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτεινεν ἐν ταῖς
 10 μάχαις, τοὺς δὲ ἀπελθεῖν ἠνάγκασεν ὑποσπόνδους. γενο- 5
 μένης δὲ ἀπαλλαγῆς πολέμου Χίοις, ἀφικέσθαι τηνικαῦτα ἐς μνήμην Ἐκτορι ὡς σφᾶς καὶ Ἴωσι δέοι συνθῦειν ἐς Παν-
 ιώνιον· τρίποδα δὲ ἄθλον λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ ἀνδραγαθίαι παρὰ τοῦ κοινοῦ φησι τοῦ Ἰώνων. τοσαῦτα εἰρηκότα ἐς
 Χίους Ἴωνα εὗρισκον· οὐ μέντοι ἐκείνῳ γε εἴρηκε, καθ' 10
 ἣντινα αἰτίαν Χιοὶ τελοῦσιν ἐς Ἴωνα.
 5 Σμύρναν δὲ ἐν ταῖς δώδεκα πόλεσιν οὖσαν Αἰολέων καὶ οἰκουμένην τῆς χώρας, καθ' ἣ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι πόλιν, ἦν κα-
 λοῦσιν ἀρχαίαν. Ἴωνες ἐκ Κολοφῶνος ὀρμηθέντες ἀφελό-
 μενοι τοὺς Αἰολεῖς ἔσχον· χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ Ἴωνες 15
 μετέδωκαν Σμυρναίοις τοῦ ἐν Πανιωνίῳ συλλόγου. Ἀλέξ-
 ανδρος δὲ ὁ Φιλίππου τῆς ἐφ' ἡμῶν πόλεως ἐγένετο οἰκι-
 2 στῆς κατ' ὄψιν ὀνειράτος· Ἀλέξανδρον γὰρ θηρεύοντα ἐν τῷ ὄρει τῷ Πάγῳ, ὡς ἐγένετο ἀπὸ τῆς θήρας, ἀφ-
 ικέσθαι πρὸς Νεμέσεων λέγουσιν ἱερὸν, καὶ πηγῇ τε ἐπι- 20
 τυχεῖν αὐτὸν καὶ πλατάνῳ πρὸ τοῦ ἱεροῦ, πεφυκνῖαι δὲ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. καὶ ὑπὸ τῇ πλατάνῳ καθεύδοντι κελεύειν φασὶν αὐτῷ τὰς Νεμέσεις ἐπιφανείσας πόλιν ἐνταῦθα οἰκίζειν καὶ ἄγειν ἐς αὐτὴν Σμυρναίους ἀναστήσαντα ἐκ
 3 τῆς προτέρας· ἀποστέλλουσιν οὖν ἐς Κλάρον θεωροὺς οἱ 25
 Σμυρναῖοι περὶ τῶν παρόντων σφίσιν ἐρησομένους, καὶ αὐτοῖς ἔχρησεν ὁ θεός·

τρὶς μάκαρες κείνοι καὶ τετράκις αὐτίς ἔσονται,
 οἱ Πάγον οἰκήσουσι πέρην ἱεροῦ Μέλητος.

2 Ἐκτωρ edd.: ἔκτορ VP ἔκτορα F || 7 δέοι R¹PaVb: δέ οἱ β ||
 13 οἰκουμένην Goldhagen: -ης β | καθ' ἣ Dindorf: καθὰ β | πό-
 λις Hitzig | ἦν del. Goldhagen || 14 ὀρμηθέντες Vb: ὀρμισθέν-
 τες β || 22 ὑπὸ Sylburg: ἐπὶ β || 28 αὐτίς J. M. Cook, CR n.s. 11,
 1961, 7—8 ex H. W. Pleket, The Greek Inscriptions at Leyden, Lei-
 den 1958, n. 62: ἄνδρες β

οὕτω μετωικίσαντο ἐθελονταὶ καὶ δύο Νεμέσεις νομίζουσιν
ἀντὶ μιᾶς καὶ μητέρα αὐταῖς φασιν εἶναι Νύκτα, ὥσπερ
Ἀθηναῖοί γε τῇ ἐν Ῥαμνοῦντι θεῶι πατέρα λέγουσιν εἶναι
᾽Ωκεανόν.

- 5 Ἴωσι δὲ ἔχει μὲν ἐπιτηδειότατα ὥρων κράσεως ἢ χώρα, 4
ἔχει δὲ καὶ ἱερὰ οἷα οὐχ ἐτέρωθι, πρῶτον μὲν <τὸ> τῆς
Ἐφεσίας μεγέθους τε ἕνεκα καὶ ἐπὶ τῷ ἄλλῳ πλούτῳ,
δύο δὲ οὐκ ἐξειργασμένα Ἀπόλλωνος, τό τε ἐν Βραγχίδαις
τῆς Μιλησίας καὶ ἐν Κλάρῳ τῇ Κολοφωνίων. δύο δὲ ἄλ-
10 λους ἐν Ἰωνίαι ναοὺς ἐπέλαβεν ὑπὸ Περσῶν κατακαυθῆ-
ναι, τόν τε ἐν Σάμῳ τῆς Ἡρας καὶ ἐν Φωκαίαι τῆς Ἀθη-
νᾶς· θαῦμα δὲ ὁμῶς ἦσαν καὶ ὑπὸ τοῦ πυρὸς λελυμασμένοι.
ἡσθεῖς δ' ἂν καὶ τῷ ἐν Ἐρνθραῖς Ἡρακλείῳ καὶ Ἀθη- 5
νᾶς τῷ ἐν Πριήνῃ ναῶι, τούτῳ μὲν τοῦ ἀγάλματος ἕνεκα,
15 Ἡρακλείῳ δὲ τῷ ἐν Ἐρνθραῖς κατὰ ἀρχαιότητα· τὸ δὲ
ἄγαλμα οὔτε τοῖς καλουμένοις Αἰγιναίοις οὔτε τῶν Ἀττι-
κῶν <τοῖς> ἀρχαιοτάτοις ἐμφερές, εἰ δέ τι καὶ ἄλλο, ἀκρι-
βῶς ἐστὶν Αἰγύπτιον. *** σχεδία γὰρ ξύλων, καὶ ἐπ'
αὐτῇ ὁ θεὸς ἐκ Τύρου τῆς Φοινίκης ἐξέπλευσε· καθ' ἣν- 6
20 τινὰ δὲ αἰτίαν, οὐδὲ αὐτοὶ τοῦτο οἱ Ἐρνθραῖοι λέγουσιν.
ὥς δὲ ἐς τὴν θάλασσαν ἀφίκετο ἡ σχεδία τὴν Ἰώνων, φα-
σὶν αὐτὴν ὀρμίσασθαι πρὸς ἄκραι καλονμένῃ Μεσάτῃ· ἡ δὲ
ἔστι μὲν τῆς ἡπείρου, τοῖς <δὲ> ἐκ τοῦ Ἐρνθραίων λιμένος
ἐς νῆσον τὴν Χίων πλέουσι τοῦτό ἐστι μεσαίτατον. ἐπεὶ δὲ
25 ἡ σχεδία κατὰ τὴν ἄκραν ἔσχευ, ἐνταῦθα πολὺν μὲν οἱ
Ἐρνθραῖοι πόνον, οὐκ ἐλάσσονα δὲ ἔσχον οἱ Χῖοι ποιοῦμε-
νοι σπουδὴν παρὰ σφᾶς καταγαγεῖν ἐκάτεροι τὸ ἄγαλμα·
τέλος δὲ Ἐρνθραῖος ἀνθρῶπος, ὧι βίος μὲν ἦν ἀπὸ θαλάσ- 7

3 1. 33. 3

1 δύο Siebelis: θεῶν β || 2 ὥσπερ B: ἐπὶ β ἐπεὶ Porson || 3 ἀθη-
ναῖοι B: -αίοις β | γε] τε Va | θεῶι R¹ Va: θεῶν VF θεὸν P ||
6 suppl. Buttman || 11 Φωκαίαι Sylburg: φωκέα β || 15 Ἡρα-
κλείῳ — ἀρχαιότητα post Αἰγύπτιον (18) trai. M. Zucker ||
17 suppl. Pa || 18 lac. ind. Hitzig <ἦν> ξύλων Spiro || 23 suppl.
Siebelis || 24 ἐστὶ Schubart-Walz: ἐπὶ β

- σης γεγονώς καὶ ἄγρας ἰχθύων, διέφθαρτο δὲ ὑπὸ νόσου τοὺς ὀφθαλμούς, ὄνομα δὲ οἱ Φορμίων ἦν, οὗτος ὁ ἄλιενς εἶδεν ὄψιν ὀνειράτος ὥς τὰς Ἐρυθραίων γυναικας ἀπο-
 κείρασθαι δέοι τὰς κόμας καὶ οὕτω τοὺς ἄνδρας πλεξαμέ-
 νους κάλον ἐκ τῶν τριχῶν τὴν σχεδίαν παρὰ σφᾶς κατ- 5
 ἄξειν. αἱ μὲν δὴ ἀσταὶ τῶν γυναικῶν οὐδαμῶς ὑπακούειν
 8 τῷ ὀνειράτι ἐβούλοντο· ὀπόσαι δὲ τοῦ Θραικίου γένους
 ἐδούλευον καὶ οὔσαις σφίσιν ἐλευθέραις ἦν ἐνταῦθα βίος,
 ἀποκείραι παρέχουσιν αὐτάς· καὶ οὕτως οἱ Ἐρυθραῖοι τὴν
 σχεδίαν καθέλκονσιν. ἔσοδος τε δὴ ταῖς Θραίσσαις ἐς τὸ 10
 Ἡράκλειόν ἐστι γυναικῶν μόναις, καὶ τὸ καλωίδιον τὸ ἐκ
 τῶν τριχῶν καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι οἱ ἐπιχώριοι φυλάσσουσι· καὶ
 δὴ καὶ τὸν ἄλιέα οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἀναβλέψαι τε καὶ ὁρᾶν τὸ
 9 λοιπὸν τοῦ βίου φασίν. ἔστι δὲ ἐν Ἐρυθραῖς καὶ Ἀθηνᾶς
 Πολιάδος ναὸς καὶ ἀγαλμα ξύλον μεγέθει μέγα καθήμε- 15
 νόν τε ἐπὶ θρόνον καὶ ἡλακίτην ἐν ἑκατέραι τῶν χειρῶν
 ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πόλον· τοῦτο Ἐνδοίου τέχνην καὶ
 ἄλλοις ἐτεκμαιρόμεθα εἶναι καὶ ἐς τὴν ἐργασίαν ὁρῶντες
 Ἐνδοίου ἀγάλματος καὶ οὐχ ἥμιστα ἐπὶ ταῖς Χάρισί-
 τε καὶ Ὠραῖς, αἱ πρὶν <ἐς>ελθεῖν ἐστήκασιν ἐν ὑπαίθρῳ 20
 λίθον λευκοῦ. ἐπολήθη δὲ καὶ κατ' ἐμὲ Σμυρναίοις ἱερὸν
 Ἀσκληπιοῦ μεταξὺ Κορυφῆς τε ὄρους καὶ θαλάσσης ἀμι-
 γοῦς ὕδατι ἀλλοίωι.
- 10 Ἡ δὲ Ἰωνία παρὲς τῶν τε ἱερῶν καὶ τῆς τοῦ ἀέρος κρᾶ-
 σεως παρέχεται καὶ ἄλλα ἐς συγγραφὴν, ἥ μὲν γε Ἐφεσία 25
 χώρα τὸν τε Κέγχριον ποταμὸν καὶ τοῦ Πίονος τοῦ ὄρους
 τὴν φύσιν καὶ πηγὴν τὴν Ἀλιταίαν· ἐν δὲ τῇ Μιλησίαι
 πηγῇ τέ ἐστι Βιβλῖς καὶ ὅσα <ἐς> τῆς Βιβλίδος τὸν ἔρωτα
 αἰδουσιν· ἐν δὲ τῇ Κολοφωνίων ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος,
 δένδρα μελίσαι, καὶ οὐ πόρρω τοῦ ἄλσους Ἀλῆς ποταμὸς ψυ- 30
 11 χρότατος τῶν ἐν Ἰωνίαι. Λεβεδίοις δὲ τὰ λουτρὰ ἐν τῇ γῇ
 θαῦμα ἀνθρώποις ὁμοῦ καὶ ὠφέλεια γίνεται· ἔστι δὲ καὶ

16 ἡλακίτην R^{SV}PaVb: -τη β || 19 Ἐνδοίου De Waele: ἔνδορ β
 ἔνδορ τοῦ R^{SV}PaVb τοῦ ἔνδορ Clavier || 20 suppl. Siebelis ||
 25 μὲν Bekker: δέ β || 27 Ἀλιπέα Valckenauer || 28 βυβλῖς Pa |
 ὅσα B: ὅσας FP ὅσαν V | suppl. R^{SV}PaVb

Τηίοις ἐπὶ τῇ ἄκρῃ λουτρὰ τῇ Μακρίῃ, τὰ μὲν ἐπὶ τῷ κλύδωνι ἐν πέτρας χηραμῶι, τὰ δὲ καὶ ἐς ἐπίδειξιν πλοῦτον πεποιημένα. Κλαζομενίοις δὲ λουτρὰ ἔστιν — ἐν δὲ αὐτοῖς Ἀγαμέμνων ἔχει τιμὰς — καὶ ἄντρον μητρός σφισι
 5 Πύρρου καλούμενον, καὶ λόγον ἐπὶ τῷ Πύρρῳ λέγουσι τῷ ποιμένι. Ἐρυνθραίοις δὲ ἔστι μὲν χώρα Χαλκίς, ἀφ’ 12 ἧς καὶ τῶν φυλῶν σφισιν ἡ τρίτη τὸ ὄνομα ἔσχηκεν, ἔστι δὲ τῆς Χαλκίδος κατατείνουσα ἐς τὸ πέλαγος ἄκρα καὶ ἐν αὐτῇ λουτρὰ θαλάσσια, μάλιστα τῶν ἐν Ἰωνίαι λουτρῶν
 10 ὠφέλιμα ἀνθρώποις. Σμυρναίοις δὲ ποταμὸς Μέλῃς ὕδωρ 13 ἔστι κάλλιστον καὶ σπήλαιον ἐπὶ ταῖς πηγαῖς, ἐνθα Ὀμηρον ποιῆσαι τὰ ἔπη λέγουσι· Χίοις δὲ ὁ τοῦ Οἰνοπίωνος τάφος θέαν τε παρέχεται καὶ τινας καὶ λόγους ἐς τοῦ Οἰνοπίωνος τὰ ἔργα· Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ
 15 Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνημὴ ἔστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὐχεσθαι καθέστηκεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνημα.

Τὰ μὲν δὴ ἐν Ἰωνίαι θαύματα πολλά τε καὶ οὐ πολλῶι τινι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀποδέοντά ἐστιν· τότε δὲ ἀπελη- 6
 20 λυθότων Ἰόνων τὴν τε <γῆν> οἱ Ἀχαιοὶ τὴν Ἰόνων διελάγχανον καὶ ἐσωικίζοντο ἐς τὰς πόλεις. αἱ δὲ δύο τε καὶ δέκα ἦσαν ἀριθμόν, ὅποσαι γε καὶ ἐς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν γνῶριμοι, Δύμη μὲν πρὸς Ἡλίδος πρώτη, μετὰ δὲ αὐτὴν Ὠλενος καὶ Φαραὶ καὶ Τρίτεια καὶ Ῥύπες καὶ Αἴγιον καὶ
 25 Κερύνεια καὶ Βοῦρα, ἐπὶ ταύταις δὲ Ἑλίκη καὶ Αἰγαί τε καὶ Αἴγειρα καὶ Πελλήνη πρὸς τῆς Σικωνίας ἐσχάτη· ἐς ταύτας οἱ Ἀχαιοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐσωικίζοντο πρότερον ἔτι ὑπὸ Ἰόνων οἰκουμένας. ἦσαν δὲ οἱ τὸ μέγιστον 2
 <ἐν> τοῖς Ἀχαιοῖς ἔχοντες κράτος οἱ τε Τισαμενοῦ παῖδες

4 σφισι Bekker: φασι β || 5 καλούμενον Buttmann: καλουμένης β || 6 χαλκίς L: χαλκίας β Va χαλκίτις R^{sv} Pa χαλκίτις Vb || 7 τὸ ὄνομα ἡ τρίτη P || 20 τὴν L: ἦν β | suppl. L || 22 ὅποσαι PaVb: -α β | γε Bekker: τε β || 24 ὤμενος V | Τρίτεια Schubart (cf. 6. 12. 9): τριτία β | Αἴγιον Sylburg: αἰάσιον β || 25 Κερύνεια Clavier: κεκύρινα β | αἰγαί τε RPa: αἰγαίστε V ἐγαίστε F || 29 suppl. Schubart

Δαϊμένης καὶ Σπάρτων καὶ Τέλλης τε καὶ Λεοντομένης· Κομήτης δὲ ὁ πρεσβύτατος τῶν Τισαμενοῦ παίδων πρό-
τερον ἔτι διεβεβήκει ναυσὶν ἐς τὴν Ἀσίαν. οὗτοί τε δὴ τηρι-
καῦτα ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς ἐδυνάστευον καὶ Δαμασίας ὁ Πεν-
θίλου τοῦ Ὑρέστου, τοῖς Τισαμενοῦ παισὶν ἀνεψιὸς πρὸς 5
πατρός. ἰσχυρὸν δὲ ἐπ' ἴσης τοῖς κατειλεγμένοις καὶ Ἀχαιῶν
τῶν ἐκ Λακεδαιμόνος Πρευνγένης καὶ ὁ υἱός, ὄνομα δὲ οἱ
ἦν Πατρέως· καὶ σφίσιν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἐδόθη κτίσασθαι
πόλιν ἐν τῇ χώρῃ, καὶ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Πατρέως
ἐτέθη τῇ πόλει. 10

- 3 Τὰ δὲ ἐς πόλεμον τοιάδε ἦν τοῖς Ἀχαιοῖς. κατὰ μὲν τὴν
ἐς Ἴλιον ἐπιστρατεῖαν Ἀγαμέμνονος Λακεδαιμόνα ἔτι καὶ
Ἄργος οἰκοῦντες μεγίστη τοῦ Ἑλληνικοῦ μοῖρα ἦσαν· κατὰ
δὲ τὴν Ξέρξου καὶ Μήδων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα <ἐφ>οδὸν οὔτε
Λεωνίδαί τῆς ἐξόδου τῆς ἐς Θερμοπύλας εἰσὶν οἱ Ἀχαιοὶ 15
δῆλοι μετεσχηκότες οὔτε Ἀθηναῖοις ὁμοῦ καὶ Θεμιστοκλεῖ
πρὸς Εὐβοίαι καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντες, οὐδὲ σφᾶς
4 κατάλογος συμμάχων ἔχει Λακωνικὸς ἢ Ἀττικὸς. ὥστε-
ρησαν δὲ καὶ ἔργον τοῦ Πλαταιᾶσι· δῆλα γὰρ δὴ ὅτι ἐπὶ
τῷ ἀναθήματι τῷ ἐν Ὀλυμπίᾳ τῶν Ἑλλήνων μετὴν ἂν καὶ 20
Ἀχαιοῖς γεγράφθαι. δοκεῖν δέ μοι τὰς πατρίδας τε ὑπο-
λειφθέντες ἕκαστοι τὰς αὐτῶν ἔσωζον καὶ ἅμα διὰ τὸ
ἔργον τὸ πρὸς Τροίαν Λακεδαιμονίους Δωριεῖς ἀπηξίου-
σφίσιν ἡγεῖσθαι. ἐδήλωσαν δὲ καὶ ἀνὰ χρόνον· Λακεδαι-
μονίων γὰρ ἐς τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον καταστάντων 25
ὕστερον, ἐς τὴν συμμαχίαν ἦσαν οἱ Ἀχαιοὶ πρόθυμοι
Πατρεῦσι, καὶ ἐς τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἥσσον εἶχον γνῶ-
5 μην. πολέμων δὲ τῶν πολεμηθέντων ὕστερον ὑπὸ τοῦ
Ἑλλήνων κοινοῦ τοῦ μὲν ἐν Χαιρωνείᾳ Φιλίππου τε ἐναν-
τία καὶ Μακεδόνων οἱ Ἀχαιοὶ μετέσχον, ἐς δὲ τὴν Θεσσα- 30

1 σπάρτων R¹PaVb: σπάτων β || 3 τε Corais: δὲ β || 4 πεν-
θίλου W: πενοίλου β || 14 suppl. Sylburg (cf. 1. 4. 1, 5. 4. 7)
δόδον om. V || 20 ἐν Sylburg: ἐπ' β || 21 δοκεῖν Musurus: -εἶ β |
τὰς Siebelis: ἐς β || 27 εἶχον Pa: -ε β || 29 Ἑλλήνων Clavier coll.
1. 28. 9, 3. 8. 4, 11. 7, 20. 6, 5. 24. 8: Ἑλλήσι β | Ἑλλ. κοινοῦ] Ἑλλη-
νικοῦ Boeckh coll. 1. 4. 1, 25. 3, 4. 35. 5

λίαν καὶ ἐπὶ τὸν πρὸς Λαμῖαι καλούμενον πόλεμον οὗ φασιν
ἐκστρατεύσασθαι, οὐ γάρ πω μετὰ τὸ πταῖσμα ἀνενηνο-
χέναι τὸ ἐν Βοιωτοῖς· ὁ δὲ τῶν ἐπιχωρίων Πατρεῦσιν ἐξ-
ηγητῆς τὸν παλαιστὴν Χείλωνα Ἀχαιῶν μόνον μετασχεῖν
5 ἔφασκε τοῦ ἔργου <τοῦ> περὶ Λάμιαν. οἶδα δὲ καὶ ἄνδρα 6
αὐτὸς Λυδὸν Ἀδραστον ἰδίαι καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ τοῦ
Λυδῶν ἀμύναντα Ἑλλήσι· τοῦ δὲ Ἀδράστου τούτου χαλκῆν
εἰκόνα ἀνέθεσαν οἱ Λυδοὶ πρὸ ἱεροῦ Περσικῆς Ἀρτέμιδος,
καὶ ἔγραψαν ἐπίγραμμα ὡς τελευτήσειεν ὁ Ἀδραστος ἐναν-
10 τὸν Λεοννάτῳ μαχόμενος ὑπὲρ Ἑλλήνων. ἡ δὲ ἐς Θερμο- 7
πύλας ἐπὶ τὴν Γαλατῶν στρατιὰν ἐξοδος καὶ τοῖς πᾶσιν
ὁμοίως παρώφθη Πελοποννησίοις· ἄτε γὰρ πλοῖα οὐκ
ἐχόντων τῶν βαρβάρων, δεινὸν ἔσεσθαι σφισιν ἀπ' αὐτῶν
οὐδὲν ἡλπίζον, εἰ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἐκ θαλάσσης τῆς
15 κατὰ Λέχαιον ἀποτείχισειαν ἐς τὴν ἐτέραν τὴν ἐπὶ Κεγχρέ- 8
αις θάλασσαν. τοῦτο μὲν δὴ Πελοποννησίων ἦν τότε ἀπάν-
των βούλευμα· ἐπεὶ δὲ Γαλάται νανσὶν ὄντινα δὴ τρόπον δια-
βεβήκεσαν ἐς τὴν Ἀσίαν, ἐνταῦθα εἶχεν οὕτω τὰ Ἑλλήνων.
προεστῆκεσαν κατ' ἰσχὺν οὐδένες ἔτι τοῦ Ἑλληνικοῦ·
20 Λακεδαιμονίους μὲν γὰρ τὸ ἐν Λεύκτροις πταῖσμα καὶ ἅμα 9
οἱ τε Ἀρκάδες συνεληλυθότες ἐς Μεγάλην πόλιν καὶ οἱ
Μεσσήνιοι παροικοῦντες ἀνασώσασθαι τὴν προτέραν ἔτι
εὐδαιμονίαν ἐκώλυν· Θηβαίοις δὲ ἐς τοσοῦτο ἡρῆμωσεν 9
Ἀλέξανδρος τὴν πόλιν, ὡς ἔτεσιν ὕστερον οὐ πολλοῖς κατ-
25 αχθέντας ὑπὸ Κασσάνδρου μηδὲ σώιζειν τὰ οἰκεῖα ἀξιό- 10
χρεως εἶναι· Ἀθηναίοις δὲ εὐνοία μὲν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ
τῶν ἔργων μάλιστα ὑπῆρχε τῶν ὕστερον, ἀναπαύσασθαι δὲ
οὐποτε ἐκ τοῦ Μακεδόνων πολέμου παρῆν αὐτοῖς.
Ἑλλήνων δὲ οὐ τασσομένων τηρικαῦτα ἔτι ἐν κοινῷ, 7
30 ἰδίαι δὲ ἐκάστων κατὰ σφᾶς συνισταμένων, οἱ Ἀχαιοὶ μάλ- 11
ιστα ἰσχυον· τυράννων τε γὰρ πλὴν Πελλήνης αἱ ἄλλαι
πόλεις τὸν χρόνον ἅπαντα ἀπείρως ἐσχήκεσαν, αἱ τε ἐκ

1 τὸν B: τὴν β | Λαμῖαι Sylburg: λάμω β || 4 Χίλωνα Spiro ||
5 suppl. Schubart || 9 ἐναντία Ag, Bekker e more Pausaniae ||
15 Κεγχρέαις edd.: κεγχρίαις β || 17 διαβεβήκεσαν Porpo: διαβε-
βήκασιν β

- πολέμων καὶ ἀπὸ τῆς νόσου συμφοραὶ τῆς λοιμώδους οὐκ
 ἐς τοσοῦτο Ἀχαιοὶς ἐφ' ὅσον τοῖς ἄλλοις ἐγένοντο Ἑλλησι.
 συνέδριόν τε οὖν Ἀχαιῶν καλούμενον καὶ ἀπὸ κοινοῦ
 2 λόγον βουλευμάτων τε ἦν Ἀχαιοὶς καὶ τὰ ἔργα. ἀθροίζεσθαι
 δὲ ἐς Αἰγιὸν σφισιν ἔδοξεν· αὕτη γὰρ μετὰ Ἑλίκην ἐπι- 5
 κλυσθεῖσαν πόλεων ἐν Ἀχαΐαι τῶν ἄλλων δόξῃ προεῖχεν
 ἐκ παλαιοῦ καὶ ἰσχυεν ἐν τῷ τότε. Ἑλλήνων δὲ τῶν λοιπῶν
 Σικυνῶνιοι συνεδρίου πρῶτοι τοῦ Ἀχαιῶν μετέσχον, μετὰ
 δὲ Σικωνίους ἐσήμεσαν ἤδη καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννη-
 σίων οἱ μὲν αὐτίκα, οἱ δὲ χρόνον τινα ἐπισχόντες· τοὺς δὲ 10
 καὶ ἐκτὸς οἰκοῦντας τοῦ ἰσθμοῦ συντελεῖν ἐς Ἀχαιοὺς ἐπει-
 θεν, ὅτι ἐς πλεον ἰσχύος προῖόν ἐώρων αἰεὶ τὸ Ἀχαιῶν.
 3 Λακεδαιμόνιοι δὲ Ἑλλήνων μόνοι διάφοροί τε Ἀχαιοὶς τὰ
 μάλιστα ἦσαν καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ πόλεμόν σφισιν ἐπῆγον.
 Πελλήνην μὲν γε Ἀχαιῶν πόλιν Ἄγις εἶλεν ὁ Εὐδαμίδου 15
 βασιλεύων ἐν τῇ Σπάρτῃ, καὶ ἐξέπεσεν αὐτίκα ἐκ Πελ-
 λήνης ὑπὸ Ἀράτου καὶ Σικωνίων· Κλεομένης δὲ ὁ Λεω-
 νίδου τοῦ Κλεωνόμου, βασιλεὺς οἰκίας τῆς ἐτέρας, ἀντι-
 καθημένους Ἀρατον καὶ Ἀχαιοὺς πρὸς Δύμη παρὰ πολὺ
 τε ἐκράτησεν ἐλθόντας ἐς χεῖρας καὶ ὕστερον Ἀχαιοὶς καὶ 20
 4 Ἀντιγόνοι συνέθετο εἰρήνην. Ἀντίγονος δὲ οὗτος τηρι-
 καῦτα ἀρχὴν τὴν Μακεδόνων εἶχεν, ἐπιτροπεύων Φίλιππον
 τὸν Δημητρίου παῖδα ἔτι ἡλικίαν ὄντα· ἦν δὲ καὶ ἀνεψιὸς
 τῷ Φιλίππῳ καὶ μητρὶ αὐτοῦ συνώκει. πρὸς τοῦτον
 οὖν τὸν Ἀντίγονον καὶ Ἀχαιοὺς ποιησάμενος ὁ Κλεο- 25
 μένης σπονδὰς καὶ αὐτίκα παραβὰς ὅσα ὤμοσεν ἡνδρα-
 ποδίσατο Ἀρκαδῶν Μεγάλην πόλιν· Λακεδαιμονίοις τε τὸ
 ἐν Σελλασίαι πταῖσμα πρὸς Ἀχαιοὺς καὶ Ἀντίγονον Κλεο-
 μένους ἔνεκα καὶ ἐπιτορκίας τῆς ἐκείνου συνέβη. Κλεομέ-
 νους μὲν δὴ καὶ αὐθις ἐν λόγοις τοῖς Ἀρκαδικοῖς ἀφιξόμεθα 30
 5 ἐς μνήμην· Φίλιππος δὲ ὁ Δημητρίου τὴν Μακεδόνων

30 8. 27. 15

3 ἀχαιῶν **Θ**: ἀχαιῶν β interdum || 6 ἀχαΐδα **F** | δόξῃ Musurus: -ης β || 12 αἰ **L**: αἰ ἐς β del. **Θ** || 16 τῇ del. **Va** Schubart, at cf. 3. 14. 2, 7. 9. 2 || 21 δὲ Clavier: τε β || 24 <τῇ> μητρὶ Porpo

ἀρχήν, ὡς ἀφίκετο ἐς ἄνδρας, παρὰ ἐκόντος Ἀντιγόνου
 λαβὼν φόβον τοῖς πᾶσιν Ἑλλήσιν ἐνεποίησε, τὰ Φιλίππου
 τοῦ Ἀμύντου, προγόνου μὲν οὐκ ὄντος αὐτῷ, τῷ δὲ ἀλη-
 θεῖ λόγῳ δεσπότην, τὰ τε ἄλλα αὐτοῦ μιμούμενος καὶ τὰ
 5 ἐς θεραπείαν ὅσοις πατρίδας ἀρεστὰ ἦν ἐπ' οἰκείοις προ-
 διδόναι κέρδεσι. προπίνειν δὲ παρὰ τὰ συμπόσια ἐπὶ δεξιό-
 τητι καὶ φιλαί κύλικας οὐκ οἶνον, φαρμάκων δὲ ἐς ὀλεθρον
 ἀνθρώποις, ἃ δὴ ὁ μὲν τοῦ Ἀμύντου Φίλιππος οὐδὲ ἐπ-
 ενόησεν ἐμοὶ δοκεῖν ἀρχήν, Φιλίππῳ δὲ τῷ Δημητρίου
 10 τὰ φάρμακα τόλμημα ἦν ἐλαφρότατον. κατεῖχε <δὲ> καὶ 6
 τρεῖς πόλεις φρουραῖς ὀρμητήρια εἶναι οἱ κατὰ τῆς Ἑλλά-
 δος, καὶ ὠνόμαζε δὲ ὑπὸ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἐς τὸ Ἑλλη-
 νικὸν ὑπεροψίας κλεῖς τῆς Ἑλλάδος τὰς πόλεις ταύτας· ἐπὶ
 μὲν γε Πελοποννήσῳ Κόρινθος καὶ ἡ Κορινθίων ἀκρό-
 15 πολις ἐτετείχιστο, ἐπὶ δὲ Εὐβοίᾳ καὶ Βοιωτοῖς τε καὶ
 Φωκεῦσι Χαλκὶς ἢ πρὸς τῷ Εὐρύπῳ, κατὰ δὲ Θεσσαλῶν
 τε αὐτῶν καὶ τοῦ Αἰτωλῶν ἔθνους Μαγνησίαν τὴν ὑπὸ τὸ
 Πήλιον κατεῖχεν ὁ Φίλιππος. μάλιστα δὲ Ἀθηναίους καὶ
 τὸ Αἰτωλικὸν ἐπιστρατείας τε συνεχέειν ἐπέεζε καὶ λη-
 20 στῶν καταδρομαῖς. ἐμνημόνευσε δέ μοι καὶ πρότερον ὁ λό- 7
 γος ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ, ὅσοι τε Ἑλλήνων ἢ βαρβάρων
 ἐναντία Φιλίππου συνήραντο Ἀθηναίοις καὶ ὡς ὑπὸ ἀσθε-
 νείας τῶν συμμάχων ἐπὶ Ῥωμαίους καὶ ἐπικουρίαν τὴν
 ἐκεῖθεν κατέφευγον οἱ Ἀθηναῖοι. Ῥωμαῖοι δὲ ἐπεπόμφεσαν
 25 καὶ οὐ πολλῶι τινι ἔμπροσθεν λόγῳ μὲν ἐπικουρήσοντας
 Αἰτωλοῖς ἐναντία Φιλίππου, τῷ δὲ ἔργῳ μᾶλλον τι ἐπὶ
 κατασκοπῇ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων. τότε δὲ ἀπο- 8
 στέλλουσιν Ἀθηναίοις στρατιάν τε καὶ ἡγεμόνα Ὀτίλιον·
 τοῦτο γάρ οἱ τῶν ὀνομάτων ἦν τὸ ἐκδηλότατον, ἐπεὶ κα-

21 1. 36. 5

9. 10 δὲ et τὰ φάρμακα del. Clavier || 10 suppl. Corais | καὶ] δὲ Schubart-Walz || 20. 21 λόγος καὶ ἐν V λόγος ὁ ἐν P || 26 ἐπὶ Lobeck (cf. 2. 2. 7): ἐν β || 28 ἀθηναίοις Pa: ἀθηναῖοι β | ἀτέλιον L. Ἀτίλιον Amasaesus (Ὀύλλιος Sylburg ad 10. 36. 6 coll. Liv. 32. 6: 'cum hic et 10. 36. 6 in Ὀτίλιος consentiant codd., errorem Pausaniae ipsius esse apparet' Hitzig)

- λούνται γε οὐ πατρόθεν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ ταῦτα <τοῖς>
 Ἑλλήσιν, ἀλλὰ καὶ τρία ὅποτε ὀλίγιστα καὶ ἔτι πλέονα
 ὀνόματα ἐκάστωι τίθενται. τῷ δὲ Ὀυτίλῳ προσετέτακτο
 ὑπὸ Ῥωμαίων ἀπείργειν ἀπὸ Ἀθηναίων καὶ τοῦ Αἰτωλι-
 9 κοῦ τὸν Φιλίππου πόλεμον. Ὀτίλιος δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς 5
 πράγμασι κατὰ τὰ ἐπιτεταγμένα ἐχρῆτο, τάδε δὲ οὐ κατὰ
 γνώμην οἱ τὴν Ῥωμαίων ἐστὶν εἰργασμένα· Εὐβοέων γὰρ
 Ἑστίαϊαν πόλιν καὶ Ἀντίκυραν τὴν ἐν τῇ Φωκίδι ἐλών,
 ὑπηκόους κατ' ἀνάγκην οὖσας Φιλίππου, ἐποίησεν ἀνα-
 στάτους. καὶ τοῦδε ἐνεκα ἐμοὶ δοκεῖν, ἐπεὶ ἐπύθετο ἡ 10
 βουλὴ, ἀποστέλλουσιν Ὀυτίλῳ διάδοχον τῆς ἀρχῆς Φλαμί-
 νιον.
- 8 Τότε δὲ ἦκων ὁ Φλαμίνιος Ἐρέτριάν τε διήρπασε, τοὺς
 φρουροῦντας Μακεδόνων μάχῃ νικήσας, καὶ αὖθις ἐλάσας
 ἐπὶ Κόρινθον κατεχομένην ὑπὸ Φιλίππου φρουρᾷ αὐτός 15
 τε προσεκάθητο πολιορκῶν καὶ παρὰ Ἀχαιοὺς ἅμα ἀπο-
 στέλλων ἐπήγγελλέ σφισιν ἀφικνεῖσθαι πρὸς Κόρινθον στρα-
 τιᾷ, συμμάχους τε ἀξιωθησομένους καλεῖσθαι Ῥωμαίων
- 2 καὶ ἅμα εὐνοίαι τῇ ἐς τὸ Ἑλληνικόν. Ἀχαιοὶ δὲ ἐποιοῦντο
 μὲν μεγάλως καὶ αὐτὸν ἐν αἰτίαι Φλαμίνιον καὶ ἔτι πρότε- 20
 ρον Ὀτίλιον, οἱ μετεχειρίσαντο ὡμῶς οὕτω πόλεις Ἑλλη-
 νίδας καὶ ἀρχαίας, ἀναμαρτήτους τε οὖσας πρὸς Ῥωμαίους
 καὶ οὐ κατὰ γνώμην ὑπὸ Μακεδόνων ἀρχομένας· προεω-
 ρῶντο δὲ καὶ ὥς ἀντὶ Φιλίππου καὶ Μακεδόνων Ῥωμαῖοι
 σφίσι τε ἦκοιεν καὶ τῷ Ἑλληνικῷ δεσπότηι προστάττειν. 25
 ῥηθέντων δὲ ἐν τῷ συνεδρίῳ πολλῶν καὶ ἐναντίων ἀλλή-
 λους, τέλος οἱ εὖνοι Ῥωμαίοις ἐνίκησαν καὶ Ἀχαιοὶ Φλα-
- 3 μινίῳ Κόρινθον συνεπολιόρκησαν. Κορίνθιοι δὲ ἀπὸ
 Μακεδόνων ἐλευθερωθέντες μετέσχον αὐτίκα συνεδρίου
 τοῦ Ἀχαιῶν, μετασχόντες καὶ πρότερον, ὅτε Ἀρατος καὶ 30
 Σικυνῶνιοι φρουρὰν ἐκ τοῦ Ἀκροκορίνθου τὴν πᾶσαν ἐξ-
 ῆλασαν καὶ ἀπέκτειναν Περσαῖον ὑπὸ Ἀντιγόνου ταχθέντα

1 suppl. Phral. || 2 ἔτι Sylburg: ἐπὶ β Phral. || 8 Ἑστίαϊαν Siebelis: ἑστιαίαν β || 10 ἐμοὶ Sylburg: μοι β || 17 στρατιᾷ V: -εία β ||
 20 μεγάλως RPaVb: -ας β

ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. Ἀχαιοὶ δὲ τὸ ἀπὸ τούτου σύμμαχοί τε
ἀνομάζοντο Ῥωμαίων καὶ ἐς τὰ πάντα ἦσαν πρόθυμοι·
καὶ σφισιν εἶποντο μὲν ἐς Μακεδονίαν καὶ ἐπὶ Φίλιππον,
μετέσχον δὲ στρατείας ἐς Αἰτωλούς, τρίτα δὲ ὁμοῦ Ῥω-
5 μαίοις ἐμαχέσαντο ἐναντία Ἀντιόχου καὶ Σύρων.

Ὅσα μὲν δὴ Ἀχαιοὶ Μακεδόσιν ἢ στρατιᾷ τῇ Σύρων 4
ἐναντία ἐτάξαντο, φιλῖαι τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπραξαν·
ἐς δὲ Αἰτωλούς ἐκ παλαιοῦ σφισιν ἦν οἰκεία ἐγκλήματα.
ἐπεὶ δὲ ἡ Νάβιδος ἐν Σπάρτῃ τυραννὶς κατελέλυτο, ἐς
10 πλείστην ὠμότητα ἀνδρὸς ἀφικομένον, τὰ ἐς τοὺς Λακε-
δαιμονίους αὐτίκα ἐνεπεπτώκει· καὶ σφᾶς ὑπὸ τὸν χρόνον 5
οἱ Ἀχαιοὶ τοῦτον ἐς σύλλογον ὑπάγονται τὸν Ἀχαϊκὸν καὶ
δίκας τε ἐδίκαζόν σφισιν ἐς τὸ ἀκριβέστατον καὶ τὰ τείχη
τῆς Σπάρτης καταβάλλουσιν ἐς ἔδαφος, οἰκοδομηθέντα
15 μὲν καὶ πρότερον ἔτι αὐτοσχεδίως {καὶ} ἐπὶ τε τῆς Δημη-
τρίου καὶ ὕστερον τῆς Πύρρου καὶ Ἑπειρωτῶν στρατείας,
ἐπὶ δὲ τῆς τυραννίδος τῆς Νάβιδος καὶ ἐς τὸ ἀσφαλέστατον
ὀχυρωθέντα. τὰ τε οὖν τείχη τῆς Σπάρτης οἱ Ἀχαιοὶ καθ-
εἶλον καὶ τὰ ἐς μελέτην τοῖς ἐφήβοις ἐκ τῶν Λυκούργου
20 νόμων καταλύσαντες ἐπέταξαν τοῖς Ἀχαιῶν ἐφήβοις τὰ
αὐτὰ ἐπιτηδεύειν. ταῦτα μὲν δὴ καὶ ἐς πλεον ἐπέξεισιν 6
αὐθὶς μοι τὰ ἐς Ἀρκάδας. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἅτε μεγάλως
τοῖς ἐπιτάγμασιν ἀχθόμενοι τοῖς Ἀχαιῶν καταφεύγουσιν
ἐπὶ Μέτελλον καὶ ὅσοι σὺν Μετέλλῳ κατὰ πρεσβείαν ἤκον
25 ἐκ Ῥώμης. ἀφίκοντο δὲ οὗτοι Φιλίππῳ καὶ Μακεδόσι
πόλεμον μὲν οὐδένα ἐπάξοντες ἅτε εἰρήνης πρότερον ἔτι
Φιλίππῳ καὶ Ῥωμαίοις ὁμωμοσμένης, ὅποσα δὲ ἡ Θεσσα-
λοῖς ἢ τῶν ἐξ Ἑπείρου τισὶν ἐγκλήματα ἦν ἐς Φίλιππον,
ταῦτα ἤκον οἱ ὁμοῦ Μετέλλῳ κρινούντες. ἔργῳ μὲν δὴ 7
30 Φιλίππος τε αὐτὸς καὶ ἡ Μακεδόνων ἀκμὴ καθήρητο ὑπὸ

21 8. 51

4 δὲ <καὶ> Schubart-Walz ex L | στρατείας V: -ιας β || 6 ὅσα] ὅτι Schubart, 'at cf. 8. 6. 1' Hitzig || 7 ἐπραξεν F || 8 Αἰτωλούς edd. ex οἰτωλούς L: ἀλλήλους β || 13 τε Bekker: γε β | ἐδίκαζον Musurus: ἐδίδασκον β || 15 del. Bekker || 19 τὰ PaVaVb: τὰς β || 22 τὰ PaVa: τὰς β

Ῥωμαίων — μαχεσάμενος γὰρ Φλαμινίου καὶ Ῥωμαίων
ἐναντία Φίλιππος ἐν Κυνὸς καλουμέναις κεφαλαῖς {ἐν}
λόφοις τὸ ἦττον ἠνέγκατο, ἀλλ' ἄτε δὴ κατὰ δύναμιν
ἀγωνισάμενος αὐτὸς οὗτος <ὁ> Φίλιππος τοσοῦτον ἐκρα-
τήθη τῇ συμβολῇ, ὥς στρατιᾶς τε ἦν ἤγεν ἀποβαλεῖν 5
τὸ πολὺ καὶ ἐκ τῶν πόλεων, ὅσας εἶλεν ἐν τῇ Ἑλλάδι πο-
λέμῳ παραστησάμενος, ἐξήγαγεν ἐξ ἀπασῶν τὰς φρου-
8 ρὰς κατὰ ὁμολογίαν πρὸς Ῥωμαίους —, κατὰ μέντοι τοῦ
λόγου τὸ εὐπρεπὲς παρὰ Ῥωμαίων εὖρητο εἰρήνην δεήσεσσι
τε παντοίαις καὶ δαπάναις χρημάτων μεγάλαις. τὰ δὲ ἐς 10
Μακεδόνας δύνάμιν τε, ἣν ἐπὶ Φιλίππου περιεβάλλοντο τοῦ
Ἀμύντου, καὶ ὥς ἐπὶ Φιλίππου τοῦ ὑστέρου τὰ πράγματά
σφισιν ἐφθάρη, Σίβυλλα οὐκ ἄνευ θεοῦ προεθέσπισεν·
ἔχει δε οὕτω τὰ χρησθέντα·

9 αὐχοῦντες βασιλεῦσι Μακεδόνες Ἀργεάδησιν, 15
ὑμῖν κοιρανέων ἀγαθὸν καὶ πῆμα Φίλιππος.
ἦτοι ὁ μὲν πρότερος πόλεσιν λαοῖσι τ' ἄνακτας
θήσει· <ὁ> δ' ὀπλότερος τιμὴν ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσει,
δηθηεῖς ἐσπερίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν ἡώιοις τε.

Ῥωμαῖοί τε δὴ τὰ πρὸς ἐσπέραν νεμόμενοι τῆς Εὐρώπης 20
καθεῖλον τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν καὶ τῶν ἐς τὸ συμμαχικὸν
ταχθέντων Ἀτταλος καὶ ἡ ἐκ Μυσίας στρατιά· πρὸς δὲ
ἀνίσχοντα ἥλιον μάλλον τι ἢ Μυσία τέτραπται.

9 Τότε δὲ τῷ Μετέλλῳ καὶ τῇ ἄλλῃ πρεσβεῖαι μὴ ὑπερ-
ιδεῖν Λακεδαιμονίων ἤρεσε καὶ Ἀχαιῶν, τοὺς δὲ τὰς ἀρχὰς 25
ἔχοντας ἐς τὸ συνέδριον ἡξίουν συγκαλέσαι τοὺς Ἀχαιούς,
ἵνα ἐν κοινῷ διδάξωσιν αὐτοὺς ἡπιώτερον μεταχειρίζεσθαι
τὰ ἐν Λακεδαίμονι. οἱ δὲ σφισιν ἀπεκρίναντο μήτε ἐκείνοις

2 del. Schubart coll. Polyb. 18. 5, Plut. Flam. 8. 2, Steph. Byz.
s. v. Κυνὸς κεφαλαί || 3 λόφοις Clavier: λόγοις β del. Spiro | κατὰ
Schubart: καὶ β | δύναμιν L^{SV}: δυνάμεσιν β || 4 suppl. P: οὗτος
ὁ Φίλιππος secl. Schubart || 10 τε Dindorf: μὲν β || 18 suppl. P |
ὀλέσσει V: ὀλέσει β || 19 δηθηεῖς Pa: ἀμηθεῖς β || 20 τε Bekker:
γε β || 22 lac. post Ἀτταλος ind. Dindorf <τῆς ἐκ Περγάμου συλ-
λεχθείσης ἡγεμῶν> Spiro | ἡ Schubart-Walz: ἔτι β | στρατιά
Schubart-Walz: -ας β || 28 μήτε PaVa^{re}: μὴ δὲ β

Ἀχαιοὺς ἐς σύλλογον μῆτε ἄλλωι συνάξειν, ὅστις μὴ ἐπὶ
 τῷ πράγματι ἐφ' ὅτῳ ποιεῖται τὴν πρόσδοδον παρὰ τῆς
 Ῥωμαίων βουλῆς ἔχει δόγμα. Μέτελλος δὲ καὶ οἱ σὺν
 αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν περὶ βρῖσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ
 5 ἀφίκοντο ἐς Ῥώμην, πολλὰ ἐπὶ τῆς βουλῆς καὶ οὐ πάντα
 {τὰ} ἀληθῆ κατηγόρουσιν τῶν Ἀχαιῶν. τούτων δὲ πλείονα 2
 ἐνεκάλουν Ἀχαιοῖς Ἀρεὺς καὶ Ἀλκιβιάδας, {ὥς} Λακεδαι-
 μονῖοι μὲν καὶ δόκιμοι τὰ μάλιστα ἐν τῇ Σπάρτῃ, τὰ δὲ
 ἐς Ἀχαιοὺς οὐ δίκαιοι· γενομένους γὰρ ὑπὸ Νάβιδος φυ-
 10 γάδας ὑπεδέξαντο αὐτοὺς οἱ Ἀχαιοὶ καὶ ἀποθανόντος Νά-
 βιδος παρὰ γνώμην Λακεδαιμονίων τοῦ δήμον κατάγουσιν
 ἐς Σπάρτην. τότε οὖν ἀναβεβηκότες καὶ οὗτοι παρὰ τὴν
 βουλὴν προθυμότατα ἐνέκειντο Ἀχαιοῖς· Ἀχαιοὶ δὲ σφισιν
 ἀπελθοῦσιν ἐπιβάλλουσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ θάνατον ζη-
 15 μίαν. Ῥωμαίων δὲ ἡ βουλὴ πέμπουσιν ἄλλους τε ἄνδρας 3
 καὶ Ἀππίον Λακεδαιμονίους καὶ Ἀχαιοῖς τὰ δίκαια ὀρίσαι.
 Ἀππίος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔμελλον μὲν οὐδὲ ὀφθέντες
 Ἀχαιοῖς ἔσεσθαι καθ' ἡδονήν, οἱ Ἀρέα καὶ Ἀλκιβιάδαν
 ἅμ' αὐτοῖς ἐπήγοντο ἐν τῷ τότε Ἀχαιοῖς ἐχθίστους· ἐλύ-
 20 πησαν δὲ καὶ ἐς πλεον τοὺς Ἀχαιούς, ἐπειδὴ ἐς τὸν σύλλο-
 γον αὐτῶν ἐσελθόντες σὺν ὀργῇ μᾶλλον ἐποιοῦντο ἢ πει-
 θοῇ τοὺς λόγους. Λυκόρτας δὲ ὁ Μεγαλοπολίτης, οὔτε 4
 ἀξιῶματι οὐδενὸς Ἀρκάδων ὕστερος καὶ τι καὶ φρόνημα
 κατὰ φιλίαν προσειληφὼς τὴν Φιλοποίμενος, λόγῳ τε
 25 ἀπέφαινε τὰ ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν δίκαια καὶ ὁμοῦ τοῖς λόγοις
 καὶ μέμψιν τινὰ ὑπέτεινεν ἐς τοὺς Ῥωμαίους. Ἀππίος δὲ
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Λυκόρταν λέγοντα ἐποιοῦντο ἐν χλευα-
 σμῷ καὶ Ἀρέως ἀποψηφίζονται καὶ Ἀλκιβιάδα μηδὲν
 ἀδίκημα ἐξ αὐτῶν ἐς Ἀχαιοὺς εἶναι, Λακεδαιμονίους τε
 30 ἀποστείλειαι πρέσβεις ἐφιάσιν ἐς Ῥώμην, ἐναντία ἐφινέντες
 ἢ Ῥωμαίοις συγκείμενα ἦν καὶ Ἀχαιοῖς· Ἀχαιῶν μὲν γὰρ
 εἶρητο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ παρὰ τὴν Ῥωμαίων βουλὴν ἀπιέναι

6 del. Schubart: τὰ πάντα Dindorf || 7 del. Schubart-Walz ὅς V ||
 14 ἀνελθοῦσιν? Schubart || 21 ἐσελθόντες Schubart: ἐπ- β || 22 οὔτε
 Bekker: οὐδὲ β || 27 οἱ V: ὁ β || 32 εἶρητο Musurus: εἴρηται β

πρέσβεις, ἰδία δὲ ἀπειρήτο μὴ πρεσβεύεσθαι τὰς πόλεις
 5 ὅσαι συνεδρίου τοῦ Ἀχαιῶν μετεῖχον. ἀντιπρεσβευσαμένων
 δὲ καὶ Ἀχαιῶν Λακεδαιμονίοις καὶ λόγων ῥηθέντων ὑπὸ
 ἀμφοτέρων ἐπὶ τῆς βουλῆς, τοὺς αὐτοὺς ἀποστέλλουσιν
 αὐθις οἱ Ῥωμαῖοι Λακεδαιμονίοις γενέσθαι καὶ Ἀχαιοῖς 5
 δικαστάς, Ἀππιον καὶ ὅσοι σὺν ἐκείνῳι πρότερον ἐς τὴν
 Ἑλλάδα ἀφίκοντο. οἱ δὲ τοὺς τε ἐκβληθέντας ὑπὸ Ἀχαιῶν
 κατάγουσιν ἐς Σπάρτην καὶ ὅσων πρὸ κρίσεως ἀπελθόν-
 των κατέγνωστο ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀδικεῖν, καὶ τὰ ἐπὶ
 τούτοις τιμήματα ἔλυσαν· καὶ συντελείας μὲν Λακεδαι- 10
 μονίους <τῆς> ἐς τὸ Ἀχαιῶν οὐκ ἀφιάσι, περὶ δὲ τῇ
 ἐκάστῳ ψυχῇ ξενικά σφισι διδόασιν εἶναι δικαστήρια,
 ὅσα δὲ ἄλλα ἐγκλήματα, λαμβάνειν τε αὐτοὺς καὶ ἐν τῷ
 Ἀχαιῶνι ὑπέχειν τὰς κρίσεις. ἐτειχίσθη δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς
 6 αὐθις Σπαρτιάταις ὁ κύκλος τοῦ ἄστεως. Λακεδαιμονίων 15
 δὲ οἱ κατελθόντες, βουλευόντες παντοῖα ἐπὶ Ἀχαιοῖς,
 λυπήσειν σφᾶς ἐπὶ τοιῷδε μάλιστα ἤλπιζον. Μεσσηνίους
 τοὺς Φιλοποίμενι θανάτου συναιτίους γενέσθαι νομισθέν-
 τας καὶ κατὰ αἰτίαν ταύτην ὑπὸ Ἀχαιῶν ἐκπεπτωκότας,
 τούτους τε καὶ Ἀχαιῶν αὐτῶν τοὺς φεύγοντας ἀναβῆναι 20
 πείθουσιν ἐς Ῥώμην· σὺν δὲ σφισιν ἀνεληλυθότες καὶ
 αὐτοὶ γενέσθαι τοῖς ἀνδράσιν ἔπρασσον κάθοδον· ἅτε δὲ
 τοῦ Ἀππίου Λακεδαιμονίοις συμπροθυμουμένου μεγάλως,
 Ἀχαιοῖς δὲ ἐπὶ παντὶ ἀντιβαίνοντος, ἔμελλεν οὐ χαλεπῶς
 Μεσσηνίων καὶ Ἀχαιῶν τοῖς φεύγουσι τὰ βουλευματα ἐς 25
 δέον χωρήσειν· γράμματά τε αὐτίκα ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐς τε
 Ἀθήνας κατεπέμπετο καὶ ἐς Αἰτωλίαν, κατὰγειν σφᾶς
 7 Μεσσηνίους καὶ Ἀχαιοὺς ἐπὶ τὰ οἰκεῖα. τοῦτο Ἀχαιοὺς ἐς
 τὰ μάλιστα ἠρίασεν, ὥς οὔτε ἄλλως πάσχοντας δίκαια ὑπὸ
 Ῥωμαίων καὶ ἐς τὸ ἀνωφελὲς προὔπηργμένων σφίσιν ἐς 30
 αὐτοῦς, οἱ ἐπὶ τὰ Φιλίππου καὶ Αἰτωλῶν ἐναντία καὶ αὐθις

8 ὅσον F || 11 suppl. Schubart coll. 11. 3 | τῇ om. F || 13 δὲ
 Bekker: τε β || 13. 14 καὶ post. Ἀχαιῶνι aptius collocari censuit
 Bekker || 19 <τῇ> αἰτίαν Dindorf coll. 10. 9, 17. 5, at cf. 10. 25. 2 ||
 23 συμπροθυμουμένου PaVa: συν- β || 26 τε¹ Bekker δὲ β ||
 27 τωλίαν F || 30 ἀνωφελὲς V: ἀνοφελὲς β

Ἀντιόχου στρατεύσαντες χάριτι <τῇ> ἐς Ῥωμαίους ἐγίνοντο ὕστεροι φυγάδων ἀνθρώπων καὶ οὐ καθαρῶν χεῖρας· ὁμῶς δὲ εἶκιν σφίσιν ἐδόκει.

Τόδε μὲν δὴ ἐς τοσοῦτο ἐπράχθη. τολμημάτων δὲ τὸ 10
 5 ἀνοσιώτατον, τὴν πατρίδα καὶ ἄνδρας προδιδόναι πολίτας
 ἐπὶ οἰκείοις κέρδεσιν, ἔμελλε καὶ Ἀχαιοῖς κακῶν ἄρξαι, οὐποτε ἐκ τοῦ χρόνου παντὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκλιπόν. ἐπὶ μὲν
 γε Δαρεῖον τοῦ Ὑστάσπου βασιλεύοντος Περσῶν Ἰωσι τὰ
 πράγματα ἐφθάρη Σαμίων πλὴν ενός τε καὶ δέκα ἀνδρῶν
 10 τῶν ἄλλων τριηράρχων τὸ ναυτικὸν τὸ Ἰώνων προδόντων.
 μετὰ δὲ Ἰωνας κεχειρωμένους ἠνδραποδίσαντο καὶ Ἑρέ- 2
 τριαν Μῆδοι, προδότηι δὲ ἐγένοντο οἱ εὐδοκιμοῦντες μά-
 λιστα ἐν Ἑρετρίαι Φίλαγρος Κυνέου καὶ Εὐφορβος Ἀλ-
 κιμάχου. Ἐξέρξῃ δὲ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλαύνοντι Θεσσαλία
 15 τε δι' Ἀλενάδου προεδόθη, Θήβας δὲ Ἀτταγῖνος καὶ
 Τιμηγενίδας προδιδάσι φερόμενοι τὰ πρῶτα ἐν Θήβαις.
 Πελοποννησίων δὲ καὶ Ἀθηναίων πολεμησάντων Ξενίας
 Ἥλεις ἐπεχείρησεν Ἥλιν Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀγιδι προ-
 δοῦναι, οἳ τε Λυσάνδρου καλούμενοι ξένοι χρόνον οὐδένα 3
 20 ἀνίσταν πατρίδας ἐγχειρίζοντες Λυσάνδρῳ τὰς ἐαυτῶν.
 κατὰ δὲ τὴν Φιλίππου βασιλείαν τοῦ Ἀμύντου Λακεδαί-
 μονα πόλεων μόνην οὐ προδοθεῖσαν τῶν ἐν Ἑλλήσιν εὖροι
 τις ἄν· αἱ δὲ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ προδοσίας
 μᾶλλον ἢ ὑπὸ νόσου πρότερον τῆς λοιμώδους ἐφθάρησαν.
 25 Ἀλεξάνδρῳ δὲ τῷ Φιλίππου παρέσχεν ἡ εὐτυχία μικρὰ
 ἀνδρῶν προδοτῶν καὶ οὐκ ἄξια λόγου προσδεηθῆναι. ἐπεὶ 4
 δὲ τὸ ἐν Λαμίας πταῖσμα ἐγένετο Ἑλλήσιν, Ἀντίπατρος μὲν,
 ὅτε διαβῆναι ποιούμενος σπουδὴν πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἀσίᾳ
 πόλεμον, ἐβούλετο εἰρήνην ἐν τάχει συντίθεσθαι, καὶ οἱ
 30 διέφερεν οὐδὲν εἰ Ἀθήνας τε ἐλευθέραν καὶ τὴν πᾶσαν

1 suppl. Schubart coll. 3. 9. 12 || 4 τόδε Schubart Hitzig qui 1.
 33. 7, 2. 4. 1, 6. 8. 3 aliosque locos conferre iubet: τότε β || 7 ἐκ-
 λειπόν V: ἐκλειπόν β || 13 Φίλαγρος Amasaeus: φίλαβρος β ||
 15 Ἀλεναδῶν Sylburg | προεδόθη F | ἀτταγίλος V || 30 ἐλευθέραν
 post p. 170, 1 Ἑλλάδα ponunt R^{ms}PaVb, at Ἀθήνας cum numero
 singulari construi posse monet Hitzig coll. 3. 19. 6, 8. 33. 2

Ἑλλάδα ἀφήσει· Δημάδης δὲ καὶ ὅσον προδοτῶν Ἀθήνησιν
 ἄλλο ἦν, ἀναπειθουσιν Ἀντίπατρον μηδὲν ἐς Ἑλληνας φρο-
 νῆσαι φιλάνθρωπον, ἐκφοβήσαντες δὲ Ἀθηναίων τὸν δῆ-
 μὸν ἐς τε Ἀθήνας καὶ πόλεων τῶν ἄλλων τὰς πολλὰς ἐγέ-
 5 νοντο αἴτιοι Μακεδόνων ἐσαχθῆναι φρουράς. βεβαιοὶ δέ
 μοι καὶ τόδε τὸν λόγον· Ἀθηναῖοι γὰρ μετὰ τὸ ἀτύχημα τὸ
 ἐν Βοιωτοῖς οὐκ ἐγένοντο Φιλίππου κατήκοοι, ἀλόντων
 μὲν σφισι δισχιλίων, ὥς ἐκρατήθησαν, παρὰ τὸ ἔργον,
 χιλίων δὲ φονευθέντων· ἐν Λαμία δὲ περὶ διακοσίους πε-
 σόντων καὶ οὐ πλέον τι, Μακεδόσιν ἐδουλώθησαν. οὕτω 10
 μὲν οὐποτε τὴν Ἑλλάδα ἐπέλειπον οἱ ἐπὶ προδοσίαι νο-
 σήσαντες· Ἀχαιοὺς δὲ ἀνὴρ Ἀχαιὸς Καλλικράτης τηρι-
 καῦτα ἐς ἅπαν ἐποίει Ῥωμαίοις ὑποχειρίους. ἀρχὴ δὲ σφι-
 σιν ἐγίνετο κακῶν Περσεὺς καὶ ἡ Μακεδόνων ἀρχὴ κατα-
 λυθεῖσα ὑπὸ Ῥωμαίων. 15

6 Περσεὶ τῷ Φιλίππου πρὸς Ῥωμαίους ἄγοντι εἰρήνην
 κατὰ συνθήκας, ἃς ὁ πατὴρ οἱ Φίλιππος ἐποίησατο, ἐπῆλ-
 θεν ὑπερβῆναι τοὺς ὅρκους καὶ ἐπὶ τε Σαπαίων τὸν βασι-
 λέα Ἀβρούπολιν στράτευμα ἀγαγὼν ἐποίησεν ἀναστά-
 20 τους Ῥωμαίων συμμάχους ὄντας· Σαπαίων δὲ τούτων καὶ
 7 Ἀρχίλοχος ἐν ἰάμβωι μνήμην ἔσχε. Μακεδόνων δὲ καὶ
 Περσέως κεχειρωμένων πολέμωι διὰ τὸ ἐς Σαπαίους ἀδί-
 κημα, ἄνδρες τῆς Ῥωμαίων βουλῆς δέκα ἐπέμφθησαν
 καταστησόμενοι πρὸς τὸ ἐπιτηδεύτατον Ῥωμαίοις τὰ ἐν
 Μακεδονίαι. ἦκοντας δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχετο ὁ Καλλι-
 25 κράτης οὔτε ἔργον τῶν ἐς τὴν κολακείαν οὔτε λόγον οὐδένα
 ἐς αὐτοὺς παριείς· ἓνα δὲ τινα ἐξ αὐτῶν ἄνδρα οὐδαμῶς ἐς
 δικαιοσύνην πρόθυμον, τοῦτον τὸν ἄνδρα προσεποιήσατο ὁ
 Καλλικράτης ἐς τοσοῦτον ὥστε αὐτὸν καὶ ἐς τὸ συνέδριον

21 fr. 49 Bergk⁴ = 93 West, cf. fr. 120 Tarditi

6 τόδε Sylburg: τόνδε β || 8 ἐκρατήθησαν Pa: ἐκράτησαν β Pa¹ ||
 18 post ἐπὶ τε lac. ind. Schubart-Walz <Σαπαίους καὶ> Schleier-
 macher Σαπαίους <καὶ> τ. β. Kuhn | Σαπαίων Sylburg e Str. Steph.
 Byz.: σαπέων β || 21 ἰαμβίωι P || 22 Σαπαίους edd.: σαπέους F
 σαπέτους V σαπέσους P

ἔσελθεῖν τὸ Ἀχαιῶν ἔπεισεν. ὁ δὲ ὥς ἐς τὸν σύλλογον ἐσῆλ- 8
 θεν, ἔλεγεν ὥς πολεμοῦντι πρὸς Ῥωμαίους Περσεῖ χρήματα
 οἱ δυνατώτατοι τῶν Ἀχαιῶν παράσχοιεν, συνάraito δὲ καὶ
 ἐς τὰ ἄλλα· ἐκέλευσεν οὖν καταγνῶναι τοὺς Ἀχαιοὺς θά-
 5 νατον· εἰ δὲ ἐκείνοι καταγνοίεν, τότε καὶ αὐτὸς τὰ ὀνό-
 ματα ἐρεῖν ἔφασκε τῶν ἀνδρῶν. λέγειν τε δὴ ἐδόκει παντά-
 πασιν ἄδिका καὶ αὐτὸν ἡξίον οἱ ἐς τὸν σύλλογον ἐληλυ-
 θότες ἦδη, εἰ Περσεῖ τὰ αὐτὰ Ἀχαιῶν τινες ἔπραξαν,
 ὀνομαστὶ αὐτῶν ἐκάστου μνησθῆναι, πρότερον δὲ οὐ σφᾶς
 10 καταγινώσκειν εἰκὸς εἶναι. ἐνθα δὴ ὥς ἡλέγχετο ὁ Ῥωμαῖος, 9
 ἀπετόλμησεν εἰπεῖν ὥς οἱ ἐστρατηγηκότες Ἀχαιῶν ἐνέχον-
 ται πάντες τῇ αἰτίᾳ· πάντας γὰρ φρονῆσαι τὰ Μακεδόνων
 τε καὶ Περσέως. ὁ μὲν δὴ ταῦτα ἔλεγεν ὑπὸ διδασκαλίας
 τῇ Καλλικράτους· ἀναστὰς δὲ μετ' αὐτὸν Ξένων — <ἦν
 15 δὲ ὁ Ξένων> οὗτος οὐκ ἐλαχίστου λόγου παρὰ Ἀχαιοῖς —
 'οὕτως' ἔφη 'κατὰ τὴν αἰτίαν ἔχει ταύτην· ἐστρατήγησα
 μὲν Ἀχαιῶν καὶ ἐγώ, ἀδικίας δὲ οὐδὲν ἐς Ῥωμαίους, οὐδὲ
 εὐνοίας μοι μέτεστιν ἐς Περσέα· καὶ τοῦδε ἔνεκα ἐθέλω
 μὲν ἐν συνεδρίῳ τῷ Ἀχαιῶν, ἐθέλω δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς Ῥω-
 20 μαίοις ὑπέχειν κρίσιν.' ὁ μὲν δὴ ὑπὸ συνειδότος ἐπαρρη- 10
 σιάζετο ἀγαθοῦ· ὁ δὲ ἐπελάβετο αὐτίκα ὁ Ῥωμαῖος τῆς
 προφάσεως, καὶ ὁπόσοις Καλλικράτης ἐπῆγεν αἰτίαν Περ-
 σεῖ σφᾶς φρονῆσαι τὰ αὐτά, ἀνέπεμπεν ἐν δικαστηρίῳ
 κρίσιν τῷ Ῥωμαίων ὑφέξοντας. ὁ μὴ πω κατειλήφει πρό-
 25 τερον Ἑλλήνας· οὐδὲ γὰρ {παρὰ} Μακεδόνων οἱ ἰσχύσαν-
 τες μέγιστον, Φίλιππος Ἀμύντου καὶ Ἀλέξανδρος, τοὺς
 ἀνθεστηκότας σφίσιν Ἑλλήνων ἐς Μακεδονίαν ἐβιάσαντο
 ἀποσταλῆναι, διδόναι δὲ αὐτοὺς ἐν Ἀμφικτύοσιν εἶων λό-
 γον. τότε δὲ ἐκ τοῦ Ἀχαιῶν ἔθνους ὄντινα καὶ ἀναίτιον 11
 30 Καλλικράτης ἐθελήσειεν αἰτιάσασθαι, ἀνάγεσθαι πάντα
 τινὰ ἐκεκύρωτο ἐς Ῥώμην· καὶ ἐγένοντο ὑπὲρ χιλίους οἱ
 ἀναχθέντες. τούτους ὑπὸ Ἀχαιῶν οἱ Ῥωμαῖοι προκατεγνω-
 σθῆναι νομίζοντες ἔς τε Τυρσηνίαν καὶ ἐς τὰς ἐκεῖ διέπεμ-

14, 15 suppl. Dindorf coll. 8. 53. 2 <ὁ δὲ Ξένων> Na || 17 οὐδὲ
 Herwerden: οὔτε β || 21 ἐπελάβετο Bekker: ὑπ. β || 25 οὐδὲ Pa:
 οὔτε β | del. edd.

- παν πόλεις, καὶ Ἀχαιῶν ἄλλοτε ἄλλας ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν
 πρεσβείας τε καὶ ἱκεσίας ἐπιπεμπόντων λόγον ἐποιοῦντο
 12 οὐδένα. ἐπτακαίδεκάτῳ δὲ ὕστερον ἔτει τριακοσίους ἦ καὶ
 ἐλάσσονας, οἳ μόνοι περὶ Ἰταλίαν Ἀχαιῶν ἔτι ἐλείποντο,
 ἀφιᾷσιν, ἀποχρώντως κολασθῆναι σφᾶς ἡγούμενοι. ὅσοι 5
 δὲ ἀποδράντες ὠιχοντο ἢ εὐθὺς ἡνίκα ἀνήγοντο ἐς Ῥώμην
 ἢ ὕστερον ἐκ τῶν πόλεων ἐς ἃς ὑπὸ Ῥωμαίων ἐπέμφθησαν,
 πρόφασις οὐδεμία ἦν τούτους ἀλόντας <μῆ> ὑποσχεῖν δί-
 κην.
- 11 Ῥωμαῖοι δὲ αὐθις ἄνδρα ἐκ τῆς βουλῆς καταπέμπουσιν 10
 ἐς τὴν Ἑλλάδα· ὄνομα μὲν τῷ ἀνδρὶ ἦν Γάλλος, ἀπέσταλτο
 δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀργείοις ὑπὲρ γῆς ἀμφισβητουμέ-
 νοις γενέσθαι δικαστῆς. οὗτος ὁ Γάλλος ἐς τὸ Ἑλληνικὸν
 πολλὰ μὲν εἶπε, πολλὰ δὲ καὶ ἔπραξεν ὑπερήφανα, Λακε-
 δαιμονίους δὲ καὶ Ἀργείους τὸ παράπαν ἔθτετο ἐν χλευα- 15
 2 σίαι· πόλεσι γὰρ ἐς τοσοῦτο ἡκούσiais ἀξιώματος καὶ ὑπὲρ
 τῶν ὄρων τῆς χώρας τὰ μὲν παλαιότερα ἐς οὐκ ἀφανῆ πό-
 λεμον καὶ ἔργα οὕτως ἀφειδῆ προαχθείσαις, κριθείσαις δὲ
 καὶ ὕστερον παρὰ δικαστῇ κοινῶι Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου,
 αὐτὸς μὲν σφισιν ὁ Γάλλος ἀπηξίωσε δικαστῆς καταστῆ- 20
 ναι, Καλλικράτει δὲ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ ἀλάστορι
 3 ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν. ἀφίκοντο δὲ ὡς τὸν Γάλλον καὶ Αἰτω-
 λῶν οἱ Πλευρῶνα οἰκοῦντες, συντελείας τῆς ἐς Ἀχαιοὺς
 ἐθέλοντες ἄφεσιν εὐρασθαι· καὶ αὐτοῖς ἐπετράπη μὲν ὑπὸ
 τοῦ Γάλλου πρεσβείαν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἰδία παρὰ Ῥω- 25
 μαίους ἀποστεῖλαι, ἐπετράπη δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων συνεδρίον
 <τοῦ> Ἀχαιῶν ἀποστῆναι. προσεπεστάλη δὲ ὑπὸ τῆς βου-
 λῆς τῷ Γάλλῳ πόλεις ὅπόσας ἐστὶν οἷός τε {ὡς} πλεί-
 στας ἀφείναι συλλόγον τοῦ Ἀχαιῶν.
- 4 Ὁ μὲν δὴ τὰ ἐντεταλμένα ἐποίη, Ἀθηναίων δὲ ὁ δῆμος 30
 ἀνάγκη πλέον ἢ ἐκουσίως διαρπάζουσιν Ὠρωπὸν ὑπήκοον

6 ὄχετο F || 8 suppl. Musurus || 12 γῆς Siebelis: τῆς β | ἀμφι-
 σβητουμένοις P: -ης VF oi V^{sv} || 18 προσαχθείσαις F || 20 σφι-
 σιν Sylburg: φησιν β || 25 ἐπὶ Porpo: ὑπὸ β ὑπὲρ RPaVb ||
 27 suppl. Dindorf | προσεπεστάλη Sylburg: προεπ- β || 28 οἷός R¹
 PaVb: οἷς β | del. Dindorf || 29 ἀφείναι Sylburg: ἀφείσθαι β |
 συλλόγου R^{sv} PaVb: -ω β

σφισιν οὖσαν· πενίας γὰρ ἐς τὸ ἔσχατον Ἀθηναῖοι την-
καῦτα ἦκον ἄτε ὑπὸ Μακεδόνων πολέμῳ πιεσθέντες μά-
λιστα Ἑλλήνων. καταφεύγουσιν οὖν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων
βουλὴν οἱ Ὠρώπιοι· καὶ δόξαντες παθεῖν οὐ δίκαια, {καὶ}
5 ἐπεστάλη Σικυνώνιοις ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιβάλλειν σφᾶς
Ἀθηναίοις ἐς Ὠρωπίους ζημίαν κατὰ τῆς βλάβης ἧς ἤρξαν
τὴν ἀξίαν. Σικυνώνιοι μὲν οὖν οὐκ ἀφικομένοις ἐς καιρὸν 5
τῆς κρίσεως Ἀθηναίοις ζημίαν πεντακόσια τάλαντα ἐπι-
βάλλουσι, Ῥωμαίων δὲ ἡ βουλὴ δεηθεῖσιν Ἀθηναίοις
10 ἀφίησι πλὴν ταλάντων ἑκατὸν τὴν ἄλλην ζημίαν· ἐξέτισαν
δὲ οὐδὲ ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλλὰ ὑποσχέσεσι καὶ δώροις
ὑπελθόντες Ὠρωπίους ὑπάγονται σφᾶς ἐς ὁμολογίαν, φρου-
ρὰν τε Ἀθηναίων ἐσελθεῖν ἐς Ὠρωπὸν καὶ ὁμήρους λαβεῖν
παρὰ Ὠρωπίων Ἀθηναίους· ἦν δὲ αὐθις ἐς Ἀθηναίους γέ-
15 νηται ἔγκλημα Ὠρωπίοις, τὴν φρουρὰν τότε ἀπάγειν παρ'
αὐτῶν Ἀθηναίους, ἀποδοῦναι δὲ καὶ ὀπίσω τοὺς ὁμή-
ρους. χρόνος τε δὴ οὐ πολὺς ὁ μεταξὺ ἦνυστο, καὶ 6
τῶν φρουρῶν ἀδικοῦσιν ἄνδρες Ὠρωπίους. οἱ μὲν δὴ
ἐς τὰς Ἀθήνας ἀπέστελλον ὁμήρους τε ἀπαιτήσοντας
20 καὶ φρουρὰν σφισιν ἐξάγειν κατὰ τὰ συγκείμενα ἐροῦν-
τας· Ἀθηναῖοι δὲ οὐδέτερα ἔφασαν ποιήσιν, ἀνθρώπων
γὰρ <τινων> ἐπὶ τῇ φρουρᾷ καὶ οὐ τοῦ Ἀθηναίων δήμου
τὸ ἁμάρτημα εἶναι· τοὺς μέντοι αὐτὰ εἰργασμένους ἐπηγ-
γέλλοντο ὑφέξειν δίκην. οἱ δὲ Ὠρώπιοι καταφεύγοντες 7
25 ἐπὶ Ἀχαιοὺς τιμωρῆσαί σφισιν <ἐδέοντο>· Ἀχαιοὶς δὲ ἤρε-
σκε μὴ τιμωρεῖν φιλῆαι τε καὶ αἰδοῖ τῇ Ἀθηναίων. ἐνταῦθα
οἱ Ὠρώπιοι Μεναλκίδαι, Λακεδαιμονίῳ μὲν γένος, στρα-
τηγοῦντι δὲ ἐν τῷ τότε Ἀχαιῶν, ὑπισχνοῦνται δέκα τάλαν-
των δόσιν, ἦν σφισιν ἐπικουρεῖν Ἀχαιοὺς ἄγῃ· ὁ δὲ ἀπὸ
30 τῶν χρημάτων μεταδώσειν Καλλικράτει τὸ ἥμισυ ὑπ-

2 πολέμῳ Corais: -ου β (at cf. 3. 10. 2, 8. 4. 4) || 3 ἐπὶ Steph.
Byz.: ὑπὸ β || 4 del. R¹PaVb || 18 ἄνδρες Sylburg: -ας β ||
20 ἐροῦντας R^{sv}PaVb: -ες β <προ>ερούντες ? Hitzig coll. 13. 2. 4.
14. 4 || 22 suppl. Schubart-Walz <τῶν> Sylburg || 23 αὐτό ? Schu-
bart || 24 καταφεύγοντες R¹Pa: κατέφευγόν τε β || 25 post Ἀχαι-
οὺς lac. ind. Dindorf | suppl. R^{ms}PaVb, post Ἀχαιοὺς inser. Spiro

ισχυεῖτο, ἰσχύοντι διὰ φιλίαν τὴν Ῥωμαίων ἐν Ἀχαιοῖς μέ-
 8 γιστον. προσγενομένου δὲ τοῦ Καλλικράτους πρὸς τὴν Μεν-
 αλκίδου γνώμην ἐκεκύρωτο κατὰ Ἀθηναίων ἀμύνειν Ὀρω-
 πίοις. καὶ τις ἐξαγγέλλει ταῦτα ἐς τοὺς Ἀθηναίους· οἱ δὲ
 ὡς ἕκαστος τάχους εἶχεν ἐς τὸν Ὀρωπὸν ἐλθόντες καὶ 5
 αὐθις κατασύραντες εἴ τι ἐν ταῖς προτέραις παρεῖτο σφισιν
 ἀρπαγαῖς, ἀπάγουσι τὴν φρουράν. Ἀχαιοὺς δὲ ὑστερήσαν-
 τας τῆς βοηθείας Μεναλκίδας μὲν καὶ Καλλικράτης ἐσβάλ-
 λειν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐπειθον· ἀνθισταμένων δὲ ἄλλων τε
 αὐτοῖς καὶ οὐχ ἥκιστα τῶν ἐκ Λακεδαίμονος, ἀνεχώρησεν 10
 ὀπίσω τὸ στράτευμα.

- 12 Ὀρώπιοι δὲ καὶ ὠφελείας σφίσιν οὐ γενομένης τῆς παρὰ
 Ἀχαιῶν, ὅμως ὑπὸ Μεναλκίδα τὰ χρήματα ἐξεπράχθησαν·
 ὁ δὲ ὡς τὸ δωροδόκημα εἶχεν ἐν χειρὶ, ἐποιεῖτο συμφορὰν εἰ
 καὶ Καλλικράτει μεταδώσει τῶν λημμάτων. τὰ μὲν δὴ 15
 πρῶτα ἀναβολαῖς καὶ ἀπάταις ἐχρῆτο ἐς τὴν δόσιν, μετὰ
 2 δὲ οὐ πολὺ ἐτόλμησεν ἀποστερεῖν ἐκ τοῦ εὐθέος. βεβαιοῖ
 δὴ τὸ λεγόμενον ὡς ἄρ' ἦν καὶ πῦρ ἐς πλεον ἄλλου πυρὸς
 καῖον καὶ λύκος ἀγριώτερος λύκων ἄλλων καὶ ὠκύτερος
 ἰέραξ ἰέρακος πέτεσθαι, εἶγε καὶ Καλλικράτην ἀνοσιώ- 20
 τατον τῶν τότε Μεναλκίδας {μὲν} ὑπερῆρεν ἀπιστία,
 Καλλικράτην, ὃς ἐλάσσων παντοίου λήμματος καὶ ἐπὶ
 οὐδενὶ οἰκείῳ κέρδει πόλει τῇ Ἀθηναίων ἀπηχθημένος
 πανσάμενον {μὲν} τῆς ἀρχῆς Μεναλκίδαν ἐδίωκεν ἐν τοῖς
 Ἀχαιοῖς θανάτου δίκην· πρεσβεῦσαί τε γὰρ Ἀχαιῶν ἐναν- 25
 τία ἔφασκεν αὐτὸν ἐς Ῥώμην καὶ ἐς τὰ μάλιστα γενέσθαι
 πρόθυμον ἐξελεσθαι τὴν Σπάρτην συνεδρίου τοῦ Ἀχαιῶν.
 3 ἐνταῦθα ὡς ἀφικνεῖτο ἐς πᾶν ὁ Μεναλκίδας κινδύνου, με-
 ταδίδωσι τάλαντα τρία τῶν ἐξ Ὀρωποῦ Μεγαλοπολίτη
 Διαίῳ. ἐγγόνει δὲ αὐτῷ καὶ ἀρχῆς διάδοχος τῆς Ἀχαιῶν 30
 ὁ Δίαιος· τότε δὲ ὑπὲρ τοῦ λήμματος προθυμούμενος ἔμελ-
 λε Μεναλκίδαι καὶ ἀκόντων Ἀχαιῶν σωτηρίαν παρέξειν.

8 μεναλκίδας **Θ**: μενάλκας **β** || 10 ἀνεχώρησεν **R^{sv}PaVb**: ἀνα-
 χωρῆσαι **β** || 20 Καλλικράτην del. Kayser || 21 del. **Na** Corais ||
 24 del. Siebelis || 29 τῶν **R^{sv}Pa**: τῷ **β**

Ἀχαιοὶ δὲ ἐπὶ τῇ μὲν ἀφέσει τοῦ Μεναικίδα ἰδίαί τε ἕκα-
 στος καὶ ἐν κοινῷ Δίαιον ἐποιοῦντο ἐν αἰτίαι· Δίαιος δὲ
 σφᾶς ἀπὸ τῶν ἐς αὐτὸν ἐγκλημάτων μετήγεν ἐς πραγμά-
 των ἐλπίδα μειζόνων, προφάσει χρώμενος τοιαῖδε ἐς τὴν
 5 ἀπάτην. Λακεδαιμόνιοι περὶ ἀμφισβητήσιμον χώρας κατα- 4
 φεύγουσιν ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλήν· καταφεύγουσι δὲ
 αὐτοῖς προεῖπεν ἡ βουλή δικάζεσθαι τὰ ἄλλα πλὴν ψυχῆς
 ἐν συνεδρίῳ τῷ Ἀχαιῶν. ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἀπεκρίνατο·
 Δίαιος δὲ οὐ τὸν ὄντα ἔλεγεν Ἀχαιοῖς λόγον, ψυχαγωγῶν
 10 δὲ αὐτοὺς ἔφασκε παρὰ τῆς Ῥωμαίων σφίσι ἐφεῖσθαι 5
 βουλῆς καὶ θάνατον ἀνδρὸς καταγνῶναι τῶν ἐκ Σπάρτης.
 οἱ μὲν δὴ δικάζειν Λακεδαιμονίοις ἡξίουν καὶ ὑπὲρ τῆς 5
 ἐκάστου ψυχῆς, Λακεδαιμόνιοι δὲ οὔτε ἀληθῆ συνεχώρουν·
 Δίαιον λέγειν καὶ ἀνάγειν ἤθελον ἐπὶ τὴν Ῥωμαίων βουλήν.
 15 Ἀχαιοὶ δὲ ἀντελαμβάνοντο αὐθις ἄλλον λόγον, πόλεις ὅσαι
 τελοῦσιν ἐς Ἀχαιοὺς μηδεμίαν ἐφ' ἑαυτῆς καθεστηκέναι
 κυρίαν ἄνευ τοῦ κοινοῦ τοῦ Ἀχαιῶν παρὰ Ῥωμαίους ἰδίαί
 πρεσβείαν ἀποστέλλειν. πόλεμός τε δὴ ἀπὸ τῶν ἀμφισβη- 6
 τημάτων τούτων Ἀχαιοῖς καὶ Λακεδαιμονίοις ἤρχετο καὶ
 20 Λακεδαιμόνιοι συνιέντες οὐκ ἀξιόμαχοι πρὸς Ἀχαιοὺς
 εἶναι πρεσβείαις ἐχρῶντο πρὸς τὰς πόλεις αὐτῶν καὶ ἰδίαί
 πρὸς τὸν Δίαιον λόγοις. αἱ μὲν δὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἱ πόλεις
 ἐποιοῦντο τὰς ἀποκρίσεις, οὗ σφισιν ἔξοδον ἐπαγγέλλοντος
 στρατηγοῦ παρακούειν εἶναι νόμον· Δίαιος γὰρ ἤρχε τῶν
 25 Ἀχαιῶν καὶ ἔφασκεν οὐ τῇ Σπάρτῃ, τοῖς δὲ ταράσσουσιν 7
 αὐτὴν πολεμήσων ἀφίξεσθαι. ἐρομένων δὲ τῶν γερόντων
 ὁπόσους ἡγοῖτο ἀδικεῖν, ἐσπέμπει σφίσι τεσσάρων ὀνό-
 ματα ἀνδρῶν καὶ εἴκοσι πρωτενόντων τὰ πάντα ἐν Σπάρ-
 τηι. ἐνταῦθα Ἀγασισθένους ἐνίκησε γνώμη δοκίμου καὶ τὰ
 30 πρότερα ὄντος, ἀπὸ δὲ τῆς παραινέσεως ταύτης προελθόν-
 τος καὶ ἐς πλεον δόξης· ὃς τοὺς ἀνδρας τούτους ἐκέλευσεν
 ἐκ Λακεδαίμονος ἐθελοντὰς φεύγειν μηδὲ αὐτοῦ μένον-
 τας ἐργάσασθαι τῇ Σπάρτῃ πόλεμον, φυγόντας δὲ ἐς
 Ῥώμην καταχθήσεσθαι σφᾶς οὐ μετὰ πολὺ ἔφασκεν ὑπὸ

- 8 Ῥωμαίων. καὶ οἱ μὲν ἀπελθόντες ὑπήγοντο ὑπὸ Σπαρ-
τιατῶν ἐς δικαστήριον τῷ λόγῳ καὶ ἀποθανεῖν ἦσαν
κατεγνώσμενοι· ἀπεστάλησαν δὲ καὶ ὑπὸ Ἀχαιῶν Καλλι-
κράτης ἐς Ῥώμην καὶ Δίαιος τοῖς φεύγουσιν ἐκ Σπάρτης
ἀντιδικήσοντες ἐπὶ τῆς βουλῆς. καὶ αὐτῶν ὁ μὲν κατὰ τὴν 5
ὁδὸν Καλλικράτης τελευτᾷ νόσῳ, οὐδὲ οἶδα εἰ ἀφικό-
μενος ἐς Ῥώμην ὠφέλησεν ἄν τι Ἀχαιοὺς ἢ κακῶν σφισιν
ἐγένετο μειζόνων ἀρχή· Δίαιος δὲ ἐς ἀντιλογίαν Μεναλ-
κίδαι καταστάς ἐπὶ τῆς βουλῆς πολλὰ μὲν εἶπε, τὰ δὲ
9 ἤκουσεν οὐ σὺν κόσμῳ. καὶ σφισιν ἀπεκρίνατο ἡ βουλή 10
ἀποστελεῖν πρέσβεις, οἳ κρινούσιν ὅσα Λακεδαιμονίοις καὶ
Ἀχαιοῖς διάφορα ἦν ἐς ἀλλήλους. καὶ τοῖς ἐκ Ῥώμης πρέσ-
βεσι σχολαιτέρα πῶς ἐγένετο ἡ ὁδός, ὥστε ἐξαπατᾶν ὑπῆρ-
χεν ἐξ ἀρχῆς Διαιῷ τε Ἀχαιοὺς καὶ Μεναλκίδαι Λακε-
δαιμονίους· τοὺς μὲν δὴ παρήγεν ὁ Δίαιος ὥς τὰ πάντα 15
ἐπεσθαι Λακεδαιμόνιοι σφισιν ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς
εἰσιν <κατ>εγνώσμενοι, Λακεδαιμονίους δὲ ὁ Μεναλκίδας
ἡπάτα παντελῶς τοῦ συνεδρεῦειν ἐς τὸ Ἀχαϊκὸν ὑπὸ Ῥω-
μαίων αὐτοὺς ἀπηλλάχθαι.
- 18 Αἰθῆς οὖν ἐκ τῶν ἀντιλογιῶν Λακεδαιμονίοις ὥρμητο 20
Ἀχαιοὶ πολεμεῖν, καὶ στρατὸς ἐπὶ τὴν Σπάρτην ἡθροίζετο
ὑπὸ Δαμοκρίτου στρατηγεῖν τηνικαῦτα Ἀχαιῶν ἡττημένον.
περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον ἀφίκετο ἐς Μακεδονίαν
στρατιά τε Ῥωμαίων καὶ ἡγεμῶν ἐπ' αὐτῇ Μέτελλος,
Ἀνδρίσκῳ τῷ Περσέως τοῦ Φιλίππου πολεμήσοντες 25
ἀφεστηκότι ἀπὸ Ῥωμαίων. καὶ ὁ μὲν ἐν Μακεδονίᾳ πό-
λεμος ἔμελλεν ὥς ῥᾶιστα κατὰ τὸ ἐπιτηδειότατον Ῥω-
2 μαίοις κριθήσεσθαι· Μέτελλος δὲ ἄνδρας ὑπὸ τῆς Ῥω-
μαίων ἀπεσταλμένους βουλῆς ἐπὶ τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πράγμα-
τα ἐκέλευε, πρὶν ἢ ἐς τὴν Ἀσίαν διαβῆναι, τοῖς ἡγεμόσιν 30
αὐτοὺς τοῖς Ἀχαιῶν ἐς λόγους ἐλθεῖν, ὅπλα μὲν ἐπὶ τὴν
Σπάρτην μὴ ἐπιφέρειν σφίσι ἀπαγορεύοντας, τὴν δὲ ἐκ
Ῥώμης παρουσίαν τῶν ἀνδρῶν προεροῦντας μένειν, οἳ κατὰ

11 ἀποστελεῖν Corais: ἀποστέλλειν β || 17 suppl. Hitzig coll. 4.
24. 5, 8. 12. 6, 9. 32. 8, 10. 7. 5

τοῦτο ἦσαν ἀπεσταλμένοι Λακεδαιμονίοις δικασταὶ καὶ
 Ἀχαιοὺς γενέσθαι. οἱ μὲν δὴ τὰ ἐντεταλμένα Δαμοκρίτῳ 3
 καὶ Ἀχαιοὺς ἐπήγγελλον ἐφθακόσιν ἔξοδον ἐπὶ Λακε-
 δαίμονα πεποιῆσθαι καὶ — ἐώρων γὰρ {τὰ} πρὸς τὴν παρ-
 5 αῖνεσιν ἀνθεστηκότα <τὰ> Ἀχαιῶν — ἀπηλλάσσοντο ἐς
 τὴν Ἀσίαν· Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑπὸ φρονήματος μᾶλλον
 ἢ ἰσχύος ἔλαβον μὲν τὰ ὄπλα καὶ ἐπεξῆλθον ἀμυνοῦντες
 τῇ οἰκείᾳ, βιασθέντες δὲ οὐ μετὰ πολὺ, ὅσον μὲν ἐς χιλίους
 οἱ ἡλικίαι μάλιστα αὐτῶν καὶ τόλμαις ἀκμάζοντες πίπτου-
 10 σιν ἐν τῇ μάχῃ, τὸ δὲ ἄλλο στρατιωτικόν, ὥς ἕκαστος
 τάχους εἶχεν, ἔφευγον πρὸς τὴν πόλιν. εἰ δὲ ὁ Δαμόκριτος 4
 προθυμίαν ἐποίησατο, τοῖς φεύγουσιν ἐκ τῆς παρατάξεως
 ὁμοῦ καὶ Ἀχαιοὺς ἐσδραμεῖν <ὑπῆρξεν ἄν> ἐς τὸ τεῖχος {εἰς
 Σπάρτην}· νῦν δὲ αὐτίκα τε ἀνεκάλεσεν ἀπὸ τῆς διώξεως
 15 τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ ἐχρῆτο καὶ ἐς τὸ ἔπειτα καταδρομαῖς
 μᾶλλον καὶ ἀρπαγαῖς ἐκ τῆς χώρας ἢ συντόνῳ πολιορ-
 κίαι. Δαμοκρίτῳ μὲν οὖν ἀπαγαγόντι ὀπίσω τὴν στρα- 5
 τιὰν ἐπιβάλλουσιν οἱ Ἀχαιοὶ ζημίαν πεντήκοντα ἄτε ἀν-
 δρὶ προδότῃ τάλαντα, καὶ — οὐ γὰρ εἶχεν ἐκτίσαι — φεύ-
 20 γων ὤιχετο ἐκ Πελοποννήσου· Δίαιος δὲ Ἀχαιῶν μετὰ
 Δαμόκριτον στρατηγεῖν ἡρημένος ἀποστείλαντι αὐθις
 Μετέλλῳ πρέσβεις ὠμολόγησε μηδένα ἐπάξειν Λακε-
 δαιμονίοις πόλεμον, ἀλλὰ ἔστ' ἂν ἦκωσιν ἐκ Ῥώμης, ἀνα-
 μενεῖν τοὺς διαλλακτάς. στρατήγημα δὲ ἄλλο ἐς τοὺς Λακε- 6
 25 δαιμονίους παρεῦρε τοιόνδε· τὰ ἐν κύκλῳ τῆς Σπάρτης
 πολίσματα ἐς τὴν Ἀχαιῶν ὑπηγάγετο εὐνοίαν, ἐσήγαγε δὲ
 ἐς αὐτὰ καὶ φρουράς, ὀρμητήρια ἐπὶ τὴν Σπάρτην Ἀχαιοὺς
 εἶναι. Μεναλκίδας δὲ ἡρητο μὲν ὑπὸ Λακεδαιμονίων 7
 ἐναντία Διαιῷ στρατηγεῖν· ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἕς τε τὴν
 30 πᾶσαν πολέμον παρασκευὴν καὶ οὐχ ἥμισυ τοῖς χρήμα-
 σιν ἀσθενῶς, πρὸς δὲ καὶ τῆς γῆς σφισιν ἀσπόρου μεμε-
 τηκυίας, {δι' αἷς} ὁμῶς τὰς σπονδὰς ὑπερβῆναι καὶ πόλισμα

4 del. L || 5 suppl. Bekker || 13 suppl. 𐀓 || 13, 14 del. Schubart-
 Walz: τῆς σπάρτης 𐀓 || 17 δημοκρίτω F, item 21 || 23 ἀναμενεῖν
 Corais: ἀναμένειν β || 29 τε om. F || 31 σφισιν Sylburg: φησιν β ||
 32 del. RPaVb πείθει Va ἐτόλμησεν Krüger

Ἰασον ἐλὼν ἐξ ἐπιδρομῆς ἐπόρθησεν, <ἐν> ὄροις μὲν χώρας
 8 τῆς Λακωνικῆς, Ἀχαιῶν δὲ ἐν τῷ τότε ὑπήκοον. ἐξεγείρας
 δὲ αὐθις Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀχαιοῖς πόλεμον ἐν ἐγκλήμα-
 σί τε ἦν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ — οὐ γάρ τινα ἐκ τοῦ προσ-
 δοκωμένου κινδύνου Λακεδαιμονίοις σωτηρίαν εὔρισκεν — 5
 ἀφίησιν ἐκουσίως τὴν ψυχὴν πιὼν φάρμακον. καὶ Μεναλ-
 κίδαι μὲν τέλος τοιοῦτον ἐγένετο, ἄρξαντι ἐν τῷ χρόνῳ
 τότε μὲν Λακεδαιμονίων ὥς ἂν ὁ ἀμαθέστατος στρατηγός,
 πρότερον δὲ ἔτι τοῦ Ἀχαιῶν ἔθνους ὥς ἀνθρώπων ὁ ἀδι-
 κώτατος. 10

- 14 Ἀφίκοντο δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ ἀποσταλέντες ἐκ
 Ῥώμης Λακεδαιμονίοις δικασταὶ καὶ Ἀχαιοῖς γενέσθαι,
 ἄλλοι τε καὶ Ὁρέστης· <ὁ δὲ> τοὺς τε ἐν ἐκάστη πόλει τῶν
 Ἀχαιῶν ἔχοντας τὰς ἀρχὰς καὶ Δίαιον ἐκάλει παρ' αὐτόν.
 ὑφικομένοις δὲ ἔνθα ἔτυχεν αὐτὸς ἐσωικισμένος, ἀπεγύμνον 15
 τὸν πάντα σφίσιν ἤδη λόγον, ὥς δίκαια ἡγοῖτο ἡ Ῥωμαίων
 βουλή μήτε Λακεδαιμονίους τελεῖν ἐς τὸ Ἀχαιῶν μήτε
 αὐτὴν Κόρινθον, ἀφείσθαι δὲ καὶ Ἄργος καὶ Ἡράκλειαν
 τὴν πρὸς Οἰττι καὶ Ὀρχομενίους Ἀρκάδας συνεδρίου τοῦ
 Ἀχαιῶν· γένους τε γὰρ αὐτοῖς οὐδὲν τοῦ Ἀχαιῶν μετεῖναι 20
 καὶ ὕστερον τὰς πόλεις προσχωρῆσαι ταύτας πρὸς τὸ
 2 Ἀχαιῶν. ταῦτα Ὁρέστου λέγοντος οἱ ἄρχοντες τῶν Ἀχαιῶν
 οὐδὲ τὸν πάντα ὑπομείναντες ἀκοῦσαι λόγον ἔθεον ἐς τὸ
 ἐκτὸς τῆς οἰκίας καὶ ἐκάλουν Ἀχαιοὺς ἐς ἐκκλησίαν· οἱ
 δὲ ὥς τὰ ἐγνωσμένα ἐπύθοντο ὑπὸ Ῥωμαίων, αὐτίκα 25
 ἐτρέποντο ἐπὶ τοὺς Σπαρτιάτας οἱ Κορίνθῳ τότε ἔτυχον
 ἐπιδημοῦντες, συνήρπαζον δὲ πάντα τινὰ καὶ ὃν Λακεδαι-
 μόνιον σαφῶς ὄντα ἠπίσταντο καὶ ὅτῳ κουρᾶς ἢ ὑποδη-
 μάτων ἔνεκα ἢ ἐπὶ τῇ ἐσθῇτι ἢ κατ' ὄνομα προσγένετο
 ὑπόνοια· τοὺς δὲ αὐτῶν καὶ καταφυγεῖν ἔνθα Ὁρέστης 30
 ὦικει φθάνοντας ὁμῶς καὶ ἐντεῦθεν ἐβιάζοντο ἔλκειν.
 3 Ὁρέστης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τῆς τε τόλμης ἐπέχειν τοὺς

1 suppl. RPaVb || 5 Λακεδαιμονίοις del. Krüger || 7 χρόνῳ Kuhn:
 εἰαυτοῦ νῶι β αὐτῷ ἐνιαυτῷ Madvig, del. Siebelis || 9 ὥς ἂν M ||
 13 suppl. Kayser || 21 προσχωρῆσαι PaVa: προ- β || 28 κουρᾶς
 edd.: κοῦρος β

Ἀχαιοὺς ἐπειρῶντο καὶ ἐκέλευον μεμνησθαι σφᾶς ὡς ἀδικημάτων καὶ ὑβρεως ἄρχουσιν ἐς Ῥωμαίους. ἡμέραις δὲ ὕστερον οὐ πολλαῖς οἱ Ἀχαιοὶ Λακεδαιμονίων μὲν αὐτῶν ὅσους εἶχον συνειληφότες, κατατίθενται σφᾶς ἐς δεσμω-
 5 τήριον, τοὺς ξένους δὲ ἀπ' αὐτῶν διακρίνοντες ἠφίεσαν. ἀποστέλλουσι δὲ καὶ ἐς Ῥώμην ἄλλους τε Ἀχαιῶν τῶν ἐν τέλει καὶ Θεαρίδαν· <ὡς δὲ> ἀπῆλθον, ἐντυχόντες κατὰ τὴν ἄνοδον Ῥωμαίων πρέσβεισιν ἐπὶ τὰ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀχαιῶν ὕστερον ἢ Ὑρέστης ἀπεσταλμένοις, ὀπίσω καὶ
 10 αὐτοὶ τρέπονται. Διαιῶι δὲ ἐξήκοντος τοῦ χρόνου τῆς 4 ἄρχῃς στρατηγεῖν ὑπὸ Ἀχαιῶν ἡμέτεθ Κριτόλαος. τοῦτον δριμύς καὶ σὺν οὐδενὶ λογισμῶι τὸν Κριτόλαον πολεμεῖν πρὸς Ῥωμαίους ἔρωσ ἔσχε· καί — ἔτυχον γὰρ τότε ἤδη οἱ παρὰ Ῥωμαίων ἦκοντες τὰ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀχαιῶν
 15 δικάσαι — ἀφίκετο μὲν ἐν Τεγέαι τῇ Ἀρκάδων τοῖς ἀνδράσιν ἐς λόγους ὁ Κριτόλαος, ἀθροῖσαι δὲ Ἀχαιοὺς σφισιν ἐς κοινὸν σύλλογον οὐδαμῶς ἤθελεν, ἀλλὰ ἐς μὲν ἐπήκοον τῶν Ῥωμαίων ἐπεμπεν ἀγγέλους κελεύων τοὺς συνέδρους καλεῖν ἐς τὸ Ἀχαϊκόν, ἰδίαι δὲ τοῖς συνέδροις ἐπέστελλεν
 20 ἐς τὰς πόλεις ἀπολείπεσθαι σφᾶς τοῦ συλλόγου. ὡς δὲ οὐκ 5 ἀφίκοντο οἱ συνεδρεύοντες, ἐνταῦθα ὁ Κριτόλαος μάλιστα ἐπεδείκνυτο ἀπάτηι πρὸς Ῥωμαίους χρώμενος, δς ἄλλην ἐκέλευεν ἀναμένειν αὐτοὺς Ἀχαιῶν σύνοδον, ἐς μῆνα ἐσομένην ἔκτον· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἰδίαι διαλέξεσθαι σφισιν
 25 ἄνευ τοῦ κοινοῦ τοῦ Ἀχαιῶν ἔφασκε. καὶ οἱ μὲν ἐπεὶ ἀπα- τώμενοι συνῆκαν, ἀπηλλάσσοντο ἐς Ῥώμην· Κριτόλαος δὲ ἐς Κόρινθον Ἀχαιοὺς ἀθροίσας ἀνέπεισε μὲν ἐπιφέρειν ὅπλα ἐπὶ τὴν Σπάρτην, ἀνέπεισε δὲ καὶ Ῥωμαίοις ἐκ τοῦ
 30 εὐθέος πόλεμον ἄρασθαι. τὸ μὲν δὴ ἄνδρα βασιλέα καὶ πό- 6 λιν ἀνελέσθαι πόλεμον καὶ μὴ εὐτυχῆσαι συνέβη φθόνου μᾶλλον ἐκ του δαιμόνων ἢ τοῖς πολεμήσασι ποιεῖ τὸ ἐγκλη-

7 Θεαρίδαν Clavier e Polyb. 38. 2: θερίδαν β | suppl. 91 | ἀπῆλ-
 θον ἐντυχόντες L: ἐπέλθοιεν τυχόντες β || 10 αὐτοὶ F: -οὺς V -οῖς P |
 τρέπονται R^{SV} PaVa: τρέπεσθαι β || 13 τότε Clavier: ποτε β ||
 24 διαλέξασθαι F || 29 εὐθέος Pa: εὐθέως β || 30 πόλεμον καὶ Mu-
 surus: πολεμήσασι β || 31 ποιεῖ τό] ποιοῖτ' ἄν Hitzig

- μα· θρασύτης δὲ ἢ μετὰ ἀσθενείας μανία μᾶλλον ἢ ἀτυχία καλοῖτο. δ δὴ καὶ Κριτόλαον καὶ Ἀχαιοὺς ἔβλαψε. παρ-
 ὤξυνε δὲ καὶ Ἀχαιοὺς Πυθίας βριωταρχῶν τηνικαῦτα ἐν
 Θήβαις, καὶ οἱ Θηβαῖοι συνεπιλήψεσθαι προθύμως ἐπηγ-
 7 γέλλοντο τοῦ πολέμου. ἐαλώκεσαν δὲ οἱ Θηβαῖοι πρώτην 5
 δίκην Μετέλλου δικάζοντος Φωκεῦσιν ἐκτίσαι ζημίαν, ὅτι
 ἐσέβαλον σὺν δπλοις ἐς γῆν τὴν Φωκίδα, δευτέραν Εὐβοεῦ-
 σιν, ἐδήλωσαν γὰρ καὶ Εὐβοέων τὴν χώραν, τρίτην δὲ
 Ἀμφισσεῦσι, τεμόντες καὶ τὴν Ἀμφισσέων περὶ ἀκμὴν
 σίτον. 10
- 15 Ῥωμαῖοι δὲ παρὰ τε τῶν ἀνδρῶν διδαχθέντες οὗς ἐς τὴν
 Ἑλλάδα ἀπέστειλαν καὶ ἐκ τῶν γραμμάτων ᾧ Μέτελλος
 ἐπέστελλεν, ἀδικεῖν Ἀχαιῶν κατέγνωσαν· καὶ — ἦν γὰρ
 Μόμμιός σφισιν ὑπατος <τό>τε ἡγεγμένως — τοῦτον ναῦς 15
 τε καὶ στρατιὰν πεζὴν ἐκέλευον ἐπ' Ἀχαιοὺς ἄγειν. Μέ-
 τελλος δὲ παραντίκα ἐπέπυστο ὡς Μόμμιος καὶ ὁ σὺν
 αὐτῷ στρατός ἐπὶ Ἀχαιοὺς ἀφίξειτο, καὶ ἐποιεῖτο σπου-
 δήν, εἰ ἐπιθεῖς αὐτὸς πέρας τῷ πολέμῳ φανῇ πρὶν ἢ Μόμ- 20
 2 μιον ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀφίχθαι. ἀγγέλους οὖν παρὰ τοὺς
 Ἀχαιοὺς ἀπέστελλεν, ἀφιέναι κελεύων σφᾶς συντελείας 20
 Λακεδαιμονίους καὶ πόλεις ἄλλας ὁπόσας εἰρητο ὑπὸ Ῥω-
 μαίων, τῆς τε ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ προτέρου σφίσιν ἀπειθείας
 οὐδεμίαν παρὰ Ῥωμαίων ὑπισχνεῖτο ὀργὴν γενέσθαι. ἅμα
 τε δὴ ταῦτα ἐπεκηρυκεύετο καὶ ἤλανθεν ἐκ Μακεδονίας 25
 τὸν στρατόν, διὰ Θεσσαλίας τὴν πορείαν καὶ παρὰ τὸν
 Λαμιακὸν ποιούμενος κόλπον. Κριτόλαος δὲ καὶ Ἀχαιοὶ
 λόγον μὲν φέροντα ἐς σύμβασιν προσέλεντο οὐδένα, Ἡρά-
 κλειαν δὲ προσεκάθηντο πολιορκοῦντες οὐ βουλομένους ἐς
 3 τὸ Ἀχαιῶν συντελεῖν. τότε δὲ ὡς παρὰ τῶν κατασκόπων
 ἐπυνθάνετο ὁ Κριτόλαος Μέτελλον καὶ Ῥωμαίους δια- 30

1 <ἀ> μᾶλλον Porson || 4 ἐπηγγέλλοντο Vb: εἰς- β Vb^{sv} || 7 Εὐβο-
 εῦσιν Sylburg: εὐνοεῦσιν β || 8 Εὐβοέων Sylburg: εὐνοέων β || 9 ἀμ-
 φισσεῦσι R¹Pa: ἀμφιεῦσι FP ἀμφισσεῦσι V || 12 γραμμάτων RPaVb:
 πραγμάτων β || 14 suppl. Musurus || 17 ἀφίξειτο Kayser: ἀφί-
 κοιτο β ἀφικνοῖτο Bekker || 18 φανῇ] φθάνῃ Emperius φθαίῃ
 Richards || 24 ἐκ Μακεδονίας Goldhagen: ἐς μακεδονίαν β

βεβηκέναι τὸν Σπερχειόν, ἀπέφευγεν ἐς Σκάρφειαν τὴν
 Λοκρῶν, οὐδὲ κατὰ τὸ στενὸν τὸ Ἡρακλείας τε μεταξὺ
 καὶ Θερμοπυλῶν τοὺς Ἀχαιοὺς τάξας ἐτόλμησεν ὑπο-
 μείναι Μέτελλον· ἀλλὰ ἐς το(σο)ῦτο ἀφίκετο δείματος ὥς
 5 μὴδὲ αὐτὸ ποιήσασθαι τὸ χωρίον πρὸς ἀμείνωνος ἐλπίδος,
 ἔνθα ἦν μὲν Λακεδαιμονίοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἐς Μή-
 δους, ἦν δὲ καὶ Ἀθηναίοις τὰ ἐς Γαλάτας οὐδὲν ἀφανέστερα
 ἐκείνων τολμήματα. ὑποφεύγοντας δὲ Κριτόλαον καὶ 4
 Ἀχαιοὺς αἰροῦσιν ὀλίγον πρὸ τῆς Σκαρφείας οἱ ὁμοῦ τῷ
 10 Μετέλλῳ, καὶ ἀπέκτεινάν τε πλήθει πολλοὺς καὶ ἔλαβον
 ζῶντας ὅσον χίλιους. Κριτόλαος δὲ οὔτε ὥφθη ζῶν μετὰ
 τὴν μάχην οὔτε ἐν τοῖς νεκροῖς εὐρέθη· εἰ δὲ ἐτόλμησε τῆς
 πρὸς τῇ Οἰτῇ θαλάσσης ἐς ταύτης καταδύναι τὸ τέλμα,
 παντάπασιν ἔμελλεν ἄγνωστός τε καὶ ἄπυστος οἰχίσσεσθαι
 15 κατὰ τοῦ βυθοῦ. ἐς μὲν οὖν τὴν Κριτολάου τελευτήν καὶ 5
 ἄλλα πάρεστιν εἰκάζειν· Ἀρκάδων δὲ ἐξεστρατευμένοι λο-
 γάδες χίλιοι, οἱ Κριτολάῳ τοῦ ἔργου μετέσχον, προῆλ-
 θον μὲν ἄχρι Ἐλατείας τῆς Φωκέων καὶ ἐς τὴν πόλιν ὑπ'
 αὐτῶν κατὰ συγγένειαν δὴ τινα παλαιὰν ἐδέχθησαν· ὥς δὲ
 20 τοῖς Φωκεῦσιν ἢ Κριτολάου συμφορὰ καὶ Ἀχαιῶν ἀπηγ-
 γέλλετο, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς Ἐλατείας κελεύουσι τοὺς Ἀρκά-
 δας. ἀπιοῦσι δὲ ὀπίσω σφίσιν ἐς τὴν Πελοπόννησον Μέ- 6
 τελλος καὶ Ῥωμαῖοι ἐπὶ Χαιρωνεῖαι ἐπιφαίνονται· ἔνθα
 δὴ ἐπελάμβανε τοὺς Ἀρκάδας ἐκ θεῶν δίκη τῶν Ἑλληνι-
 25 κῶν, οἱ ἐν Χαιρωνεῖαι Φιλίππον καὶ Μακεδόνων ἐναντία
 ἀγωνιζομένους ἐγκαταλιπόντες Ἕλληνας τότε ἐν χωρίῳ
 τῷ αὐτῷ ἐκτείνοντο ὑπὸ Ῥωμαίων.

Ἀχαιοὶς δὲ αὖθις ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ στρατεύματος 7
 παρήει Δίαιος· καὶ δούλους τε ἐς ἐλευθερίαν ἤφει, τὸ
 30 Μιλιτιάδου καὶ Ἀθηναίων βούλευμα πρὸ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν
 Μαραθῶνι μιμούμενος, καὶ Ἀχαιῶν συνέλεγε καὶ Ἀρκά-
 δων ἀπὸ τῶν πόλεων τοὺς ἐν ἡλικίαι· ἐγένετο δέ, ἀναμεμιγ-

4 suppl. Siebelis || 9 αἰροῦσιν Pa: αἰρουνσιν β || 13 ταύτην F ||
 23 ἐπὶ] περὶ Sylburg | Χαιρωνεῖαι Siebelis: χαιρώνειαν β Sylburg ||
 30 βούλευμα <τὸ> Schubart

μένων ὁμοῦ καὶ οἰκετῶν, τὸ ἀθροισθὲν ἐς ἑξακοσίους μὲν
 μάλιστα ἀριθμὸν ἱππεῖς, τὸ δὲ ὀπλιτεῦον τετρακισχίλιοί τε
 8 καὶ μύριοι. ἐνταῦθα ὁ Δίαιος ἐς ἅπαν ἀφίκετο ἀνοίας, δς
 Κριτόλαον καὶ πᾶσαν τὴν Ἀχαιῶν ἐπιστάμενος παρασκευὴν
 κακῶς οὕτως ἀγωνισαμένην πρὸς Μέτελλον ἀπέλεξεν 5
 αὐτὸς ὅσον τετρακισχιλίους· καὶ ἄρχοντα ἐπ' αὐτοῖς ἔτα-
 ξεν Ἀλκαμένην. ἀπεστέλλοντο δὲ ἐς Μέγαρα φρουρά τε εἶναι
 Μεγαρεῦσι τοῦ ἄστεως καί, ἣν Μέτελλος ἐπίηι καὶ οἱ
 9 Ῥωμαῖοι, τοῦ πρόσω σφᾶς <κωλύειν>. Μέτελλος δέ, ὡς οἱ
 περὶ Χαιρώνειαν λογάδες κατέστρωντο οἱ Ἀρκάδων, ἀνα- 10
 στήσας τὸ στράτευμα ἤλανθεν ἐπὶ τὰς Θήβας· Ἡράκλειάν
 τε γὰρ ἐπολιόρησαν οἱ Θηβαῖοι μετὰ Ἀχαιῶν καὶ ἀγῶνος
 τοῦ πρὸς Σκάρφειαν μετεσχέκησαν. τότε δὲ αὐτοὶ τε καὶ γυ-
 ναῖκες ἐκλελειπότες πᾶσα ἡλικία τὴν πόλιν ἐπλανῶντο ἀνά
 10 τὴν Βοιωτίαν καὶ ἐς τῶν ὄρων τὰ ἄκρα ἀνέφευγον. Μέτελ- 15
 λος δὲ οὔτε ἱερὰ ἐμπιμπράναι θεῶν οὔτε οἰκοδομήματα
 καθαιρεῖν εἶα, Θηβαίων τε τῶν ἄλλων μῆτε ἀποκτείνειν
 μηδὲνα μῆτε αἰρεῖν φεύγοντα ἀπηγόρευε· Πυθῆαν δὲ ἦν
 ἔλωσιν, ἀνάγειν ἐκέλευσεν ὡς αὐτόν· ἐξεύρητό τε δὴ
 αὐτίκα ὁ Πυθῆας καὶ ἀναχθεῖς δίκην εἶχεν. ὡς δὲ πλησίον 20
 Μεγάρων ἐγένετο ὁ στρατός, οὔτε ὑπέμειναν οἱ περὶ τὸν
 Ἀλκαμένην καὶ αὐτίκα ἐς Κόρινθον παρὰ τὸ στρατόπεδον
 11 τὸ Ἀχαιῶν ὤιχοντο φεύγοντες, καὶ Μεγαρεῖς μὲν παραδι-
 δόασιν ἀμαχεῖ Ῥωμαίοις τὴν πόλιν, Μέτελλος δὲ ὡς ἀφ-
 ἴκετο παρὰ τὸν ἰσθμόν, ἐπεκηρυκεύετο καὶ τότε Ἀχαιοῖς 25
 <ἐς> εἰρήνην καὶ ὁμολογίαν προκαλούμενος· ἰσχυρὸς γάρ
 τις ἐνέκειτο αὐτῷ πόθος τὰ ἐν Μακεδονίαι τε ὁμοῦ καὶ τὰ
 Ἀχαιῶν κατεργασθῆναι δι' αὐτοῦ.
 {Διὰ} Τούτῳ μὲν ταῦτα ἐσπευκότι Δίαιος ἦναντιοῦτο
 16 ὑπὸ ἀγνωμοσύνης· Μόμμιος δὲ Ὑρέστην ἅμα ἀγόμενος, 30
 τὸν πρότερον ἐπὶ τῇ Λακεδαιμονίων διαφορᾷ καὶ Ἀχαιῶν
 ἐλθόντα, ἀφίκετο μὲν περὶ ὄρθρον ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων

6 ἄρχοντα RPaVb: -ας β || 8 ἐπίηι RPaVb: ἐπὶ β || 9 suppl. 38 ||
 16 οὔτε³ Pa: οὐδὲ β || 26 suppl. Musurus | ὁμολογίαν P: -ας β ||
 29 τούτῳ Bekker: διὰ τούτων β | δίαος PaVb: δικαίως β

στράτευμα, ἀποπέμψας δὲ ἐς Μακεδονίαν Μέτελλον καὶ
 ὅσον εἶπετο ἐκείνῳι, ἀνέμενεν αὐτὸς ἐν τῷ ἰσθμῷ τὴν
 πᾶσαν ἀθροισθῆναι παρασκευήν. ἀφίκετο δὲ ἱππικὸν μὲν
 πεντακόσιοί τε καὶ τρισχίλιοι, τοῦ πεζοῦ δὲ ἀριθμὸς ἐγένε-
 5 νετο ἐς μυριάδας δύο προσόντων καὶ τούτοις τρισχιλίων·
 ἐπὶ ἤλθον δὲ καὶ τοξόται Κρηῖτες καὶ ἐκ Περγάμου τῆς ὑπὲρ
 Καΐκου Φιλοποίμην στρατιώτας ἄγων παρὰ Ἀττάλον.
 Μόμμιος μὲν δὴ τῶν {τό}τε ἐξ Ἰταλίας τινὰς καὶ τὰ ἐπι- 2
 κουρικά ἀπωτέρω δύο τε καὶ δέκα ἔταξε σταδίοις, πρὸ
 10 τοῦ παντὸς εἶναι στρατεύματος φυλακὴν· Ἀχαιοὶ δέ, ἐχόν-
 των ἀφυλακτότερον ὑπὸ φρονήματος τῶν Ῥωμαίων, ἐπι-
 τίθενται {τοῖς} ἐπὶ φυλακῆς αὐτοῖς τῆς πρώτης, καὶ τοὺς
 μὲν φονεύουσι, πλείονας δὲ ἔτι ἐς τὸ στρατόπεδον κατεῖρ-
 ξαν, καὶ ἀσπίδας ὅσον τε πεντακοσίας εἶλον. ἀπὸ τούτου
 15 δὲ τοῦ ἔργου καὶ ἐπήρθησαν οἱ Ἀχαιοὶ ποιήσασθαι τὴν
 ἔξοδον πρότερον πρὶν ἢ Ῥωμαίους ἄρχειν μάχης· ὥς δὲ 3
 ἀντεπῆγε καὶ ὁ Μόμμιος, οἱ μὲν ἐς τὸ ἱππικὸν τῶν Ἀχαιῶν
 ταχθέντες αὐτίκα ὤχοντο φεύγοντες, τῆς Ῥωμαίων ἱππου
 μηδὲ τὴν πρώτην ἔφοδον ὑπομείναντες· ὁ δὲ πεζὸς στρα-
 20 τὸς ἀδύμως μὲν εἶχεν ἐπὶ τῶν ἱππέων τῇ τροπῇ, δεξά-
 μενοι δὲ τὴν ἐμβολὴν τοῦ ὀπλιτικοῦ τοῦ Ῥωμαίων βια-
 ζόμενοι τε τῷ πλήθει καὶ ἀπαγορεύοντες τοῖς τραύμασιν
 ὁμῶς ἀντεῖχον ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, πρὶν γε δὴ Ῥωμαίων λο-
 γάδες χίλιοι προσπέσόντες κατὰ τὰ πλάγια ἐς τελέαν τοὺς
 25 Ἀχαιοὺς φυγὴν κατέστησαν. εἰ δὲ ἐτόλμησεν ἐσδραμεῖν 4
 μετὰ τὴν μάχην Δίαιος ἐς Κόρινθον καὶ ὑποδέξασθαι τῷ
 τείχει τοὺς διαπίπτοντας ἐκ τῆς φυγῆς, κἂν εὐρᾶσθαι τι
 παρὰ Μομμίων οἱ Ἀχαιοὶ φιλάνθρωπον ἐδυνήθησαν, ἐς
 πολιορκίαν καὶ τριβὴν πολέμου καταστάντες· νῦν δὲ ἀρχο-
 30 μένων ἔτι ἐνδιδόναι τῶν Ἀχαιῶν ἐκτὸς Μεγάλης πόλεως
 ἔφρευγεν ὁ Δίαιος, οὐδέν τι γενόμενος ἐς Ἀχαιοὺς ὁμοίος
 ἢ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἐμπέδου πρὸς Ἀθηναίους. τούτῳ 5

8 del. L | τινὰς Clavier: τινὰ β || 12 del. Schubart-Walz ||
 22 τραύμασιν Kuhn: στρατεύμασιν β || 29 καταστάντος Sylburg ||
 30 εὐθὺ P: εὐθὺς β

γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἱππαρχήσαντι ἐν Σικελίαι, ὅτε Ἀθηναῖοι καὶ
 ὅσοι ἄλλοι τοῦ στόλου μετεσχέκεσαν ἀπώλλυντο πρὸς τῷ
 ποταμῷ {τότε} τῷ Ἀσινάρῳ, τού(τῳ) τότε τῷ Καλ-
 λιστράτῳ παρέστη τόλμα διεκπαῖσαι διὰ τῶν πολεμίων
 ἄγοντι τοὺς ἱππέας· ὥς δὲ τὸ πολὺ ἀπέσωσεν αὐτῶν ἐς
 Κατάνην, ἀνέστρεφεν ὀπίσω τὴν αὐτὴν αὖθις ὁδὸν ἐς
 Συρακούσας, διαρπάζοντας δὲ ἔτι εὐρὼν τὸ Ἀθηναίων
 στρατόπεδον καταβάλλει τε ὅσον πέντε ἐξ αὐτῶν, καὶ τραύ-
 ματα ἐπικάιρα αὐτὸς καὶ ὁ ἵππος λαβόντες ἀφίᾳσι τὴν
 6 ψυχὴν. οὗτος μὲν δὴ ἀγαθὴν δόξαν Ἀθηναίοις καὶ αὐτῷ 10
 κτώμενος περιεποίησέ τε ὣν ἤρχε καὶ ἐτελεύτησεν αὐτὸς
 ἔκουσίως· Δίαιος δὲ Ἀχαιοὺς ἀπολωλεκῶς Μεγαλοπολί-
 ταις κακῶν τῶν ἐφεστηκότων ἤκεν ἄγγελος, ἀποκτείνας
 δὲ αὐτοχειρὶ τὴν γυναικα, ἵνα δὴ μὴ γένοιτο αἰχμάλωτος,
 τελευτᾷ πῶν φάρμακον, ἔοικνῃαν μὲν παρασχόμενος Μεν-
 15 αλκίδαι τὴν ἐς χρήματα πλεονεξίαν, ἔοικνῃαν δὲ καὶ ἐς τὸν
 θάνατον δειλίαν.

7 Ἀχαιῶν δὲ οἱ ἐς Κόρινθον ἀποσωθέντες μετὰ τὴν μάχην
 ἀπεδίδρασκον ὑπὸ νύκτα εὐθύς· ἀπεδίδρασκον δὲ καὶ αὐ-
 τῶν Κορινθίων οἱ πολλοί. Μόμμιος δὲ τὸ μὲν παραντίκα, 20
 ἀναπεπταμένων ὁμῶς τῶν πυλῶν, ἐπέιχεν ἐς τὴν Κόρινθον
 παρελθεῖν, ὑποκαθῆσθαι τινα ἐντὸς τοῦ τείχους ὑποπτεύων
 ἐνέδραν· τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μάχην ἤρει τε κατὰ
 8 κράτος καὶ ἔκαιε Κόρινθον. τῶν δὲ ἐγκαταληφθέντων τὸ
 μὲν πολὺ οἱ Ῥωμαῖοι φονεύουσι, γυναικας δὲ καὶ παῖδας 25
 ἀπέδοτο Μόμμιος· ἀπέδοτο δὲ καὶ οἰκέτας, ὅσοι τῶν ἐς
 ἑλευθερίαν ἀφεθέντων καὶ μαχεσαμένων μετὰ Ἀχαιῶν μὴ
 εὐθύς ὑπὸ τοῦ πολέμου τὸ ἔργον ἐτεθνήκεσαν. ἀναθημά-
 των δὲ καὶ τοῦ ἄλλου κόσμου τὰ μὲν μάλιστα ἀνήκοντα ἐς
 θαῦμα ἀνήγετο, τὰ δὲ ἐκείνοις οὐχ ὁμοίον λόγου Φιλο-
 30 ποίμενι ὁ Μόμμιος τῷ παρ' Ἀττάλου στρατηγῷ δίδωσι·

1 ὅτε F: οὔτε β || 2 ἀπώλλυντο F || 3 del. Musurus | τούτῳ
 Schubart-Walz: τοῦ β || 4 παρέστη Lobeck: παρέσχε β | διεκ-
 παῖσαι L^{sv}: -πέσαι β || 7 διαρπάζοντας Clavier: -ες β | ἔτι εὐρὼν τὸ
 Clavier: ἐπειρώωντο β || 26 ἀπέδοτο^a Va: -ντο β || 27 μὴ L: μήτ' β ||
 30 θαῦμα Na Porson: θαύματα β

καὶ ἦν Περγαμηνοῖς καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι λάφουρα Κορίνθια. πό- 9
 λεων δέ, ὅσαι Ῥωμαίοις ἐναντία ἐπολέμησαν, τείχη μὲν
 ὁ Μόμμιος κατέλυε καὶ ὅπλα ἀφηρεῖτο πρὶν ἢ καὶ συμ-
 βούλους ἀποσταλῆναι παρὰ Ῥωμαίων· ὥς δὲ ἀφίκοντο· οἱ
 5 σὺν αὐτῷ βουλευσόμενοι, ἐνταῦθα δημοκρατίας μὲν κατ-
 ἔπανε, καθίστα δὲ ἀπὸ τιμημάτων τὰς ἀρχάς· καὶ φόρος
 τε ἐτάχθη τῇ Ἑλλάδι καὶ οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες ἐκωλύοντο
 ἐν τῇ ὑπερορταί κτᾶσθαι· συνέδριά τε κατὰ ἔθνος τὰ
 ἐκάστων, Ἀχαιῶν καὶ τὸ ἐν Φωκεῦσιν ἢ Βοιωτοῖς ἢ ἐτέρω-
 10 θί πού τῃς Ἑλλάδος, κατελέλυτο ὁμοίως πάντα. ἔτεσι δὲ 10
 οὐ πολλοῖς ὕστερον ἐτράποντο ἐς ἔλεον Ῥωμαῖοι τῇς
 Ἑλλάδος, καὶ συνέδριά τε κατὰ ἔθνος ἀποδιδόασιν ἐκά-
 στοις τὰ ἀρχαῖα καὶ τὸ ἐν τῇ ὑπερορταί κτᾶσθαι, ἀφῆκαν
 δὲ καὶ ὅσοις ἐπιβεβλήκει Μόμμιος ζημίαν· Βοιωτοὺς τε
 15 γὰρ Ἑρακλεώταις καὶ Εὐβοεῦσι τάλαντα ἑκατὸν καὶ
 Ἀχαιοὺς Λακεδαιμονίοις διακόσια ἐκέλευσεν ἐκτίσαι. τού-
 των μὲν δὴ ἄφεςιν παρὰ Ῥωμαίων εὗροντο Ἕλληνες, ἡγε-
 μῶν δὲ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἀπεστέλλετο· καλοῦσι δὲ οὐχ Ἑλλά-
 δος, ἀλλὰ Ἀχαΐας ἡγεμόνα οἱ Ῥωμαῖοι, διότι ἐχειρῶσαντο
 20 Ἕλληνας δι' Ἀχαιῶν τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ προεστηκότων.
 ὁ δὲ πόλεμος ἔσχεν οὗτος τέλος Ἀντιθέου μὲν Ἀθήνησιν
 ἄρχοντας, Ὀλυμπιάδι δὲ ἐξηκοστῇ πρὸς ταῖς ἑκατὸν, ἦν a. C. 140
 ἐνῖκα Διόδωρος Σικυνώνιος.

Ἐς ἅπαν δὲ ἀσθενείας τότε μάλιστα κατῆλθεν ἡ Ἑλλάς, 17
 25 λυμανθεῖσα κατὰ μέρη καὶ διαπορθηθεῖσα ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ
 τοῦ δαίμονος. Ἄργος μὲν, ἐς πλείστον ἀφικομένην δυνά-
 μεως πόλιν ἐπὶ τῶν καλουμένων ἡρώων, ὁμοῦ τῇ μεταβολῇ
 τῇ ἐς Δωριέας ἐπέλιπε τὸ ἐκ τῆς τύχης εὖμενές· τὸ δὲ ἔθνος 2
 τὸ Ἀττικόν, ἀπὸ τοῦ Πελοποννησίων πολέμου καὶ νόσου τῆς

1 λάφια F | πόλεων Amasaesus: πόλεμον β || 2 ὅσαι Amasaesus:
 ὅσοι RPaVbL οἱ β | ῥωμαίοις PaVb: ῥωμαῖοι β -αίων Musurus ||
 6 καθίστα P: καθίστατο β || 8 κατὰ RPaVb: καὶ β | τὰ Bekker:
 τὸ β || 13 τὸ Pa: τὴν β || 15 Εὐβοεῦσι Clavier: εὐνοέας β ||
 16 ἀχεοὺς F || 17 εὗροντο V: εὗρωτο β || 20 προεστηκότων R^{sv}
 PaVb¹: -ότος β || 25 διαπορθηθεῖσα Va: διαπορηθεῖσα β διαπονη-
 θεῖσα Wakefield || 26–27 ἀφικομένην — πόλιν Siebelis: ἀφικο-
 μένη — πόλις β

λοιμώδους ἀνενεγκόν τε καὶ αὖθις ἀνανηξάμενον, ἔτεσιν
 ἔμελλεν οὐ πολλοῖς ὕστερον ἢ Μακεδόνων ἀκμὴ καθαιρή-
 σειν· κατέσκηψε δὲ ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐς τὰς Βοιωτίας
 Θήβας τὸ Ἀλεξάνδρου μήνιμα. Λακεδαιμονίοις δὲ Ἐπαμι-
 νώνδας ὁ Θηβαῖος καὶ αὖθις ὁ Ἀχαιῶν πόλεμος ἐγένετο· 5
 ὅτε δὴ καὶ μόγισ, ἅτε ἐκ δένδρου λελωβημένου καὶ αὖθις τὰ
 πλείονα, ἀνεβλάστησεν ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὸ Ἀχαικόν, καὶ
 αὐτὸ ἡ κακία τῶν στρατηγησάντων ἐκόλουσεν ἔτι αὖξανό-
 3 μενον. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐς Νέρωνα ἡ βασιλεία περιήλθεν
 ἢ Ῥωμαίων, καὶ ἐλεύθερον ὁ Νέρων ἀφίησιν ἀπάντων, 10
 ἀλλαγὴν πρὸς δῆμον ποιησάμενος τὸν Ῥωμαίων· Σαρδῶν
 γὰρ τὴν νῆσον ἐς τὰ μάλιστα εὐδαίμονα ἀντὶ Ἑλλάδος
 σφίσις ἀντέδωκεν. ἀπιδόντι οὖν ἐς τοῦτό μοι τοῦ Νέρωνος
 τὸ ἔργον ὀρθότατα εἰρηκέναι Πλάτων ἐφαίνετο ὁ Ἀρίστω-
 νος, ὅποσα ἀδικήματα μεγέθει καὶ τολμήματι ἐστὶν ὑπερ- 15
 ηρκότα, οὐ τῶν ἐπιτυχόντων εἶναι ταῦτα ἀνθρώπων,
 ψυχῆς δὲ γενναίας ὑπὸ ἀτόπου παιδείας διεφθαρμένης.
 4 οὐ μὴν Ἑλλησί γε ἐξεγένετο ὄνασθαι τοῦ δώρου· Οὐεσπα-
 σιανοῦ γὰρ μετὰ Νέρωνα ἄρξαντος ἐς ἐμφύλιον στάσιν
 προήχθησαν, καὶ σφᾶς ὑποτελεῖς τε αὖθις ὁ Οὐεσπασιανός 20
 εἶναι φόρων καὶ ἀκούειν ἐκέλευσεν ἡγεμόνος, ἀπομεμαθη-
 κέναι φήσας τὴν ἐλευθερίαν τὸ Ἑλληνικόν.
 5 Τάδε μὲν οὕτω συμβάντα εὕρισκον· Ἀχαιοῖς δὲ ὄροι καὶ
 Ἡλείοις τῆς χώρας ποταμός τε Λάρισος καὶ Ἀθηνᾶς ἐπὶ
 τῷ ποταμῷ ναός ἐστι Λαρισαίας, καὶ Ἀχαιῶν πόλις Δύμη 25
 σταδίους ὅσον τε τριάκοντα ἀπέχει τοῦ Λαρίσου. ταύτην
 Φίλιππος ὁ Δημητρίου πόλεων μόνην τῶν Ἀχαικῶν ἔσχεν
 ὑπήκοον, καὶ ἐπὶ τῇ αἰτίᾳ ταύτῃ Σουλπίκιος, ἡγεμὼν καὶ

14 Rep. 6. 491e

1 ἀνενεγκόν τε R^{sv} PaVb: ἀνενεγκόντες β || 4 λακεδαιμονίοις Pa:
 -ους β || 5 <πῆμα> ἐγένετο Facius <συμφορὰ> ἐγένετο Kuhn ||
 6 ὅτε] ὁπὲ vel δὴ] δὲ Dindorf | λελωβημένου L¹: -οι β | αὖθις Butt-
 mann: εὐθὺ β || 8 εὐξανόμενον F || 10 ἢ om. Phral. || 11 τὸν V
 Phral.^{sv}: τῶν FP || 14 ἀρίστωνος F || 18 γε Phral.: τε β || 21 φό-
 ρων VF: φόρον P φέρων Phral. || 24 τε] ἐστι Hitzig coll. 6. 26. 10 ||
 25 Λαρισαίας Bekker: λαρισαῖος β || 26 τριάκοντα Bekker: τρια-
 κοσίους β || 27 πόλεων Imperius: πολεμῶν β || 28 ταύτῃ Σουλ-
 πίκιος Palmerius: ταύτης οὐλομπικός β

οὗτος Ῥωμαίων, ἐπέτρεψε τῇ στρατιᾷ διαρπάσαι τὴν Δύμην· Αὔγουστος δὲ ὕστερον καὶ προσένειμεν αὐτὴν Πατρεῦσιν. ἐκαλεῖτο δὲ τὰ μὲν ἀρχαιότερα Πάλεια· ἐχόν- 6
των δὲ ἔτι Ἰώνων ὀνομά οἱ μετέθεντο <τὸ> ἐφ' ἡμῶν, σα-
φῶς δὲ οὐκ οἶδα εἴτε ἀπὸ γυναικὸς ἐπιχωρίας Δύμης εἴτε
ἀπὸ Δύμαντος τοῦ Αἰγυμίου. ὑπὸ δὲ τοῦ ἐλεγείου τοῦ
Ὀλυμπίαςιν ἐπὶ τῇ εἰκόνι τῇ Οἰβώτα οὐ προαχθεῖν <ᾶν>
τις ἐς ἀλογία. Οἰβώται γὰρ ἀνδρὶ Δυμαίωι, σταδίου μὲν
ἀνελομένωι νίκην ὀλυμπιάδι ἔκτι, εἰκόνας δὲ ἐν Ὀλυμ- a. C. 756
10 πλαι περὶ τὴν ὀδοηκοστήν ὀλυμπιάδα κατὰ μάντευμα ἐκ a. C. 460
Δελφῶν ἀξιωθέντι, ἐπίγραμμα ἔστιν ἐπ' αὐτῷ λέγον·

Οἶνία Οἰβώτας στάδιον νικῶν δδ' Ἀχαιοῖς 7
πατρίδα Πάλειαν θῆκ' ὀνομαστοτέραν.

τοῦτο οὖν οὐκ ἂν τινι ἀλογίαν παραστήσειεν, εἰ Πάλειαν
15 ἀλλὰ μὴ Δύμην τὸ ἐπίγραμμα καλεῖ τὴν πόλιν· τὰ γὰρ
ἀρχαιότερα ὀνόματα ἐς ποιήσιν ἐπάγεσθαι τῶν ὕστερων
καθεστηκός ἐστιν Ἑλλησι, καὶ Ἀμφιάραόν τε καὶ Ἄδρα-
στον Φορωνείδας καὶ Ἐρεχθείδην ἐπονομάζουσι τὸν Θη-
σέα.
20 Ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἄστεώς ἐστι τοῦ {ἐν} Δυμαίων ἐν 8
δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μειράκιον δὲ ἦν τῶν
ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἡρακλέους ἐρώμενόν φασιν αὐ-
τόν, καὶ — ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σώστρατον Ἡρακλέους
ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων — οὕτως οἱ τὸν Ἡρακλέα τό τε
25 μνῆμα αὐτόν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν
ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπίθημα δὲ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι
στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χώματος καὶ Ἡρακλῆς ἐπειργασμέ-
νος· ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σω-
στράτῳ.

12–13 Preger 127

4 μετέθεντο L: -ετο β | suppl. Abresch | ἡμῶν Pa: ἡμᾶς β
Pa^{sv} || 7–8 οὐ — Οἰβώται om. P || 7 suppl. Corais οὐκ <ᾶν> προ-
αχθεῖν maluit Porson || 12 ἀχαιοῖς P: -ὸς RPaVb -οῖο β || 14 τοῦ-
το Pa: τούτου β || 16 <ἀντι> τῶν Bekker || 20 del. Sylburg | Δυμαί-
ων Sylburg: δυμαίωι β, fortasse lac. latere putant Schubart-Walz

- 9 Δυμαίοις δὲ ἔστι μὲν Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ ἄγαλμα ἐς τὰ
 μάλιστα ἀρχαῖον· ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱερὸν σφισι Δινδυμήνη
 μητρὶ καὶ Ἀττηι πεποιημένον. Ἀττης δὲ δοσις ἦν, οὐδὲν
 οἶός τε ἦν ἀπόρρητον ἐς αὐτὸν ἐξευρεῖν, ἀλλὰ Ἑρμησιά- 5
 νακτι μὲν τῷ τὰ ἐλεγεία γράψαντι πεποιημένα ἐστὶν ὡς
 υἱός τε ἦν Καλαοῦ Φρυγὸς καὶ ὡς οὐ τεκνοποιὸς ὑπὸ τῆς
 μητρὸς τεχθεῖη· ἐπεὶ δὲ ἠϋξήτο, μετώικησεν ἐς Λυδίαν
 τῷ Ἑρμησιάνακτος λόγῳ καὶ Λυδοῖς ὄργια ἐτέλει Μη-
 τρός, ἐς τοσοῦτο ἥκων παρ' αὐτῇ τιμῆς ὡς Δία Ἀττηι
 10 νεμεσήσαντα ὃν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐπιπέμψαι τῶν Λυδῶν. ἐν-
 ταῦθα ἄλλοι τε τῶν Λυδῶν καὶ αὐτὸς Ἀττης ἀπέθανεν
 ὑπὸ τοῦ ὕος· καὶ τι ἐπόμενον τούτοις Γαλατῶν δρῶσιν οἱ
 Περσινούντα ἔχοντες, ὧν οὐχ ἀπτόμενοι. νομίζουσὶ γε
 μὴν οὐχ οὕτω τὰ ἐς τὸν Ἀττην, ἀλλὰ ἐπιχώριός ἐστιν 15
 ἄλλος σφίσιν ἐς αὐτὸν λόγος, Δία ὑπνωμένον ἀφεῖναι
 σπέρμα ἐς γῆν, τὴν δὲ ἀνὰ χρόνον ἀνεῖναι δαίμονα διπλᾷ
 ἔχοντα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἀνδρὸς, τὰ δὲ {αὐτῷ} γυναικός·
 ὄνομα δὲ Ἀγδιστίν αὐτῷ τίθενται. θεοὶ δὲ Ἀγδιστίν δῆ-
 11 σαντες τὰ αἰδοῖα οἱ τὰ ἀνδρὸς ἀποκόπτουσιν. ὥς δὲ ἀπ'
 αὐτῶν ἀναφῦσα ἀμυγδαλῇ εἶχεν ὥραϊον τὸν καρπὸν, θυ- 20
 γατέρα τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ λαβεῖν φασὶ τοῦ καρποῦ·
 ἐσθμεμένης δὲ ἐς τὸν κόλπον καρπὸς μὲν ἐκείνος ἦν αὐτίκα
 ἀφανής, αὐτὴ δὲ ἐκύνει· τεκούσης δὲ τράγος περιεῖπε τὸν
 παῖδα ἐκκείμενον. ὥς δὲ αὐξανομένῳ κάλλους οἱ μετῆν
 πλέον ἢ κατὰ εἶδος ἀνθρώπου, ἐνταῦθα τοῦ παιδὸς ἔρως 25
 ἔσχεν Ἀγδιστίν. αὐξηθέντα δὲ Ἀττην ἀποστέλλουσιν ἐς
 Περσινούντα οἱ προσήκοντες συνοικήσοντα τοῦ βασιλέως
 12 θυγατρὶ. ὑμέβαιος δὲ ἥιδετο, καὶ Ἀγδιστις ἐφίσταται, καὶ

4 Powell, Coll. Alexandrina 8

1 δὲ ἔστι μὲν] μὲν ἐστίν Steph. Byz. || 2 ἀρχαῖον RPaVb: -ος β ||
 9 αὐτοῖς Boeckh | Ἀττηι Schubart-Walz coll. 8. 20. 4: αὐτῇ β ||
 15 ἀφεῖναι Bekker: ἀφιέναι β || 17 secl. Siebelis αὐτῶν Bekker ||
 18 Ἀγδιστίν Musurus ubique: ἀγδίστιν β | δῆσαντες Schubart-Walz:
 δείσαντες β || 21 σαγγαρίου F: συγγαρίου β | τοῦ καρποῦ Sylburg:
 τοὺς καρπούς β || 25 πλέον Bekker: πλέω β || 27 συνοικήσοντα 𐀓:
 συνοικίσοντες β

τὰ αἰδοῖα ἀπέκοψε μανείς ὁ Ἄττης, ἀπέκοψε δὲ καὶ ὁ τὴν
 θυγατέρα αὐτῶι διδούς· Ἀγδιστιν δὲ μετάνοια ἔσχεν οἷα
 Ἄττην ἔδρασε, καὶ οἱ παρὰ Διὸς εὗρετο μήτε σήπασθαι τι
 Ἄττηι τοῦ σώματος μήτε τήκεσθαι. τάδε μὲν ἐς Ἄττην τὰ
 5 γνωριμώτατα· ἐν δὲ τῇ χώρῃ τῇ Δυμαίῃ καὶ τοῦ δρο- 13
 μέως Οἰβώτα <μνημα ὦι> νικήσαντι Ὀλύμπια Ἀχαιῶν πρῶ-
 τῶι γέρας οὐδὲν ἐξαίρετον παρ' αὐτῶν ἐγένετο εὐρασθαι·
 καὶ ἐπὶ τούτῳ κατάρας ὁ Οἰβώτας ἐποίησατο μηδενὶ
 Ὀλυμπικὴν νίκην ἔτι Ἀχαιῶν γενέσθαι. καὶ — ἦν γάρ τις
 10 θεῶν ὦι τοῦ Οἰβώτα τελεῖσθαι τὰς κατάρας οὐκ ἀμελὲς
 ἦν — διδάσκονται ποτε οἱ Ἀχαιοὶ καθ' ἡντινα αἰτίαν στε-
 φάνου τοῦ Ὀλυμπιάσιν ἡμάρτανον, διδάσκονται δὲ ἀπο-
 στείλαντες ἐς Δελφούς. οὕτω καὶ ἄλλα ἐς τιμὴν σφισι τοῦ 14
 Οἰβώτα ποιήσας καὶ τὴν εἰκόνα ἀναθεῖσιν ἐς Ὀλυμπίαν
 15 Σώστρατος Πελλήγενὸς σταδίου νίκην ἔσχεν ἐν παισί. δια-
 μένει δὲ ἐς ἐμὲ ἔτι Ἀχαιῶν τοῖς ἀγωνίζεσθαι μέλλουσι τὰ
 Ὀλύμπια ἐναγίζειν τῷ Οἰβώτῃ, καὶ ἦν κρατήσωσιν, ἐν
 Ὀλυμπίῃ στεφανοῦν τοῦ Οἰβώτα τὴν εἰκόνα.

Σταδίου δὲ ὅσον τεσσαράκοντα προελθόντι ἐκ Δύμης 18
 20 ποταμὸς Πείρος ἐς θάλασσαν κάτεισι, καὶ Ἀχαιῶν πόλις
 ποτὲ Ὠλενος ὠκεῖτο παρὰ τῷ Πείρῳ. ὁπόσοι δὲ ἐς
 Ἡρακλέα καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ πεποιήκασιν, ἔστιν οὐκ ἐλά-
 χιστά σφισι δειγμάτων τοῦ λόγου Δεξαμενὸς ὁ ἐν Ὠλένῳ
 βασιλεὺς καὶ ὁποίων Ἡρακλῆς παρ' αὐτῷ ξενίων ἔτυχε.
 25 καὶ ὅτι μὲν ἦν πόλισμα ἐξ ἀρχῆς μικρὸν ἢ Ὠλενος, μαρ-
 τυρεῖ τῷ λόγῳ μου καὶ ἔλεγειον ἐς Εὐρυτίωνα Κένταυρον
 ὑπὸ Ἑρμῆσιδαντος πεποιημένον· ἀνὰ χρόνον δὲ τοὺς οἰκή-
 τορας ἐκλιπεῖν ὑπὸ ἀσθενείας φασὶ τὴν Ὠλενον καὶ ἐς Πει-
 ράς τε καὶ ἐς Εὐρυτεῖας ἀποχωρῆσαι.

27 Powell, Coll. Alexandrina 9

6 suppl. Zink <τάφος ἐστὶ· τούτῳ τῷ Οἰβώτῃ> Bekker Δυμαί-
 αι <ἔστιν εἰκὼν> τοῦ δρομέως Οἰβώτα· νικήσαντι <τούτῳ ἐν> Ὀλ.
 Clavier | νικήσαντι L: -a Pa νίκης ἀντὶ β || 8 τούτῳ PaVb: τοῦ-
 το β || 17-18 καὶ-Οἰβώτα om. P || 19 δὲ Pa: τε β || 23 δεξαμε-
 νός R¹PaVb: δεξάμενος β | ὁ Siebelis: ὁ β || 29 Εὐρυτεῖας Mu-
 surus: εὐρυτεῖας β

- 2 Τοῦ δὲ Πείρου ποταμοῦ περὶ τοὺς ὀγδοήκοντα ἀφέστηκε
 σταδίου Πατρέων ἡ πόλις· οὐ πόρρω δὲ αὐτῆς ποταμὸς
 Γλαῦκος ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. Πατρέων δὲ οἱ τὰ
 ἀρχαιότατα μνημονεύοντές φασιν Εὐμήλον αὐτόχθονα
 οἰκῆσαι πρῶτον ἐν τῇ χώρῃ, βασιλεύοντα αὐτὸν ἀνθρώ- 5
 πων οὐ πολλῶν. Τριπτολέμου δὲ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀφικομέ-
 νου τὸν τε καρπὸν λαμβάνει τὸν ἡμερον καὶ οἰκίσαι δι-
 δαχθεὶς πόλιν Ἀρόην ὠνόμασεν ἐπὶ τῇ ἐργασίᾳ τῆς γῆς.
- 3 ὥς δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράπετο ὁ Τριπτόλεμος, ἐνταῦθα Ἀν- 10
 θεϊαν παῖδα Εὐμήλου τοὺς δράκοντάς φασιν ὑπὸ τοῦ Τρι-
 πτολέμου τὸ ἄρμα ζεύξαντα ἐθελῆσαι καὶ αὐτὸν σπεῖραι·
 καὶ τὸν μὲν ἐπιλαμβάνει τὸ χρεὼν ἐκπεσόντα τοῦ ἄρματος,
 Τριπτόλεμος δὲ καὶ Εὐμήλος Ἀνθεϊαν πόλιν οἰκίζουσιν ἐν 15
 4 κοινῷ, τοῦ Εὐμήλου παιδὸς ἐπώνυμον. ὠκίσθη δὲ καὶ
 τρίτῃ μεταξὺ Ἀνθείας καὶ Ἀρόης Μεσάτις πόλις. ὅποσα δὲ 15
 οἱ Πατρεῖς περὶ Διονύσου λέγουσι, τραφῆναί τε αὐτὸν ἐν τῇ
 Μεσάτει καὶ ἐνταῦθα ἐπιβουλευθέντα ὑπὸ Τιτάνων εἰς παν-
 τοῖον ἀφικέσθαι κίνδυνον, οὐκ ἐναντιούμενος τοῖς Πατρεῦ-
 σιν τῆς Μεσάτεως τὸ ὄνομα αὐτοῖς σφισιν ἐξηγεῖσθαι παρ- 20
 5 ἱμῖ. Ἀχαιῶν δὲ ὕστερον ἐκβαλόντων Ἴωνας, Πατρεὺς ὁ 20
 Πρευνγένους τοῦ Ἀγήνορος εἰς μὲν Ἀνθεϊαν καὶ εἰς Μεσάτιν
 μὴ ἐνοικίζεσθαι τοῖς Ἀχαιοῖς ἀπέειπε, περιβόλον δὲ τείχους
 πρὸς τῇ Ἀρόῃ βαλόμενος μείζονα, ἵνα ἐντός οἱ τοῦ περι-
 βόλου καὶ ἡ Ἀρόη γένηται, ὄνομα ἔθετο ἀφ' ἑαυτοῦ Πά-
 τρας τῇ πόλει. Ἀγήνωρ δὲ ὁ πατὴρ τοῦ Πρευνγένους Ἀρέως 25
 παῖς ἦν τοῦ Ἀμπνκος, ὁ δὲ Ἀμπνξ Γελλίου τοῦ Αἰγινήτου τοῦ
 Δηρείτου τοῦ {δὲ} Ἀρπάλου τοῦ Ἀμύκλα τοῦ Λακεδαίμο-
 6 νος. Πατρεῖ μὲν τοιαῦτα εἰς τοὺς προγόνους ὑπάρχοντα
 ἦν· ἰδίαί δὲ ἀνὰ χρόνον Πατρεῖς διέβησαν εἰς Αἰτωλίαν

7 οἰκίσαι Sylburg: οἰκῆσαι β ἀρόσαι Kayser ἀρτοποιῆσαι ? Hit-
 zig coll. 8. 4. 1 || 8 Ἀρόην Steph. Byz. (cf. § 5): -αν β || 9 ἐτρά-
 πετο Va: ἐτρέπετο β | Ἀνθέα Porson || 17 μεσάτει P^{sv}: μεσάτω β |
 ἐπιβουλευθέντα Buttman: -εύντα β | Τιτάνων Clavier: πανῶν
 VF πάνων P || 19 τῆς — ὄνομα del. Schubart-Walz | τῆς] τοῦ
 Buttman || 21 Πρευνγένους edd. coll. 3. 2. 1, 7. 6. 2, 20. 7: προη-
 γένους β, item 25 || 27 del. R¹PaVb | ἀρπάλα FR^{sv}PaVb Ἀργάλου
 Meursius coll. 3. 1. 3

Ἀχαιῶν μόνοι κατὰ φιλίαν τὴν Αἰτωλῶν, τὸν πόλεμόν
 σφισι τὸν πρὸς Γαλάτας συνδιοίσοντες. προσπταίσαντες
 δ' ἐν ταῖς μάχαις λόγου μειζόνως καὶ ὑπὸ πενίας ἅμα οἱ
 πολλοὶ πιεζόμενοι Πάτρας μὲν πλὴν ὀλίγων τινῶν ἐκ-
 5 λείπονσιν· οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ χώραν ὑπὸ φιλεργίας ἐσκεδά-
 σθησαν καὶ πολίσματα παρὲς αὐτὰς Πάτρας τοσάδε ἄλλα
 ὤκησαν, Μεσάτιν καὶ Ἀνθειαν καὶ Βολίνην καὶ Ἀργυρεῖαν
 τε καὶ Ἀρβαν. Αὔγουστος δὲ ἡ τοῦ παράπλου νομίζων 7
 κεῖσθαι καλῶς τὰς Πάτρας ἢ κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἐπαν-
 10 ἦγαγεν αὐθις ἐκ τῶν πολισμάτων τῶν ἄλλων τοὺς ἄνδρας
 ἐς τὰς Πάτρας, προσσυνώκισε δὲ σφισι καὶ Ἀχαιοὺς τοὺς
 ἐκ Ῥυπῶν, καταβαλὼν ἐς ἔδαφος Ῥύπας· καὶ ἔδωκε μὲν
 ἐλευθέρους Ἀχαιῶν μόνοις τοῖς Πατρεῦσιν εἶναι, ἔδωκε δὲ
 καὶ ἐς τὰ ἄλλα γέρα σφίσιν, ὅποσα τοῖς ἀποίκις νέμειν οἱ
 15 Ῥωμαῖοι νομίζουσι.
 Πατρεῦσι δὲ ἐν ἄκραι τῇ πόλει Λαφρίας ἱερὸν ἐστίν 8
 Ἀρτέμιδος· ξενικὸν μὲν τῇ θεῷ τὸ ὄνομα, ἐσηγμένον δὲ
 ἐτέρωθεν καὶ τὸ ἄγαλμα. Καλυδῶνος γὰρ καὶ Αἰτωλίας τῆς
 ἄλλης ὑπὸ Αὔγουστου βασιλέως ἐρημωθείσης διὰ τὸ {τὴν}
 20 ἐς <τὴν> Νικόπολιν τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἀκτίου συνοικίζεσθαι καὶ
 τὸ Αἰτωλικόν, οὕτω τὸ ἄγαλμα τῆς Λαφρίας οἱ Πατρεῖς
 ἔσχον. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἄλλα ἀγάλματα ἐκ τε Αἰτω- 9
 λίας καὶ παρὰ Ἀκαρνανῶν, τὰ μὲν πολλὰ ἐς τὴν Νικόπολιν
 κομισθῆναι, Πατρεῦσι δὲ ὁ Αὔγουστος ἄλλα τε τῶν ἐκ
 25 Καλυδῶνος λαφύρων καὶ δὴ καὶ τῆς Λαφρίας ἔδωκε τὸ
 ἄγαλμα, ὃ δὴ καὶ ἐς ἐμὲ ἔτι ἐν τῇ ἀκροπόλει τῇ Πατρέων
 εἶχε τιμάς. γενέσθαι δὲ ἐπικλήσιν τῇ θεῷ Λαφρίαν ἀπὸ
 ἀνδρὸς Φωκέως φασί· Λάφριον γὰρ τὸν Κασταλίου τοῦ
 Δελφοῦ Καλυδωνίους ιδρύσασθαι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀρτέμιδος
 30 τὸ ἀρχαῖον, οἱ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ μήνιμα τὸ ἐς Οἰνέα 10
 ἀνὰ χρόνον τοῖς Καλυδωνίοις ἐλαφρότερον γενέσθαι λέγου-
 σι καὶ αἰτίαν τῇ θεῷ τῆς ἐπικλήσεως ἐθέλουσιν εἶναι

2 συνδιοίσοντες R^{sv} PaVb: -σουσι β || 4 πιεζόμενοι P^l: πιεζού-
 μνοι β || 7 Βολίνην Facius: βολίμην β || 8 Ἀρβαν] Ἀρόην Syl-
 burg || 19, 20 trai. Kuhn || 28 φασί R^{sv} PaVb: φησί β || 29 δελ-
 φοῦ Pa: ἀδελφοῦ β Pa^{sv} || 30 μήνιμα R: μηνίμα β

- ταύτην. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ ἀγάλματος θηρεύουσά ἐστιν, ἐλέφαντος δὲ καὶ χρυσοῦ πεποιήται, Ναυπάκτιοι δὲ Μέναιχμος καὶ Σοῖδας εἰργάσαντο· τεκμαίρονται σφᾶς Κανάχου τοῦ Σικωνίου καὶ τοῦ Αἰγινήτου Κάλλωνος οὐ πολ-
11 λῶι γενέσθαι τινὶ ἡλικίαν ὑστέρους. ἄγουσι δὲ καὶ Λάφρια 5
ἐορτὴν τῇ Ἀρτέμιδι οἱ Πατρεῖς ἀνὰ πᾶν ἔτος, ἐν ᾗ τρόπος ἐπιχώριος θυσίας ἐστὶν αὐτοῖς. περὶ μὲν τὸν βωμὸν ἐν κύκλῳ ξύλα ἰστᾶσιν ἔτι χλωρὰ καὶ ἐς ἑκκαίδεκα ἑκαστον πῆχεις· ἐντὸς δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰ αὐτότατά σφισι τῶν ξύλων κεῖται. μηχανῶνται δὲ ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἐορτῆς 10
καὶ ἄνοδον ἐπὶ τὸν βωμὸν λειοτέραν, ἐπιφέροντες γῆν ἐπὶ
12 τοῦ βωμοῦ τοὺς ἀναβασμούς. πρῶτα μὲν δὴ πομπὴν μεγαλοπρεπεστάτην τῇ Ἀρτέμιδι πομπεύουσι, καὶ ἡ ἱερωμένη παρθένος ὀχεῖται τελευταία τῆς πομπῆς ἐπὶ ἐλά-
φων ὑπὸ τὸ ἄρμα ἐξευγμένων· ἐς δὲ τὴν ἐπιούσαν τηρι- 15
καῦτα ἤδη δρᾶν τὰ ἐς τὴν θυσίαν νομίζουσι, δημοσίαι τε ἡ πόλεις καὶ οὐχ ἥσσον ἐς τὴν ἐορτὴν οἱ ἰδιῶται φιλοτίμως ἔχουσιν. ἐσβάλλουσι γὰρ ζῶντας ἐς τὸν βωμὸν ὀρνιθὰς τε τοὺς ἐδωδίμους καὶ ἱερεῖα ὁμοίως ἅπαντα, ἔτι δὲ ὅς ἀγρίους καὶ ἐλάφους τε καὶ δορκάδας, οἱ δὲ καὶ λύκων καὶ ἀρκτων 20
σκύμνους, οἱ δὲ καὶ τὰ τέλεια τῶν θηρίων· κατατιθέασι
13 δὲ ἐπὶ τὸν βωμὸν καὶ δένδρων καρπὸν τῶν ἡμέρων. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου πῦρ ἐνιᾶσιν ἐς τὰ ξύλα. ἐνταῦθά που καὶ ἄρκ-
τον καὶ ἄλλο τι ἐθεασάμην τῶν ζώων, τὰ μὲν ὑπὸ τὴν πρῶτην ὀρμὴν τοῦ πυρὸς βιαζόμενα ἐς τὸ ἐκτός, τὰ δὲ καὶ 25
ἐκφεύγοντα ὑπὸ ἰσχύος· ταῦτα οἱ ἐμβαλόντες ἐπανάγου-
σιν αὐθις ἐς τὴν πυράν. τρωθῆναι δὲ οὐδένα ὑπὸ <τῶν> θηρίων μνημονεύουσιν.
19 Ἔστι δὲ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ναοῦ τε τῆς Λαφρίας καὶ τοῦ βωμοῦ πεποιημένον μνῆμα Εὐρυπύλου. τὰ δὲ ὅστις τε 30
ὦν καὶ καθ' ἥντινα αἰτίαν ἀφίκετο ἐς τὴν γῆν ταύτην, δη-

3 τεκμαίρομαι Schubart || 5 τινὶ Musurus: τινὰ β | λάφρια Pa: λαφρία β || 12 ἀναβασμούς Dindorf: ἀναβαθμούς β || 13 μεγαλοπρεπεστάτην V: -τέραν β || 14 ἱερωμένη Corais: ἱερουμένη β | ἐπὶ] ὑπὸ P, secl. Herwerden || 16 ἡ om. F || 22 καρπῶν F | τῶν om. F || 26 ἐμβαλλόντες P || 27 suppl. Schubart

λώσει μοι καὶ ταῦτα ὁ λόγος προδιηγησαμένῳ πρότερον
 ὅποια ὑπὸ τοῦ Εὐρυπύλου τὴν ἐπιδημίαν τοῖς ἐνταῦθα ἦν τὰ
 παρόντα {τοῖς} ἀνθρώποις. Ἰώνων τοῖς Ἀρόην καὶ Ἀν-
 θειαν καὶ Μεσάτιν οἰκοῦσιν ἦν ἐν κοινῷ τέμενος καὶ ναὸς
 5 Ἀρτέμιδος Τρικλαρίας ἐπέκλησιν, καὶ ἑορτὴν οἱ Ἴωνες
 αὐτῇ καὶ παννυχίδα ἤγον ἀνὰ πᾶν ἔτος. ἱερωσύνην δὲ εἶχε
 τῆς θεοῦ παρθένος, ἐς ὃ ἀποστέλλεσθαι παρὰ ἄνδρα ἔμελ-
 λε. λέγουσιν οὖν συμβῆναί ποτε ὡς ἱερᾶσθαι μὲν τῆς θεοῦ 2
 Κομαιθὼ τὸ εἶδος καλλίστην παρθένον, τυγχάνειν δὲ αὐτῆς
 10 ἔρῳντα Μελάνιππον, τὰ τε ἄλλα τοὺς ἡλικιώτας καὶ ὄψεως
 εὐπρεπείαι μάλιστα ὑπερηρκότα. ὡς δὲ ὁ Μελάνιππος ἐς
 τὸ ἴσον τοῦ ἔρωτος ὑπηγάγετο τὴν παρθένον, ἐμνάτο αὐ-
 τὴν παρὰ τοῦ πατρός. ἔπεται δὲ πως τῷ γήραι τὰ τε ἄλλα
 ὡς τὸ πολὺ ἐναντιοῦσθαι νέοις καὶ οὐχ ἥκιστα ἐς τοὺς
 15 ἔρῳντας τὸ ἀνάληγτον, ὅπου καὶ Μελάνιππῳ τότε ἐθέ-
 λοντι ἐθέλουσαν ἄγεσθαι Κομαιθὼ οὔτε παρὰ τῶν ἑαυτοῦ
 γονέων οὔτε παρὰ τῶν Κομαιθοῦς ἡμέρον ἀπῆντησεν οὐ-
 δέν. ἐπέδειξε δὲ ἐπὶ πολλῶν τε δὴ ἄλλων καὶ ἐν τοῖς Με- 3
 λανίππον παθήμασιν, ὡς μέτεστιν ἔρωτι καὶ ἀνθρώπων
 20 συγγέαι νόμιμα καὶ ἀνατρέφαι θεῶν τιμάς, ὅπου καὶ τότε
 ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ Κομαιθὼ καὶ Μελάνιππος {καὶ}
 ἐξέπλησαν τοῦ ἔρωτος τὴν ὁρμήν. καὶ οἱ μὲν ἔμελλον τῷ
 ἱερῷ καὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἴσα καὶ θαλάμῳ χρῆσεσθαι· τοὺς
 δὲ ἀνθρώπους αὐτίκα ἐξ Ἀρτέμιδος μήνιμα ἔφθειρε, τῆς τε
 25 γῆς καρπὸν οὐδένα ἀποδιδούσης καὶ νόσοι σφίσιν οὐ κατὰ τὰ
 εἰωθότα καὶ ἀπ' αὐτῶν θάνατοι πλείονες ἢ τὰ πρότερα ἐγί-
 νοντο. καταφνυρόντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ χρηστήριον τὸ ἐν Δελ- 4
 φοῖς, ἤλεγχεν ἡ Πυθία Μελάνιππον καὶ Κομαιθὼ· καὶ
 ἐκείνους τε αὐτοὺς μάντευμα ἀφίκετο θῦσαι τῇ Ἀρτέμιδι
 30 καὶ ἀνὰ πᾶν ἔτος παρθένον καὶ παῖδα οἱ τὸ εἶδος εἶεν κάλ-

3 del. R¹PaVb || 4 μεσάτην F | κοινῷ Sylburg: οἰκῶι β ||
 5 τρικλαρίας R^{sv}PaVb: -ίαν FP -ίων V τρικαλίαν Va || 6 ἱερω-
 σύνην F: -νῆ β || 7 ἀνδρός F || 16 ἐθέλουσαν ἄγεσθαι R¹PaVb:
 ἐθέλουσα ἀνάγεσθαι β ἐθέλουσαν ἀγαγέσθαι Valckenaer || 17 κο-
 μαιθοῦς ἡμέρον R¹Pa: κομαιθοῦ σήμερον β || 21 del. R¹PaVb ||
 22 τοῦ ἔρωτος ἐξ. Phral. || 25 οὐδένα L: οὐδέν β | νόσοι Pa: νό-
 σοις β || 26 πλείονες Va: πλέονες β

λιστοι τῇ θεῷ θύειν. ταύτης μὲν δὴ τῆς θυσίας ἔνεκα ὁ
 ποταμὸς ὁ πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς Τρικλαρίας Ἀμείλιχος ἐκλή-
 5 θη· τέως δὲ ὄνομα εἶχεν οὐδέν. παίδων δὲ καὶ παρθένων
 ὁπόσοι μὲν ἐς τὴν θεὸν οὐδὲν εἰργασμένοι Μελάνιππον καὶ
 Κομαιθοῦς ἔνεκα ἀπώλλυντο, αὐτοὶ τε οἰκτροτάτα καὶ οἱ 5
 προσήκοντές σφισιν ἔπασχον, Μελάνιππον δὲ καὶ Κομαιθὼ
 συμφορᾶς ἐκτὸς γενέσθαι τίθεμαι· μόνον γὰρ δὴ ἀνθρώ-
 πωι ψυχῆς ἐστὶν ἀντάξιον κατορθῶσαι τινα ἐρασθέντα.
 6 παύσασθαι δὲ οὕτω λέγονται θύοντες τῇ Ἀρτέμιδι ἀνθρώ-
 πους. ἐκέχρητο δὲ αὐτοῖς πρότερον ἔτι ἐκ Δελφῶν ὡς βα- 10
 σιλεὺς ξένος παραγενόμενός σφισιν ἐπὶ τὴν γῆν, ξενικὸν
 ἅμα ἀγόμενος δαίμονα, τὰ ἐς τὴν θυσίαν τῆς Τρικλαρίας
 παύσει. Ἴλιον δὲ ἀλούσης καὶ νεμομένων τὰ λάφυρα Ἑλλή-
 νων, Εὐρύπυλος ὁ Εὐδαίμονος λαμβάνει λάρνακα· Διονύσον
 δὲ ἄγαλμα ἦν ἐν τῇ λάρνακι, ἔργον μὲν ὡς φασιν Ἥφαι- 15
 7 στου, δῶρον δὲ ὑπὸ Διὸς ἐδόθη Δαρδάνωι. λέγονται δὲ καὶ
 ἄλλοι λόγοι δύο ἐς αὐτὴν, ὡς ὅτε ἔφυγεν Αἰνείας ἀπολίποι
 ταύτην τὴν λάρνακα· οἱ δὲ εἰρηναί φασιν αὐτὴν ὑπὸ Κασ-
 σάνδρας συμφορὰν τῷ εὐρόντι Ἑλλήνων. ἤνοιξε δ' οὖν ὁ
 Εὐρύπυλος τὴν λάρνακα καὶ εἶδε {ν ἐς} τὸ ἄγαλμα καὶ αὐτί- 20
 κα ἦν ἔκφρων μετὰ τὴν θέαν· τὰ μὲν δὴ πλείονα ἐμαίνετο,
 ὀλιγάκις δὲ ἐγίνετο ἐν ἑαυτῷ. ἄτε δὲ οὕτω διακείμενος
 οὐκ ἐς τὴν Θεσσαλίαν τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο, ἀλλ' ἐπὶ τε Κίρ-
 ραν καὶ ἐς τὸν ταύτηι κόλπον· ἀναβὰς δὲ ἐς Δελφούς ἔχρᾱτο
 8 ὑπὲρ τῆς νόσου. καὶ αὐτῷ γενέσθαι λέγουσι μάντευμα, 25
 ἔνθα ἂν ἐπιτύχηι θύουσιν ἀνθρώποις θυσίαν ξένην, ἐνταῦθα
 ἰδρύνασθαί τε τὴν λάρνακα καὶ αὐτὸν οἰκῆσαι. ὁ μὲν δὴ
 ἄνεμος τὰς ναῦς τοῦ Εὐρυπύλου κατήνεγκεν ἐπὶ τὴν πρὸς
 τῇ Ἀρόρῃ θάλασσαν· ἐκβὰς δὲ ἐς τὴν γῆν καταλαμβάνει
 παῖδα καὶ παρθένον ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Τρικλαρίας ἡγμέ- 30
 νους. καὶ ὁ μὲν ἔμελλεν οὐ χαλεπῶς συνήσειν τὰ ἐς τὴν

5 ἀπώλλυντο P: ἀπόλλυντο β || 7 μόνον Valckenaer: -οι β ||
 9 δὲ Sylburg: δὴ β || 10 δὲ secl. Spiro || 13 παύσει Buttmann:
 παύει β | τῶν ἑλλήνων RVaVb || 17 ἀπολίποι Musurus: ἀπολεί-
 ποι β || 20 del. VaVb εἶδεν ἔσω Schubart-Walz coll. 21. 13 ubi
 ἔσω Facius coni. || 25 ὑπὲρ] ὑπὸ F || 29 ἀρόρῃ PaVa: ἀρόρην β

θυσίαν· ἀφίκοντο δὲ ἐς μνήμην καὶ οἱ ἐπιχώριοι τοῦ χρη-
 σμοῦ, βασιλέα τε ἰδόντες ὃν οὐπω πρότερον ἐωράκεσαν καὶ 9
 ἐς τὴν λάρνακα ὑπενόησαν ὥς εἴη τις ἐν αὐτῇ θεός. καὶ
 οὕτω τῷ Εὐρυπύλῳ τε ἡ νόσος καὶ τοῖς ἐνταῦθα ἀνθρώ-
 5 ποῖς τὰ ἐς τὴν θυσίαν ἐπαύσθη, τό τε ὄνομα ἐτέθη τὸ νῦν
 τῷ ποταμῷ Μείλιχος. ἔγραψαν δὲ ἤδη τινὲς οὐ τῷ Θεσ-
 σαλῷ συμβάντα Εὐρυπύλῳ τὰ εἰρημένα, ἀλλὰ Εὐρύπυλον
 Δεξαμενοῦ παῖδα τοῦ ἐν Ὠλένῳ βασιλεύσαντος ἐθέλουσιν
 ἅμα Ἑρακλεῖ στρατεύσαντα ἐς Ἴλιον λαβεῖν παρὰ τοῦ
 10 Ἑρακλέους τὴν λάρνακα· τὰ δὲ ἄλλα κατὰ τὰ αὐτὰ εἰρήκασι
 καὶ οὗτοι. ἐγὼ δὲ οὔτε Ἑρακλέα ἀγνοῆσαι τὰ ἐς τὴν λάρ- 10
 νακα εἰ δὴ τοιαῦτα ἦν πείθομαι οὔτε τὰ ἐς αὐτὴν ἐπιστά-
 μενος δοκεῖ μοί ποτε ἂν δοῦναι δῶρον συμμαχήσαντι ἄν-
 δρί· οὔτε μὴν οἱ Πατρεῖς ἄλλον τινὰ ἢ τὸν Εὐαίμονος
 15 ἔχουσιν Εὐρύπυλον ἐν μνήμῃ, καὶ οἱ καὶ ἐναγίζουσιν ἀνὰ
 πᾶν ἔτος, ἐπειδὴν τῷ Διονύσῳ τὴν ἑορτὴν ἄγωσι.

Τῷ θεῷ δὲ τῷ ἐντὸς τῆς λάρνακος ἐπὶ κλησὶς μὲν ἐστὶν 20
 Αἰσυμνήτης, οἱ δὲ αὐτὸν ἐς τὰ μάλιστα θεραπεύοντες ἐννέα
 τέ εἰσιν ἄνδρες, οὓς ἂν ἐκ πάντων ὁ δῆμος προέληται κατ'
 20 ἀξίωμα, καὶ ἴσαι γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι. μιᾷ δὲ ἐν τῇ
 ἑορτῇ νυκτὶ ἐς τὸ ἐκτὸς φέρει τὴν λάρνακα ὁ ἱερεὺς. αὐτῇ
 μὲν δὴ ἡ νύξ γέρας τοῦτο εἴληφε, καταβαίνουσι δὲ καὶ
 ὀπόσοι δὴ τῶν ἐπιχωρίων παῖδες ἐπὶ τὸν Μείλιχον ἀστά-
 χουσιν ἐστεφανωμένοι τὰς κεφαλὰς· ἐκόσμον δὲ οὕτω καὶ
 25 τὸ ἀρχαῖον οὓς ἄγοιεν τῇ Ἀρτέμιδι θύσοντες. τὰ δὲ ἐφ'
 ἡμῶν στεφάνους μὲν τοὺς ἀσταχύων ἀποτίθενται παρὰ τῇ
 θεῷ, λουσάμενοι δὲ τῷ ποταμῷ καὶ αὐθις στεφάνους
 ἐπιθέμενοι κισσοῦ πρὸς τὸ ἱερὸν ἴασι τοῦ Αἰσυμνήτου.
 ταῦτα μὲν σφισιν οὕτω δρᾶν καθέστηκε, τοῦ περιβόλου δὲ
 30 ἐστὶν ἐντὸς τῆς Λαφριάς καὶ Ἀθηνᾶς ναὸς ἐπὶ κλησὶν
 Παναχαίδος· ἐλέφαντος τὸ ἄγαλμα καὶ χρυσοῦ.

3 ὑπενόησαν R^{sv}PaVb: -εν β ὑπονοήσαντες Siebelis || 6 οὐ
 τῷ V: οὐ τὰ τῷ F οὕτω P || 7 ἀλλὰ καὶ F || 8 δεξαμενοῦ Pa:
 δεξαμένου β || 13 συμμαχήσαντι L: -σονται β || 14 μὴν Porson:
 μὲν β || 21 ἐκτὸς Amasaeus: ἐντὸς β || 25 θύσοντες Sylburg: θύ-
 οντες β || 26 τοὺς Schubart: τῶν β | τῇ Amasaeus: τῷ β

- 3 Ἐρχομένωι δὲ ἐς τὴν κάτω πόλιν Μητρὸς Δινδυμῆνης
 ἐστὶν ἱερὸν, ἐν δὲ αὐτῷ καὶ Ἀττης ἔχει τιμὰς. τούτου μὲν
 δὴ {τὸ} ἄγαλμα οὐδὲν ἀποφαίνουσι· τὸ δὲ τῆς Μητρὸς λί-
 θον πεποιήται. ἔστι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ναὸς Ὀλυμπίου,
 αὐτὸς τε ἐπὶ θρόνου καὶ ἐστῶσα Ἀθηνᾶ παρὰ τὸν θρόνον, 5
 τῆς τε Ἥρας ἄγαλμα τοῦ Ὀλυμπίου πέραν ἱερὸν τε Ἀπόλ-
 λωνος πεποιήται καὶ Ἀπόλλων χαλκοῦς, γυμνὸς ἐσθῆτος·
 ὑποδήματα δὲ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστὶν αὐτῷ, καὶ τῷ ἐτέρωι
 4 ποδὶ ἐπὶ κρανίον βέβηκε βοός. βοσὶ γὰρ χαίρειν μάλιστα
 Ἀπόλλωνα Ἀλκαῖός τε ἐδήλωσεν ἐν ὕμνῳ τῷ ἐς Ἐρμῆν, 10
 γράψας ὥς ὁ Ἐρμῆς βοῦς ὑφέλοιτο τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ
 ἔτι πρότερον ἢ Ἀλκαῖον γενέσθαι πεποιημένα ἦν Ὀμήρῳ
 βοῦς Ἀπόλλωνα Λαομέδοντος ἐπὶ μισθῷ νέμειν· Ποσει-
 δῶνι περιέθηκεν ἐν Ἰλιάδι τὰ ἔπη·

- 5 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα 15
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἔν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες.

τὰ μὲν δὴ ἐς τὸ κρανίον τοῦ βοὸς ἐπὶ τοιῶνδε ἂν τις εἰκά-
 σειε πεποιῆσθαι· ἔστι δὲ ἐν ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς ἄγαλμά
 τε Ἀθηνᾶς καὶ πρὸ αὐτοῦ Πατρέως τάφος. 20

- 6 Ἐχεται δὲ τῆς ἀγορᾶς τὸ Ὠιδεῖον, καὶ Ἀπόλλων ἐνταῦθα
 ἀνάκειται θέας ἄξιος· ἐποιήθη δὲ ἀπὸ λαφύρων, ἠνίκα
 ἐπὶ τὸν στρατὸν τῶν Γαλατῶν οἱ Πατρεῖς ἤμυναν Αἰτωλοῖς
 Ἀχαιῶν μόνοι. κεκόσμηται δὲ καὶ ἐς ἄλλα τὸ Ὠιδεῖον ἀξιο-
 λογώτατα τῶν ἐν Ἑλλήσι, πλήν γε δὴ τοῦ Ἀθήνησι· τοῦτο 25
 γὰρ μεγέθει τε καὶ ἐς τὴν πᾶσαν ὑπ(ε)ῆρκε κατασκευ-
 ῆν, ἀνὴρ δὲ Ἀθηναῖος ἐποίησεν Ἡρώδης ἐς μνήμην ἀπο-
 θανούσης γυναικός. ἐμοὶ δὲ ἐν τῇ Ἀτθίδι συγγραφῇ τὸ ἐς
 τοῦτο παρείθη τὸ Ὠιδεῖον, ὅτι πρότερον ἔτι ἐξείργαστό
 μοι τὰ ἐς Ἀθηναίους ἢ ὑπῆρκετο Ἡρώδης τοῦ οἰκοδομήμα- 30

10 fr. 308 (c) Lobel-Page || 15–17 Φ 446–448

1 Δινδυμῆνης Musurus: διδυμένης β || 3 del. Porson || 19 ἄγαλμα
 Musurus: ἀγάλματα β || 26 suppl. R^{sv} PaVb^{sv}

7 τος. ἐν Πάτραις δὲ ἰόντι ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἥι τὸ ἱερὸν τοῦ
 Ἀπόλλωνος, πύλη κατὰ τὴν ἔξοδόν ἐστι ταύτην, καὶ ἐπι-
 θήματα ἐπὶ τῆς πύλης ἀνδριάντες εἰσὶν ἐπίχρυσοι, Πατρὺς
 τε καὶ Πρευγένης καὶ Ἀθερίων, οἱ Πατρώως ἡλικίαν παιδὸς
 5 ἔχοντος καὶ αὐτοὶ παῖδές εἰσι. τῆς δὲ ἀγορᾶς ἄντικρυς κατὰ
 ταύτην τὴν διέξοδον τέμενός ἐστιν Ἀρτέμιδος καὶ ναὸς
 Λιμνάτιδος. ἐχόντων δὲ ἤδη Λακεδαίμονα καὶ Ἄργος Δω- 8
 ριέων, ὑφελέσθαι Πρευγένην τῆς Λιμνάτιδος τὸ ἄγαλμα
 κατὰ ὄψιν ὀνειράτος λέγουσιν ἐκ Σπάρτης, κοινωνῆσαι δὲ
 10 αὐτῶι τοῦ ἐγχειρήματος τῶν δούλων τὸν εὐνούστατον. τὸ
 δὲ ἄγαλμα τὸ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος τὸν μὲν ἄλλον χρόνον
 ἔχουσιν ἐν Μεσσοῖι, ὅτι καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Πρευγένους
 ἐς τοῦτο ἐκομίσθη τὸ χωρίον· ἐπειδὴν δὲ τῇ Λιμνάτιδι
 τὴν ἑορτὴν ἄγωσι, τῆς θεοῦ τις τῶν οἰκετῶν ἐκ Μεσσοῖας
 15 ἔρχεται τὸ ξόανον κομίζων τὸ ἀρχαῖον ἐς τὸ τέμενος τὸ ἐν
 τῇ πόλει. τούτου δὲ τοῦ τεμένους ἐστὶ καὶ ἄλλα τοῖς Πα- 9
 τρεῦσιν ἱερά· πεποιήται δὲ ταῦτα οὐκ ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλὰ
 ἔσοδος ἐς αὐτὰ διὰ τῶν στοῶν ἐστι. τὸ μὲν δὴ ἄγαλμα τοῦ
 Ἀσκληπιοῦ, πλὴν ἐσθῆτος, λίθου τὰ ἄλλα· Ἀθηνᾶ δὲ ἐλέ-
 20 φαντος εἰργασται καὶ χρυσοῦ. πρὸ δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τοῦ ἱεροῦ
 Πρευγένους μνημῆμά ἐστιν· ἐναγίζουσι δὲ καὶ τῶι Πρευγένει
 κατὰ ἔτος, ὡσαύτως δὲ καὶ Πατρεῖ, τὴν ἑορτὴν τῇ Λι-
 μνάτιδι ἄγοντες. τοῦ θεάτρου δὲ οὐ πόρρω Νεμέσεως ναὸς
 καὶ ἕτερός ἐστιν Ἀφροδίτης· μεγέθει μεγάλα λίθου λευκοῦ
 25 τὰ ἀγάλματα.

Καὶ Διονύσου κατὰ τοῦτο τῆς πόλεως ἐστὶν ἱερὸν ἐπί- 21
 κλησιν Καλυδωνίου· μετεκομίσθη γὰρ καὶ τοῦ Διονύσου
 τὸ ἄγαλμα ἐκ Καλυδῶνος. ὅτε δὲ ὠικεῖτο ἔτι Καλυδών,
 ἄλλοι τε Καλυδωνίων ἐγένοντο ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ δὴ καὶ
 30 Κόρεσος, ὃν ἀνθρώπων μάλιστα ἐπέλαβεν ἄδικα ἐξ ἔρωτος
 παθεῖν. ἥρα μὲν Καλλιρόης παρθένου· ὀπόσον δὲ ἐς Καλ-
 λιρόην ἔρωτος Κορέσῳ μετῆν, τοσοῦτο εἶχεν ἀπεχθείας ἐς
 αὐτὸν ἢ παρθένος. ὥς δὲ τοῦ Κορέσου δεήσεις τε ποιου- 2

1 ἰόντι] ἰὼν τί F || 5.6 κατ' αὐτὴν Schubart || 11 τὸν Pa: τὸ β ||
 12 Μεσάτιδι Buttman, item 14 || 14 ἄγωσι Siebelis: ἄγουσι β ||
 22 Πατρεῖ Facius: -εἰς β

μένον πάσας καὶ δώρων ὑποσχέσεις παντοίας οὐκ ἐν-
 ετρέπετο ἢ γνώμη τῆς παρθένου, ἐκαθίζετο ἱκέτης ἤδη
 παρὰ τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα. ὁ δὲ ἤκουσέ τε εὐχομένον
 τοῦ ἱερέως καὶ οἱ Καλυδώνιοι τὸ παραντίκα ὥσπερ ὑπὸ
 μέθης ἐγίνοντο ἔκφρονες καὶ ἡ τελευτὴ σφᾶς παραπλήγας 5
 ἐπελάμβανε. καταφεύγουσιν οὖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον τὸ ἐν
 Δωδώνῃ· τοῖς γὰρ τὴν ἡπειρον ταύτην οἰκοῦσι, τοῖς τε
 Αἰτωλοῖς καὶ τοῖς προσχώροις αὐτῶν Ἀκαρναῖσι καὶ Ἡπει-
 ρώταις, αἱ πέλειαι καὶ τὰ ἐκ τῆς θρυλῆς μαντεύματα μετ-
 3 ἔχειν μάλιστα ἐφαίνετο ἀληθείας. τότε δὲ τὰ χρησθέντα ἐκ 10
 Δωδώνης Διονύσου μὲν ἔλεγεν εἶναι τὸ μήνιμα, ἔσεσθαι δὲ
 οὐ πρότερον λύσιν πρὶν ἢ θύσῃ τῷ Διονύσῳ Κόρεσος ἢ
 αὐτὴν Καλλιρόην ἢ τὸν ἀποθανεῖν ἀντ' ἐκείνης τολμήσαντα.
 ὥς δὲ οὐδὲν ἐς σωτηρίαν εὐρίσκετο ἢ παρθένος, δεύτερα
 ἐπὶ τοὺς θρηψαμένους καταφεύγει· ἁμαρτάνουσα δὲ καὶ 15
 4 τούτων, ἐλείπετο οὐδὲν ἔτι <ἦ> αὐτὴν φονεύεσθαι. προ-
 ξεργασθέντων δὲ ὅποσα ἐς τὴν θυσίαν ἄλλα ἐκ Δωδώνης
 μεμαντευμένα ἦν, ἡ μὲν ἱερεῖου τρόπον ἤκτο ἐπὶ τὸν βω-
 μόν, Κόρεσος δὲ ἐφειστήκει μὲν τῇ θυσίᾳ, τῷ δὲ ἔρωτι
 εἷζας καὶ οὐ τῷ θυμῷ ἐαυτὸν ἀντὶ Καλλιρόης διεργάζεται. 20
 ὁ μὲν δὴ ἀπέδειξεν ἔργῳ ἀνθρώπων ὧν ἴσμεν διατεθεῖς ἐς
 5 ἔρωτα ἀπλαστότατα. Καλλιρόη δὲ ὥς Κόρεσον τεθνεῶτα
 εἶδεν, μετέπεσε τῇ παιδί ἢ γνώμη, καὶ — ἐσῆι γὰρ αὐτὴν
 Κορέσον τε ἔλεος καὶ ὅσα ἐς αὐτὸν εἰργασται αἰδώς —
 ἀπέσφαξέ <τε> αὐτὴν ἐς τὴν πηγὴν, {τοῦ λιμένος} ἢ ἐν 25
 Καλυδωνί ἐστιν οὐ πόρρω <τοῦ λιμένος>, καὶ ἀπ' ἐκείνης
 οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι Καλλιρόην τὴν πηγὴν καλοῦσι.
 6 Τοῦ θεάτρον δὲ ἐγγὺς πεποιήται Πατρεῦσι γυναικὸς
 ἐπιχωρίας τέμενος. Διονύσου δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα ἀγάλματα,
 ἴσοι τε τοῖς ἀρχαίοις πολίσμασι καὶ ὁμώνυμοι· Μεσατεὺς 30
 γὰρ καὶ Ἀνθεὺς τε καὶ Ἀροεὺς ἐστὶν αὐτοῖς τὰ ὀνόματα.

2 ἐκαθίζετο Dindorf: ἐκομίζετο L κομίζετο β || 5 τελευτὴ M:
 τελετὴ β || 16 suppl. Pa || 21 ἔργῳ Sylburg: -ον β || 22 δὲ Bek-
 ker: τε β || 23 γὰρ Musurus: παρ' β || 24 αὐτὸν Va: -ην β ||
 25 suppl. L || 25, 26 trai. Sylburg || 30 Μεσατεὺς Amasaeus: μεσα-
 δεὺς β || 31 Ἀροεὺς Amasaeus: ἄρευς β

ταῦτα <τὰ> ἀγάλματα ἐν τῇ Διονύσου {τῇ} ἐορτῇ κο-
μίζουσιν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Αἰσυμνήτου· τὸ δὲ ἱερὸν τοῦτο
ἐς τὰ ἐπὶ θαλάσσῃ τῆς πόλεως ἐρχομένοις ἔστιν ἐκ τῆς
ἀγορᾶς ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ. ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσυμνήτου κατω- 7
5 τέρω ἰόντι ἄλλο ἱερὸν καὶ ἄγαλμα λίθου· καλεῖται μὲν
Σωτηρίας, ἰδρῦσασθαι δὲ αὐτὸ ἐξ ἀρχῆς ἀποφυγόντα φασὶ
τὴν μανίαν Εὐρύπυλον. πρὸς δὲ τῷ λιμένι Ποσειδῶνός
τε ναὸς καὶ ἄγαλμά ἐστιν ὀρθὸν λίθου. Ποσειδῶνι δὲ παρ-
ἐξ ἧ ὁπόσα ὀνόματα ποιηταῖς πεποιημένα ἐστὶν ἐς ἐπῶν
10 κόσμον καὶ ἰδία σφίσιν ἐπιχώρια ὄντα ἕκαστοι τίθενται,
τοσαῖδε ἐς ἅπαντας γεγόνασιν ἐπικλήσεις αὐτῷ, Πελα-
γαῖος καὶ Ἀσφάλιός τε καὶ Ἴππιος. ὠνομάσθαι δὲ Ἴππιον 8
τὸν θεὸν πείθοιτο μὲν ἂν τις καὶ ἐπ' αἰτίαις ἄλλαις· ἐγὼ
δὲ εὐρετὴν ἱππικῆς ὄντα ἀπὸ τούτου σχεῖν καὶ τὸ ὄνομα
15 εἰκάζω. Ὅμηρος μὲν γε ἐν ἱππων ἄθλοις Μενελάωι κατὰ
τοῦ θεοῦ τούτου πρόκλησιν περιέθηκεν δρῶν·

ἱππων ἀψάμενος γαίηοχον ἐννοσίγαιον
δμννθι μηδὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλωι ἄρμα πεδῆσαι.

Πάμπως δέ, δς Ἀθηναίους τοὺς ἀρχαιοτάτους <τῶν> ὕμνων 9
20 ἐποίησεν, εἶναί φησι τὸν Ποσειδῶνα

ἱππων τε δωτῆρα νεῶν τ' ἰθνηκρηδέμων.

οὕτω διὰ τὴν ἱππικὴν καὶ οὐκ ἀπὸ ἐτέρας προφάσεως τὸ
ὄνομα ἔσχηκεν.

Ἐν Πάτραις δὲ οὐ πολὺ ἀπωτέρω τοῦ Ποσειδῶνος ἱερά 10
25 ἐστὶν Ἀφροδίτης· τὸ δὲ ἕτερον τῶν ἀγαλμάτων γενεᾷ
πρότερον ἢ κατ' ἐμὲ ἀλιεῖς ἄνδρες ἀνείλκυσαν ἐν δικτύῳ.
ἔστι δὲ καὶ ἀγάλματα τοῦ λιμένος ἐγγυτάτω χαλκοῦ πε-
ποιημένα Ἄρεως, τὸ δὲ Ἀπόλλωνος· καὶ Ἀφροδίτης, <ῆς>
καὶ πρὸς τῷ λιμένι {δὲ} ἐστὶ τέμενος, λίθου μὲν πρόσ-

17–18 Ψ 584–585

1 suppl. R^{sv} PaVb | del. Musurus || 3 ἔστιν L: ἔτι β || 10 ἰδία
PaVa: ἰδία β || 11 ἅπαντας Sylburg: -τα β | Πελάγιος Siebelis
Πελάγιος ? Schubart-Walz || 14 ἀπὸ Musurus: ἐπὶ β || 19 suppl.
Dindorf || 28 suppl. Curtius || 29 del. F

- ωπον καὶ ἄκραι χεῖρες καὶ πόδες, ξύλον δὲ τὰ λοιπὰ εἴρ-
 11 γασται. ἔστι δὲ σφισι καὶ ἄλσος ἐπὶ θαλάσσῃ, δρόμους τε
 ἐπιτηδαιοτάτους καὶ ἐς τὰλλα δίαιταν ἡδεῖαν ὥραι παρ-
 εχόμενον θερυνῇ. ἐν τούτῳ τῷ ἄλσει καὶ ναοὶ θεῶν,
 Απόλλωνος, ὃ δὲ Ἀφροδίτης· πεποίηται λίθον καὶ τούτοις 5
 τὰ ἀγάλματα. τοῦ δὲ ἄλσους ἱερὸν ἔχεται Δήμητρος· αὐτὴ
 μὲν καὶ ἡ παῖς ἐστᾶσι, τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς Γῆς ἐστὶ καθ-
 12 ἡμενον. πρὸ δὲ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δήμητρος ἐστὶ πηγὴ· ταύτης
 τὰ μὲν πρὸς τοῦ ναοῦ λίθων ἀνέστηκεν αἵμασιὰ, κατὰ δὲ τὸ
 ἐκτὸς κἀθοδος ἐς αὐτὴν πεποίηται. μαντεῖον δὲ ἐνταῦθά 10
 ἐστὶν ἄψευδές, οὐ μὴν ἐπὶ παντί γε πράγματι, ἀλλὰ ἐπὶ
 τῶν καμνόντων. κάτοπτρον καλωιδίῳ τῶν λεπτῶν δῆσαν-
 τες καθιδᾶσι, σταθμώμενοι μὴ πρόσω καθικέσθαι τῆς πη-
 γῆς, ἀλλ' ὅσον ἐπιφαῦσαι τοῦ ὕδατος τῷ κύκλῳ τοῦ κατ-
 ὀπτρου. τὸ δὲ ἐντεῦθεν εὐξάμενοι τῇ θεῷ καὶ θυμιάσαν- 15
 τες ἐς τὸ κάτοπτρον βλέπουσι· τὸ δὲ σφισι τὸν νοσοῦντα
 13 ἦτοι ζῶντα ἢ καὶ τεθνεῶτα ἐπιδείκνυνσι. τούτῳ μὲν τῷ
 ὕδατι ἐς τοσοῦτο μέτεστιν ἀληθείας, Κυναιῶν δὲ τῶν
 πρὸς Λυκίαι πλησιαίτατα χρηστήριον Απόλλωνός ἐστι
 Θυρξέως· παρέχεται δὲ ὕδωρ τὸ πρὸς ταῖς Κυναιαῖς {εἰς 20
 δ} ἐνιδόντα τινα ἐς τὴν πηγὴν ὁμοίως πάντα ὅποσα θέλει
 θεάσασθαι. ἐν Πάτραις δὲ πρὸς τῷ ἄλσει καὶ ἱερὰ δύο ἐστὶ
 Σαράπιδος· ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ πεποίηται μνῆμα Αἰγύπτου
 τοῦ Βήλου. φεγεῖν δὲ ἐς τὴν Ἀρόην οἱ Πατρεῖς φασιν αὐτὸν
 τοῖς τε ἐς τοὺς παῖδας παθήμασι καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ πε- 25
 14 φρικότα τοῦ Ἄργους καὶ ἐς πλεον τοῦ Δαναοῦ δέϊματι. ἔστι
 δὲ καὶ ἱερὸν Πατρεῦσιν Ἀσκληπιοῦ· τοῦτο τὸ ἱερὸν ὑπὲρ
 τὴν ἀκρόπολιν τῶν πυλῶν ἐστὶν ἐγγὺς αἰ ἐπὶ Μεσάτιν ἄγον-
 σιν.

Αἱ δὲ γυναῖκες εἰσιν ἐν ταῖς Πάτραις ἀριθμὸν μὲν καὶ 30
 ἐς δις τῶν ἀνδρῶν· Ἀφροδίτης δέ, εἵπερ ἄλλαις γυναιξί,
 μέτεστι καὶ ταύταις. βίος δὲ αὐτῶν ταῖς πολλαῖς ἐστὶν

9 πρὸς Sylburg: πρὸ β || 15 τῇ θεῷ om. Phral. || 16.17
 νοσοῦντα (ἐπὶ τούτων γὰρ μόνων ἐστὶ τὸ μαντεῖον) ἦτοι Phral. ||
 18 Κυναιῶν Siebelis: κυανέων β || 20.21 del. Dindorf ἔσω Facius
 fortasse recte

ἀπὸ τῆς βύσσου τῆς ἐν τῇ Ἑλιδι φνομένης· κεκρυφάλους
τε γὰρ ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐσθῆτα ὑφαίνουσι τὴν ἄλλην.

Φαραὶ δέ, Ἀχαιῶν πόλις, τελοῦσι μὲν ἐς Πάτρας δόντος 22
Ἀργούστου, ὁδὸς δὲ ἐς Φαρὰς Πατρῶν μὲν ἐκ τοῦ ἄστεως
5 στάδιοι πεντήκοντά εἰσι καὶ ἑκατόν, ἀπὸ θαλάσσης δὲ ἄνω
πρὸς ἡπειρον περὶ ἐβδομήκοντα. ποταμὸς δὲ ρεῖ πλησίον
Φαρῶν Πίερος, ὃ αὐτὸς ἐμοὶ δοκεῖν, ὃς καὶ τὰ Ὠλένου
παρέξεισιν ἐρείπια, ὑπὸ ἀνθρώπων τῶν πρὸς θαλάσσην
καλούμενος Πεῖρος. πρὸς δὲ τῷ ποταμῷ πλατάνων
10 ἐστὶν ἄλλος, κοῖλαι τε ὑπὸ παλαιότητος αἱ πολλαὶ καὶ
ἤκουσαι μεγέθους ἐς τοσοῦτο ὥστε καὶ ἐστιῶνται τῶν χη-
ραμῶν ἐντός, καὶ ὁπόσοις ἂν κατὰ γνώμην ἦι, καὶ ἐγκαθ-
εύδουσι. περιβόλος δὲ ἀγορᾶς μέγας κατὰ τρόπον τὸν 2
ἀρχαιότερόν ἐστιν ἐν Φαραῖς, Ἑρμοῦ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀγο-
15 ραῖ λίθου πεποιημένον ἄγαλμα ἔχον καὶ γένηα· ἐσθῆτος
δὲ πρὸς αὐτῇ τῇ γῇ παρέχεται μὲν τὸ τετράγωνον σχῆμα,
μεγέθει δὲ ἐστὶν οὐ μέγας. καὶ αὐτῷ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ-
εστὶν, ἀναθεῖναι αὐτὸ Μεσσήνιον Σιμύλον· καλεῖται μὲν
δὴ Ἀγοραῖος, παρὰ δὲ αὐτῷ καὶ χρηστήριον καθέστηκε.
20 κεῖται δὲ πρὸ τοῦ ἀγάλματος ἐστία, λίθου καὶ αὐτῇ, μο-
λίβδωι δὲ πρὸς τὴν ἐστίαν προσέχονται λύχνοι χαλκοῖ. ἀφ- 3
ικόμενος οὖν περὶ ἐσπέραν <ὁ> τῷ θεῷ χρώμενος λιβα-
νωτόν τε ἐπὶ τῆς ἐστίας θυμιᾷ καὶ ἐμπλήσας τοὺς λύχνους
ἐλαίου καὶ ἐξάψας τίθησιν ἐπὶ τὸν βωμόν τοῦ ἀγάλματος
25 ἐν δεξιᾷ νόμισμα ἐπιχώριον — καλεῖται δὲ χαλκοῦς τὸ
νόμισμα — καὶ ἐρωτᾷ πρὸς τὸ οὗς τὸν θεὸν ὁποῖόν τι καὶ
ἐκάστωι τὸ ἐρώτημά ἐστι. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἅπεισιν ἐκ
τῆς ἀγορᾶς ἐπιφραζάμενος τὰ ὧτα· προελθὼν δὲ ἐς τὸ
ἐκτὸς τὰς χεῖρας ἀπέσχευ ἀπὸ τῶν ὧτων, καὶ ἥστινος ἂν
30 ἐπακούσῃ φωνῆς, μάντευμα ἡγεῖται. τοιαύτη καὶ Αἰγυπ- 4

1 ἀπὸ Sylburg: ὑπὸ β || 3 πόλις L: -εις β || 7 Ὠλένου P: ὀλέ-
νου β || 16 Ἡμὶ Sylburg || 18 Σιμύλον Bekker: σίμυλον β ||
20 αὐτῇ P: αὐτῇ β || 21 προσέχονται Schneider: -τες β ||
21 – 22 ἀφικόμενος post χρώμενος tral. Phral. || 22 οὖν om. Phral. |
suppl. Phral. | τῷ θεῷ om. Phral. || 22 – 23 λιβανωτόν — ἐστίας
om. Phral. || 23 καὶ θυμιᾷ Phral. | ἐμπλήσας — 26 καί¹ om. Phral. ||
28 τῆς ἀγορᾶς] τοῦ θεοῦ Phral. || 29 ὧτων V¹ Phral.: νώτων β

- τίοις ἑτέρα περὶ τοῦ Ἀπιδος τὸ ἱερὸν μαντεία καθέστηκεν.
 ἐν Φαραῖς δὲ καὶ ὕδωρ ἱερὸν ἐστὶ τοῦ Ἑρμοῦ· ἅμα μὲν τῇ
 πηγῇ τὸ ὄνομα, τοὺς δὲ ἰχθῦς οὐχ αἰροῦσιν ἐξ αὐτῆς,
 ἀνάθημα εἶναι τοῦ θεοῦ νομίζοντες. ἐστήκασιν δὲ ἐγγύ-
 τατα τοῦ ἀγάλματος τετράγωνοι λίθοι τριάκοντα μάλιστα ⁵
 ἀριθμόν· τούτους σέβουσιν οἱ Φαρεῖς, ἐκάστωι θεοῦ τινος
 ὄνομα ἐπιλέγοντες. τὰ δὲ ἔτι παλαιότερα καὶ τοῖς πᾶσιν
 Ἑλλήσι τιμὰς θεῶν ἀντὶ ἀγαλμάτων εἶχον ἀργοὶ λίθοι.
⁵ Φαρεῦσι δὲ ὅσον πέντε σταδίου καὶ δέκα ἀπωτέρω τῆς
 πόλεως ἐστὶν ἄλσος Διοσκούρων. δάφναι μάλιστα ἐν αὐτῷ ¹⁰
 πεφύκασιν, ναὸς δὲ οὐκ ἦν ἐν αὐτῷ οὐδὲ ἀγάλματα· κο-
 μισθῆναι δὲ οἱ ἐπιχώριοί φασιν ἐς Ῥώμην τὰ ἀγάλματα. ἐν
 Φαραῖς δὲ ἐν τῷ ἄλσει βωμὸς λίθων λογάδων ἐστί. πν-
 θέσθαι δὲ οὐκ εἶχον εἰ {δ} Φάρης ὁ Φυλοδαμείας τῆς Δα-
 ναοῦ σφισιν ἢ ὁμώνυμος ἐκείνῳι τις ἐγένετο οἰκιστής. ¹⁵
⁶ Τρίτεια δέ, Ἀχαιῶν <καὶ> αὕτη πόλις, ἐν μεσογαίῳ μὲν
 ὠικισται, τελοῦσι δὲ ἐς Πάτρας καὶ αὐτοὶ βασιλέως δόν-
 τος· στάδιοι δὲ ἐς Τρίτειαν εἴκοσί τε καὶ ἑκατόν εἰσιν ἐκ
 Φαρῶν. πρὶν δὲ ἢ ἐς τὴν πόλιν ἐσελθεῖν, μνήμᾳ ἐστὶ λευ-
 κοῦ λίθου, θεάς καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἄξιον καὶ οὐχ ἥκιστα ἐπὶ ²⁰
 ταῖς γραφαῖς αἱ εἰσιν ἐπὶ τοῦ τάφου, τέχνη Νικίου· θρόνος
 τε ἐλέφαντος καὶ γυνὴ νέα καὶ εἶδους εὖ ἔχουσα ἐπὶ τῷ
 θρόνῳ, θεράπαινα δὲ αὐτῇ παρέστηκε σκιάδιον φέρουσα.
⁷ καὶ νεανίσκος ὀρθὸς οὐκ ἔχων πω γένειά ἐστι χιτῶνα ἐνδε-
 δυκῶς καὶ χλαμύδα ἐπὶ τῷ χιτῶνι φοινικῇ· παρὰ δὲ αὐτὸν ²⁵
 οἰκέτης ἀκόντια ἔχων ἐστὶ καὶ ἄγει κύνας ἐπιτηδείας θη-
 ρεύουσιν ἀνθρώποις. πνθέσθαι μὲν δὴ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 οὐκ εἶχομεν· ταφῆναι δὲ ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐν κοινῷ
⁸ παρίστατο ἅπασιν εἰκάζειν. Τριτείας δὲ οἰκιστὴν οἱ μὲν

2 ἅμα] <Ἑρμοῦ> νόμα Valckenaer || 6 Φαραεῖς Valckenaer |
 ἐκάστωι Pa: -ον β || 10 διοσκούρων B: διοσκούρων β || 11 οὐδὲ
 Bekker: οὐτε β || 14 del. Siebelis | Φυλοδαμείας Dindorf: φιλο- P
 -ίας VF || 14, 15 δαναοῦ σφισιν Pa: δαναοὺς φησιν β || 16 Τρίτεια
 Schubart (cf. Steph. Byz.): τριτία β ubique (etiam apud Str.) Τρι-
 ταία Facius quae forma est apud Hdt. et Polyb. | suppl. Ama-
 saeus || 23 παρέστηκε Sylburg: προέστηκε β προσέστηκε Sylburg ||
 27 δὴ Pa: ἤδη β

Κελβίδαν γενέσθαι λέγουσιν, ἀφικόμενον δὲ ἐκ Κύμης τῆς
ἐν Ὑπικοῖς· οἱ δὲ ὡς Ἀρης συγγένοιτο Τριτεῖαι θυγατρὶ
Τρίτωνος, ἱερᾶσθαι δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν παρθένον, Μελάν-
ιππον δὲ παῖδα Ἀρεως καὶ Τριτείας οἰκίσαι τε ὡς ἠδξήθη
5 τὴν πόλιν καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρός. ἐν Τρι- 9
τεῖαι δὲ ἔστι μὲν ἱερὸν καλουμένων Μεγίστων θεῶν, ἀγάλ-
ματα δὲ σφισι πηλοῦ πεποιημένα· τούτοις κατὰ ἔτος
ἐορτὴν ἄγουσιν, οὐδέν τι ἄλλοίως ἢ καὶ τῷ Διονύσῳ δρῶ-
σιν Ἕλληνες. ἔστι δὲ καὶ Ἀθηνᾶς ναός, τὸ δὲ ἄγαλμα λίθου
10 τὸ ἐφ' ἡμῶν· τὸ δὲ ἀρχαῖον ἐς Ῥώμην, καθὰ οἱ Τριταεῖς
λέγουσιν, ἐκομίσθη. θύειν δὲ οἱ ἐνταῦθα καὶ Ἀρει καὶ τῇ
Τριτεῖαι νομίζουσιν.

Αἶδε μὲν οὖν θαλάσσης τέ εἰσιν ἀπωτέρω πόλεις καὶ 10
ἡπειρώτιδες βεβαίως· πλέοντι δὲ ἐς Αἴγιον ἐκ Πατρῶν
15 ἄκρα πρῶτόν ἐστιν ὀνομαζομένη Ῥίον, σταδίου δὲ Πα-
τρῶν πεντήκοντα ἀπέχουσα, λιμὴν δὲ ὁ Πάνορμος στα-
δίους πέντε καὶ δέκα ἀπωτέρω τῆς ἁκρας. τοσούτους δὲ
ἀφέστηκεν ἑτέρους ἀπὸ Πανόρμου τὸ Ἀθηνᾶς καλούμενον
τείχος. ἐς δὲ λιμένα Ἐρινεὸν ἐξ Ἀθηνᾶς τείχους παρὰ πλους
20 ἐνενηκόντά εἰσι στάδιοι, ἐξήκοντα δὲ ἐς Αἴγιον ἀπὸ τοῦ
Ἐρινεοῦ· ὁδὸς δὲ ἡ πεζὴ σταδίους τεσσαράκοντα μάλιστα
ἐς τὸν ἀριθμὸν ἀποδεῖ τὸν εἰρημένον.

Ὁὗ πόρρω δὲ τοῦ Πατρέων ἄστεως ποταμός τε ὁ Μεί- 11
λιχος καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Τρικλαρίας {ἐν ᾧ} ἐστίν, ἄγαλμα
25 οὐδέν ἔτι ἔχον. τοῦτο μὲν δὴ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ, προελθόντι
δὲ ἀπὸ τοῦ Μειλίχου ποταμός ἐστὶν ἄλλος· ὄνομα μὲν τῷ
ποταμῷ Χάραδρος, ὥραι δὲ ἥρος πίνοντα ἐξ αὐτοῦ τὰ βοσ-
κήματα φιλεῖ τίκτειν ἄρρενα ὡς τὰ πλείω συμβαίνει, καὶ
τοῦδε ἔνεκα οἱ νομεῖς ἐτέρωσε αὐτὰ τῆς χώρας μεθιστᾶσι
30 πλὴν γε δὴ τὰς βοῦς· ταύτας δὲ αὐτοῦ καταλείπουσιν ἐπὶ
τῷ ποταμῷ, διότι καὶ πρὸς θυσίας οἱ ταῦροι σφισι καὶ ἐς

1 δὲ om. F || 4 ὡς Pa: ὅς β | ἠδξήθη Pa: ἠῖξε τε β || 8 οὐδέν
RPaVb: οὐδέ β || 15 δὲ del. Spiro || 19 Ἐρινεὸν — 20 τοῦ om. P ||
24 del. R¹PaVb ἐν P || 28 φιλεῖ Lobeck: ὀφείλει β del. Schubart-
Walz || 30 καταλείπουσιν Pa: -λίπουσιν β

τὰ ἔργα ἐπιτηδειότεροι θηλειῶν βοῶν εἰσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις κτήνεσι τὸ θῆλυ ἐπὶ πλεόν τετίμηται.

- 23 Μετὰ δὲ τὸν Χάραδρον ἐρείπια οὐκ ἐπιφανῇ πόλεώς ἐστιν Ἀργυρᾶς, καὶ πηγὴ τε Ἀργυρᾶ ἐν δεξιᾷ τῆς λεωφόρου καὶ Σέλεμνος ποταμός κατιῶν ἐς θάλασσαν. λόγος δὲ τῶν ἐπιχωρίων ἐς αὐτόν ἐστι, Σέλεμνον μειράκιον ὥραϊον ποιμαίνειν ἐνταῦθα, Ἀργυρᾶν δὲ εἶναι μὲν τῶν ἐν θαλάσση νυμφῶν, ἐρασθεῖσαν δὲ αὐτὴν Σελέμνου φοιτᾶν τε ὡς αὐτόν φασιν ἐκ θαλάσσης ἀνιοῦσαν καὶ καθεύδειν παρ' αὐτῷ {ποταμῷ}. μετὰ δὲ οὐ πολὺν χρόνον οὔτε ὥραϊος ἔτι ἐφαίνετο Σέλεμνος οὔτε ὡς αὐτόν φοιτήσῃν ἔμελλεν ἢ νύμφη, Σέλεμνον δὲ μονωθέντα Ἀργυρᾶς καὶ τελευτήσαντα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ἐποίησεν Ἀφροδίτῃ ποταμόν. λέγω δὲ τὰ ὑπὸ Πατρίων λεγόμενα. καὶ — ἦρα γὰρ καὶ ὕδωρ γενόμενος Ἀργυρᾶς, καθότι ἔχει καὶ ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ λόγος Ἀρεθούσης ἔτι ἐρᾶν αὐτόν — δωρεῖται καὶ τῷδε Ἀφροδίτῃ Σέλεμνον· ἐς λήθην ἄγει τὸν ποταμόν Ἀργυρᾶς. 3 ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλον ἐπ' αὐτῷ λόγον, τὸ ὕδωρ τοῦ Σελέμνου σύμφορον καὶ ἀνδράσιν εἶναι καὶ γυναιξὶν ἐς ἔρωτος ἱαμα· λουομένοις <γὰρ> ἐν τῷ ποταμῷ λήθην ἔρωτος γίνεσθαι. εἰ δὲ μέτεστιν ἀληθείας τῷ λόγῳ, τιμιώτερον χρημάτων πολλῶν ἐστὶν ἀνθρώποις τὸ ὕδωρ τοῦ Σελέμνου. 4 Ἀπωτέρω δὲ Ἀργυρᾶς ποταμός ἐστιν ὀνομαζόμενος Βολιναῖος, καὶ πόλις ποτὲ ὠικεῖτο πρὸς αὐτῷ Βολίνα. παρθένον δὲ ἐρασθῆναι Βολίνης Απόλλωνα, τὴν δὲ φεύγουσαν ἐς τὴν ταύτῃ φασὶν ἀφεῖναι θάλασσαν {καὶ} αὐτὴν <καὶ> ἀθάνατον {ἂν} γενέσθαι χάριτι τοῦ Απόλλωνος. ἐφεξῆς δὲ ἄκρα τε ἐς τὴν θάλασσαν ἔχει, καὶ ἐπ' αὐτῇ λέγεται λόγος ὡς Κρόνος τῆς θαλάσσης ἐνταῦθα ἔρριψε τὸ δρέπανον, ὧι τὸν πατέρα Οὐρανὸν ἐλυμήνατο· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ τὴν 30

9.10 παρ' αὐτῷ Buttmann: παρὰ τῷ ποταμῷ β || 11 φοιτή-
σειν Pa: -σειεν β || 12 μονωθέντα Pa: μονο- β || 16 τόδε P || 20 suppl.
Kayser || 20.21 λουομένοις — γίνεσθαι delendum censent Schubart-
Walz || 22 χρημάτων W: χοῆμα τῶν β || 25—26 τὴν δὲ — θάλασ-
σαν om. V || 26 καὶ trai. Amasaeus || 27 del. W || 28 ἀνέχει Siebelis

ἄκραν Δρέπανον ὀνομάζουσιν. ὀλίγον δὲ ὑπὲρ τὴν λεωφόρον
Ῥυπῶν ἐστι τὰ ἐρείπια· σταδίου δὲ Αἶγιον περὶ τοὺς τριά-
κοντα ἀπέχει Ῥυπῶν.

Αἶγιον δὲ τὴν χώραν διέξεισι μὲν ποταμὸς Φοῖνιξ, δι- 5
ἐξεισι δὲ καὶ ἕτερος Μειγανίτας, ἐς θάλασσαν ῥέοντες.
στοὰ δὲ τῆς πόλεως πλησίον ἐποιήθη Στρατόνι ἀθλητῇ,
Ὀλυμπίασιν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς παγκρατίου καὶ πάλης
ἀνελομένῳ νίκας. αὕτη μὲν ἐγγυμνάζεσθαι τούτῳ τῷ
ἀνδρὶ ἐποιήθη· Αἰγίεῦσι δὲ Εἰλειθυίας ἱερὸν ἐστὶν ἀρχαῖον,
10 καὶ ἡ Εἰλειθυία ἐς ἄκρους ἐκ κεφαλῆς τοὺς πόδας ὑφά-
σματι κεκάλυπται λεπτῷ, ξόανον πλὴν προσώπον τε καὶ
χειρῶν ἄκρων καὶ ποδῶν· ταῦτα δὲ τοῦ Πεντελησίου λίθου
πεποιήται. καὶ ταῖς χερσὶ τῇ μὲν ἐς εὐθὺ ἐκτέταται, τῇ δὲ 6
ἀνέχει δαῖδα. Εἰλειθυίαι δὲ εἰκάσαι τις ἂν εἶναι δαΐδας, ὅτι
15 γυναιξὶν ἐν ἴσῳ καὶ πῦρ εἰσιν αἱ ὠδῖνες· ἔχοιεν δ' ἂν λό-
γον καὶ ἐπὶ τοιῶνδε αἱ δαΐδες, ὅτι Εἰλειθυία ἐστὶν ἡ ἐς φῶς
ἄγουσα τοὺς παῖδας. ἔργον δὲ τοῦ Μεσσηνίου Δαμοφῶν-
τός ἐστι τὸ ἄγαλμα.

Τῆς δὲ Εἰλειθυίας οὐ μακρὰν Ἀσκληπιοῦ τέ ἐστι τέμενος 7
20 καὶ ἀγάλματα Ὑγείας καὶ Ἀσκληπιοῦ· ἱαμβεῖον δὲ ἐπὶ τῷ
βάθρῳ τὸν Μεσσηνιον Δαμοφῶντα εἶναι τὸν εἰργασμένον
φησὶν. ἐν τούτῳ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τῷ ἱερῷ ἐς ἀντιλογία
ἀφίκετο ἀνὴρ μοι Σιδόνιος, ὃς ἐγνωκέναι τὰ ἐς τὸ θεῖον
ἔφασκε Φοίνικας {καὶ} τὰ τε ἄλλα Ἑλλήνων <βέλτιον> καὶ
25 δὴ καὶ Ἀσκληπιῶν πατέρα μὲν σφᾶς Ἀπόλλωνα ἐπιφημίζειν,
θνητὴν δὲ γυναῖκα οὐδεμίαν μητέρα· Ἀσκληπιὸν μὲν γὰρ 8
ἄερα γένει τε ἀνθρώπων εἶναι καὶ πᾶσιν ὁμοίως ζώοις
ἐπιτῆδειον πρὸς ὑγίειαν, Ἀπόλλωνα δὲ ἥλιον, καὶ αὐτὸν ὀρ-
θότατα Ἀσκληπιῶν πατέρα ἐπονομάζεσθαι, ὅτι ἐς τὸ
30 ἀρμόζον ταῖς ὥραις ποιούμενος ὁ ἥλιος τὸν δρόμον μετα-
δίδωσι καὶ τῷ ἀέρι ὑγείας. ἐγὼ δὲ ἀποδέχεσθαι μὲν τὰ εἰ-
ρημένα, οὐδὲν <δέ> τι Φοινίκων μᾶλλον ἢ καὶ Ἑλλήνων ἔφην

10 ὑφάσμασι F || 11 ξόανον Sylburg: ξοάνου β || 24 del. Bekker |
suppl. R^{ms}PaVb || 28 ὀρθότατα Pa: ὀρθώτατα β || 32 suppl.
R^{sv}PaVb

τὸν λόγον, ἐπεὶ καὶ ἐν Τιτάνῃ τῆς Σικωνίων τὸ αὐτὸ
ἄγαλμα Ὑγείαν τε ὀνομάζεσθαι καὶ <Ἀσκληπιόν, καὶ>
παιδί ἦν δῆλα ὡς τὸν ἡλιακὸν δρόμον ἐπὶ γῆς ὕγειαν
ποιοῦντα ἀνθρώποις.

- 9 Αἰγιεῦσι δὲ Ἀθηνᾶς τε ναὸς καὶ Ἥρας ἐστὶν ἄλσος. 5
Ἀθηνᾶς μὲν δὴ δύο ἀγάλματα λευκοῦ λίθου· τῆς δὲ Ἥρας
τὸ ἄγαλμα ὅτι μὴ γυναιξίν, ἢ ἂν τὴν ἱερωσύνην ἔχῃ,
ἄλλωι γε δὴ οὐδενὶ ἔστι θεάσασθαι. Διονύσου δὲ πρὸς
τῷ θεάτρῳ πεποιήται σφισιν ἱερὸν καὶ ἄγαλμα, οὐκ ἔχον
πῶ γένεια. ἔστι δὲ καὶ Διὸς ἐπὶ κλησὶν Σωτήρος ἐν τῇ 10
ἀγορᾷ τέμενος καὶ ἀγάλματα ἐσελθόντων ἐν ἀριστερᾷ,
χαλκοῦ μὲν ἀμφοτέρω, τὸ δὲ οὐκ ἔχον πῶ γένεια ἐφαίμετο
10 ἀρχαιότερον εἶναι μοι. ἐν δὲ οἰκῇματι κατευθὺ τῆς ὁδοῦ,
χαλκοῦ καὶ ταῦτα, ἔστι μὲν Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆς, ἔστι
δὲ Ζεὺς τε καὶ Ἀθηνᾶ· θεοὺς δὲ σφᾶς καλοῦσιν ἐξ Ἀργους, 15
ὡς μὲν ὁ Ἀργείων ἔχει λόγος, ὅτι ἐποιήθησαν ἐν τῇ πόλει
τῇ Ἀργείων, ὡς δὲ αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Αἰγιεῖς, παρακατα-
11 θήκη σφίσιν ὑπὸ Ἀργείων ἐδόθη <τὰ> ἀγάλματα. καὶ αὐτοῖς
καὶ τὰδε ἔτι προσταχθῆναι φασιν, ἐκάστη τοῖς ἀγάλμασιν
ἡμέραι θύειν· αὐτοὶ δὲ σόφισμα εὐρόντες θύειν μὲν πλεῖστα 20
δσα, κατευωχουμένοις δὲ τὰ ἱερεῖα ἐν κοινῷ ἀνάλωμα
οὐδὲν ἐς αὐτὰ γίνεσθαι· τέλος δὲ ἀπαιτεῖσθαι ὑπὸ τῶν
Ἀργείων καὶ αὐτοὺς τὰ ἐς τὰς θυσίας ἀναλούμενα ἀπαι-
τεῖν· τοὺς δὲ — οὐ γὰρ ἔχειν ἐκτίσαι — καταλιπεῖν σφισιν
αὐτοὺς τὰ ἀγάλματα. 25
- 24 Αἰγιεῦσι δὲ ἔστι μὲν πρὸς τῇ ἀγορᾷ ναὸς Ἀπόλλωνι καὶ
Ἀρτέμιδι ἐν κοινῷ, ἔστι δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἱερὸν Ἀρτέμιδος,
τοξευούσῃ δὲ εἰκασται, καὶ Ταλθυβίου τοῦ κήρυκος τά-
φος· κέχωσται δὲ τῷ Ταλθυβίῳ καὶ ἄλλο μνημα ἐν
Σπάρτῃ, καὶ αὐτῷ αἱ πόλεις ἐναγίζουσιν ἀμφοτέρω. 30

1 τῇ τάνι F || 2 suppl. Goldhagen || 3 παιδί ἦν] Ἀσκληπιὸν
Kayser Ἡλιάδα Madvig παιδί εἶναι R^{ms}PaVb || 5 ἄλσος] ἄλλος
Schubart || 7 ἔχῃ Pa: ἔχει β || 8 γε Siebelis: τε β || 12 ἔχον V:
ἔχων β || 13 ὁδοῦ] ἐσόδου Siebelis || 15 ἐξ Ἀργους Buttmann: ἐς
αὐτούς β || 18 suppl. Sylburg || 23 αὐτούς L: -οῖς VF -οι M om. P |
τὰ] τὰς F

πρὸς θαλάσσῃ δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν Αἰγίῳ καὶ μετ' 2
 αὐτὸ Ποσειδῶνος, Κόρης τε πεποιήται τῆς Δήμητρος καὶ
 τέταρτον Ὀμαγυρίῳ Διί. ἐνταῦθα Διὸς καὶ Ἀφροδίτης
 ἐστὶ καὶ Ἀθηνᾶς ἀγάλματα· Ὀμαγύριος δὲ ἐγένετο τῷ
 5 Διὶ ἐπὶ κλησὶς, ὅτι Ἀγαμέμνων ἤθροισεν ἐς τοῦτο τὸ χω-
 ρίον τοὺς λόγον μάλιστα ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀξιούς, μεθέξοντας
 ἐν κοινῷ βουλῆς καθ' ὅντινα χρὴ τρόπον ἐπὶ ἀρχὴν τὴν
 Πριάμῳ στρατεύεσθαι. Ἀγαμέμνονι δὲ καὶ ἄλλα ἐστὶν ἐς
 ἔπαινον καὶ ὅτι τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀκολουθήσασιν καὶ οὐδεμιᾶς
 10 ἐπελθούσης ὕστερον στρατιᾶς τὴν τε Ἴλιον ἐπόρθησε καὶ
 ὅσαι περίοικοι πόλεις ἦσαν. ἐφεξῆς δὲ τῷ Ὀμαγυρίῳ Διὶ 3
 Παναχαϊᾶς ἐστὶ Δήμητρος. παρέχεται δὲ ὁ αἰγιαλός, ἐν
 ᾧ καὶ τὰ ἱερὰ Αἰγιεῦσιν ἐστὶ τὰ εἰρημένα, ὕδωρ ἄφθονον
 θεάσασθαι τε καὶ πιεῖν ἐκ πηγῆς ἡδύ. ἐστὶ δὲ σφισι καὶ
 15 Σωτηρίας ἱερὸν. ἰδεῖν μὲν δὴ τὸ ἄγαλμα οὐδενὶ πλήν τῶν
 ἱερωμένων ἐστὶ, δρῶσι δὲ ἄλλα τοιαῦτα· λαμβάνοντες
 παρὰ τῆς θεοῦ πέμματα ἐπιχώρια ἀφιᾶσιν ἐς θάλασσαν,
 πέμπειν δὲ τῇ ἐν Συρακούσαις Ἀρεθούσῃ φασὶν αὐτά.
 ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα Αἰγιεῦσιν ἀγάλματα χαλκοῦ πεποιημένα, 4
 20 Ζεὺς τε ἡλικίαν παῖς καὶ Ἡρακλῆς, οὐδὲ οὗτος ἔχων πω
 γένεια, Ἀγελάδα τέχνη τοῦ Ἀργείου. τούτοις κατὰ ἔτος
 ἱερεῖς αἵρετοὶ γίνονται, καὶ ἑκάτερα τῶν ἀγαλμάτων ἐπὶ
 ταῖς οἰκίαις μένει τοῦ ἱερωμένου. τὰ δὲ ἔτι παλαιότερα
 προεκέκριτο ἐκ τῶν παίδων ἱερᾶσθαι τῷ Διὶ ὁ νικῶν κάλ-
 25 λει· ἀρχομένων δὲ αὐτῷ γενεῶν ἐς ἄλλον παῖδα ἢ ἐπὶ τῷ
 κάλλει μετῆι τιμῇ. ταῦτα μὲν οὕτως ἐνομίζετο· ἐς δὲ
 Αἴγιον καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔτι συνέδριον τὸ Ἀχαιῶν ἀθροίζεται,
 καθότι ἐς Θερμοπύλας τε καὶ ἐς Δελφούς οἱ Ἀμφικτύονες.
 Ἴόντι δὲ ἐς τὸ πρόσω Σελινοῦς τε ποταμὸς καὶ ἀπω- 5
 30 τέρω τεσσαράκοντα Αἰγίου σταδίους ἐπὶ θαλάσσῃ χωρίον

2 Κόρης Schubart: κόρη β || 9 <σὺν> τοῖς Facius || 15 δὴ P¹:
 δεῖ FP καὶ V || 16 ἱερωμένων edd.: ἱερουμένων β, item 23 || 22 ἐκά-
 τερον Hitzig coll. 5. 11. 2, 27. 2, 27. 5 || 23 τῆς οἰκίας Hitzig |
 ἐτι] ἔτη F || 25 αὐτῷ RPaVb: -ων β || 29 Σελινοῦς Sylburg:
 σέλινος β

ἐστὶν Ἑλίκη. ἐνταῦθα ὤκητο Ἑλίκη πόλις καὶ Ἰωσιν ἱερὸν
 ἀγιώτατον Ποσειδῶνος ἦν Ἑλικωνίου. διαμεμένηκε δέ σφι-
 σι, καὶ ὥς ὑπὸ Ἀχαιῶν ἐκπесόντες ἐς Ἀθήνας καὶ ὕστερον
 ἐξ Ἀθηνῶν ἐς τὰ παραθαλάσσια ἀφίκοντο τῆς Ἀσίας,
 σέβεσθαι Ποσειδῶνα Ἑλικώνιον· καὶ Μιλησίοις τε ἰόντι 5
 ἐπὶ τὴν πηγὴν τὴν Βιβλιάδα Ποσειδῶνος πρὸ τῆς πόλεως
 ἐστὶν Ἑλικωνίου βωμός καὶ ὡσαύτως ἐν Τέωι περίβολός
 6 τε καὶ βωμός ἐστι τῷ Ἑλικωνίῳ θεᾶς ἄξιος. ἔστι δὲ καὶ
 Ὀμήρῳ πεποιημένα ἐς Ἑλίκην καὶ τὸν Ἑλικώνιον Ποσει-
 δῶνα. χρόνῳ δὲ ὕστερον Ἀχαιοῖς τοῖς ἐνταῦθα, ἱκέτας 10
 ἄνδρας ἀποστήσασιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀποκτείνουσιν, οὐκ
 ἐμέλλησε τὸ μῆνιμα ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος, ἀλλὰ σεισμὸς ἐς
 τὴν χώραν σφίσιν αὐτίκα κατασκήψας τῶν τε οἰκοδομη-
 μάτων τὴν κατασκευὴν καὶ ὁμοῦ τῇ κατασκευῇ καὶ αὐτὸ
 7 τῆς πόλεως τὸ ἔδαφος ἀφανὲς ἐς τοὺς ἔπειτα ἐποίησε. τὰ 15
 μὲν οὖν ἄλλα ἐπὶ τοῖς σεισμοῖς, ὅσοι μεγέθει τε ὑπερήρκασι
 καὶ ἐπὶ μήκιστον διικνουῦνται τῆς γῆς, προσημαίνειν ὁ θεὸς
 κατὰ τὰ αὐτὰ ὥς τὸ ἐπίπαν εἶωθεν· ἥ γὰρ ἐπομβρίαί
 συνεχεῖς ἢ αὐχμοὶ πρὸ τῶν σεισμῶν συμβαίνουσιν ἐπὶ χρό-
 νον πλείονα, καὶ ὁ ἄηρ παρὰ τὴν ἐκάστοτε τοῦ ἔτους ὥραν 20
 χειμῶνός τε γίνεται καυματωδέστερος καὶ ἐν θέρει μετὰ
 ἀχλὺς μάλλον ὁ κύκλος παρέχεται τοῦ ἡλίου τὴν χρόαν παρὰ
 τὸ εἰωθὸς ἥτοι ἐς τὸ ἐρυθρότερον ἢ καὶ ἡσυχῇ ῥέπουσαν ἐς
 8 τὸ μελάντερον· τῶν τε ὑδάτων ὥς τὸ πολὺ ἐπιλείπουσιν
 αἱ πηγαί, καὶ ἀνέμων ἔστιν οἷς ἐνέπεσον ἐς τὴν χώραν ἐμ- 25
 βολαὶ περιτρέπουσαι τὰ δένδρα, καὶ πον καὶ ἐν τῷ οὐρα-
 νῷ διαδρομαὶ σὺν πολλῇ τῇ φλογί, τὰ δὲ καὶ ἀστέρων
 ὥφθη σχήματα οὔτε ἐγνωσμένα ὑπὸ τῶν πρότερον καὶ με-
 γάλην τοῖς ὁρῶσιν ἐμποιοῦντα ἐκπληξιν, ἔτι δὲ καὶ τῆς γῆς

9 B 575 © 203 Y 404

2 διαμεμένηκε Porson: διαμεμενηκέναι β || 6 βιβλιάδα V: τιβι-
 βλιάδα β βυβλιάδα Pa Βιβλιάδα Siebelis || 19 ὥς τὸ L: ὥς τε β
 RVb ὥς γε Phral. ὥς PaVa || 23 ῥέπουσαν Höger: τρέπουσαν β
 Phral. || 24 τε] δὲ Phral.

κάτω πνευμάτων ὑπήχης ισχυρά, ἄλλα τε πολλὰ ὁ θεὸς
ἐπὶ τοῖς βίαιοις τῶν σεισμῶν ἐθέλει προενδείκνυσθαι. τῆς 9
δὲ κινήσεως αὐτῆς καθέστηκεν οὐχ εἰς τρόπον, ἀλλ' οἱ
φροντίσαντες τὰ τοιαῦτα ἐξ ἀρχῆς καὶ οἱ παρ' ἐκείνων
5 διδασκόμενοι ἰδέας καταμαθεῖν ἐδυνήθησαν τοσάδε ἐπὶ
τοῖς σειμοῖς. ἡπιώτατος μὲν ἐστὶν αὐτῶν, ἣν δὴ ἐν κακῶι
γε τοσοῦτοι ραιστώνην ἐνεῖναι τινα ἡγησώμεθα, ἐπειδὴ
ὁμοῦ τῇ κινήσει τῇ ἀρξαμένῃ τὸ πρῶτον καὶ τῇ ἐς τὸ
ἔδαφος τροπῇ τῶν οἰκοδομημάτων ἀντιστάσα ἐναντία κί-
10 νησις ἐξεγείρη τὰ ἤδη τραπέντα. καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ ἰδέαι 10
τοῦ σειμοῦ κίονας ὄραν ἔστιν ἀνορθομένους οἱ ὀλίγοι
ἐδέξαντο ἐς ἅπαν ἐκριφῆναι, καὶ ὅποσα διέστη τοίχων συν-
ερχόμενα ἐς τὸ ἐξ ἀρχῆς· δοκοὶ δέ, ὅσας ἐκτὸς ὀλισθεῖν
ἐποίησεν ἡ κίνησις, ἐπανίσταντο αὐτῶν ἐς τὰς ἐδρας· ὡσαύτως
15 δὲ καὶ ὀχετῶν κατασκευῆς καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο ἔτι ὕδατος
ῥοὰς προάγει, καὶ τούτων συνδεδεμένα τὰ διεσπασμένα μᾶλλον
{η} ἀνθρώπων τεκτόνων. ὁ δὲ δὴ δεύτερος τῶν σεισμῶν
ἀπώλειαν τε τῶν ἐτοιμοτέρων φέρει καί, ἐφ' ὅτι ἂν βάλῃ
τὴν ὀρμὴν, ἀνέκλινεν αὐτίκα τοῖς ἐς πολιορκίαν μηχανήμα-
20 σιν ὁμοίως. τὸν δὲ αὐτῶν ὀλεθριώτατον τοιαύτῃ 11
ἐθέλουσιν εἰκάζειν, τὸ ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα εἰ
συνεχεῖ πυρετῶι πυκνότερόν τε καὶ ὑπὸ πολλῆς ἄνω τῆς
βίαις <ὠθοῖτο> — τοῦτο δὲ ἄλλαχού τε τοῦ σώματος ἐπι-
σημαίνει καὶ ἐν ταῖς χερσὶν ὑπὸ ἐκάτερον μάλιστα τὸν καρ-
25 πόν — κατὰ ταῦτα οὖν καὶ τὸν σεισμόν ἐς εὐθὺ ὑποδύε-
σθαι τῶν οἰκοδομημάτων καὶ θεμέλια ἀναπάλλειν φασὶν
αὐτόν, καθότι καὶ τὰ ἔργα τῶν σφαλάκων ἐκ μυχοῦ τῆς
γῆς ἀναπέμπεται. μόνη τε ἡ τοιαύτη κίνησις οὐδὲ τοῦ
οἰκισθῆναι ποτε ὑπολείπει σημεῖα ἐν τῇ γῇ. τότε δὲ ἰδέαν 12
30 μὲν ταύτην ἐπὶ τῇ Ἐλίκῃ τοῦ σειμοῦ τὴν ἐς τὸ ἔδαφος

1 ὑπήχης Schneider: ὑφήχης β Phral. ὑφήχης Kuhn ||
2 ἐθέλειν Phral. || 7 ἡγησώμεθα Phral.: -όμεθα β || 10 ἥδη F || 15 ἔτι Hitzig: ἐπὶ β || 16 ῥοὰς Hitzig: ῥοαῖς β || 17 del.
Emperius | τέκτονες Schubart-Walz || 21 εἰ Musurus: εἶη β εἰσι
Phral. || 23 suppl. R^mPaVb || 25 ταῦτα Musurus: ταῦτα β Phral. |
ἐς Sylburg: εἶτ' β εἶτα Phral. || 26 θεμέλια V Phral.: -εἰα FP ||
27 ἔργα] ἔρρη Madvig || 30 ἐς del. Schmitt

ἀνακινούσαν, σὺν δὲ αὐτῇ καὶ ἄλλο πῆμα τοιόνδε οἱ ἐπι-
γενέσθαι φασὶν ὥραι χειμῶνος. ἐπῆλθε γάρ σφισιν ἐπὶ
πολὺ τῆς χώρας ἡ θάλασσα καὶ τὴν Ἑλλάκην περιέλαβεν ἐν
κύκλῳ πᾶσαν· καὶ δὴ καὶ τὸ ἄλσος τοῦ Ποσειδῶνος ἐπὶ
τοσοῦτον ἐπέσχεον ὁ κλύδων ὥς τὰ ἄκρα τῶν δένδρων σύν- 5
οπτα εἶναι μόνον. σείσαντος δὲ ἐξαίφνης τοῦ θεοῦ καὶ
ὁμοῦ τῷ σεισμῷ τῆς θαλάσσης ἀναδραμούσης, καθείλ-
13 κυσεν αὐτανδρον τὸ κύμα τὴν Ἑλλάκην. τοιούτῳ γε δὴ κατ-
έλαβεν, {καὶ} ἐτέρῳι τὴν ἰδέαν, {ἐν} Σίπυλον πόλιν ἐς
χάσμα ἀφανισθῆναι· ἐξ ὅτου δὲ ἡ ἰδέα κατεάγη τοῦ ὄρους, 10
ὑδωρ αὐτόθεν ἐρρῷ, καὶ λίμνη τε ὀνομαζομένη Σαλὴ τὸ
χάσμα ἐγένετο καὶ ἐρείπια πόλεως δῆλα ἦν ἐν τῇ λίμνῃ,
πρὶν ἢ τὸ ὑδωρ ἀπέκρυσεν αὐτὰ τοῦ χειμάρρου. σύνοπτα
δὲ καὶ Ἑλλῆς ἐστὶ τὰ ἐρείπια, οὐ μὴν ἔτι γε ὁμοίως, ἅτε
ὑπὸ τῆς ἄλμης λελυμασμένα. 15

25 Τὸ δὲ τοῦ Ἰκεσίου μῆνιμα πάρεστι μὲν τοῖς ἐς τὴν
Ἑλλάκην, πάρεστι δὲ καὶ ἄλλοις διδαχθῆναι πολλοῖς ὥς ἐστιν
ἀπαραίτητον· φαίνεται δὲ καὶ ὁ θεὸς παραινῶν ὁ ἐν
Δωδώνῃ νέμειν ἐς ἰκέτας αἰδῶ. Ἀθηναίοις γὰρ ἐπὶ ἡλι-
κίας μάλιστα τῆς Ἀφείδαντος ἀφίκετο παρὰ τοῦ ἐν Δω- 20
δώνῃ Διὸς τὰ ἔπη τάδε·

φράζεο δ' Ἀρειὼν τε πάγον βωμούς τε θυνώδεις
Εὐμενίδων, ὅθι χρὴ Λακεδαιμονίους <σ'> ἰκετεῦσαι
δοῦρὶ πιεζομένους. τοὺς μὴ σὺ κτεῖνε σιδήρῳι,
μηδ' ἰκέτας ἀδικεῖν· ἰκέται δ' ἱεροὶ τε καὶ ἄγνοί. 25

2 ταῦτα Ἕλλησιν ἦλθεν ἐς μνήμην, ὅτε ἀφίκοντο ἐπὶ Ἀθήνας
Πελοποννήσιοι, τότε Κόδρου τοῖς Ἀθηναίοις τοῦ Μελάν-
θου βασιλεύοντος. ὁ μὲν δὴ ἄλλος στρατὸς τῶν Πελοποννη-
σίων ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, ἐπειδὴ ἐπύθοντο τοῦ

1 ἀνακλίνουσιν Schubart coll. p. 209, 19 | οἱ Siebelis: δ β || 8 τοι-
ούτῳ F: τοιοῦτον β || 9 καὶ del. L | ἐτέρῳι Kayser: ἕτερον β | τὴν
ιδέαν] Ταυταλίδα Hitzig ex Plin. n. h. 5. 31 | del. Kayser | Σίπυλον
Kayser: σιπύλῳι β || 10 ἡ ἰδέα del. Herwerden || 14 Ἑλλῆς L:
ἐλλίκη β || 19 ἡλικίας L: ἡλικία β || 20 ἀφείδαντος V: ἀφίδαντος β ||
23 ὅθι Valckenaer: ὅτι β | λακεδαιμονίους Pa: -οις β Pa^{sv} | suppl.
Musurus

Κόδρου τὴν τελευταίην καὶ ὄντινα ἐγένετο αὐτῷ τρόπον· οὐ γὰρ εἶναι νίκην ἔτι σφίσι κατὰ τὸ ἐκ Δελφῶν μάντευμα ἡλπίζον. Λακεδαιμονίων δὲ ἄνδρες γενόμενοι μὲν ἐντὸς τείχους λανθάνουσιν ἐν τῇ νυκτί, ἅμα δὲ ἡμέραι τοὺς τε
 5 ἑαυτῶν ἀπεληλυθότας αἰσθάνονται καὶ ἀθροιζομένων ἐπ' αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων καταφεύγουσιν ἐς τὸν Ἄρειον πάγον καὶ ἐπὶ τῶν θεῶν αἱ Σεμναὶ καλοῦνται τοὺς βωμούς. Ἀθηναῖοι δὲ τότε μὲν διδῶσι τοῖς ἱκέταις ἀπελθεῖν ἀζη- 3 μίοις, χρόνῳ δὲ ὕστερον αὐτοὶ οἱ ἔχοντες τὰς ἀρχὰς
 10 διέφθειραν τῆς Ἀθηνᾶς ἱκέτας τῶν Κύλωνι ὁμοῦ τὴν ἀκρόπολιν κατειληφόντων· καὶ αὐτοὶ τε <οἱ> ἀποκτείναντες ἐνομίσθησαν καὶ οἱ ἐξ ἐκείνων ἐναγεῖς τῆς θεοῦ. Λακε-
 δαιμονίοις δέ, ἀποκτείνασιν καὶ τούτοις ἄνδρας ἐς τὸ ἱερὸν καταπεφευγότας τὸ ἐπὶ Ταυνάρῳ τοῦ Ποσειδῶνος, οὐ μετὰ
 15 πολὺν ἐσεῖσθη σφίσιν ἢ πόλιν συνεχεῖ τε ὁμοῦ καὶ ἰσχυρῶι τῷ σεισμῳ, ὥστε οἰκίαν μηδεμίαν τῶν ἐν Λακεδαί-
 μονι ἀντισχεῖν. ἐγένετο δὲ τῆς Ἑλλάδος <ῆ> ἀπώλεια Ἀστέιου 4
 μὲν Ἀθήνησιν ἔτι ἄρχοντος, τετάρτῳ δὲ ἔτει τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν, ἣν Δάμων Θούριος ἐνίκα τὸ a. C. 373
 20 πρῶτον. Ἐλικαέων δὲ οὐκέτι ὄντων νέμονται τὴν χώραν οἱ Αἰγυεῖς.

Μετὰ δὲ Ἑλλάδα ἀποτραπήσῃ τε ἀπὸ θαλάσσης ἐς δε- 5
 ξιὰν καὶ ἥξεις ἐς πόλισμα Κερύνειαν· ὠικισται δὲ ὑπὲρ τὴν λεωφόρον ἐν ὄρει, καὶ οἱ τὸ ὄνομα ἢ δυνάστης ἐπιχώ-
 25 ριος ἢ ὁ Κερυνίτης ποταμὸς πεποίηκεν, δς ἐξ Ἀρκαδίας καὶ ὄρους Κερυνείας ῥέων Ἀχαιοὺς τοὺς ταύτη παρῆξεισι.
 παρὰ τούτους σύνοικοι κατὰ συμφορὰν ἀφίκοντο ἐκ τῆς Ἀργολίδος. Μυκηναῖοις {μὲν} γὰρ τὸ μὲν τεῖχος ἀλῶναι 6
 κατὰ τὸ ἰσχυρὸν οὐκ ἐδύνατο ὑπὸ Ἀργείων — ἐτετελείστο
 30 γὰρ κατὰ ταῦτα τῷ ἐν Τίρυνθι ὑπὸ τῶν Κυκλώπων κα-
 λουμένων —, κατὰ ἀνάγκην δὲ ἐκλείπουσι Μυκηναῖοι τὴν πόλιν ἐπιλειπόντων σφᾶς τῶν σιτίων, καὶ ἄλλοι μὲν τινες

10 τῶν R¹Pa: τῷ β || 11 suppl. Pa || 17 suppl. Hitzig | ἀστί-
 ον F || 20 Ἐλικαέων P: ἐλικάων β || 25 δς V: ὥς β || 27 σύνοικοι
 μυκηναῖοι R^{mg}PaVb || 28 del. Porson || 30 ταῦτα Pa: ταῦτα β

- ἐς Κλεωνὰς ἀποχωροῦσιν ἐξ αὐτῶν, τοῦ δήμου δὲ πλεόν
μὲν ἡμῖς ἐς Μακεδονίαν καταφεύγονσι παρὰ Ἀλέξανδρον,
ὡι Μαργδόσιος ὁ Γωβρύου τὴν ἀγγελίαν ἐπίστευσεν ἐς Ἀθη-
ναίους ἀπαγγεῖλαι· ὁ δὲ ἄλλος δῆμος ἀφίκοντο ἐς τὴν Κε-
ρύνειαν, καὶ δυνατωτέρα τε ἢ Κερύνεια οἰκητόρων πλήθει 5
καὶ ἐς τὸ ἔπειτα ἐγένετο ἐπιφανεστέρα διὰ τὴν συνοίκησιν
7 τῶν Μνηκηναίων. ἐν Κερυνεαίᾳ δὲ ἱερὸν ἔστιν Εὐμενίδων·
ιδρύσασθαι δὲ αὐτὸ Ὀρέστην λέγουσιν. δς δ' ἂν ἐνταῦθα
ἢ αἵματι ἢ ἄλλωι τωι μιάσματι ἔνοχος ἢ καὶ ἀσεβῆς ἐσέλ-
θῃ θέλων θεάσασθαι, ἀντίκα λέγεται δείμασιν {καὶ} ἐκ- 10
τὸς τῶν φρενῶν γίνεσθαι· καὶ τοῦδε ἔνεκα οὐ τοῖς πᾶσιν ἢ
ἔσοδος οὐδὲ ἐξ ἐπιδρομῆς ἔστι. τοῖς μὲν δὲ ἀγάλμασι ξύ-
λων εἰργασμένοις <πλίνθοι λίθων> {μέγεθος} εἰσὶν οὐ με-
γάλοι, κατὰ δὲ τὴν ἔσοδον ἐς τὸ ἱερὸν γυναικῶν εἰκόνες
λίθου τέ εἰσιν εἰργασμένοι καὶ ἔχουσαι τέχνης εὖ· ἐλέγον- 15
το δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων ἰέρειαι ταῖς Εὐμενίσιν αἱ γυναῖ-
κες γενέσθαι.
- 8 Ἐκ Κερυνεας δὲ ἐπανελθόντι ἐς τὴν λεωφόρον καὶ ὁδεύ-
σαντι οὐκ ἐπὶ πολὺ δεύτερα ἔστιν ἐς Βοῦραν ἀποτραπέσθαι
θαλάσσης {δὲ} ἐς δεξιάν, καὶ ἡ Βοῦρα ἐν ὄρει κεῖται. τε- 20
θῆναι δὲ φασὶ τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἀπὸ γυναικὸς Βούρας,
θυγατέρα δ' αὐτὴν Ἴωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἑλίκης εἶναι.
ὅτε δὲ Ἑλίκην ἐποίησεν ἄδηλον ἐξ ἀνθρώπων ὁ θεός, τότε
καὶ τὴν Βοῦραν σεισμὸς ἐπέλαβεν ἰσχυρός, ὥς μηδὲ τὰ
9 ἀγάλματα ἐν τοῖς ἱεροῖς ὑπολειφθῆναι τὰ ἀρχαῖα. ὁπόσοι 25
δὲ τηρικαῦτα ἀποδημοῦντες ἢ στρατείας ἔνεκα ἔτυχον ἢ
κατὰ πρόφασιν ἄλλοιαν, μόνον τε οὗτοι Βουρέων ἐλείφθησαν
καὶ αὐτοὶ τῆς Βούρας ἐγένοντο οἰκισταί. ναὸς ἐνταῦθα
Δήμητρος, ὁ δὲ Ἀφροδίτης Διονύσου τέ ἔστι, καὶ ἄλλος

3 cf. Hdt. 8. 136

10 del. PaVb || 12 οὐδὲ Bekker: οὔτε β || 13 emend. Roßbach,
lac. ind. Bekker || 13.14 μέγεθος ἔστιν οὐ μέγα, αἱ δὲ κατὰ τὴν Cla-
vier || 14 ἔσοδον <τὴν> Hitzig || 16 εὐδαιμενίσιν F || 20 <ἀπὸ> θα-
λάσσης Schubart-Walz coll. § 5, sed praepositione non opus esse
animadvertit Hitzig qui 2. 22. 8 conferre iubet | ἐς δεξιάν Schu-
bart-Walz: δὲ ἐν δεξιᾷ β | καὶ del. Spiro || 28 αὐτοὶ] αὐτῆς Her-
werden

Εἰλειθυίας· λίθου τοῦ Πεντελησίου τὰ ἀγάλματα, Ἀθη-
ναίον δὲ ἔργα Εὐκλείδου· καὶ τῇ Δήμητρὶ ἐστὶν ἐσθής.
πεποιήται δὲ καὶ Ἱσιδι ἱερόν.

Καταβάντων δὲ ἐκ Βούρας ὡς ἐπὶ θάλασσαν ποταμός τε ¹⁰
⁵ Βουραϊκὸς ὀνομαζόμενος καὶ Ἑρακλῆς οὐ μέγας ἐστὶν ἐν
σπηλαίῳ· ἐπὶ κλησὶς μὲν καὶ τούτου Βουραϊκός, μαντείας
δὲ ἐπὶ πίνακι τε καὶ ἀστραγάλῳ ἐστι <λαβεῖν>. εὐχεται
μὲν γὰρ πρὸ τοῦ ἀγάλματος ὁ τῷ θεῷ χρώμενος, ἐπὶ δὲ
τῇ εὐχῇ λαβὼν ἀστραγάλους — οἱ δὲ ἀφθονοὶ παρὰ τῷ
¹⁰ Ἑρακλεῖ κεῖνται — τέσσαρας ἀφίησιν ἐπὶ τῆς τραπέζης·
ἐπη δὲ παντὶ ἀστραγάλῳ σχήματι γεγραμμένα ἐν πίνακι
ἐπίτηδες ἐξήγησιν ἔχει τοῦ σχήματος. σταδίων ἐπὶ τὸν ¹¹
Ἑρακλέα ὡς τριάκοντα ἐξ Ἑλίκης ὁδὸς ἢ εὐθειά ἐστι.
προελθόντι δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρακλέους ποταμός ἐς θάλασσαν
¹⁵ ἐκδίδωσιν ἀένας ἐξ ὄρους Ἀρκαδικοῦ κατερχόμενος, ὄνο-
μα δὲ αὐτῷ τε τῷ ποταμῷ Κραῖθις καὶ ἐνθα αἱ πηγαὶ
τοῦ ποταμοῦ τῷ ὄρει· ἀπὸ ταύτης τῆς Κραῖθιδος καὶ πρὸς
Κρότωνι τῇ ἐν Ἰταλίᾳ ποταμός ὄνομα ἔσχκε. πρὸς δὲ ¹²
τῇ Ἀχαικῇ Κραῖθιδι Ἀχαιῶν ποτε ὠκεῖτο Αἰγαὶ πόλις·
²⁰ ἐκλειφθῆναι δὲ αὐτὴν ἀνὰ χρόνον ὑπὸ ἀσθενείας λέγουσι.
τούτων δὲ καὶ Ὀμηρος τῶν Αἰγῶν ἐν Ἑρας λόγοις ἐποιή-
σατο μνήμην·

οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι,

ὁῖον ὡς γέρεα τοῦ Ποσειδῶνος ἐπ' ἴσης ἐν τε Ἑλίκῃ καὶ
²⁵ ἐν ταῖς Αἰγαῖς ἔχοντος. οὐ πολὺ δὲ ἀπωτέρω Κραῖθιδος ¹³
σῆμά τε ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ καὶ ἄνδρα εὐρήσεις ἐπὶ τῷ μνή-
ματι ἱππῶι παρεστῶτα, ἀμνδρὰν γραφήν. ὁδὸς δὲ ἀπὸ τοῦ
τάφου σταδίων ὅσον τριάκοντα ἐπὶ τὸν καλούμενον Γαῖον·

23 Θ 203

6 μαντεῖον Phral. || 7 ἐπὶ Phral.: ὑπὸ β | τε om. Phral. |
suppl. R^{ms}PaVb || 11 ἐπη Renehan: ἐπὶ β Phral. | ἀστραγάλων
Emperius: -ου Phral. -ωι β || 16 τε Bekker: καὶ β || 19 ὠκεῖτο
Pa: ὠκειτο VP ὠκητο F | αἰγαὶ R^{sv}PaVb: αἰγεῖ P αἰγὶ V αἰγεῖ-
ον F || 25 ἔχοντος R^{sv}PaVb: -α VF -ες P || 26 σῆμά] μνήμά
Hitzig || 28 τὸν] τὸ Schneider

Γῆς δὲ ἱερόν ἐστιν ὁ Γαῖος ἐπὶ κλησιν Εὐρουστέρονου, ξόανον δὲ {έν} τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἐστὶν ἀρχαῖον. γυνή δὲ ἡ αἰὲ τὴν ἱερωσύνην λαμβάνουσα ἀγιστεύει μὲν τὸ ἀπὸ τούτου, οὐ μὴν οὐδὲ τὰ πρότερα ἔσται πλέον ἢ ἐνὸς ἀνδρὸς ἐς πεῖραν ἀφιγμένη. πίνουσαι δὲ αἷμα ταύρου δοκιμάζονται· 5 ἢ δ' ἂν αὐτῶν τύχη μὴ ἀληθεύουσα, αὐτίκα ἐκ τούτου τὴν δίκην ἔσχεν. ἦν δὲ ὑπὲρ τῆς ἱερωσύνης ἀφίκωνται γυναῖκες <ἐς> ἀμφισβήτησιν πλέονες, ἢ τῷ κλήρῳ λαχοῦσα προτετίμηται.

- 26 Ἐς δὲ τὸ ἐπίνειον τὸ Αἰγειρατῶν — ὄνομα τὸ αὐτὸ ἦ τε 10 πόλις καὶ τὸ ἐπίνειον ἔχει —, ἐς οὗν τὸ ἐπίνειον Αἰγειρατῶν δύο καὶ ἑβδομήκοντα ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν Βουραϊκὴν εἰσιν Ἑρακλέους στάδιοι. ἐπὶ θαλάσσῃ μὲν δὴ Αἰγειράταις οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην, ὁδὸς δὲ ἐκ τοῦ ἐπινείου δύο στα- 2 δίων καὶ δέκα ἐς τὴν ἄνω πόλιν. Ὀμήρου δὲ ἐν τοῖς ἔπεσιν 15 Ὑπερησία ὠνόμασται· τὸ δὲ ὄνομα τὸ νῦν ἐγένετο Ἰώνων ἐποικούντων, ἐγένετο δὲ ἐπ' αἰτίαι τοιαῖδε. Σικωνίων ἀφίξεσθαι στρατὸς ἔμελλεν αὐτοῖς πολέμιος ἐς τὴν γῆν· οἱ δέ — οὐ γὰρ ἐδόκουν ἀξιόμαχοι τοῖς Σικωνίοις εἶναι — ἀθροίζουσιν αἶγας, ὁπόσαι σφίσιν ἦσαν ἐν τῇ χώρῃ, συλ- 20 λέξαντες δὲ ἔδησαν πρὸς τοῖς κέρασιν αὐτῶν δαΐδας, καὶ ὥς 3 πρόσω νυκτὸς ἦν, ἐξάπτουσι τὰς δαΐδας. Σικωνῖοι δέ — 1 ἵεναι γὰρ συμμάχους τοῖς Ὑπερησιεῦσιν ἠλπίζον <καὶ> εἶναι τὴν φλόγα {καὶ} ἐκ τοῦ ἐπικουρικοῦ πυρός — οἱ μὲν οἴκαδε ἐπανήρχοντο, Ὑπερησιεῖς δὲ τῇ τε πόλει τὸ ὄνομα 25 τὸ νῦν μετέθετο ἀπὸ τῶν αἰγῶν, καὶ καθότι αὐτῶν ἡ καλίστη καὶ ἡγούμενη τῶν ἄλλων ὤκλασεν, Ἀρτέμιδος Ἀγροτέρας ἐποίησαντο ἱερόν, τὸ σόφισμα ἐς τοὺς Σικωνίους οὐκ 4 ἄνευ τῆς Ἀρτέμιδός σφισιν ἐπελθεῖν νομίζοντες. οὐ μὴν καὶ αὐτίκα γε ἐξενίκησεν Αἰγειραν ἀντὶ Ὑπερησίας καλεῖσθαι, 30

15 B 573

1 ἐστὶ τὸ Γαῖον Schneider || 2 del. Hemsterhuis: δ' ἐν β || 8 suppl. Pa || 11 πόλεις F | Αἰγειρατῶν Sylburg: αἰγείραν β || 17 ἐτι οἰκούντων Schubart-Walz || 23 suppl. R^{sv} PaVb || 24 del. RPaVb || 25 Ὑπερησιεῖς Pa Steph. Byz.: ὑπερησειάς β || 28 ἐποίησαντο V: ἐποίησαν τὸ β || 30 γε Porson: τε VP om. F | ἐξενίκησεν Pa: -αν β

ἐπεὶ κατ' ἐμὲ ἦσαν ἔτι οἱ Ὁρεὸν τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τῷ ὀνό-
 ματι Ἑστίασαν ἐκάλουν τῷ ἀρχαίῳ. παρείχετο δὲ ἡ Αἰγεί-
 ρα ἐς συγγραφὴν ἱερὸν Διὸς καὶ ἄγαλμα καθήμενον λίθου
 τοῦ Πεντελησίου, Ἀθηναίου δὲ ἔργον Εὐκλείδου. ἐν τούτῳ
 5 τῷ ἱερῷ καὶ Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἔστηκε· πρόσωπόν τε καὶ
 ἄκραι χεῖρες ἐλέφαντος καὶ οἱ πόδες, τὸ δὲ ἄλλο ξόανον
 χρυσῷ τε ἐπιπολῆς διηνητισμένον ἐστὶ καὶ φαρμάκοις.
 Ἀρτέμιδος τε ναὸς καὶ ἄγαλμα τέχνης τῆς ἐφ' ἡμῶν· ἱερᾶ- 5
 ται δὲ παρθένος, ἔστ' ἂν ἐς ὥραν ἀφίκηται γάμον. ἔστηκε
 10 δὲ καὶ ἄγαλμα ἐνταῦθα ἀρχαῖον, Ἴφιγένεια ἡ Ἀγαμέμνο-
 νος, ὥς οἱ Αἰγείρᾳται φασιν· εἰ δὲ ἀληθὴ λέγουσιν οὗτοι,
 δῆλός ἐστιν ἐξ ἀρχῆς Ἰφιγενείαι ποιηθεὶς ὁ ναός. ἔστι καὶ 6
 Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐς τὰ μάλιστα ἀρχαῖον, τό τε ἱερὸν αὐτὸ
 καὶ ὅποσα ἐν τοῖς αἰετοῖς, ἀρχαῖον δὲ καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ξόα-
 15 νον, γυμνός, μεγέθει μέγας· τὸν ποιήσαντα δὲ εἶχεν οὐδεὶς
 τῶν ἐπιχωρίων εἰπεῖν· ὅστις δὲ ἤδη τὸν Ἡρακλέα τὸν ἐν
 Σικυνῶνι ἐθδεάσατο, τεκμαίροιτο ἂν καὶ ἐν Αἰγείρᾳ τὸν
 Ἀπόλλωνα ἔργον εἶναι τοῦ αὐτοῦ Φλιασίου Λαφάου. 7
 Ἀσκληπιοῦ δὲ ἀγάλματα ὀρθὰ ἐστὶν ἐν ναῶν καὶ Σαρᾶ- 7
 20 πιδος ἐτέρῳθι καὶ Ἰσιδος, λίθου καὶ ταῦτα Πεντελησίον.
 τὴν δὲ Οὐρανίαν σέβουσι μὲν τὰ μάλιστα, ἐσελθεῖν δὲ ἐς τὸ
 ἱερὸν οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις. θεοῦ δὲ ἦν Συρίαν ἐπονομά-
 ζουσιν, ἐς ταύτης τὸ ἱερὸν ἐσίασιν ἐν ἡμέραις ῥηταῖς, ἄλλα
 τε ὅσα νομίζουσι προκαθαριεύσαντες καὶ ἐς τὴν διαίταν.
 25 οἶδα καὶ οἴκημα ἐν Αἰγείρᾳ θεασάμενος· ἄγαλμα ἦν ἐν 8
 τῷ οἰκήματι Τύχης, τὸ κέρας φέρουσα τὸ Ἀμαλθείας·
 παρὰ δὲ αὐτὴν Ἔρως πτερὰ ἔχων ἐστίν, ἐθέλει δὲ σημαίνειν
 ὅτι ἀνθρώποις καὶ τὰ ἐς ἔρωτα τύχη μᾶλλον ἢ ὑπὸ κάλ-
 λους κατορθοῦται. ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα περὶ- 9
 30 θομαι τῇ ὁδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ
 ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν. ἐν Αἰγείρᾳ δὲ ἐν τούτῳ τῷ

29 fr. 41 Snell

4 τοῦ R^{sv}PaVb: τε β || 7 χρυσῷ Siebelis: -οῦ β || 18 Λαφάου Siebelis: λαφάου β || 23–24 ἐς — νομίζουσι om. P || 26 ἀμαλθείας F

οἰκῆματι ἀνὴρ τε ἤδη γέρων ἴσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ γυναικες {αἱ} τρεῖς ἀφαιρούμεναι ψέλια εἰσι καὶ ἴσοι νεανίσκοι ταῖς γυναιξί, καὶ {ὁ} ἐνδεδυνκῶς θώρακα εἰς. τοῦτόν φασιν Ἀχαιοῖς γενομένου πολέμου μαχεσάμενον ἀνδρείοτατα Αἰγειρατῶν τελευτῆσαι, καὶ αὐτοῦ τὸν θάνατον οἱ λοιποὶ 5 τῶν ἀδελφῶν οἴκαδε ἀπήγγειλαν· καὶ τοῦδε ἔνεκα αἱ τε ἀδελφαὶ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῷ πένθος ἀποκοσμοῦνται καὶ τὸν πατέρα ἐπονομάζουσιν οἱ ἐπιχώριοι Συμπαθῆ, ἅτε ἔλεεινὸν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι.

- 10 Ὀδὸς δὲ ἐξ Αἰγείρας εὐθεῖα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διὸς διὰ 10 τε ὁρῶν καὶ ἀνάντης <ἡ πᾶσα> ἐστί· μῆκος μὲν οὖν τῆς ὁδοῦ τεσσαράκοντά εἰσι στάδιοι, ἄγει δὲ ἐς Φελλόην, πόλις οὐκ ἐπιφανές, ὃ δὴ {ὡς} ἀεὶ ὠικεῖτο καὶ Ἰώνων ἔτι ἐχόντων τὴν γῆν. τὰ δὲ περὶ τὴν Φελλόην ἐς φυτεῖαν ἀμπέλων ἐστὶν ἐπιτήδεια· καὶ ὅσα πετρώδη τῆς χώρας, δρυς 15 11 τέ εἰσι καὶ θηρία, ἔλαφοι καὶ ὄς ἄγριοι. εἰ δέ τινα τῶν ἐν Ἑλλήσι πολισματίων ἀφθόνωι καταρρεῖται τῷ ὕδατι, ἀριθμεῖν καὶ τὴν Φελλόην ἔστιν ἐν τούτοις. θεῶν δὲ ἱερὰ Διονύσου καὶ Ἀρτέμιδος ἐστίν· ἡ μὲν χαλκοῦ πεποιήται, βέλος δὲ ἐκ φαρέτρας λαμβάνουσα· τῷ Διονύσῳ δὲ ὑπὸ 20 κινναβάρεως τὸ ἄγαλμά ἐστιν ἐπηνθισμένον. ἐς δὲ τὸ ἐπίνειον καταβᾶσιν ἐξ Αἰγείρας καὶ αὐθις ἐς τὰ πρόσω βαδίζουσιν ἔστιν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀροτέρας, ἔνθα τὴν αἶγα ὀκλάσαι λέγουσιν.
- 12 Τῆς δὲ Αἰγειρατῶν ἔχονται Πελληνεῖς· πρὸς Σικυῶνος 25 δὲ οὗτοι καὶ μοῖρας τῆς Ἀργολίδος Ἀχαιῶν οἰκοῦσιν ἔσχατοι. τὸ δὲ ὄνομα ἐγένετο τῇ πόλει λόγῳ μὲν τῷ Πελληνέων ἀπὸ Πάλλαντος, τῶν Τιτάνων δὲ καὶ Πάλλαντα εἶναι λέγουσι, δόξῃ δὲ τῇ Ἀργείων ἀπὸ ἀνδρός Ἀργείου

2 del. Pa add. s. v. || 3 καὶ ὁ om. V | ἐνδεδυνκῶς <δὲ> Madvig | εἰς Madvig: εἰς β || 11 ἀνάντης F: ἀναντι β | suppl. Sylburg (cf. 10. 36. 5) <ὅσα> Facius <ἅπασά> Clavier ἀναντεσ<τέρα> Schubart-Walz coll. 10. 34. 7 ἐστῶσα V, lac. habent FP | ἐστί om. F || 12 φαλλόην P || 13 ὃ δὴ Hitzig: οὐδὲ β τὸ δὲ (?) Spiro | del. V | ὠκητο F || 16 ἐν om. F || 25 πρὸς Pa: πρὸ β

Πέλληρος· Φόρβαντος δὲ εἶναι τοῦ Τριόπα παῖδα αὐτὸν λέ-
γουν· Αἰγείρας δὲ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ Πελλήνης πόλισμα 13
ὑπήκοον Σικωνίων Δονοῦσσα καλουμένη ἐγένετο μὲν
ὑπὸ τῶν Σικωνίων ἀνάστατος, μνημονεύειν δὲ καὶ Ὅμη-
5 ρον ἐν καταλόγῳ τῶν σὺν Ἀγαμέμνονι φασιν αὐτῆς
ποίησαντα ἔπος·

οἱ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινήν Δονόεσσαν.

Πεισίστρατον δέ, ἥνικα ἔπη τὰ Ὀμήρου διεσπασμένα τε
καὶ <ἄλλα> ἀλλαχοῦ μνημονευόμενα ἤθροιζε, τότε αὐτὸν
10 Πεισίστρατον ἢ τῶν τινα ἐταίρων μεταποιῆσαι τὸ ὄνομα
ὑπὸ ἀγνοίας. ἔστι δὲ Ἀριστοναῦται Πελληγεῦσιν ἐπίνειον. 14
ἐς τοῦτο ἐξ Αἰγείρας τῆς ἐπὶ θαλάσσει σταδίων ἐστὶν εἴκο-
σιν ὁδὸς καὶ ἑκατόν· ταύτης δὲ ἡμίσεια ἐς Πελλήνην ἀπὸ
τοῦ ἐπινείου. ὄνομα δὲ Ἀριστοναύτας γενέσθαι τῷ ἐπι-
15 νείῳ λέγουσιν, ὅτι καὶ ἐς τοῦτον τὸν λιμένα ὠρμήσαντο οἱ
πλεύσαντες ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς.

Πελληγεῦσι δὲ ἡ πόλις ἐστὶν ἐπὶ λόφου κατὰ ἄκραν τὴν 27
κορυφὴν ἐς ὅξυ ἀνεστηκός· τοῦτο μὲν δὴ ἀπότομον καὶ
δι' αὐτὸ ἐστὶν ἀοίκητον· τῷ δὲ χθαμαλωτέρῳ πεπόλισται
20 σφισιν οὐ συνεχῆς ἡ πόλις, ἐς δὲ μοίρας νενεμημένη δύο
ὑπὸ τῆς ἄκρας μεταξὺ ἀνεχούσης. ἰόντων δὲ ἐς Πελλήνην
ἀγαλμά ἐστιν Ἑρμοῦ κατὰ τὴν ὁδόν, ἐπὶ κλησιν μὲν Δόλιος,
εὐχὰς δὲ ἀνθρώπων ἔτοιμος τελέσαι· σχῆμα δὲ αὐτῷ
τετράγωνον, γένειά τε ἔχει καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πῖλον
25 εἰργασμένον. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ἐς αὐτὴν τὴν πόλιν ἐστὶν 2
Ἀθηνᾶς λίθον μὲν ἐπιχωρίου ναός, ἐλέφαντος δὲ τὸ ἀγαλμα
καὶ χροσοῦ· Φειδίαν δὲ εἶναι τὸν εἰργασμένον φασὶ πρό-
τερον ἔτι ἢ ἐν τῇ ἀκροπόλει τε αὐτὸν τῇ Ἀθηναίων καὶ ἐν
Πλαταιαῖς ποιῆσαι τῆς Ἀθηνᾶς τὰ ἀγάλματα. λέγουσι δὲ
30 οἱ Πελληγεῖς καὶ ἄδντον τῆς Ἀθηνᾶς καθήκειν ἐς βάθος
τῆς γῆς, εἶναι δὲ τὸ ἄδντον τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀγάλματος τῷ

7 B 573

1 πελλήρος V | Τριόπα Siebelis: τριῶπα β || 3 Δονοῦσσα Syl-
burg: δονοῦσα β || 7 ὑπερησίην R^{sv}PaVb: ὑπερσίην β || 9 suppl.
Schaefer | αὐτὸν L: -ὴν β || 15 ὠρμήσαντο F || 25 ὁδὸν <τὴν>
Hitzig || 28 τε αὐτὸν] ἐαυτὸν F

βάθρῳ, καὶ τὸν ἀέρα ἐκ τοῦ ἀδύτου νότιόν τε εἶναι καὶ δι'
 3 αὐτὸ τῷ ἐλέφαντι ἐπιτήδειον. ὑπὲρ δὲ τὸν ναὸν τῆς Ἀθη-
 νᾶς ἐστὶν ἄλσος περιωικοδομημένον τείχει Σωτείρας ἐπί-
 κλησιν Ἀρτέμιδος, καὶ ὁμνύουσιν ἐπὶ μεγίστοις αὐτὴν·
 ἔσοδος τε πλὴν τοῖς ἱερεῦσιν ἄλλῳ γε οὐδενὶ ἔστιν ἀνθρώ- 5
 πων. ἱερεῖς δὲ ἄνδρες τῶν ἐπιχωρίων εἰσὶ κατὰ δόξαν γέ-
 νους μάλιστα αἰρούμενοι. τοῦ δὲ ἄλσους τῆς Σωτείρας
 ἱερὸν ἀπαντικρὺ Διονύσου Λαμπτήρός ἐστιν ἐπὶ κλησιν·
 τούτῳ καὶ Λαμπτήρια ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ δαΐδός τε ἐς τὸ
 ἱερὸν κομίζουσιν ἐν νυκτὶ καὶ οἶνον κρατῆρας ἰσθᾶσιν ἀνὰ 10
 4 τὴν πόλιν πᾶσαν. ἔστι καὶ Ἀπόλλωνος Θεοξενίου Πελ-
 ληνεῦσιν ἱερὸν, τὸ δὲ ἄγαλμα χαλκοῦ πεποίηται· καὶ ἀγῶνα
 ἐπιτελοῦσι Θεοξένια τῷ Ἀπόλλωνι, τιθέντες ἀργύριον
 ἄθλα τῆς νίκης, καὶ ἄνδρες ἀγωνίζονται τῶν ἐπιχωρίων.
 πλησίον δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ναὸς ἐστὶν Ἀρτέμιδος· τοξευ- 15
 ούσης δὲ ἡ θεὸς παρέχεται σχῆμα. ὠικοδόμηται δὲ καὶ
 ἔλυτρον κρήνης ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ λουτρά ἐστιν αὐτοῖς
 τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἐπεὶ τοι πίνειν πηγαὶ σφισιν ὑπὸ
 τὴν πόλιν εἰσὶν οὐ πολλαί· τὸ δὲ χωρίον, ἐνθα αἱ πηγαί,
 5 Γλυκείας ὀνομάζουσι. γυμνάσιον δὲ ἀρχαῖον ἐς ἐφήβων μά- 20
 λιστα ἀνεῖται μελέτην· οὐδὲ ἐς τὴν πολιτείαν ἐγγραφήναι
 πρότερον καθέστηκεν οὐδενὶ πρὶν ἢ ἐφηβεύσωσιν. ἐνταῦθα
 ἀνὴρ Πελληνεὺς ἔστηκε Πρόμαχος ὁ Δρύωνος, ἀνελόμενος
 παγκρατίου νίκας, τὴν μὲν Ὀλυμπίᾳσι, τρεῖς δ' Ἴσθμίων
 καὶ Νεμέαι δύο· καὶ αὐτοῦ καὶ εἰκόνας ποιήσαντες οἱ Πελ- 25
 ληνεῖς τὴν μὲν ἐς Ὀλυμπίαν ἀνέθεσαν, τὴν δὲ ἐν τῷ γυμνα-
 6 σίῳ, λίθου ταύτην καὶ οὐ χαλκοῦ. λέγεται δὲ καὶ ὡς Κο- 30
 ρινθίου συνεστῶτος πολέμου Πελληνεῦσιν ἀποκτείνειεν ὁ
 Πρόμαχος πλείστους τῶν ἀντιτεταγμένων. λέγεται δὲ καὶ
 ὡς Πουλυδάμαντος τοῦ Σκοτουσσαίου κρατήσειεν ἐν
 Ὀλυμπίᾳ· τὸν δὲ Πουλυδάμαντα δεύτερον τότε ἐς τὸν ἀγῶ-
 να ἀφίχθαι τὸν Ὀλυμπικὸν παρὰ βασιλέως τοῦ Περσῶν

1 ἀέρα <τὸν> Hitzig || 5 γε Corais: δὲ β || 6 ἐπιχωρίων F ||
 9 Λαμπτήρια Porson: λαμπτηρία β || 24 νίκας ζ' Preuner fortasse
 recte || 25 εἰκόνας F: -α β

ἀνασπώντῃ οἶκαδε. Θεσσαλοὶ δὲ ἡσσηθῆναι Πουλυδάμαντα οὐχ ὁμολογοῦντες παρέχονται καὶ ἄλλα ἐς πίστιν καὶ ἐλεγείῳ ἐπὶ τῷ Πουλυδάμαντι·

ὦ τροφὲ Πουλυδάμαντος ἀνικάτου Σκοτόεσσα.

- 5 Πελληγεῖς δ' οὖν Πρόμαχον τὰ μάλιστα ἄγουσιν ἐν τιμῇ. 7
 {ἐν} Χαίρωνα <δὲ> δύο ἀνελόμενον πάλης νίκας *** καὶ ἐν
 Ὀλυμπίαι τέσσαρας οὐδὲ ἀρχὴν ἐθέλουσιν ὀνομάζειν, ὅτι
 κατέλυσε πολιτείαν ἐμοὶ δοκεῖν τὴν ἐν Πελλάγη, δώρων τὸ
 ἐπιφθονώτατον παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου λαβών,
 10 τύραννος πατρίδος τῆς αὐτοῦ καταστῆναι. ἔστι δὲ καὶ 8
 Εἰλειθυίας Πελληγεῦσιν ἱερὸν· τοῦτο ἐν μοῖραι τῆς πόλεως
 τῇ ἐλάσσονί ἐστιν ἰδρυμένον. τὸ δὲ ὀνομαζόμενον Ποσει-
 διον τὰ μὲν ἀρχαιότερα ἦν δῆμος, ἔρημον δὲ ἐφ' ἡμῶν.
 ἔστι μὲν δὴ τὸ Ποσειδῖον τοῦτο ὑπὸ τὸ γυμνάσιον, διαμε-
 15 μένηκε δὲ καὶ ἐς τόδε ἔτι αὐτῷ Ποσειδῶνος ἱερὸν νομί-
 ζεσθαι.

- Πελλάγῃ δὲ ὅσον στάδια ἐξήκοντα ἀπέχει τὸ Μῦσαιον, 9
 ἱερὸν Δήμητρος Μυσίας· ἰδρῦσασθαι δὲ αὐτὸ Μῦσιόν φα-
 σιν ἄνδρα Ἀργεῖον, ἐδέξατο δὲ οἴκῳ Δήμητρα καὶ ὁ Μύ-
 20 σιος λόγῳ τῷ Ἀργεῖον. ἔστι δὲ ἄλλος ἐν τῷ Μυσαίῳ,
 δένδρα ὁμοίως τὰ πάντα, καὶ ὕδωρ ἄφθονον ἀνεισιν ἐκ
 πηγῶν. ἄγουσι δὲ καὶ ἐορτὴν τῇ Δήμητρὶ ἐνταῦθα ἡμε- 10
 ρῶν ἐπτά· τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς ὑπεξίσσιν οἱ ἄν-
 δρες ἐκ τοῦ ἱεροῦ, καταλειπόμενοι δὲ αἱ γυναῖκες δρῶσιν
 25 ἐν τῇ νυκτὶ ὅποσα νόμος ἐστὶν αὐταῖς· ἀπελαύνονται δὲ
 οὐχ οἱ ἄνδρες μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν κυνῶν τὸ ἄρρεν. ἐς δὲ
 τὴν ἐπιούσαν ἀφικομένων ἐς τὸ ἱερὸν τῶν ἀνδρῶν, αἱ γυ-
 ναῖκες τε ἐς αὐτοὺς καὶ ἀνὰ μέρος ἐς τὰς γυναῖκας οἱ ἄν-
 30 δρες γέλῳ τε ἐς ἀλλήλους χρῶνται καὶ σκώμμασιν. ἀπω- 11
 τέρῳ δὲ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ Μυσαίου ἱερὸν ἐστὶν Ἀσκληπιοῦ
 καλούμενον Κῦρος, καὶ ἰάματα ἀνθρώποις παρὰ τοῦ θεοῦ

6 Χαίρωνα Boeckh: ἐν χαιρωνεία β | suppl. Boeckh | πάλης] πλάνης F | lac. ind. Siebelis <Ἰσθμικάς> Boeckh || 8 δώρων F: δῶρον β || 17 Μῦσαιον Siebelis: μυσαῖον β || 20 Μυσαίῳ edd.: μυσίῳ β || 21 δένδρα <ἡμερα> Schubart-Walz, lac. ind. Hitzig

γίνεται. ὕδωρ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀνέδην ἐστί, καὶ ἐπὶ τῇ μεγίστῃ τῶν πηγῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἄγαλμα ἴδρυται. ποταμοὶ δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν κατέρχονται <τῶν> ὑπὲρ τὴν Πελλήνην, πρὸς μὲν Αἰγείρας καλούμενος Κριός· ἔχειν δὲ αὐτὸν
 12 τὸ ὄνομα ἀπὸ Τιτᾶνος Κριοῦ· καὶ ἄλλος ὠνόμασται πο- 5
 ταμός <Κριός>, δς ἀρχόμενος ἐκ Σιπύλου τοῦ ὄρους ἐς τὸν Ἑρμον κάτεισι. καθότι δὲ Πελληγεῦσιν ὄροι τῆς χώρας πρὸς Σικωνίους εἰσί, κατὰ τοῦτο ποταμός σφισι Σύθας, ἔσχατος ποταμῶν τῶν Ἀχαιῶν, ἐς τὴν Σικωνίαν ἐκδίδωσι θάλασσαν. 10

1 ἀνέδην V: ἀναίδην β || 3 suppl. Schubart-Walz || 5 κριός δὲ καὶ ἄλλος L | ἄλλος RPaVb: ἄλσος β || 6 suppl. Pa, del. Pa¹ | τοῦ om. F || 8 σφισι R^{sv}PaVb: φησὶ β | Σύθας Siebelis: τις β || 10 post θάλασσαν initium libri sequentis usque ad Μαντινεῖς habet β

Η'

ΑΡΚΑΔΙΚΑ

Ἀρκάδων δὲ τὰ πρὸς τῆς Ἀργείας Τεγεᾶται τε ἔχουσι καὶ 1
 Μαντινεῖς, νέμονται δὲ οὗτοί τε καὶ τὸ ἄλλο Ἀρκαδικὸν
 <τὸ> μεσόγαιον τῆς Πελοποννήσου. Κορινθιοὶ γὰρ οἰκοῦ-
 σιν ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ πρῶτοι· Κορινθίοις δὲ τὰ πρὸς θα-
 5 λάσσης εἰσὶν Ἐπιδαύριοι γείτονες· <με>τὰ δὲ {ἐς} Ἐπίδαν-
 ρον καὶ Τροιζῆνά τε καὶ Ερμιόνα ὁ κόλπος ἐστὶν ὁ Ἀργο-
 λικὸς καὶ ὅσα ἐπιθαλάσσια τῆς Ἀργείας· ταύτης δὲ ἔχον-
 ται τῆς χώρας Λακεδαιμονίων περίοικοι, τούτοις δὲ ὁμο-
 10 ρος ἢ Μεσσηνία· καταβαίνει γὰρ μέχρ' ἰσθμῷ πρὸς Λεχαιῶν καὶ ἐπὶ Κυπαρισσίας. τὰ δὲ πρὸς Λεχαιῶν 2
 Κορινθίοις Σικυνῶνιοι προσοικοῦσιν ἔσχατοι ταύτῃ μοίρας
 τῆς Ἀργολίδος· μετὰ δὲ Σικυνῶνα Ἀχαιοὶ τὸ ἐντεῦθεν
 εἰσὶν οἱ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν οἰκοῦντες· τὸ δὲ ἕτερον Πελο-
 15 ποννήσου πέρας τὸ ἀπαντικρὺ τῶν Ἐχινάδων οἰκοῦσιν
 Ἡλεῖοι· τῆς δὲ γῆς τῆς Ἡλείας κατὰ μὲν Ὀλυμπίαν καὶ
 τοῦ Ἀλφειοῦ τὰς ἐκβολὰς πρὸς τὴν Μεσσηνίαν εἰσὶν ὄροι,
 τὰ δὲ πρὸς Ἀχαΐαν Δυμαίων εἰσὶν ὁμοροὶ. τούτων τῶν 3
 κατειλεγμένων καθηκόντων ἐπὶ θάλασσαν Ἀρκάδες τὸ ἐν-
 τὸς οἰκοῦσιν ἀποκλειόμενοι θαλάσσης πανταχόθεν· ὅθεν
 20 σφᾶς καὶ Ὀμηρὸς ἀφικέσθαι φησὶν ἐς Τροίαν παρ' Ἀγα-
 μέμνονος πλοῖα εἰληφότας καὶ οὐχὶ ναυσὶν οἰκείαις.

20 B 612—614

1 πρὸς Sylburg: πρὸ β | τε om. F || 3 suppl. R^{sv}PaVb ||
 5 suppl. Pa | del. Pa || 16 post ἐκβολὰς lac. ind. Hitzig || 17 τὰ —
 εἰσὶν om. P | ὁμοροὶ Steph. Byz. (s. v. Δύμη): ὄροι V ὄροι FP ||
 19 θαλάσσης Sylburg: -η β || 20 φησὶν R^{ms}PaVb: σφίσιν β

- 4 Φασὶ δὲ Ἀρκάδες ὡς Πελασγὸς γένοιτο ἐν τῇ γῇ ταύτῃ
 πρῶτος. εἰκὸς δὲ ἔχει τοῦ λόγου καὶ ἄλλους ὁμοῦ τῷ Πε-
 λασγῷ μηδὲ αὐτὸν Πελασγὸν γενέσθαι μόνον· ποίων γὰρ
 ἂν καὶ ἦρχεν ὁ Πελασγὸς ἀνθρώπων; μεγέθει μέντοι καὶ
 κατὰ ἀλκὴν καὶ κάλλος προεῖχεν ὁ Πελασγὸς καὶ γνώμην
 ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἦν, καὶ τούτων ἔνεκα αἰρεθῆναί μοι δο-
 κεῖ βασιλεύειν ὑπ' αὐτῶν. πεποιήται δὲ καὶ Ἀσίῳ τοιάδε
 ἐς αὐτόν·

ἀντίθεον δὲ Πελασγὸν ἐν ὑψικόμοισιν ὄρεσσι
 γαῖα μέλαιν' ἀνέδωκεν, ἵνα θνητῶν γένος εἴη.

10

- 5 Πελασγὸς δὲ βασιλεύσας τοῦτο μὲν ποιήσασθαι καλύβας
 ἐπενόησεν, ὡς μὴ ῥίγοῦν τε καὶ ὕεσθαι τοὺς ἀνθρώπους
 μηδὲ ὑπὸ τοῦ καύματος τάλαιπωρεῖν· τοῦτο δὲ τοὺς χιτῶ-
 νας τοὺς ἐκ τῶν δερμάτων τῶν οἰῶν, οἷς καὶ νῦν περὶ τε
 Εὐβοίαν ἔτι χρώνται καὶ ἐν τῇ Φωκίδι ὁπόσοι βίου σπανί-
 ζουσιν, οὗτός ἐστιν ὁ ἐξευρών. καὶ δὴ καὶ τῶν φύλλων τὰ
 ἔτι χλωρὰ καὶ πόας τε καὶ ῥίζας οὐδὲ ἐδωδύμους, ἀλλὰ καὶ
 ὀλεθρίους ἐνίας σιτουμένους τοὺς ἀνθρώπους {ὑπὸ ἀν-
 6 θρώπων} τούτων μὲν ἔπαυσεν ὁ Πελασγός· ὁ δὲ τὸν καρ-
 πὸν τῶν ὀρυῶν οὕτι πον πασῶν, ἀλλὰ τὰς βαλάνους τῆς
 φηγοῦ τροφὴν ἐξεύρεν εἶναι. παρέμεινέ τε ἐνίοις ἐς τοσοῦτο
 ἀπὸ Πελασγοῦ τούτου ἡ δίαίτα, ὡς καὶ τὴν Πυθίαν, ἥνικα
 Λακεδαιμονίοις γῆς τῆς Ἀρκάδων ἀπηγόρευεν ἀπτεσθαι,
 καὶ τάδε εἰπεῖν τὰ ἔπη·

πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν,
 οἳ σ' ἀποκωλύουσιν· ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μεγαίρω.

25

Πελασγοῦ δὲ βασιλεύοντος γενέσθαι καὶ τῇ χώρῃ Πε-
 λασγίαν φασὶν ὄνομα.

- 2 Λυκάων δὲ ὁ Πελασγοῦ τοσάδε εὗρεν <ῆ> ὁ πατήρ οἱ
 σοφώτερα· Λυκόσουράν τε γὰρ πόλιν ὠικισεν ἐν τῷ ὄρει
 τῷ Λυκαῖῳ καὶ Δία ὠνόμασε Λυκαῖον καὶ ἀγῶνα

9—10 fr. 8 Kinkel

2 <τὸ> εἰκὸς Richards coll. 12. 7, 3. 13. 1 || 7 ἀσίῳ V: ἀσίῳ β ||
 14 οἰῶν Schneider: ὕῶν β || 18 ἐνίας R¹Pa: ἐνια β | del. R¹PaVb ||
 22 ἀπὸ Musurus: ἐπὶ β || 26 οἳ σ' RPaVb: οἷσ' β || 29 suppl. P

ἔθηκε Λύκαια. οὐκέτι δὲ τὰ παρ' Ἀθηναίοις Παναθήναια
 τεθῆναι πρότερα ἀποφαίνομαι· τούτῳ γὰρ τῷ ἀγῶνι
 Ἀθήναια ὄνομα ἦν, Παναθήναια δὲ κληθῆναί φασιν ἐπὶ
 Θησέως, ὅτι ὑπὸ Ἀθηναίων ἐτέθη συνειλεγμένων ἐς μίαν
 5 ἀπάντων πόλιν. ὁ δὲ ἀγὼν ὁ Ὀλυμπικός — ἐπανάγουσι γὰρ 2
 δὴ αὐτόν ἐς τὰ ἀνωτέρω τοῦ ἀνθρώπων γένους, Κρόνον καὶ
 Δία αὐτόθι παλαῖσαι λέγοντες καὶ ὡς Κούρητες δράμοιεν
 πρῶτοι — τούτων ἔνεκα ἐκτὸς ἔστω μοι τοῦ παρόντος
 λόγου. δοκῶ δὲ ἔγωγε Κέρροπι ἡλικίαν τῷ βασιλεύσαντι
 10 Ἀθηναίων καὶ Λυκάονι εἶναι τὴν αὐτήν, σοφίαι δὲ οὐχ
 ὁμοίαι σφᾶς ἐς τὸ θεῖον χρήσασθαι. ὁ μὲν γὰρ Δία τε ὠνό- 3
 μασεν Ὑπατον πρῶτος, καὶ ὅποσα ἔχει ψυχὴν, τούτων
 μὲν ἡξίωσεν οὐδὲν θῦσαι, πέμματα δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ
 βωμοῦ καθήγισεν, ἃ πελάνους καλοῦσιν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς
 15 Ἀθηναῖοι· Λυκάων δὲ ἐπὶ τὸν βωμόν τοῦ Λυκαίου Διὸς
 βρέφος ἤνεγκεν ἀνθρώπου καὶ ἔθυσσε τὸ βρέφος καὶ ἔσπει-
 σεν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὸ αἷμα, καὶ αὐτόν αὐτίκα ἐπὶ τῇ θυ-
 σίαι γενέσθαι λύκον φασὶν ἀντὶ ἀνθρώπου. καὶ ἐμέ γε ὁ λό- 4
 γος οὗτος πείθει, λέγεται δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων ἐκ παλαιοῦ, καὶ
 20 τὸ εἰκὸς αὐτῷ πρόσσεστιν. οἱ γὰρ δὴ τότε ἄνθρωποι ξένοι
 καὶ ὁμοτράπεζοι θεοῖς ἦσαν ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ εὐσε-
 βείας, καὶ σφισιν ἐναργῶς ἀπήντα παρὰ τῶν θεῶν τιμὴ τε
 οὔσιν ἀγαθοῖς καὶ ἀδικήσασιν ὡσαύτως ἡ ὀργή, ἐπεὶ τοι
 καὶ θεοὶ τότε ἐγίνοντο ἐξ ἀνθρώπων, οἱ γέρε καὶ ἐς τότε
 25 ἔτι ἔχουσιν ὡς Ἀρισταῖος καὶ Βριτόμαρτις ἢ Κρητικὴ καὶ
 Ἡρακλῆς ὁ Ἀλκμήνης καὶ Ἀμφιάραος ὁ Οἰκλέους, ἐπὶ δὲ
 αὐτοῖς Πολυδεύκης τε καὶ Κάστωρ. οὕτω πείθοιτο ἂν τις 5
 καὶ Λυκάονα θηρίον καὶ τὴν Ταντάλου Νιδβὴν γενέσθαι
 λίθον. ἐπ' ἐμοῦ δέ — κακία γὰρ δὴ ἐπὶ πλεῖστον ἠϋξέτο καὶ
 30 γῆν τε ἐπενέμετο πᾶσαν καὶ πόλεις πάσας — οὔτε θεὸς
 ἐγίνετο οὐδέ τις ἐξ ἀνθρώπου, πλὴν ὅσον λόγῳ καὶ κο-
 λακεῖαι πρὸς τὸ ὑπερέχον, καὶ ἀδίκους τὸ μήνιμα τὸ ἐκ

1 οὐκέτι V: οὐχ ὅτι β οὐχί R^{ms}PaVb || 18 γε om. F || 19 ἐκ] καὶ F || 23 ἢ om. Phral. || 26 οἰκλέους Phral. Va: ιοκλέους β || 29 δῆ] ἤδη Phral. || 31 κολακεῖαι V Phral.: -ται FP || 32 <τῇ> πρὸς? Hitzig

- 6 τῶν θεῶν ὁπὲ τε καὶ ἀπελθοῦσιν ἐνθὲνδε ἀπόκειται. ἐν δὲ τῷ παντὶ αἰῶνι πολλὰ μὲν πάλαι συμβάντα, <τὰ> δὲ καὶ ἔτι γινόμενα ἄπιστα εἶναι πεποιήκασιν ἐς τοὺς πολλοὺς οἱ τοῖς ἀληθέσιν ἐποικοδομοῦντες ἐφευσμένα. λέγουσι γὰρ δὴ ὡς Λυκάονος ὕστερον αἰεὶ τις ἐξ ἀνθρώπου λύκος 5 γίνοιτο ἐπὶ τῇ θυσίαι τοῦ Λυκαίου Διός, γίνοιτο δὲ οὐκ ἐς ἅπαντα τὸν βίον· ὁπότε δὲ εἴη λύκος, εἰ μὲν κρεῶν ἀπόσχοιτο ἀνθρωπίνων, ὕστερον ἔτει δεκάτῳ φασὶν αὐτὸν αὖθις ἀνθρωπον ἐκ λύκου γίνεσθαι, γευσάμενον δὲ ἐς αἰ
- 7 μένειν θηρίον. ὥσαύτως δὲ καὶ Νιόβην λέγουσιν ἐν Σιπύ- 10 λῳ τῷ ὄρει θέρους ὦραι κλαίειν. ἥδη δὲ καὶ ἄλλα ἤκουσα, τοῖς γρυψὶ στίγματα ὅποια καὶ ταῖς παρδόλεσιν εἶναι, καὶ ὡς οἱ Τρίτωνες ἀνθρώπον φωνῇ φθέγγονται· οἱ δὲ καὶ φνσᾶν διὰ κόχλον τετραυπημένης φασὶν αὐτούς. ὅποσοι δὲ μυθολογήμασιν ἀκούοντες ἡδονται, πεφύκασι καὶ αὐτοὶ τι 15 ἐπιτεραπεύεσθαι· καὶ οὕτω τοῖς ἀληθέσιν ἐλυμήναντο, συγκεραννόντες αὐτὰ ἐφευσμένοις.
- 8 Τρίτῃ δὲ ὕστερον γενεᾷ μετὰ Πελασγὸν ἐς τε πόλεων καὶ ἐς ἀνθρώπων πληθὸς ἐπέδωκεν ἡ χώρα. Νύκτιμος μὲν γὰρ πρεσβύτατός τε ἦν καὶ εἶχε τὸ πᾶν κράτος· οἱ δὲ ἄλλοι 20 παῖδες τοῦ Λυκάονος πόλεις ἐνταῦθα ἐκτιζον ἐνθα ἐκάστωι μάλιστα ἦν κατὰ γνώμην. Πάλλας μὲν καὶ Ὀρεσθεὺς καὶ Φίγαλος Παλλάντιον, Ὀρεσθεὺς δὲ Ὀρεσθάσιον, Φι- 2 γαλίαν δὲ οἰκίζει Φίγαλος. Παλλαντίον μὲν δὴ καὶ Στη- σίχορος ὁ Ἰμεραῖος ἐν Γηρυονηίδι ἐποίησατο μνήμην· Φι- 25 γαλία δὲ καὶ Ὀρεσθάσιον {ἐν} χρόνῳ μεταβάλλουσι τὰ ὀνόματα, Ὀρέστειόν τε ἀπὸ Ὀρέστου κληθεῖσα τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ Φιαλία ἀπὸ τοῦ Βουκολίωνος παιδὸς Φιάλου. Τραπεζοῦς δὲ καὶ Δασεάτας καὶ Μακαρεὺς καὶ Ἐλισσῶν

24—25 fr. 5 Page

2 suppl. Bekker | δέ²] τε Phral. || 5 αἰεὶ Bekker: δὴ β Phral. || 6 γίνοιτο¹ P Phral.: γένοιτο VF || 9 γίνεσθαι Schubart-Walz: γενέσθαι β Phral. || 25 γηρυονηίδι L: γηρυόνη διὲ β || 26 Ὀρεσθάσιον Sylburg: ὄρεσθασία β | del. Facius || 28 φιαλία L: φιγαλία β | φιάλου L: φιγάλου β || 29 Τραπεζοῦς Steph. Byz.: τραπεζεύς β | Δασεάτας Sylburg: ἀλεάτας FP ἐλεάτας V

καὶ Ἀκαὸς τε καὶ Θῶκνος Θῶκνειαν πόλιν, ὃ δὲ Ἀκακή-
σιον ἔκτισεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀκάκου καὶ Ὀμηρος λό-
γῳ τῷ Ἀρκάδων ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπὶ κλησιν· ἀπὸ δὲ 3
Ἐλισσόντος ἥ τε πόλις καὶ ὁ ποταμὸς Ἐλισσῶν τὰ ὀνόματα
5 ἐσχήκασιν, ὡσαύτως δὲ καὶ Μακαρία τε καὶ Λασέα καὶ
Τραπεζοῦς ἀπὸ τῶν Λυκάονος ἐκλήθησαν καὶ αἰτὰι παλ-
δων. Ὀρχομενὸς δὲ ἐγένετο οἰκιστὴς Μεθυδρίου τε καλου-
μένης καὶ Ὀρχομενίων, οὗς ἐν τοῖς ἔπεσι πολυμήλους
ὠνόμασεν Ὀμηρος. ὑπὸ δὲ Ὑψούντος καὶ *** Μελαιναί τε
10 ἐκτίσθησαν καὶ Ὑψούς, ἔτι δὲ Θυραϊὸν τε καὶ Αἰμονιαί·
δόξῃ δὲ τῇ Ἀρκάδων καὶ ἡ Θυρέα <ἡ> ἐν τῇ Ἀργολίδι γῇ
καὶ ὁ Θυρεάτης καλούμενος κόλπος ἀπὸ τοῦ Θυραίου τού-
του τὰ ὀνόματα ἐσχήκασιν. Μαντινεὺς δὲ καὶ Τεγεάτης καὶ 4
Μαίναλος, ὁ μὲν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ πόλεων ὀνομαστωτάτην
15 τὸ ἀρχαῖον Μαίναλον, Τεγεάτης δὲ καὶ Μαντινεὺς Τεγέαν
κτίζουσι καὶ Μαντίνειαν. ὠνομάσθησαν δὲ καὶ ἀπὸ Κρῶ-
μον Κρῶμοι, καὶ Χαρισία Χαρίσιον ἔχουσα οἰκιστήν, Τρι-
κόλωνοι δὲ ἀπὸ Τρικολώνου, καὶ ἀπὸ μὲν Περαιίδου Πε-
ραιθεῖς, Ἀσέα δὲ ἀπὸ Ἀσεάτα καὶ <ἀπὸ Λυκίου> Λυκόα
20 καὶ Σουματία ἀπὸ Σουματέως· Ἀλίφθρος δὲ καὶ Ἡραιεὺς
ἐπώνυμοι καὶ οὗτοι πόλεσιν εἰσιν ἀμφοτέρω. Οἴνωτρος δὲ 5
ὁ τῶν παίδων νεώτατος Λυκάονι τῶν ἀρσένων Νύκτιμον
τὸν ἀδελφὸν χρήματα καὶ ἄνδρας αἰτήσας ἐπεραιώθη ναυ-

2 II 185 || 9 B 605

1 Θῶκνος Θῶκνειαν Steph. Byz.: θνώκος θνωκίαν β || 4 ἐλισ-
σῶν Pa: ἐλίσσων β || 5 δὲ Bekker: τε β RVb om. PaVa || 9 lac.
ind. Sylburg et Clavier qui <Μελαινέως τε καὶ Θυραίου καὶ Αἰμο-
νος> excidisse putant | Μελαιναί e Steph. Byz. (cf. 8. 26. 8): μελε-
ναῖαι β Μελαιναί Sylburg || 10 Αἰμονιαί Steph. Byz.: αἰμονα β ||
11 Θυρέα Siebelis: θυραία β | suppl. Hitzig || 12 Θυρεάτης Siebe-
lis: θυραϊάτης β | Θυραίου Sylburg: θυραϊάτα β || 14 Μαίναλος V
Steph. Byz.: μέναλος FP | ὀνομαστωτάτην PaVb: ὀνομαστώτα-
τα τὴν β || 15 δὲ Pa: τε β || 19 Ἀσέα Steph. Byz. (cf. 44. 3):
ἀσαιά β | Ἀσεάτα Steph. Byz. (cf. Xen. Hell. 7. 5. 5): ἀσαιάτα β |
suppl. Hitzig coll. Apollod. 3. 8. 1 <ἀπὸ Λυκίως> Musurus || 19. 20
Λυκόα καὶ Σουματία Bekker e Steph. Byz. (cf. Polyb. 16. 17. 5, 7
Suda s. v. Ἀλφειός): λυκεᾶται (καλυκεᾶται F) σούματι β || 20 Ἀλί-
φθρος Steph. Byz. (cf. 26. 6): ἀλίφθρος β | ἡραιεὺς F

σιν ἐς Ἰταλίαν, καὶ ἡ Οἰνωτρία χώρα τὸ ὄνομα ἔσχεν ἀπὸ Οἰνώτρου βασιλεύοντος. οὗτος ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐς ἀποικίαν στόλος πρῶτος ἐστάλη. ἀναριθμουμένῳ δὲ ἐς τὸ ἀκριβέστατον οὐδὲ ἐκ τῶν βαρβάρων οὐδένας πρότερον ἢ Οἰνωτρος ἀφίκοντο ἐς τὴν ἄλλοδαπὴν. 5

- 6 Ἐπὶ δὲ τῷ γένει παντὶ τῷ ἄρσενι θυγάτηρ Λυκάονι ἐγένετο Καλλιστώ. ταύτῃ τῇ Καλλιστοῖ — λέγω δὲ τὰ λεγόμενα ὑπὸ Ἑλλήνων — συνεγένετο ἐρασθεὶς Ζεὺς· Ἦρα δὲ ὡς ἐφώρασεν, ἐποίησεν ἄρκτον τὴν Καλλιστῷ, Ἀρτεμις δὲ ἐς χάριν τῆς Ἦρας κατετόξευσεν αὐτήν. καὶ 10
ὁ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει σῶσαι τὸν παῖδά οἱ προστάξας, ὃν 15
7 ἐν τῇ γαστρὶ εἶχεν ἡ Καλλιστῷ· Καλλιστῷ δὲ αὐτὴν ἐποίησεν ἀστέρας καλουμένην ἄρκτον μεγάλην, ἥς καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσέως ἀνάπλωι παρὰ Καλυψοῦς μνήμην ἔσχε·

Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην
ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν.

- ἔχοιεν δ' ἂν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς, ἐπεὶ τάφον γε αὐτῆς ἀποφαίνουσιν οἱ Ἀρκάδες.
4 Μετὰ δὲ Νύκτιμον ἀποθανόντα Ἀρκὰς ἐξεδέξατο ὁ Καλ- 20
λιστοῦς τὴν ἀρχήν· καὶ τὸν τε ἡμέρον καρπὸν ἐσηγάγετο οὗτος παρὰ Τριπτολέμου καὶ τὴν ποίησιν ἐδίδαξε τοῦ ἄρτου καὶ ἐσθῆτα ὑφαίνεσθαι καὶ ἄλλα, τὰ ἐς ταλασίαν μαθὼν παρ' Ἀδρίστα. ἀπὸ τούτου δὲ βασιλεύσαντος Ἀρκαδία 25
τε ἀντὶ Πελασγίας ἡ χώρα καὶ ἀντὶ Πελασγῶν Ἀρκαδὲς 30
2 ἐκλήθησαν οἱ ἄνθρωποι. συνοικῆσαι δὲ οὐ θνητῇ γυναικὶ αὐτόν, ἀλλὰ νύμφῃ Δρυάδι ἔλεγον· Δρυάδας γὰρ δὴ καὶ Ἐπιμηλιάδας, τὰς δὲ αὐτῶν ἐκάλουν Ναΐδας, καὶ Ὀμήρῳ γε ἐν τοῖς ἔπεισι Ναΐδων νυμφῶν μάλιστα ἐστὶ μνήμη. τὴν

16—17 ε 272—273 || 29 Z 22 E 444 Y 384 v 104 = v 348 v 356

- 9 ἐφώρασεν V: ἐφόρασεν β || 16 ἐσορῶντι Hom.: -τα β || 17 θ' ἦν Hom.: τε ἦν β || 24 παρ' ἀδρίστα P (cf. Roscher Jb. f. Ph. 123. 670): παρὰ δρύστα β παρ' Ἀρισταίου Sylburg παρ' Ἀριστέα Kuhn παρὰ Μαίας Kayser coll. Apollod. 3. 8. 2 παρὰ Δρυάδι Siebelis || 28 δὲ αὐτῶν Bekker: ἐαυτῶν β

δὲ νύμφην ταύτην καλοῦσιν Ἑρατώ, καὶ ἐκ ταύτης φασὶν
 Ἀρκάδι Ἀζᾶνα καὶ Ἀφείδαντα γενέσθαι καὶ Ἑλατον· ἐγε-
 γόνει δὲ αὐτῷ πρότερον ἔτι Αὐτόλαος νόθος. τοῖς δὲ παι- 3
 σὶν, ὥς ἠδῆθήσαν, διένειμεν Ἀρκὰς τριχῇ τὴν χώραν, καὶ
 5 ἀπὸ μὲν Ἀζᾶνος ἡ Ἀζανία μοῖρα ὠνομάσθη· παρὰ τούτων
 δὲ ἀποικισθῆναι λέγουσιν, ὅσοι περὶ τὸ ἄντρον ἐν Φρυγίαι
 τὸ καλούμενον Στεῦνος καὶ Πέγκαλαν ποταμὸν οἰκοῦσιν.
 Ἀφείδας δὲ Τεγέαν καὶ τὴν προσεχῇ ταύτης ἔλαχεν· ἐπὶ
 τούτῳ δὲ καὶ ποιηταὶ καλοῦσιν Ἀφειδάντειον κληῖρον τὴν
 10 Τεγέαν. Ἑλατος δὲ ἔσχε τὸ ὄρος τὴν Κυλλήνην, ἔτι τότε 4
 οὐσαν ἀνώνυμον· χρόνῳ δὲ ὕστερον μετώκησεν ὁ Ἑλατος
 εἰς τὴν νῦν καλουμένην Φωκίδα, καὶ τοῖς τε Φωκεῦσιν
 ἤμυνεν ὑπὸ Φλεγυνῶν πολέμῳ πιεζομένοις καὶ Ἑλατείας
 πόλεως ἐγένετο οἰκιστής. παῖδα δὲ Ἀζᾶνι μὲν Κλείτορα,
 15 Ἀφείδαντι δὲ Ἄλεον, Ἑλάτῳ δὲ φασὶν εἶναι πέντε, Αἴπυτον
 Περέα Κυλλήνην Ἰσχνῶν Στύμφηλον. ἐπὶ δὲ Ἀζᾶνι τῷ Ἀρ- 5
 κάδος τελευτήσαντι ἄθλα ἐτέθη πρῶτον· εἰ μὲν καὶ ἄλλα,
 οὐκ οἶδα, ἱπποδρομίας δὲ ἐτέθη. Κλείτωρ μὲν δὴ ὁ Ἀζᾶνος
 ἐν Λυκοσῶραι τε ὠικεῖ καὶ ἦν τῶν βασιλέων δυνατώτατος
 20 καὶ Κλείτορα ὠικισεν ἀφ' αὐτοῦ πόλιν, Ἄλεος δὲ εἶχε τὴν
 πατρίαν λῆξιν· ἀπὸ δὲ Ἑλάτου τῶν παίδων Κυλλήνην τὸ 6
 ὄρος καλοῦσιν ἀπὸ Κυλλήνος, καὶ ἀπὸ Στυμφήλου πηγῇ τε
 ὀνομάζεται καὶ πόλις Στύμφηλος ἐπὶ τῇ πηγῇ. τὰ δὲ εἰς
 τὸν θάνατον Ἰσχνος τοῦ Ἑλάτου πρότερον ἔτι ἐν τῇ συγ-
 25 γραφῇ τῇ Ἀργολίδι ἐδήλωσα. παῖδα δὲ Περεῖ ἄρρενα μὲν
 φασὶν οὐδένα, Νέαιραν δὲ γενέσθαι θυγατέρα· ταύτην
 γυναῖκα ἔσχεν Αὐτόλυκος, οἰκῶν μὲν ἐν τῷ ὄρει τῷ Παρ-
 νασσῳ, λεγόμενος δὲ Ἑρμοῦ παῖς εἶναι, Δαιδαλίωνος δὲ
 ὦν τῷ ἀληθεῖ λόγῳ.
 30 Κλείτορι δὲ τῷ Ἀζᾶνος οὐ γενομένων παίδων, εἰς Αἴπυ- 7
 τον Ἑλάτου περιεχώρησεν ἡ Ἀρκάδων βασιλεία· τὸν δὲ

9 Apoll. Rh. 1. 162 || 25 cf. 2. 26. 6

5 ἀζᾶνος **RPaVb**: ἀζανος β || 9 Ἀφειδάντειον Musurus: -τεον β ||
 13 Φλεγυνῶν Sylburg: φλεγύνων β || 15 ἄλεον F || 20 ὠικισεν Pa:
 ὠκησεν β | ἀφ' αὐτοῦ Siebelis: ἀπ' αὐτοῦ β || 25 περεῖ **R^mePaVb**:
 σπερεῖ β || 30 τῷ **R¹PaVb**: τοῦ β

Αἴπυτον ἐξελθόντα ἐς ἄγραν θηρίων μὲν τῶν ἀλκιμω-
 τέρων οὐδέν, σῆψ δὲ οὐ προϋδόμενον ἀποκτίννυσι. τὸν δὲ
 ὄφιν τοῦτον καὶ αὐτός ποτε εἶδον· κατὰ ἔχιν ἐστὶ τὸν μι-
 κρότατον, τέφραι ἐμφερέης, στίγμασιν οὐ συνεχέσι πεποι-
 κιμένος· κεφαλὴ δὲ ἐστὶν αὐτῷ πλατεῖα καὶ τράχηλος ⁵
 στενός, γαστέρα δὲ ἔχει μείζονα καὶ οὐρὰν βραχεῖαν·
 βαδίζει δὲ οὗτός τε καὶ ὄφιν ἕτερος ὁ κεράστης καλούμενος
 8 ἐνδιδόντες ἐς τὰ πλάγια, ὥσπερ οἱ καρκῖνοι. μετὰ δὲ Αἴπυ-
 τον ἔσχεν Ἄλεος τὴν ἀρχήν· Ἀγαμήδης μὲν γὰρ καὶ Γόρ-
 τυς οἱ Στυμφήλου τέταρτον γένος ἦσαν ἀπὸ Ἀρκάδος, ¹⁰
 Ἄλεος δὲ τρίτον ὁ Ἀφείδαντος. Ἄλεος δὲ τῇ τε Ἀθηνᾷ τῇ
 Ἀλκαίᾳ τὸ ἱερόν ὠικοδόμησεν ἐν Τεγέαι τὸ ἀρχαῖον, καὶ
 αὐτῷ κατεσκεύαστο αὐτόθι ἡ βασιλεία· Γόρτυς δὲ ὁ Στυμ-
 φήλου πόλιν Γόρτυνα ὠικισεν ἐπὶ ποταμῷ· καλεῖται δὲ
 Γορτύνιος καὶ ὁ ποταμός. Ἀλέωι δὲ ἄρσενες μὲν παῖδες ¹⁵
 Λυκοῦργος τε καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Κηφεύς, θυγάτηρ δὲ
 9 ἐγένετο Αὔγη. ταύτῃ τῇ Αὔγῃ τῷ Ἑκαταίου λόγῳ
 συνεγένετο Ἡρακλῆς, ὅποτε ἀφίκοιτο ἐς Τεγέαν· τέλος
 δὲ καὶ ἐφωράθη τετοκυῖα ἐκ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ αὐτὴν ὁ
 Ἄλεος ἐσθόμενος ὁμοῦ τῷ παιδί ἐς λάρνακα ἀφίησιν ἐς ²⁰
 θάλασσαν, καὶ ἡ μὲν ἀφίκετο ἐς Τεύθραντα δυνάστην ἄν-
 δρα ἐν Καΐκου πεδίῳ καὶ συνώικησεν ἐρασθέντι τῷ Τεύ-
 θραντι· καὶ νῦν ἔστι μὲν Αὔγης μνήμα ἐν Περγάμῳ τῇ
 ὑπὲρ τοῦ Καΐκου, γῆς χῶμα λίθου περιεχόμενον κρηπίδι,
 ἔστι δὲ ἐν τῷ μνήματι ἐπίθημα χαλκοῦ πεποιημένον, γυνή ²⁵
 10 γυμνή. μετὰ δὲ Ἄλεον τελευτήσαντα Λυκοῦργος ὁ Ἀλέον
 τὴν βασιλείαν πρεσβεῖα ἔσχε· παρέσχετο δὲ ἐς μνήμην
 Ἀρηίδοον ἄνδρα πολεμικὸν δόλῳ καὶ οὐ σὺν τῷ δικαίῳ
 κτείνας. γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἀγκαίου τε καὶ
 Ἐπόχου, τὸν μὲν νοσήσαντα ἐπιλαμβάνει τὸ χρεών, Ἀγ- ³⁰

17 FGGrHist 1 F 29a

2 ἀποκτίννυσι Phral.: ἀποκτείννυσι β || 10 οἱ Amasaens: ὁ β ||
 14 τῷ ποταμῷ F || 16 νηφεύς F || 18 συνεγένετο Buttmann: συν-
 εγένετο β || 22 συνώικησεν Sylburg: συνώικισεν β || 24 κρηπίδι F ||
 25 χαλκοῦ Sylburg: -οῦν β || 28 Ἀρηίδοον Siebelis (cf. H 137): ἀρη-
 ἴδον β

καῖος δὲ Ἰάσονί τε τοῦ πλοῦ μετέσχευ ἐς Κόλχους καὶ
ὑστερον ὁμοῦ Μελεάγρῳ τὸ ἐν Καλυδῶνι κατεργασόμενος
θηρίον ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ ὕος. Λυκούργος μὲν δὴ πόρρωτά-
τω γήρως ἀφίκετο ἐπιδὼν τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους τε-
5 λευτήσαντας.

Λυκούργον δὲ ἀποθανόντος Ἐχεμος ὁ Ἀερόπου τοῦ Κη- 5
φέως τοῦ Ἀλέου τὴν Ἀρκάδων ἔσχευ ἀρχήν. ἐπὶ τούτου
Δωριεῖς κατιόντας ἐς Πελοπόννησον ὑπὸ ἡγεμόνι Ὑλλῳ
τῷ Ἡρακλέους Ἀχαιοὶ περὶ ἰσθμὸν τὸν Κορινθίων κρα-
10 τοῦσι μάχῃ, καὶ Ἐχεμος ἀποκτίννυσιν Ὑλλον μονομαχή-
σαντά οἱ κατὰ πρόκλησιν. τάδε γὰρ ἐφαίνετο εἰκότα εἶναί
μοι μᾶλλον ἢ ὁ πρότερος λόγος, ἐν ᾧ βασιλεύειν τε Ἀχαιῶν
τηνικαῦτα Ὀρέστην ἔγραψα καὶ Ὑλλον ἐπὶ Ὀρέστου βασι-
λεύοντος ἀποπειρᾶσαι καθόδου τῆς ἐς Πελοπόννησον. φαί-
15 νοιτο δ' ἂν τῷ ὑστέρωι τῶν λόγων καὶ Τιμάνδρᾳ συννο-
κήσασα ἢ Τυνδάρῳ τῷ ἀποκτείναντι Ὑλλον Ἐχέμῳ.
Ἀγαπήνωρ δὲ ὁ Ἀγκαίου τοῦ Λυκούργου μετὰ Ἐχεμον 2
βασιλεύσας ἐς Τροίαν ἡγήσατο Ἀρκάσιν. Ἰλίῳ δὲ ἀλού-
σης ὁ τοῖς Ἕλλησι κατὰ τὸν πλοῦν τὸν οἶκαδε ἐπιγενό-
20 μενος χειμῶν Ἀγαπήνορα καὶ τὸ Ἀρκάδων ναυτικὸν κατ-
ήνεγκεν ἐς Κύπρον, καὶ Πάφον τε Ἀγαπήνωρ ἐγένετο
οἰκιστῆς καὶ τῆς Ἀφροδίτης κατεσκευάσατο ἐν Παλαι-
πάφῳ τὸ ἱερόν· τέως δὲ ἡ θεὸς παρὰ Κυπρίων τιμὰς εἶχεν
ἐν Γολγοῖς καλουμένῳ χωρίῳ. χρόνῳ δὲ ὑστερον Λαοδί- 3
25 κη γεγονυῖα ἀπὸ Ἀγαπήνορος ἔπεμψεν ἐς Τεγέαν τῇ Ἀθη-
ναῖ τῇ Ἀλέαι πέπλον· τὸ δὲ ἐπὶ τῷ ἀναθήματι ἐπίγραμμα
καὶ αὐτῆς Λαοδίκης ἄμα ἐδήλου τὸ γένος·

13 1. 41. 2

1 <τοῦ> ἐς ? Hitzig || 2 τὸ Pa: τῷ β | κατεργασόμενος Schu-
bart-Walz: κατεργαζόμενος β || 9 τὸν Sylburg: τῶν β || 13 ἔγρα-
ψα Va: ἔγραψαν β | ἐπὶ Sylburg (cf. 1. 41. 2): καὶ β del. Facius ||
14 φαίνοι F || 15 lac. post λόγων ind. Hitzig (μαρτυρεῖν, ὁμολογεῖν
vel tale quid) || 22 παλαιπάφῳ Va: πάλαι πάφῳ β πόλει πάφῳ
R^{mss}PaVb || 24 γολγοῖς V¹: γόλγοις β

Λαοδίκης ὄδε πέπλος· ἑαί δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶι
πατρίδ' ἐς εὐρύχορον Κύπρον ἀπὸ ζαθέας.

- 4 Ἀγαπήνορος δὲ οὐκ ἀνασωθέντος οἴκαδε ἐξ Ἰλίου παρ-
έλαβε τὴν ἀρχὴν Ἰππόθους Κερκυνότος τοῦ Ἀγαμήδους τοῦ
Στυμφήλου. καὶ τῷ μὲν ἐπιφανὲς συμβῆναι παρὰ τὸν 5
βίον φασὶν οὐδέν, πλὴν ὅσον οὐκ ἐν Τεγέαι τὴν βασιλείαν
κατεστήσατο ἀλλὰ ἐν Τραπεζοῦντι· Αἰπυτος δὲ ὁ Ἰππόθου
μετὰ τὸν πατέρα ἔσχε τὴν ἀρχήν, καὶ Οὐρέστης ὁ Ἀγα-
μέμνωνος κατὰ μαντείαν τοῦ ἐν Δελφοῖς Απόλλωνος μετώ-
5 κησεν ἐς Ἀρκαδίαν ἐκ Μυκηνῶν. Αἰπύτῳ δὲ τῷ Ἰππόθου 10
παρελθεῖν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἐν Μαντινείαι
τολμήσαντι — ἔσοδος δὲ ἀνθρώποις οὔτε τότε ἐς αὐτὸ ἦν
οὔτε ἄχρι ἡμῶν ἔτι —, ἐς τοῦτο ἐσελθόντι τυφλωθῆναι καὶ
οὐ μετὰ πολὺ τῆς συμφορᾶς τελευτῆσαί οἱ τὸν βίον ἐγέ-
νετο. 15
- 6 Κυψέλου δὲ τοῦ Αἰπύτου βασιλεύοντος μετὰ Αἰπυτον, ὁ
Δωριέων στόλος οὐ διὰ τοῦ Κορινθίων ἰσθμοῦ, καθὰ ἐπὶ
τρίτης πρότερον γενεᾶς, ναυσὶ δὲ κατὰ τὸ ὀνομαζόμενον
Ῥίον κάτεισιν ἐς Πελοπόννησον· πυνθανόμενός τε <τά> ἐς 20
αὐτοὺς ὁ Κύπελος, ὃν τῶν Ἀριστομάχου παίδων οὐκ ἔχοντά
πῶ γυναικα εὗρισκε, τούτῳ τὴν θυγατέρα ἐκδούς καὶ
οἰκειωσάμενος τὸν Κρεσφόντην αὐτός τε καὶ οἱ Ἀρκάδες
7 ἐκτὸς ἐστήκεσαν δείματος. Ὀλαίας δὲ ἦν Κυψέλου παῖς,
ὃς καὶ τῆς ἀδελφῆς τὸν παῖδα Αἰπυτον, σὺν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
ἐκ Λακεδαιμόνος καὶ Ἄργους Ἡρακλεῖδαι κατάγουσιν ἐς 25
Μεσσήνην. τοῦ δὲ ἦν Βουκολίων, τοῦ δὲ Φίαλος, ὃς τὸν
Λυκάονος Φίγαλον οἰκιστὴν ὄντα ἀφελόμενος τὴν τιμὴν
Φιαλίαν τὸ ὄνομα τῇ πόλει μετέθετο ἀφ' ἑαυτοῦ· οὐ μὴν
8 καὶ ἐς ἅπαν γε ἐξενίκησεν. ἐπὶ δὲ Σίμον τοῦ Φιάλου βα-

1—2 Preger 64

1 ἑαί] Ἀλέα Spengel || 4 Κερκυνότος Siebelis: κερκυνῶνος β ||
13 ἔτι] ἔστιν PaVb || 14 τελευτῆσαν F || 18 τρίτης πρ. γενεᾶς Em-
perius: τρεῖς (τρεῖς F) τὰς πρ. γενεᾶς β || 19 εἶον V: εἶον β | suppl.
Schubart || 20 ὃν τῶν Bekker: ὄντων β || 25 ἡρακλεῖδαι R^{sv}Pa:
ἡρακλείδας β || 28 Φιαλίαν edd.: φιγαλίαν β || 29 φιάλου Pa: φι-
γάλου β

σιλεύοντος ἠφανίσθη Φιγαλεῦσιν ὑπὸ πυρὸς τῆς Μελαίνης
 Δήμητρος τὸ ἀρχαῖον ξόανον· ἐσήμαινεν δὲ ἄρα οὐ μετὰ
 πολὺν ἔσεσθαι καὶ αὐτῷ Σίμῳ τοῦ βίου τὴν τελευτήν.
 Πόμπου δὲ ἐκδεξαμένον τοῦ Σίμου τὴν ἀρχήν, Αἰγινῆται
 5 κατὰ ἐμπορίαν ἐσέπλεον ναυσὶν ἐς Κυλλήνην, ἐκεῖθεν δὲ
 ὑποζυγίοις τὰ φορτία ἀνήγον· παρὰ τοὺς Ἀρκάδας. ἀντὶ
 τούτου ἐτίμησεν ὁ Πόμπος μέγας, καὶ δὴ καὶ ὄνομα
 Αἰγινῆτην τῷ παιδί ἔθηκε ἐπὶ τῶν Αἰγινητῶν τῇ φιλίας.
 μετὰ δὲ Αἰγινῆτην Πολυμήστωρ ἐγένετο <δ> Αἰγινήτου 9
 10 βασιλεὺς Ἀρκάδων, καὶ Λακεδαιμόνιοι καὶ Χάριλλος πρῶ-
 τον τότε ἐς τὴν Τεγεατῶν ἐσβάλλουσι στρατιᾷ· καὶ σφᾶς
 αὐτοὶ τε οἱ Τεγεᾶται καὶ γυναῖκες ὅπλα ἐνδύσαι μάχῃ νι-
 κῶσι, καὶ τὸν τε ἄλλον στρατὸν καὶ αὐτὸν Χάριλλον ζῶντα
 αἰροῦσι. Χαρίλλον μὲν δὴ καὶ τῆς σὺν αὐτῷ στρατιᾷ ἐς πλέ-
 15 ον μνήμην ποιησόμεθα ἐν τοῖς Τεγεατικοῖς· Πολυμήστορι δὲ 10
 οὐ γενομένων παίδων παρέλαβεν Αἰχμὶς τὴν ἀρχήν, Βριάκα
 μὲν παῖς, Πολυμήστορος δὲ ἀδελφιδοῦς· Αἰγινήτου γὰρ
 ἦν καὶ Βριάκας, νεώτερος δὲ ἦν Πολυμήστορος. Αἰχμίδος
 δὲ βασιλεύσαντος Λακεδαιμονίοις ἐγένετο ὁ πρὸς Μεσση-
 20 νίους πόλεμος· τοῖς δὲ Ἀρκάσιν ὑπῆρχε μὲν ἐς τοὺς Μεσ-
 σηνίους εὐνοία ἐξ ἀρχῆς, τότε δὲ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ πρὸς
 Λακεδαιμονίους ἐμαχέσαντο μετὰ Ἀριστοδήμου βασι-
 λεύοντος ἐν Μεσσήνῃ. Ἀριστοκράτης δὲ ὁ Αἰχμίδος τάχα 11
 μὲν πού καὶ ἄλλα ἐς τοὺς Ἀρκάδας ὕβρισεν· ἃ δὲ ἀνοσιώ-
 25 τατα ἔργων ἐς θεοὺς ἐργασάμενον οἶδα αὐτόν, ἐπέξεισί
 μοι ταῦτα ὁ λόγος. ἔστιν Ἀρτέμιδος ἱερὸν Ὑμνίας ἐπὶ κλη-
 σιν. τοῦτο ἐν ὄροις μὲν ἔστιν Ὀρχομενίων, πρὸς δὲ τῇ
 Μαντινικῇ· σέβουσιν ἐκ παλαιοτάτου καὶ οἱ πάντες Ἀρκά-
 30 δες Ὑμνίαν Ἀρτεμιν. ἐλάμβανε δὲ τὴν ἱερωσύνην τῆς θεοῦ
 τότε ἔτι κόρη παρθένος. Ἀριστοκράτης δέ, ὥς οἱ πειρῶντι 12
 τὴν παρθένον ἀντέβαινεν αἰεὶ τὰ παρ' αὐτῆς, τέλος κατα-
 φυγοῦσαν ἐς τὸ ἱερὸν παρὰ τῇ Ἀρτέμιδι ἤμισχυνεν. ὥς δὲ

15 48. 4

6 <καὶ σφᾶς> ἀντὶ Bekker || 9 suppl. Siebelis || 18 πολυμή-
 στορος P: πολυμήστωρ β || 28 σέβουσι <δὲ> Porson

- ἐς ἅπαντας ἐξηγγέλθη τὸ τόλμημα, τὸν μὲν καταλιθοῦσιν οἱ Ἀρκάδες, μετεβλήθη δὲ ἐξ ἐκείνου καὶ ὁ νόμος· ἀντὶ γὰρ παρθένου διδόασιν τῇ Ἀρτέμιδι ἱέρειαν γυναῖκα ὁμι-
 13 λίας ἀνδρῶν ἀποχρώντως ἔχουσιν. τοῦτου δὲ υἱὸς ἐγένετο Ἰκέτας, Ἰκέτα δὲ Ἀριστοκράτης ἄλλος ὁμώνυμός τε τῷ 5
 προγόνῳ καὶ δὴ καὶ τοῦ βίου τὴν αὐτὴν ἔσχεν ἐκείνῳ τε-
 λευτήν· κατελίθωσαν γὰρ καὶ τοῦτον οἱ Ἀρκάδες, φωράσαν-
 τες δῶρα ἐκ Λακεδαιμόνος εἰληφότα καὶ Μεσσηνίοις τὸ ἐπὶ
 τῇ Μεγάλῃ τάφρῳ πταῖσμα προδοσίαν τοῦ Ἀριστοκρά-
 τος οὔσαν. αὕτη δὲ ἡ ἀδικία καὶ τῷ γένει τῷ ἀπὸ Κυψέλου 10
 παντὶ παρέσχεν αἰτίαν παυσθῆναι τῆς ἀρχῆς.
- 6 Τὰ μὲν δὴ ἐς τοὺς βασιλεῖς πολυπραγμονήσαντί μοι κατὰ
 ταῦτα ἐγενεαλόγησαν οἱ Ἀρκάδες· κοινῇ δὲ Ἀρκάσιν
 ὑπῆρχεν ἐς μνήμην τὰ μὲν ἀρχαιότατα ὁ πρὸς Ἰλῖω πόλε-
 15 μος, δευτέρα δὲ ὁπόσα ἀμύνοντες Μεσσηνίοις Λακεδαιμο-
 νίων ἐναντία ἐμαχέσαντο· μέτεστι δὲ καὶ πρὸς Μήδους
 2 σφίσιν ἔργον τοῦ ἐν Πλαταιαῖς. Λακεδαιμονίοις δὲ ἀνάγκη
 πλέον καὶ οὐ μετ' εὐνοίας ἐπὶ τε Ἀθηναίους συνεστρατεύ-
 σαντο καὶ ἐς τὴν Ἀσίαν μετὰ Ἀγησιλάου διέβησαν, καὶ δὴ
 καὶ ἐς Λεῦκτρα αὐτοῖς τὰ Βοιωτία ἠκολούθησαν. τὸ δὲ 20
 ὑποπτον τὸ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἀλλαχοῦ τε ἐπεδείξαν-
 το καὶ μετὰ τὸ ἀτύχημα Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεῦκτροις
 παρὰ Θηβαίους αὐτίκα ἀπ' αὐτῶν μετέστησαν. Φιλίππῳ
 δὲ καὶ Μακεδόσιν ἐν Χαιρωνεῖαι καὶ ὕστερον ἐν Θεσσα-
 λίαι πρὸς Ἀντίπατρον οὐκ ἐμαχέσαντο μετὰ Ἑλλήνων, οὐ 25
 3 μὴν οὐδὲ τοῖς Ἑλλήσιν ἐναντία ἐτάξαντο. πρὸς Γαλάτας
 δὲ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις κινδύνου φασὶ Λακεδαιμονίων ἕνεκα
 οὐ μετασχεῖν, ἵνα μὴ σφισιν οἱ Λακεδαιμόνιοι κακουργοῖεν
 τὴν γῆν ἀπόντων τῶν ἐν ἡλικίαι· συνεδρίου δὲ τῶν Ἀχαιῶν
 μετέσχον οἱ Ἀρκάδες προθυμότατα Ἑλλήνων. ὁπόσα δὲ 30
 αὐτοῖς οὐχὶ ἐν κοινῷ, κατὰ πόλεις δὲ ἰδίαι συμβεβηκότα
 εὗρισκον, ἀποθησόμεθα αὐτῶν ἕκαστον ἐς τὸ οἰκεῖον τοῦ
 λόγου.

Εἰσὶν οὖν ἐς Ἀρκαδίαν ἐσβολαὶ κατὰ τὴν Ἀργεῖαν πρὸς 4
 μὲν Ὑσιῶν καὶ ὑπὲρ τὸ ὄρος τὸ Παρθένιον ἐς τὴν Τεγεατι-
 κήν, δύο δὲ ἄλλαι κατὰ Μαντίνειαν διὰ τε Πρίνου καλου-
 μένης καὶ διὰ Κλίμακος. αὕτη δὲ εὐρυτέρα τέ ἐστι καὶ ἡ
 5 κάθοδος εἶχεν αὕτη βασμίδας ποτὲ ἐμπεποιημένας· ὑπερ-
 βαλόντων δὲ τὴν Κλίμακα χωρίον ἐστὶν ὀνομαζόμενον Με-
 λαγγεῖα, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτόθεν τὸ πότιμον Μαντινεῦσι κάτ-
 τεισιν ἐς τὴν πόλιν. προελθόντι δὲ ἐκ τῶν Μελαγγείων, 5
 ἀπέχοντι τῆς πόλεως στάδια ὡς ἑπτὰ ἐστὶ κρήνη καλου-
 10 μένη Μελιαστῶν· οἱ Μελιασταὶ δὲ οἷοι δρῶσι τὰ ὄργια
 τοῦ Διονύσου, καὶ Διονύσου τε μέγαρον πρὸς τῇ κρήνῃ
 καὶ Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερὸν Μελαινίδος. ἐπὶ κλησιν δὲ ἡ
 θεὸς ταύτην κατ' ἄλλο μὲν ἔσχεν οὐδέν, ὅτι δὲ ἀνθρώπων
 μὴ τὰ πάντα αἱ μίξεις ὥσπερ τοῖς κτήνεσι μεθ' ἡμέραν, τὰ
 15 πλείω δὲ εἰσιν ἐν νυκτί. ἡ δὲ ὑπολειπομένη τῶν ὁδῶν στε-
 νωτέρα ἐστὶ τῆς προτέρας καὶ ἄγει διὰ τοῦ Ἀρτεμισίου.
 τούτου δὲ ἐπεμνήσθην καὶ ἔτι πρότερον τοῦ ὄρους, ὡς ἔχοι
 μὲν ναὸν καὶ ἄγαλμα Ἀρτέμιδος, ἔχοι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου
 τὰς πηγὰς. ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν
 20 ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὄρους, τοῦτό ἐστιν Ἀργείοις καὶ Μαντι-
 νεῦσιν ὄρος τῆς χώρας· ἀποστρέψας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ
 ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι, καὶ ἐπὶ
 τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦ-
 σιν Ἀργεῖον.
 25 Ὑπερβαλόντα δὲ ἐς τὴν Μαντινικήν διὰ τοῦ Ἀρτεμισίου 7
 πεδῖον ἐκδέχεται σε Ἀργὸν καλούμενον, καθάπερ γε καὶ
 ἐστὶ· τὸ γὰρ ὕδωρ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ κατερχόμενον ἐς αὐτὸ ἐκ
 τῶν ὀρῶν ἄργον εἶναι τὸ πεδῖον ποιεῖ, ἐκώλυε τε οὐδὲν ἂν
 τὸ πεδῖον τοῦτο εἶναι λίμνην, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ ἠφανίζετο ἐς

17 2. 25. 3 || 23 fr. 355, 17 Mette

2 μὲν Ὑσιῶν Musurus: μὲν Ὑσιῶν Pa μενυσίων BRVb μεσ-
 σηνίων Va || 6 μελαγγεῖα V: μελαγγεῖα β || 8 μελαγγείων B: μελα-
 γίων FP μεγγείων V || 12 Μελαινίδος Amasaeus (cf. 2. 2. 4): με-
 λάνιδος β || 13 ἀνθρώπων edd. praeter Schubart Hitzig || 15 στε-
 νωτέρα Vb: στενο- β || 17 τοῦ] τοῦς F || 23 αἰσχύλος F || 25 ὑπερ-
 βαλόντα Bekker: -βάλλοντα β

- 2 χάσμα γῆς. ἀφανισθὲν δὲ ἐνταῦθα ἄνεισι κατὰ τὴν Δίνην·
ἔστι δὲ ἡ Δίνη κατὰ τὸ Γενέθλιον καλούμενον τῆς Ἀργολί-
δος, ὕδωρ γλυκὺ ἐκ θαλάσσης ἀνερχόμενον. τὸ δὲ ἀρχαῖον
καὶ καθίεσαν ἐς τὴν Δίνην τῷ Ποσειδῶνι ἵππους οἱ Ἀργεῖοι
κεκοσμημένους χαλινοῖς. γλυκὺ δὲ ὕδωρ ἐν θαλάσσῃ δῆ- 5
λόν ἐστιν ἐνταῦθά τε ἀνιὸν <ἐν> τῇ Ἀργολίδι καὶ ἐν τῇ
3 Θεσπρωτίδι κατὰ τὸ Χειμέριον καλούμενον. θαύματος δὲ
ἔτι πλεόν<ός> ἐστὶν ἐν Μαιάνδρῳ ζέον ὕδωρ, τὸ μὲν ἐκ
πέτρας, περιέχοντος τοῦ ρεύματος τὴν πέτραν, τὸ δὲ καὶ
ἐκ τῆς ἰλῆος ἄνεισι τοῦ ποταμοῦ. πρὸ Δικαιοκρατίας δὲ τῆς 10
Τυρσηνῶν ὕδωρ τε ἐν θαλάσσῃ ζέον καὶ νῆσος δι' αὐτό
ἐστὶ χειροποίητος, ὥς μὴδὲ τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀργὸν <εἶναι>
ἀλλά σφισι λουτρὰ θερμά.
- 4 Τοῦ δὲ Ἀργοῦ καλουμένου πεδίου Μαντινεῦσιν ὁρος ἐστὶν
ἐν ἀριστερᾷ, σκηπῆς τε Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου καὶ κόμης 15
ἐρείπια ἔχον Νεστάνης· πρὸς ταύτῃ γὰρ στρατοπεδεύσα-
σθαι τῇ Νεστάνῃ Φίλιππον λέγουσι καὶ τὴν πηγὴν αὐτόθι
ὀνομάζουσιν ἔτι ἀπὸ ἐκείνου Φιλίππειον· ἀφίκετο δὲ ἐς
Ἀρκαδίαν Φίλιππος οἰκειωσόμενός τε Ἀρκάδας καὶ ἀπὸ
5 τοῦ Ἑλληνικοῦ σφᾶς τοῦ ἄλλου διαστήσων. Φίλιππον δὲ 20
βασιλέων μὲν τῶν πρὸ αὐτοῦ καὶ ὅσοι Μακεδόσι γεγόνασιν
ὑστερον, τούτων μὲν πείθοιτο ἂν τις μέγιστα αὐτὸν ἔργα
ἐπιδείξασθαι· στρατηγὸν δὲ ἀγαθὸν οὐκ ἂν τις φρονῶν
ὀρθὰ καλέσειεν αὐτόν, ὅς γε καὶ ὄρκους θεῶν κατεπάτη-
σεν αἰεὶ καὶ σπονδὰς ἐπὶ παντὶ ἐψεύσατο πίστιν τε ἡτίμασε 25
μάλιστα ἀνθρώπων. καὶ οἱ τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ μήνιμα ἀπὴν-
6 τησεν οὐκ ὀφέ, πρῶτα δὲ ὧν ἴσμεν. Φίλιππος μὲν οὐ πρόσω
βιώσας ἔξ τε καὶ τεσσαράκοντα ἐτῶν τὸ μάντευμα ἐξ-
ετέλεσε τὸ ἐκ Δελφῶν, ὃ δὴ χρωμένῳ οἱ <περὶ> τοῦ Πέρσου
γενέσθαι λέγουσιν· 30

ἔστεπται μὲν ὁ ταῦρος, ἔχει τέλος, ἔστιν ὁ θύσων·

1 Δίνην Schubart ubique coll. Hesych. s. v.: δεινὴν β || 6 suppl. Phral. || 8 suppl. Porson || 12 suppl. R^{ms}PaVb || 17 <τὴν> αὐτόθι Dindorf || 18 Φιλίππειον Pa: φιλίππιον β || 22 μέγιστα Lambinus: μάλιστα β || 23 ἀποδείξασθαι Herwerden, at cf. 1. 25. 5, 3. 2. 6 || 29 δὴ R^{ms}PaVb: δὲ β | suppl. V

τοῦτο μὲν δὴ οὐ μετὰ πολὺ ἐδήλωσεν οὐκ ἐς τὸν Μῆδον,
ἀλλὰ ἐς αὐτὸν ἔχον Φίλιππον· ἐπὶ δὲ Φιλίππῳ τελευτή- 7
σαντι Φιλίππου παῖδα νήπιον, γεγονότα δὲ ἐκ Κλεοπάτρας
ἀδελφιδῆς Ἀττάλου, τοῦτον τὸν παῖδα ὁμοῦ τῇ μητρὶ
5 Ὀλυμπιάς ἐπὶ σκεύους χαλκοῦ πυρὸς ἐπιβεβλημένου διέ-
φθειρεν ἔλκουσα· χρόνῳ δὲ ὕστερον καὶ Ἀριδαῖον ἀπέ-
κτεινεν. ἔμελλε δὲ ἄρα ὁ δαίμων καὶ τὸ γένος τὸ Κασσάν-
δρου κακῶς ἐξαμύσειν· Κασσάνδρῳ δὲ οἱ παῖδες ἐκ Θεσ-
σαλονίκης γεγόνασι τῆς Φιλίππου, Θεσσαλονίκημιν δὲ ἦσαν
10 καὶ Ἀριδαίῳ μητέρες Θεσσαλαί. τὰ δὲ ἐς Ἀλέξανδρον καὶ
τοῖς πᾶσιν ὁμοίως δηλὰ ἐστίν {Ἀλεξάνδρου θάνατος}. εἰ 8
δὲ τῶν ἐς Γλαῦκον τὸν Σπαρτιάτην ἐποιήσατο ὁ Φίλιππος
λόγον καὶ τὸ ἔπος ἐφ' ἐκάστου τῶν ἔργων ἀνεμύνησεν
αὐτόν·

15 ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀρείων,

οὐκ ἂν οὕτω δίχα λόγον δοκεῖ μοι θεῶν τις Ἀλεξάνδρον τε
ὁμοῦ τὸν βίον καὶ ἀκμὴν τὴν Μακεδόνων σβέσαι.

Τόδε μὲν ἡμῖν ἐγένετο ἐπεισόδιον τῷ λόγῳ· μετὰ δὲ τὰ 8
ἐρείπια τῆς Νεστάνης ἱερὸν Δήμητρός ἐστιν ἅγιον, καὶ
20 αὐτῇ καὶ ἑορτὴν ἀνὰ πᾶν ἔτος ἄγουσιν οἱ Μαντινεῖς, καὶ
κατὰ τὴν Νεστάνην ὑπόκειται {μάλιστα}. μοῖρα μὲν καὶ
αὐτὴ τοῦ πεδίου τοῦ Ἀργοῦ, χορὸς δὲ ὀνομάζεται Μαιραῖς.
τοῦ πεδίου δὲ ἐστίν ἡ διέξοδος τοῦ Ἀργοῦ σταδίων δέκα.
ὑπερβάς δὲ οὐ πολὺ ἐς ἕτερον καταβήσῃ πεδίον· ἐν τούτῳ
25 δὲ παρὰ τὴν λεωφόρον ἐστὶν Ἄρνη καλουμένη κρήνη. λέ-
γεται δὲ καὶ τοιάδε ὑπὸ Ἀρκάδων, Ῥέα ἡνίκα Ποσειδῶνα
ἔτεκε, τὸν μὲν ἐς ποίμνην καταθέσθαι δίαίταν ἐνταῦθα
ἔξοντα μετὰ τῶν ἀρνῶν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀνομασθῆναι καὶ
τὴν πηγὴν, ὅτι περὶ αὐτὴν ἐποιμαίνοντο οἱ ἄρνες· φάναι

12 Hdt. 6. 86 || 15 Hes. Op. 285

2 ἐπὶ Pa: ἐπεὶ β || 3 παῖδα L: παίδων β | νήπιον Pa¹: ἥπιον β ||
5 ὑποβεβλημένου Kuhn || 11 del. Siebelis || 12 τῶν Schubart:
τοῦ β | Σπαρτιάτην <εἰρημένου> Schneider || 15 ἀμείνων Hes.
Hdt. || 21 νεστάνην R^{sv} Pa Va: ἐστάνην β | del. Va μάλιστα <χώρα>
Hitzig qui lsc. ind.

- δὲ αὐτὴν πρὸς τὸν Κρόνον τεκεῖν ἵππον καὶ οἱ πῶλον ἵππου
καταπιεῖν ἀντὶ τοῦ παιδὸς δοῦναι, καθὰ καὶ ὕστερον ἀντὶ
τοῦ Διὸς λίθον ἔδωκεν αὐτῷ κατειλημένον σπαργάνοις.
- 3 τοῦτοις Ἑλλήνων ἐγὼ τοῖς λόγοις ἀρχόμενος μὲν τῆς
συγγραφῆς εὐηθίας ἔνεμον πλέον, ἐς δὲ τὰ Ἀρκάδων προ- 5
ελληνθῶς πρόνοιαν περὶ αὐτῶν τοιάνδε ἐλάμβανον· Ἑλλή-
νων τοὺς νομιζομένους σοφοὺς δι' αἰνιγμάτων πάσαι καὶ
οὐκ ἐτι ἐκ τοῦ εὐθέως λέγειν τοὺς λόγους, καὶ τὰ εἰρημένα
οὖν ἐς τὸν Κρόνον σοφίαν εἶναι τινα εἰκαζον Ἑλλήνων. τῶν
μὲν δὴ ἐς τὸ θεῖον (ἀν)ηκόντων τοῖς εἰρημένοις χρησόμεθα · 10
- 4 Μαντινέων δὲ ἡ πόλις σταδίους μάλιστα πον δώδεκά ἐστιν
ἀπωτέρω τῆς πηγῆς ταύτης. Μαντινεὺς μὲν οὖν ὁ Λυκάο-
νος ἐτέρωθι φαίνεται οἰκίσας τὴν πόλιν, ἣν ὀνομάζουσι καὶ
ἐς ἡμᾶς ἔτι <Πτόλιν> οἱ Ἀρκάδες· ἐκεῖθεν δὲ Ἀντινόη Κη-
φέως τοῦ Ἀλέου θυγάτηρ κατὰ μάντευμα ἀναστήσασα 15
τοὺς ἀνθρώπους ἤγαγεν ἐς τοῦτο τὸ χωρίον, ὅφιν —
ὁποῖον, οὐ μνημονεύουσιν — ἡγεμόνα ποιησαμένη τῆς
ὁδοῦ· καὶ διὰ τοῦτο ὁ παρὰ τὴν πόλιν ῥέων τὴν νῦν πο-
5 ταμὸς Ὀφίς ὄνομα ἔσχηκεν. εἰ δὲ Ὀμήρου χρὴ τεκμαιρό-
μενον τοῖς ἔπεσι συμβαλέσθαι γνώμην, τὸν ὅφιν τοῦτον 20
δράκοντα εἶναι πείθομαι. περὶ Φιλοκτῆτου μὲν ἐν νεῶν
καταλόγῳ ποιήσας ὥς ἀπολίποιεν αὐτὸν οἱ Ἕλληνες ἐν
Λήμνῳ τάλαιπωροῦντα ὑπὸ τοῦ ἔλκου, ἐπὶ κλησιν {δὲ}
οὐκ ἔθετο ὅφιν τῷ ὕδρῳ· τὸν δράκοντα δέ, ὃν ἐς τοὺς
Τρῶας ἀφῆκεν ὁ ἀετός, ἐκάλεσεν ὅφιν. οὕτω τὸ εἰκὸς ἔχει 25
καὶ τῇ Ἀντινόῃ τὸν ἡγεμόνα γενέσθαι δράκοντα.
- 6 Μαντινεῖς δὲ μάχην μὲν τὴν ἐν Διπαιεῦσιν οὐκ ἐμαχέ-
σαντο πρὸς Λακεδαιμονίους μετὰ Ἀρκάδων τῶν ἄλλων, ἐν
δὲ τῷ Πελοποννησίῳ καὶ Ἀθηναίων πολέμῳ συνέστη-
σαν ἐπὶ Λακεδαιμονίους μετὰ Ἡλείων, καὶ παραγενο- 30
μένου συμμαχικοῦ σφισιν ἐξ Ἀθηναίων Λακεδαιμονίων

21 B 721 — 723 || 25 M 202, 208 — 209

5 προελληνθῶς Amasaesus: προσ- β || 6 ὑπόνοιαν Richards ||
8 οὐκ ἐτι Hitzig: οὐκ ἐτ' β οὐκ Facius || 10 suppl. Habicht ||
14 suppl. Clavier e 12. 7 || 23 om. Pa habet Pa¹ || 27 μαντινεῖς
Pa: μαντινείας β || 29 — 30 Ἀθηναίων — καὶ om. P

ἐναντία ἐμαχέσαντο· μετέσχον δὲ καὶ τοῦ ἐς Σικελίαν στό-
λου κατὰ Ἀθηναίων φιλίαν. χρόνῳ δὲ ὕστερον Λακεδαι- 7
μονίων στρατιὰ καὶ Ἀγησίπολις ὁ Πausανίου βασιλεὺς
ἐσέβαλον ἐς τὴν Μαντινικὴν. ὥς δὲ ἐκράτησεν ὁ Ἀγησίπο-
5 λης τῇ μάχῃ καὶ ἐς τὸ τεῖχος κατέκλεισε τοὺς Μαντινέας,
εἶλεν οὐ μετὰ πολὺ τὴν πόλιν, οὐ πολιορκίαι κατὰ τὸ ἰσχυ-
ρὸν, τὸν δὲ Ὀφιν ποταμὸν ἀποστρέψας σφίσιν ἐς τὸ τεῖχος
ὠμῆς ὠικοδομημένον τῆς πλίνθου. ἐς μὲν δὴ μηχανημά- 8
των ἐμβολὴν ἀσφάλειαν ἢ πλίνθος παρέχεται μᾶλλον ἢ
10 ὅποσα λίθου πεποιημένα ἐστίν· οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται
τε καὶ ἐκπηδῶσιν ἐκ τῶν ἀρμονιῶν, ἢ δὲ πλίνθος ἐκ μη-
χανημάτων μὲν οὐχ ὁμοίως πονεῖ, διαλύεται δὲ ὑπὸ {τοῦ}
ὑδατος οὐχ ἥσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός. τοῦτο οὐκ Ἀγησίπολις 9
τὸ στρατήγημα ἐς τὸ τεῖχος τῶν Μαντινέων ἐστίν ὁ συνείς,
15 ἀλλὰ πρότερον ἔτι Κίμωνι ἐξευρέθη τῷ Μιλτιάδου Βόγην
πολιορκοῦντι ἄνδρα Μῆδον καὶ ὅσοι Περσῶν Ἡϊόνα τὴν
ἐπὶ Στρυμόνι εἶχον· Ἀγησίπολις δὲ καθεστηκός καὶ ἀδό-
μενον ὑπὸ Ἑλλήνων ἐμμήσατο. ὥς δὲ εἶλε τὴν Μαντινείαν,
ὀλίγον μὲν τι κατέλιπεν οἰκεῖσθαι, τὸ πλεῖστον δὲ ἐς ἔδα-
20 φος καταβάλων αὐτῆς κατὰ κώμας τοὺς ἀνθρώπους διώ-
κισε. Μαντινέας δὲ ἐκ τῶν κωμῶν κατάξειν ἐς τὴν πατρίδα 10
ἐμελλόν Θηβαῖοι μετὰ τὸ ἔργον τὸ ἐν Λεύκτροις. κατελ-
θόντες δὲ οὐ τὰ πάντα ἐγένοντο δίκαιοι· περιληφθέντες δὲ
ἐπικηρυκενόμενοι Λακεδαιμονίοις καὶ εἰρήνην ἰδίαι πρὸς
25 αὐτοὺς ἄνευ τοῦ Ἀρκάδων κοινοῦ πράσσοντες οὕτω διὰ
τὸ δέος τῶν Θηβαίων ἐς τὴν Λακεδαιμονίων συμμαχίαν
μετεβάλλοντο ἐκ τοῦ φανεροῦ, καὶ τῆς Μαντινικῆς πρὸς
Ἐπαμινώνδαν καὶ Θηβαίους μάχης Λακεδαιμονίων γινο-
μένης ὁμοῦ τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐτάξαντο οἱ Μαντινεῖς.

3 στρατιὰ edd.: στρατεία β || 6 μετὰ P: μετ' οὐ β || 8 ὠικοδομη-
μένον Va: -μένης β || 9 ἢ πλίνθος] π. ἢ ὠμῇ Phral. || 10 οἱ] οὐ F ||
11 τε om. Suda | ἐκ¹ om. Suda | ὠμῇ πλίνθος Suda || 11-12 ἐκ² —
μὲν om. Suda || 12 πονεῖ] ποιεῖ Phral. | τοῦ om. Suda || 15 Βόγην
Palmerius: βοῆι β || 16 ἢ ἰόνα F || 18 Ἑλλήνων Facius: πελ-
ληνέων β || 25 οὕτω Kuhn: οὔτε β || 27 μετεβάλλοντο Bekker:
-βάλλοντο β | τῆς Μαντινικῆς Musurus: τῇ μαντινικῇ β || 28 θη-
βαίους Pa: -ων β | μάχης Sylburg: μάχη β

- 11 τούτων δὲ ὕστερον διαφορὰ ἐγένετο Μαντινεῦσιν ἐς τοὺς
 Λακεδαιμονίους, καὶ ἀπ' αὐτῶν μετέστησαν ἐς τὸ Ἀχαι-
 κόν· καὶ Ἄγιν τὸν Εὐδαμίδου βασιλεύοντα ἐν Σπάρτῃ
 νικῶσιν ἀμύνοντες τῇ σφετέρῃ, νικῶσι δὲ προσλαβόντες
 Ἀχαιῶν στρατιὰν καὶ Ἄρατον ἡγεμόνα ἐπ' αὐτῇ. μετέσχον 5
 δὲ καὶ πρὸς Κλεομένην τοῦ ἔργου τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ συγκαθ-
 εῖλον Λακεδαιμονίων τὴν ἰσχύν. Ἀντιγόνου δὲ ἐν Μακε-
 δονίᾳ Φίλιππον τὸν Περσέως πατέρα ἔτι παῖδα ἐπιτρο-
 पेύοντος καὶ Ἀχαιοῖς ἐς τὰ μάλιστα ὄντος ἐπιτηδείου, ἄλλα
 τε ἐς τιμὴν αὐτοῦ Μαντινεῦσιν ἐποιήθη καὶ ὄνομα τῇ πό- 10
 12 λει μετέθεντο Ἀντιγόνειαν. χρόνῳ δὲ ὕστερον Αἰγούστου
 πρὸς τῇ ἄκρᾳ τοῦ Απόλλωνος τοῦ Ἀκτίου ναυμαχήσῃ
 μέλλοντος Μαντινεῖς ἐμαχέσαντο ὁμοῦ Ῥωμαίοις, τὸ δὲ
 ἄλλο Ἀρκαδικὸν συνετάχθησαν Ἀντωνίῳ, κατ' ἄλλο μὲν
 ἔμοι δοκεῖν οὐδέν, ὅτι δὲ ἐφρόνουν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰ 15
 Αἰγούστου. δέκα δὲ ὕστερον γενεαῖς ἐβασίλευσέ τε Ἀδριανὸς
 καὶ ἀφελὼν Μαντινεῦσι τὸ ὄνομα τὸ ἐκ Μακεδονίας ἐπακτὸν
 ἀπέδωκεν αὐτῇς Μαντίνειαν καλεῖσθαι σφίσι τὴν πόλιν.
- 9 Ἔστι δὲ Μαντινεῦσι ναὸς διπλοῦς μάλιστα πον κατὰ μέ-
 στον τοίχῳ διειργόμενος· τοῦ ναοῦ δὲ τῇ μὲν ἄγαλμᾶ ἐστίν 20
 Ἀσκληπιοῦ, τέχνη {δὲ} Ἀλκαμένους, τὸ δὲ ἕτερον Λητοῦς
 ἐστίν ἱερὸν καὶ τῶν παίδων· Πραξιτέλης δὲ τὰ ἀγάλματα
 εἰργάσατο τρίτῃ μετὰ Ἀλκαμένην ὕστερον γενεᾷ. τούτων
 πεποιημένα ἐστίν ἐπὶ τῷ βάθρῳ Μοῦσαι καὶ Μαρσύας
 αὐλῶν. ἐνταῦθα ἀνὴρ ἐπείργασται στήλῃ Πολύβιος ὁ Λυ- 25
 κόρτα· καὶ τοῦ μὲν ἐπιμνησθῆσόμεθα καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα,
 2 Μαντινεῦσι δὲ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἱερά, τὸ μὲν Σωτῆρος Διός,
 τὸ δὲ Ἐπιδώτου καλουμένον· ἐπιδιδόναι γὰρ δὴ ἀγαθὰ
 αὐτὸν ἀνθρώποις. ἔστι δὲ καὶ Διοσκούρων καὶ ἐτέρωθι
 Δήμητρος καὶ Κόρης ἱερὸν· πῦρ δὲ ἐνταῦθα καίονσι, 30
 ποιούμενοι φροντίδα μὴ λάθῃ σφίσι ἀποσβεσθέν. καὶ

26 30. 8—9, 37. 2, 44. 5, 48. 8

6 τοῖς Musurus: καὶ β om. Pa || 8 παῖδα ὄντα Va || 21 del. P ||
 24 Μοῦσαι Jahn: μοῦσα β || 25 ἐπείργασται R^{sv} Pa Vb: ἀπ- β ||
 28 καλουμένου K^{ayser}: καλούμενον β

Ἦρας πρὸς τῷ θεάτρῳ ναὸν ἐθεασάμην. Πραξιτέλης δὲ :
τὰ ἀγάλματα αὐτὴν τε καθημένην ἐν θρόνῳ καὶ παρεστώ-
σας ἐποίησεν Ἀθηναῖν καὶ Ἥβην παῖδα Ἦρας. πρὸς δὲ
τῆς Ἦρας τῷ βωμῷ καὶ Ἀρκάδος τάφος τοῦ Καλλι-
15 στοῦς ἐστὶ. τὰ δὲ ὁστὰ τοῦ Ἀρκάδος ἐπηγάγοντο ἐκ Μαι-
νάλου, χρησμοῦ σφισιν ἐλθόντος ἐκ Δελφῶν.

ἔστι δὲ Μαιναλίη δυσχείμερος, ἔνθα τε κεῖται 4
Ἀρκάς, ἀφ' οὗ δὴ πάντες ἐπὶ κλησιν καλέονται,
5 οὗ τρίοδος καὶ τετράοδος καὶ πεντακέλευθος.
10 3 ἔνθα σ' ἐγὼ κέλομαι στείχειν καὶ εὐφροῖν θυμῷ
4 Ἀρκάδ' ἀειραμένους κατάγειν εἰς ἄστν ἔραννόν·
ἔνθα τε δεῖ τέμενός τε θνηλὰς τ' Ἀρκάδι τεύχειν.

τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἔνθα ὁ τάφος ἐστὶ τοῦ Ἀρκάδος, κα-
λοῦσιν Ἥλιον βωμούς. τοῦ θεάτρου δὲ οὐ πόρρω μνήματα 5
15 προήκοντά ἐστιν ἐς δόξαν, τὸ μὲν Ἑστία καλουμένη κοινή,
περιφερὲς σχῆμα ἔχουσα· Ἀντινόην δὲ αὐτόθι ἐλέγετο κεί-
σθαι τὴν Κηφέως· τῷ δὲ στήλῃ τε ἐφέστηκε καὶ ἀνὴρ
ἱππεὺς ἐπειρογασμένος ἐστὶν ἐπὶ τῇ στήλῃ, Γρύλος ὁ
Ξενοφώντος. τοῦ θεάτρου δὲ ὀπισθεν ναοῦ τε Ἀφροδίτης 6
20 ἐπὶ κλησιν Συμμαχίας ἐρείπια καὶ ἄγαλμα ἐλείπετο· τὸ δὲ
ἐπίγραμμα <τὸ> ἐπὶ τῷ βάθρῳ τὴν ἀναθεῖσαν τὸ ἄγαλμα
ἐδήλου θυγατέρα εἶναι Πασέου Νικίππην. τὸ δὲ ἱερὸν
κατεσκευάσαντο τοῦτο οἱ Μαντινεῖς ὑπόμνημα ἐς τοὺς
ἔπειτα τῆς ὁμοῦ Ῥωμαίοις ἐπ' Ἀκτίῳ ναυμαχίας. σέβουσι
25 δὲ καὶ Ἀθηναῖν Ἀλέαν, καὶ ἱερὸν τε καὶ ἄγαλμα Ἀθηναῖς
ἐστὶν Ἀλέας αὐτοῖς. ἐνομίσθη δὲ καὶ Ἀντίνοους σφίσι εἶναι 7
θεός· ναῶν δὲ <τῶν> ἐν Μαντινεαῖα νεώτατός ἐστιν ὁ τοῦ
Ἀντίνου ναός. οὗτος ἐσπουδάσθη περισσῶς δὴ τι ὑπὸ βασι-
λέως Ἀδριανοῦ· ἐγὼ δὲ μετ' ἀνθρώπων μὲν ἔτι αὐτὸν ὄντα
30 οὐκ εἶδον, ἐν δὲ ἀγάλμασιν εἶδον καὶ ἐν γραφαῖς. ἔχει μὲν

7 δὲ καὶ F || 9 v. 5 traï. Herwerden coll. 36. 8 || 11 ἀειράμενον
Porson | εἰς Pa: ἐς β | ἔραννόν R^{ms}PaVb: ἔρατινόν β || 12 δεῖ
Porson: δὴ β || 16 Ἀντινόην Sylburg coll. 8. 4–5: αὐτονόην β ||
20 συμμαχίας F | ἄγαλμα Goldhagen: ἀγάλματα β || 21 suppl.
Dindorf || 22 πασαίου F || 27 suppl. Hitzig: τῶν pro ναῶν Spiro

- δὴ γέρα καὶ ἐτέρωθι, καὶ ἐπὶ τῷ Νείλῳ πόλις Αἴγυπ-
 τίων ἐστὶν ἐπώνυμος Ἀντίνου· τιμὰς δὲ ἐν Μαντινεῖαι κατὰ
 τοιόνδε ἔσχηκε. γένος ἦν ὁ Ἀντίνους ἐκ Βιθυνίου τῆς ὑπὲρ
 Σαγγαρίου ποταμοῦ· οἱ δὲ Βιθυνεῖς Ἀρκάδες τέ εἰσι καὶ
 8 Μαντινεῖς τὰ ἄνωθεν. τούτων ἕνεκα ὁ βασιλεὺς κατεστή- 5
 σατο αὐτῷ καὶ ἐν Μαντινεῖαι τιμὰς, καὶ τελετὴ τε κατὰ
 ἔτος ἕκαστον καὶ ἀγὼν ἐστὶν αὐτῷ διὰ ἔτους πέμπτου.
 οἶκος δὲ ἐστὶν ἐν τῷ γυμνασίῳ Μαντινεῦσιν ἀγάλματα
 ἔχων Ἀντίνου καὶ ἐς τὰλλα θέας ἄξιος λίθων ἕνεκα οἷς κε-
 κόσμηται καὶ ἀπιδόντι ἐς τὰς γραφάς· αἱ δὲ Ἀντίνου εἰσὶν 10
 αἱ πολλαί, Διονύσῳ μάλιστα εἰκασμένοι. καὶ δὴ καὶ τῆς
 ἐν Κεραμεικῷ γραφῆς, ἥ τὸ ἔργον εἶχε τὸ Ἀθηναίων ἐν
 9 Μαντινεῖαι, καὶ ταύτης αὐτόθι ἐστὶ μίμημα. Μαντινεῦσι δὲ
 ἐν τῇ ἀγορᾷ γυναικός τε εἰκὼν χαλκῇ, ἣν Μαντινεῖς κα-
 λουσι Διομένειαν Ἀρκάδος, καὶ ἡρώϊόν ἐστι Ποδάρου· 15
 φασὶ δὲ ἀποθανεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πρὸς Ἐπαμινώνδαν καὶ
 Θηβαίους μάχῃ. γενεαῖς δὲ τρισὶν ἑμοῦ πρότερον μετέθε-
 σαν τοῦ τάφου τὸ ἐπίγραμμα ἐς ἄνδρα ἀπόγονον μὲν ἐκεί-
 νου Ποδάρον καὶ ὁμώνυμον, γεγονότα δὲ καθ' ἡλικίαν ὥς
 10 πολιτείας ἤδη Ῥωμαίων μετεληφέναι. Ποδάρεν δὲ ἐπ' 20
 ἑμοῦ τὸν ἀρχαῖον ἐτίμων οἱ Μαντινεῖς, λέγοντες ὥς ἀριστος
 μὲν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν συμμάχων γένοιτο ἐν τῇ μάχῃ
 Γρύλος ὁ Ξενοφώντος, ἐπὶ δὲ τῷ Γρύλῳ Κηφισόδωρος
 Μαραθώνιος, οὗτος δὲ τηρικαῦτα Ἀθηναίοις ἐτόγγαχεν
 ἱππαρχῶν, τρίτα δὲ ἀνδραγαθίας Ποδάρεν νέμουσιν. 25
 10 Ἐς Ἀρκαδίαν δὲ τὴν ἄλλην εἰσὶν ἐκ Μαντινεῖας ὁδοί·
 ὅποσα δὲ ἐφ' ἐκάστης αὐτῶν μάλιστα ἦν θέας ἄξια, ἐπ-
 ἔξειμι καὶ ταῦτα. ἰόντι ἐς Τεγέαν ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ τῆς
 λεωφόρου παρὰ τοῖς Μαντινέων τείχεσι χωρίον τε ἐς τῶν

3 Βιθυνίου Steph. Byz.: βιθυνίας β || 4 Βιθυνεῖς Steph. Byz.:
 βιθυνεῖς β || 10 ἀπιδόντι R^{sv} PaVb: ἀπιδόντι β || 12 κεραμεικῷ Pa:
 κεραμεικῷ β | ἔχει Sylburg || 14 ἦν Hitzig coll. l. 40. l ubi ἦν pro
 καὶ Schubart-Walz coni. (cf. 4. 34. 4): καὶ β del. Spiro || 15 Διο-
 μένειαν Meineke: δεόμενοι ἂν β | Ἀρκάδος Musurus: -ων β ||
 19 καθ' edd.: καὶ β del. Hitzig || 23 ἐπὶ δὲ τῷ Γρύλῳ Amasaëus:
 αἰγεί δὲ τῷ γρύλου β δεύτερος δὲ γρύλου Pa || 24 Μαραθώνιος
 Amasaëus: μαραθῶνος β || 29 τε om. V

Ἰππων τὸν δρόμον καὶ οὐ πόρρω τούτου στάδιον, ἐνθα ἐπὶ
 τῷ Ἀντίνῳ τὸν ἀγῶνα τιθέασιν. ὑπὲρ δὲ τοῦ σταδίου τὸ
 ὄρος ἐστὶ τὸ Ἀλήσιον, διὰ τὴν ἄλην ὥς φασὶ καλούμενον
 τὴν Ῥέας, καὶ Δήμητρος ἄλσος ἐν τῷ ὄρει. παρὰ δὲ τοῦ 2
 5 ὄρους τὰ ἔσχατα τοῦ Ποσειδῶνός ἐστι τοῦ Ἰππίου τὸ ἱερὸν,
 οὐ πρόσω σταδίου Μαντινείας. τὰ δὲ ἐς τὸ ἱερὸν τοῦτο
 ἐγὼ τε ἀκοὴν γράφω καὶ ὅσοι μνήμην ἄλλοι περὶ αὐτοῦ
 πεποιήνται. τὸ μὲν δὴ ἱερὸν τὸ ἐφ' ἡμῶν ὠικοδομήσατο
 Ἀδριανὸς βασιλεὺς, ἐπιστήσας τοῖς ἐργαζομένοις ἐπόπτας
 10 ἄνδρας, ὥς μήτε ἐνίδῳι τις ἐς τὸ ἱερὸν τὸ ἀρχαῖον μήτε τῶν
 ἐρειπίων τι αὐτοῦ μετακινεῖτο· πέριξ δὲ ἐκέλευε τὸν ναὸν
 σφᾶς οἰκοδομεῖσθαι τὸν καινόν. τὰ δὲ ἐξ ἀρχῆς τῷ Πο-
 σειδῶνι τὸ ἱερὸν τοῦτο Ἀγαμήδης λέγονται καὶ Τροφώνιος
 ποιῆσαι, δρυῶν ξύλα ἐργασάμενοι καὶ ἀρόσαντες πρὸς
 15 ἄλληλα. ἐσόδου δὲ ἐς αὐτὸ εἰργοντες ἀνθρώπους ἔρμα 3
 μὲν πρὸ τῆς ἐσόδου προεβάλλοντο οὐδέν, μίτον δὲ διατεί-
 νουσιν ἔρεοῦν, τάχα μὲν πού τοις τότε ἄγονσι τὰ θεῖα ἐν
 τιμῇ δεῖμα καὶ τοῦτο ἔσεσθαι νομίζοντες, τάχα δ' ἂν τι
 μετελῇ καὶ ἰσχύος τῷ μίτῳ. φαίνεται δὲ καὶ Αἰντος ὁ
 20 Ἰππόθου μήτε πηδήσας ὑπὲρ τὸν μίτον μήτε ὑποδύς, δια-
 κόψας δὲ αὐτὸν ἐσελθὼν ἐς τὸ ἱερὸν· καὶ ποιήσας οὐχ ὅσια
 ἐτυφλώθη τε ἐμπεσόντος ἐς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ τοῦ
 κύματος καὶ αὐτίκα ἐπιλαμβάνει τὸ χρεῶν αὐτόν. θαλάσ- 4
 σης δὲ ἀναφαίνεσθαι κύμα ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ λόγος
 25 ἐστὶν ἀρχαῖος· εἰκότα δὲ καὶ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐς τὸ
 κύμα τὸ ἐν ἀκροπόλει καὶ Καρῶν οἱ Μύλασα ἔχοντες ἐς
 τοῦ θεοῦ τὸ ἱερὸν, ὃν φωνῇ τῇ ἐπιχωρίαι καλοῦσιν Ὑσο-
 γῶα. Ἀθηναῖοις μὲν δὴ σταδίους μάλιστα εἴκοσιν ἀφέστηκε
 τῆς πόλεως ἢ πρὸς Φαληρεῶι θάλασσα, ὡσαύτως δὲ καὶ
 30 Μυλασεῦσιν ἐπίνειον σταδίους ὀγδοήκοντα ἀπέχον ἐστὶν
 ἀπὸ τῆς πόλεως· Μαντινεῦσι δὲ ἐκ μακροτάτων τε ἢ

25 cf. 1. 26. 5

6 <τοῦ> σταδίου Hitzig <ς'> σταδίων Schaefer || 8 δὴ] δὲ F ||
 20 ἱππόθου Va: ἱππότου β || 27 Ὑσογῶα Boeckh ad CIG 2700:
 ὀγῶα β || 29 καὶ om. F

- θάλασσα ἄνεισι <καὶ> ἐκφανέστατα δὴ κατὰ τοῦ θεοῦ γνώμην.
- 5 Πέραν δὲ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος τρόπαιόν ἐστι λίθον πεπονημένον ἀπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀγίδος· λέγεται δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς μάχης. τὸ μὲν δεξιὸν εἶχον οἱ Μαντινεῖς 5 αὐτοί, στρατιάν τε ἀπὸ πάσης ἡλικίας καὶ στρατηγὸν παρεχόμενοι Ποδάρην ἀπόγονον τρίτον Ποδάρου τοῦ Θηβαίοις ἐναντία ἀγωνισαμένον, παρῇν δὲ σφισι καὶ μάντις Ἥλειος Θρασύβουλος Αἰνέον τῶν Ἰαμιδῶν· οὗτος ὁ ἀνὴρ νίκην τε τοῖς Μαντινεῦσι προηγόρευσε καὶ αὐτός σφισι τοῦ ἔργου 10 μετέσχευ. ἐπὶ δὲ τῷ εὐωνύμῳ πᾶν τὸ ἄλλο Ἀρκαδικὸν ἐτάσσοντο, ἄρχοντες δὲ κατὰ πόλεις τε ἦσαν καὶ Μεγαλοπολιτῶν Λυδιαδῆς καὶ Λεωκύδης· Ἀράτῳ δὲ ἐπετέτραπτο καὶ Σικωνίοις τε καὶ Ἀχαιοῖς τὸ μέσον. Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Ἄγρις ἐπεξέτειναν τὴν φάλαγγα, ὥς τῶν ἐναν- 15 τίων τῷ στρατεύματι ἀντιπαρήκοιεν· τὸ μέσον δὲ Ἄγρις 7 καὶ οἱ περὶ τὸν βασιλέα εἶχον. Ἄρατος δὲ ἀπὸ συγκειμένου {αὐτῷ} πρὸς τοὺς Ἀρκάδας ὑπέφευγεν αὐτός τε καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς οἶα δὴ τῶν Λακεδαιμονίων σφίσιν ἐγκειμένων· ὑποφεύγοντες δὲ ἅμα τὸ σύνταγμα σφῶν ἡρέμα 20 ἐποίουν μνηοειδές. Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Ἄγρις νίκην τε ἡλπιζον καὶ τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον ἐνέκειντο ἀθρόοι μᾶλλον· ἐπηκολούθουν δὲ σφισι καὶ οἱ ἀπὸ τῶν κεράτων, Ἄρατον καὶ τὴν σὺν αὐτῷ στρατιάν τρέψασθαι μέγα ἀγώ- 8 νισμα ἡγούμενοι. Ἐλαθόν τε δὴ κατὰ νώτου γενόμενοί 25 σφισιν οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι κυκλωθέντες τῆς <τε> ἄλλης στρατιᾶς τὸ πολὺ ἀποβάλλουσι καὶ βασιλεὺς ἔπεσεν Ἄγρις Εὐδαμίδου. φανῆναι δὲ καὶ τὸν Ποσειδῶνα ἀμύνοντά σφισιν ἔφασαν οἱ Μαντινεῖς, καὶ τοῦδε ἕνεκα 9 τρόπαιον ἐποίησαντο ἀνάθημα τῷ Ποσειδῶνι. πολέμῳ 30 δὲ καὶ ἀνθρώπων φόνοις παρεῖναι θεοὺς ἐποίησαν μὲν ὅσοις τὰ ἡρώων ἐμέλησεν ἐν Ἰλῳ παθήματα, αἰδεταὶ δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὥς θεοὶ σφισιν ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σα-

1 suppl. Schubart-Walz || 6 στρατιάν Vb: στρατεῖαν β || 8 μάντις Ἥλειος Musurus: μαντισήλιος β || 11 μετέσχευ Va: μετεῖχεν β || 18 del. F || 27 suppl. Bekker

λαμῖνι τοῦ ἔργου μετάσχοιεν· ἐκδηλότατα δὲ ὁ Γαλατῶν
στρατὸς ἀπώλετο ἐν Δελφοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ καὶ ἐναργῶς
ὑπὸ δαιμόνων. οὕτω καὶ Μαντινεῦσιν ἔπεται οὐκ ἄνευ τοῦ
Ποσειδῶνος τὸ κράτος γενέσθαι σφίσι. Λεωκύδους δὲ τοῦ 10
5 Μεγαλοπολιτῶν ὁμοῦ Λυδιάδῃ στρατηγήσαντος πρόγο-
νον ἔνατον Ἀρκεσίλαον οἰκοῦντα ἐν Λυκοσοῦραι λέγουσιν
οἱ Ἀρκάδες ὡς ἴδοι τὴν ἱερὰν τῆς καλονμένης Δεσποίνης
ἔλαφον πεπονηκυῖαν ὑπὸ γήρως· τῇ δὲ ἐλάφῳ ταύτῃ ψά-
λιόν τε εἶναι περὶ τὸν τράχηλον καὶ γράμματα ἐπὶ τῷ ψα-
10 λίῳ·

νεβρὸς ἐὼν ἐάλων, ὅτ' ἐς Ἴλιον ἦν Ἀγαπήνωρ.

Οὗτος μὲν δὴ ἐπιδείκνυσιν ὁ λόγος ἔλαφον εἶναι πολλῶι
καὶ ἐλέφαντος μακροβιώτερον θηρίον· μετὰ δὲ τὸ ἱερὸν 11
τοῦ Ποσειδῶνος χωρίον ὑποδέχεται σε δρυῶν πλήρες, κα-
15 λούμενον Πέλαγος, καὶ ἐκ Μαντινείας ἢ ἐς Τεγέαν ὁδὸς
φέρει διὰ τῶν δρυῶν. Μαντινεῦσι δὲ ὄροι πρὸς Τεγεάτας
εἰσὶν ὁ περιφερῆς ἐν τῇ λεωφόρῳ βωμός. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ
ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἐς ἀριστερὰν ἐκτραπῆναι θελή-
σειας, σταδίους τε ἤξεις μάλιστα πον πέντε καὶ ἐπὶ τῶν
20 Πελίου θυγατέρων ἀφίξει τοὺς τάφους· ταύτας φασὶν οἱ
Μαντινεῖς μετοικῆσαι <ἐπὶ> σφᾶς, τὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ
πατρὸς ὀνειδῇ φευγούσας. ὡς γὰρ δὴ ἀφίκετο ἡ Μήδεια 2
ἐς Ἰωλκόν, αὐτίκα ἐπεβούλενε τῷ Πελῳ, τῷ ἔργῳ μὲν
συμπρόσσουσα τῷ Ἰάσωνι, τῷ λόγῳ δὲ ἀπεχθανομένη.
25 ἐπαγγέλλεται τοῦ Πελίου ταῖς θυγατρῶσιν ὡς τὸν πατέρα
αὐταῖς, ἣν ἐθέλωσιν, ἀποφανοῖ νέον ἀντὶ γέροντος παλαιοῦ·
κατασφάξασα δὲ ὅτῳ <δὴ> τρόπῳ κριὸν τὰ κρέα ὁμοῦ

11 Preger 272

1 μετάσχοιεν Phral.: κατά- β || 3 Μαντινεῦσι <τοῦ λόγου τὸ εἰκός>
Porson coll. 12. 7 | ἔπεται] λέγεται Schubart-Walz || 11 ἐὼν Phral.:
σύεις ναὸν V σ' εἰς ναὸν P οὐν εἰς ναὸν F | ἐάλων P Phral.: ἐάλω VF |
ἦν] ἦλθ' Kayser || 14 χωρίων F || 16 Ἀρκάδων — ὀνομάζουσιν
(cap. 12. 1) post δρυῶν transp. Schubart | Τεγεάτας Sylburg:
-αταις β || 17 εἰ Bekker: ἦν β || 19 ἤξεις] ἔξεις Ag (cf. 6. 22. 8) ||
21 suppl. Pa <παρὰ> Sylburg coll. 8. 14. 2 <ἐς> Facius cf. 4. 33.
3, 8. 11. 3, 12. 6 <ὡς> Bekker || 26 ἀποφανοῖ Porson: ἀποφῆνοι β ||
27 suppl. Porson

- φαρμάκοις ἐν λέβητι ἤψησεν, οἷς ἐκ τοῦ λέβητος τὸν κριὸν
 3 τὸν ἐφόμενον ἄρνα ἐξήγαγε ζῶντα. παραλαμβάνει τε δὴ τὸν
 Πελίαν κατακόψασα ἐψῆσαι, καὶ αὐτὸν ἐκομίσαντο αἱ θυ-
 γατέρες οὐδὲ ἐς ταφήν ἐτι ἐπιτήδειον. τοῦτο ἠνάγκασε τὰς
 γυναικάς ἐς Ἀρκαδίαν μετοικῆσαι, καὶ ἀποθανούσαις τὰ 5
 μνήματα ἐχώσθη σφίσιν αὐτοῦ· ὀνόματα δὲ αὐταῖς ποιη-
 τῆς μὲν ἔθετο οὐδεὶς, ὅσα γε ἐπελεξάμεθα ἡμεῖς, Μίκων
 δὲ ὁ ζωγράφος Ἀστερόπειάν τε εἶναι καὶ Ἀντινόην ἐπὶ ταῖς
 εἰκόσιν αὐτῶν ἐπέγραψεν.
- 4 Χωρίον δὲ ὀνομαζόμενον Φοῖζων περὶ εἰκοσί που στα- 10
 δίους τῶν τάφων ἐστὶν ἀπωτέρω τούτων· *** δὲ Φοῖζων
 μνήμα ἐστὶ λίθου περιεχόμενον κρηπίδι, ἀνέχον δὲ οὐ πολὺ
 ὑπὲρ τῆς γῆς. κατὰ τοῦτο ἢ τε ὁδὸς μάλιστα στενὴ γίνεται
 καὶ τὸ μνήμα Ἀρηιθόου λέγουσιν εἶναι, Κορυνήτου διὰ 15
 5 τὸ ὄπλον ἐπονομασθέντος. κατὰ δὲ τὴν ἐς Παλλάντιον ἐκ 15
 Μαντινείας ἄγουσαν προελθόντι ὥς τριάκοντά που στα-
 δίους, παρῆκει κατὰ τοῦτο ἐς τὴν λεωφόρον ὁ τοῦ Πελά-
 γους καλουμένου δρυμός, καὶ τὰ ἵππικὰ τὸ Ἀθηναίων τε
 καὶ Μαντινέων ἐνταῦθα ἐμαχέσαντο ἐναντία τῆς Βοιωτίας
 ἱππων. Ἐπαμινώνδαν δὲ ἀποθανεῖν Μαντινεῖς μὲν ὑπὸ 20
 Μαχαιρίωνος Μαντινέως φασὶν ἀνδρός· ὡσαύτως δὲ καὶ
 Λακεδαιμόνιοι Σπαρτιάτην λέγουσιν εἶναι τὸν ἀποκτεί-
 ναντα Ἐπαμινώνδαν, τίθενται δὲ Μαχαιρίωνα ὄνομα καὶ
 6 οὗτοι τῷ ἀνδρὶ. ὁ δὲ {ὁ} Ἀθηναίων ἔχει λόγος — ὁμο- 25
 λογοῦσι δὲ αὐτῷ καὶ Θηβαῖοι — τρωτῆναι τὸν Ἐπαμι-
 νώνδαν ὑπὸ Γρύλον· παραπλήσια δὲ σφίσιν ἐστὶ καὶ τὰ ἐν
 τῇ γραφῇ <τῇ> τὸ ἔργον ἐχούσῃ τὸ ἐν Μαντινείαι. φαί-
 νονται δὲ οἱ Μαντινεῖς Γρύλον μὲν δημοσίου τε θάψαν-
 τες καὶ ἐνθα ἔπεσεν ἀναθέντες εἰκόνα ἐπὶ στήλης ὥς ἀν-
 δρὸς ἀρίστου τῶν συμμάχων· Μαχαιρίωνα δὲ λόγῳ μὲν 30
 καὶ αὐτοὶ <καὶ> οἱ Λακεδαιμόνιοι λέγουσιν, ἔργῳ δὲ οὔτε

1—2 τὸν — ἐφόμενον del. Porson || 2 τε Corais: δὲ β || 6 αὐτοῦ Pa:
 -αῖς β || 7 ὅσα Bekker: οἷα β || 11 lac. ind. Bekker <ὁ> Schubart
 <οὐ πόρρω> δὲ Φοῖζωνος Curtius <ἐν> δὲ Φοῖζωνι Siebelis || 22 λακε-
 δαιμόνιοι V: λακεδαιμονιοις β || 24 del. F || 27 suppl. Bekker ||
 28 μὲν] δὲ F || 29 ἐπὶ στήλης F: ἐπιστήμης β || 31 suppl. Bekker

ἐν Σπάρτῃ Μαχαιρίων ἐστὶν οὐδείς, οὐ μὴν οὐδὲ παρὰ
 Μαντινεῦσιν, ὅτι γεγόνασιν ὡς ἀνδρὶ ἀγαθῷ τιμαί. ὥς 7
 δὲ ἐτέτρωτο <ὁ> Ἐπαμινώνδας, ἐκκομίζουσιν ἔτι ζῶντα
 ἐκ τῆς παρατάξεως αὐτόν· ὁ δὲ τέως μὲν τὴν χεῖρα ἔχων
 5 ἐπὶ τῷ τραύματι ἐταλαιπώρει καὶ ἐς τοὺς μαχομένους
 ἀφεώρα — ὁπόθεν δὲ ἀπέβλεπεν ἐς αὐτούς, ὠνόμαζον
 Σκοπὴν οἱ ἔπειτα —, λαβόντος δὲ ἴσον τοῦ ἀγῶνος πέρας,
 οὕτω τὴν χεῖρα ἀπέσχεν ἀπὸ τοῦ τραύματος· καὶ αὐτὸν
 ἀφέντα τὴν ψυχὴν ἔθαψαν ἔνθα σφίσιν ἐγένετο ἡ συμβολή.
 10 τῷ τάφῳ δὲ κίων τε ἐφέστηκε καὶ ἀσπίς ἐπ' αὐτῷ δρά- 8
 κοντα ἔχουσα ἐπειρασμένον· ὁ μὲν δὴ δράκων ἐθέλει
 σημαίνειν γένους τῶν Σπαρτῶν καλουμένων εἶναι τὸν
 Ἐπαμινώνδαν, στήλαι δὲ εἰσιν ἐπὶ τῷ μνήματι, ἡ μὲν
 ἀρχαία καὶ ἐπίγραμμα ἔχουσα Βοιωτίον, τὴν δὲ αὐτὴν τε
 15 ἀνέθηκεν Ἀδριανὸς βασιλεὺς καὶ ἐποίησε τὸ ἐπίγραμμα
 τὸ ἐπ' αὐτῇ. τὸν δὲ Ἐπαμινώνδαν τῶν παρ' Ἑλλήσι 9
 στρατηγίας ἔνεκα εὐδοκιμησάντων μάλιστα ἐπαινεῖσαι τις
 ἂν ἢ ὕστερόν γε οὐδενὸς ποιήσαιτο· Λακεδαιμονίων μὲν
 γὰρ καὶ Ἀθηναίων τοῖς ἡγεμόσι πόλεων τε ἀξίωμα ὑπ-
 20 ἦρχεν ἐκ παλαιοῦ καὶ οἱ στρατιῶται φρονήματός τι ἦσαν
 ἔχοντες, Θηβαίους δὲ Ἐπαμινώνδας ἀθύμους τὰς γνώμας
 καὶ ἄλλων ἀκούειν εἰωθότας ἀπέφηεν <ἐν> οὐ πολλῶι πρω-
 τεύοντας.
 Ἐγεγόνει δὲ τῷ Ἐπαμινώνδῃ μαντεῖα πρότερον ἔτι ἐκ 10
 25 Δελφῶν πέλαγος αὐτὸν φυλάσσεσθαι· καὶ ὁ μὲν τριήρους τε
 μὴ ἐπιβῆναι μηδὲ ἐπὶ νεῶς φορτίδος πλεῦσαι δεῖμα εἶχε, τῷ
 δὲ ἄρα Πέλαγος θρυμὸν καὶ οὐ θάλασσαν προέλεγεν ὁ δαί-
 μων. χωρία δὲ τὰ ὁμώνυμα καὶ Ἀννίβαν ὕστερον τὸν Καρ-
 χηδόνιον καὶ πρότερον ἔτι Ἀθηναίους ἠπάτησεν. Ἀννίβαι 11

3 suppl. Va || 5 μαχομένους] συμμάχους Suda || 6 ὁπόθεν — 7
 ἔπειτα om. Suda || 7 λαβόντες F | τὸ πέρας Suda || 8 χεῖραν FP |
 ἀπὸ om. Suda || 9 γέγονεν Suda || 11 ἠθέλε δὲ ὁ δράκων Suda ||
 12 τοῦ γένους Suda | καλουμένων om. Suda | εἶναι] ὄντα Suda ||
 14 αὐτὴν τε del. Porson ἄλλην τε Palmer || 16 τῶν παρ' Ἑλλήσι post
 ἔνεκα transp. Suda || 18 ὕστερον post ποιήσαιτο transp. Suda omis-
 so γε || 20 τι V: τὸ β τὸ ἴσον Pa || 22 suppl. Porson || 25, 26 τριή-
 ρους τε μὴ ἐπιβῆναι] ἐ. πλοίου Suda || 28 τὰ om. Suda

- γὰρ χρησμός ἀφίκετο παρὰ Ἀμμωνος ὡς ἀποθανὼν γῇ
καλυφθήσεται τῇ Λιβύσση. ὁ μὲν δὴ ἤλπιζεν ἀρχὴν τε
τὴν Ῥωμαίων καθαιρῆσθαι καὶ οἴκαδε ἐς τὴν Λιβύην ἐπ-
ανελθὼν τελευτήσῃν γῆραι τὸν βίον. Φλαμινίου δὲ τοῦ
Ῥωμαίου ποιουμένου σπουδὴν ἐλεῖν ζῶντα αὐτόν, ἀφικό- 5
μενος παρὰ Προυσίαν ἰκέτης καὶ ἀπωσθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
ἀνεπήδα τε ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ γυμνωθέντος τοῦ ξίφους
τιτρώσκειται τὸν δάκτυλον. προελθόντι δὲ οἱ στάδια οὐ
πολλὰ πυρετός τε ἀπὸ τοῦ τραύματος καὶ ἡ τελευτὴ τριταίῳ
συνέβη· τὸ δὲ χωρίον ἔνθα ἀπέθανε καλοῦσιν οἱ Νικομη- 10
12 δεῖς Λίβυσσαν. Ἀθηναῖοις δὲ μάντευμα ἐκ Δωδώνης Σι-
κελίαν ἦλθεν οἰκίζειν, ἡ δὲ οὐ πόρρω τῆς πόλεως ἡ Σικε-
λία λόφος ἐστὶν οὐ μέγας· οἱ δὲ οὐ συμφρονήσαντες τὸ
εἰρημένον ἔς τε ὑπερορίους στρατείας προήχθησαν καὶ ἐς
τὸν Συρακοσίων πόλεμον. ἔχει δ' ἂν τις καὶ πλέονα τοῖς 15
εἰρημένοις εὐοικότα ἄλλα ἐξευρεῖν.
- 12 Τοῦ τάφου δὲ τοῦ Ἐπαμινώνδα μάλιστα πον σταδίου
μῆκος Διὸς ἀφέστηκεν ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν Χάρμωνος. Ἀρ-
κάδων δὲ ἐν τοῖς δρυμοῖς εἰσιν αἱ δρυὲς διάφοροι, καὶ
τὰς μὲν πλατυφύλλους αὐτῶν, τὰς δὲ φηγόνες καλοῦσιν· 20
αἱ τρίται δὲ ἀραιὸν τὸν φλοιὸν καὶ οὕτω δὴ τι παρέχονται
κοῦφον, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐν θαλάσσῃ ποιοῦνται σημεῖα
ἀγκύραις καὶ δικτύοις· ταύτης τῆς δρυὸς τὸν φλοιὸν ἄλλοι
τε Ἰώνων καὶ Ἑρμησιάναξ ὁ τὰ ἐλεγεῖα ποιήσας φελλὸν
ὀνομάζουσιν. 25
- 2 Ἐς Μεθύδριον δὲ πόλιν μὲν οὐκέτι, κώμην δὲ ἐς τὸ Με-
γαλοπολιτικὸν συντελοῦσαν, ἐς τοῦτό ἐστι τὸ Μεθύδριον
ἐκ Μαντινείας ὁδός. προελθόντι δὲ σταδίους τριάκοντα

2 τῇ om. Suda | ἤλπισεν Suda || 2.3 τε τὴν] τῶν Suda || 3 οἴ-
καδε — ἐπανελθὼν] ἐν Λιβύῃ Suda || 4 γῆραι τὸν βίον om. Suda ||
4—5 Φλαμινίου — ἀφικόμενος om. Phral. || 5 Ῥωμαίων στρατηγοῦ
Suda | σπουδὴν ποιουμένου Suda | ἐλεῖν] λαβεῖν Suda | αὐτόν ζῶντα
Suda | ἀφίκετο Suda || 6 ὑπ' ἀπ' Suda || 8 οἱ στάδια οὐ] οὐ στάδια
Suda || 9 τριταίῳ] τοῦ βίου Suda || 10 ἀπέθανε] συνέβη ἀποθανεῖν
Suda | ἐκάλουν Suda || 12 ἦλθεν ante ἐκ transp. Suda | τῆς πόλεως]
τῆσδε Suda || 13 λόφος ἐστὶν ante ἡ transp. Suda || 14 στρατιάς
Suda || 17 ἐπαμινώνδα V: -ου β || 24 φελλὸν Γ

πεδῖον τε ὀνομαζόμενον Ἀλκιμέδων καὶ ὑπὲρ τοῦ πεδίου
τὸ ὄρος ἐστὶν ἡ Ὑστρακίνα, ἐν δὲ αὐτῷ σπήλαιον, ἐνθα
ᾧκησεν Ἀλκιμέδων, ἀνὴρ τῶν καλουμένων ἡρώων. τοῦ- 3
του τοῦ Ἀλκιμέδοντος θυγατρὶ συγγενέσθαι Φιαλοῖ, ὡς
5 Φιγαλεῖς λέγουσιν, Ἡρακλέα. ὡς δὲ ἤισθητο αὐτὴν ὁ
Ἀλκιμέδων τεκοῦσαν, ἐκτίθησιν ἀπολουμένην ἐς τὸ ὄρος,
σὺν δὲ αὐτῇ καὶ τὸν παῖδα ὃν ἔτεκε· καλοῦσι δὲ Αἰχμαγό-
ραν αὐτὸν οἱ Ἀρκάδες. ἀνακλαίοντος δὲ ὡς ἐξέκειτο τοῦ
παιδός, κίσσα ἡ ὄρνις ἐπήκουέ τε ὀδυρομένου καὶ ἀπεμι-
10 μεῖτο τὰ κλαύματα· καί πως ὁ Ἡρακλῆς ἐρχόμενος τὴν 4
ὁδὸν ταύτην ἐπήκουσε τῆς κίσσης καὶ — ἐνόμισε γὰρ παι-
δὸς εἶναι καὶ οὐκ ὄρνιθος τὸν κλαυθμόν — ἐτράπετο εὐθὺς
τῆς φωνῆς· γνωρίσας δὲ αὐτὴν τε ἔλυσεν ἀπὸ τῶν δεσμῶν
καὶ τὸν παῖδα ἀνέσώσατο· ἐξ ἐκείνου δὲ ἡ πλησίον πηγὴ
15 Κίσσα ἀπὸ τῆς ὄρνιθος ὀνομάζεται. τεσσαράκοντα δὲ ἀπὸ
τῆς πηγῆς στάδια ἀφέστηκε Πετροσάκα καλούμενον χω-
ρίον· Μεγαλοπολιτῶν δὲ καὶ Μαντινέων ὄρος ἐστὶν ἡ
Πετροσάκα.

Ἐπὶ δὲ ὁδοῖς ταῖς κατειλεγμέναις δύο ἐς Ὀρχομενὸν εἰσιν 5
20 ἄλλαι, καὶ τῇ μὲν ἐστὶ καλούμενον Λάδα στάδιον, ἐς δὲ
ἐποιεῖτο Λάδας μελέτην δρόμου, καὶ παρ' αὐτὸ ἱερὸν Ἀρτέ-
μιδος καὶ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ γῆς χῶμα ὑψηλόν· Πηνελό-
πης δὲ εἶναι τάφον φασίν, οὐχ ὁμολογοῦντες τὰ ἐς αὐτὴν
ποιήσῃ <τῇ> Θεσπρωτίδι ὀνομαζομένην. ἐν ταύτῃ μὲν 6
25 γέ ἐστι τῇ ποιήσῃ ἐπανήκοντι ἐκ Τροίας Ὀδυσσεὶ τεκεῖν
τὴν Πηνελόπην Πτολιπόρην παῖδα· Μαντινέων δὲ ὁ ἐς
αὐτὴν λόγος Πηνελόπην φησὶν ὑπ' Ὀδυσσέως καταγνώ-
σθεισαν ὡς ἐπισπαστοὺς ἐσαγάγοιτο ἐς τὸν οἶκόν, καὶ
ἀποπεμφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, τὸ μὲν παραντίκα ἐς Λακεδαί-
30 μονα ἀπελθεῖν, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐκ τῆς Σπάρτης ἐς Μαν-
τίνειαν μετοικῆσαι, καὶ οἱ τοῦ βίου τὴν τελευταίαν ἐνταῦθα

1 Ἀλκιμέδοντος Kayser coll. 8. 17. 3 || 3 ᾧκησεν Pa: ᾧκισεν β ||
4 θυγατρὶ om. F | Φιαλοῖ Valckenær: φιλλοῖ β | ὡς del. Facius ||
5 Φιγαλεῖς Facius e Steph. Byz. s. v. Φιγάλεια (cf. 5. 5. 4, 8. 5. 8
cett.): φιγάλοι β || 12 εὐθὺς P: -ὅς β || 20 ἐς δ] ἐν ὧ Schubart ||
24 suppl. Musurus

- 7 συμβῆναι. τοῦ τάφου δὲ ἔχεται τούτου πεδίον οὐ μέγα, καὶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ τὰ ἐρείπια ἔτι Μαντινείας ἔχον τῆς ἀρχαίας· καλεῖται δὲ τὸ χωρίον τοῦτο ἐφ' ἡμῶν Πτόλις. κατὰ δὲ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτῆς προελθόντι ὁδὸν οὐ μακρὰν Ἀλαλκομενείας ἐστὶ πηγή, τῆς Πτόλεως δὲ μετὰ στα- 5 δίους τριάκοντα κώμης τε ἐρείπια καλουμένης Μαιρᾶς (καὶ τάφος Μαιρᾶς), εἰ δὴ ἐνταῦθα καὶ μὴ ἐν τῇ Τεγεατῶν ἐτάφῃ· Τεγεάταις γὰρ τοῦ λόγου τὸ εἶκος καὶ οὐ Μαντινεῦσι ἔπεται, Μαιρὰν τὴν Ἀτλαντος παρὰ σφίσι ταφῆναι. τάχα δ' ἐν καὶ ἀπόγονος τῆς Ἀτλαντος Μαιρᾶς ἐτέρα 10 Μαιρὰ ἀφίκοιτο ἐς τὴν Μαντινικὴν.
- 8 Λείπεται δὲ ἔτι τῶν ὁδῶν ἡ ἐς Ὀρχομενόν, καθ' ἣντινα Ἀγχισία τε ὄρος καὶ Ἀγχίσου μνημὰ ἐστὶν ὑπὸ τοῦ ὄρους τοῖς ποσίν. ὥς γὰρ δὴ ἐκομίζετο ἐς Σικελίαν ὁ Αἰνείας, ἔσχε ταῖς ναυὸν ἐς τὴν Λακωνικὴν, καὶ πόλεων τε Ἀφρο- 15 δισιάδος καὶ Ἡτιδος ἐγένετο οἰκιστὴς καὶ τὸν πατέρα Ἀγχίσην κατὰ πρόφασιν δὴ τινα παραγενόμενον ἐς τοῦτο τὸ χωρίον καὶ αὐτόθι τοῦ βίου τῇ τελευτῇ χρησάμενον ἔθαπεν ἐνταῦθα· καὶ τὸ ὄρος τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἀγχίσου
- 11 καλοῦσιν Ἀγχισίαν. τούτου δὲ συντελοῦσιν ἐς πίστιν Αἰο- 20 λέων οἱ Ἴλιον ἐφ' ἡμῶν ἔχοντες, οὐδαμοῦ τῆς σφετέρας ἀποφαίνοντες μνημᾶ Ἀγχίσου. πρὸς δὲ τοῦ Ἀγχίσου τῷ τάφῳ ἐρείπια ἐστὶν Ἀφροδίτης ἱεροῦ, καὶ Μαντινέων ὄροι πρὸς Ὀρχομενίους καὶ ἐν ταῖς Ἀγχισίαις εἰσίν.
- 13 Ἐν δὲ τῇ χώρῃ τῇ Ὀρχομενίων, ἐν ἀριστεραῖ τῆς ὁδοῦ 25 τῆς ἀπὸ Ἀγχισιῶν, ἐν ὑπτίῳ τοῦ ὄρους τὸ ἱερόν ἐστι τῆς Ὑμνίας Ἀρτέμιδος· μέτεστι δὲ αὐτοῦ καὶ Μαντινεῦσι *** καὶ ἱέρειαν καὶ ἄνδρα ἱερέα. τούτοις οὐ μόνον τὰ ἐς τὰς μίξεις ἀλλὰ καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἀγιστεύειν καθέστηκε τὸν χρό- 30 νον τοῦ βίου πάντα, καὶ οὔτε λουτρὰ οὔτε δίαίτα λοιπὴ κατὰ τὰ αὐτὰ σφισι καθὰ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐστίν, οὐδὲ ἐς οἰκίαν

5 Ἀλαλκομενείας Sylburg | Πτόλεως Buttmann: πόλεως β ||
 6—7 suppl. Madvig || 10 ἐτέρα V: ἐταῖρα β || 12 ἔτι Sylburg: ἐπὶ β ||
 13 ἀγχισία V: ἀγχισία β || 20 ἀγχισίαν F || 26 ἀγχισίων F ||
 27 lac. ind. Bekker <ἔχουσι δὲ καὶ αὐτοὶ> Rossbach || 28 μόνον] μένον F

παρίσιν ἀνδρὸς ιδιώτου. τοιαῦτα οἶδα ἕτερα ἐνιαυτὸν καὶ
οὐ πρόσω Ἐφεσίων ἐπιτηδεύοντας τοὺς τῇ Ἀρτέμιδι
ἱστιάτορας τῇ Ἐφεσίαι γινομένους, καλουμένους δὲ ὑπὸ
τῶν πολιτῶν Ἑσσηνας. τῇ δὲ Ἀρτέμιδι τῇ Ὑμνίαι καὶ
5 ἑορτὴν ἄγουσιν ἐπέτειον.

Ὀρχομενίοις δὲ ἡ προτέρα πόλις ἐπὶ ὄρους ἦν ἄκραι τῇ 2
κορυφῇ, καὶ ἀγορᾶς τε καὶ τειχῶν ἐρείπια λείπεται· τὴν δὲ
ἐφ' ἡμῶν πόλιν ὑπὸ τὸν περίβολον οἰκοῦσι τοῦ ἀρχαίου
τείχους. θεάς δὲ αὐτόθι ἄξια πηγὴ τε, ἀφ' ἧς ὕδρευονται,
10 καὶ Ποσειδῶνός ἐστι καὶ Ἀφροδίτης ἱερά, λίθον δὲ τὰ
ἀγάλματα. πρὸς δὲ τῇ πόλει ξόανόν ἐστιν Ἀρτέμιδος·
ἰδρῦται δὲ ἐν κέδρωι μεγάλῃ, καὶ τὴν θεὸν ὀνομάζουσιν
ἀπὸ τῆς κέδρου Κεδρεᾶτιν. σωροὶ δὲ ὑπὸ τὴν πόλιν λίθων 3
εἰσὶ διεσθηκότες ἀπὸ ἀλλήλων, ἐπενήθησαν δὲ ἐν πολέμῳ
15 πεσοῦσιν ἀνδράσιν. οἷς τισι <δὲ> Πελοποννησίων ἐπολέμη-
σαν τῶν ἄλλων ἢ Ἀρκάδων αὐτῶν, οὔτε ἐπιγράμματα ἐπὶ
τοῖς τάφοις ἐσήμαινεν οὔτε οἱ Ὀρχομενιοὶ μνημονεύουσιν.

Ἔστι δὲ ἀπαντικρὺ τῆς πόλεως ὄρος Τραχύ. τὸ δὲ ὕδωρ 4
τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ διὰ χαράδρας ῥέον κοίλης μεταξὺ τῆς τε πό-
20 λεως καὶ τοῦ Τραχέος ὄρους κάτεισιν ἐς ἄλλο Ὀρχομενίον
πεδίον, τὸ δὲ πεδίον τοῦτο μεγέθει μὲν μέγα, τὰ πλείω δὲ
ἐστὶν αὐτοῦ λίμνη. ἰόντι δὲ ἐξ Ὀρχομενοῦ καὶ σταδίους
προελθόντι ὅσον τρεῖς, ἡ μὲν εὐθεΐα ἐπὶ πόλιν Καφυνὰν
ἄγει παρὰ τε αὐτὴν τὴν χαράδραν καὶ μετὰ ταύτην ἐν ἀρι-
25 στερεῇ παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ λιμνάζον· ἡ δὲ ἑτέρα τῶν ὁδῶν
διαβάντι τὸ ὕδωρ τὸ διὰ τῆς χαράδρας ῥέον ὑπὸ <τὸ> Τραχύ
ἐστὶν ὄρος. κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην πρῶτον μὲν μνημῆμά 5
ἐστὶν Ἀριστοκράτους, δς βίαι ποτὲ ἤσυχνε τὴν ἱερωμένην
τῇ Ὑμνίαι θεῶι παρθένον, μετὰ δὲ τοῦ Ἀριστοκράτους
30 τὸν ἄφον πηγαί τέ εἰσι καλούμεναι Τενεΐαι, καὶ ἀπέχει

2 πρόσω Bekker: πρὸς β Va δει πρὸς R^{ms}PaVb || 13 κεδρε-
ᾶτιν V: κεδρεᾶτιν F κεδρεᾶστιν P || 14 ἐπενήθησαν Bekker:
ἐγενήθησαν β || 15 οἷς τισι RVa: οἷσιν τισι β εἰς τιμὴν. πότερον R^{ms}
PaVb | suppl. Pa || 16 <ἡ> τῶν ἄλλων Schmitt || 20 τραχέος
PaVa: -έως β | Ὀρχομενίων Amasaesus || 21 πεδίον² B: πεδίω β ||
26 suppl. Pa || 28 ἱερωμένην Musurus: ἱερων- β

τῶν πηγῶν στάδια ὡς ἑπτὰ Ἀμιλος χωρίον· πόλιν δὲ τὴν Ἀμιλὸν ποτε εἶναι λέγουσι. κατὰ τοῦτο αὐθις τὸ χωρίον δίχα ἡ ὁδὸς τέμνεται, καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Στύμφηλον, ἡ δὲ ἐς Φε-
 6 νεὸν αὐτῶν ἄγει. κατὰ δὲ τὴν ἐς Φερεὸν ἐκδέχεται σε ὄρος·
 ἐν δὲ τῷ ὄρει τούτῳ συνάπτουσιν Ὀρχομενίων καὶ Φε- 5
 νεατῶν τε καὶ Καφνατῶν ὄροι τῆς γῆς. ἀνατείνει δὲ ὑπὲρ
 τοὺς ὄρους κρημνὸς ὑψηλός· πέτραι Καφνατικὴν ὀνομά-
 ζουσι τὸν κρημνόν. μετὰ δὲ τοὺς ὄρους ταῖς κατειλεγμέ-
 ναις πόλεσι φάραγξ τε ὑπόκειται καὶ φέρει δι' αὐτῆς ἡ ἐς
 Φερεὸν ὁδός· κατὰ μέσσην δὲ πον μάλιστα τὴν φάραγγα 10
 ὕδωρ ἄνεισιν ἐκ πηγῆς, καὶ ἐπὶ τῷ πέρατι τῆς φάραγγος
 Καρναὶ χωρίον.

- 14 Φενεατῶν δὲ τὸ πεδίον κεῖται μὲν ὑπὸ ταῖς Καρναῖς,
 πλεονάσαντος δὲ ποτε αὐτῷ τοῦ ὕδατος κατακλυσθῆναι
 φασὶ τὴν ἀρχαίαν Φερεὸν, ὥστε καὶ ἐφ' ἡμῶν σημεῖα 15
 ἐλείπετο ἐπὶ τῶν ὄρων ἐς ἃ ἐπαναβῆναι τὸ ὕδωρ λέγουσι.
 Καρνῶν δὲ στάδια πέντε ἀφίστηκεν ἢ τε Ὀρυξὶς καλου-
 μένη καὶ ἕτερον ὄρος Σκίαθις· ὅφ' ἐκατέρωι δὲ ἐστὶ τῷ
 ὄρει βάρανθρον τὸ ὕδωρ καταδεχόμενον τὸ ἐκ τοῦ πεδίου.
 2 τὰ δὲ βάρανθρα οἱ Φενεῦται ταῦτά φασιν εἶναι χειροποίητα, 20
 ποιῆσαι δὲ αὐτὰ Ἡρακλέα τηνικαῦτα ἐν Φερεῶι παρὰ
 Λαονόμηι τῇ Ἀμφιτρύωνος μητρὶ οἰκοῦντα· γενέσθαι γὰρ
 Ἀμφιτρύωνα ἐκ Λαονόμης Ἀλκαίωι τῆς Γούνεω, γυναι-
 κὸς Φερεάτιδος, καὶ οὐκ ἐκ τῆς Πέλοπος Λυσιδίκης. εἰ
 δὲ Ἡρακλῆς ἀληθεῖ λόγῳ παρὰ τοὺς Φερεάτας μετώκησε, 25
 πείθοιτο ἂν τις διωχθέντα ἐκ Τίρυνθος ὑπὸ Εὐρυσθέως αὐ-
 τὸν οὐκ αὐτίκα ἐς Θήβας, πρότερον δὲ ἐς Φερεὸν ἀφικέσθαι.
 3 διὰ μέσου δὲ ὤρυσεν Ἡρακλῆς τοῦ Φενεατῶν πεδίου <ἔλυ-
 τρον>, ῥεῦμα εἶναι τῷ ποταμῷ τῷ Ὀλβίῳ, ὅντινα Ἀροά-
 νιον Ἀρκάδων καλοῦσιν ἕτεροι καὶ οὐκ Ὀλβιον· μῆκος μὲν 30
 τοῦ ὀρύγματος στάδιοι πεντήκοντά εἰσι, βάθος δὲ, ὅσον μὴ
 πεπτωκός ἐστιν αὐτοῦ, καὶ ἐς τριάκοντα καθήκει πόδας.
 οὐ μὴν ταύτῃ γε ἔτι κάτεισιν ὁ ποταμός, ἀλλὰ ἐς τὸ ῥεῦμα

4 αὐτῶν Sylburg: -ὄν β || 12 Καρναὶ Sylburg, item infra | <ἐστὶ>
 χωρίον Spiro || 23 Γουνέως Sylburg || 24 Πέλοπος] πόλεως F ||
 28 ἔλυτρον trai. Hitzig (cf. p. 251,1)

ἀπεχώρησεν αὐθις τὸ ἀρχαῖον, καταλιπὼν {ἐλντρον} τοῦ
Ἡρακλέους τὸ ἔργον.

Τῶν βαράθρων δὲ <τῶν> ἐν τοῖς εἰρημένοις πεποιημένων 4
ὄρεσιν ἀπωτέρω πεντήκοντά που σταδίοις ἐστὶν ἡ πόλις·
5 οἰκιστὴν δὲ οἱ Φερεᾶται λέγουσιν ἄνδρα αὐτόχθονα εἶναι
Φερεόν. ἔστι δὲ σφισιν ἀκρόπολις ἀπότομος πανταχόθεν,
τὰ μὲν πολλὰ ἔχουσα οὕτως, ὀλίγα δὲ αὐτῆς καὶ ὠχυρώσαν-
το ὑπὲρ ἀσφαλείας. ἐνταῦθα ἐν τῇ ἀκροπόλει ναὸς ἐστὶν
Ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησιν Τριτωνίας, ἐρείπια δὲ ἐλείπετο αὐτοῦ
10 μόνα· καὶ Ποσειδῶν χαλκοῦς ἔστηκεν ἐπωνυμίαν Ἴππιος, 5
ἀναθεῖναι δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦ Ποσειδῶνος Ὀδυσσεὶ ἔφα-
σαν· ἀπολέσθαι γὰρ Ἴππους τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ αὐτὸν γῆν
τὴν Ἑλλάδα κατὰ ζήτησιν ἐπιόντα τῶν ἱππῶν ιδρύσασθαι
μὲν ἱερὸν ἐνταῦθα Ἀρτέμιδος καὶ Εὐρύππαν ὀνομάσαι τὴν
15 θεόν, ἐνθα τῆς Φερεατικῆς χώρας εὗρε τὰς ἱππούς, ἀνα-
θεῖναι δὲ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἰππίου. τῷ 6
δὲ Ὀδυσσεῖ λέγουσιν εὐρόντι τὰς ἱππούς γενέσθαι οἱ κατὰ
γνώμην ἐν χώρῃ τῇ Φερεατῶν ἔχειν ἱππούς, καθάπερ γε
καὶ τὰς βοῦς ἐν τῇ ἡπείρῳ τῆς Ἰθάκης ἀπαντικρὺ τρέ-
20 φειν αὐτόν· καὶ μοι καὶ γράμματα οἱ Φερεᾶται παρείχοντο
ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος γεγραμμένα τῷ βάθρῳ, τοῦ Ὀδυσ-
σέως δὴ τι πρόσταγμα τοῖς ποιμαίνουσι τὰς ἱππούς. τὰ μὲν 7
δὴ ἄλλα ἐπομένοις ἡμῖν τῷ Φερεατῶν λόγῳ εἰκὸς προσ-
έσται, τὸ δὲ ἄγαλμα Ὀδυσσεὶ ἀναθεῖναι τὸ χαλκοῦν οὐκ
25 ἔχω πείθεσθαί σφισιν· οὐ γάρ πω τότε τοῦ χαλκοῦ τὰ ἀγάλ-
ματα διὰ παντὸς ἠπίσταντο ἐργάσασθαι καθάπερ ἐσθῆτα
ἐξυφαίνοντες. τρόπον δὲ ὅστις ἦν αὐτοῖς εἰς τὰ χαλκᾶ
ἐργασίας, ἔδειξεν ἤδη μοι τοῦ ἐς Σπαρτιάτας λόγον τὰ ἐπὶ
τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ὑπάτου Διός. διέχεαν δὲ χαλκὸν πρῶ- 8
30 τοι καὶ ἀγάλματα ἔχωνεύσαντο Ῥοϊκὸς τε Φιλαῖον καὶ
Θεόδωρος Τηλεκλέους Σάμιοι. Θεοδώρου δὲ ἔργον ἦν καὶ

28 3. 17. 6

3 suppl. Dindorf || 8 ἐν τῇ ἀκροπόλει tamquam glossema de-
lendum putat Herwerden || 26 ante καθάπερ plura excidisse cen-
set Schubart, at vide Hitzig III 162 || 30 φιλαῖον Pa (cf. 10. 38. 6):
φιλαῖον β φιλίον Va Φιλέου Bekker

ἢ ἐπὶ τοῦ λίθου τῆς σμαράγδου σφραγίς, ἣν Πολυκράτης ὁ Σάμιον τυραννήσας ἐφόρει τε τὰ μάλιστα καὶ ἐπ' αὐτῇ περισσῶς δὴ τι ἡγάλλετο.

- 9 Φενεατῶν δὲ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καταβαίνοντι ἔστι μὲν
στάδιον, ἔστι δὲ ἐπὶ λόφον μνηῆμα Ἴφικλέους ἀδελφοῦ τε 3
Ἡρακλέους καὶ Ἰολάου πατρός. Ἰόλαον μὲν δὴ τὰ πολλὰ
Ἡρακλεῖ συγκάμνειν λέγουσιν Ἕλληνες· Ἴφικλῆς δὲ ὁ
Ἰολάου πατήρ, ἥνικα ἐμαχέσατο Ἡρακλῆς πρὸς Ἡλείους
τε καὶ Αὐγέα· τὴν προτέραν μάχην, τότε ὑπὸ τῶν παίδων
ἐτρώθη τῶν Ἄκτορος, καλουμένων δὲ ἀπὸ Μολίνης τῆς 10
μητρός. καὶ ἥδη κάμνοντα κομίζουσιν οἱ προσήκοντες ἐς
Φενεόν· ἐνταῦθα ἀνὴρ Φενεάτης αὐτὸν Βουφάγος καὶ ἡ
τοῦ Βουφάγου γυνὴ Πρώμνη περιεῖπόν τε εὖ καὶ ἀποθα-
10 νόντα ἐκ τοῦ τραύματος ἔθαψαν. Ἴφικλεῖ μὲν δὴ καὶ ἐς τόδε
ἔτι ἐναγίζουσιν ὡς ἥρωι, θεῶν δὲ τιμῶσιν Ἐρμῇ Φενεᾶται 15
μάλιστα καὶ ἀγῶνα ἀγουσιν Ἐρμαία, καὶ ναός ἐστιν Ἐρμοῦ
σφισι καὶ ἄγαλμα λίθου· τοῦτο ἐποίησεν ἀνὴρ Ἀθηναῖος
Εὐχείρ Εὐβουλίδου. ὀπισθεν δὲ ἐστι τοῦ ναοῦ τάφος Μυρ-
τίλου. τοῦτον Ἐρμοῦ παῖδα εἶναι <τὸν> Μυρτίλον λέγουσιν
Ἕλληνες, ἥνιοχέιν δὲ αὐτὸν Οἰνομάω· καὶ ὁπότε ἀφίκοιτό 20
τις μνώμενος τοῦ Οἰνομάου τὴν θυγατέρα, ὁ μὲν ἠπείγετο
ὁ Μυρτίλος σὺν τέχνῃ τοῦ Οἰνομάου τὰς ἵππους, ὁ δὲ ἐν
τῷ δρόμῳ τὸν μνηστήρα, ὁπότε ἐγγὺς γένοιτο, κατηκόν-
11 τιζεν. Ἴπποδαμείας δὲ ἦρα μὲν καὶ αὐτὸς ὁ Μυρτίλος, ἐς
δὲ τὸν ἀγῶνα ἀτόλμως ἔχων ὑπεῖκε καὶ ἥνιοχαι τῷ Οἰνο- 25
μάω. τέλος δὲ καὶ ἀναφανῆναι τοῦ Οἰνομάου προδότην φα-
σὶν αὐτὸν ὑπαχθέντα ὄρκους, ὥς οἱ νύκτα ὁ Πέλοψ μίαν
Ἴπποδαμείαν συγγενέσθαι παρήσει. ἀναμνησκοντα οὖν
τῶν ὄρκων ὁ Πέλοψ ἐξέβαλεν ἐκ τῆς νεώς· Φενεᾶται δὲ
τοῦ Μυρτίλου τὸν νεκρὸν ἐκβληθέντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος 30
λέγουσιν ἀνελόμενοι θάψαι, καὶ νύκτωρ κατὰ ἔτος ἐναγι-
12 ζουσιν αὐτῷ. ἔστι δὲ ὁ Πέλοψ δῆλος οὐ πολλήν τινα παρα-
πλεύσας θάλασσαν, ἀλλὰ ὅσον ἀπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ τῶν ἐκβο-

λῶν ἐς τὸ ἐπίνειον τὸ Ἡλείων. οὐκ ἂν οὖν τό γε πέλαγος τὸ
Μυρτώιον ἀπὸ Μυρτίλου τοῦ Ἑρμοῦ φαίνοιτο κεκλημένον,
ἀρχόμενόν τε ἀπὸ Εὐβοίας καὶ παρ' Ἑλένην ἔρημον νῆσον
καθῆκον ἐς τὸ Αἰγαῖον· ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν Εὐβοέων οἱ τὰ
5 ἀρχαῖα μνημονεύοντες εἰκότα εἰρηκέναι, λέγοντες ἀπὸ
γυναικὸς Μυρτοῦς τῷ πελάγει γεγονέναι τὸ ὄνομα τῷ
Μυρτώϊωι.

Φεναταῖς δὲ καὶ Δήμητρος ἐστὶν ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν Ἐλευ- 15
σινίας, καὶ ἄγουσι τῇ θεῷ τελετὴν, τὰ Ἐλευσίνι δρώμενα
10 καὶ παρὰ σφίσι τὰ αὐτὰ φάσκοντες καθεστηκέναι· ἀφ-
ικέσθαι γὰρ αὐτοῖς Ναὸν κατὰ μάντευμα ἐκ Δελφῶν, τρίτον
δὲ ἀπόγονον Εὐμόλπον τοῦτον εἶναι τὸν Ναόν. παρὰ δὲ τῆς
Ἐλευσινίας τὸ ἱερὸν πεποιήται Πέτρωμα καλούμενον,
λίθοι δύο ἡρμοσμένοι πρὸς ἀλλήλους μεγάλοι. ἄγοντες δὲ 2
15 παρὰ ἔτος ἦντινα τελετὴν μείζονα ὀνομάζουσι, τοὺς λίθους
τούτους τηνικαῦτα ἀνοίγουσι· λαβόντες <δὲ> γράμματα ἐξ
αὐτῶν ἔχοντα ἐς τὴν τελετὴν καὶ ἀναγνόντες <ἐς> ἐπήκοον
τῶν μυστῶν, κατέθεντο ἐν νυκτὶ αὐδῆς τῇ αὐτῇ. Φενα-
τῶν δὲ οἶδα τοὺς πολλοὺς καὶ ὀμνύντας ὑπὲρ μεγίστων τῷ
20 Πετρώματι. καὶ ἐπίθημα ἐπ' αὐτῷ περιφερές ἐστιν, ἔχον 3
ἐντὸς Δήμητρος πρόσωπον Κιδαρίας· τοῦτο δ' ἱερεὺς περι-
θέμενος τὸ πρόσωπον ἐν τῇ μείζονι καλουμένῃ τελετῇ
ῥάβδοις κατὰ λόγον δὴ τινα τοὺς ὑποχθονίους παiei. Φε-
νεατῶν δὲ ἐστὶ λόγος, καὶ πρὶν ἢ Ναὸν *** ἀφικέσθαι γὰρ
25 καὶ ἐνταῦθα Δήμητρα πλανωμένην· ὅσοι δὲ Φενεατῶν
οἴκῳ τε καὶ ξενίοις ἐδέξαντο αὐτήν, τούτοις τὰ ὄσπρια ἢ
θεὸς τὰ ἄλλα, κύαμον δὲ οὐκ ἔδωκέ σφισι. κύαμον μὲν οὖν 4
ἐφ' ὅτῳ μὴ καθαρὸν εἶναι νομίζουσιν ὄσπριον, ἐστὶν
ἱερὸς {δ'} ἐπ' αὐτῷ λόγος· οἱ δὲ τῷ Φενεατῶν λόγῳ
30 δεξάμενοι τὴν θεόν, Τρισάλλης καὶ Δαμιθάλης, ἐποιήσαντο
μὲν Δήμητρος ναὸν Θεσμίας {δὲ} ὑπὸ τῷ ὄρει τῇ Κυλλή-

9 Ἐλευσίνι R^{ms}PaVb: Ἐλευσίνια β || 10 <τὰ> παρὰ σφίσι Schubart-Walz | <κατὰ> τὰ αὐτὰ Zink | φάσκοντες om. F || 11 Ναὸν Abresch || 13 καλούμενον Sylburg: -οι β || 16 suppl. Bekker <καὶ> λαβόντες Schubart-Walz || 17 suppl. Pa || 23 ὑποχθονίους Kuhn: ἐπιχθονίους β || 24 lac. ind. Bekker | γὰρ del. Schubart-Walz || 29 om. Pa habet Pa^{ms} || 31 Θεσμίας Wytttenbach: θέσθαι δὲ β

νη, κατεστήσαντο δὲ αὐτῇ καὶ τελετήν, ἥντινα καὶ νῦν ἄγουσιν. ὁ δὲ ναὸς οὗτος τῆς Θεσμίας σταδίου πέντε μάλιστα πον καὶ δέκα ἐστὶν ἀπωτέρω τῆς πόλεως.

- 5 Ἐς δὲ Πελλήνην ἐκ Φερεοῦ καὶ ἐς Αἰγειραν ἰόντι Ἀχαιῶν πόλιν, πέντε πον προεληλυθότι καὶ δέκα σταδίου, Απόλ- 5
λωνός ἐστι Πυθίου ναός· ἐρείπια δὲ ἐλείπετο αὐτοῦ μόνα καὶ βωμὸς μέγας λίθου λευκοῦ. ἐνταῦθα ἔτι καὶ νῦν Απόλ-
λωνι Φερεᾶται καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν, Ἡρακλέα ἐλόντα
Ἥλιν τὸ ἱερὸν λέγοντες ποιῆσαι. ἐστὶ δὲ αὐτόθι καὶ ἡρώων
μνήματα, ὅσοι σὺν Ἡρακλεῖ στρατείας ἐπὶ Ἡλείους μετα- 10
6 σχόντες οὐκ ἀπεσώθησαν οἰκαδὲ ἐκ τῆς μάχης. τέθαιπται
δὲ Τελαμῶν ἐγγύτατα τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀροανίου, ἀπωτέρω
μικρόν ἢ ἐστὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος, Χαλκῶδων δὲ οὐ
πόρρω κρήνης καλουμένης Οἰνός. τὸν μὲν δὴ Ἐλεφνήρορ
τοῦ Εὐβοεῦσιν ἐς Ἴλιον ἡγησαμένου καὶ τὸν Αἰαντός τε 15
καὶ Τεύκρου, τούτων μὲν τοὺς πατέρας οὐκ ἀποδέξαιτο
ἂν τις ἐν τούτῳ πεσεῖν τῷ ἀγῶνι· πῶς μὲν γὰρ (ἂν)
συνεπελάβετο Ἡρακλεῖ τοῦ ἔργου Χαλκῶδων, ὃν πρότε-
ρον ἔτι ἀπέκτεινεν Ἀμφιτρύων, ὡς μαρτυρεῖται καὶ πι-
7 στεύειν ἀξιά ἐστιν ἐν Θήβαις; πῶς δὲ Τεῦκρος ὠκίσεν ἂν 20
Σαλαμίνα ἐν Κύπρῳ πόλιν, μηδενὸς ὡς ἀνέστρεψεν ἐκ
Τροίας ἐκβαλόντος ἐκ τῆς οἰκείας; τίς δ' ἂν ἐξήλασεν
ἄλλος πλὴν ὁ Τελαμῶν αὐτόν; δῆλα οὖν ἐστὶ Χαλκῶδοντα
οὐ τὸν ἐξ Εὐβοίας καὶ Τελαμῶνα οὐ τὸν Αἰγινήτην ἐπὶ
Ἡλείους Ἡρακλεῖ μετεσχηκέναι τῆς στρατείας· ὁμῶν- 25
μοι δὲ ἐπιφανέσιν ἄνδρες ἀφανέστεροι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔτι
καὶ τὸν ἅπαντα ἐγένοντο ὁμοίως χρόνον.
- 8 Φερεάταις δὲ πρὸς τὸ Ἀχαικὸν τὸ ὄμορον οὐ καθ' ἐν ὄροι

14. 15 cf. B 536—541 || 19 cf. 9. 19. 3

5 προεληλυθότι Amasaesus: προεληλυθότος β προεληλυθότι Pa ||
10 σὺν del. Siebelis || 12 Τελαμῶν <μὲν> Bekker || 15 Εὐβοεῦσιν
Schubart-Walz coll. 8. 53. 7, 10. 30. 8: νηυσὶν β || 17 suppl. Bek-
ker || 19 ἀποκτεῖναι Ἀμφιτρύωνα Bekker ἀποκτεῖναι Ἀμφιτρώων
Schubart-Walz | ὡς Schubart-Walz: καὶ β || 20 ὠκίσεν P: ὠκη-
σεν β || 21 πόλιν Pa: πάλιν β || 22 ἐκ — 23 ἄλλος om. P || 25 στρα-
τείας Sylburg: στρατιάς β

τῆς γῆς εἰσιν, ἀλλὰ πρὸς μὲν Πελλήνην ὁ καλούμενος
Πωρίνας, πρὸς δὲ τὴν Αἰγειράτιν τὸ ἐπ' Ἀρτεμιν. ἐν δὲ
 αὐτῶν Φενεατῶν τῇ χώρῃ μετὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Απόλλωνος
 τοῦ Πυθίου προήξεις τε οὐκ ἐπὶ πολὺ καὶ ἐντὸς ἔσῃ τῆς
 5 ὁδοῦ τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος ἀγούσης τὴν Κράθιν. ἐν τούτῳ τῷ 9
 ὄρει τοῦ ποταμοῦ τῆς Κράθιδός εἰσιν αἱ πηγαί· ῥεῖ δὲ ἐς
 θάλασσαν παρὰ Αἰγὰς, ἔρημον τὰ ἐπ' ἐμοῦ χωρίον, τὰ δὲ
 παλαιότερα Ἀχαιῶν πόλιν. ἀπὸ τούτου δὲ καλεῖται τοῦ
 Κράθιδος καὶ ἐν Ἰταλίας ποταμὸς ἐν γῇ τῇ Βρεττίων·
 10 ἐν δὲ τῇ Κράθιδι τῷ ὄρει Πυρρωνίας ἱερὸν ἔστιν Ἀρτέ-
 μιδος, καὶ τὰ ἔτι ἀρχαιότερα παρὰ τῆς θεοῦ ταύτης ἐπ-
 ἤγοντο Ἀργεῖοι πῦρ ἐς τὰ Λερναῖα.

Ἐκ δὲ Φενεοῦ πρὸς ἥλιον ἰόντι ἀνίσχοντα ὄρους ἔστιν 16
 ἄκρα Γερόντειον καὶ κατὰ ταύτην ὁδός· Φενεάταις δὲ ὄροι
 15 πρὸς Στυμφαλίους τῆς γῆς τοῦτό ἐστι τὸ Γερόντειον. τοῦ
 Γερωντείου δὲ ἐν ἀριστεραῖ διὰ τῆς Φενεατικῆς ὁδεύοντι
 {ὄρη Φενεατῶν} ἔστι Τρίκρηνα καλούμενα, καὶ εἰσιν αὐ-
 τόθι κρήναι τρεῖς· ἐν ταύταις λοῦσαι τεχνθέντα Ἑρμῇ αἱ
 περὶ τὸ ὄρος λέγονται νύμφαι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰς πηγὰς
 20 ἱερὰς Ἑρμοῦ νομίζουσιν. Τρικρήνων δὲ οὐ πόρρω ἄλλο 2
 ἔστιν ὄρος Σηπία, καὶ Αἰπύτῳ τῷ Ἐλάτῳ λέγουσιν ἐν-
 ταῦθα γενέσθαι τὴν τελευτήν ἐκ τοῦ ὄψεως, καὶ οἱ καὶ τὸν
 τάφον ἐποίησαν αὐτόθι· οὐ γὰρ οἶά τε ἦν σφισιν ἐς τὸ πρό-
 σω φέρειν τὸν νεκρόν. τούτους οἱ Ἀρκάδες τοὺς ὄφεις γίνε-
 25 σθαι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔτι ἐν τῷ ὄρει φασίν, οὐ μέντοι πολ-
 λούς γε ἀλλὰ καὶ μάλιστα σπανίους· ἄτε γὰρ τοῦ ἔτους τὸ
 πολὺ νειφομένου τοῦ ὄρους, οἳ τε ἀποληφθέντες τῶν φω-
 λεῶν ἐκτὸς ὑπὸ τῆς χιόνος διαφθείρονται, καὶ ἦν πρότε-
 ρον καταφρονόντες τύχωσιν ἐς τὰ φωλεά, ὅμως ἡ χιών μέ-

1 Πελλήνην Sylburg: κυλλήνην (-ήνη F) β || 2 πωρίνας F: πωρι-
 νὰς P πορίνας V | αἰγειράτιν F | τὸ ἐπ' Ἀρτεμιν] ὁ ποταμὸς ὁ Ἀροά-
 νιος Kayser, locum corruptum ind. Spiro || 6 τῆς] τοῦ Spiro, at
 genus mutari posse animadv. Hitzig qui ὁ et ἡ Ὀρωπός 7. 11. 4, 8
 conferre iubet || 8—9 ἀπὸ — Βρεττίων tamquam glossema (ex 7.
 25. 11) delendum putat Zink || 12 λερναῖα Pa: λερνεά β Pa^{sv} ||
 17 del. Hitzig | ὄρος — καλούμενον O. Müller || 27 ἀποληφθέντες
 Amasaeus: ἀπολειφθέντες β

- ρος τι αὐτῶν ἀπόλλυσιν, ἅτε καὶ ἐς αὐτὰ τὰ φωλεὰ καθ-
 3 ικνουμένου τοῦ κρυμοῦ. τὸν δὲ τοῦ Αἰπύτου τάφον σπουδῇ
 μάλιστα ἐθεασάμην, ὅτι ἐν τοῖς ἐς τοὺς Ἀρκάδας ἔπεσιν
 ἔσχεν Ὅμηρος λόγον τοῦ Αἰπύτου μνήματος. ἔστι μὲν οὖν
 γῆς χῶμα οὐ μέγα, λίθου κρηπίδι ἐν κύκλῳ περιεχόμε- 5
 νον· Ὀμήρῳ δέ — οὐ γὰρ εἶδεν ἀξιολογώτερον μνῆμα —
 εἰκότως παρέξειν ἔμελλε <θαῦμα>, ἐπεὶ καὶ Ἡφαίστου τὸν
 χορὸν ἐπὶ τῇ Ἀχιλλέως ἀσπίδι εἰργασμένον εἰκάζει χορῶι
 4 Δαιδάλου ποιηθέντι, σοφώτερα οὐ θεασάμενος. τάφους δὲ
 ἀξίους θαύματος ἐπιστάμενος πολλοὺς δυοῖν ἐξ αὐτῶν 10
 ἐπιμνησθήσομαι, τοῦ τε ἐν Ἀλικαρνασσῶι καὶ <τοῦ> ἐν
 τῇ Εβραίων. ὁ μὲν δὴ ἐν Ἀλικαρνασσῶι Μανσώλῳ βασι-
 λεύσαντι Ἀλικαρνασσέων πεποίηται, μέγεθος δὲ οὕτω δὴ
 τί ἐστι μέγας καὶ ἐς κατασκευὴν περίβλεπτος τὴν πᾶσαν,
 ὥστε καὶ Ῥωμαῖοι μεγάλως δὴ τι αὐτὸν θαυμάζοντες τὰ 15
 παρὰ σφίσιν ἐπιφανῆ μνήματα Μανσώλεια ὀνομάζουσιν·
 5 Εβραίοις. δὲ Ἑλένης γυναικὸς ἐπιχωρίας τάφος ἐστὶν ἐν
 πόλει Σολύμοις, ἣν ἐς ἔδαφος κατέβαλεν ὁ Ῥωμαίων βασι-
 λεύς. μεμηχάνηται δὲ ἐν τῷ τάφῳ τὴν θύραν, ὁμοίως
 παντὶ οὖσαν τῷ τάφῳ λιθίνην, μὴ πρότερον {ἐς} ἀνοι- 20
 γεσθαι, πρὶν ἢν ἡμέραν τε αἰεὶ καὶ ὥραν τὸ ἔτος ἐπαγάγῃ
 τὴν αὐτήν· τότε δὲ ὑπὸ μόνου τοῦ μηχανήματος ἀνοιχθεῖσα
 καὶ οὐ πολὺ ἐπισχοῦσα συνεκλείσθη δι' ἑαυτῆς. τοῦτον
 μὲν δὴ οὕτω, τὸν δὲ ἄλλον χρόνον ἀνοῖξαι πειρώμενος ἀνοι-
 ξαῖς μὲν οὐκ ἄν, κατάξεις δὲ αὐτὴν πρότερον βιαζόμενος. 25
 17 Μετὰ δὲ τοῦ Αἰπύτου τὸν τάφον ὄρος τε ὑψηλότατον ὄρων
 τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Κυλλήνῃ καὶ Ερμού Κυλληνίον κατερριμ-
 μένος ναὸς ἐστὶν ἐπὶ κορυφῇ τοῦ ὄρους· δῆλα δὲ ἐστὶν
 ἀπὸ Κυλλήνης τοῦ Ἐλάτου τῷ τε ὄρει τὸ ὄνομα καὶ ἡ

4 B 604 || 8 Σ 591—592

2 κρυμοῦ Pa: κρυμοῦ β κρυοῦ RVb κρύους Va || 7 suppl. R^{ms}
 PaVb || 9 <ὑπὸ> Δαιδάλου Clavier || 11 suppl. Hitzig || 18 ἀλικαρ-
 νασσέων L: ἀλικαρνασσέων Pa ἀλικαρνασσῶν β || 20 παντὶ Bekker:
 πάντα β | λιθίνην V: λιθίνην β | ἀνοίγεσθαι Pa: ἐσανοίγεσθαι β
 ἔσ<τιν> ἀνοίγεσθαι Clavier δὲ ἀνοίγεσθαι P || 21 ἐπαγάγῃ PaVa:
 ἀπαγάγῃ β || 23 ἑαυτῆς Mayor: ὁλήγῃς β

ἐπὶ κλησὶς γεγεννημένη τῷ θεῷ. τοῖς δὲ ἀνθρώποις τὸ 2
ἀρχαῖον, ὅποσα καὶ ἡμεῖς καταμαθεῖν ἐδυνήθημεν, τοσάδε
ἦν ἀφ' ὧν τὰ ξόανα ἐποιοῦντο, ἔβενος, κυπάρισσος, αἱ
κέδροι, τὰ δρύινα, ἡ μῖλαξ, ὁ λωτός· τῷ δὲ Ἑρμῇ τῷ
5 Κυλληνίῳ τούτων μὲν ἀπὸ οὐδενός, θύου δὲ πεποιημέ-
νον τὸ ἄγαλμά ἐστιν, ὁκτῶ δὲ εἶναι ποδῶν μάλιστα αὐτὸ
εἰκάζομεν. παρέχεται δὲ καὶ θαῦμα τοιόνδε ἡ Κυλλήνη· 3
κόσσυφοι γὰρ {οἱ ὄρνιθες} <λευκοί> εἰσιν ἐν αὐτῇ· οἱ δὲ
ὑπὸ Βοιωτῶν καλούμενοι γένος ἄλλο πού τί εἰσιν ὀρνίθων,
10 οὐκ ὠιδικόν. ἀετοὺς μὲν οὖν ὀνομαζομένους κυκνίας μά-
λιστα ἐοικότας κύκνῳ λευκότητα οἶδα ἐν Σιπύλῳ θεασά-
μενος περὶ λίμνην καλουμένην Ταντάλον· ὅς δὲ ἀγρίους
λευκοὺς καὶ ἄρκτους τῶν Θραικίων λευκὰς ἤδη πον καὶ
ἀνδρες ἐκτῆσαντο ἰδιῶται. λαγῶι δὲ καὶ ἔλαφοι, τὸ μὲν 4
15 Λιβυκὸν θρέμμα οἱ λαγῶι εἰσιν <οἱ> λευκοί, ἐλάφους δὲ ἐν
Ῥώμῃ λευκὰς εἰδόν τε καὶ ἰδὼν θαῦμα ἐποίησάμην,
ὅπόθεν δὲ ἡ τῶν ἡπείρων οὐσαι ἡ νησιῳτίδες ἐκομίσθησαν,
οὐκ ἐπῆλθεν ἐρέσθαι μοι. τάδε μὲν ἡμῖν λελέχθω τῶν ἐν
Κυλλήνῃ κοσσύφων ἕνεκα, ὥς μὴ τοῖς ῥηθεῖσιν ἐς τὴν
20 χροῖαν αὐτῶν ἀπιστοῖη μηδεὶς· ἔχεται δὲ ἄλλο ὄρος Κυλ- 5
λήνης Χελυδόρεα, ἐνθα εὐρῶν χελώνην Ἑρμῆς ἐκδεῖραι τὸ
θηρίον καὶ ἀπ' αὐτῆς λέγεται ποιήσασθαι λύραν. ἐνταῦθα
Φερεάταις καὶ Πελληγεῦσιν ὄροι τῆς γῆς εἰσι, καὶ τοῦ
ὄρους τῶν Χελυδορέων οἱ Ἀχαιοὶ τὸ πλέον νέμονται.
25 Ἐκ Φερεοῦ δὲ ἰόντι ἐπὶ {τὴν} ἐσπέρας καὶ ἡλίου δυσμῶν 6
ἡ μὲν ἀριστερὰ τῶν ὁδῶν ἐς πόλιν ἄγει Κλείτορα, ἐν δεξιᾷ
δὲ ἐπὶ Νῶνακριν καὶ τὸ ὕδωρ τῆς Στυγός. τὸ μὲν δὴ ἀρχαῖον
ἡ {ὁ} Νῶνακρὶς πόλισμα ἦν Ἀρκάδων καὶ ἀπὸ τῆς Λυκάο-
νος γυναικὸς τὸ ὄνομα εἰλήφει· τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν ἐρείπια ἦν,

4 μῖλαξ Bekker: μῖλαξ β Phral. || 8 del. Herwerden | supplevi ex Steph. Byz. s. v. Κυλλήνη (cf. vol. I p. XVIII) <ὁλόλευκοί> edd. ὅτι εἰσὶ τινες ἀετοὶ ὁλόλευκοι οὓς κυκνίας ὀνομάζουσι β^{ms} || 9 Βοιωτῶν Buttmann coll. 9. 22. 4: καμωδῶν β || 12 δὲ 𐀀: δὴ β || 13 ἥδη Bekker: ἃ δὴ β || 14 λαγῶι Sylburg: λαγῶ V λαγῶ FP || 15 suppl. Bekker || 16 εἶδον V: ἶδον β || 21 χελυδόρεα F: χελυδορέα β | Ἑρμῆς V: Ἑρμῆς β || 25 del. Musurus τὴν ἐπὶ Siebelis || 27 στυχός F || 28 ἡ L: ἦν ὁ β

οὐδὲ τούτων τὰ πολλὰ ἔτι δῆλα. τῶν δὲ ἐρειπίων οὐ πόρρω κρημνός ἐστιν ὑψηλός, οὐχ ἕτερον δ' ἐς τοσοῦτον ἀνήκοντα ὕψους οἶδα· καὶ ὕδωρ κατὰ τοῦ κρημνοῦ στάζει, καλοῦσι δὲ Ἕλληνες αὐτὸ ὕδωρ Στυγός.

- 18 Εἶναι δὲ τὴν Στύγα Ἡσιόδος μὲν ἐν Θεογονίᾳ πεποίη- 5
κεν — Ἡσιόδου γὰρ δὴ ἔπη τὴν Θεογονίαν εἰσὶν οἱ νομίζουσι —, πεποιημένα οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα Ὠκεανοῦ θυγατέρα τὴν Στύγα, γυναῖκα δὲ αὐτὴν εἶναι Πάλλαντος. εἰκότα δὲ πεποιηκέναι τούτοις καὶ Λίνον φασίν. ἐμοὶ δὲ ἐπι-
λεγομένῳ παντάπασιν ἐφαίνετο ταῦτά γε εἶναι κίβδηλα. 10
- 2 Ἐπιμενίδης δὲ ὁ Κορῆς εἶναι μὲν καὶ οὗτος θυγατέρα Ὠκεανοῦ τὴν Στύγα ἐποίησε, συνοικεῖν δὲ αὐτὴν οὐ Πάλλαντι, ἀλλὰ ἐκ Πείραντος Ἐχιδναν τεκεῖν, ὅστις δὴ ὁ Πείρας ἐστί. μάλιστα δὲ τῆς Στυγός τὸ ὄνομα ἐς τὴν πόλιν ἐπεισηγάγετο Ὀμηρος. ἐν μὲν γε Ἡρας ἐποίησεν ὄρκῳ· 15

ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ·

- ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὥς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγός
στάζον· βούλεται δὲ καὶ ἐν καταλόγῳ τῶν μετὰ Γουνέως 20
- 3 Τιταρησίῳ ποταμῷ ῥεῖν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς Στυγός. ἐποίησε 20
δὲ καὶ ἐν Αἰδου ὕδωρ εἶναι, καὶ Ἀθηνᾶ τὸν Δία οὐ μεμνησθαί φησιν ὅτι δι' αὐτῆς Ἡρακλέα ἔσωιζεν ἐκ τῶν Εὐρύσθενος ἄδλων·

εἰ γὰρ ἐγὼ τόδε ἥϊδη ἐνὶ φρεσὶ πενκαλίμησιν,
εἴτ' ἐμιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν 25
ἐξ Ἐρέβους ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

5 Th. 383, 776 || 11 fr. 10 p. 236 Kinkel || 15 O 36—37 || 19 B 751—755 || 23 © 366—369

4 δὲ Ἕλληνες R¹VaVb: ε. δὲ β om. Pa | στυγός PaVaVb: στυγούς β || 9 Λίνον Pa: λίνον β || 18 ἐς del. Facius || 20 τιταρησίῳ PaVb: -ίων β || 21 <Στυγός> ὕδωρ Hitzig || 24 τάδε codd. Hom.

τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν 4
 στάζον ἐσπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν, διεξελ-
 θὼν δὲ διὰ τῆς πέτρας ἐς τὸν Κραῖθιν ποταμὸν κάτεισι·
 θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο καὶ ἀνθρώπῳ καὶ ἄλλῳι
 5 ζῳῳι παντί. λέγεται δὲ ὅτι γένοιτό ποτε ὄλεθρος ἀπ' αὐ-
 τοῦ καὶ αἰξίν, αἱ τοῦ ὕδατος ἔπιον πρῶτον· χρόνῳ δὲ
 ὕστερον ἐγνώσθη καὶ εἰ δὴ τι ἄλλο πρόσεστι τῷ ὕδατι
 τῶν ἐς θαῦμα ἡκόντων. ὕαλος μὲν γε καὶ κρύσταλλος καὶ 5
 μόρρια καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώποις ἄλλα λίθου ποιούμενα καὶ
 10 τῶν σκευῶν τὰ κεραμεῖα, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς Στυγὸς τοῦ ὕδατος
 ῥήγνυνται· κεράτινα δὲ καὶ ὀστέινα σίδηρός τε καὶ χαλκός,
 ἔτι δὲ μόλιβδος τε καὶ κασσίτερος καὶ ἄργυρος καὶ τὸ
 ἤλεκτρον ὑπὸ τούτου σήπεται τοῦ ὕδατος. τὸ δὲ αὐτὸ {ἐν}
 μετάλλοις τοῖς πᾶσι καὶ ὁ χρυσὸς πέπονθε· καίτοι γε κα-
 15 θαρεύνει {γε} τὸν χρυσὸν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ ἢ τε ποιήτρια μάρτυς
 ἐστὶν ἡ Λεσβία καὶ αὐτὸς ὁ χρυσὸς ἐπιδείκνυσιν. ἔδωκε 6
 δὲ ἄρα ὁ θεὸς τοῖς μάλιστα ἀπερριμένοις κρατεῖν τῶν
 ὑπερῆρκότων τῇ δόξῃ. τοῦτο μὲν γὰρ τὰ μάργα ἀπόλ-
 λυσθαι πέφυκεν ὑπὸ τοῦ ὄξους, τοῦτο δὲ τὸν ἀδάμαντα
 20 λίθον ὄντα ἰσχυρότατον τοῦ τράγου κατατῆκει τὸ αἷμα·
 καὶ δὴ καὶ τὸ ὕδωρ οὐ δύναται τῆς Στυγὸς ὀπλὴν ἵππου
 βιάσασθαι μόνην, ἀλλὰ ἐμβληθὲν κατέχεται τε ὑπ' αὐ-
 τῆς καὶ οὐ διεργάζεται τὴν ὀπλὴν. εἰ δὲ καὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Φιλίππου συνέβη τὴν τελευτὴν διὰ τοῦ φαρμάκου
 25 γενέσθαι τούτου, σαφῶς μὲν οὐκ οἶδα, λεγόμενον δὲ
 οἶδα.

Ὑπὲρ δὲ τὴν Νώνακριν ὄρη τε καλούμενα Ἀροάνια καὶ 7
 σπήλαιόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς. ἐς τοῦτο ἀναφυγεῖν τὸ σπήλαιον
 τὰς θυγατέρας τὰς Προίτου μανείσας λέγουσιν, ἃς ὁ

16 fr. 204 Lobel-Page

1 νώνακριν F: νωνανάκριν P ὠνάκριν V || 9 μόρρια VF Phral.:
 μόρια P μυρρία Camerarius μόρρινα ? Hitzig || 10 κεραμεῖα edd.:
 κεράμεα β Phral. || 12 ἐτι] ἐστι F || 13 del. Buttman || 14 γε
 del. Bekker || 15 γε del. Phral. | τὸν τε Phral. | ἀπὸ Phral.:
 ὑπὸ β || 29 ὁ del. Siebelis

Μελάμπους θυσίαις τε ἀπορρήτοις καὶ καθαρμοῖς κατήγαγεν ἐς χωρίον καλούμενον Λουσοῦς. τοῦ μὲν δὴ ὄρους τῶν Ἀροανίων Φενεᾶται τὰ πολλὰ ἐνέμοντο· οἱ δὲ ἐν ὄροις
 8 ἤδη Κλειτορίων εἰσὶν οἱ Λουσοί. πόλιν μὲν δὴ ποτε εἶναι λέγουσι τοὺς Λουσοῦς, καὶ Ἀγησίλας {ὁ} ἀνὴρ Λουσεὺς 5 ἀνηγορεύθη κέλητι ἵππῳ νικῶν, ὅτε πρώτην ἐπὶ ταῖς
 a. C. 546 δέκα ἐτίθεσαν πνυθιάδα Ἀμφικτύονες· τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν οὐδὲ ἐρείπια ἔτι λειπόμενα ἦν Λουσῶν. τὰς δ' οὖν θυγατέρας τοῦ Προίτου κατήγαγεν ὁ Μελάμπους ἐς τοὺς Λουσοῦς καὶ ἠκέσατο τῆς μανίας ἐν Ἀρτέμιδος ἱερῶι· καὶ ἀπ' 10 ἐκείνου τὴν Ἀρτεμιν ταύτην Ἡμερασίαν καλοῦσιν οἱ Κλειτόριοι.

- 19 Εἰσὶ δέ τινες γένους μὲν καὶ οὗτοι τῶν Ἀρκάδων, ὄνομα δέ σφισι Κυναιθαεῖς, οἱ καὶ ἐν Ὀλυμπίαι τὸ ἄγαλμα ἀνέθεσαν τοῦ Διός, κεραννὸν ἐν ἐκατέρῃ ἐχοντα τῇ χειρὶ· 15 οὗτοι οἱ Κυναιθαεῖς τεσσαράκοντα ἀπωτέρω σταδίοις μάλιστα οἰκοῦσι, καὶ σφισιν ἐν ἀγορᾷ πεποίηνται μὲν θεῶν
 2 βωμοί, πεποίηται δὲ Ἀδριανοῦ βασιλέως εἰκῶν. τὰ δὲ μάλιστα ἦγοντα ἐς μνήμην Διονύσου ἐστὶν ἐνταῦθα ἱερὸν, καὶ ἐορτὴν ὥραι ἄγουσι χειμῶνος, ἐν ἣι λίπα ἀληλιμμένοι 20 ἄνδρες ἐξ ἀγέλης βοῶν ταῦρον, ὃν ἂν σφισιν ἐπὶ νοῦν αὐτὸς ὁ θεὸς ποιήσῃ, ἀράμενοι κομίζουσι πρὸς τὸ ἱερὸν. θυσία μὲν τοιαύτη σφίσι καθέστηκε· πηγὴ δὲ ἐστὶν αὐτόθι ὕδατος ψυχροῦ, δύο μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἄστεως ἀπωτέρω στα-
 3 δίοις, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πλάτανος πεφυκνυῖα. δς δ' ἂν ὑπὸ 25 κυνὸς κατασχέτου λύσσει ἦτοι ἔλκος ἢ καὶ ἄλλως κίνδυνον εὖρηται, τὸ ὕδωρ οἱ πίνοντι ἱάμα· καὶ Ἄλυσσον τοῦδε ἔνεκα ὀνομάζουσι τὴν πηγὴν· καὶ οὕτω φαίνοντο ἂν Ἀρκάσι τὸ μὲν πρὸς Φενεῶι ὕδωρ, ὃ Στύγα ὀνομάζουσιν, ἐπ'

1 θυσίαις — καθαρμοῖς post μανίας (10) transp. Schubart coll. Pherecyd. apud schol. Od. o 225 Apollod. 2. 2. 2 || 3 τῶν Sylburg: τοῦ β || 5 Ἀγησίλας Bekker: ἀγησίλλας FP ἀγησίλλαος V | del. V || 11 Ἡμερωσίαν Dindorf || 16 post ἀπωτέρω lac. praecedente τοῦ (ex Va) ind. Schubart-Walz ἀπωτέρω <Λουσῶν> Spiro, at cf. 36. 7, 54. 6 | μάλιστα Amasaeus: μᾶλλον β || 20 λίπα ἀληλιμμένοι Sylburg: λιπάδα ἡλιμμένοι β || 26 κατασχέτου Porson: κατέσχετο β

ἀνθρώπου συμφορᾷ ἀνευρημένον, ἡ δὲ πηγὴ <ῆ> ἐν Κυ-
ναϊθαεῦσιν ἀγαθὸν οὔσα ἀντίρροπον τῷ ἐκεῖ πῆματι.

Λεῖπεται δὲ ἐκ Φενεοῦ τῶν ὁδῶν, αἱ εἰσι πρὸς ἡλίου 4
δυσμῶν, ἡ ἐν ἀριστερᾷ. αὕτη δὲ ἡ ὁδὸς ἄγει μὲν ἐς Κλεί-
5 τορα, καθήκει δὲ παρὰ τοῦ Ἡρακλέους τὸ ἔργον, δ τῷ
ποταμῷ ῥεῦμα ἐποίησεν εἶναι τῷ Ἀροανίῳ. παρὰ τοῦτο
ἡ ὁδὸς κάτεισιν ἐπὶ χωρίον Λυκουρίαν, καὶ ἔστι Φενεάταις
ἡ Λυκουρία πρὸς Κλειτορίους ὄροι τῆς γῆς.

Προελθόντων δὲ σταδίους ὡς πενήκοντα ἐκ Λυκουρίας, 20
10 ἐπὶ τοῦ Λάδωνος ἀφίξῃ τὰς πηγάς. ἤκουσα δὲ ὡς τὸ
ὔδωρ <τὸ> λιμνάζον ἐν τῇ Φενεατικῇ, κατερχόμενον ἐς
τὰ βάραθρα τὰ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἀνείσιν ἐνταῦθα καὶ ποιεῖ
τῷ Λάδωνι τὰς πηγάς. τοῦτο μὲν δὴ οὐκ ἔχω σαφῶς
εἰπεῖν, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἐστὶν ἔχον· ὁ δὲ Λάδων
15 ποταμῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ὔδωρ παρέχεται κάλλιστον, ἔχει
δὲ καὶ ἄλλως ἐς ἀνθρώπους φήμην Δάφνης τε εἵνεκα καὶ
<διὰ> τὰ αἰδόμενα ἐς τὴν Δάφνην. τοῦ λόγου δὲ τοῦ ἐς 2
Δάφνην τὰ μὲν Σύροις τοῖς οἰκοῦσιν ἐπὶ Ὀρόντη ποταμῷ
παρήμῃ, λέγεται δὲ καὶ ἄλλα τοιάδε ὑπὸ Ἀρκάδων καὶ
20 Ἡλείων. Οἰνομάῳ τῷ δυναστεύσαντι ἐν Πίσηι Λεύκιπ-
πος ἦν υἱός. οὗτος ἐρασθεὶς Δάφνης ὁ Λεύκιππος ἐκ μὲν
τοῦ εὐθέως μνώμενος γυναικα ἐξείν ἀπεγίνωσκεν αὐτὴν
ἅτε ἅπαν τὸ ἄρσεν γένος φεύγουσαν· παρέστη δὲ οἱ τοιόνδε
ἐς αὐτὴν σόφισμα. ἔτρεφεν ὁ Λεύκιππος κόμην τῷ Ἄλ- 3
25 φειῷ· ταύτην οἶα δὴ παρθένος πλεξάμενος τὴν κόμην
καὶ ἐσθῆτα ἐνδὺς γυναικείαν ἀφίκετο ὡς τὴν Δάφνην,
ἐλθὼν δὲ Οἰνομάου τε ἔλεγεν εἶναι θυγάτηρ καὶ ὡς συν-
θηρᾶν ἐθέλοι τῇ Δάφνῃ. ἅτε δὲ εἶναι παρθένος νομιζό-
μενος, καὶ τὰς ἄλλας ὑπερβεβλημένος παρθένους γένους τε
30 ἀξιώματι καὶ σοφίᾳ τῇ ἐς τὰ κνηγέσια, πρὸς δὲ καὶ τῇ

1 suppl. Bekker || 2 ἀντίρροπον P: ἀντίρροπον β || 4 ἡ¹ Hitzig:
τὰ β || 6 τοῦτο Schubart: τοῦτον β || 11 suppl. Schubart-Walz |
φενεατικῇ Pa: φεατικῇ β || 16 Δάφνης τε εἵνεκα del. Schubart-
Walz | post καὶ lac. statuit Hitzig, corruptelae signum posuit
Spiro putans verba τὰ αἰδόμενα — Δάφνην e margine in lacunae
spatium irrepsisse || 17 suppl. edd. || 18 Σύροις Porson: συρίας β
lac. ind. Dindorf τὰ εἰρημένα Σύροις Hitzig

θεραπείαι περισσῇ χρώμενος, ἐς φιλίαν ἰσχυρὰν ἐπάγεται
 4 τὴν Δάφνην. οἱ δὲ τὸν Απόλλωνος ἔρωτα ἐς αὐτὴν αἰδοντες
 καὶ τάδε ἐπιλέγουσιν, Απόλλωνα Λευκίππῳ νεμεσῆσαι
 τῆς ἐς τὸν ἔρωτα εὐδαιμονίας. αὐτίκα δὲ ἐπεθύμησεν ἐν
 τῷ Λάδωνι ἢ Δάφνη καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι νήχσθαι, καὶ 5
 τὸν Λευκίππον ἀποδύουσιν ἄκοντα· ἰδοῦσαι δὲ οὐ παρθέ-
 νον <ὄντα> τοῖς τε ἀκοντίοις αὐτὸν καὶ ἐγχειριδίῳ τύπ-
 τουσαι διέφθειραν.

21 Ταῦτα μὲν δὴ οὕτω λέγουσι· τοῦ Λάδωνος δὲ τῶν πηγῶν
 ἀπέχει στάδια ἐξήκοντα ἢ Κλειτορίων πόλις, ἢ δὲ ὁδὸς ἢ 10
 ἀπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Λάδωνός ἐστιν αὐλῶν στενὸς παρὰ
 τὸν Ἀροάνιον ποταμόν. πρὸς δὲ τῇ πόλει διαβήσῃ πο-
 ταμὸν καλούμενον Κλείτορα. ἐκδίδωσιν οὖν ὁ Κλείτωρ ἐς
 τὸν Ἀροάνιον, οὐ πλεον τῆς πόλεως σταδίους ἀπέχοντα
 2 ἐπτά. εἰσὶ δὲ ἰχθυὺς ἐν τῷ Ἀροάνιῳ καὶ ἄλλοι καὶ οἱ ποικι- 15
 λῖαι καλούμενοι· τούτους λέγουσι τοὺς ποικιλίας φθέγγε-
 σθαι κίχληι τῇ ὄρνιθι εἰοικός. ἐγὼ δὲ ἀγρευθέντας μὲν
 εἶδον, φθεγγομένων δὲ ἤκουσα οὐδὲν καταμείνας πρὸς τῷ
 ποταμῷ καὶ ἐς ἡλίου δυσμὰς, ὅτε δὴ φθέγγεσθαι μά-
 λιστα ἐλέγοντο οἱ ἰχθυὺς. 20

3 Τῇ δὲ Κλειτορίων πόλει τὸ μὲν ὄνομα ἀπὸ τοῦ παιδὸς
 ἐτέθη τοῦ Ἀζᾶνος, οἰκεῖται {μὲν οὖν} <δὲ> ἐν ὁμαλῷ, κύ-
 κλωι δὲ ὄρη περιέχοντά ἐστιν οὐ μεγάλα. Κλειτορίοις δὲ
 ἱερὰ τὰ ἐπιφανέστατα Δήμητρος τό τε Ἀσκληπιοῦ, τρίτον 25
 δὲ ἐστὶν Εἰλειθυίας *** εἶναι, καὶ ἀριθμὸν ἐποίησεν οὐδένα
 ἐπ' αὐτοῖς· Λύκιος δὲ Ὠλὴν ἀρχαιότερος {ἐς} τὴν ἡλι-
 κίαν, Δηλίοις ὕμνον καὶ ἄλλους ποιήσας καὶ ἐς Εἰλειθυίαν
 {τε}, εὐλινόν τε αὐτὴν ἀνακαλεῖ — δηλὸν ὥς τῇ Πεπρω-
 μένῃ τὴν αὐτὴν — καὶ Κρόνου πρεσβυτέραν φησὶν εἶναι.

4 Κλειτορίοις δὲ καὶ Διοσκούρων, καλουμένων δὲ θεῶν Με- 30
 γάλων ἐστὶν ἱερὸν ὅσον τέσσαρα ἀπέχον στάδια ἀπὸ τῆς

7 suppl. Hitzig || 22 del. V | suppl. Pa || 25 lac. ind. Amasaeus
 quam Hitzig sic explendam censet <Ὁμηρος μὲν Ἦρας θυγατέρας
 φησὶ τὰς Εἰλειθυίας> || 26 αὐταῖς Kuhn | Ὠλὴν Kuhn: δς ἦν β |
 del. V || 27 Δηλίοις Palmerius: δήλιος ὦν β | ἄλλους Sylburg:
 -οις β || 28 del. Pa | δηλὸν Musurus: δηλῶν β

πόλεως· καὶ ἀγάλματά ἐστιν αὐτοῖς χαλκᾶ. πεποιήται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους κορυφῆς σταδίοις τριάκοντα ἀπωτέρω τῆς πόλεως ναὸς καὶ ἄγαλμα Ἀθηνᾶς Κορίας.

Ἐπανάγει δὲ ὁ λόγος με ἐπὶ Στύμφαλον καὶ ἐπὶ τοὺς 22
 5 Φεγεατῶν καὶ Στυμφαλίων ὄρους, τὸ ὀνομαζόμενον Γερόν-
 τειον. Στυμφάλιοι δὲ τεταγμένοι μὲν οὐ μετὰ Ἀρκάδων
 ἔτι εἰσὶν, ἀλλὰ ἐς τὸ Ἀργολικὸν συντελοῦσι μεταστάντες
 ἐς αὐτὸ ἐθέλονται· γένους δὲ εἶναι σφᾶς τοῦ Ἀρκάδων τὰ
 ἔπη μαρτυρεῖ τὰ Ὀμήρου, καὶ ὁ Στύμφαλος ὁ οἰκιστῆς
 10 ἀπόγονος ἦν τρίτος Ἀρκάδος τοῦ Καλλιστοῦς. λέγεται δὲ
 ἐξ ἀρχῆς ἐτέρωθι οἰκισθῆναι τῆς χώρας καὶ οὐκ ἐς τὴν ἐφ'
 ἡμῶν πόλιν. ἐν δὲ τῇ Στυμφάλῳ τῇ ἀρχαίᾳ Τήμερόν 2
 φασιν οἰκῆσαι τὸν Πελασγοῦ καὶ Ἦραν ὑπὸ τοῦ Τήμερου
 τραφῆναι τούτον καὶ αὐτὸν ἱερὰ τῇ θεῷ τρία ἰδρύσασθαι
 15 καὶ ἐπικλήσεις τρεῖς ἐπ' αὐτῇ θέσθαι· παρθένῳ μὲν ἔτι
 οὔσῃ Παιδί, γημαμένην δὲ {ἔτι} τῷ Διὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν
 Τελεῖαν, διενεχθεῖσαν δὲ ἐφ' ὅτῳ δὴ ἐς τὸν Δία καὶ ἐπ-
 ἀνήκουσαν ἐς τὴν Στύμφαλον ὠνόμασεν ὁ Τήμερος Χήραν.
 τάδε μὲν ὑπὸ Στυμφαλίων λεγόμενα οἶδα ἐς τὴν θεόν· ἡ δὲ 3
 20 ἐφ' ἡμῶν πόλις τῶν μὲν εἰρημένων οὐδέν, ἀλλὰ δὲ εἶχε
 τοσάδε. ἔστιν ἐν τῇ Στυμφαλίων πηγῇ, καὶ ἀπὸ ταύτης
 ὕδωρ βασιλεὺς Ἀδριανὸς Κορινθίοις ἤγαγεν ἐς τὴν πόλιν.
 ἐν δὲ τῇ Στυμφάλῳ χειμῶνος μὲν ὥραι λίμνην τε οὐ με-
 γάλην ἢ πηγὴ καὶ ἀπ' αὐτῆς ποταμὸν ποιεῖ τὸν Στύμφαλον·
 25 ἐν θέρει δὲ προλιμνάζει μὲν οὐδέν ἔτι, ποταμὸς δὲ αὐτίκα
 ἔστιν ἀπὸ τῆς πηγῆς. οὗτος ἐς χάσμα γῆς κάτεισιν ὁ πο-
 ταμός, ἀναφαινόμενος δὲ αὐθις ἐν τῇ Ἀργολίδι μεταβάλ-
 λει τὸ ὄνομα, καὶ αὐτὸν ἀντὶ Στυμφάλου καλοῦσιν Ἐρασί-
 νον. ἐπὶ δὲ τῷ ὕδατι τῷ ἐν Στυμφάλῳ κατέχει λόγος 4
 20 ὄρνιθας ποτε ἀνδροφάγους ἐπ' αὐτῷ τραφῆναι· ταύτας

9 B 608

2 κορυφῇ Bekker || 4 Στύμφαλον edd.: στύμφηλον β fere ubique | τοὺς R^m8PaVb: τοῦ β || 5 ὄρους Pa: ὄρους β | τὸ ὀνομαζόμενον Pa: τοῦ ὀνομαζόμενου β || 16 del. Corais ἤδη Sylburg || 25 προλιμνάζει Siebelis: προσ- β

κατατοξεῦσαι τὰς ὄρνιθας Ἡρακλῆς λέγεται. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ὁ Καμireύς ἀποκτείνει τὰς ὄρνιθας οὐ φησιν, ἀλλὰ ὡς ψόφῳ κροτάλων ἐκδιώξειεν αὐτάς. γῆς δὲ τῆς Ἀράβων ἡ ἔρημος παρέχεται καὶ ἄλλα θηρία <καὶ> ὄρνι- 5
 θας καλουμένας Στυμφαλίδας, λεόντων καὶ παρδάλων
 οὐδέν τι ἡμερωτέρας ἀνθρώποις· αὐταὶ τοῖς ἐπὶ ἄγραν αὐτῶν ἀφικνουμένοις ἐπιπέτανται, καὶ τιτρώσκουσιν τε τοῖς ῥάμφεσι καὶ ἀποκτείνουσιν. ὅσα μὲν δὴ χαλκοῦ καὶ σιδήρου φοροῦσιν ἄνθρωποι, διατρυνῶσιν αἱ ὄρνιθες· ἦν δὲ ἐσθῆτα φλοῖνῃν παχεῖαν πλέξωνται, τὰ ῥάμφη τῶν Στυμ- 10
 φαλίδων ὑπὸ τῆς ἐσθῆτος ἔχεται τῆς φλοῖνης, καθὰ καὶ πτέρυγες ὄρνιθων τῶν μικρῶν προσέχονται τῷ ἰσῶι. αὐταὶ μέγεθος μὲν κατὰ γέρανόν εἰσιν αἱ ὄρνιθες, εἰκασί δὲ ἴβησι, ῥάμφη δὲ ἀλκιμώτερα φέρουσι καὶ οὐ σκολιὰ ὥσπερ
 αἱ ἴβεις. εἰ μὲν δὴ καὶ αἱ κατ' ἐμὲ ὄρνιθες αἱ Ἀράβιοι τῶν 15
 ἐν Ἀρκαδίᾳ ποτὲ ὄρνιθων τὸ ὄνομα, εἶδος δὲ <οὐ τὸ> αὐτὸ ἐκείναις ἔχουσιν, οὐκ οἶδα· εἰ δὲ τὸν πάντα αἰῶνα κατὰ τὰ αὐτὰ ἰέραξι καὶ αἰετοῖς καὶ Στυμφαλίδες εἰσὶν ὄρνιθες, Ἀράβιον τε εἶναι μοι θρέμμα αἱ ὄρνιθες αὐταὶ φαίνονται, καὶ δύναται ἂν ἀποπετομένη ποτὲ μοῖρα ἐξ αὐτῶν ἐς Ἀρ- 20
 καδίαν ἀφικέσθαι ἐπὶ Στύμφαλον. ὑπὸ μὲν δὴ τῶν Ἀράβων ἄλλο πον ἐξ ἀρχῆς καλοῖντο ἂν καὶ οὐ Στυμφαλίδες· τοῦ Ἡρακλέους δὲ ἡ δόξα καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τετιμημένον ἐξενίκησεν ὥς καὶ τὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ
 Ἀράβων Στυμφαλίδας <καὶ> ἐπὶ ἡμῶν ὀνομάζεσθαι. ἐν 25
 Στυμφάλῳ δὲ καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐστὶν ἀρχαῖον Στυμφαλίας· τὸ δὲ ἄγαλμα ξόανόν ἐστι τὰ πολλὰ ἐπίχρονσον. πρὸς δὲ τοῦ ναοῦ τῷ ὀρόφῳ πεποιημένοι καὶ αἱ Στυμφαλίδες εἰσὶν ὄρνιθες· σαφῶς μὲν οὖν χαλεπὸν ἦν διαγνώ-
 ναι πότερον ξύλον ποίημα ἦν ἢ γύψου, τεκμαιρομένοις δὲ 30
 ἡμῖν ἐφαίνετο εἶναι ξύλου μᾶλλον ἢ γύψου. εἰσὶ δὲ αὐτόθι

1 fr. 4 Kinkel

4 suppl. V || 15 αἱ² F: οἱ P ὥς V || 16 suppl. R^{ms}Pa || 20 ἀποπετομένη ποτὲ μοῖρα Schubart: πετομένη ποτὲ ἀπόμοιρα β || 22 ἄλλο <τί> Bekker || 25 suppl. P

καὶ παρθένοι λίθου λευκοῦ, σκέλη δὲ σφισίν ἐστιν ὀρνίθων,
 ἐστᾶσι δὲ ὀπισθε τοῦ ναοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἐφ' ἡμῶν γε- 8
 νέσθαι θαῦμα τοιόνδε. ἐν Στυμφάλῳ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς
 Στυμφαλίας τὴν ἑορτὴν {κα}τά τε ἄλλα ἦγον οὐ σπουδῇ
 5 καὶ τὰ ἐς αὐτὴν καθεστηκότα ὑπερέβαινον τὰ πολλὰ.
 ἐσπεσοῦσα οὖν ὕλη κατὰ τοῦ βαράθρου τὸ στόμα ἦι κάτ-
 τεισιν ὁ ποταμός {ὅς ἐστιν ὁ Στύμφαλος}, ἀνείργε μὴ
 καταδύεσθαι τὸ ὕδωρ, λίμνην τε ὅσον ἐπὶ τετρακοσίους
 σταδίους τὸ πεδίον σφίσι γενέσθαι λέγουσι. φασὶ δὲ ἔπε- 9
 10 σθαι θηρεντὴν ἄνδρα ἐλάφῳ φευγούσῃ, καὶ τὴν μὲν ἐς
 τὸ τέλμα ἰεσθαι, τὸν δὲ ἄνδρα τὸν θηρεντὴν ἐπακολουθοῦν-
 τα ὑπὸ τοῦ θυμοῦ κατόπιν τῆς ἐλάφου νήχεσθαι· καὶ οὕτω
 τὸ βάραθρον τὴν τε ἔλαφον καὶ ἐπ' αὐτῇ τὸν ἄνδρα ὑπ-
 εδέξατο. τούτοις δὲ τοῦ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ἐπακολουθησαί
 15 φασιν, ὥστε ἐς ἡμέραν Στυμφαλίοις ἐξήραντο ἅπαν τοῦ
 πεδίου τὸ λιμνάζον· καὶ ἀπὸ τούτου τῇ Ἀρτέμιδι τὴν ἑορ-
 τὴν φιλοτιμίαι πλέονι ἄγουσι.

Μετὰ δὲ Στύμφαλόν ἐστιν Ἀλέα, συνεδρίου μὲν τοῦ 23
 Ἀργολικοῦ μετέχουσα καὶ αὕτη, Ἄλεον δὲ τὸν Ἀφείδαντος
 20 γενέσθαι σφίσιν ἀποφαίνουσιν οἰκιστήν. θεῶν δὲ ἱερὰ αὐ-
 τόθι Ἀρτέμιδός ἐστιν Ἐφεσίας καὶ Ἀθηνᾶς Ἀλέας, καὶ
 Διονύσου ναὸς καὶ ἄγαλμα. τούτῳ παρὰ ἔτος Σκιέρεια
 ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ ἐν Διονύσου τῇ ἑορτῇ κατὰ μάν-
 τευμα ἐκ Δελφῶν μαστιγοῦνται <αἱ> γυναῖκες, καθὰ καὶ
 25 οἱ Σπαρτιατῶν ἐφηβοὶ παρὰ τῇ Ὀρθίᾳ.

Ἐδήλωσα δὲ ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς Ὀρχομενίους ὡς πρῶτα 2
 μὲν παρὰ τὴν χαράδραν ἐστὶν <ή> εὐθεία, τὸ ἀπὸ τούτου
 δὲ ἐν ἀριστεραῖ τοῦ ὕδατος τοῦ λιμνάζοντος. ἐν δὲ τῷ

26 8. 13. 4

4 del. Schubart-Walz || 5 ὑπερέβαινον Musurus: -νε β || 7 ὅς ἐστιν
 del. Pa || ὁ Στύμφαλος del. Siebelis || 8 τεσσαράκοντα Curtius ||
 13 κατόπιν edd.: κατόπιν β || 17 πλέονι Kuhn: πλέον β || 19 αὕτη
 Pa: αὐτή β | Ἀφείδαντος edd. (cf. 8. 4. 4, 8): ἀφέλαντος β ||
 22 Σκιέρεια Hitzig: σκιέρειαν β Σκιέρια Hemsterhuis || 24 suppl.
 Hitzig || 25 οἱ edd.: αἱ β || 27 suppl. Facius

πεδίῳ τῷ Καφυῶν πεποιήται γῆς χῶμα, ὧι ἀπείργεται
 τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ τῆς Ὀρχομενίας μὴ εἶναι Καφυεῦσιν βλά-
 βος τῇ ἐνεργῳι. κατὰ δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ χώματος παρέξει-
 σιν ὕδωρ ἄλλο, πλήθει μὲν ὅσον τε εἶναι ποταμὸν, κατερ-
 χόμενον δὲ ἐς χάσμα γῆς ἄνεισιν αὐθις παρὰ Νάσσους κα- 5
 λουμένας· τὸ δὲ χωρίον ἐνθα ἄνεισιν ὀνομάζεται Ῥεῦνος·
 ἀνατείλαντος δὲ ἐνταῦθα, τὸ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τούτου παρέχε-
 3 ται ποταμὸν ἀέναον Τράγον. τὸ δὲ ὄνομά ἐστι μὲν δῆλον
 ἀπὸ Κηφέως τοῦ Ἀλέον τῇ πόλει γεγονός, ὀνομάζεσθαι
 δὲ αὐτὴν φωνῇ τῇ Ἀρκάδων Καφυὰς ἐκνενίκηκε. φασὶ δὲ 10
 οἱ Καφυεῖς τὰ ἄνωθεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς εἶναι χώρας, ἐκ-
 βληθέντες δὲ ὑπὸ Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν ἐς Ἀρκαδίαν φυγεῖν
 καὶ ἰκέται γενόμενοι Κηφέως οἰκῆσαι ἐνταῦθα. τὸ μὲν δὴ
 πόλισμα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῷ πέρατι ὁρῶν οὐκ ἄγαν ὑψηλὸν
 παρὰ τοῖς ποσίν ἐστι· Καφυάταις δὲ ἱερὰ θεῶν Ποσειδῶ- 15
 4 νός ἐστι καὶ ἐπὶ κλησιν Κνακαλησίας Ἀρτέμιδος. ἐστι δὲ
 αὐτοῖς καὶ ὄρος Κνάκαλος, ἐνθα ἐπέτειον τελετὴν ἄγουσι
 τῇ Ἀρτέμιδι. ὀλίγον δὲ ὑπὲρ τὴν πόλιν πηγὴ τέ ἐστι καὶ
 ἐπὶ τῇ πηγῇ πλάτανος μεγάλη καὶ εὐειδὴς πέφυκε·
 καλοῦσι δὲ αὐτὴν Μενελαΐδα, Μενέλαον {γὰρ} στρατὸν 20
 ἀθροίζοντα ἐς Τροίαν ἀφικέσθαι τε ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῇ
 πηγῇ τὴν πλάτανον φυτεῦσαι λέγοντες· ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ
 τὴν πηγὴν κατὰ ταῦτα τῇ πλατάνωι καλοῦσι Μενε-
 5 λαΐδα. εἰ δὲ Ἑλλήνων τοῖς λόγοις ἐπόμενον καταριθμή-
 σασθαι δεῖ με ὅποσα δένδρα σῶα ἔτι καὶ τεθελότα λείπε- 25
 ται, πρεσβύτατον μὲν ἡ λύγος, ἐστὶν αὐτῶν ἡ ἐν τῷ Σαμίῳ
 πεφυκυῖα ἱερῳι Ἥρας, μετὰ δὲ αὐτὴν ἡ ἐν Δωδώνῃ δρυς
 καὶ ἐλαία τε ἡ ἐν ἀκροπόλει καὶ ἡ παρὰ Δηλίοις· τρίτα δὲ
 ἕνεκα ἀρχαιότητος νέμοιεν ἂν τῇ δάφνῃ τῇ παρὰ σφίσιν

1 χῶμα ὧι Hitzig: χώματος β χῶμα δι' οὐ Musurus || 2 Καφυεῦ-
 σιν Schubart-Walz: καφυέος β || 3 παρέξεισιν Bekker: γὰρ ἐξει-
 σιν β || 5 νάσσους B: νάσσους β || 7 ἀνατείλαν Goldhagen || 10 καφυὰς
 Pa: καφύας β || 20 γὰρ] δὲ P del. Bekker || 22 λέγουσιν Porson ||
 23 ταῦτα RPaVb: ταῦτα β || 24 ἐπόμενον om. F || 25 ἔτι] ἐστὶ F ||
 26 λυγός F || 27 ἥρας L: ἥρωι β

οἱ Σύριοι· τῶν δὲ ἄλλων ἡ πλάτανός ἐστιν αὕτη παλαιότατον.

Καρυῶν δὲ ἀφρέστηκεν ὅσον στάδιον Κορυλλέα χωρίον, 6
καὶ Ἀρτέμιδος ἄλσος καὶ ναός ἐστιν ἐνταῦθα καλουμένης
5 Κορυλλεάτιδος τὸ ἀρχαῖον· μετονομασθῆναι δὲ ἐπὶ αἰτίαι
τὴν θεὸν φασὶ τοιαύτη. παιδία περὶ τὸ ἱερὸν παίζοντα —
ἀριθμὸν δὲ αὐτῶν οὐ μνημονεύουσιν — ἐπέτυχε καλω-
δίῳ, δῆσαντα δὲ τὸ καλώδιον τοῦ ἀγάλματος περὶ τὸν τρά-
χηλον ἐπέλεγεν ὥς ἀπάγχοιτο ἡ Ἀρτεμις. φωράσαντες δὲ 7
10 οἱ Καρυεῖς τὰ ποιηθέντα ὑπὸ τῶν παιδίων καταλεύουσιν
αὐτά· καὶ σφισι ταῦτα ἐργασαμένοις ἐσέπεσεν ἐς τὰς γυ-
ναῖκας νόσος, τὰ ἐν τῇ γαστρὶ πρὸ τοκετοῦ τεθνεῶτα
ἐκβάλλεσθαι, ἐς δὲ ἡ Πυθία θάψαι τε τὰ παιδία ἀνεῖπε
καὶ ἐναγίζειν αὐτοῖς κατὰ ἔτος· ἀποθανεῖν γὰρ αὐτὰ οὐ
15 σὺν δίκῃ. Καρυεῖς δὲ ποιοῦσι τὰ τε ἄλλα ἔτι καὶ νῦν κατ'
ἐκεῖνο τὸ μάντευμα καὶ τὴν ἐν ταῖς Κορυλλεαῖς θεὸν —
προσεῖναι γὰρ καὶ τόδε ἔτι τῷ χρησμῷ φασὶ — καλοῦσιν
Ἀπαρχομένην ἐξ ἐκείνου.

Ἀνελθὼν δὲ ἐκ Καρυῶν ὅσον σταδίους ἐπτά ἐπὶ Νάσους 8
20 καλουμένας καταβήσῃ· πεντήκοντα δὲ προελθόντι αὐτό-
θεν σταδίους ἐστὶν ὁ Λάδων. διαβήσῃ τε δὴ τὸν ποτα-
μὸν καὶ ἐπὶ δρυμὸν ἀφίξῃ Σόρωνα διὰ τε Ἀργεαθῶν καὶ
Λυκούντων καλουμένων καὶ Σκοτάνης. ἄγει μὲν δὴ ὁ 9
Σόρων τὴν ἐπὶ Ψωφίδος· θηρία δὲ οὗτός τε καὶ ὅσοι δρυ-
25 μοὶ τοῖς Ἀρκάσιν εἰσὶν ἄλλοι παρέχονται τοσάδε, ἀγρίους
ὄς καὶ ἄρκτους καὶ χελώνας μεγίστας μεγέθει· λύρας ἂν
ποιήσαιο ἐξ αὐτῶν χελώνης Ἰνδικῆς λύραι παρισουμένας.
τοῦ Σόρωνος δὲ πρὸς τοῖς πέρασιν ἔστι μὲν Πιάου κώμης
ἐρείπια, εἰσὶ δὲ οὐ πολὺ ἀπωτέρω καλούμεναι Σεῖραι. δροὶ

3 κορυλλέα R^{sv}PaVb: κορυλλία β || 10 παιδίων Bekker: παίδων β || 15 ἔτι F: καὶ ἔτι V ὅσα ἔτι P || 17 ἔτι Siebelis: ἐπὶ β || 20 αὐτόθεν Sylburg: αὐτόθι β || 22 Ἀργεαθῶν Sylburg: ἀργεαθῶν β || 23 ἄγει P: ἄγειν β τείνει Hitzig coll. 3. 4. 8, 7. 5. 12, 8. 13. 6 || 24 σόρων Pa: σύρων β || 27 παρισουμένας R^{sv}PaVb: παρισούμεναι F παρισουμέναις VP || 28 Παίον Schubart-Walz coll. Hdt. 6. 127 || 29 <αἱ> καλούμεναι Spiro

δὲ Κλειτορίοις τῆς χώρας πρὸς Ψωφιδίους εἰσὶν αἱ Σεῖ-
ραι.

- 24 Ψωφίδος δὲ οἱ μὲν φασιν οἰκιστὴν γενέσθαι Ψώφιδα
τὸν Ἀρρωνος τοῦ Ἑρμάνθου τοῦ Ἀρίστα τοῦ Παρθάονος
τοῦ Περιφήτου <τοῦ> Νυκτίμου· τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένα 5
θυγατέρα Ψωφίδα εἶναι Ξάνθου τοῦ Ἑρμάνθου τοῦ Ἀρ-
κάδος. τά<δε> μὲν οὖν οὕ<τω> κατὰ τὴν Ἀρκάδων ἐς τοὺς
2 βασιλέας ἔχει μνήμην· ὁ δὲ ἀληθέστατος τῶν λόγων ἐστὶν
Ἑρνος τοῦ ἐν Σικανίαι δυναστεύσαντος παῖδα εἶναι τὴν
Ψωφίδα, ἣν *** ἐς τὸν οἶκον οὐκ ἤξιον <ἄγειν>, καταλείπει 10
δὲ ἔχουσαν ἐν τῇ γαστρὶ παρὰ Λυκόρται, ξένῳ μὲν ὄντι
αὐτοῦ, παροικοῦντι δὲ ἐν πόλει Φηγίαι, πρὸ δὲ τοῦ Φηγέως
τῆς βασιλείας Ἑρμάνθῳ καλουμένῃ· ἐπιτραφέντες δὲ
αὐτόθι Ἐχέφρων καὶ Πρόμαχος Ἡρακλέους τε ὄντες καὶ
τῆς γυναικὸς τῆς Σικανῆς μετέθεντο τῇ Φηγίαι τὸ ὄνομα 15
3 Ψωφίδα ἀπὸ τῆς μητρὸς. ἐστὶ δὲ καὶ Ζακυνθίων τῇ ἀκρο-
πόλει Ψωφίς ὄνομα, ὅτι ναυσὶν ἐς τὴν νῆσον ἐπεραιώθη
πρῶτος καὶ ἐγένετο οἰκιστὴς ἀνὴρ Ψωφίδιος, Ζάκυνθος
{τε} ὁ Δαρδάνου. Σειρῶν μὲν δὴ σταδίοις ἐστὶν ἀπωτέρω
τριάκοντα ἢ Ψωφίς· παρὰ δὲ αὐτὴν ὁ τε Ἀροάνιος ποτα- 20
μὸς καὶ ὀλλύγον ἀπωτέρω τῆς πόλεως Ἑρμάνθος ῥέουσιν.
4 ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ὁ Ἑρμάνθος ἐν ὄρει Λαμπελαί, τὸ δὲ
ὄρος τοῦτο ἱερὸν εἶναι Πανὸς λέγεται· εἴη δ' ἂν τοῦ ὄρους
τοῦ Ἑρμάνθου μοῖρα ἢ Λάμπεια. ἐποίησε δὲ Ὀμηρος ὥς
ἐν Ταῦγέτῳ τε καὶ Ἑρμάνθῳ *** θηρευτῆς οὖν *** τῆς 25

24 ζ 102—104

3 Ψώφιδα Steph. Byz.: ψωφίδα β || 4 Παρθάονος Musurus:
παρθρίονος β || 5 suppl. Pa | νυκτίμου Pa: φρουνυκτίμου β || 6 Ξάν-
θου Pa: ξάνθιν β || 7 suppl. L | οὕτω Corais: οὐ β || 9 Ἑρνος
Steph. Byz. (s. v. Ψωφίς): ἔρωτος β || 10 ἦν V: ἦι P ἦν F | lac.
ind. Bekker ἦι <συγγενόμενος Ἡρακλῆς ἀγαγέσθαι μὲν αὐτὴν> ex-
plendam: <Ἡρακλῆς> tantum desideratur | suppl. R^v Pa Vb ||
11 μὲν ὄντι Pa: μένοντι β || 12 αὐτοῦ V: -ῶι β | κατοικοῦντι Va ||
13 ἑρμάνθῳ L: ἑρμανθῶ V ἑρμανθῶ β || 19 del. Pa | Σειρῶν
Faciuss coll. 23. 9: σιρῶν β || 25 duplicem lacunam ind. Siebelis,
alteram post θηρευτῆς ponit Spiro

Λαμπείας ὁ Εὐρύμανθος, καὶ Ἀρκαδίαν διεξελθὼν ἐν δεξιᾷ
 μὲν τὸ ὄρος ἔχων τὴν Φολόην, ἐν ἀριστερᾷ δὲ πάλιν Θέλ-
 πουσιν χώραν, κάτεισιν ἐς τὸν Ἀλφειόν. λέγεται δὲ ὡς 5
 Ἡρακλῆς κατὰ πρόσταγμα Εὐρυσθέως παρὰ τῷ Εὐρυσ-
 5 θῶι θηράσειεν ὃν μεγέθει καὶ ἀλκῇ τοὺς ἄλλους ὑπερη-
 κότα. Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ὀπικοῖς σὺν δόδοντας ἀνακειμένους
 παρὰ σφίσιν ἐν Ἀπόλλωνος ἱερῷ λόγῳ μὲν λέγουσιν ὡς
 οἱ δόδοντες ὕδρ' εἰεν τοῦ Εὐρυσθίου, τῷ λόγῳ δὲ αὐτῶν
 οὐδὲ ἐπ' ὄλγον μέτεστι τοῦ εἰκότος. Ψωφιδίοις δὲ ἐν τῇ 6
 10 πόλει τοῦτο μὲν Ἀφροδίτης ἱερὸν Εὐρυκίνης ἐστὶν ἐπὶ κλησιν,
 {ἥς} ἐρεῖπτα <δὲ> ἐφ' ἡμῶν ἐλείπετο αὐτοῦ μόνα· ἐλέγοντο
 δὲ οἱ Ψωφίδος αὐτὸ ἰδρῦσασθαι παῖδες. καὶ {ἐν} τῷ λό-
 γῳ τὸ εἶκος πρόσσεστι· ἔστι γὰρ καὶ ἐν Σικελίᾳ τῆς Εὐρ-
 κίνης ἱερὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Εὐρυκος, ἀγιώτατόν τε ἐκ πα-
 15 λαιοτάτου καὶ οὐκ ἀποδέον πλούτῳ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν
 Πάφῳ. Προμάχου δὲ καὶ Ἐχέφρονος τῶν Ψωφίδος οὐκ 7
 ἐπιφανῆ κατ' ἐμὲ ἔτι ἦν τὰ ἡρώια. τέθραπται δὲ καὶ Ἀλκ-
 μαίων ἐν Ψωφίδι ὁ Ἀμφιαράου, καὶ οἱ τὸ μνημῆμα ἐστὶν
 οἴκημα οὔτε μεγέθει <μέγα> οὔτε ἄλλως κεκοσμημένον·
 20 περὶ δὲ αὐτὸ κυπάρισσοι πεφύκασιν ἐς τοσοῦτον ὕψος
 ἀνήκουσαι, ὥστε καὶ τὸ ὄρος τὸ πρὸς τῇ Ψωφίδι κατ-
 εσκιάζετο ὑπ' αὐτῶν. ταύτας οὐκ ἐθέλουσιν ἐκκόπτειν
 ἱερὰς τοῦ Ἀλκμαίωνος νομίζοντες· καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν
 ἐπιχωρίων παρθένοι. ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἡνίκα τὴν μητέρα 8
 25 ἀποκτείνας ἐφύγεν ἐξ Ἀργούς, τότε ἐς τὴν Ψωφίδα ἐλθὼν,
 Φηγίαν ἔτι ἀπὸ τοῦ Φηγέως ὀνομαζομένην, συνώκησεν
 Ἀλφεισιβοίᾳ τῇ Φηγέως θυγατρὶ καὶ αὐτῇ δῶρα ὡς τὸ
 εἶκος καὶ ἄλλα καὶ τὸν δρμον δίδωσιν. ὡς δὲ οἰκοῦντι αὐ-
 30 τῷ παρὰ τοῖς Ἀρκάσιν οὐδὲν ἐγένετο ἢ νόσος ῥάϊων, κατ-
 ἐφύγεν ἐπὶ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Δελφοῖς, καὶ αὐτὸν ἡ Πυθία

2 Θελπονσίαν Sylburg (cf. 25. 1) || 4 ἡράκλεις F || 11 ἥς om. Pa,
 del. Siebelis | suppl. Dindorf | ἐλέγοντο Bekker: ἐλέγετο β ||
 12 αὐτὸ Goldhagen: -ἀ β | παῖδες Clavier: -α β | del. Kuhn ||
 16 Ψωφίδος Musurus: ψωφίδου β || 17 ἀλκμαίων P: ἀλκμείων VF
 plerumque || 19 suppl. Corais || 20 ὕψους Schubart || 26 συνώκησεν
 Pa: συνώκισεν β || 29 ῥάϊων Sylburg: ῥάων β

- διδάσκει τὸν Ἐριφύλης ἀλάστορα ἐς ταύτην οἱ μόνην χώ-
 ραν οὐ συνακολουθήσειν, ἥτις ἐστὶ νεωτάτη καὶ ἡ θάλασσα
 9 τοῦ μητρῷου μιάσματος ἀνέφηγεν ὕστερον αὐτήν. καὶ ὁ
 μὲν ἐξευρὼν τοῦ Ἀχελώϊου τὴν πρόσχωσιν ἐνταῦθα ὠίκησε,
 καὶ γυναῖκα ἔσχε Καλλιρόην τοῦ Ἀχελώϊου θυγατέρα λό- 5
 γωι τῷ Ἀκαρνάνων, καὶ οἱ παῖδες Ἀκαρνάν τε καὶ Ἀμφό-
 τερος ἐγένοντο· ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀκαρνᾶνος τοῖς ἐν τῇ ἡπείρῳ
 ταύτῃ τὸ ὄνομα τὸ νῦν γενέσθαι λέγουσι τὰ πρὸ τούτου
 Κούρησι καλουμένοις. ἐς ἐπιθυμίας δὲ ἀνοήτους πολλοὶ
 10 μὲν ἄνδρες, γυναῖκες δὲ ἔτι πλέον ἐξοκέλλουσιν. ἐπεθύμη-
 σεν ἡ Καλλιρόη τῆς Ἐριφύλης οἱ γενέσθαι τὸν ὄρμον καὶ
 δι' αὐτὸ ἐς τὴν Φηγίαν τὸν Ἀλκμαίωνα ἔστειλεν ἄκοντα,
 καὶ αὐτὸν ὑπὸ Φηγέως τῶν παίδων Τημέων καὶ Ἀξίονος
 δολοφονηθέντα ἐπέλαβεν ἡ τελευτή. τοῦ Φηγέως δὲ οἱ
 παῖδες τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθεῖναι τῷ ἐν Δελφοῖς λέγονται 15
 τὸν ὄρμον. καὶ ἐπὶ τούτων βασιλευόντων· ἐν Φηγίαι τότε
 ἔτι καλουμένῃ τῇ πόλει {Φηγίαι} στρατεῦσαι φασιν Ἑλ-
 ληνας ἐς Τροίαν· σφᾶς δὲ οἱ Ψωφίδιοι τοῦ στόλου φασὶν οὐ
 μετασχεῖν, ὅτι αὐτῶν τοῖς βασιλεῦσιν οἱ Ἀργείων ἀπηχθά-
 νοντο ἡγεμόνες, κατὰ γένος τε τῷ Ἀλκμαίωνι οἱ πολλοὶ 20
 προσήκοντες καὶ τῆς ἐπιστρατείας αὐτῷ κοινωνήσαντες
 <τῆς> ἐς Θήβας.
 11 Τὰς δὲ Ἐχινάδας νήσους ὑπὸ τοῦ Ἀχελώϊου μὴ σφᾶς
 ἥπειρον ἄχρι ἡμῶν ἀπειργάσθαι γέγονε δὴ αἰτία τὸ Αἰτω-
 λῶν ἔθνος, γεγόνاسι δὲ αὐτοὶ τε ἀνάστατοι καὶ ἡ γῆ σφισι 25
 πᾶσα ἡρημῶται· ταῖς Ἐχινάσιν οὐδ' αἶε ἀσπόρον μενούσης
 τῆς Αἰτωλίας οὐχ ὁμοίως ὁ Ἀχελῷος ἐπάγει τὴν ἰλύν.
 μαρτύριον δέ μοι τοῦ λόγου· ὁ γὰρ Μαίανδρος διὰ τῆς
 Φρυγῶν καὶ Καρῶν ἀρουμένης ὅσα ἔτη ῥέων τὴν μεταξὺ
 Πριήνης καὶ Μιλήτου θάλασσαν ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πε- 30
 12 ποίηκεν ἥπειρον. Ψωφιδίοις δὲ καὶ παρὰ τῷ Ἐρυμάνθῳ
 ναός ἐστιν Ἐρυμάνθου καὶ ἄγαλμα. ποιεῖται δὲ πλὴν τοῦ

7 τοῖς Pa: τοὺς β || 9 ἐπιθυμίας V Phral.: -αν FP || 10 πλέονες
 Hitzig || 16 τούτων Pa: τῶν β αὐτῶν Bekker || 17 om. Pa, del.
 Bekker || 22 suppl. Schubart-Walz || 24 δὴ L: δὲ β

Αἰγυπτίου Νείλου ποταμοῖς τοῖς ἄλλοις λίθου λευκοῦ τὰ ἀγάλματα· τῷ Νείλῳ δέ, ἅτε διὰ τῆς Αἰθιοπῶν κατιόντι ἐς θάλασσαν, μέλανος λίθου τὰ ἀγάλματα ἐργάζεσθαι νομίζουσιν.

5 Ὅν δὲ ἤκουσα ἐν Ψωφίδι ἐπὶ Ἀγλαῶι λόγον ἀνδρὶ 13
Ψωφιδίῳ κατὰ Κροῖσον τὸν Ἀνδὸν ὄντι ἡλικίαν, ὥς ὁ
Ἀγλαὸς τὸν χρόνον τοῦ βίου πάντα γένοιτο εὐδαίμων, οὗ
με ἐπειθεν ὁ λόγος. ἀλλὰ ἀνθρώπων μὲν τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
κακὰ ἂν τις ἐλάσσονα ἀναδέξαιτο, καθὰ καὶ ναῦς ἦσσαν ἂν
10 χεϊμασθείη νεὼς ἄλλης· ἄνδρα δὲ συμφορῶν ἀεὶ στάντα 14
ἐκτὸς ἢ τὰ πάντα οὐρίῳ ναῦν χρησαμένην πνεύματι οὐκ
ἔστιν ὅπως δυνασόμεθα ἐξευρεῖν, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος κατα-
κείμενον παρὰ τῷ Διὶ ἀγαθῶν πίθον, τὸν δὲ ἕτερον κακῶν
ἐποίησεν, ὑπὸ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ δεδιδαγμένος, ὃς αὐτόν
15 ποτε Ὀμηρον κακοδαίμονά τε προσεῖπε καὶ ὄλβιον ὥς φύν-
τα ἐπὶ ἀμφοτέροις ὁμοίως.

Ἐς δὲ Θέλπουσαν ἰόντι ἐκ Ψωφίδος πρῶτα μὲν χωρίον 25
Τρόπαιά ἐστιν ὀνομαζόμενον ἐν ἀριστεραῖ τοῦ Λάδωνος,
Τροπαίων δὲ ἔχεται δρυμὸς Ἀφροδίσιον· τρίτα δὲ ἐστιν
20 ἀρχαῖα ἐν στήλῃ γραμματα, ὅροι Ψωφιδίῳ πρὸς τὴν
Θελπουσίαν χώραν. ἐν δὲ τῇ γῇ τῇ Θελπουσίᾳ ποταμὸς
ἐστιν Ἀρσην καλούμενος· τοῦτον οὖν διαβήσῃ καὶ ὅσον
πέντε ἀπ' αὐτοῦ σταδίοις ἀφίξῃ καὶ εἴκοσι ἐπὶ ἐρείπια
Καοῦντος κώμης, ἥ καὶ ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ Καουσίου πε-
25 ποιημένον ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦ δὲ ἱεροῦ τούτου σταδίους τεσ- 2
σαράκοντα μάλιστα ἀφέστηκεν ἡ πόλις· τεθῆναι δὲ αὐτῇ
ὄνομα ἀπὸ νύμφης λέγουσι Θελπούσης, ταύτην δὲ θυγα-
τέρα εἶναι Λάδωνος. τῷ δὲ Λάδωνι ἄρχεται μὲν τὸ ὕδωρ
ἐν πηγαῖς τῆς Κλειτορίας, καθὰ ὁ λόγος ἐδήλωσεν ἥδη μοι·

12 Ω 527—528 || 14 cf. 10. 24. 2 || 29 21. 1

6 λυδὸν PaVaVb: λοιδὸν β || 9 ἦσσαν Phral.: ἦσσαν P ἦσον VF ||
18 Λάδωνος] Ἐρμάνθου Boblaye, Kiepert || 20 ἐν τῇ στήλῃ F ||
22 οὖν F: ὁ γ β || 23 σταδίοις Schubart: -ίους β | ἐπὶ om. F |
24 Καοῦντος Steph. Byz.: καλοῦντος β | ἡ Palmerius: δ β οὐ
Kuhn, del. Siebelis | Καουσίου Steph. Byz.: καλοῦσιν β

ῥεῖ δὲ πρῶτον μὲν παρὰ Λευκάσιον χωρίον καὶ Μεσόβοα
 καὶ διὰ τῶν Νάσων ἐπὶ τε Ὀρυγα τὸν καὶ Ἀλοῦντα ὀνο-
 μαζόμενον, ἐξ Ἀλοῦντος δὲ ἐπὶ Θαλιάδας τε καὶ ἐπὶ Δήμη-
 3 τρος ἱερὸν κάτεισιν Ἐλευσινίας. τὸ δὲ ἱερὸν τοῦτο ἔστι μὲν
 Θελπουσίων ἐν ὄροις· ἀγάλματα δὲ ἐν αὐτῷ, ποδῶν ἑπτὰ 5
 οὐκ ἀποδέον ἕκαστον, Δήμητρος ἔστι καὶ ἡ παῖς καὶ ὁ
 Διόνυσος, τὰ πάντα ὁμοίως λίθου. μετὰ δὲ τῆς Ἐλευ-
 σινίας τὸ ἱερὸν καὶ Θέλπουσαν τὴν πόλιν ὁ Λάδων παρ-
 ἔξεισιν ἐν ἀριστεραῖ, κειμένην μὲν ἐπὶ λόφον μέγαν, τὰ
 πλείω δὲ ἐφ' ἡμῶν ἔρημον, ὥστε καὶ τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῷ 10
 πέρατι οὐσάν φασιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ ποιηθῆναι τὸ ἐξ
 ἀρχῆς. ἔστι δὲ ἐν Θελπούσῃ ναὸς Ἀσκληπιοῦ καὶ θεῶν
 ἱερὸν τῶν δώδεκα· τούτου τὰ πολλὰ ἐς ἔδαφος ἔκειτο ἥδη.
 4 μετὰ δὲ Θέλπουσαν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Δήμητρος ὁ Λάδων
 . κάτεισι τὸ ἐν Ὑγκείῳ· καλοῦσι δὲ Ἐρινὸν οἱ Θελπούσιοι 15
 τὴν θεόν, ὁμολογεῖ δέ σφισι καὶ Ἀντίμαχος ἐπιστρατεῖαν
 Ἀργείων ποιήσας ἐς Θήβας· καὶ οἱ τὸ ἔπος ἔχει·

Δήμητρος τόθι φασὶν Ἐρινύος εἶναι ἔδεθλον.

ὁ μὲν δὴ Ὑγκος Ἀπόλλωνός ἐστι κατὰ τὴν φήμην καὶ ἐν
 τῇ Θελπουσίᾳ περὶ τὸ χωρίον ἐδυνάστευε τὸ Ὑγκιον, 20
 5 τῇ θεῷ δὲ Ἐρινὸς γέγονεν ἐπὶ κλησὶς· πλανωμένη γὰρ
 τῇ Δήμητρει, ἥνικα τὴν παῖδα ἐζήτει, λέγουσιν ἔπεσθαί οἱ
 τὸν Ποσειδῶνα ἐπιθυμοῦντα αὐτῇ μιχθῆναι, καὶ τὴν μὲν
 ἐς ἵππον μεταβαλοῦσαν ὁμοῦ ταῖς ἵπποις νέμεσθαι ταῖς
 Ὑγκίου, Ποσειδῶν δὲ συνίησεν ἀπατώμενος καὶ συγ- 25
 6 γίνεται τῇ Δήμητρει ἄρσενι ἵππῳ καὶ αὐτὸς εἰκασθείς. τὸ
 μὲν δὴ παραντίκα τὴν Δήμητρα ἐπὶ τῷ συμβάντι ἔχειν
 ὀργίλως, χρόνῳ δὲ ὕστερον τοῦ τε θυμοῦ παύσασθαι καὶ

18 fr. 28 Kinkel

1 Μεσόβοα Sylburg: μεσοβόα β || 2 νάσων P: νασῶν β | τὸν
 Bekker: τε β || 3 τε Schubart-Walz: γε β || 6 Δημήτηρ τε ἔστι
 καὶ Δήμητρος ἡ παῖς Sylburg || 11 τὸ Sylburg: τῷ β || 14 τῆς
 om. F || 15 Ὑγκείῳ Steph. Byz.: ὀγκίῳ β, item 20 || 19 Ὑγκος
 Steph. Byz.: οἶκος β ὀγκίος L || 24 μεταβαλοῦσαν F: -βάλλου-
 σαν β | ταῖς¹ R: τοῖς β

τῷ Λάδωνι ἐδελῆσαι φασιν αὐτὴν λούσασθαι· ἐπὶ τούτῳ
καὶ ἐπικλήσεις τῇ θεῷ γεγονάσι, τοῦ μηνίματος μὲν
ἐνεκα Ἑρινύς, ὅτι τὸ θυμῷ χρῆσθαι καλοῦσιν ἑρινύειν οἱ
Ἀρκάδες, Λουσία δὲ ἐπὶ τῷ λούσασθαι τῷ Λάδωνι. τὰ
5 δὲ ἀγάλματά ἐστι τὰ <ἐν τῷ> ναῷ ξύλον, πρόσωπα δὲ
σφισι καὶ χεῖρες ἄκραι καὶ πόδες εἰς Παρίον λίθου· τὸ μὲν 7
δὴ τῆς Ἑρινύος τὴν τε κίστην καλουμένην ἔχει καὶ ἐν τῇ
δεξιᾷ δαῖδα, μέγεθος δὲ εἰκάζομεν ἑννέα εἶναι ποδῶν αὐ-
τῇ· ἡ Λουσία δὲ ποδῶν ἑξ ἑφαίνετο εἶναι. ὅσοι δὲ Θέμιδος
10 καὶ οὗ Δήμητρος τῆς Λουσίας τὸ ἄγαλμα εἶναι νομίζουσι,
μάταια ἴστωσαν ὑπειληφότες. τὴν δὲ Δήμητρα τεκεῖν φα-
σιν ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα, ἧς τὸ ὄνομα ἐς ἀτελέ-
στους λέγειν οὐ νομίζουσι, καὶ ἵππον τὸν Ἀρίονα· ἐπὶ τού-
τῳ δὲ παρὰ σφίσιν Ἀρκάδων πρῶτοις Ἴππιον Ποσειδῶνα
15 ὀνομασθῆναι. ἐπάγονται δὲ ἐξ Ἰλιάδος ἔπη καὶ ἐκ Θη- 8
βαῖδος μαρτυρία σφισιν εἶναι τῷ λόγῳ, ἐν μὲν Ἰλιάδι
ἐς αὐτὸν Ἀρίονα πεποιῆσθαι·

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνει,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν·

20 ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι ὡς Ἀδραστος ἔφηνεν ἐκ Θηβῶν
εἴματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρίονι κυανοχαίτη.

αἰνίσσεσθαι οὖν ἐθέλουσι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Ἀρίονι εἶναι
πατέρα. Ἀντίμαχος δὲ παῖδα εἶναι Γῆς φησιν· 9

Ἀδρηστος Ταλαῶ' υἱὸς Κρηθηιάδαι

25 πρῶτιστος Δαναῶν ἐὼ αἰνετὸν ἤλασεν ἵππῳ,

18-19 Ψ 346-347 || 21 fr. 4 Kinkel || 24 - p. 274, 3 fr. 25 Kinkel

3 τὸ Pa: τῷ β || 4 τῷ¹ P: τὸ β || 5 suppl. Va || 11 δῆμητρα P: δημήτερα β || 13 ἵππον R: -ον β | Ἀρείονα Siebelis ubique || 16 μαρτυρία Schubart-Walz: μαρτυρίας β || 18 ἐλαύνει Hom.: -ειν β || 21 φέρων R¹ Pa Vb: φερίων β || 22 ἐθέλουσι V: θέλουσι β || 24 Ἀδρηστος Schubart: Ἀδραστος β | Ταλαῶ' Siebelis: ταλαῶ Pa τελαῶ β | κρηθηιάδαι Pa: κρηθηίδα δ β || 25 ἐὼ αἰνετὸν Buttmann: ἐὼ αἰνέτω β εὐαινέτω Hermann

Καιρόν τε κραιπνὸν καὶ Ἀρίονα Θελπουσαῖον,
τόν ῥά τ' Ἀπόλλωνος σχεδὸν ἄλσεος Ὑγκαίοιο
αὐτῇ Γαῖ' ἀνέδωκε, σέβας θνητοῖσιν ἰδέσθαι.

- 10 δύναιτο δὲ ἂν καὶ ἀναφύντι ἐκ γῆς τῷ ἵππῳ ἐκ θεοῦ τε
εἶναι τὸ γένος καὶ αἱ τρίχες οἱ τὴν χρόαν ἐοικέναι κυανῷ. 5
λέγεται δὲ καὶ τοιάδε, Ἑρακλέα πολεμοῦντα Ἥλείοις
αἰτῆσαι παρ' Ὀγκου τὸν ἵππον καὶ ἐλεῖν τὴν Ἥλιν ἐπὶ τῷ
Ἀρίονι ὀχοῦμενον ἐς τὰς μάχας, δοθῆναι δὲ ὑπὸ Ἑρακλέους
ὑστερον Ἀδράστῳ τὸν ἵππον. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐς τὸν Ἀρίονα
ἐποίησεν Ἀντίμαχος.

10

ὅς ῥά ποτ' Ἀδρήστῳ τριτάτῳ δέδμηθ' ὑπ' ἄνακτι.

- 11 Ὁ δὲ Λάδων τῆς Ἑρινύος τὸ ἱερὸν ἀπολιπὼν {ἐν ἀρι-
στερᾷ} παρῆξεισιν ἐν ἀριστερᾷ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ
Ὑγκαίου τὸν ναόν, τὰ δὲ ἐν δεξιᾷ παρὰ Ἀσκληπιοῦ
Παιδὸς ἱερὸν, ἔνθα Τρυγόνος μνημῆμά ἐστι {τροφοῦ}. τρο- 15
φὸν δὲ Ἀσκληπιοῦ τὴν Τρυγὸνα εἶναι λέγουσιν· ἐν γὰρ
τῇ Θελπούσῃ τῷ Ἀσκληπιῷ παιδὶ ἐκκειμένῳ φασὶν
ἐπιτυχόντα Αὐτόλαον Ἀρκάδος υἱὸν νόθον ἀνελέσθαι τὸ
παιδίον, καὶ ἐπὶ τούτῳ παῖδα Ἀσκληπιὸν *** εἰκότα εἶναι
12 μᾶλλον ἡγούμην, ὃ καὶ ἐδήλωσα ἐν τοῖς Ἐπιδαυρίων. ἔστι 20
δὲ Τουθόα ποταμός· ἐμβάλλει δὲ ἐς τὸν Λάδωνα καὶ ἡ
Τουθόα κατὰ τὸν Θελπουσίῳν ὄρον πρὸς Ἑραιεῖς, καλού-
μενον δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων Πεδίον. καθότι δὲ αὐτὸς ὁ Λάδων
ἐκδίδωσιν ἐς τὸν Ἀλφειὸν, Κοράκων ὠνόμασται νᾶσος. οἱ
δὲ ἡγῆνται τὴν Ἐνίσπην καὶ Στρατίνην τε καὶ Ῥίπην τὰς 25

11 fr. 26 Kinkel || 20 2. 26. 4—10 || 25 B 606

2 ῥά τ' RVaVb: ῥαντ' β | ὀγκαίοιο R^{sv}Pa: -οις β || 3 αὐτῇ
R¹Pa: αὐτῇ β | γαῖ' Pa: γαισ' β || 4—5 δύναιτο — κυανῷ del.
Zink || 11 τότ' Schellenberg | Ἀδρήστῳ Schubart: ἀδράστῳ β |
τριτάτῳ R^{sv}PaVb: τιτάτῳ β || 12 ἀπολιπὼν V: -λειπὼν β | del.
Siebelis || 15 del. Buttman || 18 ἀνελέσθαι Kuhn coll. 2. 26. 5:
ἀναθέσθαι β || 19 lac. ind. Bekker <ὀνομασθῆναι> Clavier ||
22 ἡραιεῖς V: ἡραιεῖς β || 24 οἱ] ὅσοι Porson omisso & οἱ p. 275, 2,
item Hitzig sed p. 275, 2 οὗτοι coll. 5. 12. 1 legens

ὑπὸ Ὀμήρου κατειλεγμένας γενέσθαι νήσους ποτὲ ἐν τῷ
 Λάδωνι ὑπὸ ἀνθρώπων οἰκουμένας, ἀ οἱ πεπιστευκότες
 μάταια ἴστωσαν· οὐ γὰρ ἂν ποτε οὐδὲ νηὶ παρισουμένας 13
 πορθμίδι παράσχοιτο ὁ Λάδων νήσους. κάλλους μὲν γὰρ
 5 ἔνεκα οὐδενὸς ποταμῶν δεύτερος οὔτε τῶν βαρβαρικῶν
 ἔστιν οὔτε Ἑλληνας, μέγεθος δὲ οὐ τοσοῦτος ὥς ἐν αὐτῷ
 καὶ νήσους ἀναφαίνεσθαι καθάπερ ἐν Ἰστρῳι τε καὶ
 Ἡριδανῳι.

Ἡραιεῦσι δὲ οἰκιστὴς μὲν γέγονεν Ἡραιεύς ὁ Λυκάονος, 26
 10 κεῖται δὲ ἡ πόλις ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἀλφειοῦ, τὰ μὲν πολλὰ ἐν
 ἡρέμα προσάντει, τὰ δὲ καὶ ἐπ' αὐτὸν καθήκει τὸν Ἀλφειόν.
 δρόμοι τε παρὰ τῷ ποταμῷ πεπολήνται μυρσίαις καὶ
 ἄλλοις ἡμέροις διακεκριμένοι δένδροις, καὶ τὰ λουτρά αὐ-
 τόθι, εἰσὶ δὲ καὶ Διονύσῳ ναοί· τὸν μὲν καλοῦσιν αὐτῶν
 15 Πολίτην, τὸν δὲ Αὐξίτην. καὶ οἴκημά ἐστὶ σφισιν ἔνθα τῷ 2
 Διονύσῳ τὰ ὄργια ἄγουσιν. ἔστι καὶ ναὸς ἐν τῇ Ἡραίᾳ
 Πανὸς ἅτε τοῖς Ἀρκάσιν ἐπιχωρίον, τῆς δὲ Ἡρας τοῦ
 ναοῦ καὶ ἄλλα ἐρείπια καὶ οἱ κίονες ἔτι ἐλείποντο. ἀθλητὰς
 δὲ ὁπόσοι γεγόνασιν Ἀρκάσιν ὑπερῆρκε τῇ δόξῃ Δαμά-
 20 ρετος Ἡραιεύς, δς τὸν ὀπλίτην δρόμον ἐνίκησεν (ἐν) Ὀλυμ-
 πίᾳ πρώτος.

Ἐς δὲ τὴν Ἥλειαν κατιῶν ἐξ Ἡραίας στάδια μὲν πού 3
 πέντε καὶ δέκα ἀποσχὼν Ἡραίας διαβήσῃ τὸν Λάδωνα,
 ἀπὸ τούτου δὲ (ἐς) Ἐρύμανθον ὅσον εἴκοσιν ἀφίξῃ στα-
 25 δίοις. τῇ δὲ Ἡραίᾳ ὁδοὶ πρὸς τὴν Ἥλειαν λόγῳ μὲν τῷ
 Ἀρκάδων ἔστιν ὁ Ἐρύμανθος, Ἥλειοι δὲ τὸν Κοροΐβου
 τάφον φασὶ τὴν χώραν σφίσιν ὀρίζειν. ἡνίκα δὲ τὸν ἀγῶνα 4
 τὸν Ὀλυμπικὸν ἐκλιπόντα ἐπὶ χρόνον πολὺν ἀνεγέωσατο
 Ἴφιτος καὶ ἀδθις ἐξ ἀρχῆς Ὀλύμπια ἤγαγον, τότε δρόμου
 30 σφίσιν ἄθλα ἐτέθη μόνον καὶ ὁ Κόροιβος ἐνίκησε· καὶ

2 οἱ del. Schubart || 6 οὐ] οὐ F | τοσοῦτος Bekker: τοιοῦτος β ||
 14 διονύσων F || 19 Δαμάρετος Schubart-Walz coll. 6. 10. 4, 10. 7. 7:
 δημάρετος β || 20 suppl. Siebelis || 24 suppl. Musurus | σταδίοις
 Hitzig: -ους β || 25 τῷ Va: τῶν β || 26 κοροΐβου Pa: κορύβου β ||
 28 ἀνεγέωσατο Schubart: ἀνεσώσατο β

ἔστιν ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ μνήματι ὡς Ὀλυμπίαισιν ὁ Κόροιβος ἐνίκησεν {καὶ} ἀνθρώπων πρῶτος καὶ ὅτι τῆς Ἡλείας ἐπὶ τῷ πέρατι ὁ τάφος αὐτῷ πεποιήται.

- 5 Ἔστι δὲ Ἀλφειὸν πόλισμα οὐ μέγα· ἐξελεῖσθαι γὰρ ὑπὸ οἰκητόρων πολλῶν ὑπὸ τὸν συνοικισμὸν τῶν Ἀρκάδων ἐς 5 Μεγάλην πόλιν. ἐς τοῦτο οὖν τὸ πόλισμα ἐρχόμενος ἐξ Ἡραίας τὸν τε Ἀλφειὸν διαβήσῃ καὶ σταδίων μάλιστα πον δέκα διελθὼν πεδίον ἐπὶ ὄρος ἀφίξῃ καὶ αὐθις στάδια ὅσον
- 6 τριάκοντα ἐς τὸ πόλισμα ἀναβήσῃ διὰ τοῦ ὄρους. Ἀλφειοῦσι δὲ τὸ μὲν ὄνομα τῇ πόλει γέγονεν ἀπὸ Ἀλφειοῦ 10 Λυκάονος παιδός, ἱερὰ δὲ Ἀσκληπιοῦ τέ ἐστι καὶ Ἀθηνᾶς, ἣν θεῶν σέβονται μάλιστα, γενέσθαι καὶ τραφῆναι παρὰ σφίσι αὐτὴν λέγοντες· καὶ Διὸς τε ἰδρύσαντο Λεχεάτου βωμόν, ἅτε ἐνταῦθα τὴν Ἀθηνᾶν τεκόντος, καὶ κρήνην καλοῦσιν Τριτωνίδα, τὸν ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Τρίτῳ 15
- 7 οἰκειούμενοι λόγον. τῆς δὲ Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα πεποιήται χαλκοῦ, Ὑπατοδώρου τε ἔργον, θέας ἄξιον μεγέθους τε ἔνεκα καὶ ἐς τὴν τέχνην. ἄγουσι δὲ καὶ πανηγυρίαν δτιω 20 δὴ θεῶν, δοκῶ δὲ σφᾶς ἄγειν τῇ Ἀθηνᾷ· ἐν ταύτῃ τῇ πανηγύρει Μυιάγρῳ προθύουσιν, ἐπευχόμενοί τε κατὰ τῶν ἱερῶν τῷ ἥρῳ καὶ ἐπικαλούμενοι τὸν Μυιάγρον· καὶ σφίσι ταῦτα δρᾶσαι οὐδὲν ἔτι ἀνισχρόν ἐστιν αἱ μυῖαι.
- 8 κατὰ δὲ τὴν ἐξ Ἡραίας ἄγουσαν ἐς Μεγάλην πόλιν εἰς 25 Μελαιναί· ταύτας ὤικισε μὲν Μελαινέας ὁ Λυκάονος, ἔρημος δὲ ἦν ἐφ' ἡμῶν, ὕδατι δὲ καταρρεῖται. Μελαινῶν δὲ τεσσαράκοντά ἐστιν ἀνωτέρω σταδίοις Βουφάγιον, καὶ ὁ ποταμὸς ἐνταῦθα ἔχει πηγὰς ὁ Βουφάγος κατιὼν ἐς τὸν Ἀλφειόν· τοῦ Βουφάγου δὲ περὶ τὰς πηγὰς ὄροι πρὸς Μεγαλοπολίτας Ἡραιεῦσιν εἰσιν.
- 27 Ἡ δὲ Μεγάλη πόλις νεωτάτη πόλεων ἐστίν οὐ τῶν 30 Ἀρκαδικῶν μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι, πλὴν ὅσων κατὰ

2 del. Bekker || 4 πόλις F || 5 τὸν P^{SV}: τῶν β || 13 Λοχεάτου Gédoyne || 17 τε¹ del. Ag || 20 Μυιάγρῳ Musurus: μνάγρῳ β, item 21 || 21 τὰ ἱερεῖα ? Spiro || 24 Μελαιναί Steph. Byz.: μελαίνεαι VP μελαινέαι F || 25 μελαινέων β

συμπορὰν <ἐπὶ> ἀρχῆς τῆς Ῥωμαίων μεταβεβήκασιν
οἰκῆτορες· συνῆλθον δὲ ὑπὲρ ἰσχύος ἐς αὐτὴν οἱ Ἀρκάδες,
ἅτε καὶ Ἀργεῖους ἐπιστάμενοι τὰ μὲν ἔτι παλαιότερα μόνον
οὐ κατὰ μίαν ἡμέραν ἐκάστην κινδυνεύοντας ὑπὸ Λακεδαι-
5 μονίων παραστῆναι τῷ πολέμῳ, ἐπειδὴ δὲ ἀνθρώπων
πλήθει τὸ Ἄργος ἐπηύξησαν καταλύσαντες Τίρυνθα καὶ
Υσιᾶς τε καὶ Ὀρνεᾶς καὶ Μυκῆνας καὶ Μίδειαν καὶ εἰ δὴ
τι ἄλλο πόλισμα οὐκ ἀξιόλογον ἐν τῇ Ἀργολίδι ἦν, τὰ τε
ἀπὸ Λακεδαιμονίων ἀδεέστερα τοῖς Ἀργείοις ὑπάρξαντα
10 καὶ ἅμα ἐς τοὺς περιοίκους ἰσχὺν γενομένην αὐτοῖς. γνῶ- 2
μη μὲν τοιαύτη συνωκίζοντο οἱ Ἀρκάδες, τῆς πόλεως δὲ
οἰκιστὴς Ἐπαμινώνδας ὁ Θηβαῖος σὺν τῷ δικαίῳ κα-
λοῖτο ἄν· τοὺς τε γὰρ Ἀρκάδας οὗτος ἦν ὁ ἐπεγείρας ἐς τὸν
συνοικισμὸν Θηβαίων τε χιλίους λογάδας καὶ Παμμένην
15 ἀπέστειλεν ἡγεμόνα ἀμύνειν τοῖς Ἀρκάσιν, εἰ κωλύειν πει-
ρῶνται οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκισμόν. ἡιρέθησαν δὲ καὶ
ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων οἰκισταὶ Λυκομήδης καὶ Ὑπολέας καὶ
Τίμων τε καὶ Πρόξενος, οὗτοι μὲν ἐκ Τεγέας, Λυκομήδης
δὲ καὶ Ὑπολέας Μαντινεῖς, Κλειτορίων δὲ Κλεόλαος καὶ
20 Ἀκρίφιος, Εὐδακμπίδας δὲ καὶ Ἰερώνυμος ἐκ Μαινάλον,
Παρρασίων δὲ Ποσσικράτης τε καὶ Θεόξενος. πόλεις δὲ 3
τοσαύτε ἦσαν ὁπόσας ὑπὸ τε προθυμίας καὶ διὰ τὸ ἔχθος
τὸ Λακεδαιμονίων πατρίδας σφίσιν οὕσας ἐκλιπεῖν ἐπεί-
θοντο οἱ Ἀρκάδες, Ἀσέα, Παλλάντιον, Εὐταία, Σουμά-
25 τειον, Ἰασαία, Περαιθεῖς, Ἐλισσών, Ὀρεσθάσιον, Δίπαια,
Λύκαια· ταύτας μὲν ἐκ Μαινάλον· ἐκ δὲ Εὐτρησίων Τρι-
κόλωνιοι καὶ Ζοῖτειον καὶ Χαρισία καὶ Πτολέδεσμα καὶ

1 suppl. Clavier, vide J. Palm, *Rom, Römertum und Imperium*
in der griechischen Literatur der Kaiserzeit, Lund 1959, 74, qui
9. 9. 1 conferre iubet || 5 ἐπειδὴ L: ἐπεὶ β || 7 Μίδειαν Steph. Byz.
(cf. supra 2. 25. 9): μηδεῖαν β || 14 Παμμένην Sylburg: παμένην β ||
24 Ἀσέα Bursian: ἄλιαν β Ἀλέα Siebelis | Εὐταία Σουμάτειον
Sylburg: εὐτασουμάτειον β || 25 Ἰασαία Περαιθεῖς Sylburg: ἰασαί
ἀπερέθεις β | Δίπαια Steph. Byz.: δειπαῖα R^{ms}PaVb δέιπε FP
δείπεα V || 26 λύκαια V: ἀλύκαια β || 27 Ζοῖτειον Steph. Byz.:
ζοῖτιον β | χαρισία Fa: χαρίσια β (sine accentu F)

- 4 Κναῦσον καὶ Παρώρεια· παρὰ δὲ Αἰγυπτῶν *** καὶ Σκιρ-
 τώνιον καὶ Μαλέα καὶ Κρῶμοι καὶ Βλένινα καὶ Λεῦκτρον·
 Παρρασίων <δὲ> Λυκοσουρεῖς, Θωκνεῖς, Τραπεζούντιοι,
 Προσεῖς, Ἀκακήσιον, Ἀκόντιον, Μακαρία, Δασέα· ἐκ δὲ
 Κυνουραίων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ Γόρτυς καὶ Θεισόα <ῆ> πρὸς 5
 Λυκαίῳ καὶ Λυκαιᾷται καὶ Ἀλίφθρα· ἐκ δὲ τῶν συντε-
 λούντων ἐς Ὀρχομενὸν Θεισόα, Μεθύδριον, Τεῦθις· προσ-
 εγένετο δὲ καὶ Τρίπολις ὀνομαζομένη, Καλλία καὶ Δίποινα
 5 καὶ Νώνακρις. τὸ μὲν δὴ ἄλλο Ἀρκαδικὸν οὔτε τι παρ-
 ἔλκε τοῦ κοινοῦ δόγματος καὶ συνελέγοντο ἐς τὴν Με- 10
 γάλην πόλιν σπουδῇ· Λυκαιᾷται δὲ καὶ Τρικολωνεῖς καὶ
 Λυκοσουρεῖς τε καὶ Τραπεζούντιοι μετεβάλλοντο Ἀρκάδων
 μόνοι, καί — οὐ γὰρ συνεχώρουν ἔτι τὰ ἄσθη τὰ ἀρχαῖα
 ἐκλιπεῖν — οἱ μὲν αὐτῶν καὶ ἄκοντες ἀνάγκη κατήγοντο
 6 ἐς τὴν Μεγάλην πόλιν, Τραπεζούντιοι δὲ ἐκ Πελοποννή- 15
 σου τὸ παράπαν ἐξεχώρησαν, ὅσοι γε αὐτῶν ἐλείφθησαν
 καὶ μὴ σφᾶς ὑπὸ τοῦ θυμοῦ παραντίκα διεχώρησαντο οἱ
 Ἀρκάδες· τοὺς δὲ αὐτῶν ἀνασωθέντας ἀναπλεύσαντας
 ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον συνόικους ἐδέξαντο μητροπολίτας
 τ' ὄντας καὶ ὁμωνύμους οἱ Τραπεζοῦντα ἔχοντες τὴν ἐν 20
 τῷ Εὐξείνῳ. Λυκοσουρεῦσι δὲ καὶ ἀπειθήσασιν ἐγένετο
 ὁμῶς παρὰ τῶν Ἀρκάδων αἰδῶς Δῆμητρός τε ἔνεκα καὶ
 7 Δεσποίνης ἐλθοῦσιν <ἐς> τὸ ἱερόν. τῶν δὲ ἄλλων τῶν κατ-
 ειλεγμένων πόλεων αἱ μὲν ἐς ἅπαν εἰσὶν ἐφ' ἡμῶν ἔρημοι,
 τὰς δὲ ἔχουσιν οἱ Μεγαλοπολῖται κώμας, Γόρτυνα, Διποί- 25

1 Παρώρεια Sylburg: παρωρία β | Αἰγυπτῶν Palmerius: αἰγυπ-
 τίων β | lac. ind. Siebelis <Αἴγυς> Curtius || 2 Μαλέα Krüger:
 μαλαία β || 3 suppl. L | Λυκοσουρεῖς Θωκνεῖς Sylburg: λύκος ὄρει-
 σθωκνεῖς (-κρεῖς V) β || 4 Ἀκόντιον Sylburg: ἀκόντι β || 5 Θεισόα
 Steph. Byz.: θίσαιο β, sed infra (7) θισόα VF θυσόα P | suppl.
 R^{sv}PaVb || 6 Λυκαιᾷται Clavier: λυκάται β λυκόγται Pa || 7 τεῦ-
 θις RPaVb: τευθίς VP θευτίς F || 8 δίποινα R^{sv}PaVb: δίποι β ||
 12 Λυκοσουρεῖς Sylburg: λυκοσουρεῖς β. || 16 γε Bekker: τε β ||
 17 ὑπὸ] ἀπὸ F || 19 Πόντον] τόπον F || 19.20 μητροπολίτας τ' ὄντας
 Bekker: μητροπόλιν τάττοντας β || 21 ἐγένετο] ἐνέμετο Schubart-
 Walz coll. 7. 25. 1, 5. 6. 8 || 22 post αἰδῶς lac. ind. Hitzig || 23 ἐλ-
 θοῦσιν Siebelis: ἐλθόντας β | suppl. Pa || 25 Γόρτυνα edd.: γόρ-
 τυνα β | διποινας θεισόαν R^{ms}PaVb et Steph. Byz.: διπιασθισο
 ἄν β

νας, Θεισόαν τὴν πρὸς Ὀρχομενῶι, Μεθύδριον, Τεῦθιν, Καλλιᾶς, Ἐλισσόντα· μόνη δὲ ἐξ αὐτῶν Παλλάντιον ἔμελλεν ἄρα ἡπιωτέρου πειρᾶσθαι καὶ τότε τοῦ δαίμονος. τοῖς δὲ Ἀλιφηρεῦσι παραμεμένηκεν ἐξ ἀρχῆς πόλιν σφᾶς καὶ
 5 ἐς τότε νομίζεσθαι. συνωικίσθη δὲ ἡ Μεγάλη πόλις ἐνι- 8
 αὐτῶι τε τῶι αὐτῶι καὶ μηνὶ {τε} ὀλίγοις ὕστερον ἢ τὸ
 πταῖσμα ἐγένετο Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεύκτροις, Φρασι-
 κλείδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντας, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς
 ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος καὶ δευτέρας, ἣν Δάμων Θούριος a. C. 371
 10 ἐνίκα στάδιον.

Μεγαλοπολίταις δὲ ἐς τὴν Θηβαίων συμμαχίαν ἐγγρα- 9
 φεῖσιν ἀπὸ Λακεδαιμονίων δεῖμα ἦν οὐδέν. ὥς δὲ ἐς τὸν
 πόλεμον τὸν ἱερὸν ὀνομασθέντα οἱ Θηβαῖοι κατέστησαν καὶ
 αὐτοῖς ἐπέκειντο οἱ Φωκεῖς, τὴν τε ὁμορον τῇ Βοιωτῶν
 15 ἔχοντες καὶ ὄντες οὐκ ἀδύνατοι χρήμασιν ἅτε τὸ ἱερὸν τὸ
 ἐν Δελφοῖς κατειληφότες, τηνικαῦτα οἱ Λακεδαιμόνιοι 10
 προθυμίας μὲν {οὖν} ἐνεκα Ἀρκάδας τε ἂν τοὺς ἄλλους καὶ
 τοὺς Μεγαλοπολίτας ἐποίησαν ἀναστάτους, ἀμνομένων
 δὲ αὐτῶν τε οὐκ ἀθύμως καὶ ἅμα τῶν περιοίκων ἀπρο-
 20 φασίστως σφίσιν ἐπικουρούντων, λόγου μὲν συνέπεσεν
 οὐδὲν ἄξιον γενέσθαι παρὰ οὐδετέρων· Φίλιππον δὲ τὸν
 Ἀμύντου καὶ Μακεδόνων τὴν ἀρχὴν οὐχ ἥμισα ἀδεηθῆναι
 τὸ ἔχθος τὸ Ἀρκάδων ἐς Λακεδαιμονίους ἐποίησε, καὶ
 Ἑλλήσιν ἐν Χαιρωνεῖαι καὶ αὐδὶς περὶ Θεσσαλίαν τοῦ ἀγῶ-
 25 νος οὐ μετέσχον οἱ Ἀρκάδες· χρόνον δὲ οὐ μετὰ πολὺν 11
 Ἀριστόδημος Μεγαλοπολίταις ἀνέφν τύραννος, Φιγαλεὺς
 μὲν γένος καὶ υἱὸς Ἀρτύλα, ποιησαμένου δὲ αὐτὸν Τριταίου
 τῶν οὐκ ἀδυνάτων ἐν Μεγάλῃ πόλει· τούτῳ τῶι Ἀριστο-
 δήμῳ καὶ τυραννοῦντι ἐξεγένετο ὁμως ἐπικληθῆναι Χρη-
 30 στῶι. ἐπὶ τούτῳ τυραννοῦντος ἐσβάλλουσιν ἐς τὴν Με-
 γαλοπολίτιν στρατιᾷ Λακεδαιμόνιοι καὶ τοῦ βασιλέως

4 πόλιν L: πόλις β || 6 del. Bekker || 14 τήν] γήν Bekker ||
 17 del. V || 19 αὐτῶν τε Bekker: τῶν τότε β | ἀθύμως Pa: -ων β ||
 20 ἐπικουρούντων Pa: ἐπίκουρον τῶι β | λόγου B^{ms}PaVb: λό-
 γωι β || 30 τούτου τυραννοῦντος Porson: τούτῳ τυραννοῦντι β

Κλεομένους ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Ἀκρότατος· ἐγε-
 νεαλόγησα δὲ ἤδη τὰ τε ἐς τοῦτον καὶ ἐς τὸ πᾶν γένος τῶν
 ἐν Σπάρτῃ βασιλέων. γενομένης δὲ ἰσχυρᾶς μάχης καὶ
 ἀποθανόντων πολλῶν παρ' ἀμφοτέρων κρατοῦσιν οἱ Με-
 γαλοπολίται τῇ συμβολῇ· καὶ ἄλλοι τε διεφθάρησαν 5
 Σπαρτιατῶν καὶ Ἀκρότατος, οὐδέ οἱ τὴν πατρώϊαν παρα-
 12 λαβεῖν ἐξεγένετο ἀρχήν. μετὰ δὲ Ἀριστόδημον τελευτήσαν-
 τα δύο μάλιστα ὕστερον γενεαῖς ἐντυράνησε Λυδιάδης,
 οἶκον μὲν οὐκ ἀφανοῦς, φύσιν δὲ φιλότιμος ὢν καὶ οὐχ
 ἥκιστα, ὥς ἐπέδειξεν ὕστερον, καὶ φιλόπολις. ἔσχε μὲν γὰρ 10
 ἔτι νέος ὢν τὴν ἀρχήν· ἐπεὶ δὲ ἤρχετο φρονεῖν, κατέπαυεν
 ἑαυτὸν ἐκὼν τυραννίδος, καίπερ ἐς τὸ ἀσφαλὲς ἤδη οἱ τῆς
 ἀρχῆς καθωρμισμένης. Μεγαλοπολιτῶν δὲ συντελούντων
 ἤδη τότε ἐς τὸ Ἀχαϊκόν, ὁ Λυδιάδης ἐν τε αὐτοῖς Μεγαλο-
 πολιταῖς καὶ ἐν τοῖς πᾶσιν Ἀχαιοῖς ἐγένετο οὕτω δόκιμος 15
 13 ὥς Ἀράτῳ παρισωθῆναι τὰ ἐς δόξαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ
 αὐτοὶ τε πανθήμεϊ καὶ ὁ τῆς οἰκίας βασιλεὺς τῆς ἐτέρας
 Ἄγις ὁ Εὐδαμίδου στρατεύουσιν ἐπὶ Μεγάλῃν πόλιν παρα-
 σκευῇ μείζονι καὶ ἀξιολογωτέραι τῆς ὑπὸ Ἀκροτάτου
 συναχθείσης· καὶ μάχῃ τε ἐπεξελθόντας τοὺς Μεγαλοπο- 20
 λίτας ἐνίκησαν καὶ μηχανήματα ἰσχυρὸν προσάγοντες τῷ
 τείχει τὸν πύργον τὸν ταύτῃ δι' αὐτοῦ σείουσι καὶ ἐς τὴν
 14 ὕστεράαν καταρρίφειν τῷ μηχανήματι ἤλπιζον. ἔμελλε
 δὲ ἄρα οὐχ Ἑλλήσιν ὁ Βορέας ἔσεσθαι μόνον τοῖς πᾶσιν
 ὄφελος, τοῦ Μήδων ναντικοῦ ταῖς Σηπιάσι προσράξας τὰς 25
 πολλὰς, ἀλλὰ καὶ Μεγαλοπολίτας ὁ ἄνεμος οὗτος ἐρρύ-
 σατο μὴ ἀλῶναι· κατέλυσέ τε γὰρ τὸ μηχανήμα τοῦ Ἀγι-
 δος καὶ διεφόρησεν ἐς ἀπώλειαν παντελῇ βιαίῳ τῷ πνεύ-
 ματι ὁμοῦ καὶ συνεχεῖ. ὁ δὲ Ἄγις ὅτῳ τὰ ἐκ τοῦ Βορέου
 μὴ ἐλεῖν τὴν Μεγαλόπολιν ἐγένετο ἐμποδῶν, ἔστιν ὁ τὴν 30
 ἐν Ἀχαΐᾳ Πελλήνην ἀφαιρεθεὶς ὑπὸ Ἀράτον καὶ Σικνω-

2 3. 6. 2

9 ὦν] ἐὼν F || 13 καθωρμισμένης Pa: καθορ- β || 24 οὐχ Pa:
 οὐκ β || 25 μῆδων B: μίδων β || 26 ἐρρύσατο V: ἐρύσατο β ||
 28 βιαίῳ τῷ] βιαιοτάτῳ P

νίων καὶ ὅστερον πρὸς Μαντινεῖαι χρησάμενος τῷ τέλει.
μετὰ δὲ οὐ πολὺν χρόνον Κλεομένης ὁ Λεωνίδου Μεγαλό- 15
πολιν κατέλαβεν ἐν σπονδαῖς. Μεγαλοπολιτῶν δὲ οἱ μὲν
ἐν τῇ νυκτὶ εὐθὺς τότε ἀμύνοντες τῇ πατρίδι ἐπεπτώκε-
σαν, ἔνθα καὶ Λυδιδάδην ἀγωνιζόμενον ἀξίως λόγου κατ-
έλαβεν ἐν τῇ μάχῃ τὸ χρεῶν· τοὺς δὲ αὐτῶν Φιλοποίμην ὁ
Κραύγιδος ὅσον τε τὰ δύο μέρη τῶν ἐν ἡλικίαι καὶ παῖδας
ἅμα ἔχων καὶ γυναικας διέφυγεν ἐς τὴν Μεσσηνίαν. Κλεο- 16
μένης δὲ τοὺς τε ἐγκαταληφθέντας ἐφόνευσεν καὶ κατέσκαπτε
10 τε καὶ ἔκαιε τὴν πόλιν. Μεγαλοπολίται μὲν δὴ τρόπον ὁποῖον
ἀνεσώσαντο τὴν αὐτῶν καὶ ὅποια κατελθοῦσιν αὐθις
ἐπράχθη σφίσι, δηλώσει τοῦ λόγου μοι τὰ ἐς Φιλοποί-
μενα· Λακεδαιμονίων δὲ τῷ δήμῳ τοῦ τῶν Μεγαλο-
πολιτῶν παθήματος μέτεστιν αἰτίας οὐδέν, ὅτι σφίσιν ἐκ
15 βασιλείας μετέστησεν ἐς τυραννίδα ὁ Κλεομένης τὴν πο-
λιτείαν.

Μεγαλοπολίταις δὲ καὶ Ἑραιεῦσι κατὰ τὰ εἰρημένα ἤδη 17
μοι τοῦ Βουφάγου ποταμοῦ περὶ τὰς πηγὰς εἰσιν ὄροι τῆς
χώρας. γενέσθαι δὲ τῷ ποταμῷ τὸ ὄνομα ἀπὸ Βουφάγου
20 φασὶν ἥρωος, εἶναι δὲ Ἰαπετοῦ τε παῖδα αὐτὸν καὶ Θόρνα-
κος. ταύτην καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ Θόρνακα ὀνομάζουσι.
λέγουσι δὲ καὶ ὥς ἐν Φολόῃ τῷ ὄρει τοξεύσειεν Ἀρτεμις
Βουφάγον ἔργα τολμήσαντα οὐχ δαῖα ἐς τὴν θεόν.

Ἴόντι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῶν πηγῶν, πρῶτα μὲν σε 28
25 ἐκδέξεται Μάραθα χωρίον, μετὰ δὲ αὐτὸ Γόργυς κώμη τὰ
ἐπ' ἐμοῦ, τὰ δὲ ἔτι ἀρχαιότερα πόλις. ἔστι δὲ αὐτόθι ναὸς
Ἀσκληπιοῦ λίθου Πεντελησίον, καὶ αὐτός τε οὐκ ἔχων πω
γένεια καὶ Ὑγείας ἀγαλμα· Σκόπα δὲ ἦν ἔργα. λέγουσι δὲ
οἱ ἐπιχώριοι καὶ τάδε, ὥς Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τὸν

12 49. 4 || 17 26. 8

1 μαντίνειαν P || 7 Κραύγιδος Sylburg: κράντιδος β || 10 ἔκαιε
τὴν Kuhn: ἐκάστην β || 14 ὅτι σφίσιν F: ὅστις σφίσιν V ὅστις φησὶν P
ἀλλ' ὅστις σφίσιν Porson || 20 ἀθόρνακος F || 21 <ἀπ' αὐτῆς> ταύ-
την Schubart-Walz || 24 σε RVaVb: γε β || 27 τε Bekker: γε β ||
28 Ὑγείας Amasaëus: ἀγέας β

- θώρακα καὶ δόρυ ἀναθείη τῷ Ἀσκληπιῷ· καὶ ἐς ἐμέ γε
 ἔτι ὁ θώραξ καὶ τοῦ δόρατος ἦν ἡ αἰχμή.
- 2 Τὴν δὲ Γόρτυνα ποταμὸς διέξεισιν ὑπὸ μὲν τῶν περὶ τὰς
 πηγὰς ὀνομαζόμενος Λούσιος, ἐπὶ λουτροῖς δὴ τοῖς Διὸς
 τεχθέντος· οἱ δὲ ἀπωτέρω τῶν πηγῶν καλοῦσιν ἀπὸ τῆς 5
 κώμης Γορτύνιον. οὗτος ὁ Γορτύνιος ὕδωρ ψυχρότατον
 παρέχεται ποταμῶν. Ἴστρον μὲν γε καὶ Ῥῆνον, ἔτι δὲ
 Ὑπανὴν τε καὶ Βορυσθένην καὶ ὅσων ἄλλων ἐν ὥραι χει-
 μῶνος τὰ ῥεύματα πήγνυται, τούτους μὲν χειμερίους κατὰ
 ἐμὴν δόξαν ὀρθῶς ὀνομάσαι τις ἂν, οἱ ῥέουσι μὲν διὰ γῆς 10
 τὸ πολὺ τοῦ χρόνου νειφομένης, ἀνάπλεως δὲ κρυμοῦ καὶ
 3 ὁ περὶ αὐτοὺς ἐστὶν ἀήρ· ὅσοι δὲ γῆν διεξίσσιν εἰς τῶν
 ὥρων ἔχουσιν καὶ θέρους σφίσι τὸ ὕδωρ πινόμενόν τε
 καὶ λουόμενους ἀνθρώπους ἀναψύχει, χειμῶνος δὲ ἀνιερὸν
 οὐκ ἔστι, τούτους ἐγὼ φημι παρέχεσθαι σφᾶς ὕδωρ ψυχρόν. 15
 ψυχρόν μὲν δὴ ὕδωρ καὶ Κύνου τοῦ διεξιόντος Ταρσεῖς καὶ
 Μέλανος τοῦ παρὰ Σίδην τὴν Παμφύλων· Ἄλεντος δὲ τοῦ
 ἐν Κολοφῶνι καὶ ἐλεγείων ποιηταὶ τὴν ψυχρότητα αἰδοῦσι.
 Γορτύνιος δὲ προήκει καὶ ἐς πλεον ψυχρότητος, μάλιστα
 <δὲ> ὥραι θέρους. ἔχει μὲν δὴ τὰς πηγὰς ἐν Θεισόαι τῇ 20
 Μεθυδριεῦσιν ὁμόρῳ· καθότι δὲ τῷ Ἀλφειῷ τὸ ῥεῦμα
 ἀνακοινοῖ, καλοῦσι Ῥαιτέας.
- 4 Τῇ χώραι δὲ τῇ Θεισόαι προσεχῆς κώμη Τεϋθίς ἐστι·
 πάλαι δὲ ἦν πόλις ἡ Τεϋθίς. ἐπὶ δὲ τοῦ πολέμου τοῦ
 πρὸς Ἰλίου ἰδίαί παρείχοντο οἱ ἐνταῦθα ἡγεμόνα· ὄνομα 25
 δὲ αὐτῷ Τεϋθιν, οἱ δὲ Ὀρνυτόν φασιν εἶναι. ὥς δὲ τοῖς
 Ἕλλησιν οὐκ ἐγένετο ἐπίφορα ἐξ Αὔλιδος πνεύματα, ἀλλὰ
 ἄνεμος σφᾶς βίαιος ἐπὶ χρόνον εἶχεν ἐγκλείσας, ἀφίκετο
 ὁ Τεϋθίς Ἀγαμέμνονι ἐς ἀπέχθειαν καὶ ὀπίσω τοὺς
 5 Ἀρκάδας ὧν ἤρχεν ἀπάξειν ἐμελλεν. ἐνταῦθα Ἀθηναῖν 30

18 fr. ad. el. 18 West; Mimn. 9. 5 West (v. l.)

1 ἀσκληπιῶν F || 7 γε] γὰρ ? Hitzig || 11 κρυμοῦ F || 17 Ἄλεν-
 τος Sylburg: ἀνελόντος β || 19 ψυχρότητος Pa: -α β || 20 suppl.
 RVaVb | Θεισόαι e Steph. Byz. (cf. 27. 4, 7): θεισία β || 22 ἀνα-
 κοινοῖ PaVb: -οῦσι β || 27 ἐγένετο P: ἐγένετο β

λέγουσι Μέλανι τῷ Ὡπος εἰκασμένην ἀποτρέπειν τῆς
 ὁδοῦ Τεῦθιν τῆς οἰκαδε· ὁ δέ, ἅτε οἰδοῦντος αὐτῷ τοῦ
 θυμοῦ, παῖει τὴν θεὸν τῷ δόρατι ἐς τὸν μηρόν, ἀπήγαγε
 δὲ καὶ ἐκ τῆς Αὐλίδος ὀπίσω τὸν στρατόν. ἀναστρέψας δὲ
 5 ἐς τὴν οἰκείαν, τὴν θεὸν ἔδοξεν αὐτὴν τετρωμένην φανῆναι
 οἱ τὸν μηρόν· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου κατέλαβε Τεῦθιν φθινώ-
 δης νόσος, μόνοις τε Ἀρκάδων τοῖς ἐνταῦθα οὐκ ἀπεδίδου
 καρπὸν οὐδένα ἢ γῆ. χρόνῳ δὲ ὕστερον ἄλλα τε ἐχρήσθη 6
 σφίσιν ἐκ Δωδώνης, ὅποια δρῶντες ἰλάσεσθαι τὴν θεὸν
 10 ἔμελλον, καὶ ἄγαλμα ἐποίησαντο Ἀθηναῖς ἔχον τραῦμα ἐπὶ
 τοῦ μηροῦ. τοῦτο καὶ αὐτὸς τὸ ἄγαλμα εἶδον, τελαμῶνι
 πορφυρῷ τὸν μηρόν κατειλημένον. καὶ ἄλλα ἐν Τεῦθιδι,
 Ἀφροδίτης τε ἱερὸν καὶ Ἀρτέμιδός ἐστι.

Ταῦτα μὲν δὴ ἐνταῦθά ἐστι· κατὰ δὲ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ 7
 15 Γόρτυνος ἐς Μεγάλην πόλιν πεποιήται μνημα τοῖς ἀπο-
 θανούσιν ἐν τῇ πρὸς Κλεομένην μάχῃ. τὸ δὲ μνημα τοῦτο
 ὀνομάζουσιν οἱ Μεγαλοπολῖται Παραιβασίον, ὅτι ἐς αὐτοὺς
 παρεσπόνδησεν ὁ Κλεομένης. Παραιβασίου δὲ ἔχεται πε-
 δῖον ἐξήκοντα σταδίων μάλιστα· καὶ πόλεως ἐρείπια Βρέν-
 20 θης ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ, καὶ ποταμὸς ἐξείσιν αὐτόθεν
 Βρενθεάτης καὶ ὅσον σταδίους προελθόντι πέντε κάτεισιν
 ἐς τὸν Ἀλφειόν.

Διαβάντων δὲ Ἀλφειὸν χώρα τε καλουμένη Τραπεζουν- 29
 τία καὶ πόλεώς ἐστὶν ἐρείπια Τραπεζοῦντος. καὶ αὐθις ἐπὶ
 25 τὸν Ἀλφειὸν ἐν ἀριστερᾷ καταβαίνοντι ἐκ Τραπεζοῦντος,
 οὐ πόρρω τοῦ ποταμοῦ Βάθος ἐστὶν ὀνομαζόμενον, ἐνθα
 ἄγουσι τελετὴν διὰ ἔτους τρίτου θεαῖς <ταῖς> Μεγάλαις·
 καὶ πηγὴ τε αὐτόθι ἐστὶν Ὀλυμπιάς καλουμένη, τὸν ἕτερον
 τῶν ἐνιαυτῶν οὐκ ἀπορρέουσα, καὶ πλησίον τῆς πηγῆς
 30 πῦρ ἄνεισι. λέγουσι δὲ οἱ Ἀρκάδες τὴν λεγομένην γιγάν-

1 Ὡπος Siebelis: ὠπὸς β || 4 ἀναστρέψας V: ἀναστρέψασαν β |
 ὁ δέ V || 7 τε Clavier: δέ β || 8 ἐχρήσθη V: ἐχρίσθη β || 9 ἰλάσε-
 σθαι Cobet: -σασθαι β || 12 κατειλημένον Pa: κατηλημένον β ||
 18 Παραιβασίου Sylburg: παραβασίου β || 19 Βρένθης Sylburg:
 βρενθης VP βερέθης F || 27 suppl. Schubart || 29 ἀπορρέουσα V:
 ἀπορέουσα β || 30 ἄνεισι Siebelis: ἀνίησι β

των μάχην καὶ θεῶν ἐνταῦθα καὶ οὐκ ἐν τῇ Θραικίᾳ γενέ-
σθαι Παλλήνῃ, καὶ θύουσιν ἀστραπαῖς αὐτόθι καὶ θυέλ-
2 λαις τε καὶ βρονταῖς. γιγάντων δὲ ἐν μὲν Ἰλιάδι οὐδεμίαν
ἐποίησατο Ὅμηρος μνήμην· ἐν Ὀδυσσεΐαι δὲ ἔγραψε μὲν
ὡς ταῖς Ὀδυσσεύως ναυσὶ Λαιστργόνες ἐπέλθοιεν γίγασι 5
καὶ οὐκ ἀνδράσιν εἰκασμένοι, ἐποίησε δὲ καὶ τὸν βασιλέα
τῶν Φαίακων λέγοντα εἶναι τοὺς Φαίακας θεῶν ἐγγύς
ὥσπερ Κύκλωπας καὶ τὸ γιγάντων ἔθνος. ἔν τε οὖν τούτοις
δηλοῖ θνητοὺς ὄντας καὶ οὐ θεῖον γένος τοὺς γίγαντας καὶ
σαφέστερον ἐν τῷιδε ἔτι· 10

ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι γιγάντεσσιν βασίλευεν·
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.

ἐθέλουσι δ' αὐτῷ λαὸς ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀνθρώπων οἱ πολλοὶ
3 καλεῖσθαι. δράκοντας δὲ ἀντὶ ποδῶν τοῖς γίγασιν εἶναι,
πολλαχῇ τε ὁ λόγος ἄλλῃ καὶ ἐν τῷιδε ἐδείχθη μάλιστα 15
ὡς ἔστιν εὐήθης. Ὀρόντην τὸν Σύρων ποταμὸν οὐ τὰ πάντα
ἐν ἰσοπέδῳ μέχρι θαλάσσης ῥέοντα, ἀλλὰ ἐπὶ κρημνόν τε
ἀπορῶγα καὶ ἐς κάταντες ἀπ' αὐτοῦ φερόμενον, ἠθέλησεν
ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἀναπλεῖσθαι ναυσὶν ἐκ θαλάσσης ἐς
Ἀντιόχειαν πόλιν· ἔλντρον οὖν σὺν πόνῳ τε καὶ δαπάνῃ 20
χρημάτων δρυζάμενος ἐπιτήδειον ἐς τὸν ἀνάπλου, ἐξέτρε-
4 πεν ἐς τοῦτο τὸν ποταμόν. ἀναξηρανθέντος δὲ τοῦ ἀρχαίου
ῥεύματος, κεραμεῖα τε ἐν αὐτῷ σορὸς πλέον ἢ ἐνός τε καὶ
δέκα εὐρέθη πηχῶν καὶ ὁ νεκρὸς μέγεθός τε ἦν κατὰ τὴν
σορὸν καὶ ἀνθρώπος διὰ παντός τοῦ σώματος. τοῦτον τὸν 25
νεκρὸν <ὁ> ἐν Κλάρῳ {ὁ} θεός, ἀφικομένων ἐπὶ τὸ χρηστή-
ριον τῶν Σύρων, εἶπεν Ὀρόντην εἶναι, γένους δὲ αὐτὸν εἶναι
τοῦ Ἰνδῶν. εἰ δὲ τὴν γῆν τὸ ἀρχαῖον οὐσαν ὑγρὰν ἔτι καὶ
ἀνάπλεων νοτίδος θερμαίνων ὁ ἥλιος τοὺς πρῶτους ἐποίη-

4 x 119—120 || 6 η 205—206 || 11 η 59—60

2 Παλλήνῃ Musurus: πελλήνῃ β || 4 ἔγραψε μὲν Pa: ἐγράψα-
μεν β || 8 Κύκλωπας Musurus: -ες β || 14 δράκοντας L: -ες β ||
23 κεραμεῖα Pa¹: κεραμαῖα β || 26 traí. Dindorf || 29 ὀτίδος F

σεν ἀνθρώπους, ποίαν εἰκός ἐστιν ἄλλην χώραν ἢ προτέραν τῆς Ἰνδῶν ἢ μείζονας ἀνεῖναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ γε καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι καὶ ὄψεως τῷ παραλόγῳ καὶ μεγέθει διάφορα ἐκτρέφει θηρία;

- 5 Τοῦ δὲ χωρίου τοῦ ὀνομαζομένου Βάθους σταδίους ὡς δέκα ἀφέστηκε καλουμένη Βάσιλις· ταύτης ἐγένετο οἰκιστῆς Κύπελος ὁ Κρεσφόντη τῷ Ἀριστομάχῳ τὴν θυγατέρα ἐκδούς· ἐπ' ἐμοῦ δὲ ἐρείπια ἢ Βάσιλις ἦν καὶ Δήμητρος ἱερὸν ἐν αὐτοῖς ἐλείπετο Ἐλευσινίας. ἐντεῦθεν δὲ
10 προῖων τὸν Ἀλφειὸν αὐθις διαβῆσθαι καὶ ἐπὶ Θωκνίαν ἀφίξει, τὸ ὄνομα ἀπὸ Θώκνου τοῦ Λυκάονος ἔχουσαν, ἐς ἅπαν δὲ ἐφ' ἡμῶν ἔρημον· ἐλέγετο δὲ ὁ Θῶκκος ἐν τῷ λόφῳ κτίσαι τὴν πόλιν. ποταμὸς δὲ ὁ Ἀμίνιος ῥέων παρὰ τὸν λόφον ἐς τὸν Ἐλισσόντα ἐκδίδωσι, καὶ οὐ πολὺ ἀπωθεν ἐς τὸν
15 Ἀλφειὸν ὁ Ἐλισσών.

Ὁ δὲ Ἐλισσών οὗτος ἀρχόμενος ἐκ κώμης ὁμωνύμου — 30 καὶ γὰρ τῇ κώμῃ τὸ ὄνομα Ἐλισσών ἐστι — τὴν τε Διπαιέων καὶ τὴν Λυκαῖαν χώραν, τρίτα δὲ αὐτὴν διεξελθὼν Μεγάλην πόλιν, σταδίοις ἀπωτέρω *** Μεγαλοπολίων τοῦ ἄστεως κάτεισιν ἐς τὸν Ἀλφειόν. πλησίον δὲ ἦδη τῆς πόλεως Ποσειδῶνός ἐστιν Ἐπόπτου ναός· ἐλείπετο δὲ τοῦ ἀγάλματος ἢ κεφαλῇ.

Διαιροῦντος δὲ τὴν Μεγάλην πόλιν τοῦ ποταμοῦ τοῦ 2 Ἐλισσόντος, καθὰ δὴ καὶ Κνίδον καὶ Μιτυλήνην δίχα οἱ εὐριποι νέμουσιν, ἐν μέρει τῷ πρὸς ἄρκτους, δεξιῷ δὲ κατὰ τὸ μετέωρον τοῦ ποταμοῦ, πεποιήται σφισιν ἀγορά. περίβολος δὲ ἐστὶν ἐν ταύτῃ λίθων καὶ ἱερὸν Λυκαίου Διός, ἔσοδος δὲ ἐς αὐτὸ οὐκ ἐστι· τὰ γὰρ ἐντός ἐστι δὴ σύνοπτα, βωμοὶ τέ εἰσι τοῦ θεοῦ καὶ τράπεζαι δύο καὶ αἶτοὶ ταῖς
30 τραπέζαις ἴσοι καὶ ἄγαλμα Πανὸς λίθου πεποιημένον·

2 ἀνεῖναι Amasaeus: ἂν εἶναι β || 6 ἀφέστηκεν ἢ Spiro | Βάσιλις Steph. Byz.: βασιλὶς β || 14 Ἐλισσόντα Sylburg: ἔλισσοῦντα β || 19 lac. habet Pa <εἴκοσι> σταδίοις O. Müller <τριάκοντα> ἀπωτέρω Clavier ἀπωτέρω <τεσσαράκοντα> Corais || 28 γὰρ] δὲ Madvig | δὴ] γὰρ Madvig

- 3 ἐπὶ κλησὶς δὲ Σινόεις ἐστὶν αὐτῷ {δέ}, τὴν τε ἐπὶ κλησὶν
γενέσθαι τῷ Πανὶ ἀπὸ νύμφης Σινόης λέγουσι, ταύτην δὲ
σὺν ἄλλαις τῶν νυμφῶν καὶ ἰδία γενέσθαι τροφὸν τοῦ
Πανός. ἔστι δὲ πρὸ τοῦ τεμένους τούτου χαλκοῦν ἄγαλμα
Ἀπόλλωνος θέας ἄξιον, μέγεθος μὲν ἐς πόδας δώδεκα, ἔκο- 5
μίσθη δὲ ἐκ τῆς Φιγαλέων συντέλεια ἐς κόσμον τῇ Με-
4 γάλῃ πόλει. τὸ δὲ χωρίον, ἔνθα τὸ ἄγαλμα ἱδρυτο ἐξ ἀρχῆς
ὑπὸ Φιγαλέων, ὀνομάζεται Βᾶσσαι· τῷ θεῷ δὲ ἡ ἐπὶ-
κλησὶς ἠκολούθηκε μὲν ἐκ τῆς Φιγαλέων, ἐφ' ὅτῳ δὲ ὄνο-
μα ἔσχεν Ἐπικούριος, δηλώσει μοι τὰ ἐς Φιγαλέας τοῦ 10
λόγου. ἔστι δὲ ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα οὐ μέγα
Μητρὸς θεῶν, τοῦ ναοῦ δέ, ὅτι μὴ οἱ κίονες, ἄλλο ὑπό-
λοιπον οὐδέν.
- 5 Πρὸ δὲ τοῦ ναοῦ τῆς Μητρὸς ἀνδριὰς μὲν οὐδεὶς ἐστὶ,
δῆλα δὲ ἦν τὰ βάθρα, ἐφ' ὧν ἀνδριάντες ποτὲ ἐστήκεσαν. 15
ἐλεγείον δὲ ἐπὶ ἐνὸς γεγραμμένον τῶν βάθρων Διοφάνους
φησὶν εἶναι τὴν εἰκόνα, Δαίου μὲν υἱοῦ, συντάξαντος δὲ
ἀνδρὸς πρώτου Πελοπόννησον τὴν πᾶσαν ἐς τὸν ὀνομα-
6 σθέντα Ἀχαιῶν σύλλογον. στοὰν δὲ τῆς ἀγορᾶς ὀνομαζο-
μένην Φιλίππειον οὐ Φίλιππος ἐποίησεν ὁ Ἀμύντων, χαρι- 20
ζόμενοι δὲ οἱ Μεγαλοπολίται τὴν ἐπωνυμίαν διδόασιν αὐ-
τῷ τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐρμού δὲ Ἀκακησίον πρὸς αὐτῇ
ναὸς κατεβέβλητο, καὶ οὐδὲν ἐλείπετο ὅτι μὴ χελώνη λί-
θου. ταύτης δὲ ἔχεται τῆς Φιλίππειον μέγεθος ἀποδέουσα
ἐτέρα στοά, Μεγαλοπολίταις δὲ αὐτόθι ὠικοδομημένα 25
ἐστὶ τὰ ἀρχεῖα, ἀριθμὸν οἰκήματα ἕξ· ἐν ἐνὶ δὲ ἐστὶν αὐ-
τῶν Ἐφεσίας ἄγαλμα Ἀρτέμιδος καὶ ἐν ἐτέρῳ χαλκοῦς
- 7 Πὰν πηχναῖος ἐπὶ κλησὶν Σκολείτας. μετεκομίσθη δὲ ἀπὸ
λόφου τοῦ Σκολείτα· καὶ ὁ λόφος οὗτος τοῦ τείχους ἐστὶν

10 41. 8

1 ἐπὶ κλησὶς Bekker: -ιν β | del. Bekker || 6 συντέλεια Schubart-
Walz: συντελείας β || 8 βᾶσσαι Pa: βάσσαι VP βέσσαι F || 9 Φιγα-
λέων Musurus: -έως β || 12 κίον ἐς F || 20 φιλίππειον RPaVb:
φιλίππειον β, item 24 || 29 σκολείτα V: σκολίτα β

ἐντός, ἀπὸ δὲ αὐτοῦ κάτεισιν ὕδωρ ἐς τὸν Ἐλισσόντα ἐκ
 πηγῆς. τῶν ἀρχείων δὲ ὀπισθε ναὸς Τύχης καὶ ἄγαλμα
 λίθου πεποίηται ποδῶν πέντε οὐκ ἀποδέον. στοὰν δὲ ἦν-
 5 τινα καλοῦσι Μυρόπωλιν, ἔστι μὲν τῆς ἀγορᾶς, οἰκοδο-
 μήθη δὲ ἀπὸ λαφύρων, ἥνικα τὸ πταῖσμα ἐγένετο Ἀκρο-
 τάτῳ τῷ Κλεομένους καὶ Λακεδαιμονίων τοῖς συστρα-
 τεύσασι, μαχεσαμένοις πρὸς Ἀριστόδημον τυραννίδα ἐν
 Μεγάλῃ πόλει τότε ἔχοντα. Μεγαλοπολίταις δὲ ἐπὶ τῆς 8
 ἀγορᾶς ἔστιν ὀπισθεν τοῦ περιβόλου τοῦ ἀνειμένου τῷ
 10 Λυκαίῳ Διὶ ἀνὴρ ἐπειρασμένος ἐπὶ στήλῃ, Πολύβιος
 Λυκόρτα· γέγραπται δὲ καὶ ἐλεγεία ἐπ' αὐτῷ λέγοντα
 ὡς ἐπὶ γῆν καὶ θάλασσαν πᾶσαν πλανηθείη, καὶ ὅτι σύμ-
 μαχος γένοιτο Ῥωμαίων καὶ παύσειεν αὐτοὺς ὀργῆς <τῆς>
 ἐς τὸ Ἑλληνικόν. συνέγραψε δὲ ὁ Πολύβιος οὗτος καὶ ἄλλα
 15 ἔργα Ῥωμαίων καὶ ὡς Καρχηδονίοις κατέστησαν ἐς πό-
 λεμον, αἰτία τε ἣτις ἐγένετο αὐτοῦ καὶ ὡς ὅπῃ οὐκ ἄνευ 9
 κινδύνων μεγάλων Ῥωμαῖοι Σικιπίωνι *** ὄντινα Καρχη-
 δονιακὸν ὀνομάζουσι τέλος τε ἐπιθέντα τῷ πολέμῳ καὶ
 τὴν Καρχηδόνα καταβαλόντα ἐς ἔδαφος. ὅσα μὲν δὴ Πο-
 20 λυβίῳ παραινούντι ὁ Ῥωμαῖος ἐπεΐθετο, ἐς ὀρθὸν ἐχώ-
 ρησεν αὐτῷ· ἃ δὲ οὐκ ἠκροῶτο διδάσκοντος, γενέσθαι
 οἱ λέγουσιν ἁμαρτήματα. Ἑλλήνων δὲ ὁπόσαι πόλεις ἐς τὸ
 Ἀχαικὸν συνετέλουν, παρὰ Ῥωμαίων εὗραντο αὗται Πο-
 λυβιὸν σφισι πολιτείας τε καταστήσασθαι καὶ νόμους
 25 θεῖναι. τῆς δ' εἰκόνης τοῦ Πολυβίου τὸ βουλευτήριόν ἐστιν
 ἐν ἀριστερᾷ.

Τοῦτο μὲν δὴ ἐστὶν ἐνταῦθα, στοὰν δὲ τῆς ἀγορᾶς Ἀρι- 10
 στάνδρειον ἐπὶ κλησιν ἄνδρα τῶν ἀστῶν Ἀρίστανδρον οἰκο-
 δομῆσαι λέγουσι. ταύτης τῆς στοᾶς ἔστιν ἐγγυτάτῳ ὡς
 10 πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα ἱερὸν Σωτῆρος ἐπὶ κλησιν Διός·
 10 κεκόσμηται δὲ περίεξι κίοσι. καθεζομένῳ δὲ τῷ Διὶ ἐν θρό-

6 συστρατεύσασι V: συστρατεύσασι β v.l. ad μαχεσαμένοις esse
 putant Schubart-Walz || 8 τότε Clavier: ποτὲ β || 13 suppl.
 Schubart-Walz || 17 ῥωμαῖοι F: ῥωμαίοις β | σικιπιώνια τινα R^{ms}
 PaVb Σικιπιώνων τινα Clavier <ἐκράτησαν στρατηγοῦντος αὐτοῖς>
 Σικιπιώνος, ὄντινα Kayser

- νωι παρεστήκασι τῇ μὲν ἡ Μεγάλη πόλις, ἐν ἀριστεραῖ δὲ Ἀρτέμιδος Σωτείρας ἄγαλμα. ταῦτα μὲν λίθου τοῦ Πεν-
 τελησίου Ἀθηναῖοι Κηφισόδοτος καὶ Ξενοφῶν εἰργάσαντο.
- 31 τὸ δὲ ἕτερον πέρας τῆς στοᾶς παρέχεται τὸ πρὸς ἡλίον
 δυσμῶν περίβολον θεῶν ἱερὸν τῶν Μεγάλων. αἱ δὲ εἰσιν 5
 αἱ Μεγάλαι θεαὶ Δημήτηρ καὶ Κόρη, καθότι ἐδήλωσα ἥδη
 καὶ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ συγγραφῇ· τὴν Κόρην δὲ Σώτειραν
 καλοῦσιν οἱ Ἀρκάδες. ἐπειρασμένοι δὲ ἐπὶ τύπων πρὸ
 τῆς ἐσόδου τῇ μὲν Ἀρτεμις, τῇ δὲ Ἀσκληπιὸς ἐστὶ καὶ
 2 Ὑγεία. θεαὶ δὲ αἱ Μεγάλαι Δημήτηρ μὲν λίθον διὰ πάσης, 10
 ἡ δὲ Σώτειρα τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα ξύλον πεποίηται· μέ-
 γεθος δὲ ἑκατέρας πέντε πον καὶ δέκα εἰσὶ πόδες. τὰ τε
 ἀγάλματα *** καὶ πρὸ αὐτῶν κόρας ἐποίησεν οὐ μεγάλας,
 ἐν χιτῶσί τε καθήκουσιν ἐς σφυρὰ καὶ ἀνθῶν ἀνάπλεων
 ἑκατέρα τάλαρον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φέρει· εἶναι δὲ θυγα- 15
 τέρεις τοῦ Δαμοφῶντος λέγονται, τοῖς δὲ ἐπανάγουσιν ἐς
 τὸ θειότερον δοκεῖ σφᾶς Ἀθηναῖν τε εἶναι καὶ Ἀρτεμιν τὰ
 3 ἄνθη μετὰ τῆς Περσεφόνης συλλεγούσας. ἔστι δὲ καὶ
 Ἡρακλῆς παρὰ τῇ Δήμητρὶ μέγεθος μάλιστα πήχεος·
 τοῦτον τὸν Ἡρακλέα εἶναι τῶν Ἰδαίων καλουμένων Δακτύ- 20
 λων Ὀνομάκριτός φησιν ἐν τοῖς ἔπεσι. κεῖται δὲ τράπεζα
 ἔμπροσθεν, ἐπειρασμένοι τε ἐπ' αὐτῇ δύο τέ εἰσιν Ὠραὶ
 καὶ ἔχων Πὰν σύριγγα καὶ Ἀπόλλων κιθαρίζων· ἔστι δὲ
 καὶ ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτοῖς εἶναι σφᾶς θεῶν τῶν πρώτων.
 4 πεποιήνται δὲ ἐπὶ τραπέζῃ καὶ Νύμφαι· Νέδα μὲν Δία φέ- 25
 ρουσά ἐστὶ νήπιον παῖδα, Ἀνθρακία δὲ νύμφη τῶν Ἀρκα-
 δικῶν καὶ αὕτη δαῖδα ἔχουσα ἐστίν, Ἀγνώ δὲ τῇ μὲν ὕδριαν,

7 4. 1. 5 — 6 || 21 fr. 4 Kinkel

4 ἔχεται Hitzig || 5 περιβόλον — ἱεροῦ Hitzig || 13 lac. ind.
 Bekker qui <Δαμοφῶν> excidisse putat || 14 σφυρὰ V: φυρὰ β ||
 19 πήχεος (vel πήχυς) Hitzig coll. 5. 24. 3, 4, 10. 15. 2: πήχυν β
 <ἐς> πήχυν Seemann || 20 ἰουδαίων F || 25 ἐπὶ <τῇ> Siebelis |
 Νέδα G. Hermann: ναῖδα β || 26 ἐστὶ] ἔτι Schubart-Walz coll.
 8. 47. 3

ἐν δὲ τῇ ἐτέραι χειρὶ φιάλην· Ἀγχιρώς δὲ καὶ Μυρτωέσσης
 εἰσὶν ὕδρῳ τὰ φορήματα, καὶ ὕδωρ δῆθεν ἀπ' αὐτῶν
 κάτεισιν. τοῦ περιβόλου δὲ ἐστὶν ἐντὸς Φιλίου Διὸς ναός,
 Πολυκλείτου μὲν τοῦ Ἀργείου τὸ ἄγαλμα, Διονύσωι δὲ ἐμ-
 5 φερές· κόθορνοί τε γὰρ τὰ ὑποδήματά ἐστιν αὐτῷ καὶ
 ἔχει τῇ χειρὶ ἔκπωμα, τῇ δὲ ἐτέραι θύρσον, κάθηται δὲ
 αἰτὸς ἐπὶ τῷ θύρσῳ· καίτοι γε <τοῖς> ἐς Διόνυσον λεγο-
 μένοις τοῦτο οὐχ ὁμολογοῦν ἐστι. τοῦτου δὲ ὀπισθεν τοῦ 5
 ναοῦ δένδρων ἐστὶν ἄλσος οὐ μέγα, θριγκῶι περιεχόμενον·
 10 ἐς μὲν δὴ τὸ ἐντὸς ἔσοδος οὐκ ἐστὶν ἀνθρώποις, πρὸ δὲ αὐ-
 τοῦ Δήμητρος καὶ Κόρης ὅσον τε ποδῶν τριῶν εἰσὶν ἀγάλ-
 ματα. ἐστὶ δὲ ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν Μεγάλων θεῶν καὶ
 Ἀφροδίτης ἱερόν. πρὸ μὲν δὴ τῆς ἐσόδου ξόανά ἐστιν ἄρ-
 χαῖα, Ἥρα καὶ Ἀπόλλων τε καὶ Μοῦσαι· ταῦτα κομισθῆ-
 15 ναί φασιν ἐκ Τραπεζοῦντος. ἀγάλματα δὲ ἐν τῷ ναῷ Δα-
 μοφῶν ἐποίησεν Ερμῆν ξύλου καὶ Ἀφροδίτης ξόανον· καὶ
 ταύτης χειρὲς εἰσι λίθου καὶ πρόσωπόν τε καὶ ἄκροι πόδες.
 τὴν δὲ ἐπίκλησιν τῇ θεῷ Μαχανίτιν ὀρθότατα ἔθεντο
 ἐμοὶ δοκεῖν· Ἀφροδίτης {τε} <γὰρ> ἔνεκα καὶ ἔργων τῶν
 20 ταύτης πλεῖστα μὲν ἐπιτεχνήσεις, παντοῖα δὲ ἀνθρώποις
 ἀνευρημένα ἐς λόγους ἐστίν. ἐστήκασι δὲ καὶ ἀνδριάντες 7
 ἐν οἰκήματι, Καλλιγνώτου τε καὶ Μέντα καὶ Σωσιγένους
 τε καὶ Πώλου· καταστήσασθαι δὲ οὗτοι Μεγαλοπολίταις
 λέγονται πρῶτον τῶν Μεγάλων θεῶν τὴν τελετήν, καὶ τὰ
 25 δρώμενα τῶν Ἐλευσίνι ἐστὶ μμήματα. κεῖται δὲ ἐντὸς τοῦ
 περιβόλου θεῶν τοσάδε ἄλλων ἀγάλματα τὸ τετράγωνον
 παρεχόμενα σχῆμα, Ερμῆς τε ἐπίκλησιν Ἀγήτωρ καὶ Ἀπόλ-
 λων καὶ Ἀθηναῖα τε καὶ Ποσειδῶν, ἔτι δὲ Ἥλιος ἐπωνυμίαν
 ἔχων Σωτὴρ {δὲ εἶναι} καὶ Ἥρακλῆς. ὠικοδόμηται δὲ καὶ

1 Ἀγχιρώς Dindorf: ἀρχιρώς β || 2 ὕδρῳ Musurus: ὕδρια β
 ὕδρια β || 7 suppl. Pa <τοῖς> γε Porson || 11 ὅσον Va: ὅσω β |
 τε V: γε β || 18 ἔθεντο Vb: ἔθετο β || 19 del. Schubart-Walz |
 suppl. Clavier || 21 λόγους] δόλους Dindorf || 25 μμήματα Pa:
 μιμητὰ β μνήματα RVaVb || 29 del. RPaVb δὴ εἶναι Sylburg
 εἶναι Spiro

σφισι <μέγαρον> μεγέθει μέγα, καὶ ἄγουσιν ἐνταῦθα τὴν τελετὴν ταῖς θεαῖς.

- 8 Τοῦ ναοῦ δὲ τῶν Μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἱερὸν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης· λίθου δὲ τὸ ἄγαλμα ποδῶν ὀκτὼ μάλιστα· ταινίαι δὲ ἐπέχουσι διὰ παντὸς τὸ βάθρον. ἐς τοῦτο τὸ ἱερὸν γυναιξὶ 5 μὲν τὸν πάντα ἐστὶν ἔσοδος χρόνον, οἱ δὲ ἄνδρες οὐ πλέον ἢ ἅπαξ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐς αὐτὸ ἐσίασι. γυμνάσιον δὲ τῇ ἀγορᾷ συνεχὲς κατὰ ἡλίου δυσμᾶς ἐστὶν ὠικοδομημένον. τῆς 9 στοᾶς δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ Μακεδόνοιο Φιλίππου καλοῦσι, ταύτης εἰσὶ δύο ὀπισθεν λόφοι, οὐκ ἐς ὕψος ἀνήκοντες· ἐρείπια δὲ 10 Ἀθηνᾶς ἱεροῦ Πολιάδος <καὶ> ἐπὶ αὐτῶν {καὶ} τῷ ἐτέρῳ ναὸς ἐστὶν Ἥρας Τελέας, ὁμοίως καὶ ταῦτα ἐρείπια. ὑπὸ τούτῳ τῷ λόφῳ Βάθυλλος καλουμένη πηγὴ συντελεῖ καὶ αὕτη τῷ ποταμῷ Ἐλισσόντι ἐς μέγεθος.
- 32 Τοσάδε ἐνταῦθα ἀξιόχρεα ἦν· ἡ δὲ ἐπέκεινα τοῦ ποτα- 15 μοῦ μοῖρα ἢ κατὰ μεσημβρίαν παρείχετο ἐς μνήμην θεάτρον μέγιστον τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἐν δὲ αὐτῷ καὶ ἀέναός ἐστιν ὕδατος πηγὴ. τοῦ θεάτρον δὲ οὐ πόρῳ λείπεται τοῦ βουλευτηρίου θεμέλια, ὃ τοῖς μυρίοις ἐπεποιήτο Ἀρκάδων· ἔκα- 20 λεῖτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναθέντος Θεοσίλιον. πλησίον δὲ οἰκίαν, 20 ἰδιώτου κατ' ἐμὲ κτῆμα ἀνδρός, ὃ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐποίησαν· ἔστι δὲ ἄγαλμα Ἀμμωνος πρὸς τῇ οἰκίᾳ, τοῖς τετραγώνοις Ἑρμαῖς εἰκασμένον, κέ- 2 ρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχον κριοῦ. τὸ δὲ τῶν Μουσῶν Ἀπόλ- 25 λωνός τε ἱερὸν καὶ Ἑρμοῦ, κατασκευασθέν σφισιν ἐν κοινῷ, 25 παρείχετο {δὲ} ἐς μνήμην θεμέλια οὐ πολλά· ἦν δὲ καὶ τῶν Μουσῶν μία. ἔστι καὶ Ἀπόλλωνος ἄγαλμα, κατὰ τοὺς Ἑρ- 30 μᾶς τοὺς τετραγώνους τέχνην. ἐρείπια δὲ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἦν τὸ ἱερὸν, πλὴν ὅσον πρόναός τε ἐλείπετο ἔτι καὶ ἀγάλματα ἀριθμὸν τρία, ἐπὶ κλησὶς δὲ Οὐρανία, τῇ δ' 3 ἔστι Πάνδημος, τῇ τρίτῃ δὲ οὐδὲν ἐτίθεντο. ἀπέχει δὲ οὐ 30 πολὺ Ἄρεως βωμός, ἐλέγετο δὲ ὥς καὶ ἱερὸν ἐξ ἀρχῆς

1 suppl. Schubart-Walz coll. 1. 39. 5 <ἱερὸν> Musurus lac. ind. Pa || 11 trai. Hitzig | αὐτῶν Schubart: -ῶι β || 21 δ] τὸ F om. L del. Schubart-Walz || 26 del. L || 27 ἐστι] ἔτι R^v PaVb || 29 πρόναος Sylburg: -ον β || 30 ἐπὶ κλησὶς Schubart: -ιν β

οικοδομηθεῖν τῷ θεῷ. πεποιήται δὲ καὶ στάδιον ὑπὲρ
 τῆς Ἀφροδίτης τῇ μὲν ἐπὶ τὸ θέατρον καθῆκον — καὶ
 κρήνη σφίσις ἐστὶν αὐτόθι, ἣν ἱερὰν Διονύσου νομίζουσι —,
 κατὰ δὲ τὸ ἕτερον τοῦ σταδίου πέρας Διονύσου ναὸς ἐλέ-
 5 γετο ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεραυνωθῆναι γενεαῖς δύο ἑμοῦ πρότε-
 ρον, καὶ ἐρείπια οὐ πολλὰ ἔτι ἐς ἐμὲ ἦν αὐτοῦ. Ἑρακλέους
 δὲ κοινὸς καὶ Ἑρμοῦ πρὸς τῷ σταδίῳ ναὸς μὲν οὐκ ἔτι
 ἦν, μόνος δὲ σφίσι βωμὸς ἐλείπετο. ἔστι δὲ ἐν τῇ μοίρᾳ 4
 ταύτῃ λόφος πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον καὶ Ἀγροτέρας ἐν αὐ-
 10 τῷ ναὸς Ἀρτέμιδος, ἀνάθημα Ἀριστοδήμου καὶ τοῦτο. τῆς
 δὲ Ἀγροτέρας ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τέμενος· ἐνταῦθα ἔστι μὲν
 ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ καὶ ἀγάλματα, αὐτὸς τε καὶ Ὑγεία, εἰσὶ
 δὲ ὑποκαταβάντι ὀλίγον θεοί — παρέχονται δὲ καὶ οὗτοι
 σχῆμα τετραγώνων, Ἐργάται δὲ ἐστὶν αὐτοῖς ἐπὶ κλησίς —
 15 Ἀθηνᾶ τε Ἐργάνη καὶ Ἀπόλλων Ἀγνιεὺς· τῷ δὲ Ἑρμῇ
 καὶ Ἑρακλεῖ καὶ Εἰλειθυίᾳ πρόσσεστιν ἐξ ἐπῶν τῶν Ὀμή-
 ρου φήμη, τῷ μὲν Διὸς τε αὐτὸν διάκονον εἶναι καὶ ὑπὸ
 τὸν Αἰδὼν ἄγειν τῶν ἀπογινομένων τὰς ψυχάς, Ἑρακλεῖ
 δὲ ὡς πολλοὺς τε καὶ χαλεποὺς τελέσειεν ἄθλους· Εἰλει-
 20 θυίᾳ δὲ ἐποίησεν ἐν Ἰλιάδι ὠδῖνας γυναικῶν μέλειν. ἔστι
 δὲ καὶ ἄλλο ὑπὸ τὸν λόφον τοῦτον Ἀσκληπιοῦ Παιδὸς ἱερὸν·
 τούτου μὲν δὴ τὸ ἄγαλμα ὀρθὸν πεποιήται πηχναῖον μά-
 λιστα, Ἀπόλλωνος δὲ ἐν θρόνῳ κάθηται ποδῶν ἐξ οὐκ ἀπο-
 δέον μέγεθος. ἀνάκειται δὲ αὐτόθι καὶ ὅσα ὑπερηρκότα
 25 ἢ ὡς ἀνθρώπου δοκεῖν· καὶ δὴ καὶ ἐλέγετο ἐπ' αὐτοῖς εἶναι
 τῶν γιγάντων ἐνός, οὗς ἐς τὴν συμμαχίαν τῆς Πέας ἤθροισ-
 σεν Ὀπλάδαμος, ἃ δὴ καὶ {ἐς} ὕστερον ἐπέξεισιν ἡμῖν ὁ
 λόγος. τούτου δὲ ἐστὶ πηγὴ τοῦ ἱεροῦ πλησίον, καὶ ἀπ'
 αὐτῆς ὁ Ἐλισσὼν τὸ ὕδωρ δέχεται κατερχόμενον.

17 ω 1–4, 9–10, 99–100 || 19 Θ 362–369 || 20 Π 187,
 T 103 || 27 36. 2

1 οἰκοδομηθεῖν Siebelis: ὠι- β ὠικοδομήθη P || 12 ἀγάλματα
 Amasaesus: ἄγαλμα β || 17 φήμη V¹: φημί β || 18 ἀπογενομένων
 Hitzig || 24 ὑπερηρκότα Porson: ὑπερήκοντα β || 26 πέας L:
 ἡρέας β || 27 delevi cf. 4. 29. 12 ἐς <πλέον> Schubart

- 33 *Εἰ δὲ ἡ Μεγάλη πόλις προθυμία τε τῇ πάσῃ συνοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀρκάδων καὶ ἐπὶ μεγίσταις τῶν Ἑλλήνων ἐλπίσιν ἐς αὐτὴν κόσμον τὸν ἅπαντα καὶ εὐδαιμονίαν τὴν ἀρχαίαν ἀφήρηται καὶ τὰ πολλά ἐστὶν αὐτῆς ἐρείπια ἐφ' ἡμῶν, θαῦμα οὐδὲν ἐποιησάμην, εἰδὼς τὸ δαιμόνιον νεώ- 5 τερα αἰεὶ τινα ἐθέλον ἐργάζεσθαι, καὶ ὁμοίως τὰ πάντα τὰ τε ἐχρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ τὰ γινόμενά τε καὶ ὅποσα ἀπόλλυνται μεταβάλλουσιν τὴν τύχην, καὶ ὅπως ἂν αὐτῇ παρ-*
- 2 *ιστῇται μετὰ ἰσχυρᾶς ἀνάγκης ἄγουσαν. Μυκῆναι μὲν γε, τοῦ πρὸς Ἰλίοι πολέμου τοῖς Ἑλλησιν ἡγησαμένη, καὶ 10 Νῆνος, ἔνθα ἦν Ἀσσυρίοις βασιλεία, καὶ Βοιωτῖαι Θῆβαι προστῆναι τοῦ Ἑλληνικοῦ ποτε ἀξιοθεῖσαι, αἱ μὲν ἡρῆμωνται πανώλεθροι, τὸ δὲ ὄνομα τῶν Θηβῶν ἐς ἀκρόπολιν μόνην καὶ οἰκήτορας καταβέβηκεν οὐ πολλούς. τὰ δὲ ὑπερηκότα πλούτῳ τὸ ἀρχαῖον, Θῆβαί τε αἱ Αἰγύπτιοι καὶ ὁ 15 Μινύης Ὀρχομενός καὶ ἡ Δῆλος τὸ κοινὸν Ἑλλήνων ἐμπόριον, αἱ μὲν ἀνδρὸς ἰδιώτου μέσου δυνάμει χρημάτων καταδέουσιν ἐς εὐδαιμονίαν, ἡ Δῆλος δέ, ἀφελόντι τοὺς ἀφικνουμένους παρ' Ἀθηναίων ἐς τοῦ ἱεροῦ τὴν φρουράν,*
- 3 *Δηλίων γε ἔνεκα ἔρημός ἐστιν ἀνθρώπων. Βαβυλῶνος δὲ 20 τοῦ μὲν Βήλου τὸ ἱερὸν λείπεται, Βαβυλῶνος δὲ ταύτης, ἣν τινα εἶδε πόλεων τῶν τότε μεγίστην ἥλιος, οὐδὲν ἔτι ἦν εἰ μὴ τεῖχος, καθὰ καὶ Τίρυνθος τῆς ἐν τῇ Ἀργολίδι. ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὁ δαίμων εἶναι τὸ μηδέν· ἡ δὲ Ἀλεξάνδρου πόλις ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἡ Σελεύκου παρὰ τῷ Ὀρόν- 25 τη χθές τε ὠκισμέναι καὶ πρῶτην ἐς τοσοῦτο ἐπιδεδώκασιν*
- 4 *μεγέθους καὶ εὐδαιμονίας, ὅτι σφᾶς ἡ τύχη δεξιούται. ἐπιδείκνυται δὲ καὶ ἐν τῷιδε ἔτι τὴν ἰσχὺν μείζονα καὶ θαύματος πλείονος ἢ κατὰ συμφορὰς καὶ εὐπραγίας πόλεων·*

2 ὑπὸ Va: ἀπὸ β Phral. || 4 αὐτῆς om. Phral. || 8 παριστῆται Dindorf: παρίσθεται β Phral. || 9 μὲν γε] τε γάρ Phral. || 10 τοῦ — ἡγησαμένη om. Phral. || 11 ἔνθα — βασιλεία om. Phral. | Βοιωτῖαι — 15 Αἰγύπτιοι] θῆβαι βοιωτῖαι καὶ αἰγύπτιοι Phral. || 12 ἀξιοθεῖσαι V: ἀξιοθῆσαι β | ἡρῆμωνται F Phral.: ἐρῆμωνται VP || 15 Αἰγύπτιαι Siebelis cf. I. 42. 3 || 26 ὠκισμέναι V Phral.: -μένον FF

Λήμνον γὰρ πλοῦν ἀπειχεν οὐ πολὺν Χρῦση νῆσος, ἐν ἣι
καὶ τῷ Φιλοκτήτῃ γενέσθαι συμφορὰν ἐκ τοῦ ὕδρου φασί·
ταύτην κατέλαβεν ὁ κλύδων πᾶσαν, καὶ κατέδυν τε ἡ Χρῦση
καὶ ἡφάνισται κατὰ τοῦ βυθοῦ. νῆσον δὲ ἄλλην καλουμέ-
5 νην Ἰερὰν *** <κατὰ> τόνδε οὐκ ἦν χρόνον. οὕτω μὲν τὰ
ἀνθρώπινα πρόσκαιρά τε καὶ οὐδαμῶς ἐστιν ἐχυστά.

Ἐκ δὲ Μεγάλῃς πόλεως ἰόντι ἐς Μεσσήνην καὶ σταδίου 34
μάλιστα προελθόντι ἐπτά, ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ τῆς λεωφό-
ρου θεῶν ἱερὸν. καλοῦσι δὲ καὶ αὐτὰς τὰς θεὰς καὶ τὴν
10 χώραν τὴν περὶ τὸ ἱερὸν Μανίας· δοκεῖν δέ μοι θεῶν τῶν
Εὐμενίδων ἐστὶν ἐπίκλησις, καὶ Ὀρέστην ἐπὶ τῷ φόνῳ
τῆς μητρὸς φασιν αὐτόθι μανῆναι. οὐ πόρρω δὲ τοῦ ἱεροῦ 2
γῆς χώμα ἐστὶν οὐ μέγα, ἐπίδημα ἔχον λίθου πεποιημένον
δάκτυλον, καὶ δὴ καὶ ὄνομα τῷ χώματι ἐστὶ Δακτύλου
15 μνήμα· ἐνταῦθα ἔκφρονα Ὀρέστην γενόμενον λέγουσιν
ἓνα τῆς ἐτέρας τῶν χειρῶν ἀποφαγεῖν δάκτυλον. τούτῳ
δὲ ἐστὶν ἕτερον συνεχὲς χωρίον Ἄκη καλούμενον, ὅτι ἐγέν-
ετο ἐν αὐτῷ τῆς νόσον τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἰάματα· πεποίη-
ται δὲ Εὐμενίσι καὶ αὐτόθι ἱερὸν. ταύτας τὰς θεὰς, ἡνίκα 3
20 τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἔμελλον ποιήσῃν, φασὶν αὐτῷ φα-
νῆναι μελαίνας· ὥς δὲ ἀπέφαγε τὸν δάκτυλον, τὰς δὲ αἰ-
θῆς δοκεῖν οἱ λευκὰς εἶναι, καὶ αὐτὸν σωφρονῆσαί τε ἐπὶ τῇ
θέᾳ, καὶ οὕτω ταῖς μὲν ἐνήγισεν ἀποτρέπων τὸ μῆνιμα
αὐτῶν, ταῖς δὲ ἔδυσσε ταῖς λευκαῖς. ὁμοῦ δὲ αὐταῖς καὶ
25 Χάρισι θύειν νομίζουσι. πρὸς δὲ τῷ χωρίῳ τοῖς Ἀκείνῃ
ἑτερόν ἐστιν <Κουρεῖον> ὀνομαζόμενον ἱερὸν, ὅτι Ὀρέστης
ἐνταῦθα ἐκείρατο τὴν κόμην, ἐπειδὴ ἐντὸς ἐγένετο αὐτοῦ.
Πελοποννησίων δὲ οἱ τὰ ἀρχαῖα μνημονεύοντες πρότερα 4
τῷ Ὀρέστῃ τὰ ἐν Ἀρκαδίᾳ γενέσθαι φασὶν ὑπὸ Ἑρινύων

1 χρῦση R¹: χρυσή β Phral. ἡ χρυσή Va, item 3 || 4.5 καλουμένην
Ἰερὰν om. Phral. || 5 supplevi coll. 5. 13. 6. 15. 2. 20. 8, lac. ind. Pa
<ἀνέδωκεν ἦ> Phral. | χρόνον οὐκ ἦν tunc lac: Phral. || 10 δοκεῖν
Siebelis: δοκεῖ β || 11 εὐδαιμονίδων F || 18 τούτων F || 20 ἐμ-
φρονα F || 22 δοκεῖν Musurus: δοκεῖ β || 23 θεᾷ F | ἐνήγισεν Pa:
ἐνηγῆσαι β || 26 suppl. Sylburg ex Amasaeo, lac. ind. Schubart ||
27 αὐτοῦ V: αὐτοῦ β

τῶν Κλυταιμνήστρας ἥ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὴν κρίσιν, καὶ αὐτῷ κατήγορον <οὐ> τὸν Τυνδάρεων — περιεῖναι γὰρ οὐκέτι ἐκείνον —, Περίλαον δὲ ἐπιστῆναι δίκην {καί} ἐπὶ τῷ αἵματι τῆς μητρὸς αἰτοῦντα ἅτε ἀνεψιὸν τῆς Κλυταιμνήστρας· Ἰκαρίον γὰρ παῖδα εἶναι Περίλαον, γενέσθαι δὲ ὕστερον καὶ θυγατέρας τῷ Ἰκαρίῳ.

- 5 Ἐκ Μανιῶν δὲ ὁδὸς ἐπὶ τὸν Ἀλφειὸν ἐστὶν ὅσον πέντε σταδίων καὶ δέκα· κατὰ τοῦτο Γαθεάτας ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐς τὸν Ἀλφειόν, ἐς δὲ τὸν Γαθεάταν πρότερον ἔτι κάτεισιν ὁ Καρνίων. τούτῳ μὲν δὴ αἱ πηγαὶ γῆς εἰσι τῆς 10 Αἰπυτίδος ὑπὸ τοῦ Απόλλωνος τοῦ Κερεάτα τὸ ἱερόν, τῷ 6 Γαθεάται δὲ τῆς Κρωμίτιδος χώρας ἐν Γαθείαις. ἡ δὲ Κρωμίτις ἀνωτέρω τοῦ Ἀλφειοῦ σταδίους ὡς τεσσαράκοντά ἐστι, καὶ ἐν αὐτῇ πόλεως Κρώμων οὐ παντάπασι τὰ ἐρείπια ἦν ἐξίτηλα. ἐκ δὲ Κρώμων ὡς εἴκοσι στάδια ἐστὶν 15 ἐπὶ Νυμφάδα· καταρρεῖται δὲ ὕδατι καὶ δένδρων ἀνάπλεως ἐστὶν ἡ Νυμφάς. καὶ ἀπ' αὐτῆς στάδια εἴκοσί ἐστιν ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον, ἐς δὲ Μεσσηνίους καὶ Μεγαλοπολίταις εἰσὶν ὄροι· πεποιοῦνται δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆν ἐπὶ στήλῃ.
- 35 Αὕτη μὲν ἐπὶ Μεσσηνήν, ἑτέρα δὲ <ὁδός> ἐκ Μεγάλης 20 πόλεως ἐπὶ Καρνάσιον ἄγει τὸ Μεσσηνίων· καὶ ταύτῃ πρώτα μὲν σε ὁ Ἀλφειὸς ἐκδέξεται, καθότι καὶ Μαλοῦς καὶ ὁ Σκύρος ἐς αὐτὸν κατέρχονται προανακοινωσάμενοι τὸ ῥεῦμα. αὐτόθεν δὲ ἔχων τὸν Μαλοῦντα ἐν δεξιᾷ μετὰ σταδίοις ὡς τριάκοντα διαβήσῃ τε αὐτὸν καὶ ἀναβήσῃ δι' 25 ὁδοῦ προσαντεστέρας ἐς χωρίον καλούμενον Φαιδρίαν.
- 2 Φαιδρίον δὲ ὡς πέντε ἀπέχει καὶ δέκα σταδίων κατὰ Λέσποιναν ὀνομαζόμενον Ἑρμαῖον· ὄροι Μεσσηνίων πρὸς Με-

1 κλυταιμνήστρας **Θ**: κλυτε- β || 2 suppl. **L** | τὸν **V**: τοῦ β || 3 del. **Pa** || 4 κλυταιμνήστρας **P**: κλυτε- β || 5 Ἰκαρίῳ **R^vPa**: Ἰκάρι β || 7 μανιῶν **Pa**: μαντινίων β || 11 Αἰπυτίδος **Amasaeus**: αἰγυπτιδος β **Alyntidos** **Palmerius** Αἰγυτίδος **Siebelis** | Κεδρεάτου **Maass coll.** 13. 2 || 14 Κρώμων οὐ **Bekker**: κρωμών β || 15 Κρώμων ὡς **Palmerius**: κρώμωνος β || 20 suppl. **Spiro** || 21 καρνάσιον **Pa**: -σσ- β || 22 σε **L**: γε β || 25 διαβήσῃ **Bekker**: μετὰ- β || 27 <τὸ> κατὰ **Siebelis**

γαλοπολίτας καὶ οὔτοι, καὶ ἀγάλματα οὐ μεγάλα Δεσποί-
νης τε καὶ Δήμητρος, ἔτι δὲ καὶ Ἑρμοῦ πεποιήται {δὲ} καὶ
Ἑρακλέους· δοκεῖν δέ μοι καὶ τὸ ὑπὸ Δαιδάλου ποιηθὲν
τῷ Ἑρακλεῖ ξόανον ἐν μεθορίῳ τῆς Μεσσηνίας καὶ Ἀρ-
5 κάδων ἐνταῦθα εἰστήκει.

Ἡ δὲ ἐς Λακεδαιμόνα ἐκ Μεγάλης πόλεως ὁδὸς ἐπὶ 3
μὲν τὸν Ἀλφειὸν στάδιοι τριάκοντά εἰσιν, ἀπὸ <δὲ> τοῦδε
παρὰ ποταμὸν ὁδεύσας Θειοῦντα — κάτεισι δὲ καὶ ὁ
Θειοῦς οὗτος ἐς τὸν Ἀλφειὸν —, ἀπολιπὼν οὖν τὸν Θει-
10 οῦντα ἐν ἀριστερᾷ σταδίοις ἀπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ τεσσαράκον-
τα ἤξει μάλιστα ἐς Φαλαισίας· ἀπέχονσι δὲ αἱ Φαλαισῖαι
σταδίους εἴκοσι τοῦ Ἑρμαίου τοῦ κατὰ Βελεμίναν. λέγουσι 4
μὲν δὴ οἱ Ἀρκάδες τὴν Βελεμίναν τῆς σφετέρας οὔσαν τὸ
ἀρχαῖον ἀποτεμεσθαι Λακεδαιμονίους· λέγειν δὲ οὐκ εἰκό-
15 τα ἐφαίνοντό μοι καὶ ἄλλων ἕνεκα καὶ μάλιστα ὅτι μοι
δοκοῦσι Θηβαῖοι μῆδὲ τοῦτο ἐλασσονέμενους περιδεῖν
<ἀν> τοὺς Ἀρκάδας, εἴ σφισιν ἔσσεσθαι σὺν τῷ δικαίῳ τὸ
ἐπανόρθωμα ἔμελλεν.

Εἰσὶ δὲ ἐκ Μεγάλης πόλεως καὶ ἐς τὰ χωρία ὁδοὶ τὰ ἐντὸς 5
20 Ἀρκადίας, ἐς <μὲν> Μεθύδιον ἑβδομήκοντα στάδιοι καὶ
ἐκατόν, τρισὶ δὲ ἀπὸ Μεγάλης πόλεως ἀπωτέρω στα-
δίοις καὶ δέκα Σκιάδης τε καλούμενον χωρίον καὶ Ἀρτέ-
μιδος Σκιάδιτιδος ἑρείπια ἐστὶν ἱεροῦ· ποιῆσαι δὲ αὐτὸ
ἐλέγετο Ἀριστόδημος ὁ τυραννήσας. ἐντεῦθεν μετὰ στα-
25 δίοις ὡς δέκα πόλεως Χαρισιῶν ὑπομνήματά ἐστιν οὐ πολ-
λά, σταδίων δὲ ἄλλων δέκα ἐστὶν ἀπὸ Χαρισιῶν ἐς Τριχο-
λῶνους ὁδός. πόλις δὲ ἦσαν καὶ οἱ Τρικόλωνοί ποτε· μένει 6
δὲ αὐτόθι καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι ἐπὶ λόφον Ποσειδῶνος ἱερὸν καὶ

2 ἔτι Schubart-Walz: ἔστι β | del. Schubart-Walz || 3 δοκεῖν
Sylburg: -εἰ β || 7 suppl. F | τοῦ F || 9 ante ἀπολιπὼν quaedam
excidisse censent Schubart-Walz || 10 σταδίοις Siebelis: -ίους β |
τοῦ om. F || 12 βελεμίναν β (cf. 3. 21. 3): Βέλβινος Steph. Byz. ||
16 μῆδ' <ἀν> Bekker || 17 suppl. Kayser || 20 suppl. Boeckh ||
22 Σκιάδης Schubart-Walz: σκιά β σκιάδη Pa Σκιάς Sylburg cf.
Steph. Byz. || 23 Σκιάτιδος Sylburg || 25 Χαρισιῶν Siebelis: χαρι-
σίων β, item 26

- ἄγαλμα τετράγωνον, καὶ δένδρων περὶ τὸ ἱερόν ἐστιν ἄλ-
 σος. ταύταις μὲν δὴ οἱ Λυκάονος παῖδες ἐγένοντο οἰκισταί,
 Ζοίτειον δὲ ἀπωτέρω μὲν Τρικολῶνων πέντε πον καὶ δέκα
 σταδίοις, κειμένην δὲ οὐ κατ' εὐθὺν ἀλλ' ἐκ Τρικολῶνων ἐν
 ἀριστεραῖ, Ζοιτέα οἰκίσαι τὸν Τρικολῶνον λέγουσι· Παρ- 5
 ωρεὺς δὲ ὁ νεώτερος Τρικολῶνον τῶν παίδων Παρωρίαν
 καὶ οὗτος ἔκτισεν, ἀπέχουσαν Ζοιτείου σταδίου δέκα.
 7 ἔρημοι δὲ κατ' {ἐς} ἐμὲ ἦσαν ἀμφοτέραι· μένει δὲ ἐν Ζοι-
 τείῳ Δήμητρος ναὸς καὶ Ἀρτέμιδος οἱ καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν.
 ἐρείπια δὲ πόλεων καὶ ἄλλα, Θυραίου μὲν σταδίου πέντε 10
 ἀπωτέρω Παρωρίας καὶ δέκα, τὰ δὲ Ὑψούντος ἐστιν ἐν
 ὄρει κειμένῳ μὲν ὑπὲρ τοῦ πεδίου, καλουμένῳ δὲ Ὑψούν-
 τι. ἡ δὲ Θυραίου τε καὶ Ὑψούντος μεταξὺ ὄρεινὴ πᾶσά ἐστι
 καὶ θηριώδης· Λυκάονος δὲ εἶναι Θυραῖον τε καὶ Ὑψούντα
 προεδήλωσεν ἡμῖν ὁ λόγος. 15
- 8 Τρικολῶνων δὲ ἐστιν ἐν δεξιᾷ πρῶτα μὲν ἀνάντης ὁδὸς
 ἐπὶ πηγὴν καλουμένους Κρουνούς· σταδίου δὲ ὡς τριάκον-
 τα καταβάντι ἐκ Κρουνῶν τάφος ἐστὶ Καλλιστοῦς, χῶμα
 γῆς ὑψηλόν, δένδρα ἔχον πολλὰ μὲν τῶν ἀκάρπων, πολλὰ
 δὲ καὶ ἡμερα. ἐπὶ δὲ ἄκρῳ τῷ χώματι ἱερόν ἐστιν Ἀρτέ- 20
 μιδος ἐπὶ κλησιν Καλλίστης· δοκεῖν δέ μοι καὶ Πάμφως
 μαθὼν τι παρὰ Ἀρκάδων πρῶτος Ἀρτεμιν ἐν τοῖς ἔπεσιν
 9 ὠνόμασε Καλλίστην. σταδίου δὲ αὐτόθεν μὲν πέντε καὶ
 εἴκοσι, Τρικολῶνων δὲ ἑκατὸν τοὺς σύμπαντας ἀπέχουσα
 ἐπὶ γε τοῦ Ἐλισσόντος, κατὰ δὲ τὴν εὐθείαν Μεθυδρίου — 25
 αὕτη γὰρ δὴ ἐκ Τρικολῶνων ἔτι λείπεται — Ἀνεμῶσά τέ
 ἐστι χωρίον καὶ ὄρος Φάλανθον, ἐν αὐτῷ δὲ ἐρείπιά ἐστι
 Φαλάνθου πόλεως· Ἀγελάου δὲ τοῦ Στυμφήλου παῖδα

15 8. 3. 1—3

3 Ζοίτειον e Steph. Byz. (cf. 27. 3): ζοιτίαν β, item 7 et 8 || 4 ἐν Schubart-Walz: ἐς β || 5 οἰκίσαι Amasaeus: οἰκῆσαι β || 6 κατ' Schubart-Walz: καὶ ἐς β ἐς Corais || 9 οἱ — ἦσαν del. Boeckh οἱ καὶ ἐς ἐμὲ om. V add. marg. || 10 ἐρείπια V: ἐρείπια F ἐρείπια P || 21 δοκεῖν Sylburg: δοκεῖ β || 22 μαθὼν V: μαθόν F μαθόντι P || 24 lac. post ἀπέχουσα extitisse suspicatur Hitzig || 26 δὴ <τῶν> Hitzig

εἶναι τὸν Φάλανθον λέγουσιν. ὑπὲρ τούτου δὲ πεδίον τέ 10
 ἐστὶ Πώλου καλούμενον καὶ μετ' αὐτὸ Σχοινοῦς, ἀπὸ ἀν-
 δρὸς Βοιωτοῦ Σχοινέως ἔχων τὴν κλῆσιν. εἰ δὲ ὁ Σχοινεύς
 ἀπεδήμησεν οὗτος παρὰ τοὺς Ἀρκάδας, εἴην ἂν καὶ οἱ τῆς
 5 Ἀταλάντης δρόμοι σύνεγγυς τῷ Σχοινοῦντι ὄντες {οἱ}
 ἀπὸ τῆς τούτου θυγατρὸς τὸ ὄνομα εἰληφότες. ἐξῆς δέ
 ἐστὶν *** ἐμοὶ δοκεῖν καλούμενον, καὶ τοῖς πᾶσιν Ἀρκα-
 δίαν εἶναι τὴν χώραν φασὶν ἐνταῦθα.

Τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἐς μνήμην οὐδὲν ἄλλο ὅτι {εἰ} μὴ αὐτὸ 36
 10 τὸ Μεθυδρίον λείπεται· ὁδὸς δὲ ἐκ Τρικολώνων ἐς αὐτὸ
 στάδιοι τριῶν δέοντες τεσσαράκοντα καὶ ἑκατόν. ὠνομά-
 σθη μὲν δὴ Μεθυδρίον, ὅτι κολωνός ἐστιν <οὐχ> ὑψηλὸς
 Μαλοῖτα τε ποταμοῦ καὶ Μυλάοντος μέσος, ἐφ' ᾧ τὴν
 πόλιν ὁ Ὀρχομενὸς ὠικιζε· πρὶν δὲ ἢ συντελεῖν ἐς τὸ
 15 Μεγαλοπολιτικόν, γεγόνασι καὶ Μεθυδριεῦσιν ἀνδράσιν
 Ὀλυμπικαὶ νίκαι. ἔστι δὲ ἐν Μεθυδρίῳ Ποσειδῶνός τε 2
 Ἴππιον ναός. οὗτος μὲν ἐπὶ τῷ Μυλάοντι ἐστὶ· τὸ δὲ ὄρος
 τὸ Θανμάσιον καλούμενον κεῖται μὲν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν
 τὸν Μαλοῖταν, ἐθέλουσι δὲ οἱ Μεθυδριεῖς τὴν Ῥέαν,
 20 ἥνικα τὸν Δία εἶχεν ἐν τῇ γαστρὶ, ἐς τοῦτο ἀφικέσθαι τὸ
 ὄρος, παρασκευάσασθαι δὲ αὐτῇ καὶ βοήθειαν, ἣν ὁ Κρό-
 νος ἐπ' αὐτὴν ἔη, τὸν τε Ὀπλάδαμον καὶ ἄλλους ὅσοι περὶ
 ἐκεῖνον ἦσαν γίγαντες· καὶ τεκεῖν μὲν συγχωροῦσιν αὐτὴν 3
 ἐν μοῖραι τινὶ τοῦ Λυκαίου, τὴν δὲ ἐς τὸν Κρόνον ἀπάτην
 25 καὶ ἀντὶ τοῦ παιδὸς τὴν λεγομένην ὑπὸ Ἑλλήνων ἀντίδοσιν
 τοῦ λίθου γενέσθαι φασὶν ἐνταῦθα. ἔστι δὲ πρὸς τῇ κορυ-
 φῇ τοῦ ὄρους σπήλαιον τῆς Ῥέας, καὶ ἐς αὐτὸ ὅτι μὴ γυ-

3 ἔχων Sylburg: ἔχον β | <ἐπὶ> κλησιν Zink || 5 del. Lb ||
 7 lac. ind. Sylburg, signum corruptelae Hitzig | ἐμοὶ δοκεῖν
 Bekker: ἐμοὶ δοκεῖ VF ἐμοὶ δοκεῖ P Ὀμοδοχεῖον C. O. Müller ||
 7.8 Ἀρκάσιν ἀνεῖναι Curtius || 8 <τὴν> ἐνταῦθα Hitzig || 9 om. Pa ||
 11 στάδιοι Buttmann: σταδίων β || 12 suppl. Leake || 13 μα-
 λοῖτα V: μάλοῖτα β | ᾧ Sylburg: ὁ β || 16 Ὀλυμπικαὶ νίκαι Schu-
 bart-Walz: ὀλυμπιονίκαι β ἄνδρες Ὀλυμπιονίκαι Sylburg || 19 Μα-
 λοῖταν Palmerius: μολοττόν (-τόν F) β || 22 ἔη Pa: εἶη β ||
 25 ἀντίδοσιν V: ἀντίδωσιν β

ναιξὶ μόναις ἱεραῖς τῆς θεοῦ ἀνθρώπων γε οὐδενὶ ἐσελθεῖν
ἔστι τῶν ἄλλων.

- 4 Μεθυστρῶν δὲ ὥς τριάκοντα ἀπέχει σταδίους Νυμφασία
πηγή· τοσοῦτοι δὲ ἀπὸ Νυμφασίας ἑτεροὶ πρὸς τοὺς Με-
γαλοπολιτῶν εἰσι καὶ Ὀρχομενίων τε κοινούς καὶ Κα- 5
φνατῶν ὄρους.
- 5 Μεγαλοπολίταις δὲ διὰ τῶν ἐπὶ τὸ ἔλος ὀνομαζομένων
πυλῶν, διὰ τούτων ὁδεύουσιν εἰς Μαίναλον παρὰ τὸν πο-
ταμὸν τὸν Ἐλισσόντα ἔστι τῆς ὁδοῦ ἐν ἀριστερᾷ Ἀγαθοῦ
θεοῦ ναός· εἰ δὲ ἀγαθῶν οἱ θεοὶ δοτῆρές εἰσιν ἀνθρώποις, 10
Ζεὺς δὲ ὕπατος θεῶν ἐστίν, ἐπόμενος ἂν τις τῷ λόγῳ
τὴν ἐπὶ κλησὶν ταύτην Διὸς τεκμαίροιο εἶναι. προελθόντι
δὲ οὐ πολὺ ἔστι μὲν γῆς χῶμα Ἀριστοδήμου τάφος, δν
οὐδὲ τυραννοῦντα ἀφείλοντο μὴ ἐπνομάσαι Χρηστόν,
ἔστι δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν Μαχανίτιδος, ὅτι βουλευ- 15
μάτων ἐστὶν ἡ θεὸς παντοίων καὶ ἐπιτεχνημάτων εὐρέτις.
- 6 πεποίηται δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ Βορέαι τῷ ἀνέμῳ τέμε-
νος, καὶ οἱ Μεγαλοπολίται θυσίας θύουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος
καὶ θεῶν οὐδενὸς Βορέαν ὕστερον ἄγουσιν ἐν τιμῇ, ἅτε
σωτήρα γενόμενόν σφισιν ἀπὸ Λακεδαιμονίων τε καὶ Ἀγι- 20
δος. ἐξῆς δὲ Οὐκλέους τοῦ Ἀμφιαράου πατρὸς μνημᾶ ἐστίν,
εἷ γε δὴ ἐπέλαβεν αὐτὸν τὸ χρεῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ καὶ μὴ τῆς
ἐπὶ Λαομέδοντα Ἡρακλεῖ στρατείας μετασχόντα. μετὰ τοῦ-
τό ἐστι Δήμητρος καλουμένης ἐν ἔλει ναός τε καὶ ἄλσος· 25
τοῦτο σταδίοις πέντε ἀπωτέρω τῆς πόλεως, γυναιξὶ δὲ
- 7 ἐς αὐτὸ ἔσοδος ἐστὶ μόναις. τριάκοντα δὲ ἐστὶν ἀπωτέρω
σταδίοις Παλίσκιος ὀνομαζομένη χώρα· ἐκ Παλισκίου δὲ
ἀφιέντι μὲν ἐν ἀριστερᾷ τὸν Ἐλαφον ὄντα οὐκ ἀέναον καὶ
προελθόντι ὅσον εἴκοσι σταδίους, ἄλλα τε ἐρείπια Περαι-
θέων καὶ ἱερὸν λείπεται Πανός. ἦν δὲ τὸν χειμάρρουν δια- 30

5 καφνατῶν Pa: καφνάτων β || 8 ὁδεύουσιν Bekker: ὁδὸς ἐσιοῦ-
σιν β || 9 ἐν ἀριστερᾷ V: ἐς ἀριστερὰ β || 13 πολὺ V: -ὺν β ||
19 ἐν τιμῇ Pd: ἐς τιμὴν βPd^{ms} || 21 Οὐκλέους Musurus: Ἰο-
κλέους β || 23 Λαομέδοντα Sylburg: -τι β | στρατείας V: στρατιᾶς β ||
25 σταδίοις Siebelis: -ους β || 28 ἀφέντι Siebelis coll. 5. 5. 3 ||
29 Περαιθέων Sylburg: περαιθέως β

βῆις, κατ' ἐνθὺ πέντε μὲν σταδίοις καὶ δέκα ἀπωτέρω τοῦ
 ποταμοῦ πεδῖον ἐστί, διελθόντι δὲ τούτῳ, τὸ ὄρος ὁμώνυ-
 μον τῷ πεδίῳ τὸ Μαινάλιον. τοῦ δὲ ὄρους ὑπὸ τοῖς κατα-
 λήγουσι πόλεως σημεῖα Λυκόας καὶ Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ
 5 ἄγαλμά ἐστι χαλκοῦν Λυκοάτιδος. ἐν δὲ τοῖς κατὰ μεσημ- 8
 βρίαν τοῦ ὄρους Σουμητία ὠικιστο. ἐν τούτῳ δὲ εἰσι τῷ
 ὄρει καὶ αἱ καλούμεναι Τρίοδοι, καὶ τὰ ὅστ' Ἀρκάδος τοῦ
 Καλλιστοῦς ἀνείλοντο ἐντεῦθεν κατὰ τὸ ἐκ Δελφῶν μάν-
 τευμα οἱ Μαντινεῖς. λείπεται δὲ καὶ αὐτῆς ἔτι ἐρείπια
 10 Μαινάλου, ναοῦ τε σημεῖα Ἀθηνᾶς καὶ στάδιον ἐς ἀθλητῶν
 ἀγῶνα καὶ τὸ ἕτερον αὐτῶν ἐς ἵππων δρόμον. τὸ δὲ ὄρος
 τὸ Μαινάλιον ἱερὸν μάλιστα εἶναι Πανὸς ὀνομάζουσιν,
 ὥστε οἱ περὶ αὐτὸ καὶ ἐπακροᾶσθαι συρίζοντος τοῦ Πα-
 νὸς λέγουσι. τοῦ δὲ τῆς Δεσποίνης ἱεροῦ καὶ Μεγαλοπολι- 9
 15 τῶν τοῦ ἄστεως στάδιοι τεσσαράκοντα μεταξύ εἰσιν· ἡμι-
 συ μὲν τῆς ὁδοῦ πρὸς τοῦ Ἀλφειοῦ τὸ ρεῦμα, διαβάντων
 <δὲ> μετὰ μὲν δύο ἀπὸ τοῦ Ἀλφειοῦ σταδίου Μακαρεῶν
 ἐστὶν ἐρείπια, αὐτόθεν δὲ ἐς ἐρείπια ἄλλα τὰ Δασεῶν
 ἐπτά εἰσι στάδιοι, τοσοῦτοι δὲ ἐκ Δασεῶν πρὸς τὸν Ἀκα-
 20 κῆσιον ὀνομαζόμενον λόφον. ὑπὸ τούτῳ δὲ τῷ λόφῳ πό- 10
 λιν ἐστὶν Ἀκακῆσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακῆσιον λίθου πεποιημέ-
 νον ἄγαλμα καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστὶν ἐπὶ τοῦ λόφου, τραφῆναι δὲ
 Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι καὶ Ἀκακὸν τὸν Ἀνκάονος γενέσθαι
 οἱ τροφέα Ἀρκάδων ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος· διάφορα δὲ τού-
 25 τοις Θηβαῖοι καὶ αὐθις οὐχ ὁμολογοῦντα τοῖς Θηβαίων
 Ταναγραῖοι λέγουσιν.

Ἀπὸ δὲ Ἀκακῆσιον τέσσαρας σταδίους ἀπέχει τὸ ἱερὸν 37
 τῆς Δεσποίνης. πρῶτα μὲν δὴ αὐτόθι Ἥγεμόνης ναὸς ἐστὶν
 Ἀρτέμιδος καὶ χαλκοῦν ἄγαλμα ἔχον δαΐδας· ποδῶν ἑξ
 30 εἶναι μάλιστα αὐτὸ εἰκάζομεν. ἐντεῦθεν δὲ ἐς τὸν ἱερὸν

1 δέκα ἀπωτέρω] πενήκοντα ἀπωτέρω <τοῦ Παλισκίου> Bur-
 sian || 12 ὀνομάζουσιν] νομίζουσιν Palmerius, at cf. Hitzig III 247,
 qui 2. 19. 5 conferre iubet || 17 suppl. Pa | μὲν] δὲ F | Μακαρεῶν
 Siebelis: μακαρεῶν β || 18 ἐς Musurus: ἐστὶν β | Δασεῶν Siebelis:
 δασεῶν β || 19 τοσοῦτοι Lb: τοσοῦτοις βLb¹ || 21 ἐστὶν Pa:
 τινὶ β

περίβολον τῆς Δεσποίνης ἐστὶν ἔσοδος. ἰόντων δὲ ἐπὶ τὸν ναὸν στοὰ τέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ καὶ ἐν τῷ τοίχῳ λίθου λευκοῦ τύποι πεποιημένοι, καὶ τῷ μὲν εἰσιν ἐπειργασμένοι Μοῖραι καὶ Ζεὺς ἐπὶ κλησιν Μοιραγέτης, δευτέρῳ δὲ Ἑρακλῆς τρίποδα Ἀπόλλωνα ἀφαιρούμενος· ὅποια δὲ ἐς αὐτοὺς 5 ἐπυνθανόμην γενέσθαι, δηλώσω καὶ τοῦτο, ἦν ἐς τοῦ Φω-
 2 κικοῦ λόγου τὰ ἔχοντα ἐς Δελφούς ἀφικώμεθα. ἐν δὲ τῇ στοᾷ τῇ παρὰ τῇ Δεσποίνῃ μεταξὺ τῶν τύπων τῶν κατε-
 λειγμένων πινάκιόν ἐστι γεγραμμένον, ἔχον τὰ ἐς τὴν τε-
 λετήν· Νύμφαι δὲ εἰσι καὶ Πᾶνες ἐπὶ τῷ <τρίτῳ> τύπῳ, ἐπὶ 10
 δὲ τῷ τετάρτῳ Πολύβιος ὁ Λυκόρτα· καὶ οἱ ἐπίγραμμα
 ἐστὶν ἐξ ἀρχῆς τε μὴ ἂν σφαλῆναι τὴν Ἑλλάδα, εἰ Πολυ-
 βίῳ τὰ πάντα ἐπεΐθετο, καὶ ἁμαρτούσῃ δι' ἐκείνου βοή-
 θειαν αὐτῇ γενέσθαι μόνου. πρὸ δὲ τοῦ ναοῦ Δήμητρί τέ 15
 3 Μητρός. θεῶν δὲ αὐτὰ τὰ ἀγάλματα, Δέσποινα καὶ ἡ Δη-
 μήτηρ τε καὶ ὁ θρόνος ἐν αἷ καθέζονται, καὶ τὸ ὑπόδημα
 τὸ ὑπὸ τοῖς ποσίν ἐστὶν ἐνὸς ὁμοίως λίθου· καὶ οὔτε τῶν
 ἐπὶ τῇ ἐσθῇτι οὔτε ὅποσα εἰργασται περὶ τὸν θρόνον οὐδὲν 20
 ἐστὶν ἐτέρου λίθου προσεχὲς σιδήρῳ καὶ κόλλῃ, ἀλλὰ τὰ
 πάντα ἐστὶν εἰς λίθος. οὗτος οὐκ ἐσεκομίσθη σφίσις ὁ
 λίθος, ἀλλὰ κατὰ ὄψιν ὀνείρατος λέγουσιν αὐτὸν ἐξευρεῖν
 ἐντὸς τοῦ περιβόλου τὴν γῆν ὀρύξαντες. τῶν δὲ ἀγαλμά-
 των ἐστὶν ἑκατέρου μέγεθος κατὰ τὸ Ἀθήνησιν ἄγαλμα
 4 μάλιστα τῆς Μητρός· Δαμοφῶντος δὲ καὶ ταῦτα ἔργα. ἡ 25
 μὲν οὖν Δημήτηρ δαῖδα ἐν δεξιᾷ φέρει, τὴν δὲ ἐτέραν χεῖρα
 ἐπιβέβληκεν ἐπὶ τὴν Δέσποιναν· ἡ δὲ Δέσποινα σκῆπτρόν τε
 καὶ <τὴν> καλουμένην κίστην ἐπὶ τοῖς γόνασιν ἔχει, τῆς δὲ

6 10. 13. 8

6 ταῦτα Hitzig || 9 γεγραμμένα R^{sv}Vb fortasse recte, vide Hitzig III 249 | τελευτήν F || 10 τῷ <τρίτῳ> τύπῳ Dindorf: τῶν τύπων β, lac. statuit Siebelis <τῷ τρίτῳ> τῶν τύπων Sylburg τῷ τρίτῳ Letronne || 13 ἐπεΐθετο Musurus: ἐποιεῖτο β || 15 ἐτε-
 ρος PaVa: -ον β || 20 ἐτέρου Kuhn: ἑτερον β || 28 χεῖρα Pa: χεῖραν FP om. V || 28 suppl. Facius | τῆς Corais: τῇ β

ἔχεται τῇ δεξιᾷ {κίστης}. τοῦ θρόνου δὲ ἐκατέρωθεν Ἀρ-
 τεμις μὲν παρὰ τὴν Δήμητρα ἔστηκεν ἀμπεχομένη δέσμα
 ἐλάφου καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων φαρέτραν ἔχουσα, ἐν δὲ ταῖς
 χερσὶ τῇ μὲν λαμπάδα ἔχει, τῇ δὲ ἄκοντας δύο. παρὰ δὲ
 5 τὴν Ἀρτεμιν κατὰκειται κύων, οἷαι θηρεύειν εἰσὶν ἐπιτί-
 δειοι. πρὸς δὲ τῆς Δεσποίνης τῷ ἀγάλματι ἔστηκεν Ἄν- 5
 τος σχῆμα ὠπλισμένον παρεχόμενος· φασὶ δὲ οἱ περὶ τὸ
 ἱερὸν τραφῆναι τὴν Δέσποιναν ὑπὸ τοῦ Ἄνυτον, καὶ εἶναι
 τῶν Τιτάνων καλουμένων καὶ τὸν Ἄνυτον. Τιτᾶνας δὲ πρῶ-
 10 τος ἐς ποίησιν ἐσήγαγεν Ὀμηρος, θεοὺς εἶναι φήσας ὑπὸ
 τῷ καλουμένῳ Ταρτάρῳ, καὶ ἔστιν ἐν Ἥρας ὄρκῳ τὰ
 ἔπη· παρὰ δὲ Ὀμήρου Ὀνομάκριτος παραλαβὼν τῶν
 Τιτάνων τὸ ὄνομα Διονύσῳ τε συνέθηκεν ὄργια καὶ εἶναι
 τοὺς Τιτᾶνας τῷ Διονύσῳ τῶν παθημάτων ἐποίησεν αὐτ-
 15 ουργούς. τὰ μὲν δὴ ἐς τὸν Ἄνυτον ὑπὸ Ἀρκάδων λέγεται· 6
 Δήμητρος δὲ Ἀρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Λητοῦς, ὅντα
 Αἰγυπτίων τὸν λόγον Αἰσχύλος ἐδίδαξεν Εὐφορίωνος τοὺς
 Ἕλληνας. τὰ δὲ ἐς Κούρητας — οὗτοι γὰρ ὑπὸ τῶν ἀγαλ-
 μάτων πεποιοῦνται — καὶ τὰ ἐς Κορύβαντας ἐπειργασμέ-
 20 νους ἐπὶ τοῦ βάθρου — γένος δὲ οἶδε ἄλλοιον καὶ οὐ Κού-
 ρητες —, τὰ ἐς τούτους παρήμι ἐπιστάμενος. τῶν δὲ ἡμέ- 7
 ρων οἱ Ἀρκάδες δένδρων ἀπάντων πλην ροιᾶς ἐσκομί-
 ζουσιν ἐς τὸ ἱερὸν. ἐν δεξιᾷ δὲ ἐξιόντι ἐκ τοῦ ναοῦ κάτ-
 οπτρον ἡρμοσμένον ἐστὶν ἐν τῷ τοίχῳ· τοῦτο ἦν τις προσ-
 25 βλέπημι τὸ κάτοπτρον, ἑαυτὸν μὲν ἦτοι παντάπασιν ἀμ-
 δρῶς ἢ οὐδὲ ὄφεται τὴν ἀρχήν, τὰ δὲ ἀγάλματα τῶν θεῶν
 καὶ αὐτὰ καὶ τὸν θρόνον ἔστιν ἐναργῶς θεάσασθαι. παρὰ 8
 δὲ τὸν ναὸν τῆς Δεσποίνης ὀλίγον ἐπαναβάντι ἐν δεξιᾷ
 Μέγαρόν ἐστι καλούμενον, καὶ τελετὴν τε ὁρῶσιν ἐνταῦθα
 30 καὶ τῇ Δεσποίνῃ θύουσιν ἱερεῖα οἱ Ἀρκάδες πολλά τε καὶ

10 E 278–279 || 12 fr. 2 Kinkel || 17 fr. 653 Mette

1 del. Schubart-Walz <τῆς> κίστης Corais || 2 δήμητρα M: δήμη-
 τραν β || 4 ἄκοντας Blümmner: δράκοντας β || 10 φήσας Schubart-
 Walz: σφᾶς β || 20 γένος δὲ οἶδε Bekker: ἐνός δὲ οἶδα β | Κούρη-
 τες Siebelis: κουρήτας β || 22 ἐσκομίζουσι <τοὺς καρπούς> Hitzig ||
 26 τὴν del. Schubart

- ἄφθονα. θύει μὲν δὴ αὐτῶν ἕκαστος ὃ τι κέκτηται· τῶν
 ἱερείων δὲ οὐ τὰς φάρυγγας ἀποτέμνει ὥσπερ ἐπὶ ταῖς
 ἄλλαις θυσίαις, κῶλον δὲ ὃ τι ἂν τύχηι, τοῦτο ἕκαστος
 9 ἀπέκοψε τοῦ θύματος. ταύτην μάλιστα θεῶν σέβουσιν οἱ
 Ἀρκάδες τὴν Δέσποιναν, θυγατέρα δὲ αὐτὴν Ποσειδῶνός
 φασιν εἶναι καὶ Δήμητρος. ἐπὶ κλήσις ἐς τοὺς πολλοὺς ἐστὶν
 αὐτῇ Δέσποινα, καθάπερ καὶ τὴν ἐκ Διὸς Κόρην ἐπονο-
 μάζουσιν, ἰδία δὲ ἐστὶν ὄνομα Περσεφόνη, καθὰ Ὅμηρος
 καὶ ἔτι πρότερον Πάμφως ἐποίησαν· τῆς Δεσποίνης <δὲ>
 10 τὸ ὄνομα ἔδεισα ἐς τοὺς ἀτελέστους γράφειν. ὑπὲρ δὲ τὸ
 καλούμενον Μέγαρόν ἐστιν ἄλλος τῆς Δεσποίνης ἱερὸν
 θριγκῶν λίθων περιεχόμενον, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ δένδρα καὶ
 ἄλλα καὶ ἐλαία καὶ πρῖνος ἐκ ῥίζης μιᾶς πεφύκασι· τοῦτο
 οὐ γεωργοῦ σοφίας ἐστὶν ἔργον. ὑπὲρ δὲ τὸ ἄλλος καὶ
 Ἰππίου Ποσειδῶνος, ἅτε πατρὸς τῆς Δεσποίνης, καὶ θεῶν
 15 ἄλλων εἰσὶ βωμοί· τῷ τελευταίῳ δὲ ἐπὶ γράμμα ἔστι
 θεοῖς αὐτὸν τοῖς πᾶσιν εἶναι κοινόν.
- 11 Ἐντεῦθεν δὲ ἀναβήσῃ διὰ κλίμακος ἐς ἱερὸν Πανός·
 πεποιήται δὲ καὶ στοὰ ἐς τὸ ἱερὸν καὶ ἄγαλμα οὐ μέγα,
 θεῶν δὲ ὁμοίως τοῖς δυνατωτάτοις καὶ τούτῳ μέτεστι τῷ
 20 Πανὶ ἀνθρώπων τε εὐχὰς ἄγειν ἐς τέλος καὶ ὅποια ἔοικεν
 ἀποδοῦναι πονηροῖς. παρὰ τούτῳ τῷ Πανὶ πῦρ οὐποτε
 ἀποσβεννύμενον καίεται. λέγεται δὲ ὥς τὰ ἔτι παλαιότερα
 καὶ μαντεύοιτο οὗτος ὁ θεός, προφητὴν δὲ Ἑρατῶ νύμφην
 αὐτῷ γενέσθαι ταύτην ἣ Ἀρκάδι τῷ Καλλιστοῦς συνώ-
 25 κησε· μνημονεύουσι δὲ καὶ ἔπη τῆς Ἑρατοῦς, ἃ δὴ καὶ αὐ-
 τὸς ἐπελεξάμην. ἐνταῦθα ἐστὶ μὲν βωμὸς Ἀρεως, ἐστὶ δὲ
 ἀγάλματα Ἀφροδίτης ἐν ναῶι, λίθου τὸ ἕτερον λευκοῦ, τὸ

8 I 457, 569, κ 491 = 564, 494, 509, 534 = λ 47, λ 213, 217, 226, 386, 635

1 θύει Musurus: θύειν β || 2 ἀποτέμνει Sylburg: ἀποτέμνειν P ἀποτέμειν VF ἀπέτεμεν ? Schubart-Walz || 7 αὐτῇ P¹: αὐτῇ β || 8 ἰδία δὲ Pa: ἰδία τε R^{ms} Pa¹ Vb | καθάπερ F || 9 suppl. Pa: δὲ δεσποίνης R edd. praeter Hitzig || 10 τὰς F || 12 λίθον F || 13 ἐλαία Clavier: ἐλαῖαι β | πρῖνοι Amasaeus || 26 ἔπη Bekker: ἐπὶ β || 28 ἄγαλμα F

δὲ ἀρχαιότερον αὐτῶν ξύλον. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἀπόλλωνός τε καὶ Ἀθηνᾶς ξοανὰ ἐστὶ· τῇ δὲ Ἀθηνᾷ καὶ ἱερὸν πεποιήται.

- Ἀνωτέρω δὲ ὀλίγον τείχους τε περίβολος τῆς Λυκοσού- 38
 5 ρας ἐστὶ καὶ οἰκήτορες ἐνεισιν οὐ πολλοί. πόλεων δέ, ὁπόσας ἐπὶ τῇ ἡπείρῳ ἐδειξε γῇ καὶ ἐν νήσοις, Λυκόσουρά ἐστὶ πρεσβυτάτη, καὶ ταύτην εἶδεν ὁ ἥλιος πρώτην· ἀπὸ ταύτης δὲ οἱ λοιποὶ ποιεῖσθαι πόλεις μεμαθήκασιν ἄνθρωποι.
- 10 Ἐν ἀριστεραῖ δὲ τοῦ ἱεροῦ τῆς Δεσποίνης τὸ ὄρος ἐστὶ τὸ 2
 Λύκαιον· καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ Ὀλυμπον καὶ Ἰερὰν γε ἑτεροὶ τῶν Ἀρκάδων κορυφῇν. τραφῆναι δὲ τὸν Δία φασὶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· καὶ χώρα τέ ἐστιν ἐν τῷ Λυκαίῳ Κρητέα καλουμένη — αὕτη δὲ ἡ Κρητέα ἐστὶν ἐξ ἀριστερᾶς
 15 Ἀπόλλωνος ἄλσους ἐπὶ κλησιν Παρρασίον —, καὶ τὴν Κρήτην, ἐνθα ὁ Κρητῶν ἔχει λόγος τραφῆναι Δία, τὸ χωρίον τοῦτο εἶναι καὶ οὐ {διὰ} τὴν νῆσον ἀμφισβητοῦσιν οἱ Ἀρκάδες. ταῖς Νύμφαις δὲ ὀνόματα, ὑφ' ὧν τὸν Δία τραφῆναι 3
 λέγουσι, τίθενται Θεισόαν καὶ Νέδαν καὶ Ἀγνώ· καὶ ἀπὸ
 20 μὲν τῆς Θεισόας πόλις ὠικεῖτο ἐν τῇ Παρρασίῳ, τὰ δὲ ἐπ' ἐμοῦ μοίρας τῆς Μεγαλοπολίτιδος ἐστὶν ἡ Θεισόα κώμη· τῆς Νέδας δὲ ὁ ποταμὸς τὸ ὄνομα ἔσχηκε, τῆς δὲ Ἀγνοῦς ἡ ἐν τῷ ὄρει τῷ Λυκαίῳ πηγὴ, <ῆ> κατὰ τὰ αὐτὰ ποταμῷ τῷ Ἰστρῳι πέφυκεν ἴσον παρέχεσθαι τὸ ὕδωρ ἐν
 25 χειμῶνι ὁμοίως καὶ ἐν ὥρῃ θέρους. ἦν δὲ ἀνχμὸς χρόνον 4
 ἐπέχρη πολὺν καὶ ἤδη σφίσι τὰ σπέρματα ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ δένδρα ἀδαινῆται, τηνικαῦτα ὁ ἱερεὺς τοῦ Λυκαίου Διὸς προσευξάμενος ἐς τὸ ὕδωρ καὶ θύσας ὁπόσα ἐστὶν αὐτῷ νόμος, καθίησι δρυὸς κλάδον ἐπιπολῆς καὶ οὐκ ἐς βάθος
 30 τῆς πηγῆς· ἀνακινήθεντος δὲ τοῦ ὕδατος ἀνεισιν ἀχλὺς εοικυῖα ὀμίχλῃ, διαλιποῦσα δὲ ὀλίγον γίνεταί νεφος ἡ ἀχλὺς καὶ ἐς αὐτὴν ἄλλα ἐπαγομένη τῶν νεφῶν ὑετὸν τοῖς Ἀρ-

8 ἡπείρῳ V: ἡπείρων β || 11 Λύκαιον Musurus (cf. 4. 22. 2): λυκαῖον β ubique || 17 del. Pa || 19 θεισόαν P: θεισῶαν β, item 20. 21 || 22 Νέδας] νέας F || 23 ἡ om. F | suppl. Bekker || 32 αὐτὴν F: αὐτήν β

- 5 κάσιν ἐς τὴν γῆν κατιέναι ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐν τῷ Λυκαίῳ Πανός τε ἱερὸν καὶ περὶ αὐτὸ ἄλσος δένδρων καὶ ἱππόδρομός τε καὶ πρὸ αὐτοῦ στάδιον· τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Λυκαίων ἦγον τὸν ἀγῶνα ἐνταῦθα. ἔστι δὲ αὐτόθι καὶ ἀνδριάντων βάθρα, οὐκ ἐπόντων ἔτι ἀνδριάντων· ἐλεγείον δὲ ἐπὶ τῶν βάθρων ἐνὶ Ἀστυάνακτός φησιν εἶναι τὴν εἰκόνα, τὸν δὲ Ἀστυάνακτα εἶναι γένος τῶν ἀπὸ Ἀρκάδος.
- 6 Τὸ δὲ ὄρος παρέχεται τὸ Λύκαιον καὶ ἄλλα ἐς θαῦμα καὶ μάλιστα τόδε. τέμενός ἐστιν ἐν αὐτῷ Λυκαίου Διός, ἔσοδος δὲ οὐκ ἔστιν ἐς αὐτὸ ἀνθρώποις· ὑπεριδόντα δὲ τοῦ νόμου καὶ ἐσελθόντα ἀνάγκη πᾶσα αὐτὸν ἐνιαυτοῦ πρόσω μὴ βιῶναι. καὶ τάδε ἔτι ἐλέγετο, τὰ ἐντὸς τοῦ τεμένου γεγόμενα ὁμοίως πάντα καὶ θηρία καὶ ἀνθρώπους οὐ παρέχεσθαι σκιάν· καὶ διὰ τοῦτο ἐς τὸ τέμενος θηρίου καταφεύγοντος οὐκ ἐθέλει οἱ συνεσπίπτειν ὁ κνηγέτης, ἀλλὰ ὑπομένων ἐκτὸς καὶ ὀρῶν τὸ θηρίον οὐδεμίαν ἀπ' αὐτοῦ θεᾶται σκιάν. χρόνον μὲν δὴ τὸν ἴσον ἔπεισι τε ὁ ἥλιος τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ καρκίνον καὶ ἐν Σύνηγῃ τῇ πρὸ Αἰθιοπίας οὔτε ἀπὸ δένδρων οὔτε ἀπὸ τῶν ζώων γενέσθαι σκιάν ἔστι· τὸ δὲ ἐν τῷ Λυκαίῳ τέμενος τὸ αὐτὸ ἐς τὰς σκιάς ἀεί τε καὶ ἐπὶ πασῶν πέπονθε τῶν ὥρων.
- 7 Ἔστι δὲ ἐπὶ τῇ ἄκρῃ τῇ ἀνωτάτῳ τοῦ ὄρους γῆς χῶμα, Διὸς τοῦ Λυκαίου βωμός, καὶ ἡ Πελοπόννησος τὰ πολλὰ ἔστιν ἀπ' αὐτοῦ σύνοπτος· πρὸ δὲ τοῦ βωμοῦ κίονες δύο ὥς ἐπὶ ἀνίσχοντα ἐστήκασιν ἥλιον, αἱ τοὶ δὲ ἐπ' αὐτοῖς ἐπίχρυσοι τὰ γε ἔτι παλαιότερα ἐπεποίητο. ἐπὶ τούτου τοῦ βωμοῦ τῷ Λυκαίῳ Διὶ θύουσιν ἐν ἀπορρήτῳ· πολυπραγμονῆσαι δὲ οὐ μοι τὰ ἐς τὴν θυσίαν ἡδὺ ἦν, ἐχέτω δὲ ὥς ἔχει καὶ ὥς ἔσχεν ἐξ ἀρχῆς.
- 8 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὄρους Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπὶ κλησιν Παρρασίον· τίθενται δὲ αὐτῷ καὶ Πύθειον ὄνομα. ἄγοντες δὲ τῷ θεῷ κατὰ ἔτος ἐορτὴν θύουσι μὲν

6 ἐνὶ R^{ms}PaVb: ἐνὶ F ἐν P ἐν V || 9 τόδε V: τὸ δὲ β || 18 συνήγη R^{ms}Va: σὺνήγη β || 25 ἐπὶ] ἐπὶ τὸ F || 26 γε Musurus: τε V δὲ FP || 31 αὐτῷ P: -ὁ β

ἐν τῇ ἀγορᾷ κάπρον τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἐπικουρίῳ, θύ-
σαντες δὲ ἐνταῦθα αὐτίκα τὸ ἱερεῖον κομίζουσιν ἐς τὸ
ιερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Παρρασίου σὺν αὐλῷ τε καὶ
πομπῇ, καὶ τὰ τε μηρία ἐκτεμόντες καίουσιν καὶ δὴ καὶ
5 ἀναλίσκουσιν αὐτόθι τοῦ ἱερείου τὰ κρέα. ταῦτα μὲν οὕτω
ποιεῖν νομίζουσι· τοῦ Λυκαίου δὲ τὰ πρὸς τῆς ἄρκτου γῆ 9
{τε} ἡ Θεισοαία· οἱ δὲ ἄνθρωποι μάλιστα οἱ ταύτην νύμ-
φην τὴν Θεισοάν ἄγουσιν ἐν τιμῇ. διὰ δὲ τῆς χώρας τῆς
Θεισοαίας ῥέοντες ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἀλφειὸν Μυλάων,
10 ἐπὶ δὲ αὐτῷ Νοῦς καὶ Ἀχελῷος καὶ Κελάδος τε καὶ Νά-
λιφος. Ἀχελῷῳ δὲ τῷ Ἀρκάδι εἰσὶν ἄλλοι δύο ὁμώνυμοί
τε αὐτῷ ποταμοὶ καὶ τὰ ἐς δόξαν φανερώτεροι· τὸν μὲν 10
γε ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας κατιόντα Ἀχελῷον διὰ τῆς Ἀκαρνά-
νων καὶ δι' Αἰτωλίας ἔφησεν ἐν Ἰλιάδι Ὅμηρος ποταμῶν
15 τῶν πάντων ἄρχοντα εἶναι, ἕτερον δὲ Ἀχελῷον ῥέοντα ἐκ
Σιπύλου τοῦ ὄρους ἐποιήσατο αὐτόν τε τὸν ποταμὸν καὶ
τὸ ὄρος τὸν Σίπυλον τοῦ λόγου προσθήκην τοῦ ἐς Νιόβην·
τρίτῳ δ' οὖν καὶ τῷ περὶ τὸ ὄρος τὸ Λύκαιόν ἐστιν ὄνομα
Ἀχελῷος.

20 Τῆς Λυκοσούρας δὲ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ Νόμια ὄρη καλού- 11
μενα, καὶ Πανός τε ἱερὸν ἐν αὐτοῖς ἐστὶ Νομίον καὶ τὸ χω-
ρίον ὀνομάζουσι Μέλπειαν, τὸ {ἀπὸ} τῆς σύριγγος μέλος
ἐνταῦθα <ὑπὸ> Πανός εὐρεθῆναι λέγοντες. κληθῆναι δὲ
τὰ ὄρη Νόμια προχειρότατον μὲν ἐστὶν εἰκάζειν ἐπὶ τοῦ
25 Πανός ταῖς νομαῖς, αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀρκάδες νύμφης εἶναι φα-
σιν ὄνομα.

Παρά δὲ τὴν Λυκόσουραν ὥς ἐπὶ ἡλίον δυσμὰς ποταμὸς 39

14 Φ 194–197, at cf. G. Pasquali, Storia della tradizione e critica del testo² 226 || 15 Ω 614–616

4 ἐκτέμνοντες F || 7 del. Schubart-Walz qui tamen γῆ ἐστὶν fortasse legendum coni. | ταύτη F: -ην β || 9 Θεισοαίας Sylburg: Θεισάας β || 10 Κελάδος vel Κλαδάος Lennep coll. 5. 7. 1, Xen. Hell. 7. 4. 29 Κελάδων Spanheim cf. H 133, Str. 8, 348: 'mutare non audemus, cum haec omnia eiusdem fluvii nomina fuisse non constet' (Schubart-Walz) | νάλιφος P: νάφιλος β || 20 λυκορᾶς F || 22. 23 corr. Schubart || 27 λυκόσουραν F: λυκοσούραν β

- Πλατανιστῶν παρέξεισιν· ἀνδρὶ δὲ ἰόντι ἐς Φιγαλίαν ἀνάγκη πᾶσα διαβῆναι τὸν Πλατανιστῶνα. μετὰ δὲ αὐτόν ἐστιν ἄνοδος ὅσον τε σταδίους τριάκοντα ἢ πλείους τῶν τριάκοντα
 2 οὐ πολλῶι. τὰ δὲ ἐς τὸν Λυκάονος Φίγαλον — οὗτος γὰρ δὴ τῇ πόλει τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο οἰκιστῆς — καὶ ὥς μετ- 5
 ἔβαλεν ἀνὰ χρόνον ἀπὸ Φιάλου Βουκολίωνος τὸ ὄνομα ἢ πόλις καὶ αὐθις {τε} ἀνέσώσατο τὸ ἀρχαῖον, τότε μὲν καὶ πρότερον ἔτι ἐσήμαινεν ἡμῖν ὁ λόγος· λέγεται δὲ καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόχρεα ἐς πίστιν, ἄνδρα αὐτόχθονα εἶναι τὸν Φίγα-
 λον καὶ οὐ Λυκάονος παῖδα· τοῖς δὲ εἰρημένον ἐστὶν ὥς ἡ 10
 3 Φιγαλία νόμφη τῶν καλουμένων εἴη Δρυάδων. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἥνικα Ἀρκάσιν ἐπεχείρησαν καὶ ἐσέβαλον ἐς τὴν Φιγαλίαν στρατιᾷ, μάχῃ τε νικῶσι τοὺς ἐπιχωρίους καὶ ἐπολιόρκουν προσκαθεζόμενοι· κινδυνεύοντος δὲ ἁλῶναι τοῦ τείχους ἐκδιδράσκουσιν οἱ Φιγαλεῖς, ἢ καὶ οἱ Λακε- 15
 δαιμόνιοι σφᾶς ἀφιασιν ἐξελθεῖν ὑποσπόνδους. ἐγένετο δὲ ἡ τῆς Φιγαλίας ἁλώσις καὶ Φιγαλέων ἡ ἐξ αὐτῆς φυγὴ
 a. C. 659 Μιλτιάδου μὲν Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς τριακοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Χίονις Λάκων ἐνίκα τὸ τρίτον.
 4 Φιγαλέων δὲ τοῖς διαπεφευγόσιν ἔδοξεν ἀφικομένους ἐς 20
 Δελφοὺς ἐρωτᾶν ὑπὲρ καθόδου τὸν θεόν· καὶ σφισιν ἡ Πυθία καθ' αὐτοὺς μὲν πειρωμένοις ἐς Φιγαλίαν κατελθεῖν οὐχ ὀρᾶν ἔφη καθόδον, εἰ δὲ λογάδας ἑκατὸν ἐξ Ὀρεσθασίου προσλάβοιεν, τοὺς μὲν ἀποθανεῖσθαι παρὰ τὴν μάχην, Φιγαλεῦσι δὲ ἔσεσθαι δι' αὐτῶν καθόδον. 25
 Ὀρεσθάσιοι δὲ ὥς τὴν γενομένην τοῖς Φιγαλεῦσιν ἐπύθοντο μαντείαν, ἄλλος ἐφθανεν ἄλλον σπονδῇι λογάδων τε τῶν

§ 8. 3. 1—2

1 πλατανιστῶνα P || 2 τὸν] τῶ F | αὐτόν Va: -ό β || 3 <ἐς> σταδίους Hitzig coll. 1. 18. 7, 27. 2, 7. 18. 11, 8. 30. 3 | πλείους Buttmann: πλείοσι β | τῶν R^{ms} Pa^{ms} Vb: τοῖς β || 6 Φιάλου Amasaeus: φιγαλοῦ β RVb φιγάλου PaVa || 7 del. Dindorf || 12 ἐσέβαλον PaVa: -βαλλον β || 13 στρατιᾷ V: στρατεῖαι β || 14 προσκαθεζόμενοι P: προ- β || 17 δὲ om. F || 19 Χίονις edd. (cf. 4. 23. 4, 10, 6. 13. 2): χιονίς (χιόνις F) β || 22 πειρωμένοις F: -ους β || 25 αὐτόν F

ἐκατὸν αὐτὸς ἕκαστος γενέσθαι καὶ ἐξόδου τῆς ἐς Φιγα-
λίαν μετασχεῖν. παρελθόντες δὲ ἐπὶ τὴν Λακεδαιμονίων 5
φρουρὰν ἄγουσιν {ἐς} πάντα ἐς τέλος τὸν χρησμόν· καὶ
γὰρ αὐτοῖς λόγου μαχεσαμένοις ἀξίως ἐπεγένετο ἡ τε-
5 λευτὴ καὶ ἐξελάσαντες τοὺς Σπαρτιάτας παρέσχον Φιγα-
λεῦσιν ἀπολαβεῖν τὴν πατρίδα.

Κεῖται δὲ ἡ Φιγαλία ἐπὶ μετεώρου μὲν καὶ ἀποτόμου
<τὰ> πλέονα, καὶ ἐπὶ τῶν κρημνῶν ὠικοδομημένα ἐστὶ
τείχη σφίσιν· ἀνελθόντι δὲ ὁμαλῆς ἐστὶν ὁ λόφος ἤδη καὶ
10 ἐπίπεδος. ἔστι δὲ Σωτείρας τε ἱερὸν ἐνταῦθα Ἀρτέμιδος
καὶ ἄγαλμα ὀρθὸν λίθον· ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰς
πομπὰς σφισι πέμπειν κατέστη. ἐν δὲ τῷ γυμνασίῳ τὸ 6
ἄγαλμα τοῦ Ἑρμοῦ ἀμπεχομένῳ μὲν ἔοικεν ἱμάτιον, κατα-
λήγει δὲ οὐκ ἐς πόδας, ἀλλὰ ἐς τὸ τετράγωνον σχῆμα.
15 πεποιήται δὲ καὶ Διονύσου ναός· ἐπὶ κλήσις μὲν ἐστὶν αὐ-
τῷ παρὰ τῶν ἐπιχωρίων Ἀκρατοφόρος, τὰ κάτω δὲ οὐκ
ἔστι σύνοπτα τοῦ ἀγάλματος ὑπὸ δάφνης τε φύλλων καὶ
κισσῶν. ὁπόσον δὲ αὐτοῦ καθορᾶν ἔστιν, ἐπαλήλμπται κιν-
νάβαρι ἐκλάμπειν. εὐρίσκεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν Ἰβήρων ὁμοῦ
20 τῷ χρυσῷ λέγεται. –

Φιγαλεῦσι δὲ ἀνδριάς ἐστὶν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς Ἀρραχίωνος 40
τοῦ παγκρατιαστοῦ, τὰ τε ἄλλα ἀρχαῖος καὶ οὐχ ἥκιστα
ἐπὶ τῷ σχήματι· οὐ διεστᾶσι μὲν πολὺ οἱ πόδες, καθεῖνται
δὲ παρὰ πλευρὰν αἱ χεῖρες ἄχρι τῶν γλουτῶν. πεποιήται
25 μὲν δὴ ἡ εἰκὼν λίθον, λέγουσι δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐπ’ αὐτὴν
γραφῆναι· καὶ τοῦτο μὲν ἠφάνιστο ὑπὸ τοῦ χρόνου, τῷ δὲ
Ἀρραχίῳ ἐγένοντο Ὀλυμπικαὶ νῖκαι δύο μὲν Ὀλυμπιάσι
ταῖς πρὸ τῆς τετάρτης καὶ πεντηκοστῆς, ἐγένετο δὲ καὶ ἐν a. C. 564
αὐτῇ σὺν δικαίῳ τε ἐκ τῶν ἑλλανοδικῶν καὶ Ἀρραχίωνος

3 del. Schubart | ἐς² Schubart coll. 3. 9. 7, 4. 12. 4: ἐπὶ β ||
8 suppl. Schubart-Walz | ἐπὶ Schubart-Walz: ὑπὸ β | ὠικοδομη-
μένα Pa: οἰκοδομημένα β || 18 lac. post ἐπαλήλμπται ind. Bekker ||
19 εὐρίσκεται F || 21 Ἀρραχίωνος ubique edd. inde a Bekker
(coll. 29): Ἀραχίων Suda ἀρραχίωνος Pa^mg (cf. Philostr. Gymn. 21,
Imag. 2. 6) ἀρχίονος (-ωνος V) β: infra ἀρχίων β Phral. semper
habent praeter 27 (ἀρχωνι) et 29 || 23 πολὺ P: -ὄν β || 24 πλε-
ρὰν Vb: -αῖ β || 28 ἐν L: ἐς β || 29 αὐτῇ] ταύτῃ ? Hitzig

2 αὐτοῦ τῇ ἀρετῇ. ὥς γὰρ δὴ πρὸς τὸν καταλειπόμενον ἔτι
 τῶν ἀνταγωνιστῶν ἐμάχετο ὑπὲρ τοῦ κοτίνου, ὁ μὲν προ-
 ἔλαβεν ὅστις δὴ ὁ ἀνταγωνιζόμενος καὶ τοῖς ποσὶ τὸν Ἀρρα-
 χίωνα εἶχεν ἐζωκῶς καὶ τὸν τράχηλον ἐπίεζεν ἅμα αὐτοῦ
 ταῖς χερσίν· ὁ δὲ Ἀρραχίων ἐκκλᾷ τῶν ἐν τῷ ποδὶ τοῦ ἀντ- 5
 αγωνιζομένου δάκτυλον, καὶ Ἀρραχίων τε τὴν ψυχὴν ἀφίη-
 σιν ἀγγόμενος καὶ ὁ ἄγχων τὸν Ἀρραχίωνα ὑπὸ τοῦ δακ-
 τύλου τῆς ὀδύνης κατὰ τὸν καιρὸν ἀπαγορεύει τὸν αὐτόν.
 Ἡλεῖοι δὲ ἐστεφάνωσάν τε καὶ ἀνηγόρευσαν νικῶντα τοῦ
 3 Ἀρραχίωνος τὸν νεκρόν. εἰκοδὸς δὲ καὶ Ἀργεῖους οἶδα ἐπὶ 10
 Κρεῦγαι ποιήσαντας Ἐπιδαμνίῳ πύκτι· καὶ γὰρ Ἀργεῖοι
 τεθνεῶτι ἔδωσαν τῷ Κρεῦγαι τῶν Νεμείων τὸν στέφανον,
 ὅτι ὁ πρὸς αὐτὸν μαχόμενος Δαμόξενος Συρακόσιος παρ-
 ἔβη τὰ ὡμολογημένα σφίσιν ἐς ἀλλήλους. ἐφέξειν μὲν
 γὰρ ἔμελλεν ἐσπέρα πυκτεύουσιν αὐτοῖς, συνένθεντο δὲ ἐς 15
 ἐπήκοον ἀνὰ μέρος τὸν ἕτερον ὑποσχεῖν αὐτῶν τῷ ἐτέ-
 ρῳ πληγὴν. τοῖς δὲ πυκτεύουσιν οὐκ ἦν πῶ τηρिकाῦτα
 ἱμᾶς ὁξὺς ἐπὶ τῷ καρπῷ τῆς χειρὸς ἐκατέρας, ἀλλὰ ταῖς
 μειλίχαις ἔτι ἐπύκτεον, ὑπὸ τὸ κοῖλον δέοντες τῆς χειρὸς,
 ἵνα οἱ δάκτυλοί σφισιν ἀπολείπωνται γυμνοί· αἱ δὲ ἐκ 20
 βοέας ὥμης ἱμάντες λεπτοὶ τρόπον τινὰ ἀρχαῖον πεπλεγ-
 4 μένοι δι' ἀλλήλων ἦσαν αἱ μειλίχαι. τότε οὖν ὁ μὲν τὴν πλη-
 γὴν ἀφῆκεν ἐς τοῦ Δαμοξένου τὴν κεφαλὴν· ὁ δὲ ἀνασχεῖν
 τὴν χεῖρα ὁ Δαμόξενος ἐκέλευσε τὸν Κρεῦγαν, ἀνασχόντος
 δὲ παῖει τοῖς δακτύλοις ὀρθοῖς ὑπὸ τὴν πλευράν, ὑπὸ δὲ 25
 ἀκμῆς τε τῶν ὀνύχων καὶ βίας τῆς πληγῆς τὴν χεῖρα ἐς τὸ
 ἐντὸς καθεῖς καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν σπλάγχχνων ἐς τὸ ἐκ-
 5 τὸς ἔλκων ἀπέρρηξε. καὶ ὁ μὲν τὴν ψυχὴν αὐτίκα ὁ Κρεῦ-
 γας ἀφίησιν, οἱ δὲ Ἀργεῖοι τὸν Δαμόξενον ἄτε τὰ συγκεί-
 μενα ὑπερβάντα καὶ ἀντὶ μιᾶς κεχρημένον πολλαῖς ἐς τὸν 30
 ἀντίπαλον ταῖς πληγαῖς ἐξελαύνουσι, τῷ Κρεῦγαι δὲ τὴν

5 τῶν Siebelis: τὸν β Phral. || 9. 10 Ἀρχίωνα νεκρόν Phral. ||
 14 ἐφῆξειν Palmerius, at cf. 1. 28. 9, 2. 20. 2, 4. 7. 6, 29. 3 momente
 Hitzig || 17 πῶ Sylburg: πον β || 19 δέοντες] δὲ ὄντες F || 20 αἱ
 Buttmann: οἱ β || 27 ἐντός] ἔσω Phral.

νίκην τεθνεῶτι ἔδοσαν καὶ ἐποίησαντο εἰκόνα ἐν Ἀργεὶ·
καὶ ἐς ἐμὲ ἔκειτο ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Λυκίου.

Φιγαλεῦσι δὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ πολυάνδριον τῶν λο- 41
γάδων τῶν Ὀρεσθασίων ἐστί, καὶ ὡς ἤρωσιν αὐτοῖς ἐναγί-
5 ζουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος. ποταμὸς δὲ ὁ καλούμενος Λύμαξ ἐκ- 2
δίδωσι μὲν ἐς τὴν Νέδαν παρ' αὐτὴν ῥέων Φιγαλίαν, γενέ-
σθαι δὲ τοῦνομά φασι τῷ ποταμῷ καθαρσίων τῶν Ῥέας
ἐνεκα. ὡς γὰρ δὴ τεκοῦσαν τὸν Δία ἐκάθησαν ἐπὶ ταῖς
ὠδίαισι αἱ Νύμφαι, τὰ καθάρματα ἐς τοῦτον ἐμβάλλουσι
10 τὸν ποταμόν· ὠνόμαζον δὲ ἄρα οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰ λύματα.
μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, ἀπολυμαίνεσθαι τε ἐπὶ λύσει τοῦ
λοιμοῦ τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐμβάλλειν τὰ λύματα εἰπὼν σφᾶς
ἐς θάλασσαν. εἰσὶ δὲ αἱ πηγαὶ τῆς Νέδας ἐν ὄρει τῷ Κε- 3
ρανσίῳ· τοῦ Λυκαίου δὲ μοῖρά ἐστι. καθότι ἐγγύτατα ἡ
15 Νέδα Φιγαλέων τῆς πόλεως γίνεται, κατὰ τοῦτο οἱ Φι-
γαλέων παῖδες ἀποκείρονται τῷ ποταμῷ τὰς κόμας· τὰ
<δὲ> πρὸς θαλάσση καὶ ἀναπλεῖται νανσὶν οὐ μεγάλαις ἢ
Νέδα. ποταμῶν δὲ ὁπόσους ἴσμεν Μαϊάνδρος μὲν σκολιῷ
μάλιστα κάτεισι τῷ ῥεύματι, ἔς τε τὸ ἄνω καμπὰς καὶ
20 αὐθις ἐπιστροφὰς παρεχόμενος πλείστας· δεύτερα δὲ ἐλιγ-
μῶν γε ἐνεκα φέροιτο ἂν ἡ Νέδα.

Σταδίοις δὲ ὄσον δώδεκα ἀνωτέρω Φιγαλίας θερμά τέ 4
ἐστι λουτρά καὶ τούτων οὐ πόρρω κάτεισιν ὁ Λύμαξ ἐς τὴν
Νέδαν· ἥι δὲ συμβάλλουσι τὰ ῥεύματα, ἐστι τῆς Εὐρννό-
25 μης τὸ ἱερόν, ἁγίον τε ἐκ παλαιοῦ καὶ ὑπὸ τραχύτητος τοῦ
χωρίου δυσπρόσοδον· περὶ αὐτὸ καὶ κυπάρισσοι πεφύκασι
πολλαὶ τε καὶ ἀλλήλαις συνεχεῖς. τὴν δὲ Εὐρννόμην ὁ μὲν 5
τῶν Φιγαλέων δῆμος ἐπὶ κλησὶν εἶναι πεπίστευκεν Ἀρτέ-
μιδος· ὅσοι δὲ αὐτῶν παρειλήφασιν ὑπομνήματα ἀρχαῖα,

11 A 314

1 ἐν Ἀργεὶ P^a: μὲν Ἀργεῖ β || 2 <ἡ> καὶ Schubart-Walz || 6 νέ-
δαν V^{mss}: ἐνδαν β || 10 ὠνόμαζον V: ὀνόμαζον β || 12 λύματα V:
μύλατα P μύλα F || 13 κερανσίῳ V: κερανσίῳ β || 16 τὰ V: τὰς β ||
17 suppl. L || 18 δὲ Musurus: μὲν β || 23 λύμαξ P^a: λύμας β ||
28 τῶν] τὸν F

- θυγατέρα Ὠκεανοῦ φασιν εἶναι τὴν Εὐρυνόμην, ἥς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐν Ἰλιάδι ἐποιήσατο μνήμην ὥς ὁμοῦ Θέτιδι ὑποδέξαιτο Ἡφαιστον. ἡμέραι δὲ τῇ αὐτῇ κατὰ ἔτος ἕκαστον τὸ ἱερὸν ἀνοιγνύουσι τῆς Εὐρυνόμης, τὸν δὲ ἄλλον χρόνον οὐ σφισιν ἀνοιγνύναι καθέστηκε· τηνικαῦτα δὲ καὶ θυ- 5
 6 σίας δημοσίαι τε καὶ ἰδιῶται θύουσιν. ἀφικέσθαι μὲν δὴ μοι τῆς ἑορτῆς οὐκ ἐξεγένετο ἐς καιρὸν οὐδὲ τῆς Εὐρυνόμης τὸ ἄγαλμα εἶδον· τῶν Φιγαλέων <δ'> ἤκουσα ὥς χρυσαῖ τε τὸ ξόανον συνδέοντιν ἀλύσεις καὶ εἰκὼν γυναικὸς τὰ ἄχρι τῶν γλουτῶν, τὸ ἀπὸ τούτου δὲ ἐστὶν ἰχθύς. θυγατρὶ 10
 μὲν δὴ Ὠκεανοῦ καὶ ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης ὁμοῦ Θέτιδι οἰκούσῃ παρέχοιτο ἂν τι ἐς γνῶρισμα αὐτῆς ὁ ἰχθύς· Ἀρτέμιδι δὲ οὐκ ἐστὶν ὅπως ἂν μετὰ γε τοῦ εἰκότος λόγον μετεῖη τοιούτου σχήματος.
- 7 Περιέχεται δὲ ἡ Φιγαλία ὄρεσιν, ἐν ἀριστεραῖ μὲν ὑπὸ 15
 τοῦ καλουμένου Κωτίλιον, τὰ δὲ ἐς δεξιὰν ἑτερον προβεβλημένον ἐστὶν αὐτῆς ὄρος τὸ Ἐλάιον. ἀπέχει δὲ τῆς πόλεως ἐς τεσσαράκοντα τὸ Κωτίλιον μάλιστα σταδίου· ἐν δὲ {τῷ} αὐτῷ χωρίον τέ ἐστι καλούμενον Βᾶσσαι καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἐπικουρίου, λίθον καὶ αὐτὸς 20
 8 <ὁ> ὄροφος. ναῶν δὲ ὅσοι Πελοποννησίους εἰσὶ, μετὰ γε τὸν ἐν Τεγέαι προτιμῶντο οὗτος ἂν τοῦ λίθου τε ἐς κάλλος καὶ τῆς ἁρμονίας ἔνεκα. τὸ δὲ ὄνομα ἐγένετο τῷ Ἀπόλλωνι ἐπικουρήσαντι ἐπὶ νόσῳ λοιμῶδει, καθότι καὶ παρὰ Ἀθηναίοις ἐπωνυμίαν ἔλαβεν Ἀλεξίκακος ἀποτρέφας καὶ 25
 9 τούτοις τὴν νόσον. ἐπῆσε δὲ ὑπὸ τὸν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμον καὶ τοὺς Φιγαλέας καὶ οὐκ ἐν ἑτέρῳ καιρῷ· μαρτύρια δὲ αἱ τε ἐπικλήσεις ἀμφοτέραι τοῦ Ἀπόλλωνος εἰκός τι ὑποσημαίνουσαι καὶ Ἰκτίνος ὁ ἀρχιτέκτων

2 Σ 398—405

5 καθέστηκε P: κατέστη καὶ (lac. ante καὶ habet V) β || 8 suppl. Pa || 12 οἰκούσῃ V¹: οἶκους ἢ β | τι V: τις β || 16 Κωτίλιον Bekker: κωτίλου β | δεξιὰν Va: -ὰ β || 17 ἐλάιον F ubique || 19 del. Kayser || 21 suppl. Corais <καὶ ὁ> Facius || 22 τὸν V¹: τῶν β || 26 ἐπῆσε Corais: ἐπαυσε β

τοῦ ἐν Φιγαλίας ναοῦ γεγονὼς τῇ ηλικίᾳ κατὰ Περικλέα καὶ Ἀθηναίους τὸν Παρθενῶνα καλούμενον κατασκευάσας. ἐδίδαξε δὲ ὁ λόγος ἤδη μοι τὸ ἄγαλμα εἶναι τοῦ Ἀπόλλωνος Μεγαλοπολιτῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ.

5 Ἔστι δὲ ὕδατος ἐν τῷ ὄρει τῷ Κωτιλίῳ πηγῇ, καὶ 10 ὅπου συνέγραψεν ἤδη τις ἀπὸ ταύτης τῷ ποταμῷ τὸ ρεῦμα τῷ Λύμακι ἄρχεσθαι, συνέγραψεν οὐτε αὐτὸς θεασάμενος οὐτε ἀνδρὸς ἀκοὴν ἰδόντος· ἃ καὶ ἀμφοτέρω παρῆσαν ἐμοί· τὸ μὲν ποταμοῦ ρεῦμα ὃν ἐωρῶμεν, τῆς δὲ 10 ἐν τῷ Κωτιλίῳ πηγῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐξικνούμενον τὸ ὕδωρ ἀλλὰ ἐντὸς ὀλίγου παντάπασιν ἀφανὲς γινόμενον. οὐ μὴν οὐδὲ ὅπου τῆς Ἀρκάδων ἐστὶν ἡ πηγὴ τῷ Λύμακι, ἐπῆλθε πολυπραγμονῆσαί μοι. ἔστι δὲ ὑπὲρ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἐπικουρίου <χωρίον> Κώτιλον μὲν ἐπί- 15 κλησιν, Ἀφροδίτῃ δὲ ἐστὶν ἐν Κωτίλῳ· καὶ αὐτῇ {τε} ναὸς τε ἦν οὐκ ἔχων ἔτι ὄροφον καὶ ἄγαλμα ἐπεποίητο.

Τὸ δὲ ἕτερον τῶν ὄρων τὸ Ἐλαίον ἀπωτέρω μὲν Φιγαλίας 42 ὅσον τε σταδίοις τριάκοντά ἐστι, Δήμητρος δὲ ἄντρον αὐτόθι ἱερὸν ἐπὶ κλησιν Μελαίνης. ὅσα μὲν δὴ οἱ ἐν Θεελπού- 20 σῃ λέγουσιν ἐς μῆξιν τὴν Ποσειδῶνός τε καὶ Δήμητρος, κατὰ ταῦτά σφισιν οἱ Φιγαλεῖς νομίζουσι, τεχθῆναι δὲ ὑπὸ τῆς Δήμητρος οἱ Φιγαλεῖς φασιν οὐχ ἵππων ἀλλὰ τὴν Δέσποιαν ἐπονομαζομένην ὑπὸ Ἀρκάδων. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ- 2 του λέγουσι θυμῷ τε ἅμα ἐς τὸν Ποσειδῶνα αὐτὴν καὶ ἐπὶ 25 τῆς Περσεφόνης τῇ ἀρπαγῇ πένθει χρωμένην μέλαιναν ἐσθῆτα ἐνδύειν καὶ ἐς τὸ σπήλαιον τοῦτο ἐλθοῦσαν ἐπὶ χρόνον ἀπεῖναι πολύν. ὥς δὲ ἐφθείρετο μὲν πάντα ὅσα ἡ γῆ τρέφει, τὸ δὲ ἀνθρώπων γένος καὶ ἐς πλέον ἀπώλλυτο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ, θεῶν μὲν ἄλλων ἡπίστατο ἄρα οὐδεὶς ἔνθα 30 ἀπεκένκρυπτο ἡ Δημήτηρ· τὸν δὲ Πᾶνα ἐπιέναι μὲν τὴν 3

3 8. 30. 3

7 λύμακι V^{ms}: λύμα β || 9 ὃν V: ὃν β || 11 ὀλίγου V: ἰλίγου β || 14 suppl. Reitzenstein | Κώτιλον Bekker: κωτίλω β || 15 αὐτῇ L: αὐτῇ β | del. Pa || 21 ταῦτά Pa: ταῦτα β || 24 αὐτὴν Pa: -ῆς β || 29 ἡπίστατο edd.: ἐπίστατο β

Ἀρκαδίαν καὶ ἄλλοτε αὐτὸν ἐν ἄλλῳι θηρεύειν τῶν ὄρων,
 ἀφικόμενον δὲ καὶ πρὸς τὸ Ἑλάνιον κατοπιτεῦσαι τὴν Δή-
 μητρα σχήματός τε ὥς εἶχε καὶ ἐσθῆτα ἐνεδέδυντο ποίαν·
 πυνθέσθαι δὴ τὸν Δία ταῦτα παρὰ τοῦ Πανὸς καὶ οὕτως
 ὑπ' αὐτοῦ πεμφθῆναι τὰς Μοῖρας παρὰ τὴν Δήμητρα, τὴν 5
 δὲ πεισθῆναί τε ταῖς Μοῖραις καὶ ἀποθέσθαι μὲν τὴν
 ὀργήν, ὑφεῖναι δὲ καὶ τῆς λύπης. σφᾶς δὲ ἀντὶ τούτων
 φασὶν οἱ Φιγαλεῖς τό τε σπήλαιον νομίσαι τοῦτο ἱερὸν
 4 Δήμητρος καὶ ἐς αὐτὸ ἄγαλμα ἀναθεῖναι ξύλου. πεποιῆσθαι
 δὲ οὕτω σφίσι τὸ ἄγαλμα· καθέζεσθαι μὲν ἐπὶ πέτραι, γυ- 10
 ναικὶ δὲ εἰκέναι τᾶλλα πλὴν κεφαλῇν· κεφαλῇν δὲ καὶ
 κόμην εἶχεν ἵππου, καὶ δρακόντων τε καὶ ἄλλων θηρίων
 εἰκόνες προσεπεφύκεσαν τῇ κεφαλῇ· χιτῶνα δὲ ἐνε-
 δέδυντο καὶ <ἐς> ἄκρους τοὺς πόδας· δεξιὰς δὲ ἐπὶ τῆς
 χειρὸς ἦν αὐτῇ, περιστερὰ δὲ ἡ ὄρνις ἐπὶ τῇ ἐτέρᾳ. ἐφ' 15
 ὅτῳ μὲν δὴ τὸ ξόανον ἐποιήσαντο οὕτως, ἀνδρὶ οὐκ ἄσυν-
 ἔτῳ γνῶμην, ἀγαθῷ δὲ καὶ τὰ ἐς μνήμην δῆλὰ ἐστὶ·
 Μέλαιναν δὲ ἐπονομάσαι φασὶν αὐτήν, ὅτι καὶ ἡ θεὸς μέ-
 5 λαιναν τὴν ἐσθῆτα εἶχε. τοῦτο μὲν δὴ τὸ ξόανον οὐτε δτον
 ποίημα ἦν οὐτε ἡ φλόξ τρόπον ὄντινα ἐπέλαβεν αὐτό, 20
 μνημονεύουσιν· ἀφανισθέντος δὲ τοῦ ἀρχαίου Φιγαλεῖς
 οὐτε ἄγαλμα ἄλλο ἀπεδίδουσιν τῇ θεῷ καὶ ὅποσα ἐς ἑορ-
 τὰς καὶ θυσίας τὰ πολλὰ δὴ παρῶπτό σφισιν, ἐς δ' ἡ ἀκαρ-
 πία ἐπιλαμβάνει τὴν γῆν· καὶ ἱκετεύσασιν αὐτοῖς χρᾶι
 τάδε ἡ Πυθία·

25

6 Ἀρκάδες Ἀζᾶνες βαλανηφάγοι, οἱ Φιγάλειαν
 νάσσασθ', ἵππολεχοῦς Δηιοῦς κρυπτήριον ἄντρον,
 ἦκατε πενσόμενοι λιμοῦ λύσιν ἀλγινόεντος,
 μοῦνοι δις νομάδες, μοῦνοι πάλιν ἀγριοδαῖται.
 Δηιώ μὲν σε ἔπαυσε νομῆς, Δηιώ δὲ νομῆας 30
 ἐκ δησισταχύνων καὶ ναστοφάγων πάλιν θῆκε,

9 ἀναθεῖναι V: -θεῖναι β || 13 χιτῶνα L: χιτῶν β || 14 suppl. L ||
 15 ἡ ὄρνις glossema ducit Herwerden || 16 δῆ V¹: δι β δῆ οἱ P^a
 Vb || 30. 31 νομῆας ἐκ δησισταχύνων Herwerden: νομῆων ἔλκεσιν
 σταχύνων β || 31 ἀναστοφάγων πάλιν V

νοσφισθεῖσα γέρα προτέρων τιμάς τε παλαιάς.
καί σ' ἄλληλοφάγον θήσει τάχα καὶ τεκνοδαίτην,
εἰ μὴ πανδήμοις λοιβαῖς χόλον ἰλάσσεσθε
σῆραγγός τε μυχὸν θείαις κοσμήσετε τιμαῖς.

5 ὥς δὲ οἱ Φιγαλεῖς ἀνακομισθὲν τὸ μάντευμα ἤκουσαν, τά 7
τε ἄλλα ἐς πλεόν τιμῆς ἢ τὰ πρότερα τὴν Δήμητρα ἤγον
καὶ Ὀνάταν τὸν Μίκωνος Αἰγινήτην πείθουσιν ἐφ' ὅσῳ
δὴ μισθῷ ποιῆσαι σφισιν ἄγαλμα Δήμητρος· τοῦ δὲ
10 Ὀνάτα τούτου Περγαμηνοῖς ἐστὶν Ἀπόλλων χαλκοῦς, θαῦ-
μα ἐν τοῖς μάλιστα μεγέθους τε ἕνεκα καὶ ἐπὶ τῇ τέχνῃ.
τότε δὴ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἀνευρὼν γραφὴν ἢ μίμημα τοῦ ἀρ-
χαίου ξοάνου — τὰ πλείω δέ, ὥς λέγεται, καὶ κατὰ ὄνει-
ράτων ὄψιν — ἐποίησε χαλκοῦν Φιγαλεῦσιν ἄγαλμα, γε-
νεῇ μάλιστα ὕστερον τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιστρατείας
15 τοῦ Μήδου. μαρτυρεῖ δέ μοι τῷ λόγῳ· κατὰ γὰρ τὴν 8
Ξέρξου διάβασιν ἐς τὴν Εὐρώπην Συρακουσῶν τε ἐτυράν-
νει καὶ Σικελίας τῆς ἄλλης Γέλων ὁ Δεινομένους· ἐπεὶ δὲ
ἐτελεύτησε Γέλων, ἐς Ἱέρωνα ἀδελφὸν Γέλωνος περιῆλθεν
ἡ ἀρχή· Ἱέρωνος δὲ ἀποθανόντος πρότερον πρὶν ἢ τῷ
20 Ὀλυμπίῳ Διὶ ἀναθεῖναι τὰ ἀναθήματα δ' εὐξάτο ἐπὶ τῶν
ἵππων ταῖς νίκαις, οὕτω Δεινομένης ὁ Ἱέρωνος ἀπέδωκεν
ὑπὲρ τοῦ πατρὸς. Ὀνάτα καὶ ταῦτα ποιήματα, καὶ ἐπι- 9
γράμματα ἐν Ὀλυμπίῳ, τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματός ἐστιν
αὐτῶν·

25 Σὸν ποτε νικήσας, Ζεῦ Ὀλύμπιε, σεμνὸν ἀγῶνα
τεθρίπτω μὲν ἄπαξ, μονοκέλητι δὲ δίς,
δῶρα Ἱέρων τάδε σοι ἐχαρίσσατο· παῖς δ' ἀνέθηκε
Δεινομένης πατρὸς μνῆμα Συρακοσίου.

25 — 28 Preger 126

1 γέρα R^{ms}Pa: γ' ἄρα β || 2 τεκνοδαίτην P: τεκνοδάστην V τεκ-
νοδαίστην F || 6 δήμητρα V: -αν β || 11 δὴ L: δέ β || 13 γενεῇ
Bekker: -αῖς β || 14 μάλιστα <δυσιν> O. Müller || 27 παῖς δ' PaVa:
παῖδ' β || 28 δεινομένοις F

10 τὸ δὲ ἕτερον λέγει τῶν ἐπιγραμμάτων·

Υἱὸς <—> με Μίκωνος Ὑνάτας ἐξετέλεσεν,
νάσσει ἐν Αἰγίνοι δώματα ναιετάων.

ἡ δὲ ἡλικία τοῦ Ὑνάτα κατὰ τὸν Ἀθηναῖον Ἡγίαν καὶ Ἀγε-
λάδαν συμβαίνει τὸν Ἀργεῖον. 5

- 11 Ταύτης μάλιστα ἐγὼ τῆς Δήμητρος ἔνεκα ἐς Φιγαλίαν
ἀφικόμην. καὶ ἔθυσσα τῇ θεῷ, καθὰ καὶ οἱ ἐπιχώριοι νο-
μίζουσιν, οὐδέν· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν ἡμέρων τά
τε ἄλλα καὶ ἀμπέλων καρπὸν καὶ μελισσῶν τε κηρία καὶ
ἐρίων τὰ μὴ ἐς ἐργασίαν πω ἤκοντα ἀλλὰ ἔτι ἀνάπλεα τοῦ 10
οἰσύπου {ᾧ} τιθέασιν ἐπὶ τὸν βωμὸν <τὸν> ὠικοδομη-
μένον πρὸ τοῦ σπηλαίου, θέντες δὲ καταχέουσιν αὐτῶν
ἔλαιον. ταῦτα ἰδιώταις τε ἀνδράσι καὶ ἀνὰ πᾶν ἔτος Φιγα-
12 λέων τῷ κοινῷ καθέστηκεν ἐς τὴν θυσίαν. ἰέρεια δὲ σφι-
σὶν ἔστιν ἡ δρωῖσα, σὺν δὲ αὐτῇ καὶ τῶν ἱεροθυτῶν κα- 15
λουμένων ὁ νεώτατος· οἱ δὲ εἰσι τῶν ἀστῶν τρεῖς ἀριθμόν.
ἔστι δὲ δρυῶν τε ἄσλος περὶ τὸ σπήλαιον καὶ ὕδωρ ψυχρὸν
ἄνεισιν ἐκ τῆς γῆς. τὸ δὲ ἄγαλμα τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑνάτα ποιη-
θὲν οὔτε ἦν κατ' ἐμὲ οὔτε εἰ ἐγένετο ἀρχὴν Φιγαλεῦσιν
13 ἡπίσταντο οἱ πολλοί· τῶν δὲ ἐντυχόντων ἡμῖν ἔλεγεν ὁ 20
πρεσβύτατος γενεαῖς πρότερον τρισὶν ἢ κατ' αὐτὸν ἐμπε-
σεῖν ἐς τὸ ἄγαλμα ἐκ τοῦ ὀρόφου πέτρας, ὑπὸ τούτων δὲ
καταγῆναι καὶ ἐς ἅπαν ἔφασκεν αὐτὸ ἀφανισθῆναι· καὶ ἔν
γε τῷ ὀρόφῳ δῆλα καὶ ἡμῖν ἔτι ἦν, καθὰ ἀπερρώγесαν
αἱ πέτραι. 25
- 43 Ἀπαιτεῖ δὲ ἡμᾶς τὸ μετὰ τοῦτο ὁ λόγος τό τε Παλλάντιον,
εἰ δὴ τι αὐτόθι ἐστὶν ἐς μνήμην, καὶ καθ' ἣντινα βασιλεὺς

2—3 Preger 176

2 <μέν> με Hermann ex Va qui με om. <μέν> γε Sylburg ||
3 Αἰγίνοι Schubart: αἰγίνη β || 4 κατὰ] κα tunc lac. habet F ||
5 συμβαίνει P: -οι β <ᾧ> συμβαίνοι Schubart-Walz || 8 οὐδέν <ἐμ-
ψυχον> Bekker <ἄλλο μὲν> οὐδέν Vollgraff || 11 del. Schubart-
Walz | suppl. Dindorf || 16 νεώτατος P^{SV}: δεώτατος β || 18 τῆς
γῆς] πηγῆς Schubart-Walz || 26 λόγος <δηλώσαι> Hitzig coll. 1.
8. 1, 3. 12. 1

αἰτίαν Ἀντωνῖνος ὁ πρότερος πόλιν τε ἀντὶ κώμης ἐποίησε
 Παλλάντιον καὶ σφισιν ἐλευθερίαν καὶ ἀτέλειαν ἔδωκεν
 εἶναι φόρων. φασὶ δὴ γενέσθαι καὶ γνώμην καὶ τὰ ἐς πό- 2
 λεμον ἄριστον τῶν Ἀρκάδων ὄνομα Εὐάνδρον, παῖδα δὲ
 5 αὐτὸν νύμφης τε εἶναι, θυγατρὸς τοῦ Λάδωνος, καὶ Ἑρμοῦ.
 σταλέντα δὲ ἐς ἀποικίαν καὶ ἄγοντα Ἀρκάδων τῶν ἐκ Παλ-
 λαντίου στρατιάν, παρὰ τῷ ποταμῷ πόλιν τῷ Θύβριδι
 οἰκίσαι· καὶ Ῥωμαίων μέρος τῆς καθ' ἡμᾶς πόλεως, <δ>
 ὠικεῖτο ὑπὸ τοῦ Εὐάνδρου καὶ Ἀρκάδων τῶν συνακολου-
 10 θησάντων, ὄνομα ἔσχε Παλλάντιον κατὰ μνήμην τῆς ἐν Ἀρ-
 καδία· χρόνῳ δὲ ὕστερον μετέπεσε τὸ ὄνομα ἐν ἀναιρέσει
 γραμμάτων τοῦ τε λ καὶ τοῦ ν. τούτων μὲν τῶν λελεγ-
 μένων ἔνεκα Παλλαντιεῦσιν ἐκ βασιλέως ἐγένοντο δωρεαί.
 ὁ δὲ Ἀντωνῖνος, ὅτῳ καὶ ἐς Παλλαντιεῖς ἐστὶν εὐεργετή- 3
 15 ματα, πόλεμον μὲν Ῥωμαίοις ἐθελοντῆς ἐπηγάγετο οὐδέ-
 να, πολέμου δὲ ἄρξαντας Μαύρους, Λιβύων τῶν αὐτονό-
 μων τὴν μεγίστην μοῖραν, νομάδας τε ὄντας καὶ τοσῶδε
 ἔτι δυσμαχωτέρους τοῦ Σκυθικοῦ γένους ὅσῳ μὴ ἐπὶ
 ἀμαξῶν, ἐπὶ ἵππων δὲ αὐτοὶ τε καὶ αἱ γυναῖκες ἡλῶντο,
 20 τούτους μὲν ἐξ ἀπάσης ἐλαύνων τῆς χώρας ἐς τὰ ἔσχατα
 ἠγάγκασεν ἀναφυγεῖν Λιβύης, ἐπὶ τε Ἄτλαντα τὸ ὄρος καὶ
 ἐς τοὺς πρὸς τῷ Ἄτλαντι ἀνθρώπους· ἀπετέμετο δὲ καὶ 4
 τῶν ἐν Βριτανία Βριγάντων τὴν πολλήν, ὅτι ἐπεσβαίνειν
 καὶ οὗτοι σὺν ὅπλοις ἤρξαν ἐς τὴν Γαιουννίαν μοῖραν, ὑπ-
 25 ηκόους Ῥωμαίων. Λυκίων δὲ καὶ Καρῶν τὰς πόλεις Κῶν τε
 καὶ Ῥόδον ἀνέτρεψε μὲν βίαιος ἐς αὐτὰς κατασκήψας σεισ-
 μός· βασιλεὺς δὲ Ἀντωνῖνος καὶ ταύτας ἀνεσώσατο δα-
 πανημάτων τε ὑπερβολῇ καὶ ἐς τὸν ἀνοικισμὸν προθυ-
 μίαι. χρημάτων δὲ ἐπιδόσεις ὁπόσας καὶ Ἑλλῆσι καὶ τοῦ

3 φασὶ Musurus: ὧ β || 4 <ἄνδρα> ὄνομα Frazer || 8 suppl. L ||
 9 ὠικεῖτο Pa: οἰκεῖτο β om. Phral. | ὑπὸ — συνακολουθησάν-
 των om. Phral. || 14 εὐεργετήματα F: εὐεργέτημα β || 18 δυσ-
 μαχωτέρους PaVa: δυσμαχο- β || 18.19 ἐπὶ ἀμαξῶν Casaubonus:
 ἐπ' ἀμαξῶν β || 20 τούτους Casaubonus: τοὺς β || 23 τῶν ἐν] τῷ
 μὲν F | βριτανία Pa: βριτανέα P βριτογανέα V βριταγανέα F ||
 24 οὗτοι R: οὐ τοῖς β | γενουννίαν P

βαρβαρικοῦ τοῖς δεηθεῖσι, καὶ ἔργων κατασκευὰς ἔν τε
 τῇ Ἑλλάδι καὶ περὶ Ἰωνίαν καὶ περὶ Καρχηδόνα τε καὶ
 ἐν γῇ τῇ Σύρων, τάδε μὲν ἄλλοι ἔγραψαν ἐς τὸ ἀκριβέ-
 5 στατον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπελίπετο οὗτος καὶ ἄλλο τοιόνδε ἐς
 μνήμην. ὅσοις τῶν ὑπηκόων πολίταις ὑπῆρχεν εἶναι Ῥω- 5
 μαίων, οἱ δὲ παῖδες ἐτέλουν σφίσιν ἐς τὸ Ἑλληνικόν, τού-
 τοις ἐλείπετο ἢ κατανεῖμαι τὰ χρήματα ἐς οὐ προσήκοντας
 ἢ ἐπανεξῆσαι τὸν βασιλέως πλοῦτον κατὰ νόμον δὴ τινα·
 Ἄντωνίνος δὲ ἐφῆκε καὶ τούτοις διδόναι σφᾶς παισὶ τὸν
 κλῆρον, {ὁ} προτιμήσας φανῆναι φιλάνθρωπος ἢ ὠφέλιμον 10
 ἐς χρήματα φυλάξαι νόμον. τοῦτον Εὐσεβῆ τὸν βασιλέα
 ἐκάλεσαν οἱ Ῥωμαῖοι, διότι τῇ ἐς τὸ θεῖον τιμῇ μάλιστα
 6 ἐφαίνετο χρώμενος. δόξῃ δὲ ἐμῇ καὶ τὸ ὄνομα τὸ Κύρου
 φέροιτο ἂν τοῦ πρεσβυτέρου, πατὴρ ἀνθρώπων καλού-
 μενος. ἀπέλιπε δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ παῖδα ὁμώνυμον· 15
 ὁ δὲ Ἄντωνίνος οὗτος ὁ δεύτερος καὶ τοὺς τε Γερμανούς,
 μαχιμωτάτους καὶ πλείστους τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ βαρ-
 βάρων, καὶ ἔθνος τὸ Σαυροματῶν, πολέμου καὶ ἀδικίας
 ἄρξαντας, τιμωρούμενος ἐπεξῆλθε.

44 Τὰ δὲ {δὴ} ἐπίλοιπα ἡμῖν τοῦ Ἀρκαδικοῦ λόγου ἔστιν 20
 ἐκ Μεγάλης πόλεως ἐς Παλλάντιον ὁδὸς καὶ ἐς Τεγέαν,
 ἄγουσα αὕτη μέχρι τοῦ καλουμένου Χώματος. κατὰ ταύ-
 την τὴν ὁδὸν Λαδόκειά σφισιν ὠνόμασται τὰ πρὸ τοῦ
 ἄστεως ἀπὸ Λαδόκου τοῦ Ἐχέμου, καὶ μετὰ ταῦτα Αἰμο-
 νιαὶ πόλεις ἦσαν τὸ ἀρχαῖον· οἰκιστὴς δὲ Αἴμων ἐγένετο 25
 αὐταῖς ὁ Λυκάονος, διαμεμένηκε δὲ καὶ ἐς τόδε Αἰμονιάς
 2 τὸ χωρίον τοῦτο ὀνομάζεσθαι. μετὰ δὲ Αἰμονιάς ἐν δεξιᾷ

1 δεηθεῖσιν <ἐπέδωκε> Hitzig | κατασκευὰς ἔν Bekker: κατε-
 σκεύασε β | τε V: γε β || 3 τὰ δὲ F | ἄλλοι R¹PaVb: ἄλλοις β ἐν
 ἄλλοις Va || 4 ὑπελίπετο Bekker: ὑπελείπετο β | ἄλλο τοιόνδε R^{ms}
 PaVb: ἀλλότριον δὲ β || 7 ἢ κατανεῖμαι Boeckh: ἡκότα (εἰκότα V)
 νεῖμαι β || 10 del. Pa || 12 διότι R: δι' ὁ β || 13 ἐμῇ F: ἐμοί β ||
 15 ἀπέλιπε Bekker: ἀπέλειπε β || 16 τε del. Hitzig || 19 ἄρξαντας L:
 -α β || 20 del. V || 22 <ῆ> αὕτη Schubart-Walz || 23 Λαδόκεια Ama-
 saeus: λαδοσμέα FP δολοσμέα V || 24 αἰμονιαὶ F (cf. Steph. Byz.):
 αἰμονία V αἰμόναι P || 25 πόλις Pa: -εις β || 26 αἰμονιάς R¹PaVb:
 αἰμονιάς β || 27 αἰμονιάς PaVb: -ίαν β

τῆς ὁδοῦ πόλεως ἐστὶν Ὑρεσθασίου καὶ ἄλλα ὑπολειπόμενα
 ἐς μνήμην καὶ Ἀρτέμιδος ἱεροῦ κίονες ἔτι· ἐπὶ κλήσις δὲ
 Ἱέρεια τῇ Ἀρτέμιδι ἐστὶ. τὴν δὲ εὐθεΐαν ἰόντι ἐξ Αἰμο-
 νίων Ἀφροδίσιόν τε ἐστὶν ὀνομαζόμενον καὶ μετ' αὐτὸ
 5 ἄλλο χωρίον τὸ Ἀθήναιον· τούτου δὲ ἐν ἀριστερᾷ ναός
 ἐστὶν Ἀθηνᾶς καὶ ἄγαλμα ἐν αὐτῷ λίθου. τοῦ Ἀθηναίου 3
 δὲ μάλιστα εἴκοσιν ἀπωτέρω σταδίοις ἐρείπια Ἀσέας ἐστί,
 καὶ ὁ λόφος ἀκρόπολις τότε οὔσα τείχους σημεῖα ἔχει καὶ
 ἐς τόδε. σταδίου δὲ ὅσον πέντε ἀπὸ Ἀσέας τοῦ Ἀλφειοῦ
 10 μὲν ὀλίγον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, τοῦ δὲ Εὐρώτα παρ' αὐτὴν ἐστὶν
 <ῆ> πηγὴ τὴν ὁδόν· πρὸς τε τοῦ Ἀλφειοῦ τῇ πηγῇ ναός
 τε Μητρὸς θεῶν ἐστὶν οὐκ ἔχων ὄροφον καὶ λέοντες λίθου
 δύο πεποιημένοι. τοῦ δὲ Εὐρώτα τὸ ὕδωρ ἀνακεράννυται 4
 τε πρὸς τὸν Ἀλφειὸν καὶ ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους κοινῶι
 15 προΐασι τῷ ρεύματι· κατελθόντες δὲ ἐς χάσμα ὁ μὲν αὐ-
 τῶν ἄνευσιν αὐθις ἐν τῇ γῇ τῇ Λακεδαιμονίων ὁ Εὐρώτας,
 ὁ δὲ Ἀλφειὸς ἐν Πηγαῖς τῆς Μεγαλοπολίτιδος. ἐστὶ δὲ
 ἄνοδος ἐξ Ἀσέας ἐς τὸ ὄρος τὸ Βόρειον καλούμενον, καὶ
 ἐπὶ τῇ ἄκρῃ τοῦ ὄρους σημεῖα ἐστὶν ἱεροῦ· ποιῆσαι δὲ
 20 τὸ ἱερὸν Ἀθηναῖ τε Σωτεῖραι καὶ Ποσειδῶνι Ὀδυσσεά
 ἐλέγετο ἀνακομισθέντα ἐξ Ἰλίου.

Τὸ δὲ ὀνομαζόμενον Χῶμα ὄροι Μεγαλοπολίταις τῆς 5
 γῆς πρὸς Τεγεάτας καὶ Παλλαντιεῖς εἰσι· καὶ τὸ Παλλαν-
 τικὸν πεδίον ἐστὶν ἐκτραπεῖσιν ἐς ἀριστερὰν ἀπὸ τοῦ Χώ-
 25 ματος. ἐν δὲ Παλλαντίῳ ναός τε καὶ ἄγάλματα λίθου Πάλ-
 λαντος, τὸ δὲ ἑτερόν ἐστὶν Εὐάνδρου· καὶ Κόρης τε τῆς
 Δήμητρος ἱερὸν καὶ οὐ πολὺ ἀπωτέρω Πολυβίου σφίσιν
 ἀνδριάς ἐστὶ. τῷ λόφῳ δὲ τῷ ὑπὲρ τῆς πόλεως ὡς ἀκρο-
 πόλει τὸ ἀρχαῖον ἐχρῶντο· λείπεται δὲ καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι
 30 ἐπὶ κορυφῇ τοῦ λόφου θεῶν ἱερὸν. ἐπὶ κλήσις μὲν δὴ ἐστὶν 6
 αὐτοῖς Καθαροί, περὶ μεγίστων δὲ αὐτόθι καθεστήκασιν

2 ἱεροῦ V: -ὄν β || 3 αἰμονίων F || 5 ἀθήναιον R¹Pa: ἀθηναῖ-
 ον β || 8 τότε] ποτε V || 11 suppl. L || 15 προΐασι Sylburg:
 προσ- β || 16 ὁ Εὐρώτας glossema putat Siebelis || 18 βόρειον
 PaVb¹: βόριον β || 28 τῷ² P: τὸ β | ὡς Porson: ὅσα β οἶα ? Spiro
 'insolite dictum est' Hitzig || 30 κορυφῇ Musurus: -ῆν β

- οἱ ὄρκοι· καὶ ὀνόματα μὲν τῶν θεῶν οὐκ ἴσασιν ἢ καὶ εἰδότες οὐ θέλουσιν ἐξαγορεύειν, Καθαροὺς δὲ ἐπὶ τοιῶνδε ἂν τις κληθῆναι τεκμαίροιο, ὅτι αὐτοῖς οὐ κατὰ ταῦτα ὁ Πάλλας ἔθυσσε καθὰ καὶ ὁ πατήρ οἱ τῶι Λυκαίῳ Δί.
- 7 Τοῦ δὲ καλουμένου Χώματος ἐν δεξιᾷ πεδῖον ἐστὶ τὸ 5
Μανθουρικόν· ἔστι δὲ ἐν ὄροις ἤδη Τεγεατῶν τὸ πεδῖον,
ὃν σταδίων πον πεντήκοντα μάλιστα ἄχρι Τεγέας. ἔστι δὲ
ὄρος οὐ μέγα ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ καλούμενον Κρήσιον· ἐν
δὲ αὐτῷ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀφνειοῦ πεποιήται. Αερόπη γὰρ
Κηφέως τοῦ Ἀλέου συνεγένετο Ἄρης, καθὰ οἱ Τεγεᾶται 10
λέγουσι· καὶ ἡ μὲν ἀφίησιν ἐν ταῖς ὠδίσι τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ
παῖς καὶ τεθνηκυίας εἶχετο ἔτι τῆς μητρὸς καὶ ἐκ τῶν μα-
στῶν εἴλκεν αὐτῇ γάλα πολὺ καὶ ἄφθονον, καὶ — ἦν γὰρ
τοῦ Ἄρεως γνώμηι τὰ γινόμενα — τούτων ἔνεκα Ἀφνειὸν
τὸν θεὸν ὀνομάζουσι· τῷ δὲ παιδίῳ ὄνομα τεθῆναι φασιν 15
Ἀερόπον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ἐς Τεγέαν ὁδὸν Λευκῶνιος κα-
λουμένη κρήνη· θυγατέρα δὲ Ἀφείδαντος λέγουσιν εἶναι
τὴν Λευκῶνην, καὶ οὐ πόρρω τοῦ Τεγεατῶν <οἱ> ἄστεως
μνημά ἐστιν.
- 16 Τεγεᾶται δὲ ἐπὶ μὲν Τεγεάτου τοῦ Λυκάονος τῇι χώρῃ 20
φασὶν ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι μόνηι τὸ ὄνομα, τοῖς δὲ ἀν-
θρώποις κατὰ δήμους εἶναι τὰς οἰκῆσεις, Γαρεάτας καὶ
Φυλακεῖς καὶ Καρνάτας τε καὶ Κορυθεῖς, ἔτι δὲ Πωταχί-
δας καὶ Οἰάτας Μανθυρεῖς τε καὶ Ἐχυνήθεις· ἐπὶ δὲ Ἀφεί-
δαντος βασιλεύοντος καὶ ἑνατός σφισι δῆμος προσεγένετο 25
Ἀφείδαντες· τῆς δὲ ἐφ' ἡμῶν πόλεως οἰκιστὴς ἐγένετο
2 Ἄλεος. Τεγεαταῖς δὲ παρέξ ἢ τὰ Ἀρκάδων κοινά, ἐν οἷς
ἔστι μὲν ὁ πρὸς Ἰλῖωι πόλεμος, ἔστι δὲ τὰ Μηδικά τε καὶ

1 ἢ V¹: εἰ β || 3 ταῦτα edd.: ταῦτα β || 7 σταδίων F || 9 ἀφ-
νειοῦ L: ἀλφειοῦ β || 15 τῷ δὲ παιδίῳ Pa: τὸ δὲ παιδίον β ||
16 ἀερόπον V: ἀεροπόν β || 18 suppl. L | ἄστεως Vb: ἄστεος β ||
20 Τεγεάτου τοῦ Musurus: τεγέα τῇ β || 23 Φυλακεῖς Amasaesus:
φυλακεῖς (-άκεις F) β || 24 Οἰάτας Buttman (cf. Steph. Byz. s. v.
Οἶον): οἱ τὰς β del. R om. PaVb | Ἐχυνήθεις Musurus: ἐχυνίθης
(-ις F) β ἐχυνίθεις RPa ἐχυνίθης Va ἐχυνίθεις Vb | ἀφείδαντος Va:
ἀφίδαντος β || 26 ἀφείδαντες Va: ἀφίδαντες β || 27 παρέξ ἢ L:
παρέξει β

ἐν Αἰπαιεῦσιν ὁ πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγὼν, παρὲς οὖν τῶν
καταλελεγεμένων ἰδίαι Τεγεάταις ἐστὶν αὐτοῖς τοσάδε ἐς
δόξαν. τὸν γὰρ ἐν Καλυδῶνι ὦν Ἀγκαῖος ὑπέμεινεν ὁ Λυ-
κοῦργου τριωθεὶς, καὶ Ἀταλάντη τοξεύει τὸν ὦν καὶ ἔτυχε
5 πρώτη τοῦ θηρίου· τούτων ἔνεκα αὐτῇ <ῆ> κεφαλὴ τε τοῦ
ὑὸς καὶ τὸ δέρμα ἀριστεῖα ἐδόθη· Ἡρακλειδῶν δὲ ἐς Πε- 3
λοπόννησον κατιόντων Ἐχεμος ὁ Ἀερόπου Τεγεάτης ἐμο-
νομάχησεν ἰδίαι πρὸς Ὑλλον, καὶ ἐκράτησε τοῦ Ὑλλου
τῇ μάχῃ. Λακεδαιμονίους τε οἱ Τεγεᾶται πρώτοι Ἀρκά-
10 δων σφίσιν ἐπιστρατεύσαντας ἐνίκησαν καὶ αἰχμαλώτους
αἰροῦσιν αὐτῶν τοὺς πολλούς.

Τεγεάταις δὲ Ἀθηναῖς τῆς Ἀλέας τὸ ἱερὸν τὸ ἀρχαῖον 4
ἐποίησεν Ἄλεος· χρόνῳ δὲ ὕστερον κατεσκευάσαντο οἱ
Τεγεᾶται τῇ θεῷ ναὸν μέγαν τε καὶ θείας ἄξιον. ἐκείνο
15 μὲν δὴ πῦρ ἠφάνισεν ἐπινεμηθὲν ἐξαίφνης, Διοφάντου παρ’
Ἀθηναίοις ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἑκτῆς καὶ ἐνε-
νηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν Εὐπόλεμος Ἡλείος ἐνίκα στά- a. C. 395
διον. ὁ δὲ ναὸς ὁ ἐφ’ ἡμῶν πολὺ δὴ τι τῶν ναῶν, ὅσοι Πε- 5
λοποννησίους εἰσὶν, ἐς κατασκευὴν προέχει τὴν ἄλλην καὶ
20 ἐς μέγεθος. ὁ μὲν δὴ πρῶτός ἐστιν αὐτῷ κόσμος τῶν κί-
ωνων Δώριος, ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ Κορίνθιος· ἐστήκασι δὲ καὶ
ἐντὸς τοῦ ναοῦ κίονες ἐργασίας τῆς Ἰόνων. ἀρχιτέκτονα
δὲ ἐπυνθανόμην Σκόπαν αὐτοῦ γενέσθαι τὸν Πάριον, ὃς
καὶ ἀγάλματα πολλαχοῦ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὰ δὲ καὶ
25 περὶ Ἰωνίαν τε καὶ Καρίαν ἐποίησε. τὰ δὲ ἐν τοῖς ἀετοῖς 6
ἐστὶν ἔμπροσθεν ἢ θήρα τοῦ ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου· πεποιη-
μένου δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τοῦ ὑὸς τῇ μὲν ἐστὶν Ἀτα-
λάντη καὶ Μελέαγρος καὶ Θησεὺς Τελαμών τε καὶ Πη-
λεὺς καὶ Πολυδεύκης καὶ Ἰόλαος, ὃς τὰ πλεῖστα Ἡρακλεῖ
30 συνέκαμνε τῶν ἔργων, καὶ Θεστίον παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ
Ἀλθαίας, Πρόθους καὶ Κομήτης· κατὰ δὲ τοῦ ὑὸς τὰ 7

1 παρὲς οὖν L: παρὲξουσι β || 5 suppl. L || 15 πῦρ V^mgP^{sv}:
πάν β || 16 δευτέρῳ Goldhagen: ὑστέρω β || 20 αὐτῷ R¹Pa:
αὐτῶν β || 21 τούτῳ R^{sv}PaVb: τοῦτο β || 22 ἐντὸς Klenze (cf.
Hitzig-Blümner III 285): ἐκτός β || 23 πάριον ὃς R¹PaVb: παρ’
ἰωνος (παρίωνος V) β || 26 πεποιημένου Lb: -ον β

ἕτερα Ἀγκαῖον ἔχοντα ἤδη τραύματα καὶ ἀφέντα τὸν
πέλεκυν ἀνέχων ἐστὶν Ἐποχος, παρὰ δὲ αὐτὸν Κάστωρ καὶ
Ἀμφιάροος Οὐκλέους, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Ἰππόθους ὁ Κερκυνόος
<τοῦ> Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφήλου· τελευταῖος δὲ ἐστὶν
εἰργασμένος Πειρίθους. τὰ δὲ ὀπισθεν πεποιημένα ἐν τοῖς 5
ἀετοῖς Τηλέφου πρὸς Ἀχιλλέα ἐστὶν <ῆ> ἐν Καῖκου πε-
δίῳ μάχη.

- 46 Τῆς δὲ Ἀθηναῖς τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀλέας τὸ ἀρχαῖον, σὺν
δὲ αὐτῇ καὶ υἱὸς τοῦ Καλυδωνίου τοὺς ὀδόντας ἔλαβεν ὁ
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἀἰγύσιος, Ἀντώνιον πολέμῳ καὶ τὸ 10
Ἀντωνίου νικήσας συμμαχικόν, ἐν ᾧ καὶ οἱ Ἀρκάδες πλὴν
2 Μαντινέων ἦσαν οἱ ἄλλοι. φαίνεται δὲ οὐκ ἄρξας ὁ Αἰγύ-
σιος ἀναθήματα καὶ ἔδωκε θεῶν ἀπάγεσθαι παρὰ τῶν κρατη-
θέντων, καθεστηκότι δὲ ἐκ παλαιοῦ χρησάμενος. Ἰλίῳ
τε γὰρ ἀλούσης καὶ νεμομένων τὰ λάφυρα Ἑλλήνων, Σθε- 15
νέλῳ τῷ Καπανέως τὸ ξόανον τοῦ Διὸς ἐδόθη τοῦ Ἐρ-
κειίου· καὶ ἔτεσιν ὕστερον πολλοῖς Λαωρίων ἐς Σικελίαν
ἐσοικιζομένων, Ἀντίφημος ὁ Γέλας οἰκιστὴς πόλισμα Σι-
κανῶν Ὀμφάκην πορθήσας μετεκόμισεν ἐς Γέλαν ἄγαλμα
3 ὑπὸ Δαιδάλον πεποιημένον. βασιλέα τε τῶν Περσῶν Ξέρ- 20
ξην τὸν Δαρεῖον, χωρὶς ἧ ὅσα ἐξεκόμισε τοῦ Ἀθηναίων
ἄσπεως, τοῦτο μὲν ἐκ Βραυρωνός καὶ ἄγαλμα ἴσμεν τῆς
Βραυρωνίας λαβόντα Ἀρτέμιδος· τοῦτο δὲ αἰτίαν ἐπενεγ-
κὼν Μιλησίοις, ἐθελοκακῆσαι σφᾶς ἐναντία Ἀθηναίων ἐν
τῇ Ἑλλάδι ναυμαχήσαντας, τὸν χαλκοῦν ἔλαβεν Ἀπόλ- 25
λωνα τὸν ἐν Βραγχίδαϊς· καὶ τὸν μὲν ὕστερον ἐμελλε χρό-
νῳ Σέλευκος καταπέμψειν Μιλησίοις, Ἀργείοις δὲ τὰ ἐκ
Τίρυνθος ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἥραν ξόανον, τὸ

18 cf. 9. 40. 4 || 23 cf. 3. 16. 8

4 suppl. Sylburg || 6 suppl. Spiro || 10 πολέμῳ Sylburg: πολε-
μῶν (-ον F) β || 13 ἀπάγεσθαι Musurus: ἐπ- β || 16 πανέως F |
Ἐρκειίου Musurus: ἐρκίου β || 22 καὶ] τὸ Schubart-Walz, om.
BPaVb || 26 βραγχίδαϊς W: -ίδες β | τὸν² Va: τὸ β || 28 τῇ
Ἥραι Spiro

δὲ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν ἀνακείμενον τοῦ Λυκίου·
 Κυζικηνοί τε, ἀναγκάσαντες πολέμοι Προκοννησίους γε- 4
 νέσθαι σφίσι συνοίκους, Μητρὸς Δινδυμήνης ἄγαλμα ἔλα-
 βον ἐκ Προκοννήσον· τὸ δὲ ἄγαλμά ἐστι χρυσοῦ, καὶ αὐ-
 5 τοῦ τὸ πρόσωπον ἀντὶ ἐλέφαντος ἱππων τῶν ποταμίων
 ὀδόντες εἰσὶν εἰργασμένοι. βασιλεὺς μὲν δὴ Αὐγουστος
 καθεστηκότα ἐκ παλαιοῦ καὶ ὑπὸ τε Ἑλλήνων νομιζόμενα
 καὶ βαρβάρων εἰργάσατο· Ῥωμαίοις δὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ
 ἄγαλμα τῆς Ἀλέας ἐς τὴν ἀγορὰν τὴν ὑπὸ Αὐγούστου
 10 ποιηθεῖσαν, ἐς ταύτην ἐστὶν ἰόντι. τοῦτο μὲν δὴ ἐνταῦθα 5
 ἀνάκειται ἐλέφαντος διὰ παντός πεποιημένον, τέχνη δὲ
 Ἐνδοίου· τοῦ δὲ ὄς τῶν ὀδόντων κατεᾶχθαι μὲν τὸν ἑτε-
 ρὸν φασιν οἱ ἐπὶ τοῖς θαύμασιν, ὁ δ' ἔτι ἐξ αὐτῶν λειπό-
 μενος ἀνέκειτο ἐν βασιλέως κήποις ἐν ἱερῶι Διονύσου, τὴν
 15 περίμετρον τοῦ μήκους παρεχόμενος ἐς ἡμῖς μάλιστα
 ὀργυῖας.

Τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν Τεγέαι τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ 17
 δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦ-
 σιν εἶχεν ἐπὶ κλησιν, ὅτι τῶι ἐκείνων λόγῳ γινομένης τοῖς
 20 θεοῖς πρὸς γίγαντας μάχης ἐπήλασεν Ἐγκελάδῳ ἱππων
 τὸ ἄρμα· Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἐς τε Ἑλλη-
 νας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνενί-
 κηκε. τῶι δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς τῇ μὲν Ἀσκληπιός, τῇ
 δὲ Ὑγείᾳ παρεστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελησίου, Σκόπα
 25 δὲ ἔργα Παρίου. ἀναθήματα δὲ ἐν τῶι ναῶι τὰ ἀξιολογώ- 2
 τατα, ἔστι μὲν τὸ δέρμα ὄς τοῦ Καλυδωνίου, διεσῆπετο
 δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ἐς ἅπαν ἦν τριχῶν ἥδη ψιλόν· εἰσὶ
 δὲ αἱ πέδαι κρεμάμεναι, πλὴν ὅσας ἠφάνισεν αὐτῶν <ὁ>
 ἰός, ὃς γε ἔχοντες Λακεδαιμονίων οἱ αἰχμάλωτοι τὸ πε-
 30 δίον Τεγεάταις ἔσκαπτον· κλίνῃ τε ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ

1 ἐν] ἐντός P | Λυκίου Facius: ἡλείου β || 3 δινδυμήνης F: διν-
 δυμένης V δινυμένης P || 12 σὺς F || 14, 15 τὴν περίμετρον] τὸ μέτρον
 Schubart μέτρον Hitzig || 18 μανθουρεῦσιν Vb: μανθουριεῦσιν β ||
 19 γινομένης Va: -οις β || 24 πεντελησί F || 26 σὺς F || 28 suppl.
 Hitzig || 29 ἰός, ὃς Bekker: ἡ ὅσα β | ἔλκοντες Herwerden

- Αὔρης εἰκὼν γραφῇ μεμιμημένη Μαρπύσης τε ἐπὶ κλη-
σιν Χοίρας, γυναικὸς Τεγεάτιδος, ἀνάκειται τὸ ὄπλον.
- 3 ταύτης μὲν δὴ ποιησόμεθα καὶ ὕστερον μνήμην· ἱερᾶται
δὲ τῇ Ἀθηναίᾳ παῖς χρόνον οὐκ οἶδα ὅσον τινά, πρὶν δὲ
ἡβᾶσκειν καὶ οὐ πρόσω, τὴν ἱερωσύνην. τῇ θεῷ δὲ ποιη- 5
θῆναι τὸν βωμὸν ὑπὸ Μελάμποδος τοῦ Ἀμυνθάονος λέγου-
σιν· εἰργασμένοι δὲ ἐπὶ τῷ βωμῷ Ῥέα μὲν καὶ Οἰνὸν
νύμφη παῖδα ἔτι νήπιον Δία ἔχουσιν, ἐκατέρωθεν δὲ εἰσι
τέσσαρες ἀριθμόν, Γλαύκη καὶ Νέδα καὶ Θεισόα καὶ
Ἀνθρακία, τῇ δὲ Ἰδῇ καὶ Ἀγνώ καὶ Ἀλκινόῃ τε καὶ 10
Φρίξᾳ. πεποιήται δὲ καὶ Μουσῶν καὶ Μνημοσύνης ἀγάλ-
ματα.
- 4 Τοῦ ναοῦ δὲ οὐ πόρρω στάδιον χῶμα γῆς ἐστι, καὶ ἄγου-
σιν ἀγῶνας ἐνταῦθα, Ἀλεαῖα ὀνομάζοντες ἀπὸ τῆς Ἀθη- 15
νᾶς, τὸν δὲ Ἀλώτια, ὅτι Λακεδαιμονίων τὸ πολὺ ἐν τῇ
μάχῃ ζῶντας εἶλον. ἔστι δὲ ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τοῦ ναοῦ
κρήνη, καὶ ἐπὶ ταύτῃ βιασθῆναι τῇ κρήνῃ φασὶν Αὔρην
ὑπὸ Ἡρακλέους, οὐχ ὁμολογοῦντες Ἐκαταίῳ τὰ ἐς αὐτήν.
ἀπωτέρω δὲ τῆς κρήνης ὅσον σταδίοις τρισὶν ἐστὶν Ἐρμού 20
ναὸς Αἰκτύτου.
- 5 Τεγεάταις δὲ ἐστὶ καὶ ἄλλο ἱερὸν Ἀθηναῖς Πολιάτιδος,
ἐκάστου δὲ ἅπαξ ἔτους ἱερὸς ἐς αὐτὸ ἔσεισι· τοῦτο Ἐρυμα
τὸ ἱερὸν ὀνομάζουσι, λέγοντες ὡς Κηφεῖ τῷ Ἀλέου γέ-
νοιτο δωρεὰ παρὰ Ἀθηναῖς ἀνάλωτον ἐς τὸν πάντα χρόνον
εἶναι Τεγέαν, καὶ αὐτῷ φασιν ἐς φυλακὴν τῆς πόλεως 25
6 ἀποτεμοῦσαν τὴν θεὸν δοῦναι τριχῶν τῶν Μεδούσης. ἐς
δὲ τὴν Ἀρτεμιν τὴν Ἥγεμόνην Τεγεᾶται τοιαύδε λέγουσιν.

3 8. 48. 5 || 17 cf. 8. 4. 9 || 18 FGrHist I F 29b

1 Αὔρης Corais: αὐτῆς β || 2 Χοίρας Dindorf: χήρας β ||
5 ἱερωσύνην <ἔχει> Hitzig ex Pa || 9 Θεισόα P: -ώα β || 11 ἀγάλ-
ματα Siebelis: ἀγαλμα β || 14 Ἀλεαῖα Schubart-Walz (coll. CIG
1515 a 5. 12. 22 b 5. 10, schol. Pind. Ol. 7. 153): ἀλαία β || 17 αὔ-
ρην L: αὐτήν β || 22 ἔσεισι V: εἰσισι FP εἰσεσι Phral. | τοῦτο L: τὸ
τοῦ β || 22. 23 Ἐρυμα τὸ Kayser: ἐρύμαντος β || 23 τῷ R^{sv} PaVb:
τοῦ β || 24 ἐς τὸν om. F || 27 τὴν² del. Spiro | Τεγεᾶται Spengel: τὴν
αὐτήν β τὴν ταύτην Schubart: 'nondum sanatus est locus' Hitzig

Ὀρχομενίων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ τυραννίδα ἔσχεν Ἀριστομη-
λίδας, ἐρασθεὶς <δὲ> Τεγεάτιδος παρθένου καὶ ἐγκρατὴς
δτωι δὴ τρόπῳ γενόμενος ἐπιτρέπει τὴν φρουρὰν αὐτῆς
Χρόνιῳ· καὶ ἡ μὲν, πρὶν ἀναχθῆναι παρὰ τὸν τύραννον,
5 ἀποκτίνουσιν ἑαυτὴν ὑπὸ δείματός τε καὶ αἰδοῦς, Χρόνιον
δὲ Ἀρτέμιδος ἐπήγειρεν ὄψις ἐπὶ Ἀριστομηλίδαν· φονεύ-
σας δὲ ἐκείνον καὶ ἐς Τεγέαν φυγῶν ἐποίησεν ἱερὸν τῇ
Ἀρτέμιδι.

Τῆς ἀγορᾶς δὲ μάλιστα εὐκυίας πλίνθῳ κατὰ τὸ σχῆ- 48
μα, Ἀφροδίτης ἐστὶν ἐν αὐτῇ ναὸς καλουμένης ἐν πλινθίῳ
καὶ ἄγαλμα λίθου. στήλαις δὲ ἐπειργασμένοι τῇ μὲν Ἀντι-
φάνης ἐκτὶ καὶ Κροῖσος καὶ Τυρωνίδας τε καὶ Πυρρίας, οἱ
νόμους Τεγεαταῖς θέμενοι τιμᾶς καὶ ἐς τόδε παρ' αὐτῶν
ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ τῇ ἐτέρᾳ στήλῃ πεποιημένος ἐστὶν
15 Ἰάσιος ἵππου τε ἐχόμενος καὶ κλάδον ἐν τῇ δεξιᾷ φέρων
φοίνικος· νικῆσαι δὲ ἵππῳ φασὶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὸν Ἰάσιον,
δτε Ἡρακλῆς ἔθετο ὁ Θηβαῖος τὰ Ὀλύμπια. ἐν μὲν δὴ 2
Ὀλυμπίᾳ κοτίνου τῷ νικῶντι δίδοσθαι στέφανον καὶ ἐν
Δελφοῖς δάφνης, τοῦ μὲν ἤδη τὴν αἰτίαν ἀπέδωκα ἐν τοῖς
20 ἐς Ἡλείους, τοῦ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα δηλώσω· ἐν Ἰσθμῷ
δὲ ἡ πίνυς καὶ τὰ ἐν Νεμέᾳ σέλινα ἐπὶ τοῦ Παλαίμονος καὶ
τοῦ Ἀρχεμόρου τοῖς πατήμασιν ἐνομίσθησαν. οἱ δὲ ἀγῶνες
φοίνικος ἔχουσιν οἱ πολλοὶ στέφανον· ἐς δὲ τὴν δεξιάν ἐστι
καὶ πανταχοῦ τῷ νικῶντι ἐστιθέμενος φοῖνιξ. ἐνομίσθη
25 δὲ ἐπὶ τοιῶνδε· Θησέα ἀνακομιζόμενον ἐκ Κρήτης φασὶν 3
ἐν Δήλῳ ἀγῶνα ποιήσασθαι τῷ Ἀπόλλωνι, στεφανοῦν
δὲ αὐτὸν τοὺς νικῶντας τῷ φοίνικι. τοῦτο μὲν δὴ ἄρξαι
λέγουσιν ἐντεῦθεν· τοῦ δὲ φοίνικος τοῦ ἐν Δήλῳ μνήμη

19 5. 7. 7 || 20 10. 7. 8

3 suppl. RmsPaVb || 4 ἀναχθῆναι L: ἀθηνᾶ β ἀναχθῆι Rms
PaVb <ἀν> ἀναχθῆι Porson <ἀν> ἀχθῆι ? Schubart-Walz ἀχθῆναι
Bekker || 5 ἀποκτίνουσιν Porson: ἀποκτέννουσιν β || 10 καλουμένης
Dindorf (coll. 1. 27. 3, 3. 18. 8, 8. 36. 6, 8. 54. 5): καλούμενος β ||
12 Κροῖσος Meineke: κροῖσος β | Πυρρίας Dindorf: πυρίας β ||
17–18 ἐν — Ὀλυμπίᾳ om. P || 21 νεμέαι PaVaVb: νεμαίαι β ||
22 ἀρχεμόρου B: ἀρχεμόρου β

ἐποιήσατο καὶ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσέως ἱκεσίαι πρὸς τὴν Ἀλκίνοῦ θυγατέρα.

- 4 Ἔστι δὲ καὶ Ἄρεως ἄγαλμα ἐν τῇ Τεγεατῶν ἀγορᾷ. τοῦτο ἐκτετύπεται μὲν ἐπὶ {τῇ} στήλῃ, Γυναικοθόιναν δὲ ὀνομάζουσιν αὐτόν. ὑπὸ <γὰρ τὸν> Λακωνικὸν πόλεμον 5 καὶ Χαρίλλου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως τὴν πρώτην ἐπιστρατείαν λαβοῦσαι αἱ γυναικὲς σφισιν ὄπλα ἐλόχων ὑπὸ τὸν λόφον δν Φυλακτρίδα ἐφ' ἡμῶν ὀνομάζουσι· συνελθόντων δὲ τῶν στρατοπέδων καὶ τολμήματα ἀποδεικνυμένων ἐκατέρωθεν τῶν ἀνδρῶν πολλὰ τε καὶ ἄξια μνήμης, 10 5 οὕτω φασὶν ἐπιφανῆναί σφισι τὰς γυναικας καὶ εἶναι τὰς ἐργασαμένας ταύτας τῶν Λακεδαιμονίων τὴν τροπὴν, Μάρπησαν δὲ τὴν Χοίραν ἐπονομαζομένην ὑπερβαλέσθαι τῇ τόλμῃ τὰς ἄλλας γυναικας, ἀλῶναι δὲ ἐν τοῖς Σπαρτιάταις καὶ αὐτὸν Χάριλλον· καὶ τὸν μὲν ἀφεθέντα ἄνευ 15 λύτρων, καὶ ὄρεον Τεγεάταις δόντα μήποτε Λακεδαιμονίους στρατεύσειν ἔτι ἐπὶ Τεγέαν, παραβῆναι τὸν ὄρεον, τὰς γυναικας δὲ τῷ Ἄρει θῦσαι τε ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἰδίαι τὰ ἐπινίκια καὶ τοῦ ἱερείου τῶν κρεῶν οὐ μεταδοῦναι 20 6 σφᾶς τοῖς ἀνδράσιν. ἀντὶ τούτων μὲν τῷ Ἄρει γέγονεν <ῆ> ἐπὶ κλησὶς· πεποίηται δὲ καὶ Διὸς Τελείου βωμὸς καὶ ἄγαλμα τετραγώνον· περισσῶς γὰρ δὴ τι τῷ σχήματι τούτῳ φαίνονται μοι χαίρειν οἱ Ἀρκάδες. καὶ μνήματά ἐστιν ἐν ταῦθα Τεγεάτου τοῦ {τε} Λυκάονος καὶ Μαιρᾶς γυναικὸς τοῦ Τεγεάτου· θυγατέρα Ἀτλαντός φασιν εἶναι τὴν 25 Μαιράν, ἧς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐποιήσατο μνήμην ἐν Ὀδυσσέως λόγοις πρὸς Ἀλκίνοον περὶ τε ὁδοῦ τῆς ἐς Αἶδην καὶ 7 ὁπόσων ἐθεάσατο ἐκεῖ τὰς ψυχάς. τὴν δὲ Εἰλείθυιαν οἱ Τεγεᾶταις — καὶ γὰρ ταύτης ἔχουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ ναὸν καὶ ἄγαλμα — ἐπονομάζουσιν Αὔγην ἐν γόνασι, λέγοντες 30

1 ζ 162 — 163 || 26 λ 326 — 327

4 del. V | Γυναικοθόιναν Sylburg: γυναικοθόιναν β || 5 ὑπὸ Sylburg: ἐπὶ β | suppl. R^{sv}Pa || 13 Χοίραν Dindorf: χάραν (χείραν V^{sv}) β | ὑπερβαλέσθαι V: -βάλλεσθαι β || 19 τὰ Schubart: τε β || 21 suppl. Spiro || 24 Τεγεάτου Musurus: τεγέαν β | del. Musurus || 30 Αὔγην Valckenaer: αὐτήν β

ὡς Ναυπλίῳ παραδοίῃ τὴν θυγατέρα Ἄλεος ἐντειλάμενος
ἐπαναγαγόντα αὐτὴν ἐς θάλασσαν καταποντώσαι· τὴν δὲ
ὡς ἦγετο πεσεῖν τε ἐς γόνατα καὶ οὕτω τεκεῖν τὸν παῖδα,
ἐνθα τῆς Εἰλειθυίας ἐστὶ τὸ ἱερὸν. οὗτος ὁ λόγος διά-
5 φορος μὲν ἐστὶν ἐτέρῳ λόγῳ, λάθραι τὴν Αὔγην τεκεῖν
τοῦ πατρὸς καὶ ἐκτεθῆναι τὸν Τήλεφον λέγοντι ἐς τὸ
ὄρος τὸ Παρθένιον καὶ τῷ παιδὶ ἐκκειμένῳ διδόναι γάλα
ἔλαφον· λέγεται δὲ οὐδὲν ἥσσαν καὶ οὗτος ὑπὸ Τεγεατῶν
ὁ λόγος. πρὸς δὲ τῷ ἱερῷ τῆς Εἰλειθυίας ἐστὶ Γῆς βωμός, 8
10 ἔχεται δὲ τοῦ βωμοῦ λίθον λευκοῦ στήλη· ἐπὶ δὲ αὐτῆς
Πολύβιος ὁ Λυκόρτα καὶ ἐπὶ ἐτέραι στήλῃ τῶν παίδων
τῶν Ἀρκάδος Ἐλατός ἐστιν εἰργασμένος.

Οὐ πόρρω δὲ τῆς ἀγορᾶς θέατρον τέ ἐστι καὶ πρὸς αὐτῷ 49
βάθρα εἰκόνων χαλκῶν, αὐταὶ δὲ οὐκ εἰσὶν ἔτι αἱ εἰκόνες·
15 ἐλεγείον δὲ ἐφ' ἐνὶ τῶν βάθρων ἐστὶ Φιλοποίμενος τὸν
ἀνδριάντα εἶναι. τούτου δὲ Ἕλληνες τοῦ Φιλοποίμενος οὐχ
ἥκιστα ἀλλὰ καὶ μάλιστα ἔχουσι μνήμην, γνώμης τε ἐνεκα
ἣν παρέσχετο καὶ ἐπὶ τοῖς ἔργοις ὅποσα ἐτόλμησε. τὰ μὲν 2
δὴ ἐς γένους δόξαν ὁ πατήρ οἱ Κραῦγῖς Ἀρκάδων ἐλείπετο
20 οὐδενὸς τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει· τελευτήσαντος δὲ τοῦ
Κραύγιδος ἐπὶ παιδὶ ἔτι νηπίῳ τῷ Φιλοποίμενι, ἐπ-
ετρόπευσεν αὐτὸν ἀνὴρ Μαντινεὺς Κλέανδρος, φεύγων μὲν
ἐκ Μαντινείας καὶ ἐν Μεγάλῃ πόλει μετοικῶν μετὰ τὴν
οἰκοθεν συμφορὰν, ξενίας δὲ ὑπαρχούσης αὐτῷ πατρικῆς
25 ἐς οἶκον τὸν Κραύγιδος. διδασκάλοις δὲ ὁμιλῆσαι τὸν Φι-
λοποίμενα καὶ ἄλλοις καὶ Μεγαλοφάνει τε καὶ Ἐκδήλῳ
λέγουσι· τοὺς δὲ Ἀρκεσιλάου φασὶν εἶναι Πιταναίου μαθη-
τάς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοπον- 3
νησίων οὐδενός, τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός· καὶ
30 ἐπὶ μὲν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκήσαι,

2 ἐπαναγαγόντα B^{SV} Pa^{SV}: ἐπανάγοντες β Va ἐπαναγάγοντας Vb ||
5 αὐγὴν B^m PaVb: αὐγὴν VP αὐτὴν F' || 14 αὐταὶ Amasaes:
αὐταὶ β || 15 φιλοποίμενος λέγον Pa || 16 εἶναι del. V || 18 ἣν
παρέσχετο om. Suda | τοῖς ἔργοις Hitzig: τῶν ἔργων β ἔργων
Suda | ὅποσα] ὧν Suda || 23 οἰκῶν Schubart | μετὰ Schubart-
Walz: κατὰ β || 26 μεγαλοφανεῖ F || 27 τοὺς R^m PaVb: τοῦ β

γῆν δὲ ἦν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος οὐδὲ τὰ θηρία ἡμέλει τὰ
 ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπιλέγεσθαι δὲ καὶ βιβλία φασὶν αὐτὸν σο-
 φιστῶν τε τῶν εὐδοκιμούντων παρ' Ἑλλήσι καὶ ὅσα ἐς πο-
 λέμων μνήμην καὶ εἰ δὴ τι ἔχει διδασκαλίαν στρατηγημά-
 των. καταστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα ἐθέλων γνώμης 5
 τῆς Ἐπαμινώνδου καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν, οὐ
 τὰ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός· Ἐπαμινώνδαι γὰρ τά τε
 ἄλλα ἢ ψυχὴ καὶ μάλιστα πρῶτως εἶχε τὰ ἐς ὀργήν, τῷ δὲ
 4 Ἀρκάδι μετὴν γε θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένους Με-
 γάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς συμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ 10
 ἀπροσδόκητον καὶ τῶν ἐν ἡλικίαι τὰ δύο μάλιστα μέρη καὶ
 γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην, συμμάχων
 σφίσιν ἐν τῷ τότε καὶ εὖνων τῶν Μεσσηνίων ὄντων· καὶ —
 ἦσαν γὰρ τῶν διαπεφευγόντων οἷς ὁ Κλεομένης ἐπεκρη-
 κεύετο μεταγινώσκειν τε ἐπὶ τῷ τολμήματι <καὶ> πρὸς 15
 Μεγαλοπολίτας ἐθέλειν σπένδεσθαι κατιόντας ἐπὶ τὴν
 ἑαυτῶν — ἔπεισεν ἐν κοινῷ τοὺς πολίτας ὁ Φιλοποίμην
 μεθ' ὅπλων τὴν κάθοδον οἴκαδε εὐρίσκεσθαι μηδὲ ἐς ὁμο-
 5 λογίας τε καὶ σπονδὰς ἵεναι. γενομένης δὲ ἐν Σελλασίαι
 πρὸς Κλεομένην τε καὶ Λακεδαιμονίους μάχης, ἦν Ἀχαιοὶ 20
 καὶ Ἀρκάδες ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν, σὺν δὲ σφισι καὶ
 Ἀντίγονος ἐμαχέσατο ἄγων ἐκ Μακεδονίας στρατιάν,
 ἐτέτακτο μὲν τηρῆκαῦτα ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσιν·
 ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ πεζῷ τοῦ ἔργου τὸ πλεῖστον ἑώρα ληψόμενον
 τὴν κρίσιν, ὀπλίτης ἐκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγου· κιν- 25
 δυνεύοντα ἀξίως τῶν τις ἐναντίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε
 6 τῶν μηρῶν. ὁ δὲ καὶ ἐς τοσοῦτο ὅμως πεπεδημένος τά τε
 γόνατα ἐνέκλινε καὶ ἐς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο, ὥστε
 καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασεν· ἐπεὶ
 δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ὁ Κλεομένης ἐκρατήθησαν καὶ ἐς 30
 τὸ στρατόπεδον ἀνέστρεψε Φιλοποίμην, ἐνταῦθα ἐξ ἀμ-
 φοτέρων αὐτοῦ τῶν μηρῶν οἱ ἱατροὶ τῇ μὲν τὸν σανρω-

2 ἐξαιρεῖν Suda: ἐξαίρειν β || 4 δὴ τι ἔχει] τι ἡμῶν ἔχειν Suda ||
 6 οὐ Phral. Suda: οὐ β || 9 μετὴν] μεστὴν F Phral. || 15 suppl. Bek-
 ker || 24 ἐπεὶ V: ἐπὶ β || 27 ἐς τοσοῦτο F: ἐς τοσοῦτον V ἐς τοσοῦ-
 τωι P οὕτως Suda qui tunc ὁμως om. || 29 ποδῶν Pa Suda: πέδων β

τῆρα ἐξεῖλκον, τῇ δὲ τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δὲ ὡς ἐπύ-
 θετο καὶ εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἐποιεῖτο σπουδὴν ἐπ-
 άγεσθαι Φιλοποίμενα ἐς Μακεδονίαν. τῷ δὲ Ἀντιγόνου 7
 μὲν ὀλίγον μέλῃσειν ἔμελλε· περαιωσάμενος δὲ νηὶ ἐς Κρή-
 5 τιν — πόλεμος γὰρ κατεῖχεν αὐτὴν ἐμφύλιος — ἐπετέ-
 τακτο ἡγεμῶν μισθοφόροις· ἐπανήκων δὲ ἐς Μεγάλην
 πόλιν αὐτίκα ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἤρητο ἄρχειν {καὶ} τοῦ
 ἱππικοῦ, καὶ σφᾶς ἀρίστους Ἑλλήνων ἀπέφαιναν ἱππεύειν.
 Ἀχαιῶν δὲ καὶ ὅσοι συντεταγμένοι τοῖς Ἀχαιοῖς ἦσαν περὶ
 10 Λάρισον μαχομένων ποταμὸν πρὸς Ἥλείους καὶ τὸ
 Αἰτωλικὸν ἐπικουροῦντας κατὰ συγγένειαν Ἥλεις, πρῶ-
 τα μὲν Δημόφαντον ἀπέκτεινεν αὐτοχειρίαι τοῖς ἐναντίοις
 ἡγεμόνα ὄντα τῆς ἵππου, δεύτερα δὲ καὶ τὸ ἄλλο ἱππικὸν
 τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἥλείων ἐτρέψατο.
 15 Ἄτε δὲ ἤδη τῶν Ἀχαιῶν ἀφορώντων ἐς αὐτὸν καὶ τὰ 50
 πάντα ἐκείνων ποιουμένων, τοῖς τεταγμένοις αὐτῶν ἐν τῷ
 πεζῷ μετέβαλε τῶν ὅπλων τὴν σκευὴν· φοροῦντας γὰρ
 μικρὰ δοράτια καὶ ἐπιμηκέστερα ὅπλα κατὰ τοὺς Κελτι-
 κούς θυρεούς ἢ τὰ γέρρα τὰ Περσῶν, ἐπεισε θώρακας τε
 20 ἐνδύεσθαι καὶ ἐπιτίθεσθαι κνημίδας, πρὸς δὲ ἀσπίσιν Ἀρ-
 γολικαῖς χρῆσθαι καὶ τοῖς δόρασι μεγάλοις. Μαχανίδου δὲ 2
 ἐν Λακεδαιμόνι ἀναφόντος τυράννου καὶ αὐτῆς πολέμου τοῖς
 Ἀχαιοῖς πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ Μαχανίδαν συνεστηκό-
 τος, ἡγεῖτο μὲν {περὶ} τοῦ Ἀχαικοῦ Φιλοποίμην· γινομέ-
 25 νης δὲ πρὸς Μαντινεῖαι μάχης Λακεδαιμονίων μὲν οἱ φιλοὶ
 τοὺς ἀσκέους τῶν Ἀχαιῶν νικῶσι καὶ φεύγουσιν αὐτοῖς
 ἐπέκειτο ὁ Μαχανίδας, τῇ δὲ φάλαγγι ὁ Φιλοποίμην τῶν
 πεζῶν τρέπεται τῶν Λακεδαιμονίων τοὺς ὀπλίτας καὶ
 30 ἀναχωροῦντι ἀπὸ τῆς διώξεως Μαχανίδαὶ συντυχῶν ἀπο-
 κτίννυσιν αὐτόν. Λακεδαιμονίοις δὲ ἡτυχηκόσι τῇ μάχῃ

2 εἶδεν V Suda: ἰδεν FP || 6 μισθοφόροις Pa: -ος β Suda ||
 7 del. Siebelis || 9 δὲ Bekker: τε β || 12 Δαμόφαντον Plutarchus
 nominat || 17 φοροῦντας Siebelis: -ες β || 19 θυρεούς V: θυραί-
 ους β || 20 περιτίθεσθαι Corais | ἀργολικαῖς P: -ὰς β || 24 del.
 R¹PaVb || 26 ἀσκέους Pa: ἀσκαίους β || 29 ἀποκτίννυσιν Siebelis:
 ἀποκτείνουσιν β

περιεγεγόνει μείζων ἢ κατὰ τὸ πταῖσμα εὐτυχία, γεγονόσιν
 3 ἐλευθέροις ἀπὸ τοῦ τυράννου. μετὰ δὲ οὐ πολὺ ἀγόντων
 Νέμεια Ἀργείων ἔτυχε μὲν τῶν κιθαρωιδῶν τῷ ἀγῶνι ὁ
 Φιλοποίμην παρῶν· Πυλάδου δὲ Μεγαλοπολίτου μὲν ἀν-
 δρὸς γένος, κιθαρωιδοῦ δὲ τῶν ἐφ' αὐτοῦ δοκιμωτάτου 5
 καὶ ἀνηρωμένου Πυθικὴν νίκην, τότε {δὲ} αἰδοντος Τι-
 μοθέου νόμον τοῦ Μιλησίου Πέρσας καὶ καταρξαμένου
 τῆς ὠιδῆς·

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον,

ἀπειδεν ἐς τὸν Φιλοποίμενα τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ἐπεσημή- 10
 ναντο τῷ κρότῳ φέρειν ἐς ἐκείνον τὸ αἷσμα. τοιοῦτο ἐς
 Θεμιστοκλέα ἄλλο ἐν Ὀλυμπίαι πυνθάνομαι συμβῆναι·
 καὶ γὰρ Θεμιστοκλέους ἐς τιμὴν ἐπανεῖστη τὸ ἐν Ὀλυμ-
 4 πιαί θέατρον. Φίλιππος δὲ ὁ Δημητρίου Μακεδόνων βασι-
 λεύς, δς καὶ Ἄρατον φαρμάκῳ τὸν Σικυνώνιον ἀπέκτεινεν, 15
 ἀπέστειλεν ἄνδρας ἐς Μεγάλην πόλιν φονεῦσαί σφισι Φιλο-
 ποίμενα ἐντειλάμενος· ἁμαρτῶν δὲ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐμι-
 σήθη πᾶσαν.

Θηβαῖοι δὲ κεκρατηκότες μάχῃ Μεγαρέας καὶ ἤδη τοῦ
 Μεγαρικοῦ τείχους ἐπιβαίνοντες, ἀπάτηι τῶν Μεγαρέων 20
 μετελθόντων αὐτοὺς ὡς ἥκοι Φιλοποίμην σφίσιν ἐς τὴν
 πόλιν, ἐς τοσοῦτο εὐλαβείας προῆλθον ὡς οἰκαδε ἀποχω-
 5 ρῆσαι καταλιπόντες ἄπρακτον τοῦ πολέμου τὸ ἔργον. ἐν
 δὲ Λακεδαιμόνι αἰδοῖς ἐπανεῖστη τύραννος Νάβις, δς Πελο-
 ποννησίων πρώτοις ἐπέθετο Μεσσηνίοις· ἐπελθὼν δὲ 25
 σφισιν ἐν νυκτὶ καὶ οὐδαμῶς τὴν ἔφοδον ἐλπίζουσιν εἴλε
 μὲν πλὴν τῆς ἀκροπόλεως τὸ ἄστυ, ἀφικομένου δὲ ἐς τὴν
 ὕστεραιαν στρατιᾷ Φιλοποίμενος ἐξέπεσεν ὑπόσπονδος
 ἐκ Μεσσήνης.

9 fr. 12 Page

5 δοκιμωτάτου Sylburg: δοκιμωτάτων β || 6 del. Va || 24 νάβις
 δς V: νάβισος F νάβισσος P || 27 ἀφικομένου V: -όμενον β || 28 στρα-
 τιᾷ Vb: στρατεία β

Φιλοποίμην δέ, ὡς ἐξῆκέν οἱ στρατηγοῦντι ὁ χρόνος καὶ 6
 ἄρχειν ἄλλοι τῶν Ἀχαιῶν ἤμηντο, αὐθις ἐς Κρήτην διέβη
 καὶ ἐπεκούρησε Γορτυνίοις πολέμῳ πιεζομένοις. ποιουμέ-
 νων δὲ ἐν ὁργῇ διὰ τὴν ἀποδημίαν τῶν Ἀρκάδων αὐτόν,
 5 ἐπάνεισί τε ἐκ Κρήτης καὶ Ῥωμαίους πόλεμον κατελάμ-
 βανεν ἐπανηρωμένους πρὸς Νάβιν. παρεσκευασμένων δὲ 7
 ἐπὶ τὸν Νάβιν ναυτικὸν τῶν Ῥωμαίων, ὁ Φιλοποίμην ὑπὸ
 προθυμίας μεθέξειν ἔμελλε τοῦ ἀγῶνος· ἅτε δὲ ἐς ἅπαν
 ἀπείρως θαλάσσης ἔχων τριήρους ἔλαθεν ἐπιβάς ρεούσης,
 10 ὥστε καὶ ἐσῆλθε Ῥωμαίους καὶ τὸ ἄλλο συμμαχικὸν μνή-
 μη τῶν ἐπῶν ὧν ἐν καταλόγῳ πεποίηκεν Ὅμηρος ἐπὶ τῇ
 Ἀρκάδων ἀμαθίᾳ τῇ ἐς θάλασσαν. ἡμέραις δὲ ὕστερον 8
 τῆς ναυμαχίας οὐ πολλαῖς Φιλοποίμην καὶ ὁ σὺν αὐτῷ
 λόχος φυλάξαντες νύκτα ἀσέληνον τὸ στρατόπεδον τῶν
 15 Λακεδαιμονίων κατεμπιπρᾶσιν <τὸ ἐν> Γυνθίῳ. ἐνταῦθα
 ἀπέλαβεν ἐν δυσχωρίαις Νάβις Φιλοποίμενά τε αὐτόν καὶ
 ὅσοι περὶ αὐτόν τῶν Ἀρκάδων ἦσαν· ἦσαν δὲ ἄλλως μὲν
 ἀγαθοὶ τὰ ἐς πόλεμον, ἀριθμὸν δὲ οὐ πολλοί. Φιλοποίμην 9
 δὲ τὴν τάξιν, ἣν τεταγμένους ἀπῆγεν ὀπίσω, ταύτην ὑπ-
 20 ἀλλάξας τὰ μάλιστα ἰσχυρὰ τῶν χωρίων πρὸς αὐτοῦ καὶ
 οὐ πρὸς τῶν πολεμίων ἐποίησεν εἶναι· κρατήσας δὲ τῇ
 μάχῃ Νάβιν καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῇ νυκτὶ κατα-
 φονεύσας πολλούς, δόξης ἔτι ἐς πλεον παρὰ τοῖς Ἑλλη-
 σιν ἤρθη. μετὰ δὲ ταῦτα Νάβις μὲν ἐς εἰρημένον χρόνον 10
 25 σπονδὰς παρὰ Ῥωμαίων εὐράμενος τελευτᾷ, πρὶν ἢ οἱ
 τοῦ πολέμου τὰς ἀνοχὰς ἐξήκειν, ὑπὸ ἀνδρὸς Καλυδωνίου
 κατὰ <μὲν> δὴ συμμαχίας πρόφασιν ἦκοντος, πολεμίον δὲ
 τῷ ἔργῳ καὶ ἐπ' αὐτὸ ἐσταλμένου τοῦτο ὑπὸ τῶν Αἰτω-
 λῶν.

11 B 614

3 πιεζομένοις F: πιεζουμένοις β || 4 αὐτόν F: -ῶν β || 9 διαρ-
 ρεούσης Herwerden || 10 Ῥωμαίοις F || 11 ὧν edd.: ὡς β || 15 τὸ
 suppl. Schubart | ἐν suppl. R^{ms} PaVb | Γυνθίῳ edd.: τυθίῳ β
 γηθίῳ R^{ms} PaVb | τυθίῳ Dindorf | 20 αὐτοῦ Na Bekker: αὐ-
 τοῦ β || 27 suppl. Schubart-Walz || 28 αὐτὸ PaVa¹: -ῶι β

- 51 Φιλοποίμην δὲ ὑπὸ τὸν καιρὸν ἐσπεσὼν τοῦτον ἐς τὴν Σπάρτην ἠγάγκασεν ἐς τὸ Ἀχαιῶν Λακεδαιμονίους συντελέσαι. μετὰ δὲ οὐ πολὺν χρόνον Τίτος μὲν Ῥωμαίων τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα ἡγεμὼν καὶ Διοφάνης ὁ Διαιὼν Μεγαλοπολίτης, ἄρχειν ἐν τῷ τότε ἡρημένος τῶν Ἀχαιῶν, 5 ἤλαυνον ἐπὶ τὴν Λακεδαίμονα, ἐπενεγκόντες αἰτίαν Λακεδαιμονίοις βουλευεῖν σφᾶς νεώτερα ἐς Ῥωμαίους· Φιλοποίμην δέ, καίπερ ἐν τῷ παρόντι ἰδιώτης ὢν, ἀπέκλεισεν
- 2 δμως ἐπιούσιν αὐτοῖς <τὰς> πύλας. Λακεδαιμόνιοι δὲ τούτων τε ἔνεκα καὶ ὢν ἐς ἀμφοτέρους τοὺς τυράννους ἐτόλμησεν, ἐδίδουσαν οἶκον αὐτῷ τὸν Νάβιδος {ἐς} πλέον ἢ ταλάντων ἑκατόν· ὁ δὲ ὑπερεφρόνησέ τε τῶν χρημάτων καὶ ἐκέλευε τοὺς Λακεδαιμονίους θεραπεύειν δόσεσιν ἀνθ' αὐτοῦ τοὺς ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν Ἀχαιῶν πιθανοὺς τῷ πλήθει, ταῦτα δὲ ἐς Τιμόλαον αὐτῷ λέγουσιν ὑποσημαίνεσθαι. ἀπεδείχθη δὲ καὶ ἀνθ' Ἀχαιῶν στρατηγῆσαι. 15
- 3 Λακεδαιμονίων δὲ τηνικαῦτα ἐς ἔμφυλον προηγεμένων στάσιν, τριακοσίους μὲν τῆς στάσεως μάλιστα αἰτίους ἐξέβαλεν ἐκ Πελοποννήσου καὶ τῶν εἰλώτων τε ἀπέδοτο ὅσον τρισχιλίους, τείχη δὲ περιεῖλε τῆς Σπάρτης καὶ τοῖς ἐφ' ἡβόις προεῖπε μὴ τὰ ἐκ τῶν νόμων τῶν Λυκούργου μελετᾶν, ἐφ' ἡβόις δὲ τοῖς Ἀχαιῶν κατὰ ταῦτα ἀσκέισθαι. καὶ τοῖς μὲν ὕστερον ἀποδώσειν ἔμελλον Ῥωμαῖοι παιδεῖαν
- 4 τὴν ἐπιχώριον· Ἀντίοχον δὲ ἀπόγονον Σελεύκου τοῦ ὀνομασθέντος Νικάτορος καὶ Σύρων τὴν σὺν αὐτῷ στρατιὰν 25 Μανίου καὶ Ῥωμαίων ἐν Θερμοπύλαις *** καὶ Ἀρισταῖνον τοῖς Ἀχαιοῖς τοῦ Μεγαλοπολίτου παραινοῦντος ἐπαινεῖν τὰ Ῥωμαίοις ἀρέσκοντα ἐπὶ παντὶ μηδὲ ἀνθίστασθαί σφισιν ὑπὲρ μηδενός, ὁ Φιλοποίμην ἀπεῖδεν ἐς τὸν Ἀρισταῖνον σὺν ὀργῇ καὶ αὐτὸν τῇ Ἑλλάδι ἔφη τὴν πεπρωμένην ἐπι- 30

9 suppl. Corais | δὲ P: τε β || 11 del. Schubart-Walz (coll. Plut. Philop. 15. 6) ἐς <τε> Porson || 12 ταλάντων Schubart-Walz: τάλαντα β | ὑπερεφρόνησε R^m PaVb: ὑπερφρῶνές β || 13 δόσεσιν Pa: δόσεων β || 14 τοὺς L: τῶν β || 19 τε del. Schmitt | ὅσον <τι> Schmitt <τε> ? Hitzig || 20 τείχη Pa: -ει β || 22 ταῦτα Va: ταῦτα β || 26 lac. ind. Schubart coll. Plut. Philop. 17 <νικησάντων> Musurus <νικήσαντος> Pa

ταχύνειν· Λακεδαιμονίων δὲ τοὺς φεύγοντας Μανίου κατα-
δέξασθαι θέλοντος τῷ μὲν ἀντέπραξεν ἐς τὸ βούλευμα,
ἐκείνου δὲ ἀπελθόντος τότε ἤδη κατελθεῖν τοὺς φηγάδας
ἐφήησιν ἐς Σπάρτην.

- 6 Ἐμελλε δ' ἄρα ὑπεροφίας δίκη περιήξειν καὶ Φιλοποίμε- 5
να. ὥς γὰρ δὴ τῶν Ἀχαιῶν ὄγδοον ἀπεδείχθη τότε ἡγεμῶν,
ἄνδρϊ οὐ τῶν ἀδόξων ὠνείδισεν ἁλῶναι ζῶντα ὑπὸ τῶν
πολεμίων αὐτόν· καί — ἦν γὰρ τηνικαῦτα ἐς Μεσσηνίους
Ἀχαιοὶς ἐγκλημα — Λυκόρταν σὺν τῇ στρατιᾷ ὁ Φιλο-
10 ποίμην ἀποστέλλει δηιώσοντα τῶν Μεσσηνίων τὴν χώραν,
αὐτὸς δὲ τρίτῃ μάλιστα ὕστερον ἡμέραι, πυρετῷ τε ἐχό-
μενος πολλῶι καὶ πρόσω βεβιωκῶς ἐβδομήκοντα ἐτῶν,
ὅμως ἡπείγετο μετασχεῖν Λυκόρται τοῦ ἔργου· ἱππέας
δὲ καὶ πελταστὰς ἤγεν ὅσον ἐξήκοντα. Λυκόρτας μὲν δὴ 6
15 καὶ ὁ σὺν αὐτῷ στρατὸς ἀνέστρεφεν ἤδη τηνικαῦτα ἐς τὴν
οἰκίαν, οὔτε ἐργασάμενοι μέγα Μεσσηνίους οὐδὲν οὔτε
αὐτοὶ παθόντες· Φιλοποίμενα δέ — ἐβλήθη γὰρ ἐν τῇ μά-
χη τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπέπεσεν ἀπὸ τοῦ ἵππου — ζῶντα ἐς
Μεσσήνην ἄγουσιν αὐτόν. συνελθόντων δὲ αὐτίκα ἐς ἐκ-
20 κλησίαν, διάφοροι παρὰ πολὺ καὶ οὐ πάντων κατὰ ταῦτα
ἐγίνοντο αἱ γνώμαι. Δεινοκράτης μὲν καὶ ὅσοι τῶν Μεσση- 7
νίων ἦσαν δυνατοὶ χρήμασι, παρεκελεύοντο ἀποκτεῖναι
Φιλοποίμενα· οἱ δὲ τοῦ δήμου περιποιῆσαι τὰ μάλιστα
εἶχον σπουδὴν, πλέον τι ἢ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πατέρα
25 ὀνομάζοντες. Δεινοκράτης δὲ καὶ ἀκόντων Μεσσηνίων
ἔμελλεν {τε} ἄρα Φιλοποίμενα ἀναιρήσειν ἐσπέμψας φάρ-
μακον. Λυκόρτας δὲ μετ' οὐ πολὺ ἀθροίσας ἔκ τε Ἀρκα- 8
δίας καὶ παρ' Ἀχαιῶν δύναμιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Μεσσήνην·
καὶ ὁ δῆμος αὐτίκα ὁ τῶν Μεσσηνίων προσεχώρησε τοῖς
30 Ἀρκάσι, καὶ <οἱ> Φιλοποίμενι αἰτίαν θανάτου παρασχόν-
τες ἁλόντες πλὴν Δεινοκράτους ὑπέσχον τιμωρίαν οἱ ἄλλοι,

15 ἀνέστρεφον Musurus, at vide Hitzig III 298 || 16 οἰκίαν Siebelis: οἰκίαν β || 17 φιλοποίμενα F: -ι P φιλοποίμην V || 21 μὲν Bekker: δέ β || 24 πλέον τι ἢ] ἐλεούντες καὶ Madvig || 26 del. Pa || 30 suppl. Pa

Δεινοκράτης δὲ ἀφίησιν αὐτοχειρίαι τὴν ψυχὴν. κατάγουσι δὲ καὶ ἐς Μεγάλην πόλιν τοῦ Φιλοποίμενος τὰ ὅσα οἱ Ἀρκάδες.

- 52 Καὶ ἤδη τὸ μετὰ τοῦτο ἐς ἀνδρῶν ἀγαθῶν φορὰν ἔλξηεν ἡ Ἑλλάς. Μιλτιάδης μὲν γὰρ ὁ Κίμωνος τούς τε ἐς Μαρα-
 θῶνα ἀποβάντας τῶν βαρβάρων κρατήσας μάχη καὶ τοῦ
 πρόσω τὸν Μήδων ἐπισχὼν στόλον ἐγένετο εὐεργέτης πρῶ-
 τος κοινῇ τῆς Ἑλλάδος, Φιλοποίμην <δὲ> ὁ Κραύγιδος ἔσ-
 χατος. οἱ δὲ πρότερον Μιλτιάδου λαμπρὰ ἔργα ἀποδειξά-
 μενοι, Κόδρος τε ὁ Μελάνθου καὶ ὁ Σπαρτιάτης Πολύδω-
 ρος καὶ Ἀριστομένης ὁ Μεσσήνιος καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος,
 πατρίδας ἕκαστοι τὰς αὐτῶν καὶ οὐκ ἀθρόαν φαίνονται τὴν
 2 Ἑλλάδα ὠφελήσαντες. Μιλτιάδου δὲ ὕστερον Λεωνίδας
 ὁ Ἀναξανδρίδου καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους ἀπώσαντο
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ξέρξην, ὁ μὲν ταῖς ναυμαχίαις ἀμφοτέραις, 15
 Λεωνίδας δὲ ἀγῶνι τῷ ἐν Θερμοπύλαις. Ἀριστείδην δὲ
 τὸν Λυσιμάχου καὶ Πανσανίαν τὸν Κλεομβρότου Πλα-
 ταιᾶσιν ἡγησαμένους, τὸν μὲν τὰ ὕστερον ἀφείλετο ἀδι-
 κήματα εὐεργέτην μὴ ὀνομασθῆναι τῆς Ἑλλάδος, Ἀρι-
 στείδην δὲ ὅτι ἔταξε φόρους τοῖς τὰς νήσους ἔχουσιν 20
 Ἑλλήσι· πρὸ Ἀριστείδου δὲ ἦν ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν ἀτελές
 3 φόρων. Ξάνθιππος δὲ ὁ Ἀρίφρονος καὶ Κίμων, ὁ μὲν ὁμοῦ
 Λεωνυχίδῃ τῷ βασιλεύοντι ἐν Σπάρτῃ τὸ Μήδων ναυ-
 τικὸν ἐφθειρεν ἐν Μυκάλῃ, Κίμωνι δὲ πολλὰ καὶ ἄξια ζήλου
 κατειργασμένα ἐστὶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. τοὺς δὲ ἐπὶ τοῦ 25
 Πελοποννησιακοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου, καὶ μάλιστα
 αὐτῶν τοὺς εὐδοκιμήσαντας, φαίη τις ἂν αὐτόχειρας καὶ
 4 ὅτι ἐγγύτατα καταποντιστὰς εἶναι σφᾶς τῆς Ἑλλάδος. κε-
 κακωμένον δὲ ἤδη τὸ Ἑλληνικὸν Κόνων ὁ Τιμοθέου καὶ
 Ἐπαμινώνδας ἀνεκτήσατο ὁ Πολύμνιδος, ὁ μὲν ἐκ τῶν 30
 νήσων καὶ ὅσα ἐγγυτάτω θαλάσσης, Ἐπαμινώνδας δὲ ἐκ

6.7 τοῦ πρόσω Seemann: τὸν πρὸς β || 7 Μήδων Clavier: μῆ-
 δον FP δῆμον V || 8 suppl. Pa || 12 αὐτῶν F | φαίνονται Hitzig:
 φανούται β || 14 ἀναξανδρίδου Pa: -ους β || 18 ἡγησαμένους Pa:
 -ου β | ἀφείλετο Pa: ἀφείλε τὰ β || 26 Πελοποννησίων Schubart

τῶν πόλεων τῶν ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Λακεδαιμονίων τὰς
 φρουρὰς καὶ ἄρμους ἐκβαλόντες καὶ δεκαδρχίας κατα-
 παύσαντες· Ἐπαμινώνδας δὲ καὶ πόλεσιν οὐκ ἀφανέσι,
 Μεσσήνη καὶ Μεγάλῃ πόλει τῇ Ἀρκάδων, λογιμωτέραν
 5 τὴν Ἑλλάδα ἐποίησεν. εἶναι δὲ ἀπάντων Ἑλλήνων καὶ Λεω- 5
 σθένην τίθεμαι καὶ Ἄρατον εὐεργέτας· ὁ μὲν γε τὸ Ἑλλή-
 νων μισθοφορικὸν τὸ ἐν Πέρσαις περὶ πέντε πον μυριάδας
 ἐπὶ θάλασσαν καταβάνας ναυσὶν ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀνέσωσε
 καὶ ἄκοντος Ἀλεξάνδρου· τὰ δὲ ἐς Ἄρατον ἐδήλωσε δὴ μοι
 10 τοῦ λόγον τὰ ἐς Σικωνίους.

Τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἔστιν ἐπὶ τῷ Φιλοποίμενι τὸ ἐν Τε- 6
 γεαί·

Τοῦδ' ἄρετὰ καὶ δόξα καθ' Ἑλλάδα, πολλὰ μὲν ἀλκαῖς,
 πολλὰ δὲ καὶ βουλαῖς ἔργα πονησαμένον,
 15 Ἀρκάδος αἰχματᾶ Φιλοποίμενος, ὧι μέγα κῦδος
 ἔσπετ' ἐνὶ πτολέμῳ δούρατος ἀγεμόνι.
 μανύει δὲ τρόπαια τετυγμένα δισσὰ τυράννων
 Σπάρτας· αὐξομένην δ' ἄρατο δουλοσύναν.
 ὧν ἔνεκεν Τεγέα μεγαλόφρονα Κραύγιδος υἱόν
 20 σταῖσεν, ἀμωμήτου κράντορ' ἐλευθερίας.

Τοῦτο μὲν δὴ ἐνταῦθ' ἔστιν ἐπίγραμμα. τῷ δὲ Ἀπόλ- 53
 λωνι οἱ Τεγεᾶται τῷ Ἄγνιει τὰ ἀγάλματα ἐπ' αἰτίαι φασὶν
 ιδρύσασθαι τοιαῦδε. Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἐπὶ πᾶσαν
 λέγουσι χώραν τιμωρεῖσθαι τῶν τότε ἀνθρώπων ὅσοι Λη-
 25 τοῦς, ἡνίκα εἶχεν ἐν τῇ γαστρί, πλανωμένης καὶ ἀφικο-
 μένης ἐς τὴν γῆν ἐκείνην οὐδένα ἐποίησαντο αὐτῆς λόγον.
 ὥς δὲ ἄρα καὶ ἐς τὴν Τεγεατῶν ἐληλυθῆναι τοὺς θεούς, 2
 ἐνταῦθα υἱὸν Τεγεάτου Σκέφρον προσελθόντα τῷ Ἀπόλ-
 λωνι ἐν ἀπορρήτῳ διαλέγεσθαι πρὸς αὐτόν· Λειμῶν

9 2. 8. 1 – 9. 4 || 13 – 20 Preger 148

2 ἐκβαλόντες Pa: -λλ- β || 6 τίθεμαι Sylburg: τιθέναι β τιθείην
 ἄν Schubart || 7 τὸ Bekker: καὶ β || 8 καταβάνας R^{sv} PaVb: -ες β ||
 15 αἰχματᾶ Pd: αἰχμητᾶ β || 26 ἐκείνων ? Hitzig || 28 προσελ-
 θόντα F || 29 Λειμῶν Boeckh: λειμῶνα β

<δέ> — ἦν δὲ καὶ ὁ Λειμῶν οὗτος Τεγεάτου τῶν παίδων
 — ὑπονοήσας ἔγκλημα ἔχειν ἐς ἑαυτὸν τὰ ὑπὸ Σκέφρου
 3 λεγόμενα, ἀποκτείνουσιν ἐπιδραμὸν τὸν ἀδελφόν. καὶ
 Λειμῶνα μὲν τοξευθέντα ὑπὸ Ἀρτέμιδος περιῆλθεν αὐτίκα
 ἢ δίκη τοῦ φόνου· Τεγεάτης δὲ καὶ Μαιρὰ τὸ μὲν παραν- 5
 τίκα Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν, ὕστερον δὲ ἐπι-
 λαβούσης ἀκαρπίας ἰσχυρᾶς ἦλθε μάντευμα ἐκ Δελφῶν
 Σκέφρον θρηγεῖν. καὶ ἄλλα τε ἐν τοῦ Ἀγνιέως τῇ ἐορτῇ
 {τῇ} δρῶσιν ἐς τιμὴν τοῦ Σκέφρου καὶ ἡ τῆς Ἀρτέμιδος
 4 ἱέρεια διώκει τινὰ ἅτε αὐτὴ τὸν Λειμῶνα ἢ Ἀρτεμις. λέ- 10
 γουσι δὲ καὶ ὅσοι Τεγεάτου τῶν παίδων ἐλείποντο, μετ-
 οικῆσαι σφᾶς ἐκουσίως ἐς Κρήτην, Κύδωνα καὶ Ἀρχήδιον
 καὶ Γόρτυνα· καὶ ἀπὸ τούτων φασὶν ὀνομασθῆναι τὰς πό-
 λεις Κυδωνίαν καὶ Γόρτυν τε καὶ Κατρέα. Κρήτες δὲ οὐχ
 ὁμολογοῦντες τῷ Τεγεατῶν λόγῳ Κύδωνα μὲν Ἀκακαλ- 15
 λίδος θυγατρὸς Μίνω καὶ Ἐρμού, Κατρέα δὲ φασιν εἶναι
 5 Μίνω, τὸν δὲ Γόρτυνα Ῥαδαμάνθους. ἐς δὲ αὐτὸν Ῥαδά-
 μανθὺν Ὀμήρου μὲν ἐστὶν ἐν Πρωτέως πρὸς Μενέλαον λό-
 γοις ὥς ἐς τὸ πεδῖον ἤξει Μενέλαος τὸ Ἥλύσιον, πρότερον
 δὲ ἔτι Ῥαδάμανθὺν ἐνταῦθα ἦκειν· Κιναίθων δὲ ἐν τοῖς 20
 ἔπεσιν ἐποίησεν <ὥς> Ῥαδάμανθους μὲν Ἥφαιστον, Ἥφαι-
 στος δὲ εἶη Τάλω, Τάλων δὲ εἶναι Κρητὸς παῖδα. οἱ μὲν δὴ
 Ἑλλήνων λόγοι διάφοροι τὰ πλέονα καὶ οὐχ ἥκιστα ἐπὶ
 6 τοῖς γένεσιν εἰσι· Τεγεάταις δὲ τοῦ Ἀγνιέως τὰ ἀγάλματα
 τέσσαρά εἰσιν ἀριθμόν, ὑπὸ φυλῆς ἐν ἐκάστης ἰδρυμένον. 25
 ὀνόματα δὲ αἱ φυλαὶ παρέχονται Κλαρεῶτις, Ἴπποδοῖτις,

18 δ 561 — 564 || 20 fr. 1 Kinkel

1 suppl. Pa | λειμῶν F || 3 ἀποκτείνουσιν V: ἀποκτείνουσιν β ||
 9 del. F || 11 ὅσα F ὥς Pa del. R¹Vb | τεγεάτου Pa: τεγεάται β |
 τῶν παίδων] παίδας Pa | ἐλείποντο Facius: ἔδει τὸν τόπον β ||
 12 Ἀρχήδιον] Κατρέα Berkel Amasaeum secutus Ῥατρέα sensus
 flagitat, quamquam unde Ἀ. intrusum sit, non video Hitzig ||
 20 ἦκειν Schubart-Walz: οἰκεῖν β || 21 suppl. Musurus | Φαίστος,
 Φαῖστος Malten, at vide K. Giamoulidou, Platon 17, 1965, 117 —
 119 || 25 ἐν P: ἐν β

Ἀπολλωνιάτις, Ἀθανεᾶτις· καλοῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ κλήρου
δν τοῖς παισὶν Ἀρκὰς ἐποίησεν ὑπὲρ τῆς χώρας καὶ ἀπὸ
Ἰππόθου τοῦ Κερκυνότος.

Ἔστι δὲ καὶ Δήμητρος ἐν Τεγέαι καὶ Κόρης ναός, ἃς 7
ἐπονομάζουσι Καρποφόρους, πλησίον δὲ Ἀφροδίτης καλου-
μένης Παφίας· ἰδρύσατο αὐτὴν Λαοδίκη, γεγονυῖα μὲν,
ὥς καὶ πρότερον ἐδήλωσα, ἀπὸ Ἀγαπήνορος δς ἐς Τροίαν
ἡγήσατο Ἀρκάσιν, οἰκοῦσα δὲ ἐν Πάφῳ. τούτου δὲ ἐστὶν
οὐ πόρῳ Διονύσον τε ἱερὰ δύο καὶ Κόρης βωμὸς καὶ
10 Ἀπόλλωνος ναός καὶ ἄγαλμα ἐπίχρυσον· Χειρίσοφος ἐποίη-
σε, Κρηὶς μὲν γένος, ἡλικίαν δὲ αὐτοῦ καὶ τὸν διδάξαντα οὐκ
ἴσμεν· ἢ δὲ δίαίτα ἢ ἐν Κνωσσῶι Δαιδάλῳ παρὰ Μίνῳι
συμβᾶσα ἐπὶ μακρότερον δόξαν τοῖς Κρησὶ καὶ ἐπὶ ξοάνων
ποιήσῃ παρεσκεύασε. παρὰ δὲ τῷ Ἀπόλλωνι ὁ Χειρίσοφος
15 ἔστηκε λίθου πεποιημένος.

Καλοῦσι δὲ οἱ Τεγεᾶται καὶ ἐστὶν Ἀρκάδων κοινὴν· 9
ἐνταυθὰ ἐστὶν ἄγαλμα Ἡρακλέους, πεποιητὴν δὲ <οἱ> ἐπὶ
τοῦ μηροῦ {οἱ} τραῦμα ἀπὸ τῆς μάχης ἦν πρῶτος Ἰππο-
κόωντος τοῖς παισὶν ἐμαχέσατο. τὸ δὲ χωρίον τὸ ὑψηλόν,
20 ἐφ' οὗ καὶ οἱ βωμοὶ Τεγεάταις εἰσὶν οἱ πολλοί, καλεῖται
μὲν Διὸς Κλαρίου, δῆλα δὲ ὥς ἐγένετο ἢ ἐπὶ κλησὶς τῷ
θεῷ τοῦ κλήρου τῶν παίδων ἕνεκα τῶν Ἀρκάδος. ἄγουσι 10
δὲ ἑορτὴν αὐτόθι Τεγεᾶται κατὰ ἔτος· καὶ σφισιν ἐπι-
στρατεῦσαι Λακεδαιμονίους ποτὲ ὑπὸ τὸν καιρὸν τῆς
25 ἑορτῆς λέγουσι, καὶ — νείφειν γὰρ τὸν θεόν — τοὺς μὲν
ρίγοῦν καὶ ὄντας ἐν τοῖς ὅπλοις κάμνειν, αὐτοὶ δὲ ἐκείνων
κρύφα πῦρ καῦσαι, καὶ ὥς οὐκ ἠνωχλοῦντο ὑπὸ τοῦ κρυ-
μοῦ, τὰ ὅπλα ἐνδύντες ἐξελθεῖν τε ἐπὶ τοὺς Λακεδαιμο-
νίους καὶ σχεῖν ἐν τῷ ἔργῳ πλέον φασίν. ἐθεασάμην δὲ

7 8. 5. 3

1 ἀπολλωνιάτις LVb (cf. IG V 2, 36): -νεᾶτις β | ἀθηναίτις F ||
3 ἰππόθου B: ἰππόθου β | κερκυνός V (cf. 5. 4, 45. 7): κερ-
κύωνος β || 10 δ' ἐποίησε Pa || 17 οἱ transp. V || 18 πρῶτην Syl-
burg || 24 ποτὲ Bekker: τότε β || 27 ἠνωχλοῦντο PaVb: ἠνοχλοῦν-
το β

καὶ ἄλλα ἐν Τεγέαι τοσάδε, Ἀλέου οἰκίαν καὶ Ἐχέμον
μνημα καὶ ἐπειργασμένην ἐς στήλην τὴν Ἐχέμον {τὴν}
πρὸς Ὑλλον μάχην.

- 11 Ἐκ Τεγέας δὲ ἰόντι ἐς τὴν Λακωνικὴν ἔστι μὲν βω-
μὸς ἐν ἀριστεραῖ τῆς ὁδοῦ Πανός, ἔστι δὲ καὶ Λυκαίου 5
Διός· λείπεται δὲ καὶ θεμέλια ἱερῶν. οὗτοι μὲν δὴ
εἰσιν οἱ βωμοὶ σταδίοις δύο ἀπωτέρω τοῦ τείχους,
προελθόντι δὲ ἀπ' αὐτῶν μάλιστα πού σταδίου
ἐπτα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ κλησιν Λιμνάτιδος καὶ ἄγαλμά
ἔστιν ἐβένου ξύλου· τρόπος δὲ τῆς ἐργασίας ὁ Αἰγι- 10
ναῖος καλούμενος ὑπὸ Ἑλλήνων. τούτου <δὲ> ὅσον δέκα
ἀπωτέρω σταδίοις Ἀρτέμιδος Κνακεάτιδος ἔστι ναοῦ τὰ
ἐρείπια.

- 54 Λακεδαιμονίοις δὲ καὶ Τεγεαταῖς ὄροι τῆς γῆς ὁ πο-
ταμός ἐστιν ὁ Ἀλφεός. τούτου τὸ ὕδωρ ἄρχεται μὲν ἐν 15
Φυλάκῃ, κάτεισι δὲ οὐ πόρρω τῆς <πη>γῆς καὶ ἄλλο ὕδωρ
ἐς αὐτὸν ἀπὸ πηγῶν μεγέθει μὲν οὐ μεγάλων, πλεόνων δὲ
ἀριθμόν· καὶ διὰ τοῦτο τῷ χωρίῳ Σύμβολα γέγονεν ὄνο-
μα. φαίνεται δὲ ὁ Ἀλφειὸς παρὰ τοὺς ἄλλους ποταμοὺς φύ- 2
σιν τινὰ ἰδίαν παρεχόμενος τοιάνδε· ἀφανίζεσθαι τε γὰρ 20
κατὰ γῆς ἐθέλει πολλάκις καὶ αὐθις ἀναφαίνεσθαι. προ-
ελθὼν μὲν γε ἐκ Φυλάκης καὶ τῶν καλουμένων Συμβόλων
ἐς τὸ πεδῖον κατέδυ τὸ Τεγεατικόν· ἀνατείλας δὲ ἐν Ἀσέαι
καὶ τὸ ῥεῦμα ἀναμίξας τῷ Εὐρώτῃ τὸ δεύτερον ἤδη κάτ-
3 εἰσιν ἐς τὴν γῆν· ἀνασχὼν δὲ ἔνθα Πηγὰς ὀνομάζουσιν οἱ 25
Ἀρκάδες καὶ παρὰ γῆν τε τὴν Πισαίαν καὶ παρὰ Ὀλυμ-
πίαν ἐξελθὼν, ἐκδίδωσιν ὑπὲρ Κυλλήνης ἐπινείου τοῦ
Ἥλείων ἐς τὴν θάλασσαν. ἔμελλε δὲ ἄρα μὴδὲ Ἀδρίας

2 ἐν στήλῃ Hitzig coll. 1. 44. 5 | τὴν¹ Pa: τὸ β τοῦ Va | del.
Pa || 7 οἱ βωμοὶ V: δίβωμοι β || 11 τούτου δὲ Va: τούτους β
τούτων R^{sv} PaVb || 12 Κνακεάτιδος om. F | ἔστι ναοῦ Siebelis:
ἔστιν ἀλέου β ἔστιν ἐπ' Ἀλφειοῦ Sylburg || 16 φυλάκῃ V:
φυλακῇ β | suppl. Goldhagen || 17 πλεόν F || 21 ἐθέλει Syl-
burg: -ειν β || 22 γε] γὰρ Schubart-Walz | φυλάκης RVb:
φυλακῆς β || 23 ἀσέαι Pa (cf. Steph. Byz. et supra 3. 4):
ἀσαία β || 24 ἤδη] ἐτι X || 28 ἀδρίας Pa: ἀδρείας P ἀνδρείας VF

ἐπισχῆσειν αὐτὸν τοῦ πρόσω· διανηξάμενος δὲ καὶ τοῦτον,
 {πέλαγος} μέγα οὕτω καὶ βίαιον <πέλαγος>, ἐν Ὀρτυγίαι
 τῇι πρὸ Συρακουσῶν ἐπιδείκνυσιν Ἀλφειὸς τε ὦν καὶ
 πρὸς Ἀρέθουσαν τὸ ὕδωρ ἀνακοινούμενος.
 5 Ἡ δὲ εὐθεΐα <ῆ> ἐπὶ Θυρέαν τε καὶ κώμας τὰς ἐν τῇ 4
 Θυρεάτιδι ἐκ Τεγέας παρείχετο ἐς συγγραφὴν Ὁρέστου
 τοῦ Ἀγαμέμνονος μνήμα, καὶ ὑφελέσθαι Σπαρτιάτην <τι-
 νὰ> τὰ ὁστὰ αὐτόθεν οἱ Τεγεᾶται λέγουσι· καθ' ἡμᾶς δὲ
 οὐκέτι πυλῶν ἐντὸς ἐγένετο ὁ τάφος. ῥεῖ δὲ καὶ Γαράτης
 10 ποταμὸς κατὰ τὴν ὁδόν· διαβάντι δὲ τὸν Γαράτην καὶ
 προελθόντι σταδίους δέκα Πανὸς ἐστὶν ἱερὸν καὶ πρὸς
 αὐτῷ δρυς, ἱερὰ καὶ αὕτη τοῦ Πανός.
 Ἡ δὲ ἐς Ἄργος ἐκ Τεγέας ὁχλήματι ἐπιτηδειοτάτη καὶ 5
 τὰ μάλιστά ἐστι λεωφόρος. ἔστι δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρῶτα
 15 μὲν ναὸς καὶ ἄγαλμα Ἀσκληπιοῦ· μετὰ δὲ ἐκτραπεῖσιν ἐς
 ἀριστερὰ ὅσον στάδιον Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησὶν Πυθίου κατα-
 λελυμένον ἐστὶν ἱερὸν καὶ ἐρείπια ἐς ἅπαν. κατὰ δὲ τὴν
 εὐθεΐαν αἱ τε δρυς εἰσι πολλαὶ καὶ Δήμητρος ἐν τῷ ἄλσει
 τῶν δρυῶν ναὸς ἐν Κορυθεῦσι καλουμένης· πλησίον δὲ
 20 ἄλλο ἐστὶν ἱερὸν Διονύσου Μύστου. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ 6
 ἄρχεται τὸ ὄρος τὸ Παρθένιον· ἐν δὲ αὐτῷ τέμενος δει-
 κνυται Τηλέφου, καὶ ἐνταῦθα παῖδα ἐκκείμενόν φασιν αὐτὸν
 ὑπὸ ἐλάφου τραφῆναι. ἀπωτέρω δὲ ὀλίγον Πανὸς ἐστὶν
 ἱερὸν, ἐνθα Φιλιππίδῃ φανῆναι τὸν Πᾶνα καὶ εἰπεῖν {τὰ}
 25 πρὸς αὐτὸν <δ> Ἀθηναῖοί τε καὶ κατὰ ταῦτα Τεγεᾶται
 λέγουσι. παρέχεται δὲ τὸ Παρθένιον καὶ ἐς λύρας ποίησιν 7
 χελώνας ἐπιτηδειοτάτας, ὥς οἱ περὶ τὸ ὄρος ἄνθρωποι καὶ
 αὐτοὶ λαμβάνειν δεδοίκασιν αἰεὶ καὶ ξένους οὐ περιορῶσιν

24 cf. Hdt. 6. 105

2 transp. **Pa** || 5 suppl. Spiro || 7 supplevi: <τὸν> Σπαρτιάτην
 Hitzig coll. 3. 3. 6 || 9 Γαρεάτης Sylburg coll. 45. 1, item 10 ||
 13 ὁχλήμασιν Corais || 19 ἐν Sylburg: ἐκ β | Κορυθεῦσι Sylburg:
 κορυθεῦσι β || 24 φιλιππίδῃ **Pa** (cf. 1. 28. 4): -ίδι β | del. **Pa** ||
 25 suppl. Schubart | ταῦτα **Pa**: ταῦτα β || 28 αἰεὶ] δῆ ? Hitzig,
 del. Bekker

PAVSANIAS

αἰροῦντας· ἱερὰς γὰρ σφᾶς εἶναι τοῦ Πανὸς ἡγνῆται.
ὑπερβαλόντι δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἔστιν ἐν τοῖς ἤδη
γεωργουμένοις Τεγεατῶν ὄρος καὶ Ἀργείων κατὰ Ὑσιὰς
τὰς ἐν τῇ Ἀργολίδι.

Αἶδε μὲν Πελοποννήσου μοῖραι καὶ πόλεις τε ἐν ταῖς 5
μοίραις καὶ ἐν ἐκάστη πόλει τὰ ἀξιολογώτατά ἐστιν ἐς
μνήμην.

2 ὑπερβαλόντι Bekker: -βάλλοντι β || 4 τὰς Bekker: αἱ β ||
7 post μνήμην initium libri sequentis usque ad Πλαταιεῖς add. β

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD APPARATVM CRITICVM

P.

62 lege 20 καὶ <τέχνης κατὰ> πείρατ' Peek, ZPE 22, 1976, 226:
καὶ μετρεῖ τ' β οἱ δ' ἔργον τελέσαντες Kaiser RhM 5, 1847,
360

21 adde τ' ἡδὲ Α. ἔσαν Kaiser

101 adde 7 ἐφ' Habicht: ἐπὶ β

226 16 post β adde: quam lectionem in scholio Hom.
extitisse monet G. Nachtergaele